

of the - Devanagari -

திவ்விய சூரி சரிதம்

தமிழ் மொழி, சென்னை

இப்பிரபந்தம்

மைசூர் மஹாராஜா சாவகலாசாலிகளில்

பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த

மஹாவித்வான்

கோழியாலம் கோயில் சப்தம் வங்கீபுரம்

ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியரால்

இயற்றப்பட்டு,

அனனா

புதரபௌத்திரர்களால்,

ஸ்ரீ உப. வே. வங்கீபுரம் வாஸுதேவசாரியரின்

முகவுரையுடன

வேதாந்த தீபிகை

கார்ய நிர்வாக ஸபையாரால் பல அச்சுக்கூடங்களில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதி }
ஐப்பசி மாதம் }

1939.

ஸ்ரீ:
ஸி.யெ ௩௨:

மு க வ ரை

‘திவ்ய ஸ்ரீ சரிதம்’ எனனும் இக் கிரந்தத்தை இயற்றிய ஆசிரியர், ‘கோயில் சபதம் வங்கீபுரம் ஸ்ரீநீவாஸாசாராய’ எனனும் பரவித்திபெற்ற தமிழ் விதவான இவா வங்கீபுரம் வமசகதைச சேர்ந்த ஆசார்ய புருஷ குலத்தில் ஜீவித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவா இவருடைய பூர்வீகாகள அநேக வருஷங்களுக்கு முன் ஸ்ரீரங்கத்தில் வவித்தவந்தாராகள என்றும், பிறகு பெருமான கோயிலுக்கருகிலுள்ள மருத்தாமபாடி எனனும் ஸ்ரீ கிராமத்தில் குடியேறி கோழியாலம் எனனும் ஸ்ரீ கிராமத்தில் பூரூப சொத்தககளைப்பெற்று ஸ்ரீவரத ராஜனுடைய திருவடிவாரத்தை அலங்கரித்து வந்தார்களென்றும் நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது பரமஹம்ஸ பரிவராஜகராய்ப் பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸவாமிகுப பூர்வாசரமத்தில் இக் கிரந்தா சிரியா பிதருவயா ஜ்ஞானாநுஷ்டாநங்களிலும் ஆபிஜாதயத்திலும் மிக்க யஸஸ பெற்றிருக்கும் தக்ஷிண தேசத்திய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குலங் களுள் இரந்தக குலமும் ஒரு பெரிய குலமே

இந்த ஆசிரியர் பால்யத்திலேயே, ‘ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹா தேசிகன்’ என்று ப்ரவித்திபெற்றிருந்த ஸ்ரீகேதாண்டிப்பாடி ஸவாமியின் கடாக்ஷத்திற்குப் பாதரமாகி, அந்த ஸவாமி ஸநிதிமீலேயே பஞ்ச சமஸ்காராதிகளைப் பெற்று கரந்த காலக்ஷேபாதிகளையும் செய்து, அவருடைய அஸாதாரணமான அநுகரஹத்திற்கும் ஆஸபதமானா. ஏற்கெனவே தமிழில் சிறந்தப் பிறிசையைப் பெற்றிருந்த இவருக்கு, இப்பொழுது இந்த ஸவாமியின் விசேஷித்த அநுகரஹ பலத்தாறபோல அந்தப் பாஷையில் அநயாதருசமான கவந சகதியும் ஆவிப்பவித்தது. அதன் பயனாக இவர் அப்பொழுதே ‘ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ நூற்றந்தாதி’ எனனும் ஒரு க்ரந்தத்தைத் தமது ஆசார்யருடைய வைபவ விஷயமாக இயற்றி, அந்த ஸவாமியின் திருவடியில் ஸமர்ப்பிக்க, அந்த ஸவாமியும், அந்த க்ரந்தத்திலுள்ள பலவித பெருமைகளைப் பார்த்து வியப்படைந்து, நமது ஆழ்வா ஆசார்யர்களின் சரிதரத்தை இம்மாதிரி பாடல்களால் ப்ரவித்திபடுத்தவது இவருடைய கவந சக்திக்கு அநுரூபமாக இருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவரை அம்மாதிரியான கைநகாயத்தில் நியமித்தார். அந்த நியமநத்தை எவ்வித விளம்பமுமின்றிகே அநுஷ்டிச்ச வேண்டுமென்னும் ஆவல இவருக்கு இருந்தும் அநேக விக்ரங்கள்

நேரிடவே அது அப்பொழுது நிறைவேற்றமில் நின்றுவிட்டது அதற்குப் பிறகு இவா, சில வருஷகாலம் சிற சில விதயா சாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராய் இருந்து, பிறகு மைஸூர் ஸ்வ கலா விதயாசாலையில் சற்றேறாக குறைய பத்து வருஷகாலம் தமிழ் ஸம்பததமான ஆதிபத யத்தை வலித்தது, பிறகு பங்குனரிலிருக்கும் ஸென்ட்ரல் காலேஜில் மூன்று வருஷம் பாஷா பரவசநத்தைச் செய்து, 1910-வது வருஷத்தில் லௌகிக வயாபாரங்களிலிருந்து விடுத்தாரானா மைஸூர் ராஜாங்கத் தில் இருந்த பொழுது, அந்தத் தேசத்திய மஹாராணியினுடைய வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி, 'மைஸூர் அரசு' என்னும் பெயருடன் செய்யுள் ரூபமான கரந்தமொன்றை எழுதினா அதில், மைஸூர் மஹாராஜா களின் சரிதரம் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன், அந்த ராஜ வம்சம் பூவ காலத்தியயது குலத்தைச் சேர்த்ததென்றும் சீருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது இந்த கரந்தத்தை முடித்தவுடன், பூவம் தமது ஆசாராயரால் தமக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள நியமத்தைச் சிறைவேற்றமல் வேறு வயாபாரங்களில் தாமபரவாததித்தது அந்த நியமத்தை அரசரித்து விட்டதைப்பற்றி ஒரு அனுதாபம் ஜரிககவே, இவா பரஸ்துத் திவய ஸூரிசரிதரத்தை எழுத ஆரம்பித்தாரா. * அது பூத்தியாவதற்கு முன்னதாகவே தேரத்திலு ஸவலப் அபாடவம் உண்டாயிற்று அந்த அபாடவம் பலப்பிவதற்கு முன் கரந்தத்தைப் பூத்திசெய்துவிட வேண்டுமென்று தவரைப்பட்டு, அதை ஒருவாறு முடித்துவிட்டு, பிறகு பெருமான கோயிலிலேயே ஸந நிதித் தெருவில் ஸ்ரீ வரதராஜனுடைய திருவடி வாரத்தில் வலித்ததுக் கொண்டு, அவனுடைய திவய ஸேவையால் அதுகருவூர்தராய் 1917-ம் வருஷத்தில் இந்த விபூதியைவிட்டு விலகிப் பரம்பதமென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ ஸரணயனுடைய திருவடிகளை அடைந்தாரா. பெருமான கோயிலில் அசக்திபுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுதும், ஆசாரய கைங்கரய ரூப மாக ஸ்ரீ தேசிக பரபந்தத்திற்கு ஒரு எளிய தமிழ் உரையைத் தெளிவான தமிழ் நடையில் எழுதி பரசரம் செய்தாரா திவய ஸூரி சரிதம் என்னும் இக் கரந்தம் மாதரம் அச்சப் பதிப்பிக்கப்படாமல் தங்கிவிட்டது. இதை அச்சப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதைத் தமக்கு பரபதமான கைங்கரயம் என்பதை நன்கு உணர்ந்த அவருடைய புதரராகிய ஸ்ரீ உ. வே. தேவநாதா சாரயரும் அவருடைய பௌதரர்களாகிய ஸ்ரீ ஊ. வே. கஸ்தூரிநங்கா சாரியா ஸ்ரீ உ. வே. வரதாசார்யர் இவர்களும், ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை யின் பதசாதிபாளுடைய ஸஹாயத்தை அவலம்பித்து அந்தத் தீபிகை யின் வாயிலாக இதனை பரசரம் செய்வித்திருக்கிறார்கள சென்ற ஆடி மாஸத்திய ஸஞ்சிகையுடன் இது பூத்திபெற்று ஒரு புஸ்தக ரூபமாய் ஸமக்ரமாக வெளி வந்தது.

தீபிகை வாயிலாக இந்த கரந்தம் வெளிவந்ததைப்பற்றி நாம் விஜ்ஞாபரம் செய்துகொள்ள வேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு ஸ்ரீ தேவ

* இது இந்த கரந்தத்தின் முதல் சர்க்கம் 4-வது பாடலில் விளங்குகின்றது

நாதாசாராயா, திபிகையின் அதிகாரிகளுடன் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முதல முதலில் பரஸ்தாவிச்சதொழுது அக்காலம் திபிகையின் ரீவ ஹணமே மிக்க சரமத்துடன் ரடைபெற்று வந்துகொண்டிருந்த காலமாயிருந்தபடியால், இந்த கரந்தத்தை பரசரிப்பதன் பரந்ததை ஏற்றுக் கொள்வது திபிகைக்குப் பாசகமாக்குமென்று அவர்கள் பயந்தார்கள். பிறகு, ஸ்ரீ தேவராதாசாராயா, இந்த கரந்தத்தை அச்சப்பதிப்பிப்பதால் ஏற்படும் செலவின் பெருமபாகுததை நாம் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொள்ளவே, திபிகையின் அதிகாரிகள் அதற்கு இணங்கி, ஓவ்வொரு ஸஞ்சிகையிலும் எவ்வெட்பு பக்கங்கள் வந்த இந்த கரந்தத்தை பரசரிப்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள். மூன்று நான்கு வாட்சாலம் அம்மாதிரி ஸவலம் ஸவலம்மாக பரசரிக்ஸப்பெற்று இப்பொழுதுதான் அது பூர்த்தியை அடைந்தது இம்மாதிரி திபிகைடன் ஒன்றிச்சே இது வளர்ந்து வந்ததன் பயனாக இதற்கு என்ன நன்மை நோந்தது என்பதை நாம் சொல்ல அசகதராக இருக்கிறோம், திபிகைக்கு அப்பொழுதைச் சப்பொழுது நோந்த சரமத்தை இதுவும் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படி உடம்பிச்சுது என்பதை மாதரம் நாம் அறிவோம் இந்தப் புலந்தகத்தின் அமைப்பைச் சற்று ஊன்றிப்பாராக்கு மவர்களெல்லாருக்கும் அது நன்கு விளங்கும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் காகிதம் முதலிய தரவயங்களின் தாழ்மையும் அச்சப்பதிப்பிப்பதன் சோமைக்குறையும் அவைகளுக்கு நிமித்த பூதாகளாயிருக்கும் எங்களுக்கே லஜையை ஜர்ப்பிக்கின்றன. பத்தரை மாதத்துத் தங்கத்தில் இழைக்க வேண்டிய ரந்தத்தைப் பித்தனையில் இழைத்து விட்டோமே என்று நாம் வருந்துகின்றோம் இதற்கு முக்ய சொந்தக்காரராக இருக்கும் ஸ்ரீ தேவராதாசாராய ஸவாமி இந்தத் தோஷத்தைச்சற்றுப் பொறுத்து நிற்பாராக.

ஆனால், ஒரு அம்சத்தில் நாம் கொஞ்சம் ஸந்தோஷத்தைச் செய்துகொள்ளவும் இடம் இருக்கின்றது. இம்மாதிரி கரந்தங்களை எழுதும் கரந்த கர்த்தாக்கள், பராயேண, தமது மருஸலில் தோன்றும் அரத் தங்களுக்கு அநுரூபங்களான வாசகங்களைத்தேடி அமைக்கும்பொழுது முதலில் தோன்றும் சில சபதங்களை எழுதியும் பிறகு அவைகளை மாற்றியும், சில சபதார்தங்களை மறுமுள்ள சபதங்களால் அதுமாதம் செய்து கொள்ளும்படி விட்டு விட்டும், சிலவிடங்களில் பெளர்வாபர்ய மாறுதலைச் சிற்சில குறிகளால் மாதரம் ஸெக்ஷம்மாக ஸெசிப்பித்தும், இவ்வாறு, பிறகு அந்த கரந்தம் தம்மாலேயே சரியான ஸவரூபத்தை அடைவிகும்படி ஹஸ்த லிகிதங்களை அமைப்பது வழக்கம். அம்மாதிரியே இந்த கரந்தமும் எழுதப்பட்டிருந்தது. தமிழில் சிறந்த ஜோந் முள்ளவர்களைத் தவிர்த்த மறறை எவரும் இதற்குச் சரியான ஸவரூபத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் அச்சப்பதிப்பிப்பதற்கு அபேக்ஷிதமான சோதிருத்தத்தைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் சக்தராக மாட்டாரென்று தோன்றினபடியால், அப்படிப்பட்ட தமிழ் விதவாணைத் தேடிப்போகும்

படி நமக்கு ஸம்பவித்தது. அப்பொழுது தீபிகையில் அருவயம் பெற்றிருந்த சைதாப்பேட்டை டீசாஸ் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் உரைகடம் ஸ்ரீ உ வே ஸுதர்சநாசாரய ஸ்வாமி, மிக்க கருபையுடன் தாம் அநதப் பாரததை வஹிபபதாக ஏற்றுக்கொண்டாரா அவருடைய பராமாசத்தால், அநத க்ரந்தத்திற்கு இயற்கையாக இருந்த ஒளி எவ்விதம் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தமிழ் ஜ்ஞாநமுள்ளவர்க ளெல்லாரும் நன்கு அறிவார்கள ஸ்ரீ ஸுதாசநாசார்ய ஸ்வாமியால் ஏற்பட்டுள்ள இநத குணதிசயத்திற்கு, தீபிகையின் ஸம்பந்தம் ஒருவாறு காரணமாகின்றது என்பதை நினைத்து நாமும் இதனை ஒருவித தருபதியை அடைகின்றோம்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வித்தாந்தத்தில் ஆழவார்களென்றும், ஆசார்யர்களென்றும் சிறந்த மெய்யடியார்கள் பலருண்டு அவர்களுக்கும், 'தர்மிடோபநிஷததுக்கள்' என்று சொல்லப்படும் அதயாதம் விஷய பரபந்தங்களை அருளிச் செய்தவர்கள் ஆழவார்களாவார்கள் இவர்கள் பகவானுடைய மங்கள குணங்களிலே மூழ்கி அவைகளில் நன்கு ஆழநதிருப்பவராதலால் இவர்கட்கு, 'ஆழவா' என்று திருநாமம் இவர்களுடைய பரபந்தங்களே ஸாரதமங்கள் என்பது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய கொள்கை இப்படி அவர்கள் கொள்கையைக் கொள்வதற்கு பரதாந காரணமென்னவென்றால், வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை இவைகளே மிக்க தெளிவுடன் வெளியிடுகின்றன என்பதே சிற்க, இநத பரபந்தங்களை ஸேவிப்பதால் பரமாதம் விஷயமாகச் சித்தத்திற்கு அநிர்வசநீயமான ஆநந்தாதிசய மொன்று உண்டாகின்றது என்பதும் ஸகல ஜாதீயருக்கும் இவை உபஜீவ்யமாக இருக்கின்றன என்பதும் அநற்குக் காரணந்தற்களாகும் இதை ஸ்ரீ தேசிகன், தமது ஸதோதர ரதர் பாஷ்யத்தில் பின்வருமாறு விளக்கி இருக்கிறார்.

“வராஸாபுஸாஸாடிவி ஷோனாஹஸ்யுலெஸாடிாதிஸய ஹேதுஹுதெஹ்யு: வராபாத்தி விஹாஜுககலெஹ்யுலெபாவி ஜெஹ்யுஸாவஸ்யுஹெனெ:” என்று.

ஸ்ரீமத தர்மிடோபநிஷத தாதபாய ரதநாவளியிலும்,

“யஹ்யுதுக்ரம் ஸாசுதீநாம் ஸாமிமண விஹிதெஹ்யுதிஹா லெஸ: வுராஹெஹ்யுதுவாஸ ஸகவதீ: ஸாமிமணாஹெஹ்யுதிவா ஸாவதூஹ:”

என்றும் அதுகரணித்திருக்கிறார். நமமாழ்வாருடைய திவ்ய ஸூக்தி பிறந்த பிறகு, வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை உணர்த்தும் வயாபாரதத்தில் வேத வாக்யங்களுக்குக் கொஞ்சம் ஒய்வு ஏற்பட்டது போலும்.

“யஸ்யு ஸாஸாஸுதஹ்யுதொ வகூஹாரோடிவாலித்யு ஸாசுதீநாம் விஸாபாயாஸு:”

இவ்வாழ்வார்களா, பொய்கைமுனி, டித்தகாரா, பேயாழ்வார் திருமழிசைப் பிரான், நமமாழ்வா, குலசேகரன், விஷ்ணு சித்தா, தொண்டரடிப் பொடி, திருப்பாணாழ்வா, திருமங்கையாழ்வார், எனப் பதினமர் நமமாழ்வாருது சிஷ்பரான மதுரகவியையும் பெரியாழ்வாருது பெண்ணையான ஆண்டாணியை கூட்ட ஆழ்வார்கள பன்னிருவரென்ப தும் ஸம்பரதாயம். இவர்களுடைய வரலாறு, பரஹ்மாண்டம் பாதமம் மாகக் கண்டேயம் எனனும் புராணங்களிலும் வேறுசில உபபுராணங்களிலும் எதிகால வரலாறுகளை விவரிக்குமிடத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது திவ்ய ஸூரி சரிதம் * பரபராமருதம் எனனும் வடநூல் களிலும், குரு பரம்பரா பரபாவங்களென்கிற மணிப் பிரவாஹ கிரந்தங்களிலும் பரபரந ஸாரம் முதலான தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிலும் இவர்களைப் பற்றிய வரலாறு கள் காணப்படுகின்றன சில கரந்தங்களில் விரிவாகவும் மற்றும் சில கரந்தங்களில் சுருக்கமாகவும் இவை வாணிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், சிற சில விடங்களில் ஒன்றோடொன்று முரண்படும் சில அம்சங்களையும் நாம் பார்க்கின்றோம் இவைகளை விலக்கி விட்டால், பரதா அம்சங்களில் இருந் த்ரந்தங்களுள் பரஸ்பரம் பேதம் உண்டென்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை

வேதாந்தாததங்களைத் தர்க்கம் முதலிய சாஸ்தரங்களை முன்னிட்டு ஸம்ஸ்கருத பாஷையில் விவரித்து அது வழியாக நமக்கு உபகாராதீசயங் களைச் செய்தவர்களை நாம் ஆசாரியர்களென்று சொல்லுகிறோம் அவா களுள் பரதாநர்கள் நாத முரிகள், உயயக கொண்டா, மணக்கால நம்பி, ஆளவந்தா, பெரிய நம்பி, எம்பெருமானா ஆக அறுவர். இவர்களுள் முதல்வராகப் படிக்கப்பட்டுள்ள நாதமுரிகளுக்கு ஸாக்ஷாத நமமாழ வாரே யோக தசையில் ஷறஸ்யாததங்களை உபதேசித்தாரென்றும் அவருக்குப்பின் வரும் ஆசாரயரொலவொருவரும் தம் தமக்கு முன் வந்துள்ள ஆசாரயர்களுடைய ஸ்ரீ பாதத்தில் ஆசரயித்த வரென்றும் நாம் கரந்தங்களிலிருந்து அறிகின்றோம் எம்பெருமானருடைய திரு வடிகளில் ஆச்சரயித்த முதலிகளும் அவர்களுக்குப்பின் வருபவர்களும் நம் ஸம்பரதாயப்படி வெவ்வேறுக இருக்கிறபடியால், எல்லாருக்கும் பொதுவாகச் சொல்லவேண்டு மிடங்களில் எம்பெருமானருடன் இருந் ஆசாரய பரம்பரையை முடித்துப் பேசுவது வழக்கம்

இந்த கரந்தத்தில் கீழ்க்கூறப்பட்டுள்ள ஆழ்வா ஆசார்யர் களுடைய வரலாறுகளை வாணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆனால் மதுரகவி யாழ்வாரின் வைபவம் பருதக்காக வாணிக்கப்படவில்லை, நம்மாழ்வா ருடைய வைபவத்தில் 5-வது ஸாக்கமாக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது உறையூர் நாச்சியார் வைபவமென்று பதினெட்டுப் பாடல்களை அடக்கியுள்ள ஒரு சிறிய ஸர்க்கமும் ப்ருதக்காகக் காணப்படுகின்றது.

* இப்பெயரையே இருத ஆசிரியா தமது க்ரந்தத்திற்கும் வைத்திருக்கின்றா என்பது குறிக்கத்தகுந்தது.

ஸ்ரீ தேசிகளுடைய வைபவமும் இதில் சோகசப்பட்ருக்கின்றது. உயயககொண்டாரா மணக்காட் நம்பி இவாகளுடைய வாலாயு வாணிக கப்படவில்லை இநத இரண்டு மூன்று அமசங்களைத் தவிர்த்து மற்றை பரகாரங்களுல்லாவற்றிலும் இந்நூல் பூவ கரத்தங்களை அநுஸரித்தே பேசுகின்ற தென்றும், தக்க ஆதாரமின்றிக் கேவலம் கற்பனையாக யாதொரு கதையும் இதில் எழுதப்படவில்லை யென்றும் நாம் தருடமாகச் சொல்வோம்

இவாகளுடைய கால நிர்ணயத்தைப்பற்றி நாம் விசாரிக்கப் புகுவது இவ்விடத்தில் அவசியமில்லை யாதலால், அதில் நாம் பரவாத்திக்க வில்லை. ஆசாராயர்கள் ஸம்பந்தப்பட்டபாயதம், நாதமுனிகள் சற்றேறக் குறைய ஆயிரத்து நூறுவருஷம் முன் இருந்ததாகவும் அவருடைய பெளதராகிய ஆளவந்தார் அதற்கு நூறு வருஷம் பிறதியும் [916-1040], எம்பெருமானா என்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ ராமாநுஜாசாராய ஆளவந தார காலத்திற்குப் பிறகு நூறு வருஷத்திற்குள் இருந்ததாகவும், [1017-1137] அதற்குப் பிறகு இருநூறு வருஷத்திற்குள்ளாக ஸ்ரீ தேசிக ளுடைய காலமென்றும் [1268-1349] நிர்ணயமாக ஏற்படுகின்றது ஆழ்வார்களுடைய காலத்தைப்பற்றி அம்மாதிரி நிர்ணயம் காணப்பட வில்லை. அவாகளுடைய காலநாதமுனிகள் காலத்திற்கு அநேக வருஷங் கள் முன்னதாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று மாத்ரம் சொல்லக் கூடும் இவ்வளவுக்கு மேற்பட்டு இது விஷயமாக அதிக சாசனையில் பரவாததிப்பது நிஷ்பரயோஜநமாக இருக்குமாதலால் நாம் இதிலிருந்து நிவருத்தராகிடும.

இவாகளுடைய சரித்தரத்தைப் பற்றியும் நாம் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளப் போவது அதிகம் இல்லை வடக்கில் குருபரமபரை தெங்கில் குருபரமபரை ஆக இந்த இரண்டு கரத்தங்களுமே அநதச சரித்தரத்தை விஸ்தாரமாக விளக்கும் கரத்தங்கள் இந்நூலின் ஆசிரியரும் அநத கர தங்களுையே பரதாந ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது இந்நூலி லிருந்தே நன்றாக விளங்குகின்றது. ஆனால், இநதக் குரு பரமபர கரத்தங் களுள் காணப்படும் சிறசில் ஐதிஹயங்கள் உண்மையாக நடை பெற்றவை தாமோ என்னும் ஒரு ஸம்சயம் மாத்ரம் நமக்கு உண்டு. கேவலம் பகவத் க்ருபையால் மாத்ரம் நேரக்கூடிய அதிமாநுஷ ஸம்பவங் களை நாம் சிறிதேனும் ஆக்ஷேபார்ஹமாகச் சொல்லமாட்டோம் யோக மஹிமையாலும் சகதி விசேஷத்தாலும் ஆச்சாயகரங்களான காரயங்கள் நேரக்கூடும் ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆச்சர்ய கரங்களான ஸம்பவங்களை வர்ணிப்பது மாத்ரமின்றிகே சாஸ்தர விருத்தமான காரயங்களையும் அநத ஐதிஹயங்கள் சிறசில் விடங்களில் வற்புறுத்துகிறபடியால், அப்படிப் பட்ட விருத்தாநுஷ்டாநங்களின் வாணநத்தைக் கலபிதங்களென்றே சொல்லவேண்டுமென்பது நமது அபிப்பிராயம் ஸாதாரண மனிதர்கள் போலத் தாமாது முயன்று ததவஜ்ஞாநத்தைப் பெறுதலின்றி எம்பெரு

மான் தானேவருது தன்னைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு ஜ்ஞாந வைராக்ய பகதிகளை எளிதில் பெற்று, பரபஞ்சதவரைப பிறவிப் பெருங்கடலின் னின்ற கரைப்பற்றிவெனறே பூலோகத்தில் திருவயதரித்த அநாத கருட விஷவகஸேநர்முதலான நித்ய ஸூரிகளும், தமது ஆபுள நாளில் பகவதாஜனையாகிற் சாஸ்தரத்தை அதிகரமித்தும், அகருகஸூரவித்துக் களான ஸாமாந்ய ஜ்ஞானிகள் தம் மார்க்கத்திலிருந்து சலிபிடுகும்படிக்கும நடந்தார்களென்றால் அது எவ்விதத்தில் விசுவாசிக்கக்கூடியதாகும்? கம் பத்தத்திற்கு உட்பட்டிருந்த விசுவாமிதரா முதலானோ மேநகை முதலியவர்களுடைய வலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டார் என்பது உபபந மாகலாம், “மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே மதிளரங்கா கற்றின மேய்த்தகமுலிணைக்கீழற்ற திருமலை பாடுகு சீர்ததொண்டா பொடி யெம் பெருமான யெப்பொழுதும் பேசு” என்று கொண்டாடக்கூடியவரும் வைஜயந்தி எனும் வனமாலையின் அம்சமானவருமான கொண்டாடிப் பொடியாழ்வாரும் தேவ தேவியின் வலையில் அகப்பட்டாரென்றால் அது நம்பத்தகுந்ததாகுமோ? அப்படி காமகரோதாதிகளுக்கு ஒரு பொழுதும் இரையாகாமல் இருப்பதன்றோ ஆழ்வாக்களின் ஏற்றம்? தேவதைகளின் பரபாவத்தைச் சரிவர அறியாத ஸங்குசீத ஜ்ஞாநத்தை உடைய இந்தராதிகள் ஸ்தவ குணம் குறைந்து ரஜஸ்தமஸூககா மேலிட்டிருக்கும் காலங்களில் பெரியோர்களை அவமதிப்பது ஸஹஜமாயிருக்கலாம்; குணதரயத்தைத் தாண்டி நிற்கும் திருவாழி யாழ்வானின் அம்சமான திருமழிசைப் பிரானும் ராகதவேஷாதிகளுக்கு வசமாகி, பாகவதோததமென்று கொண்டாடப்படும் நசூனை அவமதிப்பது அவருக்கு அநுருபமாகுமோ? தேவதாரதரத்தைப் பரதேவதை யென்று கொண்டாடுவதே பரமைகாரதய விருத்தமெனப்பதை அவர் அறியமாட்டாரோ? ‘தவ்யூஹாஹூம் பூரீணம் தெ காயபூகாயபூஷ்வஸ்யிண’ எனும் வாக்யத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு அநதிம திவஸாவதியாக சாஸ்தரீய நியமங்களை உள்ளபடி அதுஷ்டித்து வந்த பரமாசாரயன, “வணூஷாஃ பூகூவஸிகாஃ வாரிவராஜககாவஸாஃ” என்று இப்புடையில் நித்திகப கப்பட்டிருக்கும் ஸ்வதாம் பரம்ச ரூபமான கார்யத்தைச் செய்யத் துணிந்தாரென்றும், தமது ஆசார்யனுடைய ஸநிதியில் தமமாற் செய்யப் பட்ட பரதிஜ்ஞையைக் கருதாரென்றும் இன்னும் இவைபோன்ற வேறு அசாஸ்தரீய காரயங்களைச் செய்தாரென்றும் சொல்வது ஸாஹஸ மன்றோ? இவைபோன்ற அநுபபநங்களான ஐதிஹ்யங்களை, ‘அவை கேவலம் சிஷ்ய பரசிஷ்யர்களுடைய ப்ரதிபத்தி அதிகரயத்தின் கார்யங்களே’ என்று ஸ்துதிபரமாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் உசிதமாகுமே தவிர்த்து அவைகளை வஸது ஸதிதியாக நினைத்து அமமாதிரியே அவைகளை நூல்களில் அமைப்பது உசிதமாகுமோ என்பது நமது அதிகங்கை. பரஸகதாநுபரஸக்தமாக இதை நாம் இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப் புகுந்ததைப் பெரியோர்கள் க்ஷமித்தருளவேணும்.

மற்றைப்படி இந்நூலில் சொற்செறிவு அர்த்தபுஷ்டி ராவிகயம் முதலியவைகளைப்பற்றி, தமிழ்ப் பாஷையில் எவ்வித ஜ்ஞாநமுமற்று இருக்கும் நாம பேச முயல்வது மிகவும் ஸாஹஸமாகும். ஆனாலும், பாகாதிகளில் ஜ்ஞாநமற்றவர்களும் பகவாநத்தின் ரஸத்தை உணர்வதுபோலும், ஸங்கீதத்தில் ஸ்வல்ப பயிற்சிக்ஞம் ஸம்பாவநையிராமல் இருக்கும் பசுசிசு முதலியவர்களும் காரத்தை அநுபவிப்பதுபோலும், நாம இந்நூலின் மஹிமையை அநுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லத் துணியேராம பக்யத்தின் ஸவாரஸ்யம் உணர்தால் தெரியுமென்று பாஷாநதரத்தில் பழமொழி ஒன்று உண்டு ரஸம் என்னும் விஷயத்தில் அதயநதம் அஜ்ஞாநியிருக்கும் நமமையும இநத நூல் ஆநநதிப்பிக்கின்றதென்றால் அநத நூலின் மஹிமையை அதிலிருநதே எல்லாரும் அநுமிததுக்கொள்ளலாம் இநதத் திவ்ய ஸஞ்ஞரிசரிதம் வஸது ஸாமாதயத்தால் சாசவத சரேயஸஸுக்கும உபகாரகமாருமாதலால், இதை ஆஸதிகர்களுெல்லாரும் ஸேவிப்பார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

மாமபலம், மதராஸ }
20—8—'37

வங்கீபுரம் வாஸுதேவாசார்யன்

ॐ

ஸ்ரீ: திவ்விய சூரி சரிதம்

கடவுள் வணக்கம்

உலக முய்யவு யர்ந்தருண் மீனென
விலகி யன்றவு ணன்றனை யீர்ந்துபின்
குலவு மாமறை கொண்டயற் கோதிய
மலரு மாமுகன் ருண்மலர் மன்னுவாம்.

1

ஆய வேந்தன கங்கலந் தாய்ச்சிய
ராய மாமயில் வெள்ளமன் ருடிய
பேயு மாமுகி லென்னப் பிறங்கிய
மாய வன்பத மாமலர் நாடுவாம்.

2

பேதை வையக முய்ந்து பிழைத்திடக்
கீதை யென்றுதன் கீர்த்தி தனஞ்சயன்
காதி லோதிய பாற்கடற் கன்னியி
னாத னுண்மலர்ச் சேவடி நண்ணுவாம்.

3

வ ர ல ா று

வேறு

என்னுயிர்தந் தனித்ததிரு வாங்காரமா
னுசமுனியின் றிருவடியா னிழைத்தநூலைத்
தன்னரிய செவிசேர்த்தித் தகையவாக்கு
மெமதருளா லுனக்கிபைந்த தாலேயெங்கும்
பன்னரிய வுடையவரே முதலாயுள்ள
வாரியரைப் பாடுகநீ பரிவாயென்று
சொன்னதிரு வருண்மறந்தே மானிடத்தைச்
சொல்லியவென் னாததுலங்கத் துவக்கினேனே.

4

அவையடக்கம்

வேறு

பணிபதிக்கும் பகாரிய பகடார்ந்த வாரியர்சீர்
துணிவுகொடு யான்புகலத் துவக்கியதுஞ் சிறப்புழையார்
கணிலரிய வுசியதின கண்ணகன் றவாள்மொ
மணிவிருந்து லோக்குதற்குப் புக்கதனை மாணமோ.

5

பெரும்புலவர் பேசலுறு மாழ்வார்க ளாரியர்க
 ளிரும்புகழை யானிசைக்க வீங்குமனந் துணிந்தேன்
 கரும்பெரிய கரடமலை சென்றடைந்த காலவழியில
 விரும்பியடை சிறுநரியின்வினையுணர்நது நாண்மறந்தே.6
 நல்லா சுரந்திடுத்தீம் பாலே நனிநிறைந்த
 செலலாச் சிறுகலமுஞ் செப்ப முறுவதென
 வெல்லார் குரவ நிரும்பரிசு பாடியதாற்
 கல்லாத வென்கவியுந் கனம்பெருகக் காண்குவரே. 7

நூல்

க-வது சருக்கம்

வைகுந்தக் சிறப்பு

திருத்தகு மெவாக்கு முற்றுந் தேர்ந்தென்றுந் தெரிதற் கெட்டா
 துருத்தகு மமர ரெல்லா முணாந்துணர்ந் திறைஞ்சற் பாற்றாய்ப்
 பெருத்தவைம் பூதமாதிரி யவைகளிற பிணைந்த வேழாய்
 விரித்தவா வரணத் திற்கும பகுதிக்கும் வெளியாய் நினறே. 1

மறையினற் பரமா காச மதுவென வழங்கற் பாற்றாய்க்
 கறைமிடற் றவனால வேத னுதியர் கருத்து நாவு
 மறைதர நினைததற காகாத் தன்னுழை யடைந்தோர் மீளக்
 குறைதரும் பிறிது லோக மிழிந்திடாக் குணத்த தாகி. 2

முருந்தனென் றரிய நாம முராரியு மிதனா னேற்கத்
 தருந்தகு மெனவெல் லோரும் புகழுதுந் தன்மைத் தாகிச்
 சுகந்தனக் குறையு ளாகிச சோதியின் வடிவா யந்த
 முருந்தனுக் கிழைந்த முக்கால் விபூதியாய் முதன்மை யாகி. 3

இன்னமு மெவாக்கு மென்று மியம்பொரு மகிமைத் தாகிப்
 பன்னரும் பகிரண் டத்துப் பரம்பத மெனலா யோங்கும்
 பொன்னெடு டிலக மொன்று வைகுந்த் மெனும்பேர் பூண்டு
 மின்னிடு மதன்கண் பாடிந் தாங்கினி மிகுந்த தென்தே. 4

அதுகொடும் பவமென் காட்டுத் தீயின லுழங்கு வேளர்க்குச்
 சுதையெனக் குளிர்த்து வெப்ப மாற்றிடுந் கருதி நாதன்
 பதுமநா பன்ற னம்பொற் கருணையே யுருகிப் பாபு
 மிதுவென வெவரு மேத்தி யிசைந்திடற் கிழைந்த தம்மா. 5

தன்விடை முழுது லோர்க டந்துக ளொழிப்ப தாலே
 பன்னுல ராதற்கு நாமம் விரையென் றெவரும் பரங்காய்
 மின்னிய தாள முண்டு மிதந்திடு மாச வன்னங்
 கன்னலின் சுவையு முண்டு சத்துவம் கலந்த தாங்கே. 6

திவ்விய சூரி சரிதம்

அன்றியும் படியு முத்தர்க் காம்பவத் துவக்கில் வந்து
கன்றிய வுடலைக் காதி யைந்துப் பிடத ரூபர்
துன்றிய வளிக்கும் பின்னுஞ் சுழிபெனு மெழிலா ருந்தி
யொன்றியின் கோக மாசுந் துணைமுலை புடைத்தாய் மன்னே. 7

மிருணாத் தாரந் தாங்கி யிழற்றுவண் டலர்த்துஞ் செய்ய
திருநாடுங் கமலம் பூவார் திருவிழி யவைபுற கொண்டு
பெருமானே யடையப் போந்த பிறப்பறு மவர்க்கு நல்கு
முருகாரும் பெரிய முத்தித் திருவெனக குலவு மாதோ. 8

அத்தலை யிலகுஞ் சோலை யதனிடையிய ஞான
நித்திய சூரி வார்க்க நிழன்மலாக் கனிக டம்மாற
பத்தியாய்த் தழைத்து மோனகும் பாதப மவையாப் போந்த
முத்தருக் குதவா நிற்கு முராரியின் கருணையாலே. 9

கனகதல் லார நாறுந் தாமரை முதல காணந்
கினியவாய் மலர்ந்து வண்டு பாண்செய வினையொன் றின்
மணியெனு மதுர ரீருந் ததும்பவை ரம்ம திய
மெனவொரு பெயரு தாங்கிந் யிலகுமோ தடமு மாங்கே. 10

அத்திருப் பொய்கை யோரத் தலர்ந்துமீ துயாந்து தோன்றும்
வித்தகத் தொடுநீள் போதி விருக்கத்தண் ணிழற்கு னென்றுஞ்
சித்திரத் தெழுதும் பாவை திகைத்திடத் துலங்கு மேரா
முத்தணி முறுவ லாளைந் னூற்றுவர் முத்தின் வாழ்வார். 11

அவான வாத மாங்கே யடைதரும் பெரியோர் தம்மைத்
திவளொளி மணிப்பூண் வெண்பட் டாடைதே மாலை தேர்ந்து
துவலருஞ் சண்ண மாதி விழுப்பொரு ளவறநி னென்மை
யிவருற மகிழ்ந்து பேணி யலங்கரித் திடுவர் மாதோ. 12

சூரவர்தங் கருணை யாலே கோதுறுந் துவக்கு நீத்தே
இரவியே முதல வாணோ ரிடையிடை வழத்த வேறும்
புரையறு மவர்க ளங்க மானவ காமாம் பூவை
விரவலுந் திவிய மங்க ளத்துரு விழைந்து சேர்வார். 13

ஆங்கிரும் பொழில்க னுடே யருங்கினி் குயில்க ளாகி
யோங்கிய சூரி சங்க மிவ்வுலகுயர்க்கோர்க் கல்லால்
தாங்கரித் தயலோர் தம்மை பென்றுதண் ணமிழ்தே யென்னத்
தீங்கரும் பிணைய நானுந் தெளிவுற விசைக்கு மாதோ. 14

கடிபொழி லிடையி லெங்குந் காந்தார மளிகன் பாடு
முடைவுட னெழுந் கொழுங்கி னமாந்தமா கந்தந் தம்பின்

மிடைதரு மினிய சாரி கைக்குல மிழற்றுங்கீத
மடைதரும் புதிய முத்தர்க் கருஞ்செவி விருந்தா மன்றே. 15

சோதியி னுருவா யந்தத் தொலுல கிடைபிற றேன்று
மாதியா நகா மொன்ற யோததிபென் றருத்தத் தாலே
யோதுவ ரதனை மேலோ ரதன்பரி சுரைததற் கெம்மாற்
போதுமோ வெனினுந் தன்னம் புகலுதும் விழைவின் மன்றே. 16

பத்திக்கும் பிர பத்திக்கு முயர்ந்தவர் பலனா மன்றிப்
புத்திக்கும் தெளிவ தாகும் பொருவிலா னந்தந் தேங்கு
முத்திக்கேத் திரமா மென்று முழங்குறு மினிய கீத
மெத்திக்குந் தனக்குள் ளாக்கி யெழிற கெலா முறையு ளாமால். 17

பன்மணி யவற்றி னாகிப் பளபளென் றிலகிப் பாகைய
மன்னுமா வரண மீரைஞ் னூற்றினால் வரைக்கப் பெற்ற
வன்னவு மரிய செமமை யுற்றிடு முததி கோடி
தன்னையங் கடையச் சூழ்ந்த தன்மையை நிகாக்கு மாதோ. 18

செம்பொனி னொளி ரனேக கோபுர முடியிற் சேர்ந்தே
யும்பரி னடித்துக கொள்ளுந் துகிறகொடித தொகையா மோங்குந்
தம்பெருங் கரங்க டம்மா லழிவுறுந் தன்மைத் தாய
வெம்பும்வே றுணைக பெல்லாம் வெறுத்திழித் தசிக்கு மன்றே. 19

ஒன்பது மணிக ளார்ந்த தோரண முயாந்து மின்னும்
மன்பெரு வியபபு நோக்கி லீந்திர தனுவே மானும்
மின்பசு மரகதத் தின் மேவிடு மவைக மொல்லா
மின்புறு மெமுனை வானி லெழுந்துலாயந் திடுவ போலும். 20

கடைகாணற் கரிய காந்திப பளிங்கினு லமைந்த வீதி
தொடையாடும் பவனகோடி மணியொளி துலங்கத் தன்மேன்
முடியாரு மணிக ளோரா யிரங்களின மொய்க்குஞ் சோதி
வடிவாரு மனந்தன் பாய லனந்தனை நிகர்க்கு மன்றே. 21

விண்ணிடை விளங்கும் சோதி முடியுடைக் கனக மாட
மெண்ணுதற் கரிய வாங்கே யெழிலுறு மெகினந் தூங்கு
மொண்ணறுங் கமல நீல மாதிக ளொருங்கு பூத்த
தெண்ணறு மமுத மாருந் திருக்குளம் பலவா மன்றே. 22

திருவமர் திணையொன் றில்லா மணியொளிர்ந் தினிய தேனார்
மருவன மாலே யார்ந்து மதியென நிலவுகா லுந்
தாளமா வடமுஞ் சேர்ந்த தன்மையா லுலகந் தாய
திருவடி யுடைய மாயன் நிகழாம் புரையு மாதோ. 23

கஞ்சனைக் கடிந்த மாலை, கமலமா மயிலு மாட
மஞ்சரி யுடைய காம வல்லியிற் பிணைந்த தெய்வத்
தஞ்சருந் தருக்கணமீதே யடாந்துபன் மணி யொழுங்கி
னெஞ்சலி லிழைத்த செயகுந பெருகறு பூயர்ந்து தோன்றும். 24

இவ்வண மரிய செல்வ மேயந்தவந நகரந தன்னிற்
செவ்விய பவன மொன்று வைகுந்த மெனலாய்ச் செம்பொன்
கவ்விய மணியிற் செய்த தோரணங் கலந்தா னந்த
திவ்விய சதையி னாலே தீற்றலுந் றொளிநு மன்றே. 25

அங்கொளிர தமனியக் குன் றணையவா யிரங்கா லோங்கும்
வெங்கதி ரனேக கோடி ஷண்ணிடை விளங்கு மாபோற்
செங்கதிர் மணிக ளார்ந்த சிகரங்கள் செறிந்த தாலே
மங்கள் மணிமா மண்ட பமமென வயங்கு மொன்றே. 26

அதனினு விமலை நாத னிருவிபூ திகளு மாரத்
ததைவுற வெழுதி யைந்து தருமலா பாப்பி நானு
விதமணி தெளித்து மேலாந தருமதி சூரியாகு
மிதமுறு மிருநான் காய பாதமு மிபைந்து மன்றும். 27

ஆயிரந் தள மலாநத வனசமொன றழகின் மீதே
மேயிருங் கலையின் மிக்க திருவனந் தாழ்வான் மென்மை
யாயமின் போக மார்ந்தே யவன்பண மணியின் சோதி
பாயவே துலங்கு முற்று மோரரித் தவிசு பணபின். 28

அந்தமா வரிசு மந்த வாதனத் தலரா ளோடுஞ்
செந்துவ ரிதழார் பூமி நீளையா ருடனுஞ் சேர்ந்தே
யெந்தமா வுலகங் கட்கு மீசனா யிலகுங் கஞ்ச
வுந்தியான் மகிமை யீங்கே யுரைக்குதுஞ் சிறிது மாதோ. 29

அவனடி யிணையை யொக்கு மம்புய மழகி னென்று
துவல்கினு மதுதான் மாயச் சகடிந நொதுத்த வின்று
புவனம் தொருங் களந்து தூதுபோ யுவகை பூக்கு
மவிரிழை யரிவை யாகக் கல்லை யு மமைத்த தின்றே. 30

எந்தையின் கணைக்கால் காக ளத்திருஞ் செருக்கை யீருஞ்
சுந்தரக் கடலின் மூழ்கு மைநாகச் சடிகை மாணு
மந்தமார் முழந்தா ளன்றி யெளவனு ராமத் தோங்கும்
விந்தைசேர் கதலி யென்ன விளங்குறுந் தொடைக ளன்றே. 31

வேறு.

மின்னரிய மேகலையி ரத்தின காங்கண்
மன்னரியபொற் றுகின் றுறைத்திடு நிதம்பம்

பன்னரிய மாலைவெயில் பாய்ந்திட வதன்கண்
மன்னரிய தூயமுகி லென்னநகு மென்ப. 32

அந்தவுத ரந்தனி லணிந்தவரை மூன்று
மெந்தைகொளு மூவுலகி னெல்லையென மின்னும்
பந்தமறு நான்மறை பழுத்தமலர் மேலோன்
வந்ததிரு வந்தியெழில் வழங்கவரி தாமால். 33

செந்திரு வணிந்திடு பளிங்கினொளி செய்யுஞ்
சந்தர வரத்தரிய தொல்புருட னாகும்
வீந்தைமணி யும்புகுதி விண்ணவர்க ணாதன்
விந்தமெனுந் தோள்களிடை வெம்மருவ தாகும். 34

பூதமெனும் வைசயந்தி மாலைபொழில் பொங்கும்
மாதவனு ரத்துறையு மாமலர் மடந்தை
காதலொடி ருந்துகளி தூங்கவவன் காண
ஆதரவி னுடுமணி யூசலின லங்கும். 35

அத்திருவு ரத்தின்முறை யாயொளிர னேக
முத்தணிவ டங்களளி வீசவன மாலை
அத்தனெழி லார்களையி னென்றின் மிசையொன்றாய்ப்
பத்தியினெ முந்திரையின் பான்மையுறு மன்றே. 36

புந்தியகங் காரமெனும் பொன்வளையி ரண்டுங்
கந்தமலர்க் கைகளிடை யேந்தியடி யார்க்
னெந்தபொழு தென்கருதி யேங்குவவொ வென்றே
சிந்தையொடி லங்குமெழில் செப்பவரி தம்மா. 37

வாமகம லக்கரமென் பாம்பணியில் வைத்துச்
சேமமருண் மற்றதுவுஞ் சேர்த்திமுழந் தாண்மே
லேமமுறு மாழிவளை பின்னுள விரண்டில்
தாமொளிர வீற்றருளுந் தன்மைசொல லென்னே. 38

கங்கணகெ யூரமணி கார்தியொரு நான்காம்
பங்கய மலர்க் கரங்க ணின்று மிசை பாயச்
சங்கநிகர் கண்ட நிறை சார்தமொடு நான
மெங்குமுண மின்கமழத் தங்குமெழி லென்னே. 39

ஏரெனும னன்கொலுவி ருந்துலகை யாள
நேருமரி பீடமெனு நீரச முகத்திற்
காரணம தின்றியொரு புன்முறுவல் காணச்
சீரொடுது லங்குமிதழ் செம்பவள மன்னே. 40

காணரிய நாகியிரு பாற்கடல்க லக்கா
தேணரிய செங்கரையெ னசகடரு மிக்க
மாணரிய நீண்டகலு மன்னுகரு ணைக்கண்
பூணரிய மூன்றுவணம் பூண்டிலகு மாதோ.

41

மென்மைகரு மைக்கிட மெனசசருளு மேனி
யின்மைபெறு குந்தளவெ ழிறசெனியி லெல்லாம்
நன்மைபெற மின்னுமுடி நற்கடரி னன்றே
தொன்மைபெறு முச்சுடரி ரந்தனசொ லிக்கும்.

42

கருணைவய மாமொருசங் கற்பமதி லாகும்
பரிவுடன ளித்திடுவ தப்பெரிய பண்பிற
குரிமையுறு வாரடிய ரத்தகையர்க குள்ளா
மிருமைபெறு தனவிபவ மெத்தனையு மாங்கே.

43

முப்பொழுது ணர்ச்சியுளன் மூன்றுகுண மூர்த்தி
முப்பொரிய தாமனவன் முத்துயரொ ழிப்போன்
ஒப்பறுமு விக்கிரம னுலகமொரு மூன்றுஞ்
செப்பமுற நன்களிக்குஞ் செமமலவன் கண்ணன.

44

வெண்கவிகை பாதுகையும் வியணையு மேனை
யொண்மணிய ருஞ்சுடரு மொப்பரிய படடுந்
திண்பெரிய ஞானமுள சேடனக லாமே
பண்பினுட னுயடிமை பண்ணவொளிர் கிற்பான்.

45

அன்பனும டிப்பணியி னைப்பவனு மாகும்
மின்கொடிதேர் மேல்விரிவி தானமொடு வீசு
மின்புறுமெ ழிற்கிவிரி யாயுமியைந் தென்றும்
பொன்புரைய றைக்கலுமுன் பொங்கமகி ழோங்கும்.

46

வேறு

இருவிபுதி யுங்கரத்தி லேந்துவேத் திரந்தனக்
கொருமையாகி யேர்ங்கவன்மை யுற்றதேவ டொன்னவர்
வெருவுமாறு வீறமைந்த சேனைநாத னண்டையிற்
நிருவருள்வி மைந்துநிற்க வீற்றிருந்து திகழுமாள்.

47

பத்தியென்ப தற்கிலக்கும் பண்பமைந்த பத்தராஜ்,
சத்துவங்க றங்கநின்ற சனகனாதி யோகிய
ரெத்திறத்தி யம்பினா லு மீறுறாத தன்மையை
நித்தமும்பு கழந்துமாடு நின்றகங்குளிப்பே.

48

சண்டனாதி வாயிலோருஞ் சண்டமாரு தம்புரை
மிண்டனா குமுதனாதி மிக்ககணநாதருந்
திண்டிறக்க ரீமுகத்த தையோருந் திகழ்படை
கொண்டுகைகு வித்துநின்று கூறுமாறிழைப்பேரே. 49

திதியின்மைந்த ருயிர்குடிக்குந் தின்மையைம்ப டைகளும்
மதிநிறைந்த சேதனங்க ளாகிழூர்த்திமாண்களாய்ப்
பதுமநாபன் பாதபங்க யங்கள்வாழ்கநாளுமென்
றதரசியித்த சயமுழக்க வாரவாரஞ் செய்யுமே. 50

உலகமுற்று மீன்றவன்னை யாகியேது வொன்றிலா
தலகிலாத கருணைசெய்யு மம்புயத்த கத்தளா
யிலகுசெல்வி யமையமொன்றி வித்தகைப்ப ரன்றிரு
மலர்முகத்தை நோக்கிமெல்ல மாற்றமொன்றிசைப்பளால். 51

வேறு

ஆக்கலு மளித்தலு மழிக்குஞ் செய்கையு
நோக்குமுன் வயமென நுவல்வ ராயினு
நீக்கமற் றிரண்டையு நிலவு நேமியாய்
காக்குமின் செயலையே கலந்து காண்பையால். 52

அத்தொழி ளிரண்டினை யயனரற் களித்
தெத்திற மதத்தரு மியைந்து நின்செயற்
கொத்துள மகிழ்வுறச் செழிப்ப தோர்ந்துணைத்
தொத்தறும் விண்டுவென் றிசைப்பர் தொன்மையோர். 53

கருமமும் பிரமமுங் காட்டு மாரணம்
வரைவில படைத்ததின் வழியில் வைகடுந்
திருவுபப் பிரமமென் றெவருந் தேர்ந்துவாழ்
புரையில நூல்பல புகன்றிழைத்தனை. 54

உய்ந்திடுந் தடமிவை யொன்று மோகிலா
தந்தமி லனாதியா யடைந்த வல்வினைப்
பந்தமி திறக்கிடத் தியங்கிப் பற்பல
ரந்தக ரொனக்கெடுந் தடத்திற் காயினார். 55

உண்மையை யுணர்கிலா துனதின் னுணையை
பெண்ணலி லவமதித் தெழுந்த நீதியை
நண்ணிய நிருபரை யடக்க நானிலம்
பண்ணவர் பாவநீ பரிந்து போந்தனை. 56

தசரத தனயனு மெதுகுலத் தவன்
வசையறு புதலவனு மாகி வைபக
மிசையெழுந் திடினுநீ மெலிந்த சீவரித்
திசையுறக் கொணர்கிலை திரும்பிப் போந்தனை.

67

என்றனை யியம்பிடக் கேட்ட வெநதையும்
நன்றுறுங் குறுநகை புரிந்து நாறல
ரொன்றிய தேவிரீ யுரைத்த பின்னரே
நின்றது நினைவிது நிகழ்த்தக் கேடடியால்.

68

ஆசரத தனத்தன லகத்தின் சும்மையால்
வாசனை வயத்தராயப் புவிபின் மாந்தர்கள்
மாசறும் பலவவ தார மாடியான்
ஆசரத் தெருட்டினு மறிவொன் நினறியே.

69

மயங்கிய மனத்தராய மாறி மாறியே
யியங்கிடு மெந்திர மெனப் பிறப்பது
முயங்கிட வருள்வது மாகி யோவலில்
பயங்கொரு நரகவின் பயன்க பெப்பரால்.

60

தொடர்தரு பழவினைத் துவக் கறுத்துநம்
மிடமுற வியைந்தருள் கரணங் கொண்டவர்
கொடுவினை புரிசுவா சமிதை கொய்திடும்
படைகொடு பசுவின்வால் பரித லென்னவே.

61

ஆகையி னவரையான் விரகின் மீட்டிடத்
தோகையே யிங்ஙனந் துணிந்துளே நெனப்
பாகடு கிளிமொழி யதுவென பாங்கென
வோகையி னுபேந்திரன் மறித்துங் கூறுவான்.

62

ஐவகை யவதரிப் படைந்துளே நெழின்
மைவிழி மடைந்தையே யவறுண மண்ணகங்
கைவழி யமுதெனக் கலந்த ருசசையா
யுய்வழி யிதுவென வொளிநு கின்றனன்.

63

பூமியு ளீளையும் பொருந்த நீயுமென்
காமுறு மருகினில் வளையுங் காவிரித்
தாமமா ராங்கமே முதல தண்பொழி
லேமமார் பதிகளி லிலகு மெம்மையே.

64

அனந்தனே யாதியா மரிய சூரிகள்
நனந்தலை யுலகினி லுதித்து நான்மறைத்
தனந்தலை விளக்கிடத் தயங்கு மார்தர்கண்
மனந்தெளி வுறவிவண் மணந்து வாழ்வரால். 65

பற்பல வருணமா யவர்கள் பார்மிசை
யுற்பவித் திகெகையி லுதிப்ப ணீனையு
மற்புட னிலகுமாழ் வார்க ளாரியர்
பொற்புறு மிவரெனப் புகல்வ ராங்கரோ. 66

ஏதியே முதலிய வுதிக்கு மிவவகைப்
போதவா ரியர்மறைப பொருளத் தண்டமிழ்
வேதமா யிழைத்தெனை விரும்பும் பலவகை
மேதகுந் திருப்பணி யிழைத்து மேவுவார். 67

ஐம்பொறி வழிமனம் வலிக்க வாடியும்
வம்புறுந் துறைபல துணிந்து மாழ்கியும்
வெம்புறுங் கொடுத்தடம் படிந்த வேழமா
யம்புவி யறிவில ரழுங்குவா ரெலாம். 68

வாய்மையின் வழியினி லெமது வைபவர்
தூய்மையி னுதிப்பவர் துலக்கி பெம்பதம்
ஆய்மையி னருளிநா ளான மார்த்திரம்
பாய்மதக் களிநென வடைப்பர் பான்மையால். 69

அடைந்தவ ரனந்தனா தியர்க ளன்னவின்
குடைந்தபூந் தேன்கலந் தொளிருங் கோதையாய்
மிடைந்துந் திருப்பணி மிழற்ற யாவரு
முடைந்திடும் பெருங்கனி யுததி யாவார். 70

எனத்திரு மகட்கிசைத் தெதிர்த்த கஞ்சனால்
பனைக்காக் களிறிறப் படுத்த மாயனும்
நினைத்தன னருகுள ந்ததர் பூமிசைத்
தனித்தனி யுதித்திடத் தையயி னென்பவே. 71

உ-வது சருக்கம்
முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

காளியன் முடிமே னடித்ததுங் கல்லைக்
கவின்பெறு வனிதையாக கியதும்
நீளுல கொருங்கே யளந்ததுங் குழலச்
சுகடிற் நிமிர்ந்துதைத ததுவும்
வாளியல் கரத்துப் பஞ்சவர் பெருக
வளம்பெறுந் தூதுசென் றதுமார்
தாளதா மரையா ளிறைமலர்ப் பதமெந்
தலைமிசை தரித்துவாழ் குதுமே.

1

முத்தியைப் பயக்கும் புரிகளோ ரோழின்
பூக்கிய மெனத்துலங் குவதா
யுத்தம் மகஞ்செய் கலைமகள் கணவ
னுத்தா வேதியென் றுளதா
யத்தகைப் பிரமன் பெயர்கவென பதனா
லவனரி தனையருச் சித்த
வித்தக நகர மாகையிற கச்சி
யெனுமொரு திருநகர் விளங்கும்.

2

பங்கயன் புரிந்த வேள்வியின் வபையைப்
பரிவுடன் கவர்ந்தெழும் பவளத்
தங்கலுழ் வரத னம்மலர்த் தாள்கள்
வணங்குற விழிதரு மமரர்
செங்கதிர் முடிக ஞ்ரிஞ்சிடச் சிதறும்
பொன்பிதிர் பரவலின் முழுது
மங்கதைத் தருவைந் தடர்ந்தபொன் னகரென்
றறைகுவ ரறிவினிற் பெரியோர்.

3

பற்பல வடுக்கிப் பளிங்கின லுயர்ந்த
பவனமி தன்பர்பாற் பயிலும்
மற்புறு கலவி புரிந்தயர்ந் துறங்கு
மங்கனைத் திரண்முகத் தழகைச்
சிற்சில கவரச் செறிந்திட வவர்கண்
மட்டிய மைபடிந் துறலால்
பொற்புறு கருமை வடிவிடை யிலகப்
போந்திந் திங்கள்வா னகமே.

4

அளவிடற் கரிய, கடவுளர் நிலயத்
 தந்தா மளவிடுஞ் சுகாத்
 திளவெயி லெறிக்குங் கதிர்மணி யொளியாற்
 சிவந்தரு கொழுஞ் சூழ மெழிலார்
 வளம்பல தருநன் னதியது வேக
 வதியெனப் பகருவ ரதனைத்
 தளவமின் முறுவ லரம்பையர் ககனத்
 தரங்கிணி யெனமகிழந் தடைவார.

5

மறையவர் புரியு மகத்திடை யெழும்பு
 நறும்புகை விண்ணக மறைக்க
 நறைநிறை துளவத் தார்புனை வரத்
 னுள்விழ வவற்றினிற் கறங்கும்
 பறைகளு முழங்க வறுபதம் பாடு
 மருமலாப பைம்பொழி விடையே
 யுறைதரு மயிலகள் காரென மருண்டங்
 குவப்புட னடிக்கும்வே னிலினும்.

6

விண்ணக மெழுந்த வெண்மணி மாட
 நிரைமிசை விண்ணதி பெருகத்
 தண்ணிளம் பிறையு மூர்தலி னிழைத்த
 தவம்பெறும் போகிக ளுறையக்
 கண்ணொரு மூன்று முடைக்கறை மிடற்றே
 காம்பரக் கடவுளின் பொலிவை
 நண்ணிய வெமக்கார் நிகரெனப் பொங்கி
 நகுமெனப் புகலுறு நாளும்.

7

கலிவயத் தனராய்க் கருத்தழிந் தலையுஞ்
 சேதனர் படுத்துயர் களையப்
 பொலிவுற வெழுந்த தூப்புலன் வரதன்
 பொன்னடி புரிந்தரு ளாள்
 நிலவிடு நீயிக் கரிசிரி யிகந்து
 நின்பரம் பதத்தினு மடியேற்
 கிலைமன மென்று சூளுரைத் திடினித்
 திருநகர்க் கிணைபிறி தெவனே.

8

காண்கிலு மருகித் தீண்டினும் வினையைக்
கலக்குறு மனந்தமா சரண்
பாங்கின் பதமாப் பருப்பத முடிமேற்
பைம்பொன்றி பளபளென் நிலகும்
மாண்பரு புணிய கோடியென் றெவரு
மகிழ்ந்தடை விமானம திடையே
காண்புறு மருளா ளன்றனைக் கண்ட
கண்களே கண்ணெனத் தருமே.

9

இப்பெரும் பகடார் நகர்தனிற் பதினெண்
டிருப்பதி களிலெழி லேய்ந்த
மைப்புய னிறமால் கண்வளர்ந் தருளு
மாமதிற் கினகரத் தருகார்
அப்பெனு மமுத நிறைதரும் பொய்கை
யாடகத் தாமரை மலரில்
அப்பெருந் திருமா லங்கையிற் சங்கத்
தஞ்சமாய்ப் பொய்கையா னுதித்தான்.

10

முந்திய யுகத்தே நாவிரண் டிலக்கத்
துடன்சில வாண்டுகண் முடிந்து
பிர்திய வெருகித் தார்த்தியைப் பசியி
லட்டமி பிணைந்திடு மோணத்
திந்தமா வுலக முய்ந்திட வுதித்த
விப்பெரும் பொய்கையாழ் வானுங்
கந்தமா மலரால் கணவனம் மலர்த்தாள்
கருதியே தவந்தனி லிருந்தான்.

11

பின்மறு தினத்தின் மாவலி புரத்திற்
பேய்முலை சுவைத்தவற் குரிய
பொன்மலர்க் காளின் மாதவி மலரி
லவன்கதை யஞ்சமாய்ப் போந்த
நன்மைசேர்ப்புத நாதனுந் திருமா
லடியெனு நளினமே நாடித்
தொன்மைசேர் யோகத் துறைபிற ழாது
தோன்றுமா றருந்தவ பிழைத்தான்.

12

மறுதினம் பேயா னுந்தகத் தஞ்ச
னையே மயிலையி லிவகும்

வெறிகமழ் துளவன் கேசவன் கோயி
 லருகொரு விரைமலர்க் கிணற்
 லறுபத முரல்செவ் வல்லேன மலர்
 லவதரித் தஞ்சன வண்ணன்
 மறையுறு பொருளென் றவன்றனைக் காண
 மன்னிய தவம்புரிந் துறைந்தான்.

13

கருவிலே திருவாய்ந் தெழுந்தவம முதலாழ்
 வார்களோர ழுவருங் கலைபிற்
 பெருகியே யொழுக வுலகினிற் பலாதே
 கான்மவா தியர்களாய்ப் 'பெருமான்
 மருமலர்த் தார்கண் மருவுக னென்றி
 மறுகட ஷுளர்தமைய ருச்சித
 திருமையு மிழந்து சிறப்பிறப் பென்னு
 மிருதலைக் கொளியிடைப் புழுவாய்.

14

உழல்வது கண்டு நாரணன் றிருத்தா
 ணினைப்பது முயர்ந்த நற்குருவின்
 கழலடைந் தவர்தங் கடைக்கணிப் புறலுங்
 கரியமா லடியர்தம் பதத்தை
 விழைவுடன் கண்டு பணிதலு மன்றி
 வேறொரு விராகில யமுத
 மெழில்பெற வடைய வென்றுல கறியத்
 தெருட்டிடத் துணிந்தனர் மறையால்.

15

துணிந்தெழுந் தாங்காங் கொளிர்தரு ளருச்சை
 யெம்பெரு மானடி தொழுதுங்
 குணங்கொளுந் தமது மதந்தனைப் பெருக்கிக்
 குவளையுங் கமலமு முதலா
 மணங்கமழ் மலரார் பெண்ணையின் கரையின்
 மன்னுமங் கோவலூர் தன்னை
 மணந்தரு ளாய ஞாடி பணியத்
 தனித்தனி மறைந்தன சுவணே.

16

கார்முகில் படியுங் கனகமா மதில்குழ்
 சினகரம் புகுந்தவர் கமலை
 மார்புறத் திகழும் பூவரா கன்றன்
 மலரடி பணிந்தகங் குழைந்து

நேர்பெறத் துதித்தா னந்தவா நிதியின்
மூழ்ச்சியெய்ப் புளகொடு நிலஹிப்
பேர்கில மனத்தின் பேர்ந்தவா வெவ்வே
நிடங்களிற் பிறங்கினர் பெரிமார்.

17

ஒருவரை யொருவ ருணர்கிலா துறைய
வொண்கதிர் குடகட லொளிக்க
விரவினிற் பொய்கை யானொரு மனையி
னிடைகழி தனிற்படுத் திருக்க
புரையறு பூதத் தானவண் போந்தெற்
குண்டுகொ லீடஞ்சிறி தென்ன
வொருவரே படுப்ப ரிருவரே யிருப்ப
ரொன்றுமேல் வருகவென் றுரைத்தான்.

18

கேட்டவ னுழைய விருவரு மிருக்கக்
கேழ்க்கி ரல்லியி னுதித்தோன்
மீட்டவ னெழுந்தெற் குண்டுகொல் சிறிதின்
நிரவினின் மேவிட மென்ன
வாட்டமின் றொருவர் படுக்கலா மன்றி
வைகலா மிருவரே மூவ
ரீட்டியே நிற்க லாந்திரு வுளமே
லெழுந்தருள் கெனவவ ரிசைத்தார்.

19

மூவரு மந்தக் கடைத்தலை நின்று
முதமொடுங் குசலமே வினவி
மேவிய கலப்பு நன்றிது நமது
விழைவுமிங் கடைகுது மென்று
காவிபோல் வண்ணன் கண்ணனுங் கிடியுங்
காற்றுமே கலந்துகு மழையைத்
தேவரு மறியா தியற்றியங் கெழுந்து
திகைத்திட வவர்கெருக் கினனால்.

20

வேறு

மண்ணவர் பருகியுய்ய் மறையெனு மமுதக்கால
விண்ணவர் பெருமானந்த விமலராக் கழையைப்புக்கு
கண்ணியு நெருக்கவிந்த நடலையிங் கடைதற்கென்னென்
தெண்ணியே யவர்கெணஞ்சந் தியங்கியே பிருக்குமெல்லை.

21

பொய்கையா னருக்கனாகும் பொருவருஞ் சுடரையேற்ற
வய்கையார் பூதத்தானு ஞானமா மொளியைத் தூண்டச்
செய்கையா விந்தவந்த காரமு மகன்றுசெங்கேழ்
மெய்கையாக் கலுழன்மிது மாதவன் மிளிர்ந்தான்மன்னே. 22

மான்றன துரிவையாலே மாப்புறை மலர்மேன்மாதைத்
தான்மறைத் தன்னென்றே தூந் தன்மையாற் களவின்கண்ணும்
பான்மையிற் பிரியாதொன்றுங் பங்கயத் தணங்கினேமீம்
வானகத் திலகுவானே மூவரும் வணங்கிப்பின்னும். 23

ஆடினா ரங்குமிங்கு மோடினா ருடலமெங்குங்
கூடினார் புளகநாவங் குழறிடக் குணங்கடம்மைப்
பாடினா ரகங்குளிர்ந்தார் பரமனுங் கடைக்கணித்து
மாடொளிர் நிலயந்தன்னை மறைந்துடன் மணந்தான்மன்னே. 24

தாங்கண்ட செயலையைந் தான்மெளிந் துய்யத்தேறி
யாங்கவர் முறையேமூன்றந் தாகியா மொருமுந்நாறும்
பாங்குடன் வரைந்தத்தேக வீசனைப் பணிந்துமீண்டு
நீங்கருந் தலங்கடோறுஞ் சென்றனர் நிமலரன்றே. 25

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

முதண்டம் பிளக்கவார்த்து முரணையி லிலங்கைசெற்ற
கோதண்டன் பெருமையிவ்வா றவருல கறியக்கூடி
வேதங்க ணன்கினாலும் விளக்கியே விளங்குங்காலேப்
போதங்கொண் மழிசையாழ்வான் போந்தமை புகலுகிற்பாம். 26

பிருகுவும் வசிட்டன்றானும் பிறங்குயாழ் முனியுஞானம்
பெருகுந் சுகனும்பெற்ற தாதையு முதலாமற்ற
விரிசடைத் தவத்தராய விருடிகள் விரவிமுன்னர்
ஒருபக லயனையன்மி யின்னண முரைக்கலுற்றார். 27

கலைமகட் கிறைவயாங்கள் காசினி யிடையிலீண்டி
நிலைபெற வசித்தற்கான நின்மல தலமேதென்ன
வுலகையு மழிசையுங்கண் ணென்மையை யுணர்ந்துவல்லே
துன்பென்று சொன்னவென்று தவன் னாக் குரைத்தான்மே. 28

உரைத்தலுங் கொணர்ந்தத்தச்ச றெனிகட லுலகையெல்லாம்
பாப்பியோர் புறத்தின்மற்றைத் தட்டிப் பதிபைத்தானே
நிரப்பலும் விதேகனுண்ட நிகரறு மழ்சைசெற்க
வரைக்குலத் துடனேமற்ற வையக மெழுந்ததீமா. 9

கண்டதை முனிவரெல்லாங் களிப்பொடு விபத்துபோற்றிக்
கொண்டினி யிதுவேநன்ம கீசார மெனவேகாங்கு
துண்டனைத் தொழுதுமீண்டத் தொல்பதி யணுகொளுந்
கொண்டலார் வண்ணன்றன்னைக் குறித்திருத் தவத்திலாந்தார். 30

அவர்களி லொருவனைய பார்க்கவ னரிபையுள்ளப்
பவர்நிறப் பதுமத்தூடே பதிங்கிட விளக்கியைத்
தெவர்களு மிறும்புதெய்தக் கால்சரு கிவற்றைபண்டு
தவர்களுக் கரசேபென்னத் தகுமென வொழுக்கினால். 31

பாம்பொடு பயிலும்பஞ்சா னனத்தொடு கரியும்பாயும்
வேங்கையி னுடனேமானும் வி ருப்பொடு பயிலும்பத்
மேம்படு முனிவனோற்கும மி துமணம் விரவப்பூக்கும்
பூம்பொழி லிடையிலகதப் புனிதனின் மகைமைதன்னால். 32

ஆயிரம் விழியோனந்த வருந்தவன் நவததின்மிக்க
தாயவெய் யொளியையோக்தித் தன்பத மலைக்குமிந்தத்
தூயவெந் தவமென்றெண்ணிக் குலைத்திட வதனைத்தோகை
யாயவங் கலுழுமோர்பெண் ணரசிவையழைத்துச் சொலவான். 33

பங்கயத் திடையிரண்டு செங்கயல் பயில்வதொப்ப
வங்கலுழ் வதனமாதே யம்புவி வதனமென்னப்
பொங்குறு மழிசையூடு பொருவருந் தவபோகத்திற்
நங்குபார்க் கவன்றனோன்பைத் தடுத்திடங் கெழுகவென்றான். 34

மொழிவது செவியுற்றந்த முருந்துறழ் முறுவன்மாதங்
கொழுமலர்க் கணையோன்வெய்ய பூங்கழை குழைத்துப்பின்ன
ரெழுதர வெழுந்துவிண்ணி னின்றமல் விருடிவாழும்
பழுதறு பழுவத்தூடு மின்னெனப் பொலிந்துநின்றான். 35

காலமும் வயந்தமாகிக் கானக முழுதுமலை
மாலையாய்த் தழைத்துயர்ந்த மாங்களும் பழப்புநீத்துக்
கோலமார் பசியசெய்ய குழைதளிர் மலிந்துநானு
மாலுறு மணங்கள்விசும் மலர்சினே குழையப்பூத்த. 36

வயந்தநா யகனைக்கண்டிவ வாறலர்ந் திலகுசோலை
யிபைந்தநா யகனைக்கண்டோ துடியிடை மிழைத்தபூவார்
நயந்திடு புதியகூறை நனகுநித் தணிகளபூண்டு
செயந்தரப் பொலிவதொக்குஞ் செறிஞ்சுந மலர்களசோத்தி. 37

மாதவிமலர்க் குள்ளாடி மணம்புதி துடனின்சேவல்
போதரப் பூத்தமாவின பொழிவிடம பிரிந்துசாம்பும்
ஆதர முடையபேடைக குயிலதை யகற்றாழி
மேதகு புதியவாசை மனைவிபின் மேவுகென்றே. 38

தும்பிகண் மதுவையுண்டு துணையுட னினிதுபாடும்
வம்புலாம் பொழிலினூடே வளர்முருக் கீன்மதோடு
தம்புகழ் நாசியொக்கு மென்பதைத் தமதுமூக்கின்
வெம்பியே கறிக்கும்பைந்தார்ப் பசங்கிளித் திரளகள்வீழ்ந்தே. 39

வந்தவர் கரியகூந்தன் முகிலென மருண்டுவாசக்
கொந்தலர் பொழிலின்மஞ்ஞைக் குலநடம புரியக்கீதம்
விந்தையி னளிகள்பாட வேங்கையின முழக்கமென்னும்
முந்துறு முழவமாரபப முல்லைமான் முறுவல்பூக்கும். 40

தாதவிழ் தருவின்மலைத் தையலு மினையபோழ்தத்
தோதருந் தவசிமுன்ன ருலவிட வவனுரோக்கி
யீதென முகிலினின்று மிறங்கிப் கொடிமின்னொன்று
மாதுரு வெடுத்தென்மாந் நடைபடில் வதனைமானும். 41

சேசுயர் கனகத்தாலிச சேயிழை புருவமுற்று
மாகியப் கலுழ்வதென்ப தொன்றல வியப்பிவ்வாடடி
யோகியு மருளற்கொத்த வுறுப்பெலா மொளிரும்வண்ணம்
வாகைதூண் கலையையீங்கு வகையுற வந்தத்தெனனே. 42

என்றவன் கலவகுமாறவ் வேந்திழை தெரியலோடுந்
துன்றிருந் கூந்தல்சோரத் துணைக்கரும் புருவவில்லை
நன்றுற வளைத்துலை நயனவே லவன்றன்பேராக்
குன்றெனுந் குணமுங்குன்றப் போழ்ந்திடக் குறித்துவிட்டாள். 43

அன்னது தவசிரெஞ்சிற் பாயுமு னன்னகன்றென்ற
விண்ணிசைக் குயில்களாதி பரிகரத் துடனேயேன்று
கன்னலின் மலுவைவாங்கிக் காரளி யொழுங்காநாணின்
மன்னிய வுரத்திள்விட்ட மலர்க்கலை துழைந்தமாதோ. 44

புழைத்ததும் படிவதேதானு ரோன்பினைத் துறந்துமுன்னம்
விழைந்துமே எனகெள்வஞ்ச மயக்கு விழுந்தான்போலக்
குழைந்தக மயன்மேறகாதல கொண்டவ றுடனேகடி
பிழைத்தனன கணமுரீங்கா தகங்கனித் திருந்தான்மன்னோ. 45

பாலொடு கலந்தரீர்ப் பண்ணவ னெழுருளளி
லாலெந் தளிர்போலந்த வரம்பையி எனகெவீங்கி
நாலிரண் டிரண்டுதிங்க ணடந்தபி னுப்பந்தன்னுன்
மேலுநப் பிணிததபிண்ட மொன்றினை மெலிந்துபெற்றான். 46

பெற்றபி னதனையன்னுள் வைத்தொரு பிரப்பந்தாற்றில்
விற்பரு விமானமுந்நது விண்ணுல கெழுந்தபின்னர்
நறறவன் விரதம்போய தெனநனி நலிந்துதேறி
மற்றொரு வனததிறசென்று தவநெறி மணந்துகின்றான். 47

முன்னொரு மூவாவநத வாண்டுதைம் மகத்திறறோன்று
மன்னதோர் பிண்டநதன்னைப் போழ்ந்துமா லழலுமாழி
தன்னொளி யுருவந்தாங்கி மழிசைமன் னுதயமானான்
பொன்னிகர் கலுழனண்டம் போழ்ந்துமுன் னுதித்தபோலும். 48

பிறந்திடு குழுவியாழ்வான் பான்முலை பெறுதலின்றிக்
கறந்திடு கறவைரீப்பக் கதறிளங் கன்றேபோலச்
சிறந்திடு தொனியிற்சால வாரறலுந் திருமாதோடு
முறைந்திடு மழிசைதன்னி லுவணகே தனனுந்தோன்றி. 49

கருணையா மிரதமுறுங் கடைக்கணிப் பெனுந்தீம்பாலைப்
பருகுமா றளித்தேசெயய பறவையி னெழுந்தபின்னர்க்
கருடவா கனனைந்த கடுமையை நினைந்துநெஞ்ச
முருகியஞ் சனையின்செல்வ னுறழ்ந்தாத் தழுதானன்றே. 50

வேறு

அங்கி ரும்பிரம் பறுப்பவ ரணுகியச் சிசுவைச்
சங்கை கொண்டுகண் னுறுகையி லவரிலொர் சதுரந்
தங்கு வோன்றிரு வாளனென் றொருபெயர் தரித்தோன்
பொங்கி யுள்ளமப் புலவனைக் காங்களி லெடுத்தான். 51

சென்று தங்கூரம் பையினிடம் பங்கயச செல்வி
பென்ற தன்மனைக் கிழத்தியி னெழிற்காத் தவிக்க

வின்றி நாமகப் பேற்றினை யினைவது தேர்த்தே
நன்று நாரண னளித்தன னடக்கெனக் களித்தாள்.

52

உச்சி மேர்த்தகங் குழைந்தக ளேரதுதா னீன்ற
பச்சை யங்குழர் தையினிடம் பரிந்திடும் பாங்கி
னிச்சை யாலெடுத்த தெழிலுறு மாபுட னனைக்கக்
கச்சை யங்குயத் தழுதழுங் கான்றது கடுகி.

53

ஒழுகு மின்பய முதவவு மருந்திடா தொன்று
மழுதை யினறியு மசைவது மின்றியு மரியின்
கெழுவு தண்ணருட பயந்தனைப் பருகியே கிளர்ந்து
வழுவ ருந்திரு வந்வொடு வளாந்தனன் மாதோ.

54

இன்ன வாறுமைத் திராவரு ணியையியைந் திவனும்
மன்னு காலையி லத்திரு மழிசையி லுறைவோன்
உன்னு நீதிய னுழுவர்தங் குலத்தினி லுதித்தோன்
அன்ன செய்திதன் செவியுற வதிசயித் தாங்கே.

55

கன்று கொண்டபின் கறந்திடு கறவையி னமுதஞ்
சென்று கொண்டவன் மழிசையான் பெறலருஞ் செவ்வி
நின்று கொண்டிகண் புளகுட னிமித்தர மகிழ்ந்து
நன்று கொண்டவர் நாண்மல ரடிசுரந் தொழுது.

56

விந்தை யாயவ தரித்திடு மெந்தையே வினையேன்
றந்த விந்ததெள் ளமுதினை யமுதுசெய் கென்று
சுந்தை யோடவன் பரவிட வவனருள் செய்தே
யந்த நற்கவை யமிழ்தினை யமுதுசெய் தனனால்.

57

எச்ச மின்றியே மூப்பினிற் பெருகிய விவனும்
நிச்ச மன்புடன் மனைவியு நியமமுஞ் செறிய
வைச்ச தீஞ்சுவைப் பயந்தனை வாய்மடுத் தாழ்வான்
மெச்ச யாவருஞ் செழித்தனன் மெலிவறப் பரிவின்.

58

ஏரின் வாழ்பவ னிவ்வண நிகழ்த்திட வொருகா
லார வுண்டபின் மிகுந்திடு மமுதையவ் வாழ்வா
னீரி துண்ணுமி னெனவருள் புரிந்தன னியமஞ்
சாரு மத்திருத் தம்பதி துமையழைத் தருகே.

59

பத்தி யாலவர் பவித்திரத் துடன்பரு கியதுஞ்
சத்தி யாலதின் றளர்தரு முதுமையுந் தணந்து
சித்தி யாதயௌ வனமது செறிந்தெழில் பெருகும்
வித்தி யாதர மிதுனமா மெனவிளங் கினரால். 60

பின்ப வன்றன தில்லவ னொடுமுதம் பெருகி
யன்பு கூர்ந்தொழு கமயமோர் தினந்தனி லாழ்வா
னின்பு கூர்ந்தருள் பயமது பருகிய வியைபால்
தன்க ருங்குழன் மனைவியுந் தரித்தனள் கருவை. 61

தின்க ளொன்பதுந் தீர்ந்தபின் மதியினிற் றெரிவை
பொங்கு ஞானியாம் புதல்வனை யுயிர்த்துமுன் பொருவி
லெங்கு மஞ்சறுஞ் சிலைக்கர விதூனை யின்ற
கொங்கு வார்குழற் கொம்பனை யெனவொளி கூர்ந்தாள். 62

கண்ட வன்மகப் பேற்றினைக் களிக்கடன் மூழ்கி
பெண்டி சைக்கணு மிசைபெறும் கணிகண னென்னுந்
தண்ட மிழ்ப்பெயர் சாத்தினன் வளர்ந்திடத் தக்க
*வண்டி. லெண்ணருங் கலைகளு மறிவுற வமைத்தான். 63

கற்று யாவையுங் கருத்துறக் கணிகணன் கலையிற்
சொற்ற நன்னெறி யொழுகியே சுருதியோர் பரவும்
நற்ற வந்தனக் குறையுளா மழிசைமன் னளினப்
பொற்றி ருப்பதப் பணிவிடை புரிந்தனன் போர்தான். 64

பத்தி சாரணம் பாலமு தருந்தலு மொருவி
முத்தர் வாழெது கிரியவன் முளரியின் பதத்தை
வைத்த வன்றிருக் கருணையாம் வழிதரு மமுதை
நித்த முண்டக நிறைவுறச் செழித்தன நெறியால். 65

போத மூர்த்தியா யின்னணம் பெருகினும் புனிதன்
சாதி பெற்றிடுந் தொழில்கொடு தரையினர் மருளப்
பித சுப்பிரம் பறுத்ததின் முறம்பல பின்னி
யாத ரத்துட னனைவருங் கொளவிலைப் படுத்தே. 66

மாச டைந்திடுங் குரம்பையுண் மகிழ்ந்துறை தரினுந்
தேச மெங்கணுந் தெளிவுறுந் தனதொளி பரப்பி

வீச வெங்கடர்க் கடவுளால் வெளியிரு ளாகலி
ஓச தங்க விருளொழிந் தகலவீற் றிருந்தான்.

67

வேடர் வைகுறுஞ் சேரியும் பின்பவன் விடுத்தக்
காடெ முந்தவ னுயிர்ப்பினைக் காண்கொணு தடைத்துப்
பாடி றுந்தன தகந்தனைப் பகலென விளக்கி
நாட ருந்திரு நாரணன் றனையதி னிறுவி.

68

நாலி ரண்டியோ கந்தனை நணுகியப் பெருமான்
காலி ரண்டெனுங் கமலமா மலர்க்கடைப் பற்றிப்
பாலி ரண்டினும் பசையற வொருவியே யைந்தி
னேலி ரன்மிது றுண்டினை யிவ்வணங் கழித்தான்.

69

வேறு.

பின்பொன்றோ டொன்றெவ்வாப் பிணங்குபல
சமயங்கள் பேசுந் தன்மை
நன்காயத் துணிந்து லுக் சாக்கியகா
பிலசமண முதல நாமும்
வன்பாய புறச்சமயத் தொடுசைவம்
வைசெடிகம் பாட்ட மன்றி
யின்பறுமா யாவாத முதலறியாச்
சமயத்து மிழிந்து மன்னே.

70

அந்தந்த மதங்களிலும் மவரவரா
யாசரித்தே யனைத்துந் தேர்ந்து
மெந்தெந்த விதத்தினுமோர் பயனின்றிக்
களைந்தவற்றை யிறைவ னுண்மை
யிந்திந்த விழிசமயத் துழலுபவர்க்
கொருபோது மெட்டா தென்று
நொந்தந்த மதத்தினரை நீத்தவற்றை
நோன்மையுறு மென்றே பென்று.

71

இவ்வண்ண மொருதுறான் டிச்சமயக்
குட்டைகளைக் குழப்பி யேறி
புய்வண்ணம் வைணவமே யல்லாதான்
யிவ்வென வனந்து தேறி

யவ்வண்ண வெழிறகலச வாரிதியி
 லாடிபய னானுக் கீசன்
 செவ்வண்ணத் திருமகளார் மார்பினனே
 பரம்பொருளென றறிந்து தேர்ந்தான்.

72

ஆழ்வானுட் வேதாந்த விழுப்பொருளின்
 மேலிலகு மரிய சோதி
 வாழ்வாக வறிவுறவே வாமனனு
 மதுகொண்டு மயர்வை யென்றும்
 போழ்வாளின் மதிபருளித் தனதான்ம
 சொரூபமதைப் புலப்படுத்தித்
 தாழ்வாரே கண்டறியுந் தன்னரிய
 ஞானாதி களையுந் தேற்றி.

73

காமற்குத் தந்தையென்று கழறுவதை
 நிண்ணயிக்குங் கண்ட கண்க
 னேமமுறும் பெயர்வரிதா யெழிலார்ந்த
 திருவுருவு மிலகுந் சோதித்
 தூமணிகள் பலநிரைத்த முடிமுதலாத்
 தொகைபெறுபல் பணியுந் தொன்மை
 யாமவுணர் குலக்களையு மயிலார்ந்த
 வைம்படையு மடைவே தோன்ற.

74

ஒருகணமு மகலாமே தையயுருவா
 யுரத்தெழுந்த வலர்மேன் மானு
 மிருபுறமு மிணைந்துறையும் பூநீனே
 யெனுமெழில்சேர் நாயச்சி மாரு
 முருகிமன மெம்பெருமா னியைபொன்றே
 தாரகமாய்ச் சூழ்ந்தே யுய்யும்
 பெருகரிய ஞானியனந் தன்முதலாம்
 பரிசனத்தின் பெருமை தானும்.

75

இன்னமுன வானந்த மயமாயுந்
 சத்துவமா யிணைந்து முள்ள
 தன்னொருமா நித்தியவி பூதியையுந்
 தாங்காணத் துலக்கி மற்றும்
 பன்னரிய கால்பகுதி புருடைய
 மாய்நிகழும் படைத்த லாதி

மன்னுமொரு முத்தொழிலு மன்னுதிரு
வினையாட்டு மறிவித் தானுல்.

76

பொறிகாலுந் திகிரிகொடு வெங்கரவைப்
போழ்த்துகரி புரந்த மாவிந்
நெறியாலே தெருட்டியிடத் தெருண்டவனு
நிலை துளங்கா வுளத்தோ டென்று
மறியாத பேசுன்பப் பரவையிடை
யாழ்த்தரியே யளிகள் பாடும்
வெறியாருந் துளவமுடி வித்தகனே
யுனதருளால் வினையோ யுய்ந்தேன்.

77

சாக்கியமுங் காபிலமுஞ் சங்கரனு
சாக்கியதுஞ் சமணந் தானும்
நோக்கியுமுன் றொருபயனு நுகராத
விழங்கிறைத்த விதமே நொந்து
பாக்கியமும் பண்டுளதா லுனதரிய
பங்கயத்தாள் படிந்த வெற்குப்
பார்க்கவரி தென்னுளதென் றவனடியைப்
பணிந்துபர வசமாய் நின்றான்.

78

ஆம்புதமா நிற்பொழில்சூழ் திருமழிசை
யானிந்த வடைவே தேர்ந்து
நம்பெருமான் திருவடியை யொருநொடியு
மறவாமே நவின்று நாவா
லம்புமலர் மல்கருங்க சேந்திரபுட்
கரணியிருங் கரையி லாரந்தே
யும்பர்தொழும் பரிசுடனே யோகியிறை
யாகிமகிழ்ந் துறைந்தா னுங்கே.

79

வேறு

சங்கர பரிபவம்

ஆங்கம் மேலோ னுறைபோழ்தி
லரனு ரஞ்சொன் மலைகளும்
பாங்கர் படிய வம்பரத்திற்
படருங் கரலை யவரீழல்
தாங்க லாகா தெனவொதுங்க
வியந்து கண்டத் தம்பதிக
ளோங்கு முர்தி தனைநிறுத்த
வுமையா வீசத் துரைப்பாள்,

80

முக்கண் முதலவா மூவுகும்
முதல்வ னீயே யென மொழிந்துன்
பக்கஞ் சாரு மெனப் பெருமை
பாராட் டெவையே பலகாலு
மிககேழ் கிளரு மிருடியுநஞ்
சாயை யிகழ்ந் திங் கொதுங்குவதேன்
றககன் வேன்வி தகர் ததவனே
தரையிற போது மவனருகே.

81

என்றத் தோகையி னைத்ததுகேட்
டெருதே றீசன் முறுவலிததுக்
குன்றத் தீசன் குலமகளே
கொழுமா மலரான் கொண்கனது
நன்றுற் றிடுமில் வினையாட்டின்
னெஞ் முகத்தோன் படைத்திடுவன்
பொன்றத் துடைப்ப தெனது செயல்
புருடோத் தமனே புரந்தருள்வான்.

82

தண்ணர் கமலத் திசைமுகனுந்
தன்னுண் முழுதுந் தளர்ந்ததற்பின்
விண்ணே டிந்த மூவுலகும்
வீய வண்டங் கரநதொழிய
மண்ணே டைம்பூ தங்களுமம்
மாயன் மாயை தனிலொடுங்கக்
கண்ணு ரந்த வைகுந்தங்
கலந்தே யின்பக் கடலாழ்வான்.

83

ஆங்கே யாமு மடைகுவிதி
னிவனே யல்லா லொரு தெய்வம்
நாங்கண் டறியோ மவன்பதமே
நாடி யிவனு னோன்புறலா
லீங்கு நம்மை மதித்துரையா
னென்ன வவளு மிறையே நாம்
பாங்கி னவனைப் பார்த்துவரந்
தந்தே படர்து மெனப்பகர்ந்தாள்.

84

பகரக் கேட்டே விண்டுபதி
படருஞ் சடையா னிழிந்தவன் கண்

முகமே நிற்க வெதிர் நோக்கா
 தவனுங் கீழாய் முகம் கோட்டித்
 துகளார் கந்தைத் துண்டுகளைத்
 தொடரப் பொத்தி யுறவவனுந்
 தகவி லென்னை மதியாமே
 யுறைவ தென்ன தகவென்றான்.

85

மெய்யே நின்னா லெற் கிபையும்
 விழைவே தென்று மிழற்றவிவன்
 ஐயே வேண்டும் வரமளிப்ப
 லறைக வென்ன வரனழ்வான்
 கொய்யுந் தாதைத் தலைக்கா நீ
 கொடுப்ப தெனக்கொன் றில்லை யென
 வெய்ய துதற்கண் பசுபதியும்
 வீழன் மற்றும் விளம்புவனாள்.

86

முனிவர் குலத்தின் சேகரநின்
 மூவாவிரதத் துள மகிழ்ந்து
 கனிவாய் வேண்டும் வரமளிக்கக்
 கைலை நீத்துன் கண்முகப்பே
 தனியே நின்று நனிவேண்டுந்
 தன்மை யுணரா தகற்றுவதும்
 முனியும் வினையை நோற்பவர் தம்
 மொய்ம்பிற் கியல்போ வென மொழிந்தான்.

87

மொழியக் கேட்ட மழிசையனும்
 முறுவல் பூத்து வரைவில்லோய்
 ஒழிவி லீன்ப வுலகருள
 வொல்லு மென்னி லுதவு கெனக்
 கழிய வுள்ளம் வெள்கியது
 கருணை செய்வோன் நிருமாலே
 யொழிய வேறு வரித்திடிகென்
 றுரைக்க முனியு மோதுவனாள்.

88

ஆயின் முத்தி யளித்தலையே
 லானையுரித்தோ யின்றொழிவோர்
 வாயின் சின்னா னிருந்தகலும்
 வண்ண மிழைத்தி யெனவவனும்

மாய முயிரைத் தடுத்திடலென்
மாமும் வினையின் மாய்வரெனப்
பாய மூசி புடனிழையும்
பாயும் வரமே னுந்தருவாம்.

89

என்றவ் வாழ்வா னிகழ்த்திடலு
மேந்து மழற்கை யுருத்திரனும்
நன்று நன்றென் றுருத் தெழுந்தே
நமனார் நமனென் றெனையறியா
யன்று சென்ற வனங்கனெறி
யடைகென் றின்னே நுகல்விழியைக்
கன்றி நின்று கனன்றெரியைக்
காலும் வகையே திறந்தனனால்.

90

அழற்க ணின்றுங் கடைக் காலத்
தவனி யெரிக்கும் வடவையெனத்
தழற்பி ழும்பாங் கெழுந்தழலத்
தனதே ரிதயத் தாமரையின்
மழைக்கண் மலர்மா மங்கையுடன்
மன்னும் பெருமான் மலரடிபே
பிழைக்குங் கதியென் றடைக்கலஞ்செய்
போழ்தின் முனிவன் பெருநானும்.

91

இடங்கர் வலிக்க வாற்றாதன்
றிரங்கி யழைத்த மதகரிக்குப
படங்கொள் பாய றணந்துவிரைந்
தெழுந்த பாங்கின் படிவமறைத்
திடங்கொள் வானி விருந்துனது
வவத்தாள் பெரிய விரனுதியி
னடங்கும் விழியைத் திறந்திடுகென்
ருரு முணரா தருளினனால்.

92

இருடி யிறையு மெம்பெருமா
னிசைத்த துணர்ந்து தளராமே
விரைவி லடியின் கண்டறக்க
வெயில்கால் கோடி வெங்கடிகள்
புரையு முழுத்திப் பிழம்பேய
தனின்றெழுந்து புவிமுழுதும்

பரவிக் கங்கைச் செஞ்சடையன்

பாங்கர் வளைந்து தகித்ததரோ.

93

அப்போ தன்னு னுதல்விழியு

மடங்கி னுளம்பி னேழ்பரியோன்

வெப்பங் காலும் வெயிலிடையே

புரண்டு வெதுமபுக கீடமெனச்

செப்பற் கரிய துயருழந்து

செங்கட் கருமா மழைமுகிலே

யிப்போ தருளா மழை சொரிந்தென

னிமென்பை யகற்ற வென விரைந்தான்.

94

நாரி பாக னிவ்வணமே

நலியக் கண்ட வானவரும்

வேரி மாறா மலரவனும்

வெருவிப் போந்து விரைவுடனே

காரி நிகர்க்குங் கணமலரான்

கணமும் வரையா துறை நிறத்தோன்

பாரை யளக்கும் பதமலர் தம்

பைம்பொன் முடிமேற் படவிழந்தார்.

95

வீழக் கண்ட நெடுமாலும்

வேயுந் தருமா மலர்த் தொடையிர்

பாழிப் புயவெந் தானவர்தும்

பாடி பறிக்கப் பயந்திரோ

ஆழிப் புவிபிற் கஞ்சன்முத

லடலா ரவுணர் தமையடர்த்தோந்

தாழக் குலைந்திங் கென்புருந்த

தஞ்சா தடைவே சாற்றுதினே.

96

என்னக் கமல யோனியுமாங்

கிமையோர் சூழ வெழுந்துகார்

தன்னன் முடியிற் கூம்பியிடத்

தாயா யுலகந் தாங்கிறையே

நின்னின் னடியன் றிருமழிசை

கிலவ நின்ற னடிவிரலின்

கண்ணின் னழலாற் கரிகரிந்து

கண்முன் றுடையோன் கலங்குவனல்.

97

அதுவே யொன்றே வவ்வனலா
 லவனி பெல்லார் தீந்தொழியும்
 மதுவார் தண்ணந் துளவத்தார்
 மாயா முநதிக் காக்கிலையேல்
 பொதுவர் மனையி னறுநெய்பால்
 புகழ வருந்தும் புயல்வண்ண
 மதமா வளித்த வடைவேயிம்
 மங்கை பாகம் கருளென்றான்.

98

முப்பான் மூன்று கோடியெனும்
 மூவா வமரர் முனிகணங்கள்
 துப்பே ரிதழா ளயிராணித்
 தொய்யின் முலைதோய் விண்ணவர்கோன்
 அப்பா லன்ன முகைத்திடுவோன்
 முதலா மிந்த வமரரெலா
 மப்பா வென்றவ் வமலற
 வையன் முறுவல் பூத்தருள்வான்.

99.

கேளீ ருலகி லெவசேனுங்
 கிளர்ந்தே யெமக்குத் திங்கிழைக்கின்
 கேளீ ரொன்றே யவர்சமிப்பேங்
 கெடலி லெந்த மடியார்பால்
 கோளிங் புரை யொன்றிழைப்பவரைக்
 குழைய வொறுப்பேமெனவருளி
 மாள வுலகம் பெயும்புட்க
 லாவர்த் தம்மென் மழைவிளித்தே.

100.

நீவி நின்னே தாழாமே
 நிலமாவுலகிற் படர்ந்தலவன்
 காவி னீழல் வயல்வரம்பின்
 முழையி னூடே கண்வளர
 மேவு நாரை யுழுபடையின்
 மேயுங் கயலைக் கவர்பெரிய
 வாவி செறியும் வளமலிகள்
 மழிசைத் தீயை மாற்றுகிரே.

101.

என்ன செவிகொள் ளெழிலிகளு
 மெந்தாயுன்ற ளெழிற் கரத்தின்

மின்னுந் திகிரித் திருவுருவாய்
 மிளிர் மாத்வான் பதவிரஸின்
 மன்னுந் தீமுண் டெரிந்திடினெம்
 மழையி னவிக்கும் மதுகையிலே
 மன்ன வழலையம்பகங்கொண்
 டணுகிக் காண்டற் காருளரே.

102.

எந்தம் பகடு வியனுலக
 மெங்கும் புகழ் வீங்கதுவு
 மிந்த நெறியி னகலற்க
 வென்றே யவையாங் கிரங்கிடமா
 னந்தம் பணியிற் படர்கவுமக்
 கணுகுந் திறலு நனியென்ன
 வந்த வருங்கார்க் குலமடைய
 வாங்கே மீண்டு படர்ந்தனவால்.

103.

காண்போர் காணுங் காஞொழிற்
 ககன மெங்குஞ் சாலமெனச்
 சேண்கா ராழி முழுதுமெழுந்
 திடையொன் றின்றிச் செறிந்ததென
 மாண்பா ரெங்கு மனநடுங்க
 விடியு மின்னு மலிந்துமுனந்
 தூண்போ லாயர் படப்பொழிந்த
 தாரை நிகர்ப்பச் சொரிந்தனவே.

104.

சொரியத் திணைகள் வேறறியுஞ்
 சூழ்ச்சி யின்றித் தொலபுவியில்
 பெரிய பிரள யம்மிதுவென்
 றெவரும் பேதுற் றமுல்கவெள்ளம்
 விரியத் தாணி மிசைப்புரள
 வாழ்வா ரடியின் விழிநெருப்புந்
 தெரியத் தெரிய மதமடங்குந்
 திறமே முற்றூந் தணிந்ததரோ.

105.

வேறு

செவியுற்ற போழ்தத்து மகமுட்கு
 மச்செப்ப வரிதாய திண்மாரியின்
 புவியுற்ற பெருவெற்பி னசையாது
 புருடோத்த மன்பாதமேபுந்தியின்

சவியுற்ற மலர்வைத்த வன்றன்னை
 யெய்த்த வத்தோர டைந்தார்தலு
 மவியுற்ற பின்வன்னி யழலேந்தி
 தெளிவுற்றெ முத்தங்க கந்தேறினன். 106.

தேறித்தி றந்தேக ணெதிரின்று
 திகழ்கின்ற திறலாசை முகநோக்கியே
 மீறித்த னக்குள்ள டங்காவி
 யப்போடு மேனின்ற வாணோர்களைக்
 கூறிக்கு றிக்கொண்டு றோளிக்
 ளினியிக்கு ணக்குன்ற னத்தோன்றுமில்
 வீறுற்ற முனிபத்தி சாரன்னெ
 னும்பேர்வி ளங்கத்தழைத்தோங்குமே 107.

அடியாருண் முதலம்ப ரீடன்ற
 னலோர்மு னறியாது முனிபட்டதின்
 படியாய தென்பாடு மீங்கென்றி
 டங்கொண்ட பைந்தோகை யுடனேநதருத்
 தொடையாடு சுரர்காண வதைநன்கு
 ரைத்தெந்தை துளவாடு புயமாயவன்
 வடிவாரு மடியாசை வெல்வாரு
 முளர்கொல்லோ வகையாரு மெவராயினும். 108.

என்றேதி ருப்பாக வதர்வீறு
 மெழில்பஞ்ச விதமாந்தி ருத்தங்களுங்
 குன்றூத குருபாதம் பயில்வண்ண
 மோடின்ன குறையாத தருமங்களும்
 நன்றாய றைந்தந்த நளியோகி
 விடைகொண்டு வானூர் புடைசூழ்வர
 மன்றாடு பெருமானு மலைமாணும்.
 வெண்சோதி மலைமீது. றச்சென்றனன். 109.

ந-வது சருக்கம்

கண்ணொன்று மில்லான்ம கன்முன்ன
 மேலோர்க ளந்துள்ள மன்றத்திடைப்
 பண்ணொன்று மொழியாளை வலிகொண்டி
 முத்தாடை பரிவின்று களைபொழிதவண்

மண்ணின்ற மரமேங்க மாயாவெ

னக்கூவி மாசோடு கதறத்துகில்

எண்ணென்ற கில்லாது வளரப்பு

ரிந்தோனெ ழிற்பாத மேயேத்துவாம்.

1.

மழிசைப்பி ரானவ்வ ணம்மாத

வன்பாத மலர்காடி யுறைபோழ்திலோர்

பொழுதிப்பு விப்போத்தி னிவர்தந்து

மிசையேகு மோர்கொங்க ணன்போம்பொறி

யெழுதிந்கி லாதேத டைப்பட்டு

கிற்கத்தி யக்குற்ற வன்னெங்கணு

மழிவுற்ற நெஞ்சோடு நோக்குற்ற

பின்பார கத்துங்க ணைச்சேர்த்தனன்.

2.

கந்தைத்து ணிக்குப்பை பொத்திப்பொ

லிந்துள்ள கலைஞான முனிகண்டுவ

ரிந்தப்பு விப்போக்கு மிடர்கொள்ள

நின்றூரெ னத்தோர்ந்தி ழிந்தையரே

சிந்தத்து கட்சிரை தைப்புத்த

விரந்திச்செ மும்பட்டி னிற்செய்துறு

மிந்தத்தி ருக்கஞ்சு கங்கொள்ளு

மென்றொன்றை யீயச்சி ரித்தன்னவர்.

3.

நீதந்த தென்விந்தை யென்மீது

நிலவுற்ற திக்கஞ்சு கங்காணெனப்

போதந்தி கழந்தோரெ ழின்மேனி

மீதாபி ரஞ்சோதி போன்மின்னிடம்

பேதம்ப டிந்தாம மணிவார

ணங்கண்டு பெருவிம்பி தங்கொண்டிபின்

னேதந்த விரந்துள்ள தவவீர

ரேயிந்த குளிகைக்கொ ரிணையின்றரோ.

4.

இதுகோடி யாமோர்க டிம்பொன்னை

யும்போழு மெனவொன்ற வன்காட்டவன்

முதுவெந்த வத்தோர்ந கைத்தஞ்சு

விக்குண்டு னைக்கும்ம லங்கொண்டதைப்

புதுமைக்கு ணங்கொள்ளுங் குளிகைக்கு

னாய்வென்று போற்றும்வ ணஞ்செய்ததைச்

சதகோடி கோடிக்கு மேலாய

திதுபோழு நீ கொள்ளெ னச்சாற்றினார்.

5.

உவறு.

கண்ட வன்னதைக் கழிபெ ரும்விபப்
புண்டு மாதவ ருயர்ப் தஞ்சிரர்
கொண்டி னுசியுங் குளிர்ப் பனத்துடன்
புண்ட ரீகமே விவர்த்து போகினான். 6

போய பின்பவன புனித மாதவர்
சேய தோர்மறு விபினஞ் சேர்ந்தவண்
மாய வன்பதம் மனத்தி ருத்தியே
மேய ருந்தவம் மேவி வின்றனர். 7.

ஆங்க னேகபோழ் தடைய முன்னுதித்
தோங்கு மூவராழ் வார்க ளொன்றியே
வாங்கு பொன்னியி னிடையில் வண்பணிப்
பாங்கு பாய்சிற் பள்ளி கொண்டருள். 8.

அரங்க னுதியா யருச்சை யா பொளிர்
பரங்கொ னுரணற் பணிந்து வாழ்த்தியே
மரங்க ளோங்குமவ் வனததில் வந்தனர்
வரங்க ளோர்குடர் வளர நோக்கினார். 9.

இத்தி ருச்சுட ரேதென் றேவியங்
தத்தி ருத்தவ ரருக ணைந்துகண்
டெத்தி றத்தரோ விவரெ னுமகிழ்ந்
தொத்து ளம்பகத் துண்மை கண்டனர். 10.

கண்டு காதலின் மழிசை மன்னரே
கொண்டு சேமமே குலவு கின்றிரோ
பண்டை யோயிவண் படர்ந்து ளேமென
விண்டு கண்ணவர் விமித முற்றரோ. 11.

கீவிர் போதா நென்னல் செய்தவ
மேவ மேவினீ ரெனவந் நால்வரு
மேவ வின்புதத் தொன்று கூடியே
யாவி யொன்றென வளவ ளாவியே. 12.

கண்களா னந்த நீர்கள் காலவுந்
திண்கொ ளத்தழிஇத் தேனின் பால்பழம்
பண்கொள் கன்னலுங் கலந்த பங்கென
வெண்கொ ளாமகிழ் வெய்தி வாழ்ந்தனர். 13.

இன்ன ணங்குருந் தொசித்த வெம்பிரான்
பொன்ம வர்ப்பதம் புகழ்ந்து போற்றியே
பன்னெ டிம்பகற் பண்பி னால்வரு
மன்ன கானகத் தமர்ந்து வைகினார்.

14.

வாச நாறுமவ் வனந்த ணந்துபின்
பாச றும்மவ ராசை யேரடுபோய்ப்
பேச ரும்பிணைப் பேயர் வந்தருள்
கேச வன்கிளர் மயிலை கிட்டினார்.

15.

வண்டு பாண்டசெய வண்பொ ழிற்குளே
தெண்டி ரைக்கடன் முழவு தேழுத்திடத்
கண்ட ணிற்குரற் கஞ்ச மார்த்திடத்
தண்ட லைச்சிகி தாந டுத்திட.

16.

ஒன்றன் மீதொன்று பொளிநு மாடங்கள்
வெண்கு தாரசங் கலந்து விம்மியே
துன்று தெண்டிரைத் தேய ராசியை
நன்று மின்னியே நகைத்தல் செய்திட.

17.

திருவி ழாவறாத் தேர்க லுநர்ந்திடும்
மருவு வாந் தொடி பல மலிந்திடும்
தெருவொ டின்னபல் செவ்வ மல்கிடு
மரிய வல்லியங் கேணி தன்னுழை.

18.

இஞ்சி கோபுரம் மெங்கு மாழைபாம்
மஞ்சு றங்குமா மாக மோங்கிருஞ்
செஞ்செ வேலென விலகு செம்மணி
விஞ்சி டங்கொளின் னிலைய மேவியே.

19.

விசயன் தேரிடை வீற்றி ருந்ததை
விசையி னூருசம் மட்டி வேபந்தரு
கிசைய வெம்மனை யிணைந்தொ ளிர்ந்திடப்
பசை யினின்றருள் பார்த்த சாரதி.

20.

திருமு கத்தெதிர் திகழு மல்லிபுட்
கரிணி யின்கரை கலந்தந் நால்வரும்
பெருகு யோகமே பிணைந்து மைந்தனர்
திரும னுளனு ரடிகள் சேரவே.

21.

ஒழுக வவ்வண மொருந் னந்திரு
மழிசை யாநிடம் மற்ற மூவரு
தழுவி யின்விடை தாம டைந்துமுன்
புழுவ லன்புட னொருவிபத தலம். 22.

ஆழி சூழல செங்கு மாந்திடம்
போழ கத்திரட் புனித நீர்புந்
தாழி வாழ்கரத் தாரியை வாழ்த்தியே
தாழு மாசையிற் றும்ப டார்தனர். 23.

வேறு

படர்ந்தபின் மழிசை மன்னன் பாரொலாம் படியவீறு
மடர்ந்த பூம் பொழி கள் சூழ மழிசையை யணுகிப் பூணத்
தொடர்ந்த வெம்பவத்தை வீட்டுந் தூநிறத் திருமண் ணேடிச்
சுடர்ந்த வேங் கடத்தின் மேவுஞ் சோதியை நினைந்து ரைந்தார் 24.

அடியிடை முடியி னுஞ்மு வலகழு மடைந்து தத்தஞ்
செடியினைக் களைய வீறுஞ் சேடன துருவா மந்தத்
தடவரை யொளிருங் காயா வண்ணனத் தவத்தோர் துஞ்சும்
வடுவறு கனவி னம்மண் வைகுழர் தலத்தைச் சொன்னான். 25.

துயிலெழுந் தவருந் தூப கனவின்மா லருளிச் செய்த
செயிறரு தலத்திற் சென்றவ கீதுதெண் மணகைக் கொண்டு
பயிலவுறும் பன்னிரங்கத் தணிந்தது துலங்கப்பாங்கின்
மயர்வற வவன்றஹ மத்துணை மகிழ்ந்து போற்றி. 26.

ஈறிலா விற்பங் கொண்டே னென்பிறப் பகன்று வின்னேன்
பேறெலாம் பெற்றே னையம் பிரிந்தெழ மயக்கு நீத்தேன்
மாறுகொண் மற்றைத் தெய்வ மணமிலா மலரே யென்று
தேறினெ னெனவா னந்தந் தேக்கு நமகிழ்ந் துறைந்தார். 27.

சிலபக லகன்றபின்னர்ப் பொய்கையா ருதித்த செய்ய
தலங்களிற் சிறந்த கச்சித் தலந்தனின் வதிய வெண்ணி
மலர்தலை மழிசை நீத்து மலையெனு மிரத மூரும்
பலமறு ககன்ற வந்தப் பட்டணஞ் செறியச் சேர்ந்தார். 28.

சத்திய விரதக் கேத்தி ரம்மெனச் சகங்கள் போற்று
மத்திரு நகருள்வெல்கா வெனுமொரு தலத்தீ ராஞ்ஞா
றொத்தொளிர் சுடிகைச் செய்ய மணியொளி பாவத் தன்மேல்
சத்திர மதன்ன போலுஞ் சவிகொள்பாம் பணையின் மீதே. 29.

கருமுகி விடையின் மின்சேர் காட்சியாய்க் கமல மார்பி
 னிருபுறத் தவனி நீளை யிணைந்துறப் புறத்தே கஞ்ச
 மருவுவோன் மருவுயோக நித்திரை மணந்தோரோங்கு
 மரகத கிரினேர் மாயன் மலர்ப்பதம் பணிந்து போற்றி 30.

ஆடக நளினத் தூடே பொய்கை யாராவ தரிதத்
 தீடுறு மரிய பொய்கைத் தடந்தனிற் பிணைந்தே யோகம்
 மூடிய விழியராகி முகுந்தனை நினைந்து முந்நா
 றோடுறு நானூறுண்டு மொருகண மெனவே நீத்தார். 31.

கணிகணன் பணிகள் செய்ய விவ்வண முறையுங் காலிற்
 கணிகையோர் நரைத்து மூத்துப் பிணிகனி னலிந்து காப்போர்
 மணிவொரு வரையு மின்றி மழிசைபார் வதியுஞ் சூழ
 லணுகிஞ றுப்பும வண்ண மறிவெனு மிகுளை காட்ட. 32.

போந்தவண் புனித வாப்பி நீரினான் மெழுகித் தூய்மை
 யாந்தரை முழுதும் பொன்னி னலகிட்டுத் துகள கற்றி
 மாந்தளி மலர்கண் மாணுங் கோலங்கள் பலவுந் தீட்டி
 யாந்தறும் பணிக ளின்னு மாற்றின ணிதமும் போந்தாள். 33

பலபக லகல வீங்கே யொருதினம் பத்தி சாரர்
 விலகிட விமைகள் கணகள் விழித்தெதிர் பணிக ளாற்றங்
 குலைகுலைத் துடலஞ் சோரு நரைத்திடு குழலி நோக்கி
 யிலகிடு மவளி னந்த விருப்பிடந் தனையுங் கண்டார். 34.

கண்டவ ரவள டைந்த கதியினை யடைய ஞானக்
 கண்டனின் முதியளே நின் கருத்தினைக் கழறுகென்ன
 விண்டொழிந் தெனது மூப்பிங் கிளம்பெண்ணாய் விளங்கவென்பால்
 கொண்டருள் புரிக வென்று கூப்பினுள் கரங்கண் மாதோ. 35

ஏம்பலி னவளிவண்ண வேண்டிட விருடி யாங்கே
 யாம்படி யருளே பாயுங் கடைக்கணி னமர்ந்து நோக்க
 வாம்பல மாய விஞ்ஞை யாடுவார் செய்லே யென்ன
 மேம்படு மரம்பை மான மிளிர்ந்தன ளிமைப்பின் மன்தோ. 36

கபிரவ மனைய வாயுங் காரொணுங் குழலுந் திங்கள்
 பயில்வறு முகமும் வேலைப் பழித்திடு விழியுங் காம்பி
 னய்முறு புயமும் கஞ்ச நலமுறுங் குயமு நண்ணி
 வயதுமோர் பதினா ருகி மதனனு மருள நின்றான். 37

நின்றவ டன்னையாழ்வார் நின்மனக் கிடைபும வண்ணஞ்
சென்றுவாழ் குதியென்றேவச சேயிழை பவஞ்முநதக்
குன்றெனுவ குணத்தி னுழிந் குரைகழல வணங்கிமீண்டு
பொன்றிகழ் புரியின் வேறோர் புறமிருந் தொழுகி னுளால். 38.

அவ்வண மொழுகு நாளப் புரிதனி லவனி யாண்டு
தெவ்வரை யடக்குந் திண்மைப் பல்லவ ராய நென்பான்
கொவ்வையக் கனிவாயந்தக் குயின்மொழி யெழிலை நோக்க
நவ்வினேர் விழியி னொரு நரபதி யுளையக் கண்டான். 39.

கண்டவ ணயன வேலுங் கருப்புவிந் மதன னம்பு
மண்டல பதியின் மார்பிற் பாய்தலு மாழார் தந்தத்
தொண்டைவாய் மயிலன்னுடன் ரெய்யின்மா முலையிற் ரோய்ந்தங்
கண்டரு மருந்திக் காணு வருஞ்சுகம பருகிப் போந்தான் 40.

கின்னர மிதுனம் போலக் கிளிமொழி யுடனே காளை
பன்னரும் பசுக்கள்போகம் பருகியே யொழுகு நாளம்
மன்னவன றனக்கு மூப்பு வரவர மலைய நொந்து
கன்னலின் குதலை யாளே விளித்திது கழற லுற்றான். 41.

மதகரி முகத்திற் சூழி மானமென் றுகின் மேலார்ந்த
திதலைபொன் பூத்து மேலோக கிருங்குலத தெரிவை நீயே
பதமுறும் பருவம் வாய்ந்து மூப்புரு துறைய யாளே
முதுமையிற் பெருகி நானு மொய்மபிழந் தழுங்க லென்னே. 42.

கற்பகத தடியில் வாழுங் காந்தையர் குலமே யன்றிப்
பொற்புறும் புவியின் மாதர் மூப்புரு துறைத லென்னே
நிற்கிது நிகழ்தற் கேதோ மறையுள ததனை நீயே
யற்பினி லறைக யானு மவ்வண மடைவ லென்றான். 43.

என்றது செவியி னேற்ற வேந்திழை யிரங்கி யைய
நன்றுறு மழிசை நாத னருளினுன் மிடைந்தே னிர்தப்
பொன்றரும் பருவ நீயு நின்னகம் புகுந்து நானு
மொன்றிய வைய மேற்குங் கணிகணற் குரைத்தி யென்றான். 44.

கேட்டது கிளர்வா னேந்துங் குரிசிலு மகிழ்ந்து கேண்மை
நாட்டியக் கணிகண் ணன்க ணலமுற விளித்து நானென்
வீட்டினுக் கழைத்தாய் நின் மழி சையார்க் கியம்பி வேண்டிக்
தூட்டுணை தொழுது பையத் தகவினிற் கொணர்க லென்றான். 45.

முறுவலித் தவனான் வேந்தே முழுதுல கொருகோலோச்ச
மிறையவ னெனினு மன்னு ரேறெடுத் தவனை நோக்கார்
பிறரகத் தடியும் வையார் பிறைமுடிப் பெருமா னுதி
யிறைவர்க ளவர்பா லீண்டிக் கருத்தழிந் தகன்ற ரன்றே. 46.

ஆகையி னின்னை யீங்கோ ரருத்தமாய் மதியா ரொன்றத்
தோகைபங் குடலன் செய்தி துலங்குற துவல மன்னன்
வாகையை யெனது பாவால் வகையுறப் பாடு கென்ன
நாகையாப் புலவன் மற்று நரபதி வதன நோக்கார். 47.

வாய்கொண்டி மனிதர் பாட வந்திடு கவியே னல்லே
னாய் கொண்ட சராராதி நாரண னவன்றன் பாதச்
தோய்கின்ற பெரியோர்தூய புகழினைத் துதிக்க நின்றேன்
பேய்கொண்ட நாரைப்பாடிப் பெறும்பயன் னருமபெனென்றான் 48

இயம்பலும் புலன பால னிருகணுஞ் சிவக்கச் சீறிச்
செயம்படு மெனது சீர்த்தி செந்தமிழ்க் கவியினேறி
நயம்பட நினது நாவீங் கொருப்படா தாயி னின்னே
பயம்படு மெனது தேயம் பரித்திடா தெழுக வென்றான். 49.

கொற்றவ னுறைத்த மாற்றங் கொதிகொளக் கேட்ட கண்ணன்
மற்றரை வழங்கலின்றி மன்னவை தணந்து போந்து
நற்றவ ரடியை நண்ணி வணங்கி யிந் நகரை நீர்திச்
சிற்றறி வுடையேன் செல்ல வருள்கெனச் செப்பி னானால். 50.

ஏதையா விந்தமாற்றஞ் சிக்கென விசைத்தா யென்றம்
மேதையா ரிருடிகேட்க மிழற்றின னவனு மன்னன்
கோதையா ருரையைக் கொண்டா ராங்கவர் குழைந்து நெஞ்சம்
வாதையா ராயன் தேயம் வரைவதே தகுதி யாமால். 51.

கோடுறுங் கோற்கீ ழார்ந்து வாழ்வரின் வயமா வாழுங்
காடருஞ் சுகமே யென்று கண்டவர் கழறு மாபோல்
நாடிது நினக்கா காத நமக்குமத் தகையே நாழங்
கூடவே வருதும்போது மென்றவர் குடிசை நீத்தார். 52.

நீத்தவர் சொன்ன வண்ணஞ் செய்தவெம் பெருமா னேயப்
பூத்திரு வடியைப் போற்றிப் புயல்வண்ண கணிகண் ணன்பின்
னீத்திந்த நகரைச் செல்வே னீயுமுன் னுரகப் பாயைப்
பேர்த்தொன்று நினைதலின் யிச் சுநர் டக்கொன் பெருமென்றான் 53

பத்தரைக் கணமு நீங்காப் பரம்பொருண் மழிசை மன்ன
னித்திறத் தொழுதுபோற்ற வெழுத்துடன் படர வாங்கே
யத்திரு நகருண் மறற வாலயக் கடவு ளெல்லாங்
கொத்துடன் நிரண்டுகூடப் போந்தன வெனப மாதோ.

54.

வேறு,

முன்னே காகுத் தன்வனம் போகத்
தளிரும் பூவு முகம்வாடி
மன்னே சனையின் மரங்கள் சோர
மாரீர நதியுந் தடம யாவுந்
கொன்னே கொதுகொண் டழல வின்னுந்
கூறக் கூடாக் கொடுமை பல
தன்னே ரில்லா வந்நகர் கொண்ட
தகவே பின்னி , தடைந்ததரோ

55

ஊழிக காற்று மோங்கி யடிக்க
வுதிரங் காலு மழைபொழிய
வீழத் தூம கேது வடிக்க
ளிரவும் பகலும் வேறுணரார்
சூழத் திமிரஞ் சோரவு முள்ள
மகவும் பாலும் பருகாமே
யாழக் கோயிற் பொலிவுந் குன்றி
யழகார் கச்சி மழுங்கியதே

56

இறைவன் றன்னின் பொன்னகர் மாணு
நன்னக ரிங்கே யெழில்குன்றுங்
குறையைத தன்கண் குறுகுந் தேர்ச்சித
துணைவர்க் கோதுக் கரைபோழ்தின்
மறையைக் கூர்ந்தே யாப்பந்தவர் மன்னு
மழிசைக் கிறைவர் மலரடியி
னுறையுந் கண்ணற் கின்ன விழைத்தே
யுற்ற பயன்கா ணிதுவென்றார்.

57

கண்ணனு மாழ்வா ருடனே கக்கார்
வண்ணனு மாங்கே காவைத்தா
னெண்ணலி னின்னே யெல்லவ ரும்போ
யன்னவர் தாளில் சாண்புக்கால்

பண்ணுறு மிந்தப் பட்டண மென்னப்
பார்த்திவ னன்றே பலர்குழ
மண்ணி னடந்தே யண்டையி லாழ்வார்
மன்னிய வோரிக் கையில்வந்தான்

58

வந்தவ னந்த வானவர் தாளின்
மந்திரி மாரின் வணங்கிக்கண்
சிந்துட நீரென் சிந்தையி லேழைத்
தன்மையி னுற்றும் புகரெல்லா
மந்த முறுங்கண் னாடியின் மின்னு
றுந்த மனத்தே யடையாமே
யிந்த விரும்பே தைக்குல முய்ய
மீண்டெழு கென்ன விரங்குற்றான்

59

நீரே கிழிய வெய்த வகுப்போ னீரவர்
வெப்பங் கெடு மென்னப்
பயரோ ரின்றும் பகறும் வண்ணங்
கண்ணன் சிற்றங் கரந்தொழிய
வேரா ரிதயத் தின்குரு பாதத்
தெய்தி? பொறுத்தி யெனவேண்டச்
சீரார் செல்வத் திருமா மழிசைச்
செல்வரு மாங்கே சினம் விண்டார்

60

விண்டி தத்தை விண்டுவின் பாதங்
கொண்டி சிரத்தின் வெறிநாறுந்
தண்டிள வத்தார் தாமரை யாள்சே
ரின் கடி மார்பா கணிகண்ணன்
றண்டலை சூழமுங் கச்சியின் வைக்க
கொண்டன னெண்ணந் தான்மீள்வான்
பண்டென நீயும் போந்த வணைய
பாம்பணை மீதே பளிகொள்வாய்

61

அடியா ராதீ னத்திரு மாலே
யென்றவ ராங்கோ ரரும்பாவின்
படியால் வேண்டக் கொண்ட னிரத்தோன்
பண்டுபோ லந்தப் பதியேகி

முடியா ராயிரம் பணி மீதே முக்கண
ஐதி யிமையோர்வந்
தடியார்ந் துய்ய வின் றுயில் கொண்டா
னந்தணர் போற்ற மறைபோற்ற

62

வேறு.

எம்பெருமா னிவ்வண்ண மீண்டருள வந்கரி
னும்பர்களு மறறுளதம் மாலயம்வந் தொன்றினரால்
வம்பலரின் வாவிசெறி யந்ககரம் பண்டையினும்
வெம்புதுய ரொழிந்து வீழிச் செழித்ததரோ.

63

கானம் படர்ந்தரக்கர் காலழிய வேர்களைந்து
மானம் பெருகிரகு நாதன்பின் மணந்தருள
வீனந் தவிர்ந்தொளிர்த வின்னகர்கேர் தன்னகரைக்
கோனும் விழிகுளிரக் கொண்டிமகிழ் நோக்கியுடன்.

64

வில்லெறியும் பூண்பலவுங் கோசிகமும் விளம்பரிய
பல்லாயி ரம்புரியும் பைம்பொற் கவரிகளும்
நல்ல கவிகைகளு மின்னபல நற்பொருளு
மல்லன் மழிசையிறை மலரடிபிற் கொண்டளித்தே

65

போற்றித் தொழுது திறைஞ்சப் பொன்னருள்செய் தன்னவரு
மேற்ற வனைக்கடைக்கணித தேயேகு கெனவிதித்தச்
சாற்றற் கரும்பொருளைச் சலசநய னன்பதத்திற்
கேற்ற தெனவரிதே யிதயங்க ளித்திருந்தார்.

66

மாமழிசை மன்னவன்சொல் வண்ணமல ராங்கணவ
ஐமென் றருளி யிழைத்ததி னத்தொல்பதியிற்
சேமம் பெறவிலகு மன்னவற்குச் செகமுழுது
நாமம் யதோத்தகர னென்றே நவின்றிமீமே

67

பல்லாண் டவர்மினுமப் பட்டணத்தில் வீற்றிருந்தே
யெல்லா ரொயிர்குடந்தை யேராரா ராவமுதன்
மல்லாண்டதினடோள் மணி வண்ணன் றுள்போற்றச்
செல்லாரின் றுரொழுந்தி யோக்கு சிதையாமே.

68

போமா றிடையொளிரும் புலியூரென் றோர்பதியூங்
காமா ரணமோது மந்தணர்கள் கண்டிவரைத்
தாமா ரணநிறுத்தித் தாழ்ந்தகுலத் தாரொன்றத்
தீமா வினையினவர் விட்டவிடத் தேடினாரல்,

69

நிறுத்துமிடந் தோன்றாம னின்றலையக் கண்டாழ்வார்
கறுத்தவொரு நெல்லெடுத்துக் கையுகிரி னுற்போழ்ந்தக்
குறிப்பி னுணர்த்தமனங் கொண்டவரும் விண்டதலம்
வெறுத்துத்தம வெள்ளறிவை யிருடி தமைவியந்தே.

70

எக்குலத்தா ராயினுமா லேசார் மலரடியைத் .
தக்க படியடையி னந்தணருந் தாமவரே
மிக்க குலத்துதித்து மத்திருவை மேவாதார்
கைக்கு மிழிகுலத்துக் காராளர் தாமவரே

71

என்று மிகப்போற்றி யெல்லோருந் தாங்களித்துத்
துன்றி யவரடியைத் தொன்முறையி னேபணிந்து
நின்றெம் பிழைபொறுப்பி ரென்றுபல நிகழ்த்த
நன்றார் திருவுள்ளத் தாழ்வார் நனிகுளிரந்தார்.

72

பின்பத் திருப்பதியிற் பீடார் மழிசையிறை
யின்புற் றெழுந்திசைக ளெங்கு மவணருச்சை
தன்படிவ மாயொளிரும் தாமரையாள் கோன்றிரும்ப
அன்பினதைக் கண்டவர்க ளானந்தித் தந்நகரில்.

73

மிக்கவவி சொரிந்து மேலா மகம்புரியுந்
தக்கவொரு பரம பாகவதர் தாங்கேட்க
விக்கதையை நன்கியம்ப லென்னே யெனவியந்து
புக்கவரு மாழ்வாரின் பொன்னடியைத் தான்பணிந்தே.

74

தண்ணனடி யார்பணிந்து கண்படைத்த பேறுடையேன்
பண்ணுமென துமகச் சாலையுதும் பாதமலர்
நண்ணிப் புனிதமுற நல்லருள்செய் கெனப்பழிச்ச
வண்ண மவர்வேண்டு மாழ்வாரும் வந்தடைந்தார்.

75

அந்த மகம் புரியு மரிபாத கோவிதனும்
முந்தவெது நாயகற்கு முரசக் கொடியுயர்த்தோ
னந்தமுறு மக்கிரபூ சனையாங் கிழைத்தபடி
யிந்தத் திருமழிசை யிறைவர்க்கிழைத்தனனூல்.

76

அந்நாட் கிசுபால் னாய்ச்சியர்க டாங்களிக்க
மன்னேர் சூரலவபுரி மாயன் றனைப்பழித்த
தென்னேயவ் வேள்வியிடை யிருந்த கிற்சிலரிந்
நன்னை வலர்வெறுக்க நாடா கிமிக்கரைக்கார்.

77

கண்டப் பரிபவத்தை யரிபாத கோவிதனித்
துண்டக் குலம்பிதற்றுந் தோமொழியை யானபொறுக்கேன்
பண்டைப் பெருமறையின் பண்புணர்ந்தி ரென்றாழ்வார்
இண்டைத் திருமுகத்தை கோக்கி யிறைஞ்சினனான். 78

அப்போ தருந்தவருந் தந்தகைமை பாங்கொளிர
வெப்போதுந் தம்மிதய கஞ்சத் தெழுந்தருளு
மொப்போ தருந்திருமா லொண்பதத்தைத் தானினேந்தே
யிப்போ தெழுந்தடியே னின்னல்களை கென்றிறைஞ்சி 79

மாயா மதுகுதா மாலே மணிவண்ணு
காயா வெனுநிறத்தாய் கையாருஞ் சக்கரத்தாப்
தியார் செருக்கொழியத் திண்மனத் தென்னுள்ளதுபோ
லாயா வெளிப்பட்டிக் காள்கவென வேத்தினரால். 80

ஆட்பட்ட வர்துயரை யாற்றாத வாளரியுந்
தாட்பட்ட வரித்தகவே பழிச்சவுடன்
கோட்பட்ட வெந்திகிரி முதலாக் குலவுபடை
நாட்பட்ட செம்மலர்க்கை நான்கிடையு நன்கொளிர. 81

ஆழ்வாரே தன்னுருவா யாங்குதிக முத்திகழத்
தாழ்வாயு ரைத்தவருந் தக்கமகஞ் செய்தவருந்
கேழ்வாய்தி ருத்திகிரிச் கேசவனே நீசரொமை
வாழ்வார்ந் திடவருள்வா யென்று வணங்கினரால். 82

ஆனகதுந் துபிதுதித்த வந்நாளப் பேருருவந்
தான்மறைத்த தன்மையினே யிங்குமது தான்மறைக்க
வானவருந் தான்பணியவ் வாழ்வாரம் மாமகம்பின்
மானமுறத் தானடத்தி மற்றவரைக் கடைக்கணித்தே. 83

அஞ்சலிசெய் தெல்லோரு மானந்த நீர்வடியப்
பின்செலவோ ரோசனைபின் னிற்கவெனப் பேராருள்செய்
தெஞ்சலில் வேள்விகளி னின்புகைமே லென்மறைய
விஞ்சுந் திருக்குடந்தை வெம்பதியை யண்மினரே. 84

வேறு.

திரைக் கரத்தி னுடகத் திரைக் கரைக்கண் சேர்த்தலா
லுரைக்க லுற்ற பொன்னி யென்னு மோமெந் நதித்தடம்
வரைக்க லங்க ணிரைத்த தென்ன வைகுமாட் வீதிசூழ்ந்
திருக்க வோங்கு ஐப்பொரு லயத்து வாயி லெய்தியே. 85

செங்கதிர் மணிக்கு வட்டினுயி ரஞ்செ றிந்தவோர்
திங்க ளென்னும் வெண்பொருப்பி னூடுமோர் தெளிந்தகார்
பைங்க திர்மணிப் பருப்ப தம்படிந்த பான்மையாய்
மங்கனத்து றங்கு மெந்த மாயனைப் பணிந்தரோ. 83

நடந்த கால்க ணெந்தவோ நடுங்க ஞால மேனமா
யிடந்த மெய்கு லுங்கவோ விலங்கு மால்வ ரைச்சுரங்
கடந்த கால்ப ரந்தகா விரிக்க ரைக்கு டந்தையுள்
கிடந்த வாறெழுந்தி ருந்துபேசு கென்று கேண்மையால். 87

ஊறு தேனின் பாட லொன்று ரைக்கவா ராவமுதனும்
நாறு பைந்துழாய்முடியை மீதெழுப்ப நல்லுரை
கூற யோகிபின்ன ருள்ளங் கொண்டுவப் பருங்கவி
யிறு கொள்ள வாழி கேசனையெனப் பழிச்சினார். 88

இந்தவண்ணம் வாழ்த்தவத் திருக்கு டந்தையெம்பிரா
னந்தவண்ண மீதுநோக்க ருந்துயில் புரிந்திடத்
தந்திருக்க ரத்திலத்த குஞ்சுடர் பொருத்தியே
முந்தியோக நேமமுற்றிரு மாதமுற் றிருந்தரோ. 89

ஈறி லாது துய்த்த வந்த விற்பவென் ளமுற்றவும்
ஹீறு நான்முகன் றிருவந் தாகி யாயும் விழைதருங்
கூறு திருச்சந் தவிருத் தங்க ளென்றுங் கூறரும்
பேற ளிக்கு மார ணங்க ளென்று வையம்பேசவே. 90

நன்க மைத்து நாலா பிரத்தெழு தூறென்று நவிலுறு
மின்ப முற்ற வருடமில் விரும்பு விக்க ணினிறுபின்
பொன்க லுழந்த திருவை குந்த மென்றுவையம் போற்றுறும்
மின்க லந்த் நாட கத்து மேவியங் கொளிர்த்தனர். 91

முற்றிறு

நம்மாழ்வார் வைபவம்

4-வது, சருக்கம்

ஶ்ரீபேரி லொன்னலர்கள் செகுத்திடே னெனக்கரத்
தேறுவில்லி றங்கவிட்ட வெழில்விளங்கு பற்குனற்
காறதுய்யு மருள்வதென்னு மாற்றினெங்கு மனைவருங்
கூறியுய்ய மறைதெரித்த கொண்டாள் வணங்குவாம். 1

மீளவிலின்ப மேவமின்னும் பரதகண்ட மென்னுமிக்
கோளமர்ந்த பொழில்வளத்தில குணநிறைந்த புண்ணியம்
நீளவோடு மென்னலாய பொருநையென் றநீணதி
வானைபாயுங் கங்கையென்ன வளஞ்சுறக்க வொழுகுமால் 2

அத்தரங்கி ணித்தடத்தி லமரூரூர யண்மிநீ
யெத்திரத்தை யென்றசிப்ப தென்னலாய வெண்ணதை
வைத்தெறிக்கு முடிதுலங்கு மனைசெறிந்த குறுகையென்
றெத்த நாம மோங்கு செல்வ் நகரமொன்று குலவுமே. 3

குலவுமந்த நகரையாதி வழுதிநாடன் கோடிடா
தலகில்கா லங்காண்டுதன் மரதளென்று ருமறைதரும்
புலவுநாறு வேல்பிடித்த புதல்வனாள் வீந்தனன்
நலமுறந்த நரபதிக்கு மைந்தன்சக் ரபாணியே. 4

அவன்றனெச் சமச்சுதன் செந்தாமரைக் கண்ணனவன்
றவந்தனிற்சி றந்தசெல்வ னன்னவன்றன் றனயனங்
குவந்தளிக்குஞ் செங்கணன் பொற் காரியன்ன வுத்தமற்
கவந்தளிக்கு மதலையன்ன வரசன்மைந் தன்காரியே. 5

காரிமைந்தன் மாறனுமிக் காவலற் குளந்தபொற்
காரியுந்தனின் மகற்குக் கடிமணம் புரிந்திடச்
சீருறுங்க ருத்தெழுந்து திருவண்பரி சாரமென்
பேரடைந்த பேறுயாந்த ஆரடைந்து புக்கனன். 6

வழிவழியாய்ப் பரமபத நாதன்பாதம் வாழ்த்திவாழ்
வழியுதித்து வைகுதிரு வாழுமார்ப நென்றவன்
கழியநங் களிக்கவாருங் காவல்செய் கண்ணிய
னழகுமிக்க விழையுமாடத் தவன்களிக்க வெய்தினான் 7

வந்தவற்க வன்றருந்த வண்ணமேறு பூசைசெய்
திந்தவெங்கு லம்பிழைக்க வீந்தெழுந்த தென்னெனக்
கந்தமாம லர்க்குமலன் னுடையநங்கை கைம்மல
ரந்தமாரென் மைந்தன்பற் றுமாசையுற் றடைந்தன்ன் 8

என்றுரைத்த போழ்தவன்ற னேந்திழைப் புதல்வியைச்
சென்றிவன்வி ழைந்துகேட் குஞ்செந்தவஞ் செய்தேனென்று
நன்று பொங்கி பொன்றுபட்டே பொழந்திலந்த நரபதி
தன்றிருப்பு ரம்புடர்ந்து தக்கவோரை தன்னிலே. 9

தனயனோடுங் கிளைகளோடுங் தழங்குபேரி கைக்குலத்
தினியகவ்வை யோடுந்தானே யெங்குஞ்சூழ மீண்டுமவ்
வனையுமாட வண்பரிசா ரத்தையண மிவானவ
ரனைவரும்வ முத்தமன்ற லாசனத் தினுற்றியே.

10

வண்டலம்புஞ் சோலைசூ முமந்தமுந்து வளநகர்க்
கண்டிருவாழ் மார்பனென்னுங் கார்முகிற் பதந்தமைக்
கெண்டையங்கண் மருகிமைந்தன் கிளைஞ்சருந் தொடர்ந்துநக்
கண்டுபோற்றி மீண்டனன்றன் கடிநகர் குறித்தரோ.

11

வேறு.

அரையன் மகற்கு மணஞ்செய் தனனங்கு மீண்ட
வுரைதஞ் செவிக்கு ஞறவங்க கர்மாந்தர் யாருங்
வரையஞ் சுமாட மிசைவான வரூரி லாட
வரைவெஞ் சுவண்ணத் துகிற்றண்டு வயங்க நடட்டார்.

12

புடையா ருமொளித்த மாமலர்ப் பொங்கு கூதனைக்
குடையா வருந்திவரி வண்டிகள் கூர்ந்து கால
விடையா ருமீரம் புலராத மறுகி ணங்குந்
தொடையா பிழங்கா வணமோங்கித் துலங்க வேய்ந்தார்.

13

சேகுந் தசந்த மணித்தோ ரணஞ்சேர வீக்கிக்
காகுத் தனாடற் சனகன் மகள்கைபி டித்தன்
தேகுந் தகாலவ் வெழின்மா நகரேய்ந்த கோல
மாகத் துலங்க விதுவும் வனைந்தார்க ளன்றோ.

14

இவ்வா றிழைத்தந் தணர்பூ ரணகும்ப மேந்தி
யவ்வா ரணத்தின் முறையோ துமுழக்கு மார்ப்பு
மெவ்வாய் முரசத்திரள் விஞ்சவும் வீழ்வின் யாரு
மொவ்வா தமன்னன் நனைப்போந் தெதிருற்று வந்தார்.

15

தோகைக் குலங்களென மங்கையர் தோன்றி யாட
பாகொக் குமென்னப்ப லமங்கையர் பாடல் பாட
வாகைப் புயத்தாண்வன மாநகர் வீதி போந்து
மாகக் குவட்டின்ம னைத்தன்னு னைவந்து புக்கான்.

16

பின்னந் தகாரிபிணை நேர்விழி நங்கை யோடுங்
பொன்னந் தகாடரெனப் போகமும் பொங்கி யுண்டு
பின்னம் படாதுமனை வாழ்க்கையும் பொட்பி னாற்றி
மன்னும் பொழுத்ததி னியாயது மற்று ரைப்பாம்.

17

வாயா லொருகால் வழங்கிற் பவக் குப்பை வாட்டுங்
காயா நிறத்துத் திருநம்பி கலந்து மின்னுஞ்
சேயா ரணத்தின் றொளிவிண்ணு லகத்துஞ் சேரும்
வியா வளத்தென் றிசையினபு றமேவு மூராம்.

18

குறுவென் மொழியை முதற்கொண்ட குடியெ னும்பே
குறுமப் பதியிற் பெருஞ்செல்வத் தொருவன் விஞ்சு
மிறுமாப் புறம்பின் னவனாரண மாதி பெல்லாம்
குறையா துணர்ந்து குறிப்பின்ற ருநீதி யொன்றும்.

19

முன்னு ளிருடிக்கு லஞ்செய்த விம்மூல வேத
மன்னு புராணமுதல் யாவையும் வாய்மை யன்றோ.
லென்ன னுமொன்றுமவை முறறிலு மின்றி மாய்ந்திந்
நன்னு டனைத்துமத மொன்றுற நாட்டு கிற்பான்

20

பீடா ரொரு பிள்ளையை யிங்ஙனம் பெற்றெடு ப்பே
னீடா தெனத் தன்மனத் தேநிலை கொண்டு நின்று
வாடா தநம்பி மலர் தாண்மனத் தாட வைத்துக்
கோடா தருவெந்தவஞ் செய்தனன் கூர்ந்து மன்னே.

21

சீரார் தவஞ்சேரிரு டித்திரள் சென்று காரி
யேரார் முகத்திற்கெதிர் நின்றலு மாங்க வன்கண்
டாரா வமுதக்கட வாடின னென்ன வின்புற்
ரோரா வரிசையுங் தேற்கவ வற்கிழைத்தான்.

22

வந்தி ரொனதின்குல முய்ந்திட வந்தி ரோனும்
துந்தம் பணியென்சிரங் கொள்ள நுவல்க வென்ன
நந்தா தவாய்மையவ சாசி நவின்று நன்று
கொந்தா ஸலங்கற்குவ வுப்புயற் கோதலுற்றார்

23

நண்ணர் தடைவுண்டொளிர் கூரயினன் னுங்கையாய்
மன்னே குழவனொரு வன்மறை மற்ற தாலு
மெண்ணு திழிந்தவென வேசிப் புவன மெங்கு
மொண்ணு யீழைக்குஞ்சுத னைப்பெற வோர்ந்து மன்னே

24

வீரார் குறுங்குடியி னன்றொரு வெந்த வத்தை
மாறு யிழைத்த வருகின்றன்ன மன்ன விள்ளே
நாதேர் துள்வத்திரு நம்பியை நாடி நீயும்
பேறே பெருகும்பெரு வைணவ வேள்வி யாற்றின்.

25

வாரே றுங்கொங்கை வளர்கோவி யருள்ளத் தோடுஞ்
சீரா ருமாடைகளுங் காதல் சிறந்து கொண்ட
காரா ருமேனிப் பெருமானவன் கட்க மொன்றுன
னேரே யெழுந்தே யருளுங் கொளநின் கரத்தே. 26

நீயந் தவாளி னவன்சென்னி நிலத்து வீழ்க்
காயந் தநாளி லொருபின் னவனகந் தறித்த
மாயன் றிருத்தா சரதிக்கினை யென்ன மன்ன
நேயந் தனாஸிப் பெருநன்றி நிகழ்த்துக வென்றார் 27

தேட்டந் தவண்ண மறிகெண்டையின்கேளி ரென்ன
நாட்டங் கொணங்கை யுடனாய்ந்தம் முனிக டம்மைக்
காட்டுங் கருவிபென வாய்ந்தரு கார நங்கை
முட்டுங் கனலியிடை பெப்தவிமுற் றினாலை 28

அக்கா லைம்பி யவனகண முகப்பே யெழுந்து
மிக்கா ரயினுந் தகமொன் றவன்மே வவீந்து
மிக்கா லுனக்கேன் றதுகே ளென்வேந் தலைய
நங்கா தலனென் றருள்கென் னையந் திரந்தான் 29

கோணைக் களியுற்று வசுதேவன் குலத்தி லன்னான்
மாணப் பிறந்த தகவே யுன்மனைக் கிழத்தி
யேணற் கருவிலினி யானுதித் தெங்கு மென்சீர்
பேணிப் பலரும் பெருகக கொளச்செய் குவன்காண. 30

தாழா தினியிக் கரவான் கொடத்தா னவன்மெய்
வீழா மடிய விரைந்தே கிரீவீட்டு கென்றக்
கேழார் திகிரிக் கிளர்மா முகில்வாய் மலர்ந்து
சூழா மறைக்கு தித்துத் தொடரக் கார்தான். 31

கங்கா தரவின் முறித்துக் கலியாணங் கண்ட
சிங்கா ரணைகத் திருக்காரி யுஞ்சிக்கெ னச்சென்
றுங்கா ரமிட்டக் சூறுகான் சிரம்விழ வோச்சி
யங்கா ருமேத்த வயவாகை யணிந்து மீண்டான். 32

வேறு

பண்டே யீசன்பார் வதியங்கைம் மலர் பற்றக்
கண்டே வானோர்தா பதரோடுங் கயிலைக் கண்
கொண்டே யானந்தம் பெருங்கூட்டங் கொளவப்பான்
மண்டாழந் தாழமந் கையோர்ப்பங்கள் வயந்தன்மே- 33

எனிய பாலிவ் வணண மடுத்தம் கெனமுன்னும்
வானத் தச்ச னங்கை குவித்து மதிசூட
ஞானத் தில்லாக் கும்ப முனிச னடந்தேதென
பானிற் பின் னிப்பாலெழு மெனறே பகாதந்தான். 34

ஆம்மா வப்பே ராற்ற லுறுங் கொலவற் கென்றப்
பெம்மான் பேசப் பின்னு மிவளனிப் பிரமாண்டஞ்
செம்மா கோலின்சீர் கொளின்மேலா மொருபாலி
னிம்மா வங்குட் டத்தினன் றட்டே யிறங்கும்மே. 35

என்றத் தச்சன் சொல்லுதன் முன்னே யிருமுந்நீர்
பொன்றப் பானஞ் செய்தவன பொங்கி யெழுபாரு
மின்றற் றெல்லா மாய்ந்தன வென்றே சுரர்கமப
மொன்றச் சிறியா ணனை நோக் கியுரை செய்வான் 36

என்பே ராற்ற லின்ன தென்றோ ராயநகை செய்தா
யுன்பேர் வஞ்சத் துள்ளவ ரின்று முதலூனுந்
தின்போ ராகிக கள்ளு மிழிந்தே திரிகிற்பார்
பொன்பேர் கள்ள ரென்றெனுஞ் சாபம் புரிதந்தான். 37

அந்தச் சாபத் தேறிடி யுண்ட வரவென்ன
நொந்தத் தச்ச னுண்மையி னுன்பேர் விரல்யானும்
முந்தச் செப்ப முன்னுத லின்றி முறையின்றி
யிந்தத் தீய சாப மிழைத்தா யிதுகேண்மோ. 38

கன்னன் மாணுஞ் செந்தமி முன்றான் கடல்குழு
மின்னன் மேதினித் தலையெங்கு மிழிந்துள்ளார்.
சொன்னன் கோரா வாயின் முகத்திற் சொலன்மேவு
மென்னங் குள்ளம் பொங்கி யெழுந்தே யிசைத்திட்டான். 39

வேறு

விச்சுவ கரும னிந்த விதமெதிர் சபித்த லோடு
மச்சிறு கடத்தின் வந்தோ னாழியி னவனி யெல்லா
நச்சுறுந் தனது நாவின் விழுங்கிடக் கிளர்ந்து பேழ்வா
யச்சுறத் திறந்து காபு மந்தகன் கடுப்பப் பொங்கி. 40

ஆங்குல கனைத்துந் தீய வண்டமும் பிளந்து சாய
வீங்குறுந் தொனியுந் தூம விதானமும் விரவ வெங்கு
மோங்குறுந் சிகையின் வீஞ்சங் கடையன லுறழ்ந்து கண்க
டங்கரும் புலிங்கங் காலத் தழுவெனச் சிவந்து மற்றும். 41

முழையெனத் திறந்த டாயி னுசியின் முதிர்ந்து வீசுந்
தழைதரு தருவுந் தியுந் தன்மைபா முயிர்ப்பு மந்நாள்
பழையவேழ் புவன முறும் பாழ்பட விசைத்துச் சாடுங்
குழைதரு சண்ட வாபு வெனக் குலை குலையச சீறி. 42

மும்மை சாலுலகத் தேர்டிம் மூதண்ட முடிய வினனே
வெம்மை சேர்தவத் தாரென்றன் விறலினிற் புரிவே நென்றும்
கும்மென வருத்த போழ்தே விதிர்விதித் துலைநத வெங்குஞ்
செமமை சேரமரா யாருஞ் சிதைந்துளம் வெருவி னாரால். 43

குடங்கையிற் பரவை பெல்லாங் குடித்திடு முனியுஞ் சீறின்
மடிந்திடா துலக மூன்றும் வாழுவதுஞ் சரத மாமே
முடிந்தது மூவ ராறும் தொழிலு மிப்பகலே பென்று
நடுக்கினர் கமலை நாயக னறபதம் பழிச்சு கிற்பாரா. 44

விண்முதற் பெருகு பூத மாபு மவ்வுறவின் வீறு
மெண்ணறு மியங்கி யங்காப் பொருள்களி னுளத்து மன்னுங்
கண்ணனே கரியைக் காத்தோர் கரிதனைக் கடிந்த மேக
வண்ணனே குறளாய மற்றும் வானுற வளர்ந்த மாலே. 45

இக்குறு முனியின் சிற்றத் தெமையவிர தொழித லின்றி
யிக்கணத் தளிப்பா பெனறே பெழிற்கரங் குவித்து மாழ்க்
விகருவின் மதனைச் செற்றோன் பிரமனோ டிருடி முன்போர்
திக்கதம் புலனை வென்றோக கியையுமோ விசையின மிக்கோய். 46

குறுமுய லிடமுஞ் சிற்றங் கொண்டரி வனத்தில் வாழும்
மற்பெலாம் படுததன் மானு மறறுன தெழுச்சி யிங்கே
பொறுபொறு நினது பூந்தேன் பொருவு மித்தமிழே வையம்
நிறைதருங் கலைகட் கெல்லா முடியென நிலவ யானே. 47

அப்பா சுந்தரர் மாணிக்க வாசக ரெனவே யாருஞ்
செப்பிட வுதித்துச் செய்ய தமிழ்கொடு தலங்க டோறு
மொப்புற வமிழ்தி னெங்கும் பாடுவேன் பகர்ந்தே னுண்மை
யிப்பெரும வெகுளி வள்க வெனப்பல விசைத்தான் மன்னோ 4

அவ்வணஞ் சபதஞ் செய்து மவர்சின மடங்கா தாகிப்
பவ்வரீர் பருகுந் திய வடவையிற் படர்ந்து மீறத்
தெய்வவான் மலருள் வைகுந் திசைமுகன் மதுர மானுங்
கொவ்வவாய் திறந்து கோல நன்மொழி பகர லுற்றான். 48

ஆரண நான்கு மாய்ந்தா பவைகளின் முடிபற் தேந்தாய்
காரண முணர்ந்து என்னுன முறைபெயர் கருதி டைபம்
காரண னடிமை ராடி யுயர்த்திடச் செலுத்தகுஞ் செம்ப
வேரண வுலக வாசா னெனப்பல ிசைக்க கின்றபுட.

50

கருவினு னுறையுஞ் சேயங காலை லுதைத்த தென்ன
தெரிவுறு மனையு மந்தச் சிசுவினைச் சினந்த துண்டோ
விரிதழ லனைப சிற்றம் தலுந்தினி விமலை கேள்வன்
மருமல ரடிமை ராடி யருந்தல மகிழ்த்து செட்டாய்

51

அருண்மழை பொழியு மந்தக் கருமுகி லெழுத்துன் முன்னர்
மருவுமுன் மனசுதின் வண்ணம் பரியுமென் முணர்ந்து தேற்றத்
திருமுனி தெளிந்து சிந்தை வெகுளிபொய் மகிழ் வெங்கும்
பருவர லொழிந்து தண்மை பரந்தகம் குளிர்ந்த மாதோ

52

அக்கணத் தெழுந்தத் தெய்வ முனியஞ் சந்தடவி யாடி
வெப்புறு முலகந் தண்மை வேய்த்தகங் குளிர வீச
மிக்குவில வீரதி கேள்வ னூர்திவின் றெழும்புற் தென்பற்
சக்கர மணுகிச சங்க சக்கரண பதத்தை ராட.

53

ஊன்றிய வொருதா ளாலே யுறுதியா முளத்தா னின்ற
கானறிடு வெயிலோன் றன்னைக கண்களை மலர்த்திக் கண்டே
யான்ற வெங்கனற் பிழம்பு மருகுற வெரிநூ விஞ்ச
போன்றன னுணவு டன்றி போன்மையிடு பலவான் டன்றே.

54

நினைப்பவு மரிய வெப்ப சீடவ முதிர வன்னோன்
தனிச்சிரத் தெழுந்த வேகத் தவக்கனற் கெழுத்தின் வானோர்
துனிப்பட வெதும்பக் கண்ணோ ராயிரத் துலங்கு வேந்தன்
பனிப்பிறைச் சடையோன் பாங்கா படர்த்தனன் பகர்தான் மன்னோ.

55

செவியுறுஞ் சிவலு மந்தச் செழுந்தருப் பொழிலோர் சூழச்
சவியுறு மெகின ளூர்தி சார்பனைந திதனைச் சாற்ற
நவிலுறு மறைநான் கந்த நான்முகத் தவனும் வந்த
தியியுறு மமர ரோடுந் திருமனை பதத்தைச் சார்ந்தான்.

56

சார்ந்து சங்கதியியம்ப வடியவர் விழும் தன்னைத்
தேர்ந்தொரு கணமுந் தாழா வெம்பிரான் நிருவின் நிங்க
ளார்ந்த பொன்வதன நோக்கா விளநகை யமர்ந்து பூப்ப
நோந்துன கலுமுன் மீதே நிவந்துட னிவாந்தா னுங்கே.

57

ஆரண வருவா மந்த வருணன் திளவன் மீதே
சீரணி மலர்தாள் சேர்த்திச் செவ்விதி னமரு முன்னம்.
வாரணி முலையு லோபா முததிரை கணவன் வைகுங்
காரணி பொருப்பி னன்னோன் கண்முகப் பெழுந்து நின்றான். 58

நின்றருந் தவத்தே யுன்ற னினைவு முற்றுறக்குப் போந்தே
னென்றிசைத் தருள லோடு மிருடி கண்டிறப்பப் பொன்னங்
குன்றினமேற் பலசெந் தோட்டு மகைமலர் மலர்ந்த கோலந்
துன்றுபைங்கொண்ட ன்முன்று மின்னுடன் றுலங்கக்கண்டான். 59

ஆறஞ்சு மூன்று கோடி யமரரு முனிக டாமு.
மேறுஞ்சி ரொருத்த னன்ன னிந்திரன் முதலெல் லோரு
நாறுஞ்செம் மலர்க்கை கூப்பி நனிதுதித் தடைய நப்பண
வீறுஞ்செங் கலுமுன் மீதுன் விரைமலர்ப் பதநான் காண. 60

செய்தவென் றவமே செய்ய தவமெனச் செப்ப லாற்று
மெய்தருந் திருவு மின்னு மென்னுள தெனவே போற்றிக்
கைதலை மிசையே கூடமக் கண்களிற் களிநீர் கால
மெய்ததை புளகி னார மெய்மறந் தாடி னானே. 61

தாமரைக் கண்ண னந்தத் தாபத னிரும்பே ரன்பாந்
தாமமார்த் திடவே யுள்ளந் தண்மையிற் சூரிர நோக்கி
நாமகி முணியு நம்மாழ வார்முதந் கலிய னீராய்ப்
பூமியி னுதித்தே யுன்றன் பொருவருந் தமிழின் மாதோ. 62

சுருதிக ளடைய வாரா வமுதெனச் சுவையே பாயும்
விரிதமிழ் வேத மென்று விளங்குறுஞ் செய்பு ளாக
வரிதினி லெயற்றி யங்கண் மாநிலத் தவையே முந்திப்
பரிதியின் கதிர்க ளென்னப் படர்தரப் புரிது மன்னோ. 63

ஆகையி னினிநின் சிந்தை யகற்று கென்றருளித் தோகை.
பாகனம் புயத்தோ னுதி பண்ணவ ரவர்தஞ் சூழ
லேக வின்கருணை செய்தே பெழில்விழை திருவை சூந்தம்
வேக வெங் கலுமுன் மீதே விரைந்தெழுந் தடைந்தா னன்றே. 64

எண்ணுளா ரெண்ணே போலு மெங்கணும் விரவிக் காணும்
விண்ணுளார் பெருமா னேக விழுத்தவன் மகிழ்ந்தத் தெய்வப்
பண்ணுளார் முடியின் வாழும் பருப்பதத் துறைந்தே யிந்த
மண்ணுளார் மகிழுஞ் செய்ய தமிழினை வளர்த்தி வாழ்ந்தான். 65

வேறு

பரமபதத் தெழுந்த விடையோரேழ் செற்றுப்
பைங்கழைத் தோணப் பின்னே மணந்தமாயன்
விரைமலராட் கிசைத்தபடி முன்னே பொய்கை
வேரிமல ரிடையுதித் தோர் முதலா நால்வர்
தரைமிசையே யவதரிக்கப் பணித்துங் கும்பந்
தனிலெழுந்தோர்க் கறைந்த வணந்தனது சேனைக்
கொருமகிமை யதிபதியை மருங்கிற் கூவி
யொளிர்வளந் திறந்திதனை யுரைக்க லுற்றான்.

66

காரிக்குங் குறுமுனிக்குங் கழறினே மக்கட்டுரை
யின்படி யிழைக்கக் கடல்குழ் வையத்
தூருக்கு ஞாயர்குருகை நகரா ளந்த
வுத்தமற்குப் புத்திரனா யுதித்து வேதம்
பாரிக்கும் பொருள்களைப் பைந்தமிழின் பாவாய்ப்
பாடுக நீ பண்புறு மப்படிவந் தன்னி
லாருக்கு மறிவருமெம் பங்குஞ் சேரு
மடைகவெனப் பகர்ந்தருளிப் பரிந்து விட்டான்.

67

அத்திருவாய் மொழிவழியச் சேனை மன்ன
னுழத்தியர்கள் கணைகளைய வலரு நீலஞ்
சித்திரமா ரொமதுவிழிக் கிணையா மென்று
சினந்தவற்றைப் பறித்தெறியும் வரம்பின் பாங்கர்
நித்திலங்க ணிலவெறிக்கப் பகலு மாம்ப
ணிரைமலருந் தடவயல்குழ் குருகை வேந்தன்
பத்தினியின் திருக்கருவிற் படிய வந்தப்
பைங்கிளியும் பளபளெனத் துலங்கிப் பின்னும்.

68

கஞ்சத்தைப் பழித்த திருக்கவுளும் வெண்மை
கலந்த குயச்சூசக முங்கறுத்து வாசக்
கஞ்சமலர் விழியிரண்டுங் பிறழ்ந்து நோக்கக்
கருவினுறை படைத்தலைவன் கரத்தி லேந்து
மஞ்சளமார் பொற்பிரம்பே மான நீல
மயிரொழுங்கும் புலப்படமுன் காண்டந் கொல்லாக்
குஞ்சநறும் பூங்கொடி நேரிடையுந் தோன்றக்
கோடொரு முன்றுங் கரக்கக் குவிவினாள்.

69

அச்சிறிய மருங்கு புலப்பட்ட துண்மை

யறிவில்லா வாதியின் மறைந்த வேதத்
துச்சியுறும் பரம்பொரு ணன்குணர்ந்தோர் தம்மா

லுலகறிய வொளிக்குவதே யுறழ்ந்த தன்றிப்
பச்சைமணின் னமுதமொளி யனிலம் வான

மாமிவற்றின் பண்புறு நற்செழிப்புத் தாலங்
கச்சைமுலை யுடனாசி யிவற்றின் கண்ணே

கண்டுறவோர் கண்களிக்க நிகழ்ந்த தம்மா.

70

அவளடைவே நவமதியு நடந்த பின்ன

ரையிரண்டா வதிர்கலி யிவ்வுசத்தே யாதி
திவச மொரு நாற்பான் மூன்றதுவா மேலுந்

திருத்தகு நல்விசாக முறு கடகந் தன் னில்
திவளொளிசேர் முத்துயிர்த்த நந்தே போலுந்

சுருட்டிப் பெற்றெடுத்தது திகழ நீரு
மவனியெலாந் தெளிந்த னிலன குளிர்ந்துலாவ வமர

ரெலாந் களித்தலரைச் சொரிந்தா ராங்கே.

71

திசையெங்குந் தெளிந்தன தூற்பயின்ற கல்வித்

திறத்தினர் தம்முளந் தெளிந்த தந்தணுளர்
வசையின்று மவிசொரிந்து வளர்த்துந் தியும்

வலஞ்சுழலுஞ் சிகையோடுஞ் சொலித்த தோங்குங்
கசரிகர மணநாறுங் கரடமேழுங் கான்ற

திகங்களித் ததுகாண் பனியே காலுஞ்
சசியுதர முரிஞ்சிடு தென்மலையில் வாழுந்

தமிழ் முனியு முளங்குளிர்து துதித்தா ரன்றே. 72

வண்டறையு மான்மதமே பயின்ற கூந்தல்

வசுதேவன் மனைக்கிழத்தி வயிறு வாய்த்த
புண்டரிகக் கண்ணனென வுதித்த வந்தப்

புத்திரற்கப் புயல்வண்ணன் புவனக் கீண்ட
திண்டிறல்சேர் கேழுலுரு வுடனே வந்து

திருஞானப் பால் புகட்டத் தெவிட்டா வாங்கே
புண்டதனைத் தாய்முலையைப் பருக லோடு

முழுந்தனமு மின்றுழைந்தா ராழ்வா ரம்மா.

73

ஆவ்வண்ண மவர் பயமே யாதி யொன்று
 மருந்தாமே யிழிந்ததென வகன்ற ரேனும்
 மெய்வண்ண நாடோறுஞ் சுருங்க வின்றி
 மேம்படக்கீழ் மலைமுகட்டின் மிசையே தோன்றுஞ்
 செவ்வண்ணச் செழு வகதிரோ னெனவில் விசச்
 செழிப்பதுகண் டிருகுரவா விபபின் விஞ்சி
 யுய்வண்ண மிதுவென விக்காரணத்தி னேங்கு
 திருமாற னென்று மொருபே ரோதி. 74

ஆறிரண்டார் திவசமதி லவரை யேந்தி
 யந்நகர்வாழ் பொலிந்துநின்ற பரமன் கோயி
 லேறியவ னுலகளந்த வடிக்கீழிட் டாரிட்
 டவுடன் றவழ்ந்தவன் முன்னிசைக்கப் போந்தவ்
 வீறுதிருச் சினகரத்தின் வடபாற் சேடன்
 விழுப்புளியந் தருவெனவே செழிக்கு மந்தப்
 பேறமருந் தருவடி யிற்பதும வாச
 னத்தினராய்ப் பிறங்கி வலக்கரத்தின் மாதோ. 75

திருஞான முத்திரையுந் திகழக் கொண்டு
 மறுகரத்தை மடியிசையே பொலிய வைத்துப்
 பெருமானே நினைந்தவண்ணம் மௌனி யாகிப்
 பிறங்குவதைப் பெற்றவரோ டெவருங் கண்டு
 திருமாவின் கருணையினே யுதித்த தீதோ
 ரவதார மெனவியந்து தெளிந்து மின்னோர்க்
 சொருநாளுந் திருவுளத்திற் கியையா வண்ண
 முனற்றிடவொல் லாதெனவுண் மகிழ்ந்தார் மன்னோ. 76

மற்றந்தத் திருப்புளியைச் சூழ வாச
 மலர்ப்பந்த ரமைத்திரவும் பகலு மாங்கே
 பெற்றவரு மற்றவரும் புரந்து வந்தார்
 பின்பாழ்வா ரெண்ணிரண்டான் டளவா யோக
 முற்றமார்தே கண்விழிப்பு முரையு மின்றி
 யொளிருகையிற் பரமபதத் துலகின் ருபரம்
 பொற்றிருவு முபேந்திர னின்வதன நோக்காப்
 புன்னகையி னன்னயுமாய்ப் புகலா கின்றான்.

நம்மாணை கொடுசேனைச் செல்வன் மாநீர்
 நகர்க்குருகை யுதித்திட்டா னவற்கே வையந்
 தம்மா வெம்பவந் தொலைத்துத் தளரா விற்பந்
 தாமடைய விழைத்திடு மாறுபதே சிக்கப்
 பெம்மானே வேண்டிவ லென்றிசைக்க வந்தப்
 பேய்முலையில் வாய்வைத்த பெருமா னுள்ளஞ்
 செம்மாந்து சிறுகை செய்தீன்றார் போலுஞ்
 செகத்திலெவர் பரிவரெனச் செப்பிப் பின்னும். 78

தன்சேனா பதியை விளித்துன்பங் காகித்
 தரணியிட மவதரித்த சடகோ பற்குப்
 பின்செய்ய படியினரெம் பெருமை கண்டு
 பிழைத்திடு மிரகசியங் கள்பெறப்போ தித்து
 நின்சாலம் பணிபுரிய மீள்க வென்று
 நிகழ்த்தருள நிலமிசை யந்நிலன் போந்து
 மன்சேரும் புளியடியின் மௌனி யாகி
 மன்னுகுரு கைப்பாணை மகிழ்ந்து கண்டான். 79

கண்டிதிரு விலச்சினையே முதலா வைந்து
 திருத்தமு நன்கியற்றி யவர்கமல மாணுந்
 துண்டமதைக் கடைக் கணித்துத் திரும்ப வந்தத்
 தூயவரும் பன்னிருபுண் டரமுந் தோன்றக்
 கண்டொளிரக் கதிரவனெத் தீன்றோ ருள்ளங்
 களித்தாழ்வார் சடக்காற்றை யகற்று மாற்றா
 லென்டிசையுஞ் சடகோப னெனவே போற்று
 மெழிற்றிரு நாமமுமிசைத் தாங்கிணந்து வாழ்ந்தார். 80

சுதீ:

தம்மாழ்வார் வைபவம்

5-வது, சூக்கம்

மதுரகவி யாழ்வா ரவதாரம்.

பெரியவ னுடன்கவடு பேசி முனிசாமப்
 பிரியனை யுயர்ந்த வெதுகிரி மிசை பிறங்கத்
 திருவுள முடன்றுவரை விண்டுகொடு சேர்த்த
 சரிமுழில் பாதமணர் கண்டுதினம் வாழ்வாம்.

மாணசட கோபனினி மண்மகை யுதிப்பா
 னனவனி னுய்வனென நாடிமு னுதித்தும
 மானசை யினின்ற திருமதுர கவிவந்த
 மேனிலை யுறுஞ்செயன் மிழற்றது முணர்ந்தே. 2

மண்மகண் முகத்திலக மென்னவெழின் மன்னும்
 வண்மைமிகு பாண்டிவள நாடதனின் வாசத்
 தண்மலரி ளம்பொழி றடங்களு மலீந்த
 வெண்மைமிகு கோளு ரெனவுண்டு நகரொன்றே. 3

அத்திரு நகர்க்கிடை யி லங்கையை யழித்த
 வித்தக னிளைப்பொழிய வெண்பணியின் போக
 மெததெனு மனைத் தலையின் மேவியறி யோக
 லத்திரை யிழைத்தொளிரு நேர்மைபெற வைபம். 4

கன்னன் மொழியார குழல்புலாத்தி யிகொலை
 மென்னறு மகிற்புகையு மீதெழுவி னாகே.
 பன்னரிய தேவநதி பானிற மொளித்தே
 மன்னெழுனை யென்றுகண் மயங்குற வயங்கும். 5

மண்ணமார் மாமறைக ளோதொலியும் வேள்வி
 விண்ணமார் பாகமுற கூவிசையும் வேலார்
 கண்ணியர் நாமபொடு கலந்தினிது பாடும்
 பண்ணரவ முந்தினமும் பம்பியெழு மாதோ. 6

இலக்கணம் பயின்றிடுவ ரோர்புற மிருந்தே
 சொலங்கருந் தருக்கமொடு சோதிடமு மோபால்
 நலக்குரிய காவியமு நவின்றிடுவ ரோர்சார்
 விலக்கரு வேதாந்த மொருவெள்ளிடை படிப்பார். 7

மந்திரமோ டஞ்சமிதை மன்னுகுசை யீர்வா
 ரந்தமுறு சும்மையுட னம்மறுகு செல்வார்
 சந்தைசொல வாய்மறைகள் சால்புதவு முந்தா
 லீந்துகா மென்னமுறுக் கெய்தவிழைக் கிறபார். 8

அரிகிரியென் றறைந்தபடி வைகறையி லேகி
 விரிபுனல் படிந்தெழுந்து வெங்கதி ரிறைக்கு
 1 லாரி னருக்கியமு மந்திரத்தி னீந்து
 1 லார் மந்தேகர் படமன்னு பவந்தீர. 9

எங்குமுறை யெம்பரனை யுள்ளமல ரேற்றி
மங்களம ருள்சபமு மாடியொளிர் வெண்மண்
ணங்கமோரீ ராறுகளின் மின்னவெழி ரோண்மே
ரோங்குதிருப் புட்டிலொடு தூமறுகின் மீள்வார். 10

இன்னதிரு மந்நகரி லேற்றமுறு சாம
மென்றுமறை யேய்ந்தகுலந் தன்னிடை யெழுந்தோன்
முன்னமம ருஞ்சிகையன் மூதறிவன் மாலே
யென்னிய தெய்வமென் றிருந்தனனோர் பார்ப்பான். 11

சென்றயுகத் தீறினொரு சித்திரை மதிக்க
னென்றுமரு சித்திரையி லன்னவ னுவக்க
நின்றகண நாதர்களிற் குமுதனெனு நேயந்
துன்றுமொரு சூரிமக னாகவுதித் திட்டான். 12

அக்கருவி லேதிருவ டைந்தவருக் கின்றோர்
மிக்கநல மதூரகவி யென்றுபொருண் மேவுந்
தக்கதிரு நாமமமைத் தெக்கலை தமக்கு
மொக்கவிலை யாருமென வோதவு மிழைத்தார். 13

வானை நிகர்ந் தானை மருட்டங்கண் மடமாதர்
நீளவுல வந்நகரு ணின்றதிரு வாழ்வார்
கானையொரு தேழைமு னடர்த்தவெழிற் கண்ணன்
ருளைமண நாமுமன தாமரையில வைத்தே 14

யோகமிரு நான்கினுட னுற்றவனு றைந்தே
யேகவெகு நாள்களு மிரும்புவன மெங்கும்
போகியரும் புண்ணிய வனங்களிடை யாடி
மேகவணன் கோயிற்றெழ மேவிமன மன்றே. 15

கோகுல பிருந்தாவனங் கோதருண மாகி
நாகநிகர் நலலதல மெங்குநனு குற்று
வேகமுறு கங்கைமுதல் வெம்பவம கற்றும்
பாகுநிகர் தீர்த்தங்களிற் பான்மை யுட னடி. 16

ஏழ்பரியன் வாழ்மர பிருந்துல களித்த
பாழ்பட வாக்கர் திருப்பைம்புல னுதித்த
சூழ்புண லயோத்திரகர் மேவியினஞ் சோதி
கூழ்பட வியங்குமரு யோகமதி லார்த்தார். 17

அவ்வண மனேகபக லாரவொரு வைகல்
வவ்வுமுயிர் வானவன் வதிந்திடு திசைக்க
னோவ்வுறுமோர் சோதியுயர்ந் தோங்கிபொளிர் கிற்கத்
திவ்விய சுவைக்கவி திருக்கணுறந் கண்டார்

18

கண்டதெளி தன்றொரு கனம் பெருகு போகி
யுண்டுகொல வன்சரத முண்டெனத துணிந்தே
கொண்டுநிதி கூர்வறிஞன் கொள்ளுமகிழ் வென்ன
வண்டுதும் வர்க்கருகி லென்னவகம் பொங்கி.

19

வேறு

சிக்கென் நெழுந்தன் னவர்க் ரணிமைக்
கொக்குந் திறலா னமனோங் குந்சைப்
பக்கஞ் செலவவ் வொளிர் பார்த் தவணை
நிற்கப் புறமன் னதுநீங் கினரே.

20

பின்கண் டதுமீண் டெனேந் துவிபப்
பென்கண் டனமென் றுமகிழ்ந் துவர
முன்கண் டதுமூ தெயில்கூழ் குருகைக்
கண்கண் டெடந் துகலந் தனரே

21

சடமா ருதஞ்சா டியசால் பினருந்
திடமா ரகக்கண ணிறெரிந் தவர்தம்
மிடமா ருதலேன் றளிவிண் டிதவங்
கடைமா மலர்க்கண் களிளோக் கினரே.

22

கருணா ரதமூ றுகடைக் கணிவ
ருருமேல் விழுவோங் கியபத் தியினித்
திருமா றனெனைக் கரைசேர்த் தருளுங்
குருவே யெனவிழ்ந் துருளிர்ந் தகமே

23

மாறன் மலரார் பதமன் னியவர்
கூறும் பணிசெய் துருருக் களிட
மூறின் றுபயின் றுயர்வுந் றுயுநல்
லாறின் கொளவம் புவிசாட் டினரே

24

பன்னு ளவரவ் வணம்பண் னுகையிற்
நென்னு டமர்தோந் தசிலச் சிலர்க்
ணன்மா றனைநா டிவணங் கியுல
கின்மா நெறியேக வியம்பு வரால்

25

உய்யும் மணியொன் றொளிருண் மையினைப்
பொய்யின் மதமா கியபூழ் திபல
வையம் மருள்கொள் ளமறைத் தனவால்
செய்யும் வகையொன் றுதெரிந் திலமே

25

தும்மே ரருளம் புதநோன் மைபெறச்
செம்மா மொழியா கியசி ரமுத
மிம்மா நிலமூய் யவெழுந் துபெய
வம்மா துகணீங் கியலங் குமதே

27

என்றே யவரேங் கியிரந் திடலுங்
சூன்றேர் குருகைக் கிறைகொண் டருணீர்
நன்றே குகநா டுதுமல் வணமென்
மன்றே யதனா றுதுணீந் தனரே.

28

தம்மின் நிருவாய் மொழிதஞ் செவியி
லிம்மென் னுறவெண் ணிரகைந் து றுமச்
செம்மின் மதுரம் பெறுசீர க்ஷியை
வம்மின் னெனநன் குவழங் குவரே.

29

வேறு.

பரவியூக விபவங் களும்த் தரியாமி யர்ச்சையு மென்ப
முரணெவன் மவன்றர் னவதார மம்முறை மையின்முத னுன்கைப்
பரவுமார ணம்பாஞ்ச ராத்திர விதிகா சங்களு டனன்றே
விரவுமா மிருதியு முலகுணர்ந் திடவிளக் கிடுமிக மாதோ

30

தாருலோ கசிலா வருவா மருச்சா வதாரமு மின்பத் [வெய்துஞ்
சேருமா மறைப்பொரு ளெலாஞ்செறி தமிழ்மறை தனிற்றெளி
சிரினா லிருந்தெண் ணுதல்யோக மேசெய்கு தலருச் சித்த
லாரமுன் நிலையாந் நிழன்புகங் களிலடைந் தனாரும் பேதே

31

அந்தரும் பயனிக் கலியகத் தரிநாம கீர்த்தன மாற்றின்
வந்துசே ருமுன்செய் தவப்பய னிவண்வலி யவந்துறு மாபோ
லிந்தமா நிலங்க ரையுற வெம்பிரான் கலுழன்மீ திவர்த்தேதன்
சொந்தமாம் பரிவா ரமுஞ்சூழ் வரத்தோன் நினைமுன மென்கண்

பாரமற்ற செங்கருணை யென்பாலிழைத்தா ரணப்பொரு ளெல்லாம்
பாரதத்தை முன்பரா சரன்மகன் முகம்பால் பாடிய பரிவேபோல்
பாரகததி னென்வா யினுன்மறைப் பிரபந்த நான்கென வேங்கப்
பாசலைக் கடலெனப் புகந்தமிழி னாற்பாடி னுன்பரிந் தம்மா.

33

பாடி யென்னகம் பதிந்திடத் தந்தனன் பரமபத மனுகுற்றான்
நாடி யன்னைவை நானிவன் மிழ்ந்துவ னன்குநீர் வரைகெனமுங்
காடி யினமுக மலர்தலு மதுரமே வழிகவி யாழ்வாரு
மேடு கொண்டெழுத்தாணி யெனமுதிடவிசைத்தன ரவரம்மா. 34

க்கு வேதமா ரிரதநற் நிருவிருத்தம் மெனமணி வண்ணன்
க்கு ணங்களைத் தெரித்திடு நூறது காண்டமேழ் கலந்துள்ள.
வுரைப்ப ரும்மெசர் வேதமதி ரதமே யுறுசுவை யெழுபாடல்
விரிப்ப ரேதிரு வாசிரிய மதென விழுமியோ ரொருநாமம். 35

பெரியவுந் திருவும் முதலேடை களிற்மிணைந்து பின்கடை தன்னின்
மருவியுள்ள வந்தா தியைப்பெய ரினைமரு வியபிர பந்தஞ்
சொரியுதேன் கவியெண் பதிறே மெனச்சொல் லுவரது சோதிக்
கரியமா லுரைத்த ருளிய வதர்வணத் திரதமே கலந்தன்றே: 36

வாமனன் நிருவரை யறுகுணங் களைநரம் பொடுமிசை பாடுஞ்
சாமசா ரமேயா யிரத்தொடு செறிநூற் றிண்டெனச் சாற்று
மேமமார் கவியுள ததன்பெயர் திருவாய் மொழியெனும் வையம்
நாமமா யிரம்படைத் தவனன்றி தன்பக டெவர்கவில் கிம்பார். 37

கானநூல் வழிசதி முறைபிறழ் கிலாக்கரு விகளுடன் பாடற்
கானதொன் பாதமிர தமுமார்ந் துளதக முருகிடற் பால
தினமாய துன்மதத தினர்வா யடைக்கிற பதாமிது கேட்டும்
வ னா டிருபாச மதொழித் தவர்மன மதர்ப்புற வீறும் 38

ஆரணங் களுமாக மமாதி நூலடை யவுமக டார்க்குங்
காரணம் மெனத்திகழ் தருபிரண வங்கலந்த வக்கர மூன்றுஞ்
சீரணிந்த முற்செய் யுளின்முத லடிமூன் றினுமுதல் சேரு
மோணிந்த மற்றவை யுபரிடத மாறின் பொருணமுழு தூட்டும்39

மோதருந் திரைப்பற வையின முதினெமொண்டி கொண்டெழு மங்
மேதினித் தலைப்பொழிவது கடுப்ப வெமபர மதமிகவாட்டு (குன்
மேதகுங் கவியா கையிற் பராங்குச ரென்றிட மிளர்கிற்போர்
வேதநான் கருஞ்சா ரமுயில் வணம்விளங் குறக்கொடு பெய்தார் 40

பெய்தவத் திருநா லொருநான் கையும்பெட் புறவரைந் தேற்ற
செய்தவத் தினர்யானு மிச்செகமு முய்ந்தன மெனவிரைந் தேத்தி
மெய்தவத் தெழுமா றனையன்றி யான்மேவி யுய்ந்திட வேறோர்
தெய்வத் தையுங்கணடி லேனெனவவர்திருவடிமுடி சேர்த்தார் 41

அச்சடத்தை யன்றகன் றவர்தமக் கருளன் பிணையகன் ஞாலம்
மெச்சந் கணினுண் சிறுத்தாம் பெனாமிழ் றலுமொரு தூலாய்
வைச்சதஞ் செவிவாக் கருமதுர மேவழி தாவெ வரேனு
முச்சவின் பதமளித் திவனொளிர் தாவிழைத் தனருவந தம்மா 42

தாளதா மரைத்தட வயற்குரு கையர்தம்பி ரானது கேட்டு
நீளகங் களித்திருக் கையிற பொலிந் தவணின்ற வெம்பெரு மானுங்
கோளமர் ததன்மகிழ் மணத்தா ரவ்கொள் கெனவருள் கூற
நாளலர்ந ததைத்தரித் தவரவகுள பூடன னெனாவில் குற்றார். 43

பொலிந்து நின்றதிற் புனிதரா மதுரமா கவிகளின் பொருவற்ற
வலிந்த பத்தியிற் கரைந்தக மலர்க்கருண் மழையிசை விழநோக்கி
மலிந்த வாண்டு முப்பானு டனைந்துமம் மகிழ்புனி யடியோங்கிக்
கலந்தொ ளிர்ந்தன ரருச்சையின் முன்னுருகையிசுந்தனராகே 44

பின்னை யஞ்சுவைக் கவிகளு மாறலின் பிறங்கிருந் தமிழ் நான்கா
மின்ன றஞ்சுவை யமிழ்தினைப் படியிசை பெங்கணும் பெயலாற்றி
மன்ன லின்றிய பரமதத் துகள்படிந் தடங்குற வயங்கிப்பின்
பன்ன ரும்விழா வயர்ந்தனர் பராங்குசர்க் கடைவுடன்பரிந்தம்மா 45

ஐந்து பத்துமே லாண்டிகள் வகுளபூட ணன்பத மருச்சித்தே
யெந்த பத்திக ளினுங்குரு பத்தியே பேற்றமென் றுணர்ந்தெங்கு
முய்த்து பெற்றிட வுயர்பதம் விளக்கியவ் வொளிமணிநிரைமாடத்
தந்திருப் பதித ளிலிருந் தெழிறடம பகர்க்குனைமிடைந்தாரால் 46

நம்மாழ்வார வைடவம்

முற்றிற்று

ஆக சுருக்கம் 5க்கு, செய்யுள் 204

குலசேகர ராழ்வார் வைபவம்.

6-வது சுருக்கம்

வேறு.

வேளை தப்பி விருந்தென வெம்முனி
நீள வந்து நெருக்க வழங்கிய
காளை யைவர் களிப்புற வந்தருள்
தாளை யுற்று மகிழ்ந்து தளிர்ந்துமே.

வெப்ப னேக மெனபபுழி வெம்பொருள்
பொற்போ டங்கு துண்டு பொநுந்தலா
லற்பி னம்மலை காடென் றதைநரு
மற்பு தத்தி னமர்ந்துள நொனறரோ

2

கூட லார்களெல லாரைபுக் கொன்றுவென்
றூட லாமன்ன ராள்சையிழ கொடியென்
றூட லாம்பெய ரணமி பமரரு
நாட லாகு நகரதற் குண்டரோ

3

பூவின் மேவிய புங்கவன் முன்றிரு
மேவு பொன்னக சோழதை மின்றுலைக்
காவ லின்னிறை யாற்றிட விற்கர்
தாவ ருங்கனத் தாலெவண் டாழ்த்ததே

4

இரக்தி னத்திர ளெல்லலை வீசுமங்
குரைத்தி டற்கரு மாவண வேளிக
ளிரத்தி னாகர மென்னுங் கடலினைச்
சிரித்த சிப்ப தெனத்திகழ் கிறகுமே

5

ஒங்கு மாட மிசைக்குயி னோதியர்
பாங்கர் பாற்க லவிச்செரு பண்ணியே
வீங்க யர்வுயர் விண்ணிதித் தணடுளி
தாங்கி வீசுளங் காலிற் றணியுமே.

6

தேவர் கோயிலுந் தேசிகர் கோயிலுங்
காவ லன்புனி காத்திடுங் கோயிலு
நாவ லர்கலை நாடுறு கோயிலு
மேவி யெங்கு மிடைந்தொளிர் கிற்குமே.

7

வேத சாலையும் வேள்வியின் சாலையும்
மாதர் மன்னுந டம்பயில சாலையு
மோது பல்கலை யோர்தரு சாலையு
மேத கும்பல மேவியங் கென்பவே.

8

கைய மன்னவர் வைபவ தூருவார்
செய்ய வந்தணர் செம்மறை யோதுவார்
பொய்யி லாவணி கற்பொருள் போற்றுவார்
செய்வ ரின்பணி யேரிளர் செவ்வனே.

9

பொன்னெ யின்மணி பூவையர் பூண்மணி
மன்னர் கோயின் மலிந்தெழு வின்மணி
யின்ன செஞ்சுட ரீண்டியெ றித்தலால்
பொன்ன னுடுடன் வல்லும் பொலியுமே. 10

நாலு வேதமு நான்கற மும்பொரு
ணலு மன்னர ரண்படை நாலொடி
நாலு பாயமு நால்வகை யாமுமங்
கேலு மென்றுமெ ழில்பெற வென்பவே 11

ஒன்றெ னத்திகழ் மாயவ னெண்பத
நன்றி ரண்டையு நாடி நலிவுறும்
வென்று மூன்று புரைகளே வெஞ்சுக
மொன்றி வாழ்குவர் நால்வகை யோருமே 12

வேறு.

இன்னமு மிசைத்தற் கெட்டா விருபக மிடைய வந்தப்
பொன்னகர் புரந்த சேர பூபதி களிலோ வாய்மை
மன்னு திடவிர தத்த னெனவொரு மகிபன் றோன்றி
நன்னெறி வழுவ வின்றி நனிபகல் புரந்து மற்றும் 13

நாவலர் புகழ்ந்து பாடி நங்குலம் வளர்க்க விற்கோர்
காவல னிலையே யென்று கலுழ வாகனனைப் போற்றத்
தாவரு மவன்றன் மார்பிற் றயங்கொளி மணியே யந்தக்
கோவுள மகிழ மைந்த னாய்வாக் குறித்தா னன்றே. 14

இக்கலி யிருபத் தெட்டாம் பராபவத் தெழில் சூழ் மாசிக்
கொக்க வெண்புனர் பூசததி லுவண கேதனன்முன் செய்சங்
கற்ப மதழியா வண்ணங் கௌத்துப மரையன் றேறி
தக்க வின்கரு வினின்னுந் தனய னாயுதித்த தம்மா 15

கண்டது கொல்லி காவல் பூண்டவன் களித்தெல் லோர்க்கு
மொண்டரு நிதியை யீந்து கன்னலுங் கண்டும் மொய்த்துக்
கொண்டவர்க் குறவழங் கிக்குல சேக சாழ்வா ரென்று
மீண்டலம் புகழுநாம காணமு மதித்துச் செய்தான் 16

சருக்கரைக் கிடையே தோன்றித் தக்க போழ்தழுதம் பாய
மருக்கமழ் மலரி னோங்குங் கற்பக மெனவே யாழ்வார்
விருப்புற வளர்ந்து கல்வி வேலையை யறிவாம் போதத்
தொருப்படக்கடந்து காம னெளித்தெழச் செழித்தார்மன்கூ. 17

அவரரும் பொறையு மாநா யந்வு மாற்றலரைந தேய்க்குந்
தவர்கெறி புயமு மாற்ற றதும்கய வுமுங் கண்
துவரித தொருபைந் தோகை தனைவர் மணக்கப் பேசி
பவர்தா வதுவை யாற்றி பெங்கணுங் களிக்க மற்றும

18

எழுகடல வரைப்பின் மேவி ராச மண்டலங் கெல்லாம்
விழுநிதிக் குவையின் வாயில் வீழ்ந்திருந் திருக்க வேச்சும
வழுவுறு மொருகோ லன்னோர் வலக்கரத் திலகத் தந்து
முழுமணி முடியைத் தந்தை முடிமிசை முடித்தா னன்றே.

19

மல்லடு புயத்தி னன்னோர் மண்ணகந் துவக்கத் தாங்கத்
தொல்லருங் கமடஞ் சேடன குலகிரி துதிக்கை யாசை
யெல்லையின் கிரிக ளின்ன வெடுத்த நஞ்சுமைபைத் தீர்ந்தேம்
வில்லிய விவரா லென்று வியனகை யடைய நின்றார்.

20

அடையல ரவனி மாதர் மட்கட மகன்று விண்மீன்
மிடைதரு மமர மாதர் பொற்கட மிடைப மின்னுங்
குடைநிழல் குலவு மந்தக் கொற்றவன் கரத்தார் வாளைக்
கொடியதென் றறையு மாந்தர் கூர்மதி யிலர்கண் மாதோ.

21

செவியுறு கையினின் றேகுங் காயியச் சுவையிற் றேங்கு
பிவர்கையுந் துறக்க மீனும் திசையுறு ஈசையு நீதி
யவிரிரு ஞாவி னாசை யுடன்பகை யழிக்கு மேதிக
குவையுறும் விழைவுந் தக்க கொடையதுங் கொளவாரென்றும்.

22

நயந்தவ ருவப்ப யாவும் நலகிருந் தருவு மேரார்
செயந்தனின் றந்தை நாட்டிற் செழிப்பதற் கென்னே பென்னின்
வியந்திவர் கொடையை வெட்கி விண்படர்ந் தொளித்த தென்றால்
பயம்படு மவர்தம் பண்பை முற்றுறப் பகர்வ தென்னோ

23

புலவு நாறடல் வேலையன் புயல்வண னடியி னன்புங்
குலவு பாகவதர் மாடே கொண்டது மிகவித் தம்முன்
பலபட வாத மாடிப் பரம பாகவதர் பாங்கர்
நிலவிடு மதுவே பின்ன ரொருபடி நிமிர்ந்த தம்மா.

24

காசினிக் கிறைவர் காக்குங் கடைத்தலைக் காவல் வீரர்
கேசவ னடியார் தம்மைக் கேண்மையின் விடுக்க மாழைத்
தேசுறுங் கந்த வார மளவுஞ்சென் றிறைவர் செய்யும்
பூசனை விழைவி னேற்று வைதலும் புகழ்வர் மாதோ.

25

பதுமையின் கணவன் பாத பங்கயம் பயின்று வாழும்
மதனனை நிகர்க்கு மாழ்வார் மதமலைக் குழுவின் வைகுஞ்
சிதைவறுஞ் செல்வத் தூடு செறிதருந் திருநா னெல்லாந்
ததையசி முனையின் வாழ்க்கை தானெனக் கழித்தார் தாமே. 26

அஞ்சன சைலனாகி யாங்க னன்றி லங்கை செற்ற
செஞ்சிலைத் திருவ னின்னோர் சேயடி களையே யுனனி
நஞ்சர வணையான் பாத நணுகியே யிழைக்கு நானு
மஞ்செறி பணியி லென்றே யார் துமென் றறைந்து போந்தார். 27

பரம பாகவதர் சூழப் பாரதஞ் செவியின் மாந்து
முருகுற ழிராம காதைமோக பாகவத மாதிப்
பொருவரு புராணங் கேட்டு வைகலும் பொழுது நீத்துத்
திருமனன் றிருவாராத னத்தினுந் திகழ்ந்து மன்னே 28

காகுத்தன் கதையி லன்னான் சானகி வதன நோக்கிப்
பாகுற்ற நினைவு மன்றிப் பண்பி லக்குவளைத் தானு
மேகததொல் லுயிரை யேனு மிழப்பினு மந்த ணளர்க்
காகச்செய் யுறுதி யென்று மகல்கிலே னணங்கு போல்வாய். 29

என்றவ னுரைத்த மாற்ற யிருசெவி சூளிரக் கேட்டிப்
பின்றய ரதன்செய் தானு மொருவனே பிறங்கல் போல
நின்றவ ரெதிர்த்தீ ரோழா யிரமுக டிரத மூரும்
வன்றிர லாக்கிரிந்த வான்செரு முடியும் வண்ணம். 30

திதென வறிகிலே மென்றிருந் தவரி சைத்தா ரொன்ற
காதையைச் செவியுற் றந்தக் கடுஞ்சம ரெதிரி னன்றே
திதுற நிகழ்ந்ததென்று திருவுளந் துணர்ந்து பொள்ளென்
றேதிக ஞுடன லாய விரும்படை திரட்டிக் கொண்டே. 31

வம்மினெம் பெருமாற் கின்னே படைத்துணை வலிதிந் செய்து
மிம்மெனும் பொழுதி லந்த நிருதரை யெரித்து மென்றும்
கும்மென வுறுக்கி வில்லுங் கையுமா யெழுந்த ஆக்க
மம்முறை புராண கூடத்தனைவருங் களித்துக் கண்டார். 32

வில்லவர் பெருமான் மெய்வ பத்தியை வியந்தக் காதை
சொல்லுவோர் மறித்து மாற்றார் சொலற்கருந் திரனை வீழ்த்தி
வில்லொன்றால் விளங்கு வீரன் றனையனம் விழையுஞ் சீதை
புல்லினன் மகிழ்ந்தா னென்றபொருள்படுங் கவியைச் சொற்றார். 33

ஏற்றது செவியி னுழ்வார் ரிதபமும் பூரித் தேகுங்
கூறறுமஞ் சணிகத் தோடு மீண்டிது கதையே பென்று
தேற்றியிவ் வண்ணந் தெய்வ நாயகன் புகழை நாளும்
போற்றியின் றதியா ராத னத்தையும் போந்தா னன்றே. 34

வேறு

சுரும்பி மிருமண மாலையொடு பிறமுந்
தண்டிரளச் சோதி மாலே
விரும்பி விளசில வெறித்துத் துயல்வருதோள்
விலவர்கோன் விமலை கேள்வ
னரும்பெ ரியவடி யாரோ டிவ்வண்ண
மனுதினமு மொழுகக் கண்ட
விரும்பு விபைப்புரப் பதினன் கெண்ணு
தொழின் மத்திரிப ிண்டி மன்னே. 35

அகடார வனுதினமும் வைதிக வேடந்
தரித்த வந்த னுளர்
செகம்புரக்கு நமதிறைவன் மன்னுழையே
சேர்ந்தரசு செலுத்துமவ் வண்ண
முகவாமன் மனஞ்சு ழன்றே யுழன்றலையப்
புரிவ தினவ்வுயர்ந்தோர் தம்பா
லகமாரா வணங்கசப்ப தொன்றி ழைத்துமெனத்
துணிந்தா ரறிவின் றுங்கே. 36

துணிந்து வழிவழி யாளும் புரவலர்கள்
விலையிடுதற் கரிய தோண்மே
லணிந்தி லகுமாப ரணத்திரள் களிலொன்
றறியாம லொளித்தே யாழ்வார்
பணிந்திறைவ தும்பணியி லொன்றெ வரோபய
மின்றிக் கவர்ந்தா ரைய
வெணுந்திறமு மியலா விக்கொடுந் தொழிலை
யிழைக்கிற்ப தென்னே வென்றார். 37

ஏலா வம்மொழி செவியி னேற்றவரும்
விம்மித முற்றினமாய் நின்ற
தூலா யுந்திறத் தினரே துண்ணிய
வச்சாணி மலையெனவே யேரடுகின்

திவ்விய சூரி சரிதம்

காலா ருந்தேர் நிலத்திற் கவிழாது
காப்பதென வரசுமெண்ணும்
பாலாரின்ப முதுபடா தோங்குமெனப்
பரம்பரையாய்ப் பகர்வர் மாதோ.

38

ஆகையினீ ரவனி யெலாநந் தலையிற்
ஈங்குது மென்றறைந்து நின்றும்
பாகைநிக ரஞ்சொ லரம்பையர் வதியு
மூலகளவும் பரீய செம்பொற்
கோபுரமே நாங்கி யெனக்குலவு கிறீர்
னிலமு நங்கோட்பா டின்றி
யேகியிடா தித்தலை யிலெனி னீயிரிசை
யாதிக் கெவர்தாம் போந்தார்

39

என்றியம்பக் குலைகுலைந்தவ் வேனாதித் தலைவ
ரைய்யே யிட்ட வேலி
நன்றுவளர் பயிர்மேய்ந் தானனி புரம்போ
ரிழைப்ப தெவன்றடைபொன் றின்றிச்
சென்றி வணை காதுலரே யன்றி பெமையறி
யாது சேர்வா ராரு
மின்றுமது திருவுளமே நன்றுண ருமென
வழங்கி னிறைஞ்சி நின்றார்.

40

ஆகா நீரறைகு வதியா முணர்ந்தே
மீங்கதனை யவிர்த்துங் காண்மின்
ஈகா தவினை நினைந்தி ரொன்றழுவார்
தம்மய லறாரொருவன்றன்னை
யேகா நீயொரு பணியைக் கொணர்க
விரைந்தெனவ ருளிச்செய்ய வன்னான்
போகா வோர்பொங் கரவைக்கு மிவழிபாற்
கொணர்ந்தான் பொருக்கென் றம்மா.

41

நாவி சண்டை நீட்டியது நனிசிறிப்
படம்விரித்து நரபா லன்முன்
மேவி ருந்தவவை நடுவண் மிகைத்திருகண்
குருதியெழச் சிவந்தங் காடக்
காவலனுமொரு கடத்தைத தந்ததனுட்
புகவிடுக்கக் கழறிக் காந்துந்

தாவருபொற் கடககரத் தாக்குவித்தத்
தாமரையாள் கணவன் நனை.

42

மனமல ருணிந்துதி ம லர் ன வர்கா
செவிகேட்ட மலராள் வாழும்
கனக மணித்திரு மாப் ப னடிபடர்க
ளொருபோதுங் கள்ளா ராயின்
சினவரவு நன்கிழைக் கவென டெ ழிந்தச்
செங்கண ணராவுறையும் பாண்டத்
தனுள ரவிந்தந் நிகர்க்குந் தங்கரத்தை
யிட்டினிது தடவி னாரால்.

43

அக்காலப் பேருரக மடங்கி யவரங்
கரத்தின் முத்த மிட்டுத்
தொக்கா நின்றவ ரெதிரிற் புறம்போங்கத்
தூடவரை வலஞ்சூழ் வந்து
நிற்காமுன் னாடுவதை நள்வா னினெருங்
கிமையோர் விபநது வண்டு
மொய்க்கா வைந்தரு மருமா மலர்விகா
மொண்டவர்மேற் பொழிந்தார் மன்னே.

44

நீர்ததும்பி நிலவெறிக்கு நித்திலங் கணிரை
சூயிறறி நிலவு நேமி
யேர்ததும்புங் க ிகையின் கிட்டுந் தரக
செலுத்து குலசேக ரன்றன்
சீர்ததும்பு குணங்களை யங்கிருந் தவர்கள்
செயசெய வென் றெடுத்திப் பாடக்
கார்ததும்பு மேனிபனுங் கமலை போடு
கண்டதகங் களித்தா னன்னே

45

வேறு.

மாழ்கிய மனத்த மாத்திய ரஞ்சி
மல்லடி புயங்குலை சூலையக்
கேழ்கிளர் மணியா ரந்தனைக் கொடுவந்
திறையெழில் கிடந்த தாளிட்டித்
தாழ்தலை யுடனே வீழ்ந்தெழுந் தைய
தமந்தனி லழுந்தகத் தினராய்ச்

சூழ்தர லின்றி யிழைத்த வெம்பிழையைச்
சூழ்ந்திடா தளித்தருள் புரிவாய்

46

ஏந்தலே யென்றாங் கிரங்குபு பழிச்ச
விலேகிர் ரயிற்கரத் திறைவர்
சாந்தமே மணந்து சழக்கென மகனைத்
தமனிய மணித்தவி சிருத்திக்
காந்துபொன் மகுடம் புனைந்து பன்னீதி
கலந்த நல்லிதம் பலபுகட்டி
யாய்ந்துணை வரைவே றமைத்த வரவர்க்கா
மறத்துறை பணித்தனர் மற்றும்

47

நீளையி னுருவா யவதரித் துள்ள
நீனிற முகிற்குழ லலங்கல்
வானையேய் சுண்ணியாம் புதல்வியைப் பொன்வழங்
கிருந்திக கிடைய ரங்கத்
தாளர வணையிற் பள்ளி கொண்டவற்கே
யருங்கடி மணமிழைத் தளித்தக்
கோளமர் பரம வைணவர் குழுமங்
கூடிபங் கொழுகினர் பலகால்

48

வைகலும் புலரி யெழுகையி லமரர்
வந்துவந் தரம்பையர் திரளின்
கொய்தல ரருச்சித் தெழுமரங் கேசன்
குணக்கடல் குடைந்தன ரவர்தம்
மெய்கலு ழந்த மேன்மையை முகுந்த
மாலையாய வடமொழி தனிலுஞ்
செய்தனர் பெருமாள் திருமொழி யென்னச்
செந்தமிழ் தன்னிலுஞ் சிறந்தே.

49

ஆங்கவ ரொழுக வடமலை முகடா
ரலர்மகட் கிறைவனோ ரமைய
மீங்குவந் தெங்கண் மங்களா சாசனம்
புரிந்திக வென்றி சைக்கத்
தேங்கிய வுலகையொடு பரனடியார்
திரள்புடை சூழ்வர வெழுந்து
கோங்கிள முலையார் கண்ணயி னெறிசேர்
கொழுநகர் கச்சியின் மணந்தார்.

50

மணந்தமு தொழுகு மலர்ந்த பாலம்
நிலிழிந்த கங்குளிர்ப் புறத்தோய்ந்து
பணந்திக முனந்த சரசினும் படிந்து
பருங்கரி கிரிமிசைப பரவிப
பணிந்தவர் தமக்கு வரமருள் வரதன்
பங்கயத துணைப்பதம் பழிச்சிக்
குணந்தனிற் பயின்றங் கிருந்தனர் சின்ன
ளெழுந்தனர் வடமலை குந்தத்தே

51

தாளகஞ் செறிவோர் தீவினை யெரிக்குந்
தன்மையால் வேங்கட மெனவே
நீளுல கறையும் வானவ ருலகந்
நெடுங்கடஞ் சூழ்தர நிலவுந்
காளமா முகில்க ணிரந்தரம் படியுந்
கனகமா முகடடர்ந் திலகுந்
வாளர வனந்த னுருவென வயங்கத்
திருமலை யிவந்தனர் மாதோ.

52

ஆடுவோர் பங்கம் பாதலம் படிய
வடக்குறுஞ் சாமிபுட் சரணி
யேடவிழ் நறுந்தா மரைமண நறு
மிரும்புணல் படிந்தெழுந் திமையோர்
தாடொழு மமைய நோக்கிருந் தடருந்
தமனியச் சிகரிசேர் நிலயத்
தூடடைந் துலகைய ளளந்தவ னெளியா
ரக் கண்டடி பணிந்தே.

35

கண்டகண் பெயர்க்குந் திறனிலா துருகிக்
கருத்தெழு முதமெனு மிரதந்
கண்டனில் வழிந்த தெனக்கணீ ருடலங்
கலந்திழி தரக்கரங் குவித்துப்
பண்டுபோற் கருதா தடியினைப் பரிபா
லித்தருள் பரமனே யென்று
மண்டரு மறையிற் பரவிடப் பெருமாள்
கடைக்கணித் தருளொடு மகிழ்ந்தார்.

54

அத்திருப் பதியி லவ்வணம் பலவாண்
டடைதரக் கழித்தலைக் கடல்குழ்

குத்தலை முழுது மானிடர் தொலைத்த
 குரைகழ லரிபெழுந் தருளுந்
 தொத்தறு தலங்கடொறு மவனடியார்
 தொகுதியிற் படர்ந்தவன் விறலை
 பெத்திறத் தவரு முணர்நதுபும் வகையே
 யிசைத்தனர் தொழுதன நிருந்தார்.

55

ஆக சருக்கம் கேகு, செய்யுள் 259

குலசேகர ராஜ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

விஷ்ணுசித்தர் வைபவம்.

வேறு.

முன்னோ ரந்தணன் முழுமிடி மணந்த செந்தவத்தோன்
 மன்ன தின்னவ லயின்ற தற்கவன றனைததனத
 நென்ன மினன வாங்கிரும் பொருளருளிய விறைவன்
 பொன்னி னினனடி மலர்சிர முடித்தனம் புகன்றே.

1

நாடெ லாமிக நசைகொளும் வழுதி நாடதனிற்
 பாட லாம்பல பகடுறுங் கவிஞரோர் நகர
 மாட லாந்திரு வில்லி புத்தூரென வதனை
 மாட லாம்பொழின் மலர்மணங் கமழ்ந்தெழுந் தினமும்.

2

வல்லி நண்ணி டையரம் பையர்வதியு மந்நகரும்
 வில்லி புத்தூரின் விழுந்திக் குடைந்துளம் வெட்கி
 வில்லி வின்பிறை வேணிய னெளித்த தன்றென்றற்
 சொல்லி யெங்கதன் முடிவுறுஞ் சொலற்கரும் பணையே.

3

ஓங்கு மாமணி மாடமீ துலவறற் குழலார்
 பாங்கி னான மதியிள முறுவலிற் படரும்
 பூங்க திர்த்திர னிலவினிற் புனிதவிண் ணதியார்
 தேங்கொ ளின்குமு தம்பல தெனிவுற மலரும்.

4

மிக்க சனமடி சிடை டை பு மெல் ஸியவா
தொகக் ருககடைக கணகபின் சோதியுந் துவாயா
யொக்க நீதலு லேழு மாடபலு ஸூர்த்து
புகக தோரண மெனரை ரை உப பொய்யும 5

பத்தி சித்திலப் பவனரின் செழுநடு லேவி
னத்தி நுப்புப வமரர் கோன டென்றிரு * நகரைப
பத்தி ரத்தினும் பணத்திறுநு சீரந்தவென பகடடி,
கெத்தி ரத்தைர் யெனப்பர் கசிப்பதை ஸிபையுட. 6

ஆங்கு மாடரும் பசியவா லதனிடைச சப சித
தெங்க டெப்பத மெனப்பத மிடை நுசிடப புதுவோ
தங்க டாபமுன ருகன்றுய ரிபபே ததைக்கச்
செங்க ணங்கடை விருததருள செயதிநீஞ் சிவக்க. 7

கங்கை யுஞ்சர அவதிபுங் கதிவன மகருந்
மங்கு வந்துதோய பவரகங்க ஸுவிபின் பருந்தப்
பங்க பசசெழுங் காடல ரமுதெனும் பயமா
பொங்கி ருந்திரு முக்குள மெனப்பெயா பொ. யும. 8

மேலு.

புறமுயிம பற்கரிய மாணபாரத தொனனகரி
கறறினமு மேபதத திருக்கண்ணன் கழலிணையே
பறறென்று ஐயுமொரு முன்குடிமீப பாகவதர்
பெறறெடுத்த ரத்தினமே பெரியாமுவா ரென்பவரே. 9

இந்தயுக நாற்பானே மேன்றகுரோ தனவருடத்
தந்தமுறு மானிமதிச் சோதித் திருநாளில்
சந்தமறைக் கலுழன்றன் பங்காமச சால்பினரும்
வந்துதயரு செயதனரவ வந்தணர்கால வழியிலக. 10

சாந்த மொடுதார் தஞ்சாலுங் கருணையுநா
லேந்த ரியகலவி மணிவண்ண னிடத்தன்புர
தோந்த வர்க்குவிண்டு சித்தரென்னுந் திருநாமம்
பாந்தண் மிசைக்கிடந்த பரமனடியார பணித்தார. 11

[* குறிப்பு:—இத்திரனுக்குத தென்றிசையில் வசுவாகஸார மென்ற
வொரு நகருண்டு.]

பொன்னன் புதல்வன் பூட்கயிறை வீடணனோ
டின்னபா னன்பரெல் லோர்க்கு மித்தகையார்
பன்னா கரியதிருப் பத்தரெனப் பார்த்தவாகனா
மன்னுமகிழ் வுற்றறைய மாண்பா யொழுகினரால் 12

விண்டு சித்த ரெந்தை விபந்த வடவிருக்கம்
கொண்ட பெருங்கோ யிலற்குக் கொள்ளுந் திருப்பணிகள்
கண்டெ தனை யான புரிவேனென்று கருதியவன்
கொண்ட வெழிலீரைந்தவ தரிப்பைக குறிததுணர்ந்தார். 13

ஒன்பா னவதாரத் தொன்னலன், வாணிபுரி
லன்பாய மலர்ததெரியற காங்கெழுந்த தன்மைபினே
மின்பாய் முகலுரத் தாறுகந்த மிகும்பணியை
வன்பா யிழைத்திடுவே னென்றுமனம் வந்தேத. 14

எல்லை யறிவரிதா யிரும்பெரிய வாராம
மொல்லென் றுடன்வளைத்தாங் கோலிபுற அம்பாகளும்
புல்லரிய நானாப பூஞ்செடிக டாமபதித்தே
யல்லும பகலுமதை யாதரித்துப் போந்தடைவே 15

கிள்ளை மயிலபோ லுற கேகயமென் புட் போலும்
வெள்ளை யனம்போலுந் வினிதந்ற வேரிமலா
களனைப் பெருக்கறுங் காலாபந் தெடுத்தழகே
கொள்ளை கொளததொடுத்தக கொவிந்தழகே யணிவார் 16

ஈதில் நனரிகழ வினனென்றி யமபுதுமண்
மீதெங் குங்கோல் செலுத்துமின்னு மணி முடியார்
பாதம் பணிந்தொழுகப் பாண்டியர்க ணன்றாளு
மோதம் மெனவொளிநு மதுரையெனு மோர்நகரம் 17

பத்தி மணி மாட மீதிரவிற்பைந்தொடியா
ரத்தோ ரணாகரி லாங்குலவு வாரிடையி
னத்தங் கரணகர நாயகனு நன்முகமுளு
சித்த முணராதே தியங்கிடுமு ரோணியரோ. 18

பூட்டிந் தனையோடும் பொழியுங் கருமுசில்க
ளீட்டந் திரிவதென வெங்குமதி ரப்பினிற்று
மோட்டின் முகபடத்த மும்மதத்துக் கைம்மலையின்
கூட்ட மசைந்தசைந்து வீதிதொறுங் கூர்ந்துலவும் 19

செங்கேழ் பரிதிமணிச் சேன்குலம், மாடமிசைச்
சிங்கா ரஞ்செய் மனியின் செப்பென் முடிமகலர்
தங்கா தலாவிழைபத் தாமாடின கஞ்சனம்போ
லகரா பலகாரி லார்தித்தானிநுட டைஅமுமே. 20

பூங்குழ லானம்பாட புர்த்துமசிற் பூம்புகைவின்
ணோங்கு மனிபாடப பலகணியி னுள்ளி ருந்து
நீங்கிப புடம்போகை நேசிறைமிற பட்டமுகி
நிலங்கக் களவிரிந் தேழுலதேட்ட குமரோ 21

பொன்மணியின் றோரணமும் டுஞ்சரமு த்ததிலுத்தின்
மின்வடமூர் தொங்கவகன் மேலோங்கு காவணமும்
வின் லொமின கோபுரங்கள் வீ ரஞ் சினகரமுந்
சொரமையறு மங்ககரி பெந்தந துவன்றிமே 22

வேறு

புந்தியி னளநது போற்றற கரிய வபுபிபின் லைகிச
சிந்துவே ழூடங்க வைபஞ் செவவிதிற் புக்கு மாற்றன்
முத்திய சோத்தி முடமை புலகினர் முடலை வீரன்
துந்துவின் மரபிற றோன்று மிருநுகட ரென்ன சின்ருள் 23

வல்லப தேவ னென்று வழங்குமோ ரிடைவன் வந்தோர்
சொல்லுமுன் வழங்கு மென்றுஞ் சுலனாரோ டனிகத நீர
பெயலை யிலொலி யலாக யிடை யசுதொழு கலாலே
மல்லலங் கடலுந் தோயம வறத்தலின் மலிபு மன்றே. 24

கூடலின் கோமான் தையிற் குலவுவான் முகிலே பென்று
மாடலே னாகா தாகா ரெனுமன நிவக மந்த
காடரு மசியைக் கண்டே நடலையி னிரிபு மென்றா
லாடலா ரவன்முன் போரி லாரெதிந் தடுப்ப ரம்மா. 25

அன்னவ னொருநா ளாரு மறிவுற வேடந் தாங்கி
நன்னகர் நிலையா ராய நள்ளிர வுலவப் போந்த
தொன்னெடு மறுகி லோரில வேதிகைப் புறத்தே தூங்கும்
பன்னரு மறைவ லாள் னொருவனைப் பரிவிற் கூவி. 26

ஆரையா நீயிவ் வுர்க்குப புதியையா யடைந்தா பென்ன
வேரையாய் பவத்தின் விண்டு பதிப்புனல் படிந்து மீண்டு

சீரையாய் சனகி கேள்வன் செய்தசே துவின்கண் டோய
வூரையாள பவனே போவல் வேதிய னொருவன் யானே. 27

என்ன வவ்வேந் தனீயே பெக்கலை புணர்ந்தா பென்ன
மன்ன வவெவற் றினென்ன மதித்தடை யமுத மானும
பொன்னெ முலகம் போற்றுஞ் சுஞ்சி ரன்றிற் மேபோலு
நன்ன யமுளதொன் றீங்கு நவில்வது துணிதி நல்லோய 28

ஆண்டெலாத் துய்க்க வோரெண் மதியி னின்முயல லாகு
மீண்டிய விரவிற் கேற்ற பகற்பொழு திழைக்க லொல்லு
முண்டிடு முதுமைக் காய விளமையின் முயல வேண்டு
மாண்டகாய் மறுமைக் கிம்மை யடையவு முழைக்க லாமே. 29

அத்திதுண் மணலின் மிக்க வடுத்த பல்பிறவி தம்முள்
கத்திகைப புயத்தா யொன்றிற் சிறிது ழுனறி காண்டற
கெத்திறத் தவர்க்கு மின்ப மேபத்திடு கெறியி னென்றற
புத்தியிற் சிறந்து பூபபோ ரொழிவிரோ வதனி னென் றன். 30

அந்தண னறைந்த வந்த வரும்பொரு ளறிந்த வாழிச்
செத்தனிக் கரத்துச செம்மல் சிக்கெனப் பவனம் புக்குத
தநதடியந் திடுநா ளெல்லாந் துணந்தன வறிதே யென்று
சுந்தையிற் கலுழ்தது செல்வ நம்பியை விளித்துச் செபபும 31

என்குலம் படருமின் புரோகித மணியே தீம்பா
னனகருந் தித்தற காய வெடிப்பி னிற்க விழ்க்த நாடாப்
புன்கரும் பேதை யொப்பப் பொழுதெலாம் வறிதே போககி
மின்பரம பொருளை யாராய வின்றுசிற நிற்பந் தேககி. 32

போந்த நானுன் மனானம் பொருத்திபுபந் திதிமா ழுனறன்
கூர்ந்த புந்தியி னூராய்ந் துகூறுக வென்ன வந்தச
சார்தமா நிதியாந் கல்விச் சாகர னுளத்த்
காந்து பன்மணியா ழாரக் காவலற குரைக்கு மாதோ. 33

கலைக்கடல் கடைந்து வாய்மை யறிவெனு மமிழ்து கண்ட
மலைக்கிணை யெனுமோர் சான்ற பெரியரை மணநது வேதத்
தலைபுறும் பொருளைத் தேறித் தண்பபரும பிறவி நீத்துக்
கொலைக்கருந் கூர்வே லைய கடுகி யமுத மென்றன். 34

இன்னணஞ் செவியு னேழ் வெழுந் வடத் தடந்தோள் வீரன்
பொன்றின் கிழியோன ருங்கே பொ. னென வுபரத் தாகி
மின்னதிவ கெவாவ தததி ிழி நெழ்தி ரு மந்த
மன்னெடுஞ் சமயத் தேவே மறைபுற பொ னு தாமே.

35

ஆகையி னமைச்சர் காணீ ரவரின் பரம பல்ல
சாகையின் சமயத் தோகை போந்தி வண்டமது கொள்கை
வாகைசேர் வகையின் வாதப புரிகென ிழி வகு கென்ன
வோகையி னுலகென கோட ிஞ் ின் ரவரு மாங்கே

36

கண்டது சமணர் சைவர் கபிலா பந்தி ின்ன
மண்டல ிரைபு நா னுமதத்தின ராபின் மார்தர்
கொண்டல் கண்படுக்கு மிருசும் கூடலா கோமான் வைகுத்
தண்டமிழ் வளருங் கோட்டி தன்னகம் பொதுளி னாரல்.

37

கோக்குறு மளவே கெஞ்ச முட்சிட தவதும் வாதம்
போர்க்கு வந்தவர் களா வாத்தி பொருளின் மாயன்
பாக்கியக் கெதுகொ லாமோ வென்பபரித் தவனபொந் பாதம்
வாககிஹ பரவுஞ் சீரின வைணவ ராமந தாரால்.

38

வடபெருங் கோயி லானவ வளவி வாழ்வாரின் வண்மைக்
கிடமுறுங் கணவின் கண்ணோ பெழுந்து ி மதுரைக கேகித
தடமறைப பொருளாய மென்னுந் தததுவர துலககு கென்னப
படவா வமர்தோ யென்றப் பண்ணவா பகர்வா மாதோ

39

கனித்திரக் கையனாபுன கழலினை கருதிக கல்வி
தினைத்துணை பயிலகி லாது திர்தரு மடிபே னெங்ஙன
மனத்தினு ினைக்கொ ணாத மறைபுறு பொருளை யாய்வேன
கினத்தினி லிலங்கை செழற செஞ்சிலைப் புயத்தா யென்ன

40

பச்சையா லிலையின் பாயற் பரமனின் முறுவல் பூத்தே
யிச்சையா யெழுக நீயே நினனக மிருந்தே யாமும
மெச்சயா வருமெங் கெங்கு மெய்ப்பொருள் விளக்கு தும்பொன்
வைச்சயாப் புடனே வென்றி மணந்திவண் மீளக வென்றான்,

41

கண்விழித் தெழுந்தே யந்தக் கணவினின் பொருளை முன்னி
விண்வழுத் திருமவ் விண்டு சித்தருஞ் சனகி கேளவ
னெண்விழுப் பதஞ்சே ராஞ்ச னேயனை யுறிந்து ஞான
மெணவழக் கிடுதற் கின்றி வீறிடக் கிளர்ந்து மன்னே.

42

ஆரணம் பழுத்த நாவி னம்புவி யமரர் பல்லோர்
சீரினைப் புகழ்ந்து போற்றிச் சூழ்வரசு சிவிகை யூர்ந்து.
நாரணன் புகழை யன்றி நின்றிடா மதுரை மூதூர்
காரணர் துறங்கு மாழை மதிப்புறச் சோலை கண்டார் 43

செல்வ நம்பி யறகுங் காளச செழுமுகிங் விண்டு சித்தன்
வெல்லும புன்மதங் களொன்று கனவின் கண்விளக் கவன்னன்
மல்லி தினிதோன் மன்ன குரைத்திது மகிழ மன்னன்
பல்லியர் துவைப்பப் போந்தப பண்ணவர்க் கருகு புக்கான் 44

புக்கவர் பொருவில் பாதம் பொன்முடி படியக கண்டம்
மிக்கவ ராகி சொண்டு மேடபடக் கோணர்ந்து பூவி
னெக்கலை வலரும் பம்பு மவைக்களக திரிபி னேந்துந்
தக்கதோ ரிருகை யீடுது தாரியுந் சடபபுஞ் செயதான், 45

கறுகதிடுமனதத ராகுக கண்டதங் கிருந்தோ ரெல்லா
மிறுத்திடக கீழியைத தத்துஞ் சமய நுலெடுத்த துக்கத்தி
வறுத்திடு பயரை வித்தி வணமுள் கூடம்ப நோக்கி
வெறுத்திடு முழுவ ரென்ன வெம்பினா திகைக்கும் வேலை 46

நிருபனும் செல்வ நம்பி நேயனும் விண்டு சித்தர்
மரைமல ரடிமைப் போற்றி மறைப்பொருள மலர்த்து கென்னப்
புரையறு மவனும் வேத பூரணன் புகழை நாடி
வரையறும் பெருளாக ளெல்லா மனத்திறத் தொகுத்தார் மன்னோ

பங்கப னருளின் வன்மீ கம்முனம் பயந்தான் போலுஞ்
சங்கமாம் பாஞ்ச சன்னி யத்தினிற் றுருவன் போலுரு
சிங்கமா யெழுந்த தேவன் றிருவருள கொடுதொல் வேதந்
தங்குவான் பொருளாக ளெல்லாந் தமதகம் பொலியக் கண்டார். 48

கண்டவா முழுதுந் தேற்றார் குலைந்தகங் கருதிச் சாம்பக்
கொண்டலி னிடித்துப் பெய்யுங் கொள்கை யாய்க் குமுறி யாடி
விண்டுவே யீறி லின்பம் விழைவுற வளிகுந் தேவென்
றண்டரு மறிந்து தேற வரும்பொரு டெருட்டி வைத்தார். 49

வேறு.

இன்ன வண்ண மவரறு தியிட்டதாத லோடவை யிருந்தவ
ரென்ன வென்ன விதுவென்று விம்மித மதெய்தி நின்றிட விரும்பொனின்
மன்னு சுந்தமு மறுந்து மாதவர் மலர்ப்பதத் தருகு வீழ்முனம்
பொன்ன காத்திரு மலர்த் திரண்மழைய வைக்களத் தைநனி போர்த்ததே 50

சுருதல் துழி காத்தறங் குகடை நீர்ப னின - 50 கி. - ஹுட
 னருகிடன் னவரி னடிவணங் கிடமி டேரபதைச் சுவது உ- - னறுமோ
 உதா: சலின் றுமப லாழ்வுதம - ழ்கிட முசேசுடா மாவைய உ பிழைச்சுடே
 பரிதல் செண்டிவ லொழுநது பல் - முரதரு னினென்று பலபரவமே. 51

பட்ட யானைமிசை வைத்தநப் பரிப பம்பு லா - ஹ சதிரதெழ
 வட்ட வெண்குடை டிதற்ற மிக்க பவார மெவகனு டெருங்குமக
 கடடி பம்பல ரொடுத்தி சைக்க விருகை - டுசெநெவருங் காண்வர
 நடட்ட னெகொடி யடர்ந்த மா - டு கினகா வலமவர நடத்தினா 52

அந்த வேலைக் கடலவண் னைமப்பு மலக்குமா மபிலுடனவ
 செந்தலைக் கலுழன் மீதிவந துதிசை முகன் முதல் விபகா செறியர
 நந்தகத திலுட னெறிகுநற் பொறியை காலவகைப படை புமின் செய
 வந்தரத தினிடை வந்துன் புருர் யந்தல விழுவை கீராகுகியே 53

வரைபெனும் பிரம ரதபிவாக தொளிரு
 மைநதனைத தசவச னன்றவா
 வரையறும் பரம முதமுடன் விதைவிநோக்
 குமாறு மரமகிழ் கையில
 புரையறுந் திருவின விலகிடித் தூர்நை
 பூத்த ஞானமொடு வானமே
 னிரையின் மின்னுகட டுளரிடைப் பொலீட
 நில மேனியனை நோக்கஞர். 54

வேறு.

காலதே யங்களிற் கட்டுணு லொன்றிலண்
 வாஸிதின் வந்தெனின் னமபகத தெதிருநச
 சீலமோ டெத்தவஞ் செய்துளே னென்னுமுன்
 னேலுமோ விப்பெரும் பேறியா னெய்தவோ. 55

என்றுகந் தடுபனைக் காமதத் திபமிழிந்
 தின்றுநா னுயந்தே னென்றிரு நிலம்படி யேவீழ்ந்
 தொன்றுபே ருவைகையிற் பலதரஞ் சிரமிசை
 நன்றுசெங் காமலர் நலமுறக் குவிகொளா 56

கண்களா விழிதருங் களிபுனற் பெருவள
 மெண்கொளா மயிர்சிலிர்ப் பேபந்தமெய் பெங்கனும்
 மண்கொளா மென்னவே மறைசெயத் தனைமறந்
 துண்களா லனிபடும் பாடுபட் டிருவேவ 57

காதலின் மககளிற் காரணம் மிளறியே
 தீதெனும் பரிவெனத் தேவதே வன்றனக்
 கேதுகொல் தியையுமோ வெனமனச சங்கையி
 னேதினா மங்களா சாசனத் துலகுப

58

சாலியின குல்பமு ததிதெலிப சாயுமா
 போலவப் புனிதரும் பொருவறுஞ் செல்வமங்
 கேலவர் தெய்தவு மெம்பிரானரு டனிற்
 சாலவர் தாழ்ந்தவன் றுனெனத் தாழ்ந்தரோ

59

தாமிவர்க் தருளுதற் தாவளக் கண்டையை
 மாமலர்க் கைகளிற் றுளமாய் மன்னியே
 சேமமா மங்களா சேருபல் லாண்டெனத்
 தாமரைக் கண்ணனுக் காயவண் பாடினா

60

ஆண்டுபு மாதினவ வாண்டவன பொங்கியே
 மாண்டதன் குணமலா மலரவங் கருளவே
 சேண்டிகழ் வடபெருங் கோயிலான் நிருவரு
 ளீண்டிதிவ வனுபவ மென்றவற றுடியே

61

செவியணிக் குழைகளைச் சேருநீள் விழிகளார்
 குவிமுலைக் கோவியர் குரவைகொள் கண்ணனின
 கவிஞரும் பிறர்களும போற்றுமின் கதைகளைத்
 திவியமா மமிழ்தினிற் லெளிவுறப் பாடியே

62

பாடுபல் லாண்டையே பான்மையிற் கொண்டுமுன்
 நேடருந் திவ்விய தேசமெங் கனுமொளிர
 ளடவிழ் துளபமா லேத்தரும் பகடினை
 நாடியே பாடினார் நாகரம் போற்றவே

63

வேறு.

பெரியாழ்வார் திருமொழியென் றதற்கரும்பேர் பேசுவார்கள்
 வரியாரும் பையரவப் பாயலிற்கண் வளர்பவனுங்
 திரியாத ஞானியினைத் திருக்கடைக்கண் விழித்தருளித்
 தெரியாதங் கெல்லவர்க்குஞ் சிக்கெனவிண் ணுடொளித்தான்
 கந்தமிகம் புரிகோட்டுக் கரிநிகரக் காவலனு

64

முயந்தனனுன் னருளினென வும்பர்தொ முமாழ்வாரின்
 கந்தமலர்ப் பதம் போற்றிக் கைகுவித்து நிற்கவவர்
 பந்தமறு பலர்கேட்பப் பார்த்திபனுக் கீதுரைப்பார்

65

நானகாய மமநைநி நுணியாட நொருநைத்
தேன் காடத் தெரிபாதுசெந திருநை ணவ மொன்டே,
வானகாண வசுவது வனநென வாப்நைவ நுவநைபே
நான்காண வந்தவந்த ராரணானுக் கார்க்கே

66

மாயைகடந தவனும மன்ருசுதத சததுவநே
யாடகுணத் தாகிமத் திடாத ரகிதனுமப
மாயிருநா லங்கெளல்லா மாண்டவமிற் றுள்ளடக்கித்
நாயமல ருநதியினின் நயனரைத் தோற்றுவித்து

67

ஆணையுரித தோனநனை பவனு ஓதிப்பித்துத
தானையொளி ராடிபுடன ருணே புராதளித்து
மேனையிரண மிமவ ரளிக்க வீரதருளப்
மாளே மறைமுடியின் மன்னுமொரு தெய்வமரோ

68

பிரகிருதி கலவாது பிறங்குநு வைகுந்தத்
திரவிபல வெனவிலகு மாமணியின மண்டபத்தே
விரயிபெழி னித்தியகு ரிதகொகையின் வீழ்துளபப
பரமனருள் பாடுவதே பகரிய முத்தியெனப்

69

அதகைப பேறுறறகோ வாசிரிய ரின்னருளைப்
பத்தியுரித் தடைவேபண் ணிநிழ பாயமென்ப
ரிததகைப நெறிதணநகோ ரிறப்புதிப் பினெப்பொழுதும்
மத்தமொடி யாப்புணடு மறுகிச் சுழன்றலைவர்

70

விட்டவர்க்கும் வாய்ப்பரிய விபூதிநெக் குரைத்தேன
மட்டவிழ மணமலை மன்னு வெனவருளிச்
சிட்டர்தொழ வானவர்கள் செய்யமலர் தூய்வழுத்தப்
பட்டததன் மும்மதங்கால் பகட்டின் மிசையிவந்தார்

71

ஆங்குப் புரவலனு மளப்பரிய சிறப்பளித்துத்
தாங்குசெல்வ நம்பியொடு தான்சிறிது பின்பட்டிந்து
பாங்கிற் கடைக்கணிப்பும் பரிவினின்மி னெனுமொழியுச்
தாங்கியரி தின்மீண்டு தடமதினீ னுட்புகுந்தான்

72

வழுதியவை நடுவண் வாய்மைநிலை நிறுத்தழகன்
எழுதருமீங் கெனமருங்கில் வந்தியர்க ளேத்தெடுப்பக்
கெழுதகைமை யுடன்வருதல் கேட்டுநக ரெல்லோரும்
முழுதும ராவதியின் மூதூர் வளைந்துடனே

73

பொன்னே புரிந்தொளிரும் பூரணகும் பங்களுடன்
மின்னே ரிடைமடவார் மிழற்றிவர மங்களமும்
மென்னாடும் பீலியொடு முக்குடைக்கண் மிக்குறழ
வன்னாரைச் சென்றெதிர்த்தே யந்நகரம் கொண்டணைந்தார் 74

மண்டபமும் வாவிளும் மன்னுநக ருண்ணுழைந்
விண்டிசித்தர் கண்டியிலும் விண்டிலில் யமபுருத்து
தண்டமென வீழ்ந்தெழுந்து தாமரையா னுபகரின
பண்டையருள் கொண்டுவயம் படர்ந்தே னெனப்பரவி 75

வாகைபெற மணந்த பொற்கிழியும் வாரணமு
மீகைமலி வல்லபதே வன்கொடுத்த வெப்பொருளுந்
தோகையுறை பங்கன் றுனபொழித்த மாலடியி
லோகையுட னளித்தா ருலகம் புகழ்நலத்தார் 76

மற்றந்த செம்பெருமான் மகிழ்ந்து கடைக்கணிகப
பெற்றின்று எவமொடுத்த தப்ரசாத மெல்லாஞ்
சுற்றுமலர் கட்டுச்சொல விமுறை யின்மொழிகள்
பற்றகலு நன்மனத்தார் பான்மையுறு மில்லனாதே 77

பூவாணி பன்மனைக்குப் பூவிழைந்து புக்கவற்குத்
தாவாமு தம்வினைக்கத் தாமெடுத்த பூத்தொழிலை
மேவாவு றற்கரிய மிக்கவந்த நற்பணியே
யோவாதின் சீவனமென் றுன்னி யிழைத்துவந்தார். 78

விஷ்ணுசித்தர் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

8 - வது சுருக்கம்

வேறு.

முன்னு ளெய்த்தோ ரருமையோன்
முடுகுங் கங்கையிடைமூழ்கித்
தன்னோர் பொய்கை தனிற்கிளபபத்
தார முடனே தபையுரிந்த
பொன்னின் முடியி னெதுவரைசேர்
புகழார் திருநார ணன்மலித்தாண்
மன்னே நனவிற் கனவிடையு
மறவா தாரே பிறவாதார்.

1

தெங்குங் கமுகுந் திங்கழையுந்
தேன்சோர் கதவி நறும்பலவு
மெங்கும் பொதுளி வளமபெருகு
மெழிலார் பொன்னி வளநாட்டிற்
பொங்கும் பவங்க ணினைப்பினுப்போம்
பொன்பாய் நதியின் றண்கரையிற்
றங்கு மண்டங் குடியெனும்பேர்
தாங்கிப் பொலியு மோர்பதிபே.

2

எழுதாக் கேள்வி நான்கினையு
மிகவா தோதி யனவரதம்
வழுவாச் செந்தி வளர்ப்பவர்முன்
வளருங் குடுமிச் செந்தலையார்
தொழுவார்க் கின்பந் தொழுவருள்வோர்
தோலா நூலின் றுணிவுடையோர்
எழுநா ருய மனையுடையா
ரிருந்தா ராங்கின் வேதியரே.

3

காரார் கலியிற் காசினியோர்
கருதா ரெம்மை யெனக்கருணை
சேரா நீலத் திருமேனிச்
செங்கண் மாலத் திருப்பதியிற்

பாரா ணீளை பங்கயத்தா
 ஞாடனே நின்று பரமபதம்
 தாரா விற்பந் தமையுமவண்
 டந்தே 'மடைவோர்க் கிலகுவு'வல்.

4

வேலேய் கண்ணு ளயிராணிக்
 கேள்வன் முதலாம் விண்ணவாக
 ளேலா வேள்வி யெப்பொழுது
 மிழைக்கு மறையோ ரழைப்பதினே
 மேலா முலகி னடிககடியிங்
 கிழிதம் கிதுவே மிகவினிகென்
 றூலா சல்வூர் தனிலுறைவா
 சகலா தென்று மரம்பையரின்.

5

கலியி லிருநூற் றெண்பத்தொன்
 பதுவென் கழறும் பிரபவத்தின்
 மலியு மொன்ப தாமதியிற்
 கேட்டை நாளின் மாதவனார்
 விலையில வனமா லேயின்பெருமை
 விரவுந் தொண்ட ரடிப்பொடியார்
 நலிவி லவ்வூ ரொருமறையோர்
 மகவாய்த் தோன்றி நனிசெழித்தார்.

6

நன்கே நாடு மந்நலத்தார்
 நனுசுங் காலேத திருக்கருவிற்
 பொன்கேழ் வதனப் பூவமரும்
 புள்ளே யென்னும விழியினையி
 நென்கே சவ்நென் றிருவரங்க
 னிதயங் கூர்ந்து கடைக்கணிக்க
 வின்கேள் விகளே முதலாய
 வெல்லா வுணர்வு மேய்ந்தனரே.

7

எனினு முலகிற் கியையவிளம்
 பருவத் தெழிலோ ராசிரியன்
 கனிவி னருளிற் கலேகடலின்
 கரைகண் டில்வாழ் காதலகன்
 மெனையாள் கண்ணற் குறுபணியே
 யிழைக்க விரும்பி யெழுமதில்குழ்

பனைசோ கைம்மா படர்ந்தித்
திருவ ராகம் படர்ந்தனரால்.

8

படர்ந்தங் கரங்கன் கிங்கரிகள்
பலரு மிவ்பண புறையுள்ளத்
தொடர்ந்து வழத்த வடகுரிய
துய வைபத துணவினர டிக்
கடந்தாழ் கரியைப் புரந்தவர்துக்
கமழ்தே மலைத திருபபணியே
கடந்தா னலமென் ததுபுரியத்
தூணிக் தே தலமு தாடபதோ.

9

பூவை குந்த மெனுமதற்குப்
புகலு மேல்பாற் பொன்னியலை
தாவுந் தடமோர் முடிக்குறைபென்
றறையு மதனிற் றழையுமலர்க்
காவொன் றமைத்து வழைவதுளங்
காந்தள் குரவங் கமழ் தளவஞ்
சுவந் திடிமே முதலாய
சேருந் தருக்கள் பலரைத்தார்.

10

இருமுன் திருநு வினுங்கமழு
மெழிலா ரலபோ மலரந்தத்
திருநந் தனத்தே தினங்கொயத
தேமா மலரின் பூத்தொடையே
யருநா கணையான் றிருவரங்க
னங்க மெங்கு மாழ்வாரின்
பரிவோ டணிகு வதினனரே
பகாவர் தாமோ தானென்றே.

11

புலனை வென்றே ஈனைவருமிப
பொருவில் விப்ர நாரணரே
விலையின் மணியா மெனமகிழ
விளங்குங் காலே யொருபகலின்
மலர்சே ரணங்கு மாயவரின்
மதிசே ரெழில்சேர் முகநோக்கி
நலனே விஞ்ச திருப்பவளந்
திமந்தே குயிலி னவில்குற்றான்,

12

கூடா ததையுங் கூட்டுமிணை கூடாக் கொற்ற முனக்குளதென்
 ரூடா நிற்றி யாண்பாலா யம்பை பெதிர்நின் ரூமினா
 நாடி நின்ற விவர்பாலுன னலிபும் பகுதி புரிசுவதென்
 காடாள் வித்தே பைவரையுங் காத்த கரியோ வெனகைத்தாள். 13

கனகம் கொருதுண் போழ்தெழுந்தோ னிலவே காலும்புன்முறுவ
 லினிதற் புரிந்தென் னிளமயிலே யிலரிற் பெரியோர் காமுகரி
 லவனிக் கண்ணை யொருவருமின் றெனவே யாரு மறைதரயாம்
 மனதற் களிக்க நீயின்னே மாடுந் திறலைக் காண்டியென. 14

அருளி யாங்கே பொன்னுலகில் வதியு மரம்பை யாயமதின்
 மருளு முனிவ ரெனும்வனப்பே மணந்தா டேவ தேவிபென்பாள்
 சுருளுங் கரிய குழற்சகியர் சூழக் கரம்ப னூரிடையே
 யுருளுந் தேரார் மறுசொரு மனையின் வதிய வுரைசெய்தான். 15

பையா ராவப் பாம்பணையான் பணித்த பணிதன் றலைசுமந்து
 செய்பா ரரிதோப் சேல்விழியச் சேண்பா லணங்கு விண்ணிழிந்து
 மெய்யார் முலையும் பொய்யிடைபு மேவு மாயம் புடைசூழச்
 செய்பார் தீங்கை யவரணையச் செறிந்தா ளவ்வு ருறைநதாளே. 16

உறையுங் காலை யொருபோழ்து வொளிகால் கபாலப் பளிங்குடையான்
 உறையூ ரிறையி னுறையேகியிஞ் சமையததுயிர்க்குறுக
 னிறையும் புரிபா விப்பிரநா சாய ணன்ற னிரும்பொழிலில்
 குறைய வழிபோ மிளைப்பொருதன் குருந்தி னடியி னோதுங்கினரால் 17

நின்றங் கரிய வுடன்பிறந்தா ணிலவுந் திங்கண் முகநோக்கிக்
 குன்ற நாணுங் குவிமுலையாய் தனதன் வனமுங் குறைந்துடையு
 மன்றன் மலரே மலிதருமிம மறைபோ னறையே பொழிபொழிலி
 னென்ற னிதயம பொங்குமித னெழினன் கடைவே கரணுகவே.

அளியின் பாட னல்லுசவு மலரு மலரா மருக்கியமு
 மிளியுஞ் சுவையின் மகரந்த மெனுமேந் தரிய பாத்தியமுந்
 தளிரா நவபீ தாம்பரமே தாங்கு வனமாள் கொண்டுநமக்
 கொளிகேர் தருக்க ணிரையினிழைத் திடுமேயுயரா தித்தியங்காண்.

தனுவு நாணு முரனுழந்து தளருங் கணையுந் தடந்தேருந்
 துணைவிந் பசிய பாயமாவுந் துனிசெய் கரிய காகளமு
 மினுமா மிவையே முதற்பலவா மிகலுக் குரிய வெப்பொருளு
 நனியிங் கிண்டிக் கிடப்பதினே யனங்க வீர னனிசீறும். 20

துவளும் வல்லித துணைப்புயழம் தாரிரே சேர்த துவர்வாய்
நவமா மலரி னின்னகையும் பராக் மெனடூ ருநி சாநதுங்
கவலுந் தணந்தோர் களகண்டக திசையின் முகம் னுட்படைத்து
மியருந் காத லிவ்வுனமான செந்வேர்க்கிண்ப மிழைப்பதாய் 21

குரவந் தளவந் குருவழைமா கோடல் படர்மா தவிநல்
மரவிந் தங்கை ரவமுதலா மளவி நான்கு வகைமலரிந்
பெருகு மதுவிற படிபுதுதவழ் பிள்ளைத் தென்ப லிவணடைவோர்
வருகவருகென் றணவின்மகிழ்ந் தெதிர்சொன் வகையே மாணுமரோ.

வில்லார் குழையைக் கிழித்தகன்ற வேலே. விநியா உப்பெரிய
செல்லார் பாத பஞ்செறிந்து சினைபே தடைபுஞ் செழும்பொழிலே
ரெல்லா நோக்கி யெனதிதயந் தணிந்த தினியா மேகுதுமென்
றல்லார் கரிய குழலுரைக்க வவளு முறவல் ஁த்தறை யாள். 23

முனியு மருளு முகிழ்முலையப் முராரி பரங்கன் வேட்டமிழைத்
தனையா முலகுக் கலரவளே. டனையா விட னபர்வுமிர்க்கின்
இனையா வந்த வழிபடப்பி னெமதா மபர்விக் ககல்வதுமோர்
வினையோ வென்றிய் வணமொழிந்தே விபின மடைய நோக்கினரால்.

வேறு.

அவ்வா நவர்வன மெங்கணு மாடிப் படர்தரவந்
கொவ்வா நலத்துயர் விப்பிர நாரா யணரொருபால்
வெவ்வா மறுபகை வென்றவர் விழைவோ டாலவாலத்
தெவ்வா யடங்கலுங் கொத்துபு வீர்பைம் புனல்விடுத்தார். 25

ஆரோ விவருட லெங்கணு மடர்வுந் நெழுமயிரே
நேரா யவர்முக மீசையி னிலங்கண் டிடுந்தாடி
சீரார் மரைமணி சேர்திருத் துளவத் தொடுதிகழு
மேரார் வடமகன் மார்பக மெங்கும் பிளைந்திலகும். 26

அங்கக் களினீ ராமெனுந் திருமட் குறியவிறுந்
திங்கட் கதிரென வேயிரு தந்தங் களுந்திகழு
மிங்கிச் செழுவன பாலக ரீவரே யெனமதியா
வங்கப் புரிகுழ லாரிரு வோரும் மருகணைந்தார். 27

அணைந்தே சுகமென வாய்திறந் தவர்பா லுரையாடப்
பணந்தா ழரவல் சூழ்சிறு பைந்தோ கையுமவர்மந்

றிணங்கா தவஞாட னுதேற கிருந்தார் வெறுமனேயம
மணந்தாழ் குழன்மட வாண்முறு வல்பூந் தனள்பு கல்வாள். 28

என்னே யிதுமுன் னாபடி யிருகால் பெறுநிலங்கோ
கொன்னே பிறநதுழ லீன்சுகங் கூடா தேவாரலியோ
மன்னே யானே யெதிர்வந் தெழினமாறறத் தருபொழுது
மெண்ணேர் முகந்தனை நோக்குத லீனம மெவருறைவார் 29

என்றே சியமொழி முன்மயில செவியேன றிடவெமபி
நன்றே யுறைசெய தாயிவர் நனினு பதிபதமே
யன்றே யுயும்வழி பென்றவன் பணியே விழைநதபல்வே
மென்றே தெனினுந் தந்திநு வுளத்தே யகன்றுறைவார். 30

உனதா ரெழிலுடன் மாமையு முயர்சா யலுமயிலபோல்
வனமான் விதிக்கொடி யாவரு மருளப் புரிசெயலுந்
தனமே தவத்திவா பாலெது மாடுங் கிளாதங்காய
நினையா தொருதிங் கிசுநன மகலவா யனநிகர்வாய. 31

என்ன வியம்பிட வன்னவ ளென்மா விறலறியாய
சின்ன ளிலிபபுலன் வெனறவா சிகும வகைமபலிற்
பண்ண விடிவன தாளடி யாளாம் வகைபடிவேன்
சொன்னே னிதுதிண் ணம்மென நனிசீ றினள்சொன்னாள். 32

கேட்டே முனமுதி தந்தவன் கிளிமா லுறுமொழியாய்
விட்டே னுனைவீ டேகு வனெனவிண் றுசேடிக்
கூட்டங் கொடுசென றுளில னுளமா வலிகொடுதம்
மீட்டந் தணந்த வணைதனி யுடனே யிருந்திப்பால். 33

வெயிலே யெறிபணி யாவையும் விண்டாள் விலையறியா
மயலே புரிமல ரேபயில் பட்டா டையும்விட்டாள்
புயலேய் குழறபூ வுங்களைந் துடைகந் தையினுடுத்தாள்
செயலே தறியாள் போலவர் நயனக் கெதிர்சென்றாள். 34

சென்றன் னவர்பா தந்தன செங்கை குவித்திறைஞ்சிக்
சூன்றன் னவின்சுணத் தோயடி யாளிந் நகர்குடிசொள்
ளொன்றின் மனவிலை மாதனை யுறவா டியேபலர்ப்பாற்
சென்றொண் பொருமெகுத் தியென வென்றே நனிசீறும். 35

பண்டே கொடுவினை யுண்டதிற்பரத்தைப் பிறப்பெடுத்தே
 னெண்டேன் மனமொல லாவினை யுஞற்ற வுடலவளர்ப்பான்
 ரெண்டே நினதிழைப் பேர்பழ வினையின் பிணிதொலைப்பான்
 கொண்டே யருளபுரப் பாபென வழுதா ணனிதொழுதார். 36

நெஞ்சந் தனிலவஞ் சத்தனை யொருபோ தினுநினையாச்
 செஞ்சொன் முனிவர ளன்னவன் செபபும் படியுளதென்
 நஞ்சன் மனமென வெண்ணுபு வபயம் மருள்செய்யா
 நஞ்செந் தொழினீ யுங்கொடு புரிவா பெனநவின்ருர். 37

அன்றே முதலவர் சொல்வண மடர்பூஞ் செடியோங்க
 நன்றே பனிநீர் பெய்வது முதலே லையுநவிலா
 முன்றேந் தடைவொடு செய்தன ளொழுகத் திருமுனியுஞ்
 சென்றேந் துபுவரு பிச்சையின் சேடந் தனையருள்வார் 38

மணியாழ் பலபணி யாடையு மலர்மா லையுமொருவி
 யணையார் வெருவா மின்னுறை யகறுங் கிளர்வாள்போல்
 கணைமா ரணினென நின்றவன் காலங் கருதியுமவ்
 வணநாள் பலகழியும் வகைபணி யாற்றுபு வந்தாள். 39

மற்றோர் தினமயி லன்னவண் மணிநீர் கொடுதகம்பின்
 சிற்றே ரிடையிடு கச்செடி யடியிற் பெயுஞ்செவ்வி
 புற்றே லாவணை யான்றிரு வுருவே நிகர்புயல்வான்
 முற்றே றுபுவெறி காலொடு மூண்டே பொழிந்தன்றே. 40

அவ்வே லையிலாழ் வார்சிறு குடிவூட் புருந்தவனைச்
 செவ்வாய மடமயி லேயிவண் செறிக்கென் றினிதிசைப்ப
 வெவ்வா ஞாடலெங் கும்மழை விழுநீ ரினினையா
 வொவ்வா மணியென வேநனி யொளிரச் செறிசூற்றார். 41

கந்தைத் துணரினை யத்திகழ் காயங் குளிர்விஞ்சி
 நொத்தத் தருணத் தேநடு நடுங்கும் படர்நோக்கி
 யிந்தத் துகிலணி கென்றவர் மேலுள் ளதொன்றிந்தா
 ரந்தக் கலையெதிர் கொண்டவ ளரையிற் செலவுகித்தாள். 42

அக்கா லாவணை யானருள் சங்கந் பமுமணைய
 வெக்கா வினுமிழி யாவவ ரிதயம் மவனெழிலின்
 புக்கா வருகுரு குங்கன னவநீ தமேபோ லும்
 மிக்கா வலினுருகத்தனி மீளா மயல்கொண்டார். 43

அதுகண் டலரம் டோன் விடு கணையும் மவளவதன்
விதுநின் மெறிவிழி வேல்களு ம்தயந் தனுட்புதையப்
பதுமம் பொருகரங் கொண்டவள் பைமபொன் னுடறழுவாப்
புதுமென் மணநறுந் தேறலின் போகந் தனியுண்டார். 41

வேறு

பின்னரப் பிணைய னுளும் பெய்கல னணிந்து திககண்
மென்னறுங் கலையே மானும பூந்துகி லுமெது மின்ன
வன்னவ ரவண்மே லாசை நாடொறும் வளர நதப்
பொன்னவிர் திதலை பூத்த முலைவிலை மகளி னேடும் 45

காவத மணக்கும பூவே களுலிய சினையின கீழும்
பாவளி பருகுந் தேன்சோரால்கொடிப் பந்த நுள்ளுந்
தேவரும் விழையு மின னுந் திருத்தகு பொழிலி னூடே
மேவிய தலங்க டோறு மேவருஞ் சுகங்க மிழ்த்தார் 46

சுழிந்தபின் சிலநா ளரங்கே கதிாமணி வடங்க டோயநது
விழுந்திடாக் கொங்கை மங்கை விப்ரநா ரணரைக கொண்டு
கொழுந்துக டருவின் முடிக் குடுமிசோ தனது மாடக்
கெழுந்தன டமக்கைக் கெல்லா மியம்பினள் களிப்பின் மாதோ 47

தன்னமு மகல்கி லாது தங்கையி னமைசேர் தோண்மேன்
மன்னிய புயததி னேடு மணந்துறு மவரைக் கண்டு
கொன்னவின் முனைவேற் கண்ணப் கோதறு மிவரை மென்னை
பென்னையிங் கிழைத்தா பந்தே வென்றன ளவரு மாங்கே. 48

நங்குலக் குரிய வீறு நகைமதி முகத்தா யோரா
திங்கிது புகல்வ தென்னோ வென்பழி யகல முன்ன
மங்குநா னிழைத்த வொட்ட மமைவுற முடித்தது விட்டேன்
பங்கமா ரடிமை விண்டே னென்றிவள பகர்நது போளாள். 49

தவ்வையுந் தோழி மாருந் தன்றிறம் புகழ்ந்து பேசத்
திவ்விய மாத ராளத் தெய்வவான் முனியைத் தூர்த்த
செவ்வெவர் களுமி வர்க்கி டின்றென விழைத்தே யின்பந்
துவ்வநன் களித்தெப் போழ்துந் துனியற வொழுகி னாளால். 50

அவருமுன் கலைக்கோட் டையன விரிழை மகளி ராலே
தவமிழந் தவர்பின போன தன்மையாய்த தேவ தேவி
குவிமுலைக கோட்டில் வீழ்ந்து குளிர் புன லரங்கற் காற்று
நவையறு மலரின் றொண்டு நயந்திலர் மறந்தா ளன்றே. 51

கார்தண் மெல்லிர லெனத்தக் கார்ந்த கரிப மாபி
 னேந்திய வாண வண்ண மிழைதன ினிதா மிதழ்ச்
 சார்தமா சித்திக்கு நட்பாடி - சிவ' - - - - - மென்று
 தேர்ந்தன ளொருநா ளுக்கு மீதுழனி டுதன ிரக்கர்.

52

என்னகா ணந்த னாகீ யிறைபுற ணியெ ிங்குப்
 பொன்னொரு தினையுத் தாரா தின்பமே புசிக்க நின்ற
 யென்னிரு குலதகோ ரெல்லா மேசுவா ரிதனைக் காண
 னின்னிலென் னருகு முடேந நீயினி யொதுங்கி பென்றான்.

53

மற்றுமிற் புறந்தே கென்ற கதித்திட லவரு மார்கிப்
 பற்றறு தலைந்து வாடும படர்கொடி யெனவே காம
 முற்றதஞ் சிந்தை பேங்கி பவளகடைத தலைவா யொன்றி
 யற்றவ ரிரப்பக் கட்டு ம் வளவ கிடத்தா ரன்றே.

54

நாகிவ ரி நுப்ப வேழோம் கெயிலகத தாயின் பாய்
 பாங்கரார் நாபச்சி மாரும பங்கயத தனாகதும் புலவி
 னுக்காரு மின்பந் தங்குது மேலவையி லுரங்க னேயந்
 தாங்குவோ னடியார்க் காங்கு கைததனன றனியின் மாதோ.

55

கண்டது கமலை பென்றோ காரண நிகழா திங்குக்
 கொண்டது முறுவ லென்னக் கோமுனி நிலையைக் கூறப்
 பண்டைய துணர்ந்து லோகம் பயத்தவன் மற்றும் வெம்பி
 யண்டர் களதிபா லந்தோ யருள்கினி யவர்பா லென்றான்.

56

நன்றென நரினை நாய்க னன்றிந டிடையில வேதந்
 துன்றுமோர் மறைமே னாகுந் துலங்குமோ ிரணி யததின்
 தன்றிரு வள்ளந் துனைக சரங்கொடி படர்க்கத் தையன்
 மென்றாரிந் காததி லிந்து மிதமுறுவல கேட்டி நங்காய.

57

விரும்பிய நினது போகம் விபபிர நா ணன்ற
 னரும்பெருந் தாகாய் லந்தே ந ணரிதை நினக்குத் தந்தான்
 கரும்புமென் னகக்குந் சொல்லாப் கழற்சி மெனது நாம
 மிரும்புவி யடங்க வென்றே யழகிய மணவா என்கான்.

58

என்கையி லவளா னந்த மெனுஞ்சல சிதியி லாடித்
 தன்கையி லதனை யேன்று கொண்டவ் தமையிங் கின்னே
 மின்கலுழ் மேனி யாய்நீ சொணர்கென வரங்கன் மீண்டு
 மன்புட னவர்பாற் சென்ற னைவர்புன் னாத னான.

59

அந்தண ராசே நின்னை யணிகிளர் தேவ தேவி
வந்துதன் சயனம் வைக விரைத்தின்னே வழங்கு கென்று
ளிந்தநன் னிமிடந் தன்னி லெழுநென விதயம் பொங்கி
முந்துசென் முகுந்தன் பின்னே முடுகுபு நடந்து போனார். 60

போயவ ளொளிசேர் பொன்னின் வாயிலிற் புருந்த மாயன்
மாயமாய் மறைந்து தன்மின் மணிமுடி நிலயஞ் சார்ந்தான்
றாயவ ரகத்துட் போகத் தோகையு மவரின் மார்பஞ்
சேயதன் கரங்க ளாலே தழுவின ளீணயிற் சேர்ந்தாள். 61

ரங்கிது நிசுழ வோங்கு மெம்பிரான் சினக ரத்து
ளாங்கருச் சகனே யாதி யடியர்வை கறையிற் சென்று
பாங்குற விழைககும் பூசைப் பாத்திர மடைய நோக்கி
யேங்கின ரொருபொன் வட்டி லீலையெனக குழம்பு மேல்வை. 62

வேசியி னகதது வேலைக் காரியோர் விரகின் மிக்கா
ளாசையங் கிண்ண மொனறோ ரந்தணன் றேவ தேவிக்
காசையாய் நெருந லீந்தா னென்றன ளவரு மாங்கே
மாசறு முறையூர் வாழும் வளவன்கண் வழங்கிக் கொண்டார். 63

புரையறப் புரக்கும் பூமி பாலனப் புழுகு நாமும்
விரைமலர்க் குழலி னுளைக் கூயதை வினவ வன்னு
டரையுறு விபுதன் விப்ர நாரணன் றந்தா னென்று
ளரைசனு முடனே பாழ்வார் தமைவிளித் துரப்பி மன்னோ. 64

வாய்மையை வழங்கு கென்று மருட்டிட வவரு மந்தோ
பாயமதப் பகட்டி னுயோர் பாவமு மறியே னென்னத
தூய்மைசே ரொருவன் றாதன் றந்தன னிவர்க்கா யென்றச்
சேய்மணிக்குழையாள் செப்ப வவரகஞ் சிதைந்து மற்றும். 65

தூதனு மெனக்கிங் கின்று தோனறலே யவனி யென்று
நீதியிற் புரப்பா யென்ன நிருபனு மமைச்சர் காணீ
ரீதுநன் காராயந் துண்மை யுணர்நதுகற் பவர்கட் கேறப்
வோதிய முறைமைத் தண்ட முஞ்ஞென் றுரைத்து விட்டான்.

அமைச்சரு மவரை மூன்று விதத்தினு லாண்டு பின்னர்க்
கமைக்கொரு நிதியன் னுரே கள்ளரென் றுணர்ந்து தேறி
யமைக்குயர் புயத்தி னுளை மனைக்கெழு வனுப்பி யன்னோர் [இ
தமைச்சிறை யடைத்துத் தண்டம் விதித்திடத் துணிந்தார் மன்

மற்றந்த சிசிபி நன்னின் மலர்ப்பத மடைத்தோர் துன்பஞ்
 ஈறுங்கண் டிருக்க கிலாச சூசலோ சன்னு மன்னன்
 பற்றுஞ்செங் கனவி னுனே பண்ட டு மயக்கா யத்தப்
 பொற்றங்கக் கிண்ணா தேவ கேயிபாற் புதுந்து தந்தேன் 68

எனா வணையின் மேய நன்னோ யகர் பன்னை
 பாணலித் திடுவ தொன்றும் பார்த்திப் பிழையே லென்று
 கானருள புரிந்து தாழான கரத்ததுத் தாணி பாலன்
 யானம் துயிலு ணர்ந்து மறது நினைந்து பொங்கி. 69

புலரியி லவைக்கண் போர்தெல லரிமனோ பொலிந்து சூழும்
 பலகலை யுணர்ந்த தேர்ச்சித் துணைவரே முதல பல்லோர்க்
 கலர்மகள் கொழுநன் சொப்ப னத்தெழுந் தமைந்த வெல்லாஞ்
 செலமகிழ்ந் தறைந்தான் கேட்டோர் செப்பரு மிதும்பூதுற்றா. 70

பொள்ளென வழைத்தப் பாக வதரிரு புனித பாதந்
 தெள்ளரி மகுடந் தீண்டப் பணிந்தெழுந் தடியேர தேரு
 துள்ளதை யிழைத்த வெல்லா முளங்கொளா தருள்க வென்றிக்
 கௌளலி லுபசா ரங்கள் பலவிழைத் திறைவன் விட்டான். 71

பின்பவர் தெருண்டந் தோவென் பெரும்பிழை யிழைத்தேன் கண்
 பொன்பயி லடியி லென்றன் புன்றொழிந் கவன்று தாமோ ணன்
 நன்றென நடுங்கி நாணி நொந்தக நரக மாணு
 மன்பறு வனிதை மையற் படுகுழி யழுந்தி னேனே. 72

எனப்பல ரறிய வாய்விண் டிரங்கியம் மயலின் வேரை
 நினைப்பெனுங் கனித்தி ரத்திற் களைந்தவ ணிருந்து நீங்கித்
 தனக்கெதி ரரிய பேரூர் தடம்பொழி லரங்க நண்ணி
 நினைப்பருஞ் சுருதி யாதி நீதிநூற் பலவுந் தேர்ந்தார். 73

தேர்ந்துருக் கமன மாற்றுந் தீவினே யகலு மாதே
 ரார்ந்த பாகவதர் பாத தீர்த்தமே யருந்திப் பன்னுள்
 கூர்ந்திடுந் தொண்டர் பாத தூளியென் றுலகங் கூறும்
 சேர்ந்தன ரொருபேர் மற்றுஞ் சிறந்தனர் முன்னு மாதோ. 74

மறைமுடி யுணர்ந்தோ ரெல்லா மனமிக மகிழ்ந்து போற்றப்
 பிறைமுடிப் பெருமான் ருதை பிறந்தபூ வுந்தி மாவி
 னறைவனவாலை யஞ்ச மாகையி னனந்த ஞானக்
 குறையுந் பெயுவயு மங்கை நெல்லியங் கனிபோலுற்றார். 75

திருப்பள்ளி யெழுச்சி பென்றுந் திருமலை யென்று மெங்குந்
திருப்பெயர் புசுன்று போற்றுந் திவ்விய பிரபந் தங்க
ஞரைப்பரு மறையின் சார மொன்றியும் பர்களும் பாடக்
கருப்பினி னிரத மூதக் கழறி னருலக முய்ய. 76

பண்டுசென னகனின் பாங்கர்ச் சதானீ கமுனியும் பைங்கேழ்க்
கொண்டல் போல்வண் ணனும் மடையவுங் கூறக் கேட்டான்
றெண்டர் தாட்பொடி யாரின்று தோமற வருளு தூலிற
கண்டுதன் பெயர்கண் முற்றுங் களித்தனன் கமலக் கண்ணன். 77

வேறு.

அருச்சைகளி லரங்க முடையானே பரம்பொருளா
யருச்சனை யடைந்தொளிநு மென்று துணிந்தவன்பா
லுருக்கிளரு முத்தமிதன் கொண்டனுழை யொழுஞ்
திருக்கிளரும் பக்தியோடத் தெள்ளிய ருறைந்தார் 78

அரங்கனடி யாரடி படிந்தமுடி யனனார்
வரங்கொளய னாதியர் வணங்கடிய ராகிக்
குரங்கினி லிலங்கைமுன் கொளுத்திய வவறகாங்
கிரங்களி மலர்ப்பணி யிழைத்தனர் மகிழ்ந்தார். 76

பின்னவர் விரத்தியையும் பேரரு ளரங்கள்
முன்னமெழி லைவர்களின் மூடனிடந் தூதாய்
மன்னவர் வணங்க வெழுந்தரு ளியது மான
வென்னுழை யெழுந்தனனே யென்பதையு மெண்ணி 80

கானமயின் மானுமெழி லக்கணிகை காதல்
தானுமொரு விக்கனக வள்ளமொடி தன்கண்
மானமுற வுள்ளபொரு ளுங்கொடி நடந்தே
வானவர் வணங்குதிரு வரங்கனடி வைததே. 81

ஆரணமு ஞானியரு மயனரனு மாதி
யேரணவு வானவரு மின்னதென வேரரச்
சேரண வுமையவருள் செய்கவென வாழ்த்தி
நாரண னருள்கொடி நடந்தனன் மனைக்கே.

* தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 8 - கருச் செய்யுள்—

* குறிப்பு — இவரது வைபவம் ஆண்டாள் வைபியன் அடுத்ததாக
14-வது சருக்கத்தில் வெளியிடில் வேண்டும். 8-வது சடதுணிந் வெளியிட்
டது தவறுதல். மஹான்கள் கூமித்தருளும்படி வேண்டிக்

ஸ்ரீ

ஆண்டாள் வைபவம்

8 - வது சுருக்கம்

பேறு

வேதம் பயின்று மவைநின் நெழுந்த
 விரிநூல பயின்று மிலுந்
 கீதம் பயின்று மஃதன றளிதத
 குருவின் கிளாந்த வழியி
 பேதம் பயின்று பிறவிக குளாவ
 ரெதிரிற் பிறங்கு கனிமே
 லேதம் பயின்று படுகா பருந்து
 மிவருக் கிணைந்த நாரே.,

1

முன்னே மொழிந்த திருவில லிபுத்தா
 ருறைவிண் செத்த முனிபன்
 பொன்னு டடாந்த தருசோ பொதும்ப
 ரெனவோங் ககல்ற பொழிலுட்
 டென்னு தெனுவெ னனிபா மிகுலலை
 வனமுடி சென்றோர் தினமே
 தன்னோர் கனித்தி ராகொண்டு கொத்தி
 நன்னீர் சொரிந்த தரைமேல்.

2

பேரால வால மதனிற் றழைந்து
 பெருகுந் துழாயி னடியி
 லேராரு மின்னி னுனியொன்று விண்ணி
 னின்றங்கு வீழ்ந்த தெனலா
 யோராவி லைக்க னொளிரும் பரன்ற
 னுரமின்னு கின்ற திருவின்
 சோரிளங்கு முனியொன் றிலங்கு
 செயல்கண்டு நின்று திகையா.

3

முன்பா ரளித்த சனகன் பொனேரி
 னுர லேசை தன்னின் முளையா
 மின், பெரு யென்ன விவளிந்த மேதி
 மாலை யின் நெழுந்தி லகுமென்
 ளா யெனின்

றன்பா யணைந்து தன்பொற் கசங்க
ளவைகொண டெடுத்து மகிழ்போழ்
தின்பாக விண்டு சித்தம் கிசைத்த
தசரீரி யிந்த விதமே.

1

திருவிலலி புத்தா ரிறையே முசாரி
திகழேன மாக முனயிவ்
விரிபா ரணங்கு கொடுவந்த வேலை
யவனைய நிற்கு விழைவா
யொருநன் கிழைக்க வடியா னொளக்கு
நின்னுள் ளுவந்த தருள்கென்
நிருகை குவிக்க வரியுங் களித்தெ
னெழிலம்பு விப்பெ ணிதுகேள்.

5

நிறைவுற்ற வெற்கு விழைவென் பதொன்று
நிகழ்கின்ற தில்லை யெனினுங்
கறையற்ற வென்ற னடியார் களிக்க
வவர்கெய் யுயர்ந்த பணியுள்
ளறைதற் கடங்க லறுமென் குணங்க
ளவைநன்கு போற்று கையுபின
னறையுற்ற வாச மலரொன்று மாலை
நனி கொண்டு சாத்து கையுமே.

6

என்னெஞ் சுவக்கு முயர்தொண் டிவற்றை
யிதமுற் நிழைககு மவாகண்
மன்னுஞ் சிறப்பு மகிழக் கொடுப்ப
லவைநீ நசைந்து புரிவாய்
கொன்னஞ் செனக்கு லவுமஞ் சனத்தி
னயிலின குணத்த விழியாய்
பொன்னுஞ் சுரக்கு மவனென் றறைந்து
புக்கா னுயர்ந்த லவுகே.

7

அன்றே தொடங்கி யவதா சமாக
வவனிப் பெணரு மருக
நின்றே யிருந்து யிவணீ யியைந்த
தகுமப் பனென்று குறியா
நன்றே யுமுன்ற னனியின் பொழிற்க
ஊதயம் புரிந்த விவளை
நின்றே டருங்கு முலியென்று காவ
னிசெய்க வென்ற தினிதே.

8

வேறு

விண்வாணியி னுரைதன் செவி விழுவிலவிபுத் தூதான்
பென்சாணகி யின்முன்சன கனுமம்புயம் பிறங்குங்
கண்வேலெனுந் திருவிற்கல சாமபோதிபு மன்றே
கொணமாபுகழ் கொண்டேனென வுரைபாவுளங் களிபா. 9

திருவாடியி னொருபூரநா டிகழப்பிறந் தவனை
யிருமாமலர்க் கரங்கொண்டுத னெழின்மார்புற வணையாத
திருமாளிகை மனைந்தேதிரு சேருமமனைய வன்கைக
கருமாமணி யிதுகொள்கென வருளாவிஃ தறைவார். 10

பண்டேபுரி தவமுண்டதி னந்தமடடர் பொழிவூட்
கண்டேனிவள் கருமா முகம் கருணைகொடு திருவே
தண்டேன் றுளிதுளவத தடிதனிவ போனிகை பலளாப
விண்டேமல ரொழுந்தாளினி விழைவிற்புரங் திடுவாய் 11

எனவப்பதி விரதாமணி பெனுயில்லவள் பொங்கி
யுனதித்திரு மனையம்புப மலரோவென வுரையாத
தனதொத்தந கிலம்விமமுபு பெருரும் பயந்தந்தே
மனதிறகியை வண்ணம்வளர் தரங்கு வளர்ததாள். 12

ஊர்தோறுறை யனேவோர்களு யிதுதஞ்செவி யுற்றே
பேர்போகிய வாழ்வாரகம் பெட்பிற்படர்ந் தணையா
வேர்தான்குடி கொள்ளுங்குழ வியினினனெனரி காண்ப
பார்தாவிய பரமற் தறு திருவேயிவ னென்பார். 13

திருவிண்மிசை தரேயோபெருந் திருவொன்றின ரிவளரல
மருவுண்டன மனேவோருமென றவர்பாவரு மகிழாக்
கருமென்குழ லவனைக்கரங் களினைசில ரணைவார்
புரிவார்திரு நடனஞ்சிலர் புகழ்பாடுவர் சிலரே. 14

பொன்னின்கடா ரத்தேதிறை பூவதையலை புனைவார்
மன்னுத்திரு மஞ்சட்பொடி மணநாறு கற்பூரஞ்
துன்னுத்தக ளிவைமேலுறத் தூவிக்கலந் தெங்கும்
பன்னுஞ்சிறப் பவர்செய்தது பன்னுத்திற முளமோ. 15

இவ்வாறவ ணெழுந்தின்விழ வயரும்மெவர் தாழு
மொவ்வாமதர் வுறவவ்வவருள தந்திலைக் கிபைய
வவ்வானவர் புகழ்விண்மிசைதரு மின்பரி சளித்தா
ரெவ்வானவர் கருமைத்தரு வின்புமழை யிழைத்தார். 16

ஓதார்மறை யோதிக்கிழி யறுவாதமு னிழைத்தோர்
மாதேரிடக் கரமாகுமென் மலரிற்கொடி குடையுந்
தாதார்கம லமுமாதியுந் தயங்கக்குறித் கரிக்கே
யாதாரமா யிவளாகுவ ளென்றேழுத மடையா.

17

மீண்டன்னவண் மிளிரசெந்தளிர் மேவுமபத ஊரைகண்
மண்மெலிபு தரின்பன்னிய நிலகுநகுழன் மலர்க்
மண்மெவணங் குலவுமமிஃ தென்றேறணி தெரிநதே
பூண்மெமிவன் புகழுமபெய ரெதுவென்றரி தாயநதார்.

18

மறையேதரு கோவிததிரு மாலுக்குந் வுவளென்
றறியாவத னுனையெழிற் கோதாவெனு மரும்போ
நெறிபாணிடு நிறைஞானியுந் கனகச்சிறு ஈட்டி
லெறிபாவொளி யிலகும்மணி யிழைத்தென் றதி லெட்டா.

19

அத்தொட்டிலி னவளாட்டிடு மவ வேழிசை பாழன்
பித்துப்பிடித ததுபோலமும் பிதாம்பரன் பெருமை
வைத்திட்டது வழங்குந்தொறும் வனப்பாமதி வதன
மத்திடடொளிர் கமலம்மென வலாந்தனகது கேட்கும்.

20

அணியங்கணத் துகளின்னிடை மலாக்கைமமுறை யமர்ததி
மணியின்சி றுசுதங் சைச்சிலம் பின்னின்னிசை மலிய
வணியுஞ்செவி லித்தாய்முத லணைவொருநங் சரிக்கத்
தணியின்முறு வலிப்போடவ டவழந்தேவிளை யாடும

21

முகபங்கய மூசம்மள கமெனும்மளி நிரையை
நகுதன்கர நறுஞ்செநதளிர் கொண்டேநனி யொதுக்கி
யுகுபற்பல மலரின் துக ளொளிரும்மனை முழுதும
மிகுபற்பல விதவாடலகண் மேவித்திரி ஊறபாள

22

வில்லீர்தத் தினமார்பணி விளங்கத்திரு றுதனமேன்
மெல்லீமக ரந்தத்துடன் மிளிரத்திரு விழ்விண்
டெல்லீசிள நனகசெய்யுமவ் வெழிலசேர்மக ளீணையா
வலவீசடா குழலுச்சியி னையன்முகந் துகப்பார.

23

அப்பெண்மணி மணிசூட்டிம மதனுட்டன தழகார
துப்பின்னித மொடுதோன்றுறந் துண்டந்தனை நோக்கா
வொப்பின்றிய வொருபங்கய மிதுவென்றதைப் பிடிப்பா
னபுபுங்கையி ளதுருடையி னகலாததை நோக்கும.

24

மணிபித் தியின்மி னுருத்தனை தேக்குப் பனைமகி
வனிபெற நமே கனி பன்நதை நழுக்தே கரணசேதே
யனுசுந் கிலதது தன்னை பங் கழைக்கும் மெனகினைவா
ணனுசுச் சுவரரு கின்னா பகையிப் ப வுரைப்பாரா 27

பெறு

செவியின காந்தண் மானுஞ் செய்வா நுதியைப் பட்ட
யிவனமென வெழுந்தி ரத்தினச் சிலப்பா செய வைக்குப்
திவ ளொளி செறிக்க செங்கேழ் மலரடிந் திறங்கண் டன்ம
வைவறு விண்டு சித்தர் களியளங் களிப்பர் மாகே . 28

காதலா கைத்தா பன்னை பப்பென் நை பக் கண்ட
மாதரா ளதனின் மடறந கோய்ககன் மரு நம
மாதரா திசயம் பணடே யுண்டதி னறைந்து கொண்டே
போதராக் கரங்ள் கொட்டித் திருவும் ரிக ராடு . 29

வாயச நமகது முன்னர் பநிவிதை ககவென் ற்க்க
திபசெந் துவை வரைந்து நுழைந் தெரிந்து டுந்து
சேபசந் திரனங் கண்ணன் சிந்தைமி னுதித்தா னொர்மே
நேபசந் தைபினே வாவா வெழறிநி ரிசியி னம்மா 30

கோமறு கிடையி னெபதி மிதுளைவி னினத்திற் கூடக்
காமரு புழுதி கொண்டு கடன்மலை படவி சேர்ந்த
மாமகி படங்க லுற்ற மத்திர மிழைத்து காருந்
நாமரை சிழிப னெனாத் தானுமின் றெனப் பற்றும் . 31

காடியஞ் சுள்ளி ராபபண கமலபாத திரத்துண் மலக
மேவரு நறவ மாது ளம்பழ விதைக ளாகுந்
தாவரி நிறையப் பெய்து சன்பகச் சுடரு ளாத
தேவரு மருந்திக் காண வுசிவங் தெரிந்த செயவாள் 32

இன்னமம் நீலச சுளரி யிடைதுகிர குழிசி புடே
யின்னனும் பனிநீர் தேக்கிசெ செம்மணி பெரிமை மூட்டி
மின்னொளி வயிர மென்னு மேவரு மரிசி யிட்டே
பன்னவ ளடுகல காணு வனைவருங் களிப்ப மம்மா . 33

மரகத மணிபின் மாணிக் கத்தினும் வனைந்த கண்ணன்
விரவுருக் குயினி பென்னு மிருபது மைகளை வேய்ந்த
தரளவெண் பந்தர்க் கிழே தாலகே தனன் செய் சேது
நிருபனின் சமரத் தோடு நிகழ்த்துவன் வதுவை மாதோ . 34

வில்லெறி வயிர வேதி கைக்கிடைப் பவளத் தீயு
நல்லரி சந்தனத் திர்தனத்தினு னலங்கொண் டோங்கச்
சொல்லருந் தாளக் குப்பை யாம்பொறி சொரிந்து மந்த
மல்லடி திணிதோண் மாயன் மணத்தொழின நடத்து மன்னே 33

பைங்கிளித் திரளி னுப்பண் டோகையைப் பரபபி மஞ்ஞ
பொங்குற ஈடிப்ப போலும் பூவை யசரிடை யினன்னு
டிங்களின் வதன நான்கு புறத்தினுந் திசுழச் சுற்றிக
கொங்கவிழ் குழலுஞ் சோரக் கந்துகத் தொடலை யாற்றும் 34

இடையிடை நீவி, பந்த மின்புறப் பிணிப்பாள் சோர்ந்து
படிபுரள் குழலை யாப்பா ணாபுர முதல பலல
விடுசுடர் மணிப்பூ ணங்காங் கிலகுற விரகிற் சேர்ப்பா
ளிடையிடு கவள்ப ந்தாட லெழிலெவ ரிய பு கிற்பார், 35

கழலாடித் தோற்று நிற்குங் காலையிற் சகிக ளன்னு
ளழகாரும் வதன நோக்கி யாருனக் கரிய பொண்கன்
விழைவோடு விளம்பி னீபே வென்றனை யெனவே நாணி
மழையாரும் வண்ண னென்று மெலலென வழங்கு மன்னே 36

இரணியத் திழைத்த வீரேழ் குழிகளை யிலகு முத்தத்
திரளினி னிரப்பி முற்று மொன்றினிற் திரட்டிப் பின்னு
நிரலபட நன்னுன் காக நிரப்பு நித்தி லங்கள் உவ்வி
முரணதி னென்கிரி லாடுந் தோழியை முடங்க லாற்றும். 37

வண்ண மூன்று டையமா ழைவகை படவிழைக தகாய்க
னொண்ணறு மலர்க்கை கொண்டே யும்பரை நிவந்து நோக்கா
மண்ணையுண் டிமிழந்த மாயன் மகிமையா ரிசைகள் பாடிப
பெண்ணெலாம் வியந்து நோக்க வம்மனை பெருக லாடும். 38

ஆடலின் னணம நேக மாற்றுறு மழகி தந்தை
வீடருள் பெருமாற் கென்றே விதம்படத தொடுத்தி வைத்த
தோடவிழ் தொடைய னுருந் துன்றிருங் குழலிற் சூடி
யாடியி னழகு நோக்கா மீண்டதைக் களைந்து வைப்பாள். 39

அம்மரு வொலிய னுரு மணிர்தகங் குளிரு மாயன்
செம்மைசேர் வினாடு சித்தர் செய்துமுன் புனைந்த தானும்
வெம்மையார் கஞ்சன் மாலா காதன்முன் விழைவி னீந்த
பொம்மலார் பிணைய லானும் பூத்திலன் களிப்பி னம்மா. 40

காடோறுங் கோடை தந்தை நந்தா நனுகு டன்சு
கோடாரப் பூது வாசன கொண்டு ரெத்ததுக கட்டிச்
சூடாரின் றவாகைக காணு தாதிததச சூர் மாநறும்
பிடார மணக்கக் கண்ணை பெருநிதம பெருகச் சூடும். 41

பெளவனம் புதிய தேற்கு மிவளுடும் பெனுர்சூ தே
திவ்விய நதியின் சோதி திகழ்முலை யிரத விபு
நவ்வி சேர்விழி களாகு நீலமு நனுகு மாபென்
பவ்வ மேபடைய நாளும் பாள்பை பிற்படரு மாதோ. 42

அத்திருப பருவ மானுட கரிய பூடன முவகாம
னத்திர மணியு மாகி யனந்த னம்பா யலாநறன்
வித்தக விநிம லர்க்கே பெருகுறு மமுத தாரை
மொத்த தாயொழு குமென்று மொருபடி முதிர்ந் தின்றே. 43

புதியபெள வனத்த வன்னுள் பொன்னுடன் முகிழ்மென் கொங்கை
மதியிலார் புதிய செல்வ மணக் மே னோசு மாபோல்
புதைதரத் தரள மால் யிரண்டிடை சூரிக் கோங்க
வதுபொறு திடுகு தொய்ப் கொடிமருங் குடைய தாகி. 44

பிறைதுதன் மிசையே பேறி வளைந்துலாம் புருவ விலலும்
பிறழ்கயல் பிணையும் கண்க ளென்றிசில் களைபும் பெய்த
நிறைமதி முகமென் செய்ப் பங்கய மிடைத்து நீர்ந்
சேறிதரும் புழுகு நாமுங் குடிமலம் குழலுஞ் சோந்தே. 45

ஒருமுனை பிரண்டு கொங்கை போங்கலும் பிறிதேவர் கோடி
பெருகிய நிதம்பந் தானும் பிறங்கிடக் கோத்து மின்னுங்
கருமணிச் சலாகை பென்று கழறுறு மயிரை முங்கி
னரியவா யொளிநு மண்ட நாயகந் கமைந்த தானே. 46

மற்றுமத் திருவின் மேனி முலைமல் மணந்தக காழம்
பெற்றவுந் திபெனும் வாவி பிணைந்துதோள் வல்லி யார்ந்து
கொற்றவேல் விழிபென் வண்டுங் கூடியே மதன னுடற்
குற்றவா ராம மாக வொளிர்நரு மென்ப மாதோ. 47

பெண்மணி யிவள பாங்கம் பெய்கொடுங் கணையா யந்த
வொண்மலர்க் கணையான் கண்ண னுரத்தினி லமுத்தி வெல்வா
னுண்மையீ தன்றே லண்ட நாதன மொருவன் தன்னைத்
தண்மை கொண் மலரம் பெய்து தன்வயப் படுத்த லென்னே. 48

கொண்டமூக் காறு காறும் பங்கயங் குலமுமாதங்
கண்டுதற கடுகடுத்த தாலையுங் கண்ணன் கோதை
கொண்டையிற புனைந்த காரே புனைந்தகங் குளிர் மாத்றூற்
கொண்டனே ரதுவே மேன்மை கொண்டதன் றறைய ரம்மா. 49

ஆமுதமா கிரணத தன்னு ளானன மறிநது தேர்ந்து
கமழ்தர வுலக மூன்றிற் கடுப்பதொன் றிலதாய்க் கஞ்ச
மமர்தரு கடவுள் செய்தா னன்றெனி லரிமான் காணு
மிமிழ்தரு கலை ளாலே யெங்ஙன நிறையு மாதோ. 50

புயலதை உவள னிச்சப் பூந்தொடைக் குரிய நட்பாய்
நயமுள தெனவே நன்கு நனிலுறு மிலதேல் வைபம்
வயமுற வளந்த மாலின் கந்தகரத் தொழு குறுங்கேன்
மயவிளந் துவத தாரின் மகிழ்வு வணித லென்னே. 51

செய்யரித தடங்க ணனின் மேனியா நதியிற் சேர்ந்தே
தொய்யிலின் விகரிக் குங்கட் நேகி லெனுங்கோ கங்க
ளையமென் கரியவாய மயிரொழுங் கெனும்பூ வல்லி
மெய்யுற வெழுந்த குஞ்சு தீணையென மிளிர் மன்றே 52

சேயிழை யுருவங் காமன் செங்கண் மாற்கெழு துமாணை
யாயபொன் னிலகு மோலை மாயடைந் ததனி னுப்ப
ணையலின் றறிய விங்குச் சுன்னமென் றெழுதி னுன்கா
ண்பலின் றதனை யுந்தி யாமென லடுபப தன்றில். 53

நிலவுணும் பறவைக் கண்ணின் சேயொளி நிறைந்து செயய
மலர்மணச் செருக்கை வாட்டு மங்கையின் மலர்த்தாண மாயன்
குலவுகெளத் துபமென் செய்ய குலமணி யுரைந்து நாளும்
வலிவுறு முரத்தின் வனமை யெவ்வணஞ் சமிக்கு மம்மா. 54

கோதையிக் குணதது மாயன சூலவுததோள் புல்லு மார்வம
மீதுற விதுவின் றண்ணங் கலைபென மிகுமின் வாசச
சீதசந் தனத்து வீறுங் கொடியெனக் கொழித்தா னாளும
வேதவிற் பனராம் விணடு சித்தரின் மனையின் மன்றே 55

ஸ்ரீ

ஆண்டிரா வையபரு

9-வது சூககம்

நினன டைக்கல மென்முவி தமர்க ணிலைபி ர
மனன மித்திரன் மரபினி லெழுந் தகன் னெழுந்
தன்னு யிரத்திருத் தன்னெய்த் தந்தாக் சர்களைப்
பின்ன ழித்தசெம் பிரமமன் றேபரம பொ நுளாம் 1

விண்டு சித்தரோர் பகன்மலி விரைமல்க் தொடைபுல
கொண்டொ சித்தவெங் குவலபா பிடவாள் கோட்டை
யண்டார் கடகிறை யாடிலைப் பாபலாற் கணிந்து
கண்டு மற்றகன் றிணடினார் தமதகக் களிப்பின. 2

தனக ருத்தெலாந் தாமரை யிழைய னுழையே
நன்கி ருத்தியந் நாரணன் குணமெலா னுண்கி
யின்பு ரத்திருக கோதைபல் வெல்லையி னெனர
யன்பி னிற்பணிக் தின்னண மறைதன்மே யினளால். 3

ஆண்ட கோழக ளவைபரு வரலுறு தளிக்குங்
கொண்டல் வண்ணனின் குணகண சரிதமே முற்றிக்
கண்டொ ளிர்ந்தனை யாதலிற் காசினித தலையல்
வண்ட நாயக னருச்சை யாயமர் தலமுமுதும். 4

வாவ தூகனாய் வளரருந் தந்தையே யருள்கென
றுவ லாயவள் வினவுற வருந்தவத திறையாம
பாவ லாகளிற் சிறந்தவப் பாகவ தருமத்
தேவ தேவியின றிருவுளங் குளிப்புறத் தெரிபபார். 5

பெண்ணி ரத்தின மெனத்தகை பிறங்கருந் தனமே
யெண்ணி னூறுட னிணைந்த வெட்டவன் நலமென்ப
மண்ணி னத்தல மகிமையிற் படிந்திடு மவரே
நண்ணி முத்தியி னனிமுதந் தணிவற மிசைவார். 6

கேளே னுவவர் கெடலரு மவைகளின் விறலை
கீள யாவையு நிகழ்த்தினர் வருகையின் மதுரை
யாள னுங்கிருட் டினனரு முடலையை யறையும்
வேளை யன்னவள் கொண்டதே விம்மிது மெனலாம். 7

பின்னர்ச சுந்தர ராசனின் பெருமைகள் பேசக்
கன்ன லுங்கசப புறுமிள மழலையங் கன்னி
பொன்னின் மின்னுறும் பொருவரு முடலெலாம் புளகத்
துன்ன மன்னிய மலர்ச்சியின் றுணையுமொன் றுளதோ. 8

வேறு லோகமே யிருமஃ தெனும் வேங்கடத் துறையு
நாறு பைந்துழாய் நாரணன் பகடிகண் முழுதுங்
கூறு போதவள் குவீர்மதி முகந்தனிற் கொண்ட
வீறு மின்விகா சந்தனை விளம்பவீ றுறுமோ. 9

பங்க யத்திதழ்த் தடங்கணி பரம்பதம் படிமே
லிங்கி தென்றுல கிறைஞ்சிடு மரங்கநா யகன்மன்
பொங்கு வைபவத் தமிழ்தினைப் புதிதுண மீண்டுந்
தங்கு மால்விழை வொடுந்திருத் தந்தைதா டொழுதே. 10

தாதை யேயயன் றுதையா மரங்களின் றகையார்
காதை யாவையுங் கழறுக விரிதர வெனலும்
மாத சார்சிரோ மணியுளக் கருத்தினை மகிழா
வாத சம்பெரு கவை யெலா முணர்ந்தன சறைவார். 11

நந்தி ருக்குலம் பெருகுற வுதித்திடு நங்காய்
முந்த னத்தினன் முகுந்தனின் றுணைமல சடியைச்
சிந்தை யிற்பதித் திரும்பகற் செழுந்தவம் புரிய
விர்தி ரைக்கிறை யிதயநன் சுவந்தன னிதனால. 12

பின்ன ராரண மயமெனப் பிறங்குபொன் முடியார்ந்
தின்ன லாறரும் பிரணவத் தெழிலுரு கேயந்து
மின்ன லாரிஃ தாங்கமா விமானமா மிகைசேர்
பன்ன லாந்திருப் பாற்கட விடையெழுந் ததுகாண். 13

வேறு

செங்கதிர்க ளொருகோடி யொருங்கெழுந்த செவ்வெணயச்

சழககென் றந்தப்

பொங்குகதி றுந்தியெழப் பூந்தவிசன் கண்விழித்துக்

காணுங் காலை

யங்கதனு ளுபநிடத மனைத்திற்குங் கந்தமென

வலங்கு மாயன்

றிங்கனெனப் பளபளெனத் திகழனந்தப் பாயலிடைத்

திகழக் காணு-

ஆனந்தக கூத்தாடி யங்குமிங்கு மாயோடி
 யவனு லன்றே
 தானந்தப் பெற்ற வொருநான் மறையான் றழதழத்த
 நாவா லேத்தி
 நானிந்தப் பேறடைத்த நந்வமே யுற்றதவ
 மென்று நாடா
 வானுந்தப் பொன்முகடா ருந்தியினை வலம்வந்து
 பணிந்து மாங்கே. 15

அறிதுயிலா ரதனிடையே யப்பெருமா ளானையினை
 னதனைக் கொண்டே
 நிறைதிருசேர் தன்னுலக மிடைந்தங்கக் கின்மலனை
 நெடுநாள் வாசஞ்
 செறிதுளப மலர்கொண்டா ராதனஞ்செய் தேபிறகச்
 செங்கண் மாலின்
 புறுதிருமா மகமொன்றாக் கிழைத்திடுதற் கோரமையக
 துணிந்தான் மன்றோ. 16

அம்மகத்திற் கமரரவு ணைசர்களு மருந்தவரு
 முதலா மற்றை
 மும்மையுல கங்களுறு முக்கியரும் படர்போழ்து
 முடுகி வாவுஞ்
 செம்மையுறு மேற்பரியோ னின்மரபின் சேகரனு
 மனுவின மைந்த
 னம்மகிமை யளவரிய வரங்கனெழிற் கடலாடி
 யகம்பூ ரித்தான். 17

வேறு

மகமுடியா வவபிருத மயனு ராட
 மனுதனயன் வன்பரிசும் விடையுங் கொண்டு
 கருககை முடிச்சிகரிப் புரிசை ருமு
 நாகர்களுக் கருந்துணையா மயோத்தி நண்ணி
 நிகரிய திசைமுகனார் வழுத்து மந்த
 கெடியதிரு வரங்கனைத்தான் பரவ நானு
 மகவுதுதி புடனரிய தவத்தி லந்த
 வம்புயனை யுளத்தமையா வுழந்தான் மன்றோ. 18

தன்மந்தை நெறிபிறழா துலகந் தாங்குந்

தடம்புயத்தத் தராபதியின் மவத்தின் மேன்மை
நனமந்த நாண்முகத்தோ னுணர்ந்தே யன்ன

னலமிசூந்த பத்திதனக் குவந்து தாழான்
மின்மந்த வேங்கா ர விமானந் தன்னின்

மீளியவன் கண்முகப்பின் மிளிர வந்தப்

பொன்மந்த திணிதோளா னிதியைக் கண்ட

மிடியனென வதுகண்டான் பூரித் துள்ளம். 19

முதவமுத முளததடங்கா தெழுந்து பாய

மொய்புளக முடன்முழுது முளைத்து வீறத்

துதிபுரியு மவற்கருளி யிதனைத் தோன்றா

னின்னரிய தவத்தினுனக் களித்தே னிந்த

மதுரிபுவை யின்றுமுறை யருச்சித தைய

மறுதினமே யென்னுழைமீன டளிப்பா யென்று

சுதைபுரைய மொழிந்தருளி யுடனே செய்ய

சூட்டெகின மிசையிவர்த்து மறைந்தான் மனனே. 20

பின்னரவன் பெருமிதங்கொண் டாரா திதே

பெறலரிய பேறடைந்தா னவனே யாதி

யன்னமர பினரெவரு மடைவே பூசித்

ததன்பிறகத் தாசரதி யடைந்த காலே

யொன்னலரா நிசிசரரை யொழித்து மீளா

வுலகாளு முடிசூடி யொளிர வாங்கே

தன்னையகல் கிற்கிலுய்த் தவிக்கும வீட

ணன்றனக்கீது வந்தளித்தான் மறையின் மிக்கான். 21

நீழே யுயிர்வாழ்வு மமர னுரை

நிகர்க்குமிலந் காபுரியு மருளிப் பின்னிப்

பீடாரு மரங்கனையு மளிக்கப் பெற்ற

பிசுதாசன் பெருமகிழ்வின் மீண்டு சென்று

கோடோரந் தனிற்றிறைபிற் கனக முய்க்குங்

சூனாபுனல்பாய் பொன்னியினைக் கிடையே தூய

நீடேரின சைகதக்குன் றனையே வைத்தா

னெடியவிமா னந்தனையோர் நியமத் தாலே. 22

நியமத்தை நிறைவேற்றி மீள வந்த

நிலவரிய யானத்தைப் பெயர்க்கு மேல்வைப்

புயமதனுக் கஃதசையாப் பொருப்பே யென்னப்

பொருந்தியது கண்டவனும் புதுமை பெய்தித்
துயருறவு மசீரி புரையா லந்தத்
தொல்லரங்கள் விடணின் நாய வுள்ள
மயர்வொழிக வயலுன்ற யாறு சூழு
மரும்புளின மிதனுழைபே யமர்வோம் யாமே. 23

இத்தலையிற் தருமஉரு மலமீக் கொன்பா
னிருமபுனித நறுந்தீர்த்தக் கரைமே லெம்மை
வைத்தமன நவவிருடி களுநன் றுற்றும்
உள்தவக்கேய் வண்பலனா டமர்த்து சின்றன்
மைத்திரள்கண் முடிதவமு மாட கூட
மதிளிலங்கை யனவரத கோககா ின்றே
பைததநறும் பாப்பனைமேற் பள்ளி கொளாவா
படர்குகடன் ஞுவந்தென வீங்குளின னால. 24

எம்பெருமான் நிருவாக்கி னிகயம னிடத்
திருநிலமேல் விழுந்தெழுந்து வலஞ்சூழ வந்து
மும்பர்தொழு மரவகேசா வருடந்தன்னி
லொருமுறையிங் கணுகியுனை யருச்சித் துய்வேன்
சம்பரவை ரியையளித்த சலசக் கண்ணு
வென்றுதுதி புரித்தீத வாமுஞ் சார்ந்தே
தப்பிதச கந்தரன்ற நெழுந்து சென்றான்
ருமரையாள் கொழுநனு யாங்குமர்த்தா னம்மா. 25

வேறு

நாறுபுள்ளை திரைண்ணுந் திங்கட் பொய்கை
வீதரங்க விமானத்து மரேழ் வையங்
தேறியுய்யும் வண்ணந் திருவரங் கனந்த
வரமார்த்தே யிங்ங னருளுமென்று மம்மா. 26

பொன்னக் குன்றமென்னப் பொலியுமாட வோளி
மன்னுமுறை யூரின் மண்டலம் புரக்குஞ்
சென்னிமுன்னஞ் செய்த செந்தவத்தின் மாவை
மின்னுஞ் சுதையாக மேவினன் மகிழ்ந்தான். 27

அவன்னகை னம்பே பென்னயினிர்ந் திந்தப்
பவனவா யரங்கள் தன்னையெனம் பண்ணு

டிவளரங்க னந்தத் தினம்புனைந்த கோலங்
தவளநாக ராசன் றுனுரைப்ப தென்னே. 28

அன்றுமுத லேயற் கமரர் முதலாரு
நன்றழ குறும னுளப் பெருமாளென்
றென்றுநா மனகூறி யுள்ளங் களிகொள்வார்
மின்றயங் குமேனி மேதினித் திருவே. 29

கோளொன் பதினென்றே கொள்ளுமா ழிததேரோன்
கோளொன் றியவண்ணங் கொண்டல வண்ணன்கூடி
யானுந் திருப்பதி யாகுதூற மெட்டுள்ளு
நீளு மிவ்வரங்க நேர்மை தன்னினென்ப. 30

இத்திரு வரங்கம் கிதரநுற் றேரேரோமும்
வித்தகத் திலேரோர் வேளை வினையாடுந்
சித்திரப் பொழிலாய்த் திகழு மென்றுமேலோ
ருத்திகொண் டிரைப்பா ரும்பர் தொழுநங்காய். 31

என்றுரைத்த காலே யிலகிழையாள் பின்னு
மன்றளித்த வன்னன் மறுதினமே தன்கட்
பின்றிருப்பு கென்று பேசியும் பலநா
ளென்றிருப்பா தினனுவிருந்த தென்னச் சொல்வார். 32

பெண்மணியே வேதன் பேசிய தவளுள்
வண்மனுவங் தரநா லேழதின் வையும்
மண்முழுது மாங்கே மடியுமந்த ஐழிக்
கண்மணங் திடுவன் கஞ்சனிதை மறறும். 33

மாதரசே யென்று மாதவ னுரைக்கும்
போதன நடையாள் பொங்கிமரை யோடை
யாதவனு லோங்கு மாறாங்கத் தம்மான்
மீதின் மயலோடும் மீறினனா டோறும் 34

விண்மெயஞ் சகமென் றுரைக்கும் வேதம்
பண்டைமொழி போலப் பாவையன்று தொடட்டக்
கொண்டல்வண் ணனென்றே குவலய முழுதங்
கண்டவன்கட் காமங் கழிபெருசு மாழ்கும். 35

வேறு

இன்னண மவளாங் கேசன் தன்னையே
தன்னகின் றொழுங்குறத் தழுவு மாதையால்
பன்னரும் பகிறும் பயந்த பாவலர்
பொன்னடி தொழுதுகின் புகலு நீங்கேரே.

33

அன்பினிற் பெற்றவென் னரிய தாதையே
கற்பினிற் புறுங்குலக் கன்னி மாரிரும்
பொற்புறுங் கண்ணனைப் பணரு மாறுநீ
யெற்பரிந் தருள்சென வியம்ப மாடுனா

37

பொதுவிய ரன்று பொற் பூவை மேனியன்
மதுவழி துளபமால் மார்பம் புலலுறு
மதர்வினின் மார்கழி விரத மாடிபே
யிதமுறுங் கண்ணனை யிணைந்து வாழ்ந்தனர்.

38

நீயுமந் நிகரறு மதியி னேமமா
யேயுமின் விரதம திழைக்கி லெல்கணுந்
தோயுமப் பரம்பொரு ளாவந்து தோன்றியன்
பாயுன தருத்தியின் படியி னைக்குமால்.

39

என்னவாங் கியம்பலு மெழிற்சூங் கோதையும்
பன்னிரு மதியிலும் பரிய மார்கழி
தன்னிலக் கோவியர் தன்மை யெப்துரு
வன்னவ ரதனிடையிழைத்த யாவுமே.

40

தேவரும் விழைவதாய்த் தீஞ்சு வைத்ததாய்
மேவரு மமுதினை மிடைதற் காந்திருப்
பாவையென் றொருபிர பந்த மாகவே
யாவலின் முப்பது கவியி னாற்றினான்.

41

மற்றினி யிரதமே யூறு மாண்பதா
யுற்றனா றுடனொரு நாற்ப தாங்கவி
பெற்றிடு நாய்ச்சியார் திருமொ ழிப்பெயர்
சொற்றன னரியதால் சுருதி யென்னவே.

42

மூன்றெனு நவையினை முறுக்கி மூன்றனுட்
சூன்றிடும் வாய்மையை வினக்கிச் சம்பவந்

தான்றொலைத் தொழிந்திடத் தயங்கு மவ்விரண்
டான்றதால் கருமவை யறிதல சாலுமே.

43

கங்குலும் பகலுமக் கஞ்சக் கண்ணினு
ளங்கலு முரங்கன்மே லாசை விஞ்சிடப்
புங்கவண மலர்க்கணை புருந்த நெஞ்சகஞ்
செங்கனல் புருந்தபோற் சிதைந்து சாம்புமால்.

44

பதமுறு மங்கையம் பருவ நம்மதை
யிதமுறப் புயங்கனா லீறுகப் புல்லுதன்
முதலருஞ் செய்கையா லரங்கள் முந்தியெவ்
விததுகர்ந் திடுமென நினைந்து வெம்புவாள்.

45

சிந்தைசெய் திவ்வணந் துயிலுஞ் செவ்வியிற்
சுந்தர வரங்கனைச சூழ்ந்த வண்ணமுன்
னந்தமார் கனவிடை நனவி லாற்றுமா
றிந்துமா முகிகலந் தின்பங் கூருமால்.

46

ஆங்கருந் துயிலுணர்ந் தரவ ணைப்பரன்
பாங்கரி னமர்கிலா தழுங்கிப் பண்பினந்
தாங்கிய கனவினுக் கொன்றுந் தந்திலே
நீங்கிய ததுவென நினைந்து னையுமே.

47

பானலங் கண்ணினு ஞடலப் பைங்கொடி
வேனில்வேள் குனிசிலை விசித்த நாரியின்
வாணுறு மொடியினு னடுங்கும் வண்மைபோ
ருணைசந் திடுமவறி தொவ்வோர் காலையே.

48

மயர்வினின் மன்னு மவ்வுரு மணந்துபின்
னயர்வுற வதுகரந் தகல வையனென்
னுயர்வுறு முளமல ரொளித்திட் டானென
வியர்வுற நெட்டியிப் பெறிந்து விம்முவாள்.

49

உண்டலுங் கோசிக வுடையு மங்கொரிது
வண்டலும் வரைந்தனள் கழங்கு காணுறாள்
விண்டளள் பணிகளும் வியுங் கொய்கிலள்
கொண்டலின் வண்ணவென் றொளித்துக் கூறுமால்.

50

எம்மைமுன் மீறிய திதுவ யங்கொள,
கம்மவிவ் வடயமே உமையு மென்றவள
செம்மைசோ மலர்முகச செவ்வ வய்யினுன்
பொம்மலின் கரங்களாற் பெ லுபுந் திடுக்கே

51

ஆசைநோ யின்னண மடக்க கிலலளா க
கூசியூ ளறியுமென் றுணர்ந்து கூட்தரும
வாசமென் குழலியர் வளோந்து சூழ்வரப
பூசெறி தருமெழிற் பெரதும்ப ரெய்தினுள்.

52

எயதியு மென்பய மிதய மீர்த்திடு
மைதிகழ் மலர்வனத் தூடு மண்டுதி
வெய்தெழுந் காலொடு மிடைந்த தொத்ததே
மெய்திகழ் மடமயில் விரக வெம்மைபே

53

அனங்கனின் வில்லொடு ஞமல யஞ்சகம
வனங்கெழு பிகழிவை செறிந்து வந்தெதிர்க்
கனங்குழை தனின்முனரி ரிந்த காரணச்
சினங்கெழு தாச்செருச் செய்ய மேயவால்.

54

காணமா மயிலனுள் காமத் தீயினைத்
தான்மிடைந் தோங்குற வனர்த்த தன்மையா
னூனிலம் வன்னியைக் காற்றி னண்பனென்
றானமின் றொருபெய ருரைக்கு முண்மேயே.

55

மாரணங் கிருப்பது மறந்து சேயிழை
யாசமா வனத்தினூ டாங்குப் புக்கனன்
பாரசுத் தெவர்களும் பண்ணு முன்வினை
நீரதின் மனஞ்செல நிகழ்வ ராங்கரோ.

56

பொதும்பரு ணிரல்பட பொதுளுந் சாலையை
மதன்படை நிறைதர மணந்த சாலையும்
முதம்படு பிகரவ முறுக்கு நஞ்சுமாய்ச்
சதங்கையின் பதத்தினு ணினைந்து சாம்புமால்.

57

மந்தமா மாருதம் குவிர்த்து லாவினும்
செந்துமந் தாசமா மலரின் தேன்றுளி
யுந்தியந் குலவுற வுனைந்து கையுமால்
சந்தமா மகரிகை தயங்கு கொக்கையான்.

58

அங்கையி னகன்றகண் ணணங்கி னுண்சிறு
தங்கமென் கொம்பெனத் தயங்கு மின்றனு
வெங்கதிர் விதுசெறி தினத்தின் மற்றைநா
டங்களின் கலையென வெளுத்துத் தேய்ந்ததாம்.

59

வேறு

கோதையவ தாரங் கொள்ளும் பொழுதுவண
கேதனன்ற னனுக்கிரகை கிளர்கவரிச் செங்கரத்தா
ளோதுமறை யொருவறகல் லுருதித் தவளுக்
காதரவு விஞ்சுகி யாகியுட னுழைவாள்.

60

தன்றோழி யில்வண்ணந் தாமோ தான்விழைவாற்
குன்றாவ ழங்குவது கண்டவனைக் கூடியுய்ய
நன்றேது ணிந்தவளை நண்ணியந்தப் பூங்காவி
லென்றேவி யொன்றிசைபப லீங்கென் றியம்புவளால்.

61

அம்மா வினவுவதொன் றுண்டிநினை யாதரவால்
இம்மா நிலவலயத் தேயந்தகழி யார்வலர்கள்
எம்மா விதமிடுக்க ணொருவர்க்கி யைந்திழைந்
தம்மா னுகர்வனவென் றெல்லவருந் தாழுறுவார்.

62

ஆவிரிகர் பாங்கீ யழகாருள் சிந்தையினை
மேவியுன்றன் மெய்ம்முழுது பிக்கெரிப்ப தொன்றுளதாற்
காவிரிகர் கண்ணனையே காயம்பொலி விழந்தா
யோவியமும் பின்னுறுமுன் பொற்பெங் கொளித்தனையோ.

63

சேந்துந் தணிந்துஞ் செறிந்து மெலிந்துமணங்
கூர்ந்துங் குலைங் குழைமலர்கள் கொண்டிழைத்தே
யேந்து நறுஞ்சயன மெப்போது மேவிழைவாய்
மாந்துமளி பூங்குழலாய் மாரன் செயலிதுவோ.

64

தண்ணு ரிளங்குழவித் தென்றலுக்குந் தண்காத்தோ
ஞெண்ணு றினிய நிலவிற்கு முன்னுடலம்
புண்ணு டயிலி னுலையதுபோற் கூசுகையாற்
கண்ணு தலர்க்கணைகள் காய்ந்தனவோ கண்ணுணியோ.

65

பெற்றா பெரியா பெட்பாநஞ் சேடின
முற்றா சிவராருக காணுதுன் னுள்ளமலர்ப்
பொற்றா மரைவிழ் பெப்பொறபா சிளம்புருடன்
கற்றழ் முலையிலே கள்ளமுற வந்துறைந்தான் 66

தன்செய் யுளமறியா தம்புவிபிற றானெளிக்கு
மென்செய் தியுமிலதே யிருண்புமத தகைபவளே
மின்செய் மணியிழையாய் மெய்யே மிழந்துவையே
னன்செய் கையொன்றதற்கு நாடுதுமென் றுளணவாய். 67

கேட்டே கினிமொழியாள் கெண்டையக கணைச்சகியே
நாட்டா மரைவிழியார் நாராயணன்னி
மாட்டா ரெவரேனு மன்னியுற வென்மனத்து
ளாட்டா நின்றான வனேயம்மா வுளம்புகருதே 68

என்றே குயினாண வேந்திழையு முண்ணுணி
யின்றேன் றுளித்திடுசெங் குமுதமெனு மேர்புள
நன்றே திறந்திசைக்க நாடியவ னோர்படத்தை
முன்றேவி கண்ணுறநன் றேவிரிததாண மொய்குழலாள் 69

தாயேயித் தாரணியுட் டாமோதர னருச்சை
மேயேதிக முருவ மெல்லாமிளிர் மிதன்கண்
நீயேதுள நிறுவி நித்தங்கரை குதியோ
வீயேயெழிற் கரத்தால் விளக்குகதை யென்றளளால். 70

கோதையத னிடையே கூர்ந்திலகும் பொன்னாங்கன்
சோதிவடி வொன்றனையே சுட்டிக் கடைக்கணியா
யாதுமறை யாமே நாண வருத்திறைஞ்சி
மாதரசி நிக்க மற்றவளு மீதுரைப்பாள். 71

கண்ணே கரும்பே கற்கண்டே கானமிழ்தே
யுண்ணைய மென்பா லுள்ளதெனி னுளியுடன்
பண்ணுது கள்ளம் பகர்வாயிங் குண்மையினைத்
தண்ணூர் பொழிலாங்கன் தன்விழைவு கொண்டனையேல். 72

வாய்மை வழங்குதியேல் வானவருங் காணரிய
தூய்மை நதியிடைபிற் றஞ்சக் திருவாங்க
னாய்மையிலே நின்னுழையே பென்று மமர்ந்தருள
கோய்மை சிறிதின்றி கொய்திற் கொணர்குவலகான். 73

பாங்கமொழி யமுதிற் பைங்கினியா ஞுள்ளிற்
தாங்குறையு நாண மகலவவள பொங்கி
மாங்குபிலின் வரபதிவா வெண்ணகைபின் மின்றள
மாங்கிளரு மாலைனு கிரகைக்கிட் டிரைபபாள.

74

காரார ரரங்கன் கலவியமு தம்பருக
நீரா யுருகுமெனீ நீயதனின் மூட்டுவையேற்
சீராருஞ் செத்திருவே சொதா யவகார
மோராருங் காரணமா யெனையளிக்க ஷுணாமபிமீன.

75

நண்ணுர வென்றன் கழிவரகங் கண்டனைபா
நெண்ணுலா மெயதலுறு வெழிலரகங் கிரபுணர்ப்பை
நண்ணு நனிமகிழ நக்கா யருளுதியேற்
பெண்ணாய்ப் பிறந்திடுமென் பேராளித்தாய் நயலையே.

76

கைம்மா றிதற்கெளியேன் கருதி நினசுகளிகச
விம்மா யுயிருளதொன புது நினதருளி
னம்மா விங்குயந்த தெனிலன்றோ நினதிதுய்
மெம்மா பரிசுதவு மிவ்வுலகம் பெயாமழகிற்ேக

77

சேடியெனப் பலவுஞ் செபபிவிடுக் கவவள
வாடியிடேன் மாதவனார் வங்கா சொன மதியென்
றாடியினி துரைகளங் கைகுவித் திறைஞ்சி
நாடித்திரு வரங்க நன்னிமித்தங் கண்டடைந்தாள்

78

9-வது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 9-க்குச் செய்வள் - 553

ஆண்டாள் வைபவம்

10-வது சருக்கம்

பொன்னன் புதலவன் பலதுன்புழந் தெய்ததபோது
நின்னங் கழறகா னினேவேரடி நிகழ்ந்தவண்ணங்
கன்னங் கரியமுகில் வண்ணவென் கண்ணநின்றூண்
முன்னுந் தினேவை யொருவரதருண் மன்னவற்றே.

1

கோதைச் சிலதி குழைதமபொழுது தகைக்க
மேதக்க வேனிற் சிதம்பரத்து மிக்க
போதுற்ற பூங்கா விளையேன்
த தணிந்து திகழ்புன் னென் னென் னென்.

2

அங்கிண னெனைய பலபல்பொ டுந் தசபப
பொங்கும் மறையின் புத்தையனைக் கொ டுந் தசப
வக்கன குளி ரு மரிடேக மடைவினா
யெங்கும் புகழுமணி பாயைய மேபித்துமன்றோ.

3

கொண்டை கணியின் று வு டு மயி டு த டு
கொண்டிக் குரலு மணியாழ முவந்து டு
கண்டுற் றறுசையி னுண்டிபுங் க டு டு
பண்டைச் சடங்கு பவவும்முன் டு நம்முட

4

பக்கம் படந்த மலர்வ டு டு டு
டொக்கக் கணிந்த நிழலுந் கொண்டிசு
புக்கங் குலாடி பொழுதினினிள் தென்ற விச
நிற்கும் வசந்தத கொடுமனை கோறிந்தான்.

5

அங்கே பனேக சமனத்தி ர ளா டு தவாசு
தங்கே ரரிய வனமாடு யணிந்துசால்
அங்கா மசனக மெனுப்படி யார்ந்துதன்கட்
பங்கே ருகமுன் னுறைமாதவப் பணபுநண்டான்

6

பாபுட்ட மாகுமெழிற கணம் பங்கிணை
விரைவுற்ற மந்த பவளத்திரு கோணமேவி
யருகிற் பொருந்த கசந்தப டு டு மவ்வமைசசன்
விரவிக் கணின்முன் வினையாடினன் காமனாகே

7

பைங்கிள் னையின்றே ரனங்கன்மலிப் பாணமேறச்
செங்கண ணரங்கன் றிருவுள்ளஞ் சிறிதுகைந்து
கிக்கந் தருப்பன் கணைக்கெம்முள் முங்கெடற்கென
தங்கெண் ணுகிந்தை புடனாந்தன னாதிதேவன்.

8

அக்கா லணைக்க வெழிற்கோதையின் னா தியங்குப்
புக்கா வருகிலொரு பூங்கொடி போர்த்தவிவ்வுண்
மிக்கா வலோடு மறைந்தேயிருந் தையன்மேனி
யொக்கா தசெவ்வி முழுதுங்களித் துற்றறிந்தான்.

9

பாங்கமொழி யமுதிற் பைங்கினியா ஞாள்விறைத்
தாங்குறையு நாண மகலவவள பொங்கி
மாங்குயிலின் வாபதிறவா வெண்ணகைபின மிற்றரள
மாங்கிளரு மாலைனுக் கிரகைக்கிட் டொரப்பாள.

74

காரார ரரங்கன் கலவியமு தம்பருக
நீரா யுருகுமெனை நீயதனின் மூட்டுவையேற்
சீராருஞ் செந்திருவே செங்கா யவகார
மேராருந் காரலமா யெனையளிக்க ளுணமையினே.

75

கண்ணா வென்றன் சுழிவரகங் கண, ன்பா
பெண்ணாறு மெயதலுறு பெழிலரவ, ன் அபுணர்ப்பை
நண்ண நனிமகிழ நங்கா பருளுதியேற்
பெண்ணாய்ப் பிறந்திடுமென் பேறனிதத, ப சயலையே.

76

கைம்மா றித்தறசெளியேன் கருந் தினககளிகச
விம்மா டியிருளதொன் றீது நினதருளி
ஊம்மா விங்குயந்த தெனிலன்றே நினதிது
மெம்மா பரிசுதவு மிவ்வுலகம் பெய்ம முகிற்²க

77

சேடியெனப் பலவுஞ் செபபிவிடுக கவவள்
வாடியிடேன் மாதவனார் வந்தா ரென மதியென
றுடியினி துரைகளங் கைகுவித் திறைஞ்சி
நாடித்திரு வரங்க நன்னியித்தங் கண்டடைந்தாள.

78

9-வது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 9 - க்குச் செய்வள் - 553.

ஆண்டாள் வைபவம்

10-வது சருக்கம்

பொன்னன் புதலவன் பலதுன்புழந் தெய்த்தபோது
நின்னவ கழற்கா னினேவோடு நிகழ்ந்தவண்ணங்
கன்னங் கரியமுகில வண்ணவென் கண்ணின்றுண்
முன்னுந் நினைவை யொருவாதருண் மன்னவற்கே.

1

கோதைச் சிலதி குறுகும்பொழு நக்காங்கல்
மேதகக வேனிற் சிறப்பெடது மிக்கவாசர்
போதுற்ற பூங்கா விடையேங்கி பொலிபுமாரின
சேதத் தணிந்து திகழ்மனையுஞ் செனதுசேந்தான்.

2

அங்கின னெனைய பலபல்பெயர்ந்திசைப்ப
பொங்கும் மறையின் புகழ்வைவனவர் பேற்றிசைப்ப
வங்கக் குளிரு மயிலேக மடைவினு
யெங்கும் புகழுமணி யாவைய மேப்துபள்ளே.

3

தொண்டைக கணியின் றவர் உபமயிற் தடத்தின்
கொண்டிக குரலு மணியாழு முவந்துபாடக
கண்டும் றறுசுவையி னுண்டியுங் கண்ணுவந்து
பண்டைச் சடங்கு பலவும்முனை முற்றிமற்றம்

4

புககம் படர்ந்த மலர்வெயிலே பட்டம்
தொக்கக் கணிந்த நிழல்மசை தொண்டிருந்த
புக்கக் குலாவு பொழுதினினிள் தொன்ற விச
நிற்கும் வசந்தத் தொடுகினை வேற்றந்தன்.

5

புகமனேக சமனத்திள ளாபுறவாசர்
தங்கே சரிய வனமான யணிந்துசர்
அங்கா மசனக மெனும்படி பார்த்துதன்க
பங்கே ருகமுன் னுறைமையெய பனாடாணான்

6

பரபுட்ட மாகுமெழிற் காசுப வாய்நெய்
விரைவுற்ற மந்த பள்ளகதிரு டேனேனே
யருகிற பொருச்சுப சர்க்கெ னுமவனமசசன்
விரவிக் கணின் முன் விளை மழனின் காமனாக்சே

7

பைங்கிள னையின்றே தனங்கன்மலப் பாணமேறச்
செங்கண் ணரங்கன் நிருவுளஞ் செதுகைந்து
கிங்கந் தருப்பன் கணைக்கெழுமுள முங்கெடற்கென
றங்கெண் னுசின்தை புடனார்ந்தன னுதிதேவன்.

8

அக்கா லணைந் வெழிற்கோதையின் னாதியங்குப்
புககா வருகிலொரு பூங்கொடி பேர்த்தவிலவ்வுண்
மிக்கா வலோடு மறைந்தேயிருந் தையன்மேனி
யொக்கா தசெவ்வி முழுதுங்களித் துற்றறிந்தாள்.

9

வேறு

அப்பன்மத னற்கும்மிவ னவன்பூங்களைப் பாய
 வெப்பும்விர கவனல்கட விரைமாமலர் விரவுஞ்
 செப்பந்திகழ் சயனத்திடை செறியுமமிடை யிடையே
 தப்பொன்றில தொருபேரறந் தன்சின்னதயி லுறு ட்ம. 10

அதியாதாங் கொண்டேயது நிகழும்மரை யலரை
 மதியாதொளி ரிருகண்களு மலர்ந்தேயுறு மிமையா
 மதியார்வத னமுமெங்கணு மலையும்புள கங்க
 னிதியாததி வியர்வும்முழு தெழின்மேனியு மெழுமே. 11

பரசிந்தையி னுழலுந்திரு வுள்ளம்படு பாடிம்
 முரசெந்துவை முனம்பென்றவன முகமிங்குரை செயலால்
 அரசுந்தெரி வையாகடகெது வோவொன்றிவ ணனைவான்
 பிரசந்தரு மலரம்பிலிற் பெரிதும்படு மன்றே. 12

எம்மானுள மிலகுந்திரு வெஞ்செல்வியோ வெனவே
 நமமாலொலு மளவுடமது நணுகிப் பெருமான்முன்
 செம்மாமன முணர்ந்தேசெலுஞ் செயலசெப்பது மென்றே
 யம்மாமயி லரங்கன்றிரு முன்மெல்லென வடைந்தாள். 13

பலவின்களை விரியப்பெரு குறுமின் பிழிபாயக்
 குலவுஞ்செநெல வளருந்தட வயங்குழ் விலலிபுதது "
 ரிலகும்விண்டு சித்தனமூட் கியைதுதியிவ் வடியாண்
 மலருன்பதம் வணங்குமமென மகிழாநனி தொழுதாள். 14

செவியின்னமிழ் ததையின்களி யுடனெம்பரன் செலவுண
 டவிழ்மென்மல ரமளிததலை யெழுந்தார்ந்தெழில வலஞ்சேர்
 சவியின்சுடர் நயனந்துடி தருமெம்பய னிதுவென்
 றவிருங்குழை மணியாளவ எழுகார்முடி நோக்கா. 15

பட்டாக்கிறை மகடன்னரு னுடனிக்ஞெழும் பாவாய்
 கட்டப்படு மென்சின்னதயுங் களிகூர்ந்திடு நின்னால
 வட்டக்கலை நிகிசேர்திரு வதனத்தவ னுடனவ
 வெட்டக்கரை விதயத்தனு நன்றேயில குவரே. 16

என்கட்கரு மணியன்னவ னென்னுண்ணைசந் துளையிங்
 கன்பிற்செல விடுத்தாளதை வறியப்புகல் கெனலும

மின்கட்டழ கியனுக்கிர கையுமா முத மேவப
பின்பப்பெரு மாளின்புறத் திருவா மெழே தேவம். 17

மாயாவிண்டு சித்தன்மகண் மருவிடமுன தருவின
னையாவரு சுமேயுள செழிலாருவின மேனி
தோயாமினுங் சூழலன்னவ டோயுத்தெ டை புலப்பை
யியாநினக் கிருகைகுவித் துவைவ ஞ்சைபி லீமமம். 18

வரையாதன வரகந்திரு வைகுமவரை மர்பா
வொரிசாவுள முருகப்படுப து உனே பவந்தே
கரையாமன மடிய ள்டடுங் கட்ட மபல கக்குவ
விரைபாய்மதன் பகரிகெனே யிடுகிறபது ருழகே. 19

சேடிக்குல நினகாதவிற் சிதைப ட்மெனே பவின
மாடிததிசுழ் சயனத்தி னட மனவைந்துக டககப
பாடற்றடி யார்செண்பக வனமுட திற் படுபே ன்
வாடிக்கரிந் திடுமபட னி வசபபல மலரும் 20

அன்றைவரி னடிமைக்குறு மாணமபற் பமே
நன்றின்ன ந ணாங்கேயிழைத் தனையினிவ ணைபக்
கன்றுமமலர்க ளனையானழி மாணந்தனைக் க பபா
யென்றின்னன விசையாவவ ளீங்கென்றனை விடுத்தாள். 21

ஐயாவவ ணைனந்தனக் கம்போநா மஞ்சம்
மெய்யாமுறு வற்புகதியின் அளவா முகட வாடுஞ்
செய்யாமுலை கஞ்சகந்தா கரிமத்தகஞ் சிதைபக
தய்யாவலல கியிடுனையுந் துயளுங்குர லிசையின. 22

வேறு

காதள வேடிக்கடைசியந் தகன்ற
கண்மலர்ப பார்வைமுன் னனங்க
ஓதரம் பெருகுந் கன்னலுங் கையு
மாயன வரதமா டிடுமாத்
பேதையி் னிளமைப் பருவமா மதிபாற்
பெருகுறுஞ் சலிக்கட விடையே
மேதக வெழுந்த வலம்புரி பென்ன
மினிந்தருங் கமுருகந் தரமே.

பூங்கழைக் குமரன் பகடெனும் பாவை
 பொங்குதூந் திங்களின் கரமாய்
 மாங்குயின் மழலை மாதரான் காணு
 மாந்தரின் கண்களுக் கொளியி
 னேங்குமா மணியி னொருசுட ராகி
 மும்மையா முலகினு முறையும்
 பூங்குழ லரிவை மாசெனும் பாவை
 பலபடப் புதுமையின் வளையா

24

நெடுமடக்கா யின்ற விரணிய சுருப்ப
 னிலவுறு மேர்விட த துறையிற்
 படுப்பயன பெரிது மிவ்வெனத் துலங்கும்
 பங்கய தளவிழி யிணையள்
 ளிடும்பையிற் பெருகு மம்பினிற் கரந்தே
 ரின்முறு வலித்தலுந் தணந்து
 தடம்பெருந குபததுட் டயங்கெழில் வடத்துத்
 தாளமும் பொரிந்திடத் தளரும.

25

பிரிவெனு மழலிற் பேதுறு மனததின்
 குரலெனத் தழுகழு ரைக்கு
 மரிதினிற் புறம்போ நெட்டுயிர்ப் பனல்பாயந்
 தானனங் கரிகறுத் திலகு
 முருகவிழ் முல்லை யாய்ச்சியர் முன்ன
 நினதெழில் படிந்திடும் படியே
 மருவியிம் மாதுன் மராமல ரடியே
 மணந்தன ளிடைவிடா துறையும்.

26

காவதங் கமழுவ் கடிமலர்ப் பராகந
 கயர்வுறத் தொகுத்ததிற் செறியு
 மாவலின் வண்ட லயர்தரு சிற்றி
 விழைத்ததை யாயர்பா டியினின்
 ரோவுறு தரிய கோவியர் குரவை
 யுவப்புற விழைத்தமா மாயன்
 மேவிய சுகடி படுத்திடு மடியின்
 மிதிப்பதென் ரோவென மிழற்றும்.

27

படர்தரு குந்தத் தருதுனி யிலர்ந்து
 தன்விலை யரியபூம் பட்டை

யடலுறு முனறன மலக்கரத் தேந்தி
யாங்கமர்ந் தனென மருளா
மிடைதரு வனத்து ளெமயி லொருநா
தருவினை யிசையுற விழியாப
பு- வை யருள்வாய் ஓமகள் கணவா
வென்றுரைத் தஞ்ச-3 புரிபும.

28

தேன்றுளித் திடுசெந் தாமரை மலரைச்
சிவணிநென் கண்கணீர்த் ததும்ப
வான்றுதித திடுகின் வரைநிகர் மா யின்
வனமுலை புதைகரப் புலல
வேன்றுகுத் திடுமுன் னலவினை புளதே
விதுசெறிந் திடுகெனத் தரளந்
தான்றொகுத் தனனோக குறுமிடை சதுனத்
தரைமிசை மண்டல முறவே

29

மாந்தளி ரருந்தி மாதவிப் புதருண்
மறைதருங் காலகண் டததைக
காந்தளங் குலியாற் கருததகைத் தழைத்துக
காதல னிலணுறும் வணணந்
தேர்ந்திசைக் குதியே நிகனி தினமுந்
தருகுதந் திங்குற வனங்கள்
போந்திட விசைககிற பூம்பொரி புறத்தே
போம்படி துரத்துது மெனுமால.

30

உறங்குழி யுனதங் கரங்களிற றனதின்
கந்தரத் திடையொளிர் மாதழ
நிறங்கினர் தாலி நிலவுற முடிந்து
நெருப்பிடை பூம்பொரி சொரிந்து
மிறங்கியின் பதரின் னெழிற்கரத் தெடுத்தாங்
கம்பியின் மேலுற வியைத்தே
யறங்கெழு வதுவைவத் திருவிழா வாற்றக்
கண்டவ யேிலுணர்ந் தயர்வாள்.

31

காவுழி பகன்ற வாவியா ளன்னங்
கண்டது கடல்வணன் வளையென்
ருவலின் மருளா வதைவிளித் தைய
வாரண நாயகன் வதனம்

மேவிய மணமம் புயத்ததோ வன்றி
 மிகுமரி சந்தனத் ததுவோ
 கோவியர் விழையு மிதமுறு சுவையு
 மியாவதோ வெணுமகங் குளிரா

32

அம்பரங் குழுமும் கார்முங்குப் படல
 மையநீன் படிவமென றயிர்த்து
 நம்புமின் னசையி னருகுறு மாயந
 தனைவிளித் தரங்கமா நகரா
 னெமபிரா னீதோ வெழுந்தன னிமெபைக்
 கிலக்கமா யினையுமென் றிறத்தைச்
 சம்பரா ரியினு லவனுழை யேகிச்
 சாற்றுமி னெனவறை தருமால்

33

மற்றுவெங் கதிரின் வெயின்மறைத் தகல்வான்
 மலிபல துகிலரங் கேசற்
 குற்றவா ராம மெனுங்கரி கிரிவேங்
 சுடமுத லுயர்தலம் பலவு
 முற்றுறு முலையீ ரெழுந்தவ னெனினு
 மூலகா ரணமதற் கிவளை
 யெற்றுறு திருந்தா லினியுயிர்த் துறையா
 னெனவிரங் திடுகென விசைக்கும்.

34

பையறு வரவப் பாயலான் கையி
 னெருவளை பற்றுறு தென்றென்
 கையறு திலகு மதனையும் பையக்
 கழன்றிட விழைத்திதைக கவர்வான்
 பொய்யறு விரகொன் நிழைத்தனன் போலும்
 பொருந்தியென கண்முகப் பிரந்தான்
 மையறு மணியி னிறத்தினுற் கனிக்க
 மற்றெனக் கருத்தியே னிலதோ.

35

வேறு

அடியிரண்டி னுலகுமுன்று மபகரித்த நாத்கான்
 கொடியின்வாடுங் கொழுக்கொம்பற்ற கொள்கையாய வென்கரத்
 திடுதரிந்த கங்கணத்தி லின்னுமாசை யெய்திடன்
 மிடியின்மீது செல்வனுரு பிடுதியை வினக்குமால்.

36

விரகின்மீது வெம்மைகாலும் விதுகரவ குளிர்ந்ததென்
றுரைதருவ துவனுதித்த வென்னையிடு குழன்றிட
வரைகடுங்கண் வாரிவண்ண வீரமற்ற சிந்தைபைக்
கிருபைதங்கு நிதியதென்று கிளக்குந்தன்மை பொக்குமே. 37

மாணியாய ரங்கனன்று மாவலிகக ணேந்துதன்
பாணியாரந்த கங்கணத்தை யப்ராபூத மென்றுணர்ந்
தேணியன்ற வென்கரத்தி னிலங்குகங் கணத்தினை
நாணிகந்தொ ளிந்துமெல்ல வவ்வுதற்கு நாடுமால். 38

ஆன்றயோத்தி மன்னகன்ற வம்புராசி மீதனை
சென்றிழைத்த ரக்கரைச் செகுத்தெழிற் செனகிபை
யொன்றுசெய்தி கண்டாங்க நெருமுயற்சி யுமுரு
தின்றெனைப்பு ணர்ந்துமினப மெய்தவென்கு மட்டலோ. 39

முந்திரும் பிரளயக் கடற்கணூடு மூழ்கிய
விந்தமே தினிபபெணுய்ய வேனமா பெடுத்தவ
னொதுசோக சாகரத்து ணுடங்குமென் கரம்பிடித்
தந்தமா பெடுத்தனிக் கிலாததென்ன பாவமே. 40

முன்னுருக்கு மினிகவர்த்து முன்னலா லளித்தவன்
றன்னெழிற் குருகுமாதர் கட்டருளுந் தானென்ப
துன்னிலுண்மை யேனுமிடு குணர்ந்துநையு மொழிவிலா
தென்னையாங் கெழுந்தளிக்க கிலலதென்ற னெனினமையே. 41

தந்திகோத மன்மனைவி தசகளத்தன் தம்பியோ
டைந்துவீரர் பன்னியின்ன வடியவர்க் கருளுமே
விந்துவரும் பிரணவத்து ளிலகரங்க ளிணையுமென
சிந்தைநோ யறிந்தளித்த வின்றிதென்ன செய்தியோ. 42

அவளுருதி யான்பிழைக்கே னென்னுமுன் னறைதருங்
கவளமா கரிக்குலத்த கதிரவன் குலத்திறை
பவளவா யரங்கனின்ற தைமறந்த பான்மையுந்
தவளங்கூச ராவினென்றுந் தன்கியூறுந் தன்மையோ. 43

என்னவின்ன பலசெறிந்த திருமொழி யியம்புரு
வுன்னையெந்த வண்ணமேனு மொன்றவொன்று நகையினு
லன்னமன்ன வவளெழும்பு மாருயிர்த் தகைத்தெழின்
மன்னுகண்ட மன்னநிற்கு மென்றுசேடி செப்பினுள். 44

வேறு

செப்பக் கேட்ட சிரீ தரனச் செவ்வாய் மயிலி னசைநோயை
வெப்புச் சிறிது விண்டனனா மெனினு மவளார் வேதனையின்
கப்பக் கவலுங் களிப்புமணங் கமழங் குழல்சேர் சிலநிழு கத்
தற்பிற கடைகசண் பாய்தரவிக் கதைத லானா னருணிதியான். 45

மின்னே யென்னை மதன்பகழி மினிருங் கோதை யிதயத்தும்
பின்னே யிங்கும் பிழைமிகப் பிளக்கு மிந்தப் பெருகுகொடுமை
தன்னா னன்றோ நின்சகியின் றனிமை நேயி னிருமடங்காய்
மன்னே யானிக் குழன்றலைவேன் மலையீ துண்மை யறியீரே. 46

ஓவா துனறன் றோழியினை யுள்ளத் திருத்தி யவளுருவ
மேவா நின்றே யளிகிட விதியி னானே மேதினியிற்
பாவாய் நின்றே னிதுவாய்மை யனறே லந்தப் பைங்கிளியின்
பூவா முடல நீவாமே யென்னோ வுயிரிற் பொருந்துவதே. 47

ஓசேர் பொதுவ ரொண்டொடியா என்மென் னார்வந் தனிலுழந்தே
நேரா தன்மே யுயிராந்தா ணிலவும் பூனா யதன்பயனிக்
காரா தல்லும பகலுமுன தழகார் சேடி மணவின்ப
மோரா னைந்து மனமுருகி யுடல மின்னுங் கரிகறுத்தேன். 48

மானே யென்று மரகதமா மணியே மாணு மென்னுடலந்
தேனே யுன்றன் நிருமொழியா டிறமா யொன்று நசைப்பினியிற்
றானே யிங்கு வெளுத்ததுகாண் டண்ணங் கதிரி னிலவுறலு
நீனா நியல்பி னெருவான நிலவும் வண்ண நீள்குழலாய். 49

அவுண ரஞ்சு மடலாரென் னையா யுதமு மைங்கணையான்
றுவளும் பூவா ளியைவெல்லுந் துப்பின் மென்னே துவளுறுமால்
குவளை நாரும் நீள்சகியார் குழைசேர் விழியின் கடைகணிப்பிற்
றிவளுஞ் சிறிய பங்கடலைச் செறிந்த செருக்கின் றிறமதுவே. 50

அழலைச் சொரியு மம்புலியா திகளா லலமந் தென்னிதயங்
கழலந் கரிய வுயிரினையிங் காலக் கருதி யதுமற்றம்
மழலைச்சொல்லி விழைவானே வாளா விருந்த தெனிலுயிரி
னெழிலிற் குறையு ளாமவளே யெழ்கிங் கரிய திருவன்றோ. 51

தென்றற் குழவி யென்விரகத் தீயை வளர்க்கு மதுவெனிறு
மன்றற் குழலி மகரிகைசேர் நகிலந் தோய்ந்த மலர்த்தெரிய

லொன்றிப் புதுப மணங்கொண்டும் குலவுந் திறத்தா னதைபுடலங்
கன்றிக் கருமை டெப்திடினுங் காடல் விஞ்சிக் கவர் துறுமே. 52

ஆல்லார் குழலி னன்புமிகச் செருகிக் கண்டிங் கவள்விடுத
மெல்லா ரரிய விம்மலின் விரைசேர் பிணையன மேனின்
மல்லால் வஞ்ச மல்லடர்த்த வென்றன் றோண்மே லம்மயிலின்
புல்லா நின்ற பைங்கழை நீர்ப் புயமே போலு மிதமருணமே. 53

பிடார் கீசப் பெருமகனின் பிறங்கன் மீதிற் பிரிவழலால்
வாடா நிற்க வளரனுமன் வலியா ராக்க ஞிரிடையின்
மேடார் குழலி யின்புறவன் ிபக் கொண்டங் கெற்களித்த
குடா மணியைச் சூடுசுகந் தருமா லிங்கித் தொடையலரே. 54

கன்னன் மொழியா ளணிந்துதவுங் கமழூர் தொங்கல் கட்புலனுக்
குன்னுந் திங்க ஞாய்கலையா முள்ளக் கிரகா யன மிதுவாம
மன்னும் பழவ மணிந்திடுகான் மகிழும் கடலின் னமிழ்தமுமா
மென்னின் னுயிரு மிதனானே தளிரா நின்றிங் கிருந்திடுமால். 55

வேறு

முனியும் மாழ்குறு முகிழ்மென் முததணி முலையா யிப்புவிமேன்
மினுமென் னூறெடு மிடைமென் மூத்திக ளெல்லாம் குருகையாகோன்
புணையும் பின்றமி டெனுமொப் பொன்றறு புதுமா நறவருத்தப்
பொனின்மா ளிகைபல சேரத் திருநகர் விரைவிற் போர்த்திடுவார்.

ஆங்குப் பொய்கையி ழுழ்வா ராதி யாககே யார்த்தரலுங்
கோங்கிற் பொலிதரு கொங்கைக் கோதையின் கூடப் பட்டர்பிரான்
பாங்கிற் படர்தரு மக்கா லென்னுயர் பத்த ரொன்றுபடா
வேங்குற் றார்தரு மெங்குட் கேய்திரு மணநன் கிழைத்திடுவார். 57

என்றந் நாதனு மிசையா வின்றிரு நாமம் பெறித்தொளிரு
மின்றன் னாழியு மிலைந்தே யின்மண நாமம் பிணையலுமீந்
துன்றன் றோழியு முவந்தின் புறுவண முகவித் துயர்சிறிது
மின்றொன் றும்வண மியம்புந் றுற்று கென்றினை விட்டனஞல். 58

கொண்டக் கொம்பனை யாளக் குறைவறு கோளா ரின்பொருளக்
கொண்டற் கிணைய னரங்கன் றுடொழு தருளுங் கொண்டவனை
விண்டத் திகரன் வெயிலா னேமுது வேளிற் கண்வெம்மை
மண்டத் தீயவ னிக்கும் பரமெழு மழையின் னாளியென. 59

வாடுங் கோதை யிடத்தில் வாளியும் வந்தப் பொருளுதவக்
கோடுண் கொடியி னெழுந்தா னுள்ளமுங் கூடப் பெருமிதமே
நாடுங் கதிரவ னுதயந் நள்ளியி னவிலுந் திருவாங்கன்
கூடுஞ் சமயமுங் குறுகுந் தினமவள் குரியா விருந்தனளால். 6)

10-வது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 10-க்குச் செய்வுள் - 613.

ஆண்டாள் வைபவம்

11-வது சருக்கம்

வேறு

மாமறை மொழியின் வண்ண மலிதரும் பொழில் களெல்லா
மாமள வறிந்து காக்கு மாதிமூ லத்திற் கூனந்
திமையிற் றெரிக்கு மாந்த ரீன்றெடுத் தளித்தோர் தேத்து
நோமுரை பகரு மாக்க ணுகர்வதே நுகர்வ ளன்றோ. 1

பட்டர்க ளிறையு மைந்து பகழியான் விழவுக் கேயந் த
கட்டழ குடைய கன்னிப் பருவமுங் கரிய மாலைத்
தொட்டனை தாவி னைந்த வவளது தூய வாய
விட்டமு முணர்ந்து ஞானத் திழைத்திடற் கிபைந்தா ஶாகே. 2

சுடந்தனை முனிந்த யோகி சன்னிதி க் கடியா ரோடு
மிடைந்திடு மரங்க னென்று மினிர்ந்தரு மனத்திற் கொள்ளப்
படந்திக ழாவி னல்குற் பாவையிற் றமது பாத
மடைந்திடு மதுரை யாளு மரசனூந் தொடரப் போந்தார். 3

வேந்தருக் குரிய பல்ல வீறுடன் குருகை கூடி
மாந்தளி ரனைய மேனி மாதரா ளிறைவ ரோடும்
வீழ்ந்தடி வணங்க நம்மாழ் வாரகம் விழைவிற் பொங்கிக்
காந்தளங் கரத்தி னுனைக் கடைக்கணித் தருளி னாரால். 4

கோதையின் பெரிய தந்தை பின்னாங் குரையிற் கொள்ளா
வேதமார் தமது பாடற் றமிழமிழ் தருந்த மேவி
யாதரம் பெருக முன்ன சமருமா நூற்றெட் டாய
மேதரு குலத்து மாய னருச்சைகண் மினிரக் கண்டார். 5

மற்றுமாம் பிலததி னீழன் மலிதரு மரங்க னாதிக
கொற்றவெண் குடைக விக்கக் குலவருச் சைகளைக் காண்பான்
கற்றிடுங் கலைம கட்டுக் கணவனே முதலாந் தேவர்
பெற்றநற் குழாங்கொண் டண்டவெளி பெங்கும் பொலிபக் கண்டார்

பொய்கையார் தலையா பெங்கும் புகழ்மது ரகவீ யீறு
யுய்யமா வுலகம் வந்த வுயர்வரு வாழ்வா ரெல்லா
மெய்தியாங் கொருவர் தமமை யொருவர்க ளினறஞ்சத் தாமு
மெய்திக முகத்தி னானே யளவளாய் மிகக்க ளித்தார். 7

அடியவர் முறையின் முந்தும் பராங்குச னடியிற் றத்த
முடியுறப பணிந்தே யந்த முதலாழ் முதல யாரும்
வடுவறு மவரின் வேத வாய்மொழி புரிந்து கேட்டுப்
படியறுந் தமது பாவை யவர்கொளப் பணித்தார் மன்னே. 8

குருகையார் கோமான் பினனுங் கூடு மாழ்வார் களோடு
மொருகலை துதலாள் செயத வுலமைபொன் றரிய பாடன்
மருவுறு பிரபந் தங்கண் மனமுறச் செவியுந் தின்பம்
பெருகுறு மவற்றின் சாரம் பெரிதென வுலந்து மற்றும். 9

அனங்கனின் றுணையா மந்த வாய்மயிற் பருவ மன்னான்
மனங்கணன் மருமம் புல்ல மாழ்குவ திவற்றை யொராக்
கனங்குழைக் கருத்தின் வண்ணஞ் சுயம்வரங் கடிதின்முற்ற
நினைந்தனர் நிருப னோடு மதுரமா கவியை கோக்கா. 10

உல நிரையைக் கைர வத்தினு ணிரைத்தன் மானு
மொத்தவெண் ணகையா ளிந்த வுயர்திரு மணத்திற் கேயந்த
பத்திர மமையு மெல்லாப் பணியினீ ரமைக்கு கெனன
வத்திரு மொழியின் வண்ண மவர்விழைந் திழைக்க லானார். 11

பளிங்கிறை சுவரா கோங்கிப் பருத்ததூண் வயிர தாளும்
விளங்குவெண் பொற்றகட் டான் வேயந்ததா மீதின் முற்றுங்
களங்கமிற் றுகிரி னானே யுத்திரங் கலந்த தாங்கீழ்த்
தளங்கிளர் மரக தத்தின் பலகைகள் படுத்த தாமால். 12

பித்திகைத் தலங்க டோறும் பீதக வாடை மாயன்
வித்தக விபவ முற்று கோலியத் துறையிற் றீட்டி
யத்தகை யமர்ந்த வெண்பட் டாடை மீதலங் கவார்த்துக்
கத்திகைத் தரள மாலை கலந்துநான் றிடுமா மெங்கும், 13

மணியினக் கொழுங்கின் மின்னு மகரதோ ரணங்கண மன்னு
மணிகிளர் வரயி றோறு மரம்பையுங் கமுருந் துன்னுங்
கணனருச் சைகளின் மூர்த்தி யிடையுறக் காணத் தானே
மணியிழைத் தமைத்த நூற்றெட் டாதன மன்னு மாமே. 14

இன்னுமம் மகத்திற் செய்து மிருடிக ளிறைவ ரீட்ட
மன்னுற வவர்க்குத் தக்க மாழையந் தவிச னேகந்
துன்னுமா மதனுள் வெப்பந் கோன்றுரு தினங்கால் செய்யு
மின்னிருஞ் சிவிறி யேந்து மெந்திரப் பாலை பல்ல. 15

இடைவதூ வரர்கள் கேறி யிருந்திடம் கியைநத மேடை
யிடையினின் ரெழும்பு நாளு விரத்தினத் தொளியின் சேர்க்கை
யிடையினி திருந்து வேட்கு மெம்பிரா னெவர்க்கு மெட்டா
திடையனுயப் பலவா யின்கே யிலகுவ னென்ப போலும். 16

பகடினு முணர்ந்து ரைத்தற் ககப்படாப பண்பீற் றுய்வெண்
பகடிவர் சுஞ்சி ரன்றனு லகமேற் படிய மின்னு
முகடினமா மணியின் மண்ட பந்தனை முடித்தா ரெங்கு
முகடிருத் துவது மீதே யொளிர் தர நாட்டி னூரால். 17

மங்கள மதற்கு மும்மை யுலகிளர் மணத்த லாலே
யங்கவர்க் கியையும் வண்ணம பொருளெலாந் தொகுத்த தன்றிச்
செங்கணற குளளா யிர்தச் செகத்த மரிதர தேவ
சங்கமுஞ் சாருமாறு முடங்கலுந் தீட்டி விட்டார். 18

அவனியி னரச ரெலலா மடைகவென் றறைந்து விட்டாரா
தவநிறூஉந் தவசி பெல்லாந் ததைகவென் றியம்பி விட்டாரா
குவிமுலைக் கணிகை பெல்லாந் கூடுகென் றுரைதது விப்பா
ரவசெலா முடனே யந்தக் குருகையி லணுகி னூரால். 19

மூவகை யுலகி னுள்ள யாவரும் யாவு மோத
மேவரு மிந்த மண்ட பந்திரு மிளிரு மார்பன்
றாவரு மூலக மெல்லாந் தாங்குமா றிடுக்க ணின்றி
யாவெனத் திறந்துட் கொண்ட வகட்டினை யடுக்கு மன்றே. 20

அம்மணி செறியு மண்ட பத்தொனி யலங்கு மாற்றாந்
செம்மலர்த் தடங்க ளாருந் திருநக ரியுமாந் கல்லும்
வெம்மைசேர் பகலும் வேறு யறிவுறு தமா ரோடு
மிம்மகி யிழிந்த தேவ நகரியை யியையு மாதோ. 21

சயம்வர வமையத் திங்குத் துவைத்திடும் பனைக ளோடு
பியம்பின வியைந்து தேவ தூந்துபி குலமு மிம்பர்
சயம்பட சடிக்கும் வார மாதரி னடனத் தோடுங்
தயங்குலங் கமா மாதர் குனிப்பதுங் குலவித தம்மா. 22

மதிமுகந் துளங்கா தங்கண் மாணென மருண்டு நோக்கச்
சுதைநில வெறிந்து மின்னு முருந்துறழ் முரல தோன்ற
மதாவுறு மயிலன் னிரிங் கிசைத்திடும் பாட லோடு
பிதுனகின் னரத்தின் கீத மிடைதரு மென்ப மன்தோ. 23

எனைத்துல கினரு மாங்கே யளவளா விருந்தே யின்பஞ்
சினைத்தெழச் செறிந்த வந்தச் செழுமணிப பவள முனார்
வினைத்திரள் விலக்கி நாளும் விரசையிற் படிந்து கூடு
மனத்தினு நினைத்தற் கெட்டா வைகுந்த மதனை மாணும். 24

சடசித ரருளி லந்தச் சதுரர் களிநு வரும்பின்
மடலவிழ் துளவத் தாரா னருச்சைகண் மஞ்ஞந் தம்மி
லடைவுடன் பொலிய வாங்காங் கிருத்தபு வவர்கட் கேயந்த
படிபல பகடு மாற்றிப் பணிததனர் பிறகு மார 25

புட்பவந் தருமா காயம் பொலிதர வணிவ தேபோ
னுட்பமா ரிடையா டன்னை நுவலரு மணிக ளார்ந்த
பற்பல பணிக ளானும் பன்மலர்த் தொடைய லானும்
வட்குமா ரிரதி தானும் வகையுற வணிந்தா னன்னார். 26

வருளா டணர்முன் னாய தந்தையின் வருக்க முன்னும்
மிகுபுகழ் விமலை முன்னு மன்னையின் வருககம் பின்னு
மிகுளையர் தொகுதி யன்பா ரெழிலனுக் கிரகை யாதி
மகிழ்வொரு மருங்கும் போத மணமக ணடந்தாண் மன்தோ. 27

நடந்தவ ணவிலந் கெட்டா நகைமணி யொளியே குமுந்
தடம்பெரு மணிமா மண்ட பத்தினைச் செறிவத் தாவுஞ்
சடந்தனை முனிந்த வாழ்வார் தவிசினி லிலகும் வையங்
கடந்தவ னுருவ மெல்லாம் கைகுவித் திறைஞ்சி னாரால். 28

துடியிடை யவளு மற்றைத் தொண்டரும் வணங்கப் பின்னர்
தடவயற் குருகூ ரண்ண றனையை வினித்துப் பாராய்
முடலையி னொருதூற் றென்மர் முனைமணித் தவிசி னுள்ளார்
மடவரா னுனது மன்றற் கெழுந்த மாலவதா னங்காண். 29

கண்முகப் புறையு மிந்த விருவருங் கலசாம் போதி
யொணமையிற் பொலியும் வைகுந் தம்மிவை யொடுவிப போந்த
பண்மரு வமர சூரி படலமு மருவச் சூழும்
பொன்மனை வயருஞ் சூழும் புராதன புருட சம்மா. 30

நாற்பதின் மர்களாம் பொன்னி நாட்டினர் வழுதி நாட்டிற்
கேற்பவ ரொருபத் தொண்மர் கேரளர் பதின்மூன் மென்ப
தோற்பருந் தொண்டி ர்த்தநா ரிருவர் சேரிரு பதின்மர்
மேற்படு நடுநா டார்வோர் மிளிரு மோரிரு வராமாள். 31

உத்தரத் துறைவோ சேகா தசரிவ னெளிநு தூற்றெட்
டுததம தலத்தோ ரென்ன வுரைத்தருள் புரிந்தன் னோர்கள்
வித்தக மனைத்து நன்குவி சதமாத் தெருட்டு கென்று
சித்திர வனுக்கிர கைக்குச் செப்பினர் மறித்து மாதோ. 32

வேறு

மணிவரமு மறுவுநானகெனு மலரின் கரங்களுந்
துணையறு சங்காழியுந் துகளறு நீனிற்மொடு
மணிபெற வேற்றிவுறு தலங்கரியின் மூர்த்திகள்
பிணைவிழியாள் கண்ணுறுப் பெருவரங்கள் மெரிவுறள். 33

ஐயமுண்ட நெஞ்சினுட் கனுக்கிரகை யவரவர்
துய்யநாமம் விருதுக டொடக்கமாய யாவையுஞ்
செய்யவாய் திறந்தனள் செங்கையிற் குறித்துரை
செய்யுமுன் னிகழ்ந்தவோர் செய்தியுண்டு செப்புலாம். 34

அந்தவிண்டு மூர்த்திக ளவள்வனப்பை நோக்குற
விந்தையெய்தி யிவண்மதன் வெல்விலோ தனங்கொலொ
செந்திருவின் பதித்துவ மிவடமுவுஞ் சீரினுக்
கெந்தமூலை யென்றக மெழுகுபோல வருகிறு. 35

அங்கயட்டி பொற்கொடி யம்புயான னந்தனி
லெங்குமுத் தெழிற் சக் ணையரும்பு நீர்த்துனி
செங்கிடைக் கிணையிதழ் சிறிதுறக் குவித்தன
டங்குவெம் மையிற்சிறுகா லுயிர்ப்ப டண்ணென. 36

வெண்மையின்னு சன்னமும் வேளில்வே ளணிசெயுந்
தண்மையாய முகுரமே தடறுரீதிய வாளெனுங்
கண்மருண்டு மாணெனக் காண்வனப்பி தொன்றுமே
விண்மணெங்கும் விலைகொளு மென்னில் வேழியம்பலேன். 37

உள்ளமொன்று மாசயம் விழியரைத் துடென்பார்த
கள்ள நின்ன தென்றுந் துடென்புந் துடென்புந்
முள்ளவெழுமு ளெயரிட சீமாருமோ துடென்புந்
வுள்ளியை மென்னும வுததிபுட கிடந்தனர். 35

கடியுரத்தண மன்னுறுவ கௌததுப சதுண மின்னுறுத்
துடியிடைப படிவமத துலத்தணந் துரொண்டரும்
முடிசுணிந்து கண்டவணம முளத்துந் துமோகமாய்ப்
படியுமென்று மதர்வொடும பபப்பயப பகர் தால். 39

ஒருவர்கோதைப் பைங்கழு குறழுக கரத்தனை
பரிவினோககி யொளிக்கரப பாஞ்சுசனிய நேர்த்துவா
ரொருவருந்தி மண்டலமுற்று தோக்கி துடென்புந்
மருவிமின்னு சிகிரியை மற்றுநே ககிமகிழ்ந்தோ. 40

சிலர்பிறமுஞ் சேலெனும வேறுவிழிடை விழிப்புற
நிலவுதங் கரத்திடை நெடியவாள நோக வால்
பலர்கரும் புருவமே பார்த்துக்கூடி தத்துவன்
குலவுசார்மகங் கண்டுளங் கூவரின களிப்பாரா. 41

மாரபமன்னு மணியினை நோக்கிச் சூக்கினிறசில
ரார்வமுந்த வவண்முக வம்புயத்தை நோக்குவார
கூர்வலாசை நோயினிற கூர்வகைபபு முத்திலலாரு
சேர்வரோடு பேசுகாத் செயம்போற் சிலர்செயவாரா. 42

இன்னவண்ண மன்னவ நிலகுசாலை யின்னவ ன்
மன்னுபூம பொதுமபருண மலருசாதி தன்னையே
யுன்னினேடு மனியெனவே நரங்க நாய்கள்
தன்னையாடி நசையெழத் தன்னிருக்கு மேலையையில. 43

ஆனிமுன்ன ராமுவா தருள்புரிந்த வண்ணமே
வாளியன்ன கண்ணினுள் வகைபெறத் தெருண்டிட
நீளயாவு மவர்செயல் வேறுவேறு நிகழ்த்துவான்
வேளினை யன்னவள் பாரலபிடித்து முந்தினுள். 44

வேறு

பஞ்சுட்டிம் பதமலரா யித்தவிசிற் பார்மகரு நீனை மாதும்
மஞ்சுட்டி மணிமாமைத் திருமேனி தனிவிழையு மகலா தொன்றி
நஞ்சுட்டி மயிலனைய நயனங்கள் செலுத்தியுற நகுமா மாயன்
செஞ்சுட்டித் காதம்பஞ் செறிவயல சூழுகையூ ரிற்றிலகு மென்றும்.

சோர்தரில் குதியடியைத் தொடுகுழலா
 யித்திருமா றயர்செய் தஞ்சைப்
 பேர்தரிதத வவுணனுரம் பிளந்து
 நாகரியா யபபெய ராருநில
 வார்தருசெம் குருதியின லுடலெங்குரு
 செவ்வான வனப்போ தோன்ற
 வார்தருமா வருந்தஞ்சை மாமணிக்
 கோயின் மிடையு நீலமேகன்

46

ஆலினிளந் தளிச கட்டா யிவ்வரியு
 மணிமுத்த மெனுமா வாற்றின்
 பாலனைய நுளாசிதற விண்மணிகள்
 படிநததெனப பொலியுங் கோட்டிற்
 காலனெனுந் தண்டகனைக் கடிந்து
 கடித்தடஞ் சிகழவனை யுஞ்சங்கு
 மேலுமணி மாடமலி திருமுட்டி
 னத்திலகு மெழில்வ ராகன்.

47

செய்யவிள வரம்பையுநா ணத்திரண்டு
 திகழ்குறங்கு செறியும் பாவாய்
 பொய்யகலும் பிருகுமுனி முன்னொருகான்
 முமழந்ததி களிலும் போதந்
 துய்யபரம் பொருளெதுவோ வென்றயிர்த்துத
 துகளொழியத் துணிந்து தாளான்
 மெய்யமருந் திருமலை மிகைத்துதைக்க
 வப்பெருமான் களிப்பின் மீறி.

48

ஆய்யாவென் கண்மணியே யுன்பாத
 மளியுமென வலமந் தேதன்
 செய்யாரின் கரத்தவன்ற னடிவருடச்
 செழுந்தவத்தோன் சிந்தை தேறு
 மெய்யாரு மித்தகைய சத்துவமே
 மிடைதருமிப் பெருமா னன்றோ
 பொய்யாத பரம்பொருளென் றுளம்பூரித்
 தப்பவத்தைப் போக்கும் வண்ணம்.

49

எம்பெருமா னினையடியை யிதயமலர்க்
 குள்ளிருத்தி யிகலா தென்றும்

வெம்பரிய தவமிழைக்கு மத்தவத்திற்
 கிரும்பயனாய் விமலை யோடு
 மும்பர்தொழ வாகணையி லுறங்கிமொ
 லீப்பரம னுறங்கு மந்தச்
 செம்பதிக்குக் காரணப்பே ரன்பிலெனச்
 செப்புவர்கள் சிறப்பின் மகனே.

50

வயிரமணிக் குழையிலகும் வள்ளைதனைப்
 பழித்த செவிவனையும் பூனாய்
 செயிரறுமிப் பெருமாளுந் செந்திருவாழ்
 மலர்வயலகூழ் கரம்ப னூரி
 லயலமரு மயனான ராரணமுந்
 திரிபதகை யரவ முமபொற்
 பெயர்ந்தியி னின்னிசையும பூரித்துக்
 கேட்டுறங் குத்தமனா ரன்றே.

51

சிந்தூரத் திலகமுறா தெழிற்பிறையுஞ்
 சிவனொத நாதலாய் கேட்டி
 யெந்தாயிந் திரையானைக் கெவ்வுலகுந்
 தானுபியைந் திருக்க வண்ட
 னந்தாத விப்பெருமான் கரிமறைப
 வளர்சா லிப்பழன நண்ணுங்
 கொந்தாரும் பொழிற்றிருவென் ளறைகுலவும்
 புண்டரிகக் கண்ணன் கோடி.

52

திருந்திடலிற் நீம்பாலு பொருவாத
 தேமொழியாய் திகழு மிந்த
 வரிந்தநெடுங் கோதண்டன் வானரத்தால்
 வல்லரக்கர் பதியைச் சுட்டுப்
 பெருந்தசகண டன்முதலா மவர்குலத்தை
 வேர்பறித்துப் பிணைந்து சீதை
 யருந்திருவுஞ் சயத்திருவும் புள்ளம்பூ
 தங்குடிவா யலங்கி ராமன்

53

சஞ்சலையுங் கண்டொளியு மொழிலாயிச்
 சலசவிழிச் சங்கரர் கைய
 னஞ்செறியும் பலாசவனஞ் சூழ்திருப்பே
 ரெனுநகரு ளனந்தன் மீதே

செஞ்சுவைய பூபநிறை கும்பத்துந்
 திருமதின சூயகும் பத்துந்
 கஞ்சமலர்க் கரமனங்க ள்மைத்துமுறை
 துயிலப் பககுடந்தான் கண்டாய

54

கண்டுவரா னிரொளிக்க திகழ்கணைக்க-
 லாரந்த இருங்கணை யிர்த
 வண்டர்பிரா னுலகனைத்துந் நெவருள;
 லளந் ளிரகு முரக சாயி
 யண்டர்களுந் விநழய, 5 னூரதிய
 னுண்டளிக்கு மையன் வேண்டி
 லண்டியிவ னேட டாத தேனூயில
 வம்புயமென் றாத்தைப பற்றய்.

55

நீராமைக் குருநாமது நறமுமிளம
 புற மடிய பிலவ மிந்தச்
 சீரநந் திரு மைய ள்ராதநா
 செழுந்தருளில் னேப னந்த
 னாராருங் கட்டி ள் சிறுபலியுர்
 கலந்தடியைக் கரு ன டேர்ந்தே
 டேராணந் தம்வினைந்து பிறக் குமா
 கடலமு மெ ன்னம டே ரான்

56

அறிவரிய கதைப் போ டாரணப் போ
 லிரவுசையி னான்ற னாணப்
 விறலரிப புடிகு டியில் வின் னிருச்
 செநறயமரு ந் மலன பேரு
 நறியசிக ந யகரு நாடியிவ
 னடிமலரை நெடுநாள் பெய்ன்னி
 யறையவருந் தவமிழைத்தே யடையவரும்
 பேறடைந்தா னென்ப மாதோ.

57

மாகந்தத் தனிர்நிறத்தா யிம்மாமன்
 மண்ணமரர் மகஞ்செய் தூமம்
 மேகங்க ளெனநாளும் விவயின்மறைக்குந்
 தலைச்சங்க மெனும தூரா
 னாகும்பேர் நாண்மதியென் றறைதாலு
 மவள்வதனைக் கரங்க ளென்னு

மோகங்கொண் மரைமலரை மறைக்கவிவண்
முறுவலித்து மொழியும் பினனும்.

59

நின்முறுவ னிகர்த்திடவேர் பித்தென
றுறுதவஞ்செய நிலவு காசி
மின்மதியார் முகமாதே யிப்பெருமான
மிகுநலஞ்சார குடநதை தன்னுள்
வினமணியோ ராயிரமாஞ் சுடரோந்தும்
பணியுடல வமளி மீதே
மின்மருவு விமலையுடன் மேகமெனத
துயிலாரா வழதன கண்டாய்

59

வேறு

பொற்றா மரையலரும் பொய்கையரு கிப்புனிதன்
முற்றா முலையினபம் பருகமுபவ கெனவிவரு
எற்றா வெனவிரவி கண்டசகோ ரங்குப்ப
மற்றா னியுநகையா மகிழ்க்ததைப வுற்றனளாவ.

60

மானேயிம் மாமாயன் கண்டுகூர் மணந்து
மேனாள் ரன்சாபந் தீர்த்தருளு மேன்மையினே
யாவை ரன்சாபந் தீர்த்தபெரு மானொன்று
வாளுட ரும்புகழ வாழ்வருளி வைகுவனாள்.

61

பொன்னேயிப் புண்டரிகக் கண்ணன்முன் மாவயின்
மன்னே கிளர்செருக்கா மூவடிபின் மாற்றியவன்
பின்னேதன் றுளடையச செயதபெரும பேருடையான்
தன்னே ரருதிருவிண் ணகரப்பன் றுனென்பான்.

62

தேனேயித திருவுறையுந் திருமார்பன் தேன்சொரியுங்
காலரி ரும்பொழில்குழ் கண்ணபுரத்தே யடியார்
நானாவி தம்பெருக நண்ணுசவு ரிப்பெருமா
னீனாறி ருனகுழலா யொண்ணுமெனி னேர்குதியால்.

63

கண்ணேயிக் கண்ணபிரான் காரணப்போ நண்ணிபவன்
பெண்ணேவெண பாற்கடலின் பெரியதவ மிழைக்க
வுண்ணேய மோடிவனே யுவந்து தழுவிதால்
வண்ணேர் வயலாவி மணவாள னென்றிலகும்

64

நாகநகரழக னங்காயிந் நாரணனே

சாகரநா இமணிக டிரையென்னுந் தன்கரத்தின்

சந்தரால் லீகைதனக்குச் சரக்குமினபச் சந்தரான
 மிவனு ரததை முயங்கு கென்னக
 கந்தமுதுங் குடிலா ளகையு நாணத்திற்
 கமுகுரிகா கந்தரத்தைச சிறிது கோட்டி
 யந்தமுறு மயன்மஞ்ச முவந்து கண்டா
 ளவளுமுவுந் தம்மணியிவ வனநகன் றநதை
 பந்தமுறுங் கோட்டி புரத்தூரக மெல்லணைய
 நென்று பனுவலெல்லாம பகரு மாதோ

78

அரவமணி மேகலையா யந்தவமமா நமுகாரஞ்
 சவுமிய மாபு ரத்தே யாளுந்,
 கரகமலத திருமெய்யன் காண்டி யிந்தக்
 கட்டமுகன புல்லாணி யெனுமாதே யத்திரை
 திரை யேழி நுககடலைக் கடகத் தூய வெழிற்
 குசையின் சயனத்தே கிடந்த வீரன்
 மரைமலர்க்கைக் கோதண்டந் தரித்தோ நென்ப
 மற்றநத மணிவண்ணற் காணாய் மாதே.

79

அவனரிய திருத்தண் காலதிப னிந்த
 வழகனுமோ கூரொளிருந் காள மேகன்
 இவன்மதுரை யுறைகூட லழக னுன்னே
 யீன்றவர்க்கிந் திரையோடு மெதிரின் மின்னா
 வுவர்புரி மங்களா சாசனங்க ளென்னு
 மலரருச்சை யருள்பொழிந்தே யுவந்தான் முன்னந்
 திவளொளிசே ரித்திருமால் வில்லி புத்தூர்
 திகழ்விதி யாரவரு வாணை யன்றோ.

80

நடமாடு ஞமலிமுன்னீ குடித் தந்த
 நறுந்தெரியல புனைந்திவ னன் றுளம் பூரித்தான்
 குடமாடி யிவன்குருகைக் குலவுமாயன் பொலிந்து
 நின்ற பிரானுமஞ் சடகோ பன்செய்
 யிடமாரந் தமிழ்மறை யின்னமிழ்தந் தேக்கி
 யெழிலுருவ நாடோறுஞ் செழிக்க வாழ்வோன்
 வடமாடுந் தாள வனக்கனக கும்ப
 வாரோறு பயோதரத்தாய் வழங்கக் கேண்மோ.

81

தொலைவில்லி மங்ஃலத் தென்றிருப் பேரை
 வைகுந்தத் தென் துளக்கை சீரீவர மங்கையே
 யுலையிறுப புளிகுருடி வரகுண மங்கை
 புயத்திருக கோளிவற்றன் முறைமுறைபே யுள்ளார்
 நலமுறுமா வரவிந்த லோச னன்னு
 மகர நெடுங்குழைக காதன் கணள்பிரான்
 பலமாயக் கூத்தன் மேவபிரான் காசின்
 வேந்து விசயா சன்னேதிக ரொன்றிலலா

82

திருவைத்த மாநிதி பென்றெவரும் போற்றுந்
 திகழு மிந்தத் திருநாமம் தரித்தகேவர்
 மருவுற்ற மணிகுழைபாய் குகூரணடை
 மன்னுமிந்தத் திருபபதிகண் மகிழ்ந்து பாராய்
 பெருகுற்ற குறுங்குடியிற் பிறவது கம்பியிப்
 பெருமா னீண்ட பொன்மேனி யனாம்த
 வருவுற்ற வுமபர் பிரானபலு ரந்த
 வுத்தமனை பெழுபதினம் ஃருச்சித துள்ளார்.

83

இம்மாய னருகணைந்த வரற்கு முன்ன
 மிட்டரிய வையமவன சாபந் தீர்த்தா
 னம்மாய னனந்தபுர பற்பநாப னலவகு
 மணிச்சுகுகை யொராயிரமார் சேட
 னம்மாமென் போகமெனுந் சேக்கை மீதே
 யங்கயிலை மிசையமர் சாழுதிலென் றென்னச்
 செம்மாந்தே யறிதுயிலி னுலக காக்குந்
 சேக்கையிதற் றிருவுளமேற சோதி பென்றாள்.

84

வேறு

அன்னாஃது னாராதயன் மஞ்சம்மனு குற்றாண்
 முன்னுடலை முழுதுமமுள மோராறுற வுஞ்ஞங்
 கொன்னருமு மூலகந்தனை பென்றேயறை குவாரற்
 பின்னாழிபும பிறர்விறையும் பேசறகடி யிடடாள்

85

திருவண்பரி சாரத்திரு வாழ்மாற்பனித் தேவ
 னரியன்னவன் நென்காலக ரையபபன்னறி குதியாற்
 றிருமுழிக்க னத்தார்குடக் கூத்தனிந்தத் திருமான்
 மருவுத்திருப் புலியூரதி பதியாமந்த மாயன்

86

திருச்செங்குன்றா நுறைவானிவன் சிற்றூபனென் றுரைப்பா
 ரிருக்குந்திரு நாவாயவ னெழினூரண நமபி
 யுரைக்குந்திரு வல்லவாழி லுறையுங்கோ னுவரிவனே
 பெருக்குந்திரு வண்வணரீன் கேசவனிப் பெருமான். 87

காணயவன் வாட்டாற்றினுட் கண்வளரெம் பெருமான்
 மாணரிவன் வித்துவககோட் டம்மாறை மலியு
 மேணர்திருக் கடித்தானததி னிலகும்பவ னிவனே
 பேணுய்திரு வாரன்வினே பெருகும் பரவனே. 88

வெவ்வேறா விந்தத்திரு மிடையப்பிறம் கிவாகள்
 செவ்வாய்மட மயிலேபதின் மூவர்விறல் செறியு
 மெவ்வாயிலுந் தெங்கேசெறி கேரளத்திலி ருப்போ
 ரிவ்வாரணர்க ளுள்ளேரினக் கியைமாயவ னெவனே 89

என்றேயவ ளிசைத்தாளிவ ளின்னோரிடம் பெயர்ந்தா
 ளொன்றேகட னசைத்தோடுமந் தாகினியு முலையா
 நன்றேயருள் படியிற்பல நாடுகசுடந் தயலே
 சென்றேகிடு செயலேயெனப் புயலேய்செறி குழலாள். 90

சுகியேயிவன் சுலுழ்த்தரங் கணியின்கரை சாரும்
 முகிலாருயர் மாடத்திரு வைந்தைபுர முதலவன்
 புகலார்தெய்வ நாதனெனும புனித்ததிரு நாமன்
 மகவானிவன் பதசேவையை யிகவா னொரு நானும் 91

சேடியிவன் றிருக்கோவலூர் சிவனுந்தேக ளீசன்
 பீடாருன்றன் பெருந்தந்தையர் மூவர்க்கிடை சுழியில்
 வாடாமல சவனோடுத ரிசனம்முனம் வழங்கா
 நாடாவுவ ரிசைபாடலு நன்றேன்றருள் புரிந்தான் 92

திரிவிக்கிர மத்தேபொரு திருத்தாள்புவி மணக்கும்
 மருவிக்குல வுறுமற்றது மாகம்மலர்க் கரங்க
 ளருகித்திசை யலங்குந்திக முங்கத்திரு வுளமேன்
 மருவித்தனி மகிழ்வாய்ந்தொன் றேயிகுந் துளதால் 93

இலவததிதழ் மானேயிவன் கச்சிப்பதி யிடையே
 நிலவத்திக ரியினம்புயன் விழிசாதக நிதமுங்
 குலவத்திரு முதமோடுபே ரின்பப்பெயல் கூரு
 நலவித்திரும் பெருந்தேவியி னனுக்கும்வர தன்காண் 94

இன்றும்மிவன் கார்காலம் தெழிலிக்குறு மெழிலா
லன்றத்திசை முகனாற்றிப் வபமேகவேள் விபினை
துன்றுந்திகழ் மோமம்புரி குண்டந்தனி லெழுபோழ்
தொன்றுஞ்சுவி யுடனன்றொளிர் கிற்கிப்பது முணராய் 95

உளமேலிவ நொருமார்பக மொன்றிங்கென வுவளுங்
கிளவாதெதி ரயனோக்கினள் கிளரும்புவி பொருவ
ருளமொன்றிடை பொன்றிற்பின ருயர்வாயதொன் றதுவே
கொளுசென்மெதி ருறுகிற்கினுங் குறுகாததை யன்றோ 96

மணிபோயிவன் வெஃகாவுழி மன்னந்திரு மன்ன
னணி யாருமுன் பெரிப்பபன்மு னறையுந்திரு மொழியின்
வணநாகனை யுடனேயுடன் வந்தானது முதலிம்
மணிலேசொன்ன வண்ணஞ்செய்த பெருமாளென்று மொழிவார்97

இத்தேவனின் மலரின்சுர மினிதும்பிடிப புறிநீ
பெத்தேமொழி சொலினுந்தடை யினறிசெயு மெனலு
மத்தேயெழில் வாயாளப லகன்றாள்பெருங் குறுதும்
புத்தேரிருந் திங்கட்கலை புழையேயுளம புஞ்சுமோ 98

பரமேசுர விண்ணகரன் பாடகமு முறைவோ
னருமாதிருத் தண்காவிளக் கொளிரீரகத் தானே
திருமாவேளுக் கையாளரி சிகழ்காரகத தேவன்
சொரிமாநிலாத் திங்கடகுண்டந் துலங்குந்துள வத்தோன் 99

கார்வானகத் துள்ளான் றிருக் கள்வனுமு ரகத்தான்
பேராமலென் னெஞ்சினனுளா னட்டபுயப் பெருமான்
சீராரிவ ராங்குள்ளவர் திகழ்கின்றவித் தேவ
ஞாரம்தி யணிசேர்முக முடையாயுணர் கிற்பாய் 100

திருவின்றலூ ரிறைவண்ணிவன் றிருப்புக்குழி யவனே
திருநீர்மலை யிவனப்பரன் றிருவிடவெந் தையனும்
மருவிந்திருக் கடன்மல்கையிம மணவாளனம் மாமன்
பெருகுங்கடி காசலத்திற் பிறங்குந்தக்கா னென்ப 101

கேளாயிவன் றிருவவ்வுளுந் கிளரத்திகழ் பெம்மான்
வாளாரரி வழியாயிவர் வளரம்புனய மார்போ
டாளாகுவ ரெவரேனுமோ ரமலம்புணர் கெனலுங்
கேளாயிவன் வாளாவகல் கிற்கப்பகர் தருமால். 102

வேறு

சோதியின் மபமாய்த் துலங்கு வைகுந்தத்

துணைபெருந் துன்றுஞ் சேடன்

மேதகு முருகாம் வடமலைக் குவட்டின்

மிளிர்சூர கருவினிம மேலோன்

பாதமே பரவு முகூனி யவரின்

பலபடும் புறததகப் பிணியின்

காதா மகன்று களிப்புறற் கன்றோ

வவனியி லவதரித் திலகும்

103

பரிமளத் தலர்மேன் மங்கையின் மார்ப்

மொழிவறப் படிந்துறும் பண்பான்

மருவுறுந் திருநி ஷோனென் றொருபேர்

மருமலர்ப் படப்பைபெப் பசலும்

பெருகுறப் பெருகுந் காசிரி யாங்கப்

பெருமணற் குன்றினிற் பிறழ்ந

கருமுகி றனக்கு மிவங்குமோர் சிறிதும்

வேறுபா டினறெனக் கருதாய்

104

அங்கயற் கண்ணி யருவியின் னரவ

மமாந்திருஞ் சாமிபுட் கரணிப்

பங்கயப் பரிமளக் தினமபவனந் தவழ்தாச்

சுமன தாதி ரள்சன்

பொருளுறும புனித லேக்சுடப் பெருப்பின்

றடத்திலிப் புங்கவன் கசரின்

செங்கையிற் பற்றி யுலாவரு மின்பந்

தினந்தின றுகர்வனத் தெரித்தாள

105

சூழியே கொடுத்த சுகமொழி யவருஞ்

சொலற்கரும் வேங்கடத் துறைவான்

பிடுறு மரங்க னஞ்சமே பெனினு

மவன்வயிற் பெருகிய விழைவிற்

றொடொழு திவனை யசன்றன ள்னிய

சருககரை சவை மிசுந் கழையை

யாடிய விரத மெனினுநீர் வேட்கை

யவரதே விழைகுல ராமால்

106

மின்கருங் குழலா ளகைமினுப் நின்றுன்
மிளிர்க்கடை விழிசிற் றித் தவன்மே
லன்புடன படிசு வழகுறுஞ் சாங்க
பிராமமா வரைமசை லுரு
நன்கிலக குமிநா ராயண னி லினி
நானில விபணியி னனுரு
மன்பினர்க் கபவருக் கமாமழி யாப்பன்
டமினன நுளுட னருளும

107

கருநிறத் திந்தி வரக்கண யிந்தக்
கார்வண விணடுவிண் புரியின்
மருவி மாமல ராளொடு மணமாலை
யுடலெலா கான்றுறத் துயில்கை
விரிகருஞ் சவிபார் மணிவரை யொன்று
வெண்ணறு மருவிநாற் புறமும்
பெருகுறப் பிறங்கும பண்பினைப் பொருவும்
பெட்டினிற் கடைகணித் தருள்வாய்

108

ஆனிச்சமென் மலரின் மிதிப்பினும் பணிக்கும்
மடியினு யம்புயத் தணங்கின்
மனத்திரு மலருண் மனந்துறு மளியிம்
மாய வனைமிக மென்னும்
வனத்தினுட் சூதபு ராணிகன் முகமா
யறமெலாம வண்டவ மிகழக்கும்
முனிததிரள கேட்ப மொழிந்தரு ளெந்தை
மோகமா யிவன்கரம பிடிப்பாய்

109

ஆரணத் தந்தத் தாய்பவர்க கொன்று
யலங்குமில் வம்புய வழியோன்
வேரினைப் பவத்தின் வீட்டிருஞ் சானவி
யினெழிற் றடத்தினின் விரும்புஞ்
சீரினைத் தருகண் டம்மெனு கடிநக
ரத்திடைத் திருச்சி களிக்குங்
காரெனக் கிளரும வண்புரு டோத்தமன்
கருத்து கந்துநீ காணாய்

110

தொண்டைவாய் மயிலே தோய்கவிப் பெருமான்
ரோளெனத் தோழியாங் கிசைப்பக்

கண்டனை யளிக ணிலமென் றெண்ணி
யலமரக் கடிமலர்க் கரத்தாள்
விண்டன எவனை யகன்றனள் காள
கண்டமென் பெடையகம் விழையுந்
தண்டலைத் தலைமார் தளிரினைத் தணந்தோர்
தளிரினை ததைதலுந் தகுமோ

111

இளம்பிடி நடையா யிப்பரந் தாமன்
வதரியி னரனொடங் கிணையா
வளம்படு தவத்தின் வைகிழும் குணமே
வளர்தர விரண்டையும் வாட்டி
யுளம்பநத் தனது னொன்றுற நோற்கு
முத்தமற் குண்மைநா டோறும்
விளம்புறும் வண்ணம் வீற்றிருந் திருநா
ராயணன் விருப்பினோக் குதியால்

112

காரகிற் புகையுண் டிருமணங் கமழும்
கதுப்பினு யித்தடங் கண்ணன்
சீருறு நெடிய சிங்கவேள் குன்றிற்
சுரநர ரொருவருஞ் செறியா
தாரவே யுள்ளி யடவிர ணியனை
யடர்த்தவெம் சீற்றமுந் தணிந்தே
பேரபி மானத் திலகுறு நரசிங்
கப்பிரான் பெட்பினோக் குகவே.

113

நினைந்தன வருளு மைந்தருச் சிணையி
னீழலா ரரம்பையர் கணமு
மனந்தளர் வெய்தக் குமுறுமிந் நார
சிங்க மூர்த்தியு முமைகியா
தினந்தனுக் கிடுக்க ணிழைத்தவெம் பகையை
யீர்தவா லுகிரொடும் பிருதி
யெனுங்கிருப் பதியி னிலகிடு மினிய
வெம்பிரா னிவன்றனை மணப்பாய்

114

வெங்கதிர் மரபின் முனைக்கிலுந் தன்னென்
விதுவென விளங்குமிப் பெருமான்

பொங்குவெண் டயரத னெனுங்கட வீழ்துத்
 துலக ருளனை பெனுமா
 மங்கள சனகி யெனுமணி துறந்து
 மங்கையர்த் திரளையோ ரணுவா
 யங்கலு முளங்கொண் டயோத்தியி னெடுநா
 ளளிததகா குத்தனென் றறிவாய்

115

இத்திரு மலர்க்க ணெம்பிரா னட்டம
 கிழக ளின்பமும் பருகி
 யுத்தர மதுரை மாமகளிப் படுத்தோ
 னானக தூந்துபி யுளைந்து
 பெற்றிடுங் கணணன் புதுமணப பெண்ணி
 ளின்பமே பெட்டிம பெருமான்
 சித்திர மனையா யிவன்புய முயங்குஞ்
 செழுநற வருந்துதல் சிறப்பாம்

116

பூதனை சுகடி மருகிவை சிசுவாய்ப்
 பொலிகையிற் சிதைதரப் பொடித்தான்
 காதலி னிவன்றன் வனபபெனுங் கடலீற்
 படிந்ததைக் கடக்கலா தந்நான்
 மாதரா னொருகோ வலன்மனைக் கிழத்தி
 மாழ்கியே மாய்தர வவளின்
 நீதறு முயிசைத் திருடிய கள்வன்
 வெண்ணெயின் றதியுட னிவனே

117

வேறு

துவரைவா யெண்ணிரண் டாயிரந் தேராகையர்த்
 துவரித ழின்னமிழ் தொருங்குணங் துப்பினா
 னவிரிழை யன்னமே நீயுயிவ் வாயனின்
 னுவரறு மின்பமே யொண்ணுமே லுண்பையால்

118

காண்டியித் தேவதே வன்றனைக் கண்முகப்
 பீண்டிபூ மாதிரிந் திரையினின் னகைநிலா
 வாண்டெழும் வெண்ணிளிப் படலமோ டம்புதத்
 தேண்டிகழ் தன்றிரு மேனியெங் கணுமுறல்

119

நீலவா னெங்கணு நிமிர்நிலாக் கற்றையு
 மேலுதம் முசெழு கங்கனும் மிலகுறங்

கோலமே போலுமென் றெவர்களுங் கூறிடப்
பாலிரும் பரவையிற் பள்ளிகொள் பரமனே 120

இத்திரு மாயன்வை குந்தமா வெழினகர்
நிததர்முத் தர்தொழ நிலவுசெந் நேமியா
னெத்தலு காதிக னுததிவா யலைகுமிழ்
தததுவெண் ணுரைமுதற் றுமபல வெழுவபோல் 121

இம்முதற் பொருளினின் றெழுமரங் கேசனுஞ்
செம்மையப் பொருளிலோர் நித்திலஞ் சிவனுமா
லம்மலர்க் கரமுன திவனதை யாயுதக்
கைம்மலர்த் திருவிரல் கருத்தினிற் பற்றுக. 122

என்றவ ளியம்பலுங் குழலகே சத்திவ
ளொன்றுசெங் குமுதமா திகளொரீஇ யோகி
மன்றலா ரம்புய மன்னுமா றரியலாந்
துன்றுற தொருவினா டென்னினா ளரங்கமுன் 123

கண்டதைச் சிலதியுங் களிமிகக் கழறுமா
லொண்டொட யிததிக மூவணகே தன்னையன்
கொண்டமா தவசினுக் களவுறுங் கூர்பயன்
மண்டருந் தனமினன் மரபினர்க் கொன்றுமே 124

மலயவெற் பின்றமா மங்கையின் மடியெனக்
குலவரங் கத்திடைக் கிளிர்மதிப் பொய்கையின்
தலைபிர ணவவிமா னததினுட டதைமணி
குலபணிப் போகமாங் குளிர்நறுஞ் சேக்கைமேல் 125

யோகநித் திரைசெயா வுலகினைப் புரந்திடும்
போகவை குந்தமா புரியினின் றுதியிம்
மாகடற் புய்மிசை மன்னினுன் மலர்மக
ளாகனாச் சைக்குளே யாதியிவ் வனந்தனே 126

நாரகைக் குழுவின் தண்காள் போலுமாப்
பாரகப் பருப்பதங் களில்வட மேருபோ
னீருறுந் மணிகளுட் கவுத்துப் நிகரெனக்
கூர்தரு மிவன்குணங் குறிப்பதற் கார்கொலோ 127

மான்மதத் திலகமார் மதிசிகர் வதனமும்
கான்மணத் திகிலா ரத்தொடை கமழ்தரும்
வானிகர்த் திடுமகன் மார்பமும் மீனவன்
றுனினைத் திடுபெருந் தகைமையும் தன்மையும். 128

மன்னுமீம் மழகிய மாமண வாளனைப்
பன்னரும் பாவெனுந் தொடையலான் மறைவினின்
முன்னணிந் தென்னவிம் முருகவிழ் கைத்தொடை
தன்னிலிங் கணிகரீ தாழ்த்திடா தென்றனன். 129

வேறு

இன்னண மிசைத்த லோடு மெம்மனை யெழுமா னந்தந்
தன்னினின் றுளிய ரும்பு மகரந்தத் திமைக டண்மை
மன்னுகிஞ் சரசுந் தூடார் கருமணி யளிய கண்க
னென்றுதண் னீலத் தார்முன் னரங்கன்றோ ளியைச் சாத்தி. 130

மற்றுமோர் மலர்ந்த வல்லி யருகுறுந் தருவைத் தாவிப்
பற்றவங் கெழுவ தென்னப் படர்நதுகைம மலரிற் பற்றும்
பொற்றகல் லாச மன்னும் புதுமணத் தொடைய றுறு
முற்றிழை யணிந்து முன்னர் முகமதி வணங்கி நின்றான். 131

சுரகணஞ் சொரிந்த பூமா ரியினின்றும் பெய்கை யோகி
வரர்முத ரடியா ரானந் தக்கணீர்த் துளியின் மாயன்
விரவுறு மவதா ரத்தோர் னழைந்துகா ணைக்கத் தோடும்
விரைகமல் தொடைய லந்த வரங்கன்றோள் வீழ்ந்த தம்மா. 132

சூழமுன் கொடுத்தாள் சூட்டுஞ் செந்நிதக் குவளை மாலை
பாடிய வரங்க னேரா சகலஞ்செங் கதிரோன் கீழ்பான்
மோடுறும் பொருப்பி னுச்சி நின்றதன் கரங்கண முநத
லோடுறப் பரப்பு கீல வானென வொளிர்ந்த தன்றே. 133

ஆங்குதென் னரங்கத் தம்மா னறநெறி வதுவை யாற்றற்
கோங்குயர் பாவை மன்னன் மீதிவந் தொலிய லிட்ட
கோங்கிள முலையா னோடும் வருளபூ டணன்றன் கோயிற்
பாங்குற மிடையும் வையம் படர்மறு செழுந்த காலை. 134

அவனருச் சாவ தாச வரிகளு மயனே யாதி
திவிசைர் கணுயின் பொய்ணகத் திருமுடி செழுந்தோ ராதி

நவையறு மாழ்வா ராரு நானிலம் புகழ்ந்து போற்றக்
குயிகொடு தொடர்ந்து போந்த கோலமார் குறிக்கற் பாலார். 135

நித்திலக் கவிகை யாங்கே பணிபதி நிழற்றி னாறற்
கற்றைவெண் கவரி காற்றின் கடற்கிறை வர்களுங் கொண்டார்
சித்திரச் சிவிறி மின்னு மிருசுட ரெடுக்க வீச
சுத்திரா மர்களும் பொன்னை தண்டமே சுமந்து போந்தார் 136

இயக்கர்தம் பதியு மாங்கே யேந்தினன் மணிக்கா ளாஞ்சி
மயக்கிடு முனிவ ரேனு மாதர்க ணடனஞ் செய்தார்
சூயக்கூறு மறைக ளோதித தொழுதுநான மறையோ ராழ்ந்தார்
புயற்கூல மிடிப்ப தென்னப் பறைக்கு வம் பொதுனி யார்த்த. 137

12-வது சருக்கம்

வேறு

பலவாய பொழிலாய பலகைக்க ணுலையாத
பசுவென்னு மளவின்றியே
நலமாய சழகங்க ளவைசெய்த வினையென்று
நலியாது முறைநாடியே
வலமாய தன்செய்ய தயைகொண்ட வருவாய
மலர்மங்கை யுந்தானுமே
குலவாவ கந்துய்ய வட்டாடு திருமாலி
னடிகண்டு குறைவினடதே. 1

பெருமாளே மூவீதி நிரைகொண்ட வரையுண்ட
பெருமாட மணனி டெலாம்
விரைநாறு மந்தாச மலர்மலை யணிசெய்து
வில்வீச மணி துன்னிய
வரையாறு ஞற்றுந்த சும்பன்று பலவாரி
பூரித்த வெருநீரன
நிரையாய மைத்தோங்கு கடைதோறுங் குணவாழை
முதலாய நிலைநாட்டினார். 2

மறுகெக்கு மாகந்தை வருபல்ல வணமுண்ட
துகிலந்து சுககோடியே
நறுமின்ப னிப்பாணி தேக்கிப்ப சுங்கால்க
னைந்துள்ள நானுவித

முறுமென்ம லர்க்குப்பை முழுதும்ப சப்பித்த
 னொளிநிதிலக் தொளிபதா
 நிறைமாம ணித்தோர ணங்கண மிசைத் தாங்கி
 நிலைப்படுணித திட்டனர்.

3

ஆம்மாம ணித்தோர ணத்தோளி நிலவுற்ற
 தாகாப தலெங்கணு
 மம்மாமி னும்வன டிகலாளி கொல்லென்ற
 யிர்த்தாரம் நுள்ளாசெலா
 மம்மான சங்கத்தி னெழும்ந்த வெழில்காண
 வம்மாந கர்ப்பெண்டனை
 யம்மாம கத்தோறு நசையானெ முந்திட்ட
 கோலாக லந்தன்னமோ.

4

ஒருமாத சொருகாத ணித்திட்ட குழையோமி
 முயர்மாட மிவர்தந்தன
 டிருமாதி னொருபுவை கீட்டஞ்ச னத்தேக
 வழியோய் செலவுற்றனர்
 குருமாம ணிப்பொற்கி லம்புற்ற வொருதாளி
 னொருதோகை குருகும்றனர்
 வருமாழு லைக்குறற கலைசேர வொருதைய
 வுணராது வலிதோடினள்.

5

மற்றோசெ ழின்மங்கை மணிமாட மீதேறு
 விரைவின்னை திர்மின்னுதும்
 பொற்றோம றுங்கஞ்ச னப்பித்தி யுண்மன்னு
 பொருவற்ற தன்னீழலை
 நற்றோழி யெனவுள்ள மருளாம கிழந்தன்பி
 னங்காய்வி ரைநதேருகண்
 பெற்றோம தன்பேறு பெறுவோம சங்கன்ற
 னுயர்கோல மிவணைக்கியே.

6

புரியாழ்ந ரம்பன்ன புகலாரு மொருநங்கை
 பிறையாரு துதலிட்டிட
 மருவாரு நறுநான மலசாரு துனியங்கு
 லிக்கண்வ கித்திட்டன
 டிருவாழு வ்னமார்பன் வருகோல மதுகாணும்
 விரைவுற்ற செயலானொளிர்

விரியாடி யூழற்ற முகநீழல் வளைகிற்க
விழைவுற்று வக்குற்றனள்.

7

தன்றோழி யொருதானை யன்போடு செம்பஞ்சி
யின்சேறு தானூட்டுவான்
மென்றாம ரைக்கையின் மிசைகொள்ள வவளந்த
விழவிற்கெ முஞ்சிந்தையி
னன்றோக்கு மலருடு நனிநாற சோகத்தி
விடுதோக ளச்செய்கையுந்
துன்றேரி ரிங்கூந்த லத்தோகை மேற்செய்து
துணைவற்ற ணத்தேகினுன்.

8

பேரோர்சி தம்பத்து கில்சோர முகிலொன்று
பெருகோது யுஞ்சோர்தர
நாராய ணன்மன்னை நனிவீழ்ந்த லக்கோல
மாயோடு மொருமெல்லியல்
சீராரு துவராப திப்பேரை முன்கூவி
முறையிட்ட செலவாயினு
ளேரார்ந்த னள்ளேனு மிவளோரி மும்பைக்கு
மிடனாத வின்றிங்கரோ.

9

வேறு

மின்னு னாபுரந் தோளிலுங் கேயுர மிளிருங்
பொன்ன முக்கணு மேகலை பொலியுந் தரத்து
மன்னு தன்மணி வடங்கடி தடத்துமோ கமங்கை
யின்ன வண்ணமே யிழைபல வணிந்தனள் விரைவால்.

10

நாறு நானவைம் பாலவிழ்ந் தலையவோர் நங்கை
யேறு போழ்துமே லகங்குழ விருந்துவீழ் பிணையல்
வீற னங்கனீ விரைகென விடுத்தவம் பலங்க
னாறு கின்றது கடுத்ததங் கவருட னடுவன்.

11

கோதை பென்னயின் கோதையார் கோதையை யுதவி
மாத வன்புய மறைப்பனென் றுன்னினு னெனவோர்
கோதை சோர்தருங் கூந்தலி னொலியகைக் கொண்டா
ளாதாத் தரங்கன்மு னின்றகங் குழைந்தன ளாமால்.

12

நான மாசொடு நகைநிலா வெறிந்தொளிர் வரன
மீன நாயகத் திரள்பல மின்னனார் தங்கள்
வான நாடுறு மேலக வரிசைகளை முழுது
மான பொதபல கணிகளுள ளவைதொறு மமாந்த. 13

உழையி னேக்கியர் நானமொ டகப்பணி யொருவா
மழையி னின்னிற் மாயவ னெழுநரு மருகிற்
கழையி னேர்க்கு கங்களைத் தொடுமெபாறி சிதறி
துழையி னறலர்க் கணைகளா னெத்தகம் கண்டார். 14

மேலின் மின்னிய விமானம திடைமிடைந் திமையா
தேலு மின்விழ விதம்பெற நோக்குறு நாருந்
கோல மாரிமை யவர்களுந் சூறிததுவே ழுணரார்
நூலி னோர்களு நுடங்குறு மனத்தொடு சிங்றார். 15

ஆண்ட நாயகன் மருகளு யமைவுறுந் திருவைக்
கொண்ட கோதையை யீன்றிடுங் குரவர்கள் முன்ன
மண்டு தீயிடை மணந்தரி திழைத்தசெச் தவமபோற்
பண்டு மண்ணிடைப் பரிந்திழைத் தவகொவ ருளரோ. 16

தெங்க சம்பையுட் டிகழ்தரு வரங்கரா யகன்றன்
தொங்க லாந்ததா ருரத்தகல் கிற்கிலாள் குலவப்
பொங்கு மாசையிற் கோதையின் புதுமண முறலாள்
மங்கை மார்களிற் பெருந்திரு மணந்தவ ளவளே. 17

கோதை வானவ ரியாவரு நோக்குறக் குலவுந்
தாத விழந்ததார் தடம்புயஞ் சூட்டிய தகையான்
மாத வனறிரு வருச்சைக ளனைத்தினு மறையு
மோத ரும்பகட் டரங்கனே யுயர்ந்தவ னுமால. 18

அங்கி யைம்முத னுதவ னுயிரங் கண்ண
னங்க மில்லவ னரியிவர்க் கருஞ்சுவா கையுமை
தங்கு சாயையஞ் சசிரகு தாககணங் கிவர்போ
லங்கி ளர்ந்தகோ தையுமரங் கற்குரித் தானுன். 19

என்று எங்களித் திகைத்திடும் புரிபரி வைபரின்
துன்றி ருஞ்சுவைத் திருமொழி திருச்செவித் துணையா
என்று கொண்டவர்க் கருங்கடைக் கணிப்புற நங்கிச்
சென்று மாறனின் திருமனை வாயினிற் செறிந்தான். 20

ஏகு காலையிற் தீவர விழியினு ரின்மேன்
மோக மோடிருந் துய்கதிடு மரங்களின் முன்னர்ப்
போக மென்மலர்க் கந்துகம் புள்ளர சிறகின்
வேகவாயுவிற் றகைபபுறப் புறம்பெலாங் வீழ்ந்த. 21

ஒங்கு வாயிலி லுவணன்மீ துறைநர வுலகம்
பாங்கி னுய்த்திட வெழுந்திடும் பராங்குச னாதி
யாங்கி ளர்ந்திடு மடியாவர் கருப்புர முதல,ந்
திங்கி கந்தரீ ராசன விதிதெரிந் திழைத்தார் 22

மேரு வில்லின்ன மென்மலர்க் கரம்பிடித் துவணன்
சிரு றுத்திருச் செங்கயிற் புறத்திருந் திழியா
வார ணத்தயன் சுவத்திய யனஞ்சொல மாற
னேரி ருந்தடங் காட்டிட வெழுந்,கன னென்ப. 23

வேறு

எங்குங் கதலி கமுகங்க ளியைந்து டித்த,ந்
தங்குந் தொடையன் மலர்த்கார்களுந் தாழ்த்து பல்ல
தொங்கும் மணியின் சுடர்மின்னு மனேகந் தோகைச்
சங்கம் முதல பலபுட்ப டலங்கள் சான்ற. 24

மெய்யார் துகிலி கை யுளாண் பெடையீது காதல்
செய்யா வனப்பிற் சிறகாடல் செறிந்து தூக்கி
யெய்யா ரமாயங்க தன்பின் படரெண் மையாக
வேயாயி ரங்கோடிக் கொஞ்சு மலங்க வார்த்தும். 25

லத்தின சரமேற் பலநா லவந்த
வெண்ணற் சவியின் விசித்துள்ளது கூல மற்றும்
வண்ணத் துயர்ந்த தவளத்தொளி மலகி மின்ன
வெண்ணற் கரியவிருஞ் செம்மைக ளின்னு மேய்த்த. 26

வதுவைக் கமைத்த மணிமண்டப நாப்ப னூலிற்
சதுரத் திழைத்த மணிமேடையி னிட்ட சந்தம்
புதுநற் றவிசின் மணவாள னும் பெண்ணும் புக்கு
முதமுற் றிருக்கச் சடகோப முனிவர் செய்தார். 27

விண்ணின் குரவன் விளம்புஞ்சுப மூர்த்தத் தன்னிற்
பெண்ணும் பிளையு நறுநீர்படிந் தாடை சாத்தி

- மண்ணும் மணியி னன்றியோ பெறுமற றணித்து
கண்ணு வ கருத்துங் கவர்ந்துள்ளவா கா சி தந்தே 23
- மணையீ திருக்க மலரோனவா பூங் கரகத்
பணைபல் கறவக மணிகக்கங்கனம் பண்பி னு கதுத்
துணையா மமரர்க் கெரிவானவன் ஆய கெபரி
னனையா தெழும் பசசிலையோடவி யார்த்து பெய்தான். 29
- சீரார் பழமினி யிவ செமமலர்ச் செங்கரன் கொண்
டேராய் வருடி யிலகுமவெயில் வேந்த னென்னப்
போரா ரயினேர் விழிமாதரின பூங்கரத் தேக
காரா ரரங்கன் கரமபற்றுபு மிக கொளிர்த்தான். 30
- ஆசைப் பெருக்கத தனங்கன் சொரி யம்பதென்ன
மாசற் றவத்தம் திகணமலர் மாணுங் கையில
வாசச் சுவேத வளரீரரும் புறற தாய்கே
நேசத் தபாணி கரகணங் திசுந்தந் தநேரம். 31
- ஒருவர்க் கொருவ ரவனோகதுறு மொத்த பார்வை
பெருகிக் களிபதி னெழுவாயிற் பெருகி நாண
மருகிக் தளர்ந்து மிகவாஞ்சையு மாக் கெழும்பப
பருகற் கினையா யுடன்மற்றெழும் பாங்கு னனதே. 32
- அத்தம் பதிகள் வலஞ்செய்சிகை யாக் கெழுந்த
சுத்தம் பெருகு முயா தீவலஞ் சூழ வந்தார்
புத்தம் புதிய வரவிந்த மலரை வைக
லொத்தம் கரச வனஞ்சுற்று நிரண்டை யொப்ப. 33
- பொன்னன்ன லூர்கி புகலப்புநற் கோதைபை யன்
நன்னின்க ரத்தி லொளிர்தன மலர்த்தன் கரத்தான்
மணனுஞ்ச மழ்ப்பின் மருளும்மட மானி னோகின்
மின்னுஞ் சுடரிற் பொறியோம மிடைந்து செய்தாள். 34
- அக்கா லவியின் மணமுண்டெழு மந்த வோம
மிக்கா சொழுங்கின் கருத்தும யினிரு மின்னு
மொக்கா தகோதை பொனியார்முக வாரி சத்திற்
புக்கா வெழும்புங் கரும்புட்கல மாலை போன்ற. 35
- மற்றா யிரங்கண் மகவானசன் சொல்ல மாயன்
சிற்றே ரிடையா னிதயங்கிழ் செம்ம ணிக்க
னுற்றே யிலகற் கொணும்பூவடி நான்கு கையிற்
பற்றா வெடுத்தம் பிழிந்திது புரிந்து வைத்தான். 36

இவ்வாறவனை மணந்தே யயனீ சனுகி
யவ்வாறவன் போற்றிசைப்பத் திசுழ்தன்ன வைய
னெவ்வாறவமுதவுததிக்க னெழுந்த காமர்ச்
செவ்வாய் மயிலைச் செறிகாலினுள் கண்ட தின்றால். 37

வேதன் கபாலி முதற்றேவரை விண்டுசேனை
நாதன் மதுர கவிநாரணன் மூர்த்தி யெல்லா
மோதும் மதுரைக் கிறைகாவலர் தம்மை யோர்ந்தே
யேதம் படாது சிறப்புச்செய லீங்கு மன்றோ. 38

வகுளா பரணர் பணித்தாருடன் பொய்கை வந்த
தகையார் முதலார் திருத்தேவியின் தந்தை யார்கண்
மகிழா வனைந்த திருமங்கலா சாசனத்திற்
சுகவா வரங்க னுயர்முததி யவர்க் களித்தான். 39

வேறு

சூடிமுன் கொடுத்த தோகைத் தாயருந் தாதி மாருஞ்
சேடியர் குலமு மெண்ணும் வரமெலாஞ் சிறப்பி னீந்தே
யாடியிற் கபோலத் தானோ டுதைத்தற் கரிய சீரின்
மாடிய சயன கோல மணவறை மணந்தான் மன்றோ. 40

ஆகிபோ லரிய மேனி யவையுமொன் றாக வாங்கே
காவியங் கண்ணு ளோடுங் கலந்துகண் வளருங் காலை
மேவிய புலரி கண்ட சடசிதர் முதல மேலார்
தீவிய வடியா ரையன் றுயிலெழத் தெருட்ட லுற்றார். 41

ஐயதன் பதக்க ளாலே யடியுணு மாழ்து மாசைச்
செய்யபற் பினியின் செய்தி யுணர்ந்துருத் தெழுந்த செங்கேழ்
வெய்யவற் கிரிந்து தண்ணென் விதுகலை தளர்ந்து சோர
வெய்யெனக் குடயில் வெற்பி னெனின்துய வோரு மன்றே. 42

ஆம்பரத் தணந்து இன்ன மவிரவம் பராகை யாய
கொம்பனை யவனைக் கூடித் தாகை மறைந்து மாழ்கத்
தம்பொலி விழந்து சோருங் கரங்களிற் றளருங் காமி
யிம்பரிற் கிடப்ப தென்ன விலகும் புலியு மாங்கே. 43

குமுதினி குடக்குப் பெண்ணின் மலைமுலைக் கோட்டில் வீழ்தங்
வமுதமா கிரணாய்க் கைகந்தையு யறிந்து சாம்பி
யமதிலாம் வதனங் கூம்பித் தயங்கிய நயன்மா னா
டிமுதையி விதைவு னும்தன் மாணினி கணமு முண்டே. 44

பரிதிமுன் னுதயஞ் செய்த வுணரகே பரவிப் பாட
மிருளெலா மிரிந்த தம்மா மென்டொ ரிடஞ்சார பறற
திருவிளர்க கெதிரின் மாறாய்க் திரிதநுந் திறத்த வன்மை
யரிகளு முளரோ வெந்த மரணமா கரு ளினே. 45

கயங்களின் மலர்ந்த வின்பங் கயங்களின் மலையும் கள்ளை
நயனகொள வருந்திப் பாடு நாகின வளிக னுத
முயங்குரின் முழவுத் தோள்கண் முண்டாக சீனயின் பங்காய்
வயங்குமம மலராள பாத தாபுரத் திசையே மாணும. 46

கூம்புமோர் குமுதத் தூடோர் பெடை மூல்குரலைக் கேட்ட
வேமபலா ரளியொன் றந்த விடுககணுக கிரங்கி யாங்கே
யாமபல படியே தாணமுக் கவைகளா னுழுது செய்யும
போம்படி புறத்துச் செய்ய முயற்சியைப் புரிந்து பாராய். 47

இன்னிசை மிழற்று மாகே' ரறுபத மினிது தோயு
மென்னறுங் குமுத நீதது கலந்தர மினிருகு செய்ய
கன்னய முளரி பூடே நலுதுமா லெனாக னேனுந்
துன்னிய விபததர் தமமைக துறந்தய லெழுவ ராமால். 48

முயலின்கு டிறைவ னோடே முயங்கிய நிசியா மங்கைச்
சயனவம் பரததின் மினலு உதாரணை குலமாங் கோதைப்
புயலினின் னுதிர்ந்த பூவுந் திமிரமா நானப் பூச்சு
மயலகல் வுறவா திததன பதங்களா லஹறு மாதோ. 49

வைகறைப் பொழுதி னெடுத்து வாசவத் திசையா மாதர்
கைகளா யிரமாம் வெய்ய கதிரிளங் குழவி யீன
மைகலு முளிக னென்னுளு சிறையினர் மணமே மிக்க
வைகலந் தலங்கு மம்பு யத்தினின் விடுபட டாரால். 50

தருத்தளிர் வெற்பின் றுது தடங்கிள ரரிய செந்தா
மரைத்திரு மலரின் மின்னார் மார்பொளிர் மாவத் தோடித்
திருத்தகு பொருள்க டோறுந் திகழுசெரு சவியை யீனகே
மருத்துவன் றிசையின் மன்னு மிளங்கதி ரிரட்டிப் பிக்கும். 51

பங்கய மலரை யீனும் பாசடை மிசைய பாலை
பிங்கலன் வெயிலாற் சேத்து பிறங்கடி கணத்தைப் பேடை
தங்குமுன் னுயிர்த்த வண்ட மெனநின்னத் தவற்றைத் தைவந்
தங்குதன் சஞ்சு தன்னு லனமலை துணர்ந்த சிக்கும். 52

கதிரவ னுதய வெற்பி னுயர்முடி கலந்து வையம்
புதைதரு நிபிட வந்த காரமும போகி வைக
லதுவர மலர்ந்த பூவி லளியின முரலத் தூய
மதுவிருந் தொழுகும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 53

பனிப்பகை வெயில்க ளாசை யெங்கணும் பரவி விண்மீ
னினத்தொடு மதியின் சோபை யிகந்துபைங் கழுகின் பாளை
தனிப்படு மணத்தை வாரி வைகறைக் குரிய தண்கா
லினிப்புற வுலவும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 54

பல்வகைப் பறவைத தோடு பைம்பொழி ரெறுங் கூகாவேன்
றல்கவி ஷீரட்டு மல்போ யாழியின் றிரையி னேதை
மலகுறு மமர ரீட்ட மருமலர்த் தொடைய லோம
புல்கிய புகழ்பூம் பள்ளி யெழுவின னரங்கத் தம்மா. 55

குடம்புரை செருததன் மேதிக்குலங்களைப் புடனே தோழத்
திடந்தனை யொருவி மேயற கிருங்கழை வயலுக் கேருந்
திடமபெரு கிடபத் துங்கா ரத்தொலி திசைசூழ் வைய
மடங்கலு மெழும்பும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 56

ஆனிரை பழுவத் துய்க்கு மாயர் வேயங் குழலி னேசை
தேனசைந் துழலுந் தும்பி யிசையொடு திசையின் மலரும்
வானவ ரவனிமாண வகர்களுக குரைக்குந் சாம
கானமும் கழுகும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 57

அருக்கர்க ளிரதத் தம்மி லுருத்திரர் விடைமே லாடு
முருக்கினர் சிகியிற் கந்த னுகிய விவரோ டிற்ற
திருக்கினர் மருத்த ரட்ட வசுக்களுந் திரண்டின் கோயி
னெருக்கினர் நிலவும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 58

இவர்கு முனிவ ரீதோ மருத்துவன் மருத்தர் சூழத்
தவனமா வியக்கர் விச்சா தார்கந்தி ருவரும் போத
நவமணி பதித்துப் பொண்ணி னுட்டுமுன் வாயி னிற்கத்
தவநெருக் குடைத்துப் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 59

நிதிக்குவை கபிலே யோடு தருப்பண நினது பாதந்
துதிப்பதம் குரிய வெல்லார் தும்புரு நாச தாதி
மதிப்புறு முனிவர் கொண்டு மணந்தன ரிரவி மாகத்
துதித்துநன் கொளிரும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 60

மாடக மணியாழின்ப மணணமை முழுவ மாதி
நாடருங் கருவி போடுங் கின்னரர் கருடர் கன்கு
பாடுகந் திருவர் சித்த ராதிபர் படுத்தன் கோட்டி
கூடுமக் குவிந்தார் பள்ளி பெழுகவின் னரங்கத தம்மா. 61

நின்னெழி லடிபா ருள்ள சிவர்க்குப் பொன் னியினீர் தேய்த்து
பொன்னினைப் பொருவு மாதர் பூந்துகி லனாகத் தம்மை
மென்னறுங் கரத்தா னன்கு பிழிந்தக பிடையும் வேளை
யின்னறும் புலரி பள்ளி பெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 62

என்றுதேன் பெருகுங் குட்டை யினைத்ததார் மலரின் கூடை
யொன்றிய புயத்துத தெண்ட. ரடிப்பொடி யுவந்து பின்ன
ரின்றுயி லெழுச்சி செத்த வியல்பென விசைக்க வைய
என்றுள மகிழ்ந்து பள்ளி நன்குணர்ந் தெழுந்தா னன்றே. 63

வேறு

காலேபுரி கன்மமதன் சின்னைழநை யாழ்ந்
மாலேவன நாமுமண மார்பரிசு டம்மை
மேலையொளிர் சூரிகளின் மேதினிபு ரக்குங்
கோலையடை கொற்றவர்க ளாதிபரி னோககா. 64

வீமனொளிர் வென்னிடை விரைக்குழலி போடு
மாமனிவ னேறியுடன் மற்றவரு மேகப்
பூமகண்மு கத்திலக மென்றவரும் போற்று
மாமறைம ணங்கமழ ரங்க்மெழ லுற்றான். 65

அங்கமர ராதியனை வோருமவர் தங்க
டங்களுறு மூர்திகளி வர்ந்தனர்க டண்ணென்
றிங்களெனுங் கவிகைமுத லானவைதெ ரிந்தே
யங்கரமெ டித்தருந் ணைத்துசெல வுற்றார். 66

நாரணர்கள் வியிறைக ணன்முதுகி வர்ந்தா
ராரணன ரத்தினும சன்விடையெ ருத்துஞ்
சீரியவ லாரியயி ராவதளி ரத்து
மேருறுவி மானவல மிமையவரு மார்ந்தார். 67

மன்னவர்த மக்குரிய வாகனமி வர்ந்தார்
பன்னரிய பத்தரவர் பன்னுமுறை யோக

மன்னுவல மாகியவி மானமதி வந்தா
நின்னவகை யெம்பரனை பேவருந்தொ டுந்தார். 68

அஞ்சிறையின் வேகமதி னம்புதமொ னுங்க
விஞ்சியெழு முவணன்மிசை கோதையெ.டு விழைவிற்
கொஞ்சியெழு மெந்திருவ ரங்கன்களி கூடாதே
மஞ்சளமா யின்னவண மற்றறை. லுற்றான். 69

மாலெனுமெ னக்குமிரு மலைவினை விக்கும
பாலெனுமொ ழிததிருவே பாலெதிரு யர்கத
கோலமுறு பொன்முடிசள் குலவுறவ னேகம
மேலுலகு மேலுறைய மின்னுமலை யீதே. 70

செங்குலைய வேலநறும் பைங்கி. ம கிளைக்க
ணெங்கணும்ப டுந்த. முனை பைச்சருமி னையுங்
குங்குமமுஞ் சன். னமுங் கேடியுழை பே னகும்
பொங்குதிரை யுண்ட. மணி புக்கிலு வ. ம. 71

சந்தகிலு நித்திலமுஞ் சார்த்தொ ழுரு மிக்க
வுந்தியுயர் தாமிரப டுணியிதையி. வேக. ல்
சிந்துவெனு மருமகனு மென்றி. னை சேர
முந்துமனை யாளென ழு த. ததைய வந்த. ளன். 72

அந்தவரை மாலிருஞ்சே. லைமலையென் றுருஞ்
சிந்தைமகிழ் வோடுசெந்ந் துயந்திதீவர். னேணர்
விந்தையுறும் வேட்டையாந் திந்தவரை பே. ர
மெந்தமயர் தேவகிவ ணிருந்தகங்க ளிப்பேம. 73

நாபுரந் தித்தணறு னுணழுவலை சொண்டு
பூபலம லாத்தவையின் பொன்விரையை மெ. ண்டி
தாபமக வத்தவமுந் தண்வளியை யிரதத்
தாபாம ளிக்குமுப காரமென வென்று. 74

ஏறுசினையின்முனை ளிந்துவுடல் பாய
ஓறமிழ்த டித்தலமு றைந்துவள கோளி
நாறுமல நின்மரமிந் நாகமிசை யொன்றுங்
கூறருந் தஞ்சுவையே கூர்பழன ளிக்கும். 75

பற்றிறையு மின்றியெ மம்பா தலத்தி
லொற்றையரு ளன்பரியெ முற்றகளை யாறச்

சொற்றங்கி தூயணி வாழுகொடு பிசும
பொற்றசிது துணடுளிகள கொணடுதெய புர்ப்பு.

76

பானுகர ணகதிரிமி ருட்படலம் பட்டி
யானது சரண்புகலெ னப்பசுமை டான
மேனிமம ணித்திரளின் மிகக மெய்ளி பேசின்
வானளவு மிந்தபரை வாயெ ளிர்கல ச னுப.

77

இருபுடையும் வெள்ளருவி யிழியமதி மீதே
மருவுமவ பங்குமிது மன்னுகுடை நீழல்
விரிநிலவெ ழிற்கவரி வீசவிரு பாலும
புரிசுவது பூதரசி ராச்சிபமே போலும.

78

தூபுரந திசசிறிய கோன்மைபெறு கால்கள்
வீபுதிய மாதவியின் மேன விரவி வீழும்
மாபெரிய மஞ்சளம் ராளநிவ கவகள்
பூபருக ளித்திரள்பொ ருந்திவி கரிகடு.

79

வேறு

பாரா யெந்தம் பைங்கிளியே முன்னே காணும் படர்வனத்தை
யேரார் சென்னி செழியர்களி னெல்லைக் கிடையே வருமீதற்
பேரா யிரவெங் கதிரோற்குப் பிதியடைந்த விருட்படலஞ்
சேரா வொருங்கு குடிகொளளுஞ் செப்பற் கரிய திதன்பகடே. 80

காணு ரிங்குக் கானவரின் கரிய குழன்மவ கையர்முழையன்
மேனார் கிளியின் துஞ்சுவிடை மிடையுநாக மணிவிளக்கந்
தானு யெரியப் பொருதழிந்த தாணி பால் குடைக்கதவ
மரனு வாயி லதனுளுறைந் தன்பர் தப்பா லாடுவரால்.

81

பொன்னித தெண்ணீர் பாய்தரலும் புகழி னோவகும் பூகங்கண்
மன்னித திகழும் பொனபுரைபூம பாளை தங்கண் மணநாறு
மின்னந் பசிய தேன்றுளிக ளென்று மெழுந்தம் பரமறைப்ப
மின்னிப் பெரிய தூர்த்தினமாய் மேன்மைப்பொழிலேசோனாடாம்.

பாரா யிந்தப் பரவையிது பரசு பாணிக் கடுகனையா
யேரா ரிந்து வெழுமிடமா யிரத்தி னனகட் காகரமாய்க்
காரர் குழலி யாமுணர்ந்தே கண்டுஞ் சுமபேர் மணவறையாச்
சீரா ரவனி மடந்தையிடை சேருங் கலையா யிலகிடுமால்.

83

ஆற்றிற் செல்லா மாதரமா யயிரா ணீக்கேள் வன்கரத்திற்
கூற்றிற் கிளருங் குவிசத்திற் குடைந்து குலைந்து சரண்புகுதும்
போற்றற் குரிய பொருப்பினத்தை விரைவிற் போது மெமதகமென்
றற்றிக் கூவு மெனலாகு மலையா மத்தத் தலங்கிடுமால். 84

தவளக் கூரியுச் சைசிரவத் தமரர் கோணைத் தண்புனலா
லவனி யுய்யப் பெய்முகிலைச் சோமன் றன்னு லைமுகனைச்
சுவையி னரிய வின்னமிழ்திற் சுரசை மணிக ளிறையினெமை
யுவகை பெருக வுளுற்றிடுமா லொளிரும் வள்ளைக் குழைச்செவியாய்.

ஏற்றா சேற்ற படியெய்த வியுஞ் சிந்தா மணிதேனு
ஹற்ற பொழுது மகரந்த மலரைந் தருவா முவையீன்று
கோற்றேன் புரையு மலரவனைப் பெற்றுக் கொடுத்த குரைகடலுக்
காற்றா தாசே பகைத்திடுவா சமையு முலகம் வள்ளியர்பால் 86

இவ்வா ரவ்வா றுறுவளங்க ளென்றெம் மன்னைக் கியம்பியெழுந்
தொவ்வா தொன்று முயரரங்கத் தோங்கும் பொன்மா முடிச்சிகரி
யவ்வா யிற்க ணடைந்துவட மலையான் மன்னை யன்புமிகுஞ்
செவ்வாய் மொழியின் விடுதலானை மலைபான்றிருமா முகநோக்கி. 87

இன்மா முறுவ லிழைத்தனுப்பி யெழின்மா விருஞ்சோலைப்பரணைப்
பொன்மகடைக்க ணிப்பிழைத்துப் போக்கிச் சிரக்கம பனம்புரியா
நென்மா வயல்குழ் திருக்குடந்தை நிமலன் மன்னை விடுதலிந்த
மன்மா வுரத்தார் களைப்புருவச் சேகை தன்னுன் மகிழ்ந்தனுப்பி. 88

திருக்கண் மலரை விழித்தனுப்பித் திசைமா முகனைச் சங்கரனை
புரைக்கும் பிரிய வுரையானே யொருவா னாறுமகன் முதலாந்
திருக்க ணீழல் வதியமார் தமையுந் திசையின் பாலரையும்
பெருக்குஞ் சேனைத் தலைவனையும் பிறங்கு வையத் தரசரையும். 89

கூட லார்தங் கோவினையும் விசலை யசைத்துக் குளிர் கடைக்கண்
மாடி விடுத்து மறைமுதலோங் கார வுருவாய் மற்றொளிரு
நீடும் பொன்வி மானமதி லடியா ரோடு நீள்குழவிற்
சூடித்தந்த கோதையொடுஞ் சுகமுற்றெங்குமுறைந்தொளிர்ந்தான்.

13-வதுச் சூக்கம்

இள வேனில்

ஒருவி லாலொரு பெண்ணையொழித்தனை
யொருவி லாலொரு பெண்ணையு முற்றனை
பொருவி லாதின் பொன்புரை யாடலைக்
கருவி லார்திரு வரளரும் காண்பரே.

1

சேர சோளர் சிறுமியர் தம்மொடும்
வாச ணிந்த வனமுலை கோதையோ
டேர ணிந்த விலக்குமி தன்னொடு
மாரு மம்பொன்ன ரங்கத்தம் மாணையே.

2

அண்டி மூவிரண் டாயவி ருதுகள்
கண்டு தம்முறை யினவணங் கைதொழு
தண்ட நாயக னானந்த மேயுற
மண்டி மன்மத னோடும் ணந்தவால.

3

குரவ மாவொடு கூர்தருஞ் சம்பகம்
விரவு சிந்துவா ரததொடு வெம்மணம்
பரவு பாடலங் கன்னிகா ரங்களு
மரவ வண்டிகண் முதுவ லர்த்தன.

4

பூக மூகம் பொலிந்தும லர்த்தன
நாக நாடும் சோகமும் பூத்தன
சாகை யள்ளுறுங் கூவிள சாலமுங்
காக லந்துக மழ்ந்தலர்ந் தோங்கின.

5

இந்த வண்ணமெ முந்திடு வேனில்வாய்க்
கந்த வாகன லர்த்துக் கழிந்தரு
மெந்த வினமல ரின்மண முஞ்சொரி
தந்த தேனையுந் தான்கொடு வீசிஞன்.

6

வைய முற்றும் வயங்கொ னிலந்திடும்
வெய்ய பூங்கணை வேடனக் கேவலஞ்
செய்ய வந்த செழும்வயந் தந்தனின்
மைய வின்றிய மைந்தனர் யாவரே.

7

அந்த வம்பரு வத்திரு மேன்மையாற்
செந்தை நன்கு சிமிழ்ப்புற ரங்கனுங்
கந்த வாரத துடன்கள கண்டதின்
சந்த நாத நிறைபொழிற் சார்ந்தனன்.

8

கோகி லத்திர ளங்கு குழுமிவள்
வாகை நண்ண வருகெனக் கூவுமால்
சாகி தங்கள டித்தலந் தேங்குமேல
வீக லந்து விழுந்த நறவமே.

9

வேறு

தாழிருஞ் சினைக ளாகுந தனுவிடை நறவம் வேட்டு
வீழளி நிரைக ளாய நாரியி னிசையின் மேவி
பூமுற மலர்ந்த பூவா முளைவுறும் பகழி கொண்டு
காழுறு மனதத் காமன் கெடவரல களிப்பி னுற்றும்.

10

பன்மலாப படலவல்லி படர்ந்தபைம் பவனந தன்னுள்
வன்மையார் பவனன் றன்னு லருஞ்சுவை மதுவை வாச
மெனமலர்ச் சுகடந் தண்ணுண் மிழற்றளிக குடிகள் மேவி
யின்மையார் பெடையாம் பெண்டி ரிணைந்தறப் பருகி யார்ப்ப. 11

அறுபத நிகவம வலலி யடர்மனை யலர்ந்த பூவி
னறுமது வருந்திக கோகி லங்களி னறிய பாடல்
செறிதரத் தளிர்க ளாய செங்காச் சதியுஞ் சேச
வெறியுறு துளபன் காண விழுநடம் புரியு மாதோ

12

கருமபுனொன் றலராம பான பாசனங் கழுமுந் தேனில்
விரும்புறு பெடையி னீழல விளங்குறு வதனில் வீழ்ந்த
தரும்பெடை யெனவே யார்ததங் கீர்த்திடம் கணுகு மாற்றும்
பெருங்குடி யர்களின் றன்மை யிற்றெனப் பிறங்கு மன்றே.

13

மென்பெடை யெனுமோர் நங்கை மிகுமதுப பருகி யாடித்
தன்கருஞ் சிறகாந் தானே தனையெடுத்த கன்று நானு
மன்புறு மனியாங் காழு கன்களித் தருகிற காண
மன்பெரும் பொழிலி னுடே மகிழ்தடம் புரியு மாதோ.

14

வரிமணிச் சுரும்பின் கும்பர் வகையிலா னுன்றி மெய்யி
விரும்பொடி திமிர்ந்து தள்ளாட் டத்துட னியங்கிக் கண்க
டிரும்பியே சுழல வுள்ளக் களிப்பொடு திரிதல் கள்ளை
திரும்பியுண் மிழலு மாந்தர் விறவினை விளக்கு மற்றும்.

15

நந்தனத் தரிபகாம வவலிக ணனிமேற் சற்றச
சுரதரத் துடனே தோன்றுங் கற்பகத் துரும மென்ன
வரதநற் பொதுமபா நாபப ணரவகரின மகரி ட்டடம
பந்தமுற் றருகிற சூழத் துலங்கின் பவள வாயான.

16

மணிவளை பொலிபபக் கணகண மானென மருள மேலா
ரணிகோளே காசஞ் சோரத் துயிலவரத் தாளத் தாடம
பிணையனா முனமு னென்று பேய்முலை சுவைத்தாற் காங்கே
மணநறு மலாகள் கொய்ய முந்தினா மயிற குழாமபோல.

17

நான்மல ருணாந்து கொய்யு நங்கைமா ரைமபா னுறுஞ்
சேண்மண மலரில வீழ்ந்தது சிலீமுகத் திரள்கள சோந்த
நீணமகி தலத்தி லாயு நேர்மையை யறிவி னீண்டோ
மாண்மலி பொருளில வீழ்ந்தது மறறவை வணவ ரன்றே.

18

மயிலெனு மகவு மங்கை யொருத்தியின் மணமீ தூரு
முயாவறு மேரு பூத்த மலரெலா முவந்து கொய்தும
பயிலவுறு துனியின் மறற மலரையும் பறித்தற் கெட்டான்
முயலவுறம விழுமி தென்றான முழுதுமே விழைவ ரன்றே.

19

தழைக்கிளே குழையப் பூத்த தமனியச செண்ப கத்தோ
ரிழைபுரை துசப்பின் மின்னா ளெய்துபு பறிக்கு மெலவைக
குழைபொரு நயன நீழல பாய்ந்தவண குலவன முற்று
துழைதரு கரும்புட் சங்கச் சங்கையை துவலு மன்றே.

20

நடைமணிச் சிலம்பின் னாதங் களிலன மெனுமோர் நங்கை
விடையெனக் குலவுங் கணகண் மீதுமென் பதம்வைத் தேறும்
புடையுயர் தருவின் மலகும் பூபபறித் திடுத ரெமபர்
மடவர லவாமீ தேறி யாடுதற் கெழுங் மாணம்.

21

மற்றொரு நர லுங் கோவை மணியொளிர் நிதமப் மாதர்
சிறிநடை யிடுகச் சென்ற லத்தகஞ் செறிந்த தாளி
னொற்றலு முயர சோகஞ் செம்மல ரொருங்கு பூத்த
துற்றிடுங் கருவித் தன்மை காரிய முலகி னெண்ப

22

கூடுறுங் குடத்தி மார்கள் குவிமுலைக் கண்ணின் வண்ண
மாடிய வரங்க முன்றோ ரணியிழைக் கமர ஞரி
னீடுபூத் தருவை யிங்குக் கொணர்ந்துட னிலவச் செய்த
வாடலா நினக்கு மிந்த வருஞ்சினை சூறித்த லென்னே.

23

சேவடி செறிவோர தங்க டமசிரச சுக்க டேய்க்கும்
பாவனை யதனா னினறன பன்னியா விழிமேல வீழும்
பூவிரச சையும பொங்கு மளிநிரைத் தமசை யுமபே
ராவலின மலாககை தன்னா லகற்றுபு வருந்து கின்றாய் 24

என்றுமா டகயாழ் நாண விசைத்திடு மகளிரா தமமை
நன்றுவந் தருளிமாய னறுமலா பறிதது வாசத்
துன்றிடுங் குழலிற சூடி யெழிறபுயம புளகம பூக்க
மனறலின மலாககை தனனா னீவலு மகிழ்வு பூத்தாரா. 25

கோதையுள னிடட கோதை யாரினி வசன நோக்க
மேதகு பொருளிற றண்ணென னிலவெறி முறுவ லினன
கோதறு விதியி னாகு நகைமலா குளிராநது பூத்த
மாதவ னாகும பாரி சாதத்திற பயனும் வாய்ந்தார். 26

முதுவேனில்

வேறு

வேனி லின்னணம் விலகலுஞ் சுழிமுது வேனில்
காண்ம லிந்தலா பாடல மலருரு கல்லாத்
தேன மர்ந்தமா லதிமணத் திறைப்பொருள் கொணரா
நீனி றந்திக முரங்கனாக கெதிருந் நிகழும 27

வேனி லினறுணா வீந்திடச் சுசிமலா மலரா
வானி யஞ்சில வவறறிடை யிரதியி னனபன
பான லந்தரு மொழினா பானலங் கடைக்க
ணுன வாகைசே ராசுகந துரந்தடல் செறிந்தான. 28

திங்க ளினன்குடைச் செலவனாந்
பொங்கு தெனறலா மூர்திமுன் வயங்கொளப புவன
மெங்கு மெய்திய வயாவொழித் திடநினைத் ததனைத்
தங்கு மந்தரஞ் செறிதரத் தனைத்தனன் சுசியில. 29

ஓறறை யாழியான படியமா பயமெலா முறிஞ்சி
யெறறி ரும்பெருங் கானலா யியற்றின னியதி
செறற மோடரு வளமெலாஞ் சிதைத்தரு வினையின
மற்று மின்னலின மனிதரைப் படுபபது கடுபப, 30

பூவை யாகளின் பொருமக கச்செய் ராச
கோவை போலருட பிழிவா ஸையினற் றீக து கண
மேவு ஁மபய பஸ்தா மிளிர் துட மென
தாவ ருமபெயா தகுநதகு மெனினை கிடைய

31

கோடை பித்தகைக கொடுமுது வேனிலவா பரக
நாட லுறறக நறுமபுன லாடகவ கொடுககு
நீட லைககக காவிரி நீளதுழைப படரும்
பாடு பெற்றெனப பகாவதற கெழுநதன முதிரும

32

பொதிப வெற்பரை யனறிருத தனைடையாய பொங்கும
விதுக ரத்தலைக கடலெனுப வேந்தனின் மனையாயச
சுதைபெ னப்பெரு குறுமபொனி யுவளகந துனறும
மதுகை பெற்றநல வாயிலகாப பாளனு மாகி

33

கான வங்கியின் கவினபெறு நணபயை மலய
மான மானநா கஞ்செலுத துயிரப்பென லாகி
மேனி வந்தொளிர் தருககளின் சீனபெலாம வீழ்த்தி
வான நாடச லங்களுஞ் சலித்திட வலிந்து

34

அருவி யினகட மலைகளுஞ் சலிப்புற வசைததுக்
கருவி மாமழைத திரள்களும புரண்டிடக் கலககி
யிருவி லினனிரை யிடிதர விசைத்தெழிற் பொன்னி
மருவி மீதெழு திரைகளுந் தகாந்திட மாடி.

35

வெள்ளை நுண்மணல விசைத்தெழுந் தம்பாஞ் சிதறி
தெளஞ் தாரகைக குலமகற பொழுதினுந் திகழ்மென
றெளள யாவரு முஞ்றுபு திசைத்தொறுந் தாவங்
கொள்ளு மன்னுநீ ராசன விதியெனக் குலவ.

36

ஆற்றி யஞ்சலித் திடுமெயின் சல்லமா மயிலரா
கூற்று மஞ்சறு மெயிறடைந் தெரிதருங் கொடிய
மாற்ற ருமவன வன்னியின் சிகையெனு நாவு
மேற்று வேயதருங் கூறையை மிசையெடுத்த தெறிந்தே.

37

ஆவெ னத்திறந் தமாந்திடு மகமெனுந் வாயும்
மேவி மண்ணெலாம் விழுககிட விரும்பிய தெனவே
யேவ ரும்வெரு வருமபயி றவத்துரு வேய்ந்து
நாவி னுஞ்சொல நடுங்குறும் படிநனி கிளாந்து.

38

விச வெம்மையின் வெறபிருந் தருமுக டிடறிப
பூசி மெய்ப்பபிம் புணணிநுந் தொழுகுசெம புனலா
லோசை யுறறெழுந் ததுவெனச செந்துக ளுடனே
யாச கம்மது குணகடல் குறித்தெழுந் ததுவாம.

39

வேறு

ஓவா முறையி னெழுந்துகரை யுடைகருந் தரங்கச சீகரங்க
டாவா வெளியிற் பாயந்துதிசை யெங்குந் தரணிக கதிராமறையப
பூவா முழுவாக் கருந்தனமாயப பொங்கிப புதிய செமபுனலின்
மேவா வளியிற் கவேர னெழின மகளே மிககுப பெருகினளால்.

40

முடுகும் பவனத் தெழுந்துதெழித் திடுபே ரலையின முழுகினளாய்த்
தடமார பாத பங்களினைத் தன்னுட் படுகருந் தனமையளாய்க்
கடமா மலையு மீரத்திடுமுட கரே மாகும் சுழியினளா
யடருந் தவள துரைத்துளிக ளைசநது செல்லு மழுகினளாய்.

41

அவனி மாதிரி னுரத்தில்குந் தண்ணர் தாளத் தனிவடமாய்
நவையிற் பொதிய வரைமதமா நனிநின ழாற்றி மதப்பெருக்காயப
புவனத் திருவை குந்தமெனப பொலியு மாங்க மெனும் பூவை
யவிரு மிடையி னளிந் தொளிநு மழகார வெண்பட டாடையுமாய்.

42

அள்ளிற் கினிய விசையின்மே யனனத் தொழுகார மப்புயமு
மௌளற் கரிய திரைமறியும் புருவத் திலங்கும் பங்கயமாங்
கொள்ளற் சூரிய வதனமொடு துனிமீ தூர்த்து கலக்கமுட
னுள்ளற் கரிய விரைவினளா யரங்கத் தம்மா னுழையுறாள்.

43

ஆடித் திங்க ளீரோமபா னுய திவசத் தகலபொன்னி
யோடிக் கரிய திருவரங்க னூரசை சூழ்ந்து கரைபுரளா
வாடற் பெரிய திரைக்கரத்தா லணியு பணியு மாடைகளு
மேடுற றலரு மலங்கலொடு மெல்லா மேற்றுப பெருகினளால்.

44

காழார வாசக் காரகிலுங் கரியும் பரியு முதறபலவு
மாழா ரோதத் தடித்தொழுகு மதனா ழுடுந் றோமுருவாய்
வாழா மொருவி மானமதில வளரு மரங்கன பிரளயநீர்
சூழா லிலையி னெனநினிடைத் துலங்கு மாறு தோன்றினனே.

45

உலக முண்ட பெருவாய எனைப் ஸ்டு துணிகழைப்
விவகுந திருமா மணிப்பனிட மெட்டி லுட்பட டாடைகரு
குலநற கணனி வேடபவாமுன் னநுஞ்சுப் பொருள்கள கேண்டினு
மலரா ளாதி மனைவியாகள சூழப்பொன்னித் தடஞ் செறிந்தான. 48

சென்று மதுவைச செகுத்தபிரான செம்பொற் பணிமின சிவா முத
லொன்றுப் பலவு முவநதுதவி புற்று நோக்க வளவுபுதிட
மனறன் மகளி ரென நானி மறியு மீன விழிப்பினாயத்
துன்றுங் கீழ்பான் முகத்தினளா யொழுஞ் வனப்பிற் றுலகினளாய். 49

நீரே யாட நீலவண னிமிருங் கோட்டி னின்றதனுட
காரா கரிய குழலரவக கணமா மணிசோ மேகலைபா
வாரா முலையி னுடனபோத வனமா மத்தத வாரணமொன
றேரா பிழிக ளுடனாடற் கிழிவ தெனன விறங்கினளால் 49

காயா மலரின மேனிதனிற் காளிந்தி பெனன வெண்ணகைப்ற்
பாயா நின்ற பாகிரதி பெனவே பைம்பொ னம்பரத்தின
வீயா வொளியிற் சோணையென விளம்ப நோக்கும் விழுமியரு
மோயா தொழுகு மொருந்தியை யுவண கேத னுஞ்றுநினே. 49

பன்னற கரிய பன்னியரப் பாரதா மனறன் பாருகளைப்
பொன்னற் கழைநோ புயலதையிற் புகன்று பிடித்துப் புனல்குடைய
மின்னற கொடியோ ரீரிணடின மிளிர்ந்து தொடங்கு மேன்மையினே
மன்னப் பொலிந்தா னாபுயமு மணந்த பயத்தை மாயவனே. 50

தாழுவ குழலா தரங்கணியு டிழிய கிதம்பந் தாடபுகலுஞ்
சூழும் கறையிற் புரண்டருகிற் சொல்லா ரகன்ற வயலபாய்ந்த
வீழுஞ் சுவையா ரினபயமும விளங்கு நாபி யழுகதிடலு
மாழக குன்றிச் சமமுறவுள ளாடங்கிற் றெனப் மீண்டுடனே. 51

வேறு

மாயவன் கந்தர மட்டுமவ வருபுனற்
றேயமார்ந் திடவவன் றுணைவியாத தொடிபுனை
வேயெனும் புயந்தி விரிதிரைக காமொடத்
துயநற் களந்தனைத் துணைவுறப் பறறிய. 52

பாடகச் சேயடிப் பாவைமார தோயவே
யாடகக் கடரிக ரவர்குயம் படிதரு
மீடிகத் தினனதி யிமயநற் சேய்முன
நீடகத் தாழ்ந்தநீ ளுத்தியை நிகாத்ததே. 53

கஞ்சநீரா கண்ணினா கங்கணங் கறங்கவே
மஞ்சநீரா மாயவன மீதுரீ தூவினா
விஞ்சமோர கடகரி மீதுவெம பிடிபல
துஞ்செலுங் கைகொடு தாமிறைத் தென்னவே

54

பிறமுமஞ் சேலுடன் பிறங்குகண் ணைத்தன
நறியசை வலத்தொடுஞ் செறிகுழ னண்ணின
நிறைதருங் கோகமும் கொங்கையு நிகாத்தன
வெறிமலாக குழலினா வெம்புனல் குடையவே

55

ஒருமயிற சிவிறியா லொருசூயி லெந்திரத்
தொருசுகங் கைகளி னுந்தியின் புனல்கொளா
வொருபொருப பஞ்சனத் துச்சியிற பலமுகின
மருவுபு பெய்தென மகிழ்வொடுந் தூவினார்

56

ஒழுநீநாள் பங்கய மொராடர வல்குலாள்
வழுவுறா தோச்சவவ வாரிசுக கண்ணனுக
கெழுதரும பூங்கணை யென்னவே வீழ்ந்ததாற
பழுதரும பாவைமற நெப்படி வெலவதே.

57

அம்பினுண் மூழ்குமோ ராயிழை தன்னுட
னெம்பரன மூழ்கிமே லின்கரத் தேந்தினு
முன்பிர ளயவுத் திககுளே மூழ்கிய
வம்புவி தனையெடுத் தாதரித் தென்னவே.

58

கந்தரத் தளவமிழ்ந் தமாதருங் காந்தையா
சந்தரத் திருமுகஞ் செந்நிறத் தோடகத்
தந்தமார மலாநிகா தவிருபோ தவாகுழல்
வந்துவீழ் வைமிசை வண்டினஞ் சிவனுமே.

59

பூந்துகி னெகிழ்தரக களபமும போதரக
கூந்தலுஞ் சோர்தரப பணிகளுங் குலைதரக
காந்தையா கண்ணினிற் கழுமு நீராடின
ரோதுபூம் பகழியா னுடல்செய்த தென்னவே.

60

ஆடியிவ வாறரிச சிலம்பினு ரோடுமா
னீரோம் பிரணவ நோவிமா னத்துளே
யாடலா ரொருகனி றருகுபல பிடிபொடுங்
கூடுநீ குஞ்சமு டென்னவே கூடினா.

61

வேட

தோகைக கருததுந் தாடந் தோனெச்சி மூட்டகந்
பெகத திரளெகளைக செந் துசரி மாடமாட்டி
வாளைச சசிக்கபிசா ரத்தினெழுத டபெயடை
யாகிக கனசமய மாடகடைநத கெனடவரோ.

62

மினனலெனுங் கூத்தியாகண் மேடா டவனிகையாய
மனனுழக லம்பரத்தின மனனும விதான மெனக
கனன்ன மதனன் கரககணையி னினநெழுமட்ட
பன்னரிய தூமமெனப் பரதநனைப கொண்டலெங்கு

63

பூவின கணைககுமரன போமுரச வெனமுழுகாய
மேஷம விகவகத் திரளிரிபும மந்திரமாயத
தூவும கரடமலைத் தொழுதுபுரி யுமபிளிறுய
வாவும கருமுகிலகள வானெங்குஞ் சென்றிக கும

64

கரிய முகிறபடலங் காண்டலுமன எப்படல
முரிய வலவெனவாங் கோடிகக ரதநனவிப
பெரிய படியுழிவெண நியவரும பெற்றியாகள
கரிய வியலபுடையா கணமுகப்பிற காண்குவரோ.

65

தணந்திங் குழலபவாகுத் தருமன விட தூதாய
மணந்தங் கரவிந்த மலாவிட்டே வெம்பசையாட
புணர்ந்தின புறுகவெனப் போதிககு மந்திரமாய்க்
கணந்தண புனலசிதறுங் கொண்டல கலந்தெங்கும

66

சீதபபு யலவளியாற் செறிந்தெங்குந் தானபரவு
மேதக்க செந்தாழை மெனகுடசத தின்மலரின்
றுதிறக மழபொடிவே டனறுதா தமைவலிகக
வூதிககி ளாமாயத தொண்பொடியி னோககியதால.

67

கொண்ட லெனும்வெய்ய வுயிர்ப்பெற்றது குரைகடலை
மொண்டு கிளம்பம்புதநா கங்கவற்ற மொய்ம்பழியுந்
திண்டிறவி னிளைஞாகளுக காவமுறுந் தேமொழியா
தண்டரளத் தாரகலந் தழுவுகையே யினமருந்தாம.

68

பெய்யுமுகில விண்டெழிக்கப் பேரா ரெதிரொலிபோல
வையமதில வாரணமண கேசிகி சாதகங்கள்
செய்யுந் தமதிதயஞ் செம்மார் திருமுழுகக
நையும் விரகியர்பா னஞ்சாய்ப் பரவியதால.

69

தாமரையி னுபத்துத தணந்தோர படுங்கரளம்
 மீமழையென் குஞ்சரங்கண் மேவுமபெருங் கொம்பா
 நாமமுறு யிரவி நலியுங் கொடுவெயிலும்
 போமரிய வெஞ்சாபப் பொங்கும புனலாகி.

70

கண்ணு யிரனுடனோ கலவமயி னலவினையாய்
 நண்ணு வருந்துபுன னலிந்தேங்குஞ் சாரங்க
 முண்ணு மகிழ்மருந்தா யும்பார்முழு தும்பரந்த
 பண்ணா புயல்சொரியும பைமபுனலும் வீழ்ந்ததரோ.

71

பாரெங்கும் வென்றியுறப் படையெடுத்த வங்கசறகுக
 காரணபிற் செய்முகிலாங் கவினுபட மண்டபத்தின்
 சீரொன்றுந் தந்துவினா செய்திடுவெண் ணுனிமம்போ
 லேரொன்றுந் தாரைமழை யெததலையுஞ் சொரிந்ததுவே.

72

மேலோடுங் கால்விசையின மேகபட லங்கரிய
 வாலாலம் போலிரைந்தாங் கம்பரத்து ராய்தரலும்
 பாலாழு கெகணங்க ளுக்கதெனப் பார்முழுதுங்
 கோலா கலமாகக் குடமலர் பூத்தனவால்.

73

கொண்மூ வெனும் விசைய கொய்யுளையை யூர்ந்தொழுதும்
 பெணமோகத் தாயிரங்கண் பெற்ற சதமகவான
 கொண்மா மலாககரத்திற் கூருங் கசைநிகர
 வொண்மா சபலையொழுங் கம்பர தலத்தொளிரந்த.

74

பாயுமப யோதரத்தால வெங்கதிருந் தண்கதிரு
 மாயும பொழுதுவெயின் மறற மதிககலையும்
 வேயும மலர்க்குழலா விமழும் குயங்குரினு
 மேயுந் திருமுகத்து மிருந்து சுடாவிமொல.

75

ஆவணியிற் பின்பக்கத் தட்டமிரோ கிணிநிசிவாய்ப்
 பூவலயந் தானுயயப் பூத்த திருவிழவை
 மாவகலும் வாய்பிளந்த மன்னு திருவரங்கன
 நேவாகளும் போற்றிசைப்பத் திருவிழியிற் கண்டருளும்.

76

சிங்கமதி யிடையிற் சீரார் திருவரங்க
 னங்கபரி வாததனமா கரிவாசா திவசத்
 தெங்குமுள வெம்பரம் ரெல்லோருந் தாங்குமும்
 பொங்கும் பவித்திரமா வுறசவத்தாற பூரிக்கும்.

77

செம்பொற் சூழற் றக டெ ன் னு
ஆம்பொற் கண்ணா ளு டெ ன் னு
பம்பிப் பலா தொட் டு டெ ன் னு
விம்பாக கிதமாது டு டெ ன் னு

75

பேறு

சங்கித்தக காப்பநு மீசுந் து
வேணமுக்கி டெ கா சத்தி
நிங்குலின மரணகதி டு டு
ளிடைமெனுந் தி டு ரத்தி
பாங்கினில கமபுடெ மின் முகமு
பங்கமபா விழிபந் தாகதி
தேங்கமழின் றுளவொனைச சரங்காலத்
திருமங்கை திகழ்ந்து சொந்தா ர.

79

வெணமுக்க ணிலவானும வெணகால
மலரானும வெணனை வணக
கொண்டலகளின குழுவானுஞ் செங்காது
செஞ்சூட்டுஞ் செந்நுது வெண்மை
யுண்டவெழி லோதிமநே ரோனியினுங்
கூதிரெனும் வனிதை பேனை
வண்டலம்பும போதலரு மிருதுகளை
முறுவல்க்கும் வகையே மாநும.

80

ஆசையெனு மங்களைக ளிளவேனி
லலாபுடப வதிகளாகி
வீசனிலத் தான்முதிய வேனிலெழுந்
துகளாலே திமிர்ந்து காரின
மாசொழியப் பெழித்ருபைந கொண்டலெனுந்
தசம்புகளின் மண நீராடி
யாசகலுங் கூதிரிடை நினமலமா
மமபரமு முடைய ரானா.

81

கலசசல நிதியென்னும் பாயன் மிசைக்
கண்டுபிலுங் காமன் றந்தை
யிலருசரத் திருதுவினிற் றுயிலெழுந்தா
னென்பதுவுந் சாத மின்றேற்

பலசனமு முதமுறவப பரந்தாம
 னிருவிழியாயப படைக்க மினனுங்
 குலச்சியு மேழபரிசைக கொண்டவிர
 தத்தோனுங் குலவு வாரே. 82
 வெண்கடலுட கண்டுயிலவோன விழித்தருளு
 மரிவிரத திவசன தனனி
 லொண்பெரிய நிசியுளியே பிறப்பொழுதி
 லுமபா தொழு மரங்கத தமமான்
 பண்பொழுதும் பாணாகுலம் பாவலனாற
 கௌசிகமென பண்ணுமுள்ள
 மணகுலவக கௌசிகனா மிழற்றியுதச
 செவியுற்று மகிழ்ந்தான மனனே. 83

வேறு

படியெலாம் களிகொள செயய நளிமதி யிசையிற பாயற
 கடுவிறை யுடைய கண்ணன காரத்திகைப பருவ வைகல
 விடுவில வெறிகுந் திங்கள் வெண்கலை யவையுந் தாழ்
 மடங்கிழ் மகளி ரேற்றும் விலக்கமின சிறப்புந் கண்டாள். 84

புலரியி னுநர் ராடிப பொலிபல கலனும பூண்டு
 கலவமா மயிலக ளென்னுங் காளையா மகளி ரோடு
 மிலகுறு முபகாரங்க ளேந்தியின கரத்தி னிற்ப
 நலமுறுந் தனது சேவை நல்கின னருளி னோக்கா 85

தரணியோர பற்று மின்று மமபர தலத்தின வரவு
 முரணுறுங் குரக தங்கள் குளித்திடக் குடபான முநர்
 விரவுறு வெழுவான போல வெங்கராஞ் சுருங்க மீண்டு
 மரனெனும் படியி னோங்கு மத்தவெற படைந்தா னனறே. 86

முயலொழு குதிர மெனன முதிர்சிவப புடைய வெய்யோன்
 வயங்கொருங் கரங்கண் மேலே யிடருமேல வளாயு மன்றோன்
 செயிரறு மயங்கண் மாரபிற சிகரியின் சிகரந தேய்க்கப
 பெயலுறுங் குருதி தோயந்த செலெனப் பிறங்கிற தமமா. 87

வைக முயயும் வண்ணம் வானகம் படருஞ் சூரன்
 செயயவெம பதங்க ளெல்லாந் சிவந்திடுந் செயலு நோக்கின்
 மையுறு மளவொன நில்லா வைகலி லிருந்து மாகத்
 தொயயென வொழியா தகே வுற்றதென றுரைக்கலாமே. 88

முழுமையு செந்த நொய் சொட மூல சமா யிட
மேழுமலை நொய்கண் மேல் பர சலி டெய் நொய் பூமி
நீததகா வெழுந்த மாட நொய் மூல சிடைநெய் மலர்
மளவிறக கதிரே நிககு மலர் மலர் தந்திகே மலர்.

அருணாமக கிரண் செச சமகரின் அருண் னுசை
மருவியே தூவகுரு சோதி மண்டல முகை முனல்
முரிமையின் வேறற கெணனு மொழுதுதென் மலரக மெய்வான்
பிரிவின ருடலம் போழுவா நெய்தத்திற் பிழைகு மாடொ

ஆயியம் பெரிய வெள்ளத் தழுந்தினன் காங்க ளந்தொ
விழுருவன் விரிந்த வெண்ணி நெடுததனை விடுவ ருண்டெல்
வாழுவே நெடுநா ளென்று வாழவெரி இ புடலகு செந்து
மாழ்க்கிமே லெடுதத கைக ளெனவவன் கிளரு மாடொ.

நளினியாங் கறபின் மிக்க நாயகி பெனது நாயக
னளிபெருங் கடலுண் மூழ்க னுணகணிற் காணே னென்னாக
கனிமது கரங்கள் பாடுங் கமலக்கண் முகிழ்த்து மாடந்தா
ளளிப்புறுங் கறபின் மங்கைக குயாநெறி யிழிந்தா மனறே.

பணிப்பகை குடக்கு வாரி தியினிடைப் பருபப் தத்தி
னனிததலத் திருந்து வீழ்ந்தா நெனவிரைந் துள்ளஞ் சாமபிச
சணக்குரைத் திடுவ நென்னப பறவையின் சங்கங் கூவா
வினிப்புற விழைத்து நீடத் துண்ணுழைத் தொடுங்கிற் றன்றே.

மூடிய வசனத் தூடு முரலளி முடங்கிற் றெனறே
யாடுறும் போக்கின் வெய்யோ னுத்தவன் பட்டா நென்ன
வாடிய விமை ருத நளினியாம வனிதை வாயிற்
பாடறுங் கரிய நஞ்சைச் சரதமே பரிந்து பெய்தாள்.

அளிகுல மழுங்க னண்பன புலரியி லடைவா னென்று
நளினியா நங்கை தன்னை யிசையெனு நறிய மாறறங்
குளிர்வுற மொழிந்து புன்கண் குலைதாத தெருட்டிற் றமமா
வனியின் தியறகை நோன தயலவர் பழங் கணனறே.

பரவைமேற் படருந் துப்பி னிழன்மிசைப் பாய்ந்ததுண்டோ
விரவிமேல் வரையின் செய்ய தாதுமின விறங்கிற் றேயோ
வருணனின் மனைவி யங்க ராகமேல் வழங்கிற் றுமோ
வருணமா யாய மேலபா லம்பர முழுது மாங்கே.

அம்பர வுவி மீதே யலாநத செந் துகிரோ பூவி
 னம்பின்ன வலிய தோளி னடலழற சிகையோ மேலபாற்
 கொம்பனை யடியி லூடடிக குலவலத தகமோ மேலை
 யும்பரின முடியா வெறழி னொளிராசெவி பசோக மாமோ. 97

கற்பகத் தளிரின் சோதி கலந்ததோ திமிர வண்டின்
 பொறபுறுவ குழுவிற பொங்குஞ் செயப்பவ கபத்தின் காமே
 விற்பன நடரா சற்கு விளங்குசெந் திரையோ நீங்கு
 மறபொழு திரதப் புளளி னுசைநோ யனல மேயோ. 98

~

*

*

~

வேறு

உதயவெறழி ருங்களிற்றி னொளிநுகண்ட சங்கமாய
 மதனமன்ன வறகுமுத்த மனனுவெண்க வீகையாய
 விதுவிருநத ணிந்த விமபம விரியுநீல வானமாஞ்
 சதமுறுநத டத்தெழுநத புண்டரீகஞ் சான்றதே. 110

அமுதநெய்க ரத்திரீய மாந்ததிகள வமபமா
 மிமிழுறுந்த களியதனக ணுதயராக மென்றிடு
 நிமிதருளுச டரையந்தி யெனனுமின்னு நேரிழை
 முமதமாவின் கொம்பொசித்த வறகுமுன்ன ரேற்றினுள். 111

மங்களத்தி னோரை தன்னின் மணிமயத்த தகளிவா
 யெங்குமெண்ணி னுனநெய்யி னேற்றருளுச டரெலா
 மெங்களைய னரங்கனாதி யிண்டையின விழிகளிற்
 பொங்குடனகண டருளபுரிந்து பொனவிமானம விண்டுபின். 112

ஒன்பதாய மணிகுயிறறி யொளிநுதண்டி கைக்குளே
 யன்பினுற் றெழுந்து வெமப டைக்கணத்தி னரசனாந்
 தன் பெருந்தி கீரியண்ண றனசினக ரந்தனின்
 முனபுகீட்டி சைக்கனாட்டி முகடுவான முட்டவே. 113

திசையினெங்குந் தெரியுமாறு தீபமொன்று முனையுற
 வசையிகநத தாளவோலை வரையிகந்த திறபுரிந்
 தசலமெனன வோங்கதின டித்தலத்தி னெரியிட
 மிசையெழுந்து சடசுடென்று மிககுழுள நோக்கினுன். 114

* [தூலாசிரியா எழுதியுள்ள கையெழுத்துப் பிரதியில் ஒரேடி செல்லுக்கிரயான
 மையால இவ்விடத்தில் 11 செய்யுட்கள் விடப்படன]

தாளநாள மினபெய்கை நாடகடஉரு செஃம
மூளருஞ்சி கைதகாங்கு முடி - - - - -
லோனியாயொ ருங்குபொது மருங்கு - - - - -
வாளலாந்த பங்குததை செஃம - - - - - 115

மீதுமுளு மருதவெயப வனபசுகைநா - - - - -
தீதலிற்சி நந்தவைந்தி ருந்தருக்க லோலோ
தாதிநாய கனமுனங்கெ ருதபொது வெகருளு
சோதிவல்லி யென்னவா நஞ் சொல்லுமாடு ருளிநதவே. 116

புரமெரித்த புனிதன்வீரி யந்தகித்த பொங்குதல்
வரந்திககண வெம்மையாறு வாநெழுந்த துணமைமே
சுரர்தமககி வனகொடுக்கு மவிகளைச்சு மருதுசென
றெரிகரத்தி னீயவங்கெ முருத்தென்று மிசைத்துமே 117

நீடுசொக்கப பனைதணிந்த பினனாரீல மேனியா
னாபொம்ப ணைப்பரனறி ருமபியங்கு ின்றுபொற்
கோடியாந்த நாயகீதன கோயின முனவ ழிச்செலா
நாடரும்வ ரவரமண் டபருவண்ணணிநா. 118

அங்குசேர பாண்டியனகிங் காதனத்து விற்றிருந்
தெங்கு மோகை போயமங்கை யெழிற்கலிய னிசைதலும்
பொங்கு முள்ளத் தொடுசெவிப்பு லனகொளாம கிழ்ந்துபோ
தங்கிரும்ப தின்மராழு வார்கடர்ம திக்கவே. 119

சடமகற்றி னுரிழைத்த தமிழ்மறைப்பு துறாருக்
குடமெடுத்த கூத்தினோடு கொண்டொங்க ளிக்கவே
யிடமடுத்த வாடன்முனறி னேதுவாய சாசனம
மடமகற்று மாலையாதி போடவர்க்க னுய்த்ததின். 120

அந்தமாற னுறுதைல கந்தரத்தி னாங்கெழுந்
தெந்த மாய னாணைதன்னை வீழ்ந்துவீழ்ந்தி றைஞ்சியே
சந்தமாய தந்தலைப்பு றத்தியைந்து கானமங்
கந்தமாய வந்துபாடற் காழுவந்து சென்றனர். 121

வேறு

முன்பனியெ முந்ததுபின முளரியுரு மென்ன
மன்பெரிய மாகமொடு மெண்ணகமு மொன்றாய்க்
கொன்பனிவி முந்திடுகு றுநதுளிகண் மூடப்
பொன்புரையு மேனிகளும் பொற்பொருவ மாதோ. 122

மூடுபனி முன்ன ரெழு வேராகடெரி யாமே
நீடிவியினகதிக னீககும்வலி யினறு
கூடுபின் னுத்திரஞங் கொண்டவக மொன்றே
பாடிவது பாரினதை யேனறெதிர் படுக்க. 123

அவ்விருது வானவன டாந்துபெயி மத்தின்
கவவைபுரி நுண்டிவலை கொண்டுகம லத்தின்
செவவியொடு செநதவன கன்றமட மாத்
ரொவவறுமு கத்தலரி னொண்மையுங் கொண்டான். 124

ஆங்கயிலவி முச்சுரிமு முன்மகளி ராடும
பாங்கினெலு வன்பவள வாயிதழவ லிந்து
தேங்கமுத முண்ணவவா சீறகரமுஞ் செயயா
ரோங்குவாக னுடுவாக ளின்பனிவெ டிப்பின். 125

அத்துகின் மாதவன டாககும்வலி யினறு
லொத்தவ வனுக்குரிய நீரசமொ றுககும்
குத்தலைவ லப்பகைவாக குறுகும்வலி யில்லார்
மொத்தவர வாக்குரிய மொயம்பிலரை யென்ப. 126

தண்ணிமக ரனறுகின் நுண்டுளிக டமமா
னன்னெழிலை நளினமது நன்கபக ரித்தான்
றன்னொடுமி நந்ததிரு வதனமலர் தனனை
யொனமையினு நழந்ததிது வென்றுளம முன்று. 227

நூறிதழ்ம ணத்தினோடு நாணபனிப னோது
-ஊ-ய தண்வளித வழ்நதுவினே யாட
நாறுமல ரினகணைய னண்ணரிய வெந்தி
மீறியதி கந்தவர்க ளுள்ளமும்வெ துமப. 128

மாயனுரு வாயமதி வைகறையி லாரும்
பாயொளிய மைம்பொனில யககதிப டிந்து
சேயநறு நெயயடிசி லேழுதல செயய
வாயகர மாந்துதிருப பள்ளியெழுப புற்றார். 129

அமபொனொளிர் கம்பமவை யாயிரமு யாந்தும
வம்பவிழம லர்த்ததொடைய னித்திலமு நானும்
உம்பருறு கொட்டகையு மொன்றெதிரி னோங்கும்
இம்பரெதி ரினறியவின் மண்டபமெ முந்தே, 130

வடகலைநக தென்கலைநக மையமா நோய்
புடைபொழுது பொன்னி டாடி உலர்ந்திடா
நடமுதல கண்டருளி காடுகிருந்
லடைபுடனெ ழிபந்ருவி தாடுதீர உதம. 131

வேறு

பினவெங்கதி மகரத்தனிற் பிண்டமபொழு தாககன்
பொனவெம்பிதி பொருளுசுணங் கொடமுலை பவரின்
மினவெம்மணி யூசறந்ரு விழுவடமுடி விவத்தா
மனவிமமெழு தாழாமணி மண்டபமு மனைத்தான 132

பூமாமுத லெமதனனையா பொதுத்ததிரு யூசல
நாமாயிர னனுகாமத் களங்ககைமா நசையாக
காமாகர டோலைத்தலை கலந்திறு கவினும
வாமாகர வீழிகண்டுள மகிழாவருள செபதான் 133

பெண்மாமணி களின்மேலடி யாகசசூல பெரிதம
மணமாமணி மிளிரெத்தி மதனனவய மடைவா
னெண்மாவுரு வேறறுஞ்செப மாட்ககினை பதுபென
றொண்மாவனே யொளிகைப்பர னுவத்தெனனுபு கண்டாள். 134

சடுவெந்தப னனும்வெங்குளி ராற்றுமவழி தொய்யா
முடுகுநகனன் முதலவன்றிசை முன்னிசசெறி தரமா
குடைதந்தெழு வாசங்கமழ குந்தத்திர் ளலரும
படிபின்பனி பின்வந்தது பரந்தாமன துழைபே. 135

மாயனமல ருறைவோனரன மராவமமுக மரைமெய்
யாயுந்திரு வெழினுமக ளயிராணியென றிவர்க
ளேயும்படி தினையுமவரை வின்றேயெழுந் திலரேல்
வாயும்பெரு நளிரபபொழு தெவவாறவர் வதிவார். 136

அடலாரர விந்தககணை யலகககனல விலலோன்
மடலாருழ லவர்மைந்தரை மருவப்புரி வகையே
விடலாகணை யொன்றினறியவ வேலைப்படு குளிரே
மிடலார்விசி கங்கள்ளென மேவித்தொழி லாற்றும். 137

காழாரகி லூட்டிம புகை கமழும்பவ னத்தும்
வீழாவன மகளிர்முலை மிடையுஞ்சுமி கையினுந்
தாழாதெரி தணலார்தரு குண்டத்தரு கிடையும்
வாழாவுறை தருவாரந்த மதிவாசர முழுதும். 138

மீனநதனி லாதிபபிர மசசாறுளம விழையா
வானந்திகழ வோரைககூய வரிவரா முர சறையா
மானநதுரோ கிணியிறகர மதுகங்கண மனன
வானநதாமோ டவிருததுச வாரோகணம வனோநதான். 139

சூமுதாதிக ணேசாகளிற் சூலவேழவ ரணத்தி
னமுதற்குரு பவிதந்தனற் கருமங்களு மயரா
விமிழினனிர ணியசபபர மிவாந்தெலியின மறுகின்
முமதக்கரி முரசாரபொடு படாநதாலய மணநதான். 140

மறுவைகலின மணியிறபுரி சதுரநதயா நமிவார்
திறைவனனுப வனமனனியங கிருவைபவம பருகா
வுறையாகுர கதழூந்தவன மறுவைகலை யுலையா
நறையாகுக நகரோபவ னந்தங்கினன கழிததான். 141

நாலாவது தினநாக வ சனன்மண்டப நணுகா
மேலாயவன மணதோரண மிளிருமமறு சூலவாக
கோலாகல மொடுமாலையிற சூளிரபபல வியமும
மேலாவெவர் கருமேத்திட வெழுநதானில யததுள. 142

மூன்மாகடி புரியுநதிரு மூதூருறை யூரிற்
பின்னொழுந தவணைடரும பெருமைக்குறு பலவும
மன்னாசி மலரின்கிவி கைபினாந்தம ரருங்கார்
மனமாகம திடைநின்றுகை தொழமந்திர மணநதான். 143

ஆறாவதி னருங்குமபமு னியினுசையி னணுகா
வீராபகல விபவத்தொடு கழியாவிரை மதமே
யூறவொழு குமபறறிரு லூதிபபிட ஞாந்தே
மாருமறை வடிவத்துவி மானந்தனை மணந்தாள. 144

மற்றும்படா மறுகினவினே யாடல்வனோந் திரவி
லுறறுங்குச மொளிரவானக மபிடேகமு னெலலாம
பெற்றங்கிருந் திருமாமறை பின்முன்னரு மிசைக்கக்
கொற்றங் கொளுந் தெருமேடைந்தமபொற் கோயிலகொண்டான்145

இருநான்கினிற் புரியின்கிழக் கெய்தித்தின முகத்தின்
மருமாமலாக் கதமபம்மெனுந் தீர்த்தககரை மருவில்
பரிமாமிசை யூந்தேமறு படியந்தியங் கிருந்தே
கிரிமாமனை மறுகிறசெல வயர்ந்தாலயரு செறிந்தான். 146

புலிதனாய் லுணர்ந்தபயம் வந்தபயம் சொல்லி
வலகற்றொளி மன்னதென்றி முப்பாற்பு நடை
மலமடங்கி தாததபயம் மகிதவிடுகொள் நான்
நலமுற்றொளி நவமசுதினி மனாபய டடததான்

147

சினதவருயி மிநுமபுட பகந்தெரினி ஸ்தாரதே
மனநனமல ரவளபூமகண மருங்கெய்தந முன்ன
மின்றங்கிடைச சனகனமக ரூடனராகவன மேலிப
பொன்றங்குவி மானதெதாடு போனுவெனப பொகி

148

துவசஞ்செறி தெருவெங்கணுந தோனற்படபாந கந்தித
திவசமமவ பிருதமபுநிந ததனபினமறு திசுமே
யவசங்களை புடபயாகத தஞ்செயகையு மாநிந்
நவசந்திர துதலாரொடு நணுகுமபரை நோக்கா

149

ரிநீராதம தகஞ்சென்றுறை கிறப்பிரை விசையாப
பனிநீரரு னொழு குங்கடைக கண்பாவைபிற பகரா
நனிநீரமுகில படியேழர ணனிபினவலம் வந்தித
தனிநீருறு மோங்காரவி மானத்தறை தந்தான்.

150

கோயிறறிரு மலைகச்சியை முதலாகிப குலவு
நேயததுறு தனகோயிலக டொறுமித்திரு நீமலன்
மேயறகரு விழவித்தகை வருடந்தொறு மேவாப
பாயிப்பெரும படியாரலம் பருகத்திகழ கிறகும.

151

பொங்கைக்கிள ரடியாரெழு வாயாயொளிர் புனிதா
மெய்கற்றனை வோருந்திரு மாமன்பத மிடைவான
செயகைக்குறந் தமசீடாகள் வழியிறபயின் மிருகத்
தெய்தபபிற விலங்கேவையு மீர்ககுஞ்செய லெனவே.

152

அனனோத்தமை யருளித்தம தழகார்பிர பந்த
மென்னும்பல சினைபெங்கணு மெய்தித்ததைத் தருவின
மன்னுங்கனி திருநாடென மனமுன்னுபு யோகந
தன்னின்னெறி நவருதது தழையப்படி தந்தார்

153

ஆண்டாள் வைபவம் முற்றிற்று.

*உறையூர் நாயச்சியார்

15-வது சருக்கம்

தனக்கலை யலைக்கட றனக்கரிப போலு
மனபினொரு மாமறைய னணடைநவில் குறறும்
பின்பவனி றந்தமக ஸைதஞ்சி றங்க
லென்பெரிய மாமணியெ னக்கரிப பேறும்.

1

இனமணிகொ ழிக்குமலை யேறுதட மோங்கும்
பொன்னியது தெனபுறமி ருமபுவிபு ரகஞ்சு
கொன்னவில் யிறசெனியு றைந்துமகிழ கொளரு
நனனகர டொன்றுறையூ ரென்னவெழின் மனனும்.

2

பத்திமணி மாடமிசை வைததமணி பாயு
மததுறி வவன்முழுது மமபரந திககண
ணித்தியமி லங்கவதி லந்தரணி நீடு
மொத்தவெயி லென்றுதிகி ரிபபுண்மய லொன்றும்.

3

காந்தமணி பூமியிடை யுட்பரொளி காலுஞ்
சோந்திடுமு தெதிரளின் செயயநிழ லின்றேன
மாந்தளிர்ம லாக்கணைம தன்சிலைவ லைக்க
வீழ்ந்தொளிர தனபருவ வெண்டரள மானும்.

4

நீடுமணி மாடமிசை யைந்தருவி நீழல
வாடுமிடை யாக்கொரு வானவாக ளென்றும்
பாடலுட னூடலவளை தங்குறையும பண்பா
லாடுவர தற்குறையூ ரென்னுமெழி னுமம்.

5

வேறு

இன்ன நனனக ரிரவியின் மரபினி லெழுந்த
தனம் வன்மனின் குலத்தினிற் றராபதி யொருவ
னென்ன லாராமணி வாயிலவா யுறங்கவும பொலிந்து
மன்னு மேமூல கொருங்குறப் புரந்தனன் மாதோ.

6

- இது தொண்டாடிப்பொடி யாழ்வார் வைபவத்தைத் தொடர்ந்து வருதலவேண்டும் [ஆண்டாள் வைபவத்துக்குப் பிந்தி அச்சிடவேண்டிய ஷெ. தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் வைபவம், 8-வது சருக்கமாக முந்தி அச்சிடபெற்றதால் பிழையென்பது முன்னரே அறிவிக்கப்பட்டது நேயர்கள் கவ]

கந்தி ககரி உருட்டி காக்கி உருட்டி
பந்த வட்டி பண்ட வண்டி உருட்டி
புத்தி டாலன் டொருவரு துணை உருட்டி
மைத்து மீதன் சிவங்கை மகிழ்வு உருட்டி

1

வீறு மன்னவன் சாததி ரெககனு உருட்டி
வேறு சிலவம் பரமத ளிடைநி மருட்டி
நாறு பைந்துழாய் மணிவண்ண பருட்டி
டேடி மினறுயில புரிந்தொளி திருத்தினைப் பொருட்டி

2

பேண லாதமை வயங்கொளப் பெருப்படை மெடுபிட்டி
சேணி லாங்கு கதங்களிற் செறிந்தெழு துகளின்
மாணி லாங்குருங் கடலெலாம் பங்கமாய் மட்டுங்
காண லாங்கரித திரணமதக் கலுழியிற் கழுமும்

9

மற்று மின்னன் மாண்பளப் பினைவன் புவத்திற்
பெற்ற னனகம் லாகாந் திகழ்வுப் பிறந்த
கற்ற தூபபுலன் பரவதற் கணக்கும் பொழிந்த
பொற்ற தாமரைப் பூமக டீனமக னெனவே

10

அந்த விரதிரை யொருபகற் சிலதிய ரடாக
கொந்தி ளங்குழைச் சினைபொதுள குளிப்பொழில் குறுகிச்
செந்த ளிரக்கரச் கொடுமலாத திரள்பல கொயது
சுந்தை யினபடி புலவினன் சிறையனந் திகைக்க.

11

ஆங்கு மாமறைக் ககோசர வரங்களின் வேட்டம்
பாங்கி னுடுறப் படர்தலு மவனெழிற் படிவந்
தாங்கு மாமையிற் படிந்தவே றனதிரு விழியும்
வாங்கு மாறுறு தவன்மபல வளாதாந் தபங்கி

12

தைத்த வாள்விழி வலிதிறிற் பெயர்த்தவள வாங்கிப்
பைத்த பாம்பக் லலகுலா பரிந்துகூழ் போகத்
ததது நீள்கொடி மந்திரம் புகுந்துதன் றுதைக்
கெத்திறத்தினு மெனையற களித்தியென் றிசைத்தாள்.

13

ஆறு பாதமுண் மெழிதரு நருவொழு கலங்க
னாறு திண்புயன் செவியுற நனியிறும் பூதின்
மீறி யின்களிப் பினுமவண் மிழற்றிய திறமே
சாறி திற்புவி யெங்கணு மிலையெனச் சாற்ற.

14

முடமை சாலுல கெங்கணுஞ் செவ்நீற முரசு
மிடமெ னத்தெழித் தெழுப்பல சிறப்பொடு மகளைச்
செம்மை சாலர வணைத்திரு வாங்கனின் செங்கை
யமம் லாதழு வுறமறை முறைப்படி யளித்தான், 15

பத்து முப்பதோ டறுபது செறிந்திடும பார
மொத்த தண்டுலம் பைம்பொன்றி புரிந்தவையுடனே
சுத்தி ரத்தெழில் செறித்தரு மரம்பையா
முத்த வெமமுலை நூற்றுவா தமையவட குதவி 16

மருக னுமணி வண்ணனு மடங்கனுக காவில்
குரும ணிச்சடா மண்டபங் கோபுரங் குலவுங்
கருமு கிறகுலந் துஞ்செயின் முதலன கங்கத்
தருமை பிறபுரிந் துதவினன பொருளெலா மவறகே. 17

பின்ன ரப்பெரும பிணையனு ளரங்கனோ பெருகும்
பொன்ன கனமரு மந்தனை மகிழ்வுறப் புலவி
பின்னு மாமணி யிடையொளி மிளிரவது கடுப்பத்
தன்ன முமவரை யாதருந் தனிச்சுகந் துய்த்தான், 18

திருப்பாணுவார்

16-வது சருக்கம்

குயிலென் னவளாந் தொடுகோ குலமா
மயிலன னமருங் கருமா னினிடா
பயிலகொள் குரவைக் கிறைபா தமலா
மயிலீர் தருமன் னுபெருஞ் சுகமே. 1

முன்னம புகழ்மு தெயில்குழ் தருமப
பென்னம் பெருநன் னகாபீ டுபெறுஞ்
சென்னென் மலிநீள குலையிற் செயிலா
பன்னன முனிபா னரெழுந் தனரே. 2

காரா மதிகாத் திகையிற் கமழுஞ்
சீரா ருமுரோ னியிலெந் திருமா
லோரா ரகன்மா பகவின் மறுவே
யாரா வமுதா யவரா யதரோ 3

முர்நா நெடுநாட்டி முன் முயிடைந்
தெண்ணுங் கல்வின மதிமென உருத்
தருண மதிபா ரவதா ருத்தாட்ச
செந்நெல் வட்டின் னெள்ள்செய துழவே.

1

ஒருதம் பதியா முனமே"ங் குயாரோன்
பரிதிற் செய்யுமக குடையுண டதனா
வருபா ணர்களின் மரபிற் பிழை
மருவா வறமன விட்டிண ணிபரே.

5

ஆமமா பழனத் தட்டாங் கடைபோழ்
திமமா மகவின னெழிறகண் நமகிழந்
தமமா வரிதந் ததிதென நணவாய்த்
தமமா கரமேந திரடந் தனரே.

6

சேயின் றியுமுன றவளச சிசுவின
வாயின முலைவத திடவும் மழுதே
பாயும் பொழுதம் முலைபா ணாபிரா
னய்கிற பருகா மலமார் தனரே.

7

வேறு

கண்டு பாணர் கருங்குழ லானறு
மண்டு தீம்பய மாந்தப்பு கடடலு
முண்ட தினபுற வோந்ததி விம்மிதம்
கொண்டு நாளுங் கொடுத்தன ளன்னதே.

8

தூய பாலத் ருந்தியத் தூயவா
சேய ஞானஞ்செ ழிக்கவு டன்செழித்
தேயு மர்க்கலை யாவையு மேன்றனர்
மாய வன்னருண மன்னிய பான்மையால்.

9

கான லோலன் கருணை கரன்குண
மான முதுறு மமுதிற் றலைபெயுந்
தேனை மானத் தெவிட்டறு யாமுட
னுனு முள்ளு முருகிடப் பாடினார்.

10

பிரம ஞானியா பெட்டிட னெங்கணும
வரைவி லாதுவ ழங்குத லுண்பரால
பரம பாவனர் பாணரின் பாலுமித்
தரும சீலர் பருகித்த யங்கினார்.

11

ஆயி னுமமுல கததிய லணமியே
தீய புனபறைச சேரியு றைந்ததால
தூய தன்மையர் தூர விலகவே
ரூய நாலவகை யோரைய கனறனா.

12

திருவ ரங்கன நிகழ்மணி மந்திர
மருகி யமமலாத் தாடொழு மாறுறா
துருகி நாளு மொழுகுறுங் காவிடிக
கரைசெ நிந்து கமழும் மணல கொடு.

13

பூங்க ரங்கனி னேழெனும பொன்னெயி
லோங்க மாடி யொளிரும் பிரணவந்
தாங்கு மின்னுரு வததுரு தாங்குமா
றுங்க தழகிடை யாற்றிவி டானமும.

14

அதனி டைத்திரு மாதின ரங்கனைத
ததைம ணிப்பண நாகனை தன்னக
மிதமு றததிகழ் கிறகவி மைத்தியா
ழதுக ரங்கொட கங்கனி கூரவே

15

பாடு முனபரந் தாமனைப ணபினம
பாடு வானெனப பாடவு நாளுமவ
வீட ருளபெரு மானகம விமடியே
நாட ருநதுயி னண்ணிம கிழ்வனூல

16

சங்கு நாளு மிவரிழைத தாகையி
லாங்க ரங்கன நிருபபணி யாற்றுலோ
னோரு லோகசா ரங்கமு னியெனபான்
பாங்கின் மஞ்சனத தீராததம பரிததிட.

17

துப்பி தழ்முலை தொய்யில மகளிரும்
முப்ப ரிப்புய முநதுகு லத்தரும்
மைப்பு யற்கினை மன்னுக யங்களு
மொப்பி லின்னுமு யர்பரி வாரமும.

18

சூழ்நது போதரச சொல்லரும் பலலியந்
தாழ்ந்தி டாதொலி தநதிடத் தண்புன
லாழ்ந்து பாய்தரு மாடக வாரறினிற
சூழ்ந்தி ருநதவச் சுந்தரர்க் கிடடினூன.

19

கிடடி டட்டறப் பே கெனக மேதகரவ
கொட்ட வன்னக-கெண்ட வன்னபதக
சிட்ட சிந்தை-கிடடி டட்டற
தட்ட வங்ககே-கந்தகி வந்தகே

..

குறறி போலவா நெடகு ப்படனா
வறறு வெஞ்சினத தன்ன தேக
நெடறி மேலவா விசிட நெஞ்சனாந
தெடற பாதக மெனமகன ரெடறு

21

செய்ய புணர் பொழுக்கிடச செந்தவ
நைய தாளென நகன்றது மடமுனி
துய்ய பொடிந் தவகரது வகுந
மையி லாற்றண டட்டமணம ணந்ததோ.

22

பொடற கமபினிற பூமபுனன பொண்ணோ
மதத கத்தினின் மவகையா சாமரை
பறறி வீசப பாததகு டைநீழ
லுற்றி யங்கனி கறங்கிட பூரதனன்.

23

முனன ரேதிருப பாணரு மூதெயின்
மன்னு தன்னில யததைம ணந்தற
வினன ருள்கொ டிருந்தவ ரங்கனாந
துன்னி னன்சினந தொலபணி யானகம.

24

அந்த வேலை யளவிலகி நப்பொடும்
வந்த சாரங்க மாமுனி வானமு
மந்தி ரத்துப்பு குந்தும் ணிக்கடந்
தன்ற லைபபுறந் தாங்கி யநகியே.

25

பாம்ப ணைப்பரண பளளிய ஹைக்கணி
யாம்ப சும்பொறக வாடம டைந்துறத
கீம்பி தென்கொலெ னத்தன திணகரத்
தேம்ப விற்பல காலிடித் தெறறினன்

26

முட்டி யுந்திற வானுற மொயம்பினிற்
கட்ட ழிந்துக ருததுவெ ருக்கொளா
மட்ட விழ்துள வததொடை மாயவா
பட்ட தென்பிழை பென்றுப ரவியே,

27

ஒன்று மோகில நென்றங்கு ணங்கலும்
பொன்றி கழகத வங்களும பொள்ளென
நன்று நீங்கந னிமகிழ்ந் துட்டபுருந்
தென்ற னாயக னினமுக நோக்கினுன்

28

வேறு

வைகறை யிறபெரு வணகயம விண்ட செங்கம லத்தலாமேல
கைகளொ ராயிரங் காணும ருககன செங்கதிர பாய்வதென
வைகம மெழந்தைய லாந்தமு கத்தே யாரந்திழி செங்கருதி
மைகிளா மேனியில வீழ்தர னோக்கி மககிய சிந்தையாயு.

29

ஆரண னேபரி பூரண னேயன் றைவரை யாண்டவனே
காரண னேயிந் நீசனி மைத்தத காய்வினை யைக்கருதா
தேரண வாவித தீயனை யாளவா யென்றவன கண்கலுழா
நாரண வென்றும் னேக முறைத்தா னாடிவ ணங்கினனால.

30

தாளடை கிறபவா தமவய மாகுந் தன்மையெ ழிறறிருமான்
முஞ்சு கிந்தணிந் தோரடி யார்மேன் முந்துறு மாவெசமாயத
தோளில வன்றனை நீகொடு முன்னந் துன்னுக விகெனலும்
பீளவு மமமுனி மிககசி நப்பின் மேவினன் காவிரிவாய்.

31

மேவிய வாககரு காயிரு கைகண் மீதுகு வித்தெழலு
டாவடி யேனோ நீசன டாதே நீரரு காயுறவென
நேவென,வோட வந்தண னைய வெந்தண யாளகவென
வாவலி னோடி முந்தவர் தாளின் னவகை மறித துடனே.

32

முப்புரி தூல்செறி தோளி லிருத்தி முன்னரும் பின்னருமா
யற்புத வாரண வோதையு நாநா தூரிய வாரவமு
முப்புற விமமவெ முந்தகல வீதி யுள்ளன முற்றுநடந
தொப்பி லாங்கன சன்னிதி யிறசென றொண்பத மிடடனனே.

33

விட்டதும் வெமபிய கன்றனை யாவின் வெமமுலை பற்றுவபோன
மட்டவி முந்துள வததொரு மாலின மண்முன எந்தபதந்
தொட்டொளி சோதநு தாமுடி காறுந் தோன்றுமெ ழினமுழுது
மிட்டமு டனபரு கிககணி லந்த வெலலையில் சோபலவும்

34

பாடிய ருஞ்சுவை பாயும் மமல னாதிபிரா நெனமண
னாடிய யும்வண மோரெழி னுலை நற்றமி மூரணமென
முடிய கவகளி கூரவு மண்டா மாடியு ணாவிலிகள்
வீடுற வைபம ரங்க நெழிற்பொன் மேனிக லந்தனரே.

திருமங்கையாழ்வார்.

17-வது சூட்சம்

சகடுதைத தாரவி லேடு மருதித து துத - டு
னருமணிச சடிசை மெய் ரு - டு துத - டு
விகலுறுங் குருடன செயபு லெழுந்தரு துத - டு
மகிதனை யளந்த தாளகண மந்திடு - டு, ததி மெடல.

1

கரமபயில் சகரன மைந்தா கண்டகப புவித காந
வுரமபடத தொட்ட துபா லுத்தினை மேடபு, பொன்னி
மரமபயில் கரைபி லன்ன மரைபல ருடன ராரை
யரமபயில் வதியு மாலை நகரென வுளதென ருங்கே.

2

அன்ற ரும தவப பேற ருளே மலரவ னடர்ந்து வீறு
மனநலங் கூவி ளங்கண மலிதரு பொழிவி னுங்கே
கனறொரு குணிலாக களளக கனிதனை யுகுத்த தெவாந
குன்றிரு குருக்கண் மார்பிற ருளித்திடப புலல லுமருன

3

அதனிரு புடையு மின்னு மணிமணி யார மெனனத
ததைவற மலரு கீல நீரசங் களிலே தங்கும்
விதவளி பருக வீழ்ந்து பாய்நற வுடனே பாபுஞ்
சுதைவறு தூபு ராப காவெனுஞ் சீரந்த வாழே.

4

அதனரு கரனநன சாப மகநறிய விடலை கேள்வன
மிதமறு கருணை பாபு மெனமலாக கடைக்கண பாபச
சுதைபரு கமர ருரின் சுந்தர மிடைந்த வோரூர்
பதிலையி னரவ மாறு மங்கையென ரெளரிரும பண்பின.

5

அமமணி மலைநீர் மாட வணிபல நீரைந்த ளூறிந்
செம்மணிக் கோலன செனனிச சேனையின றலைவ னீலன்
மும்மையேழ் முறையா தனனன் மரபினர் முன்னும மின்னுஞ்
செம்மமைசேர் தரவோர செல்வ மைந்தனைப் பயந்தான மன்னே.

6

இவவுகத் தொருமுந் நூற்றுத் தொண்ணுறே டிணைந்த வெட்டா
மொவவறு நளவான் டொணமைக் கிருத்திகை மதிநாண் மாயன்
றிவவிய தனுவின் பாக மாயுதித திட்ட வந்தச்
செவவிய சிறுவன் ருளே கலியனென் றிசைக்குஞ் சீரான்.

7

அத்திரு மங்கை யாழ்வா னவதரித திடனு மாழி
 நித்திரை நிமலன செய்ய கடைக்கணின் னமுதி னாட்டச
 சித்திர பானு வெய்ய வரணியிற செறிபு மாபோ
 லெத்திறத தகையு மனனோ ரிடங்குடி பிருந்த மாதோ. 8

மங்கையா மதன னென்று மாறறலா மறலி யென்றும்
 மங்கிய வறிஞா வானத தலாந்தவைந் தருவே யென்றும்
 பொங்கிய புலவா நானகின் கவிபாடும புலவ ரென்று
 மெங்கணு மவரை யேததி யிசைத்தனா களிபடன மிக்காரா. 9

மலாககரத தொளிரு மங்கை மன்னவ னயிலவா னெண்ணா
 சொலறகரும் வனபபு வாயந்த சரிகுழை மகளிரா கண்க
 ளலைத்திழி யருவி யேயக்கு மஞ்சனங் கலந்த நீரின
 விலக்கருந் தமது சோததி வெண்முளை வளாக்கு மாதோ. 10

உலம்பொரு திரண்ட தோளா ருக்கமு முரனுங் கண்ட
 வலம்படு மபய னனனா வயிறசிறி தவனி பா
 நலம்பட வளிக்க வைத்தா னானில மதனின முற்றும்
 பலம்படு மவாதன முத்தக் கவிகையுட பட்ட தாங்கே 11

காற்றினுங் கடிய மாவின றிரள்களுங் கடம்பாய கன்ன
 மாறறடக் கரமாத தோடும வெகுளியின் விழிக்க மாணா
 தோற்றெழி வலத்த வாளின் றெகைகளு மருளும் பொன்னி
 னூற்றலசா லவாதங் கோயி லளவொழிந் தடரு மாதோ. 12

தாளுதுந் தகைய னீரமே னடப்பவ னிழலின் மாயவான
 றோலாத வழக்க னென்னு நாலவரார துணைவா துணைக
 கோளாரு மசலை யெங்குங் குறைவுறா துவந்து போற்ற
 வாளாலே வலிய டக்கிப் பகையினை வலிதின் வழிந்தான். 13

இன்னண நிகழ வீங்கே யிலலறம பருக வாழ்வான
 கன்னலின் குதலை வாயந்து கனமணிக் குழையைப் போழந்து
 மன்னகன் றரிப ரந்து மானின் மருளுங் கண்களை
 மினனிய வொருமின னன்னா னமணந்தது மிழற்று கிறபாம. 14

திருமங்கை கருகி னுங்கு ரென்றருந் திருநா மத்தை
 மருவிய புரியொன றுண்டு மகிமையை யறைய நேற்றாக
 கரியிறை புரந்த் காயா வண்ணனத் தலத்தி லொன்றோ
 டருகிய வீரைந் தாய சினகரத் தமரு மென்றும் 15

உலகெல்லம் புத்த ஸ்தல்களை னுத்தெனு ஸ்தலந் தொக
மலாத்ரு குமுத லெ டனா லொ டு குமுதெ
விலகிடா தருந்தி னைமல வி ஸ்தலந் தொக
குலவுமோ குமுத லெ டனா லொ டு குமுத லெ டின மனதே. 16

உமபாத உபதிது ஸ்தலவ ஸ்தலி ஸ்தலி
சுமபர வினையா டிதகே தகைபெடி மரமாதா
தமபதச சதங்கை டொதை தனிநடை மரணடு கண்டு
குமபரி னரச வனநந தனிததகங் குமுதரது குமுத. 17

ஆரககெரி குமுத மாங்கே டளவிலா தலந்த வறறது
பரபுள சிவந்த வந்தப படமெலாம பவள வாயா
வரைக்குல கிக்குங் கொங்கை வாய்ந்தருங் குமபங் கங்கல்
கறைப்புறக் குளிப்ப மடறுங் கமழ்வொடுஞ் சேந்த தமமா. 18

நறுமணஞ் செறிபு மந்த ராணமல ரொன்றின மாயோ
னுறுமன மங்கை மனநற கோதந் ரவனிக கேடுகள்
றறைதர முருந்தே மானு மணியின முறுவ லாளோ
சிறையனம் பொருவுந் தெயவ மாதெழுந் திலகி னுளால். 19

முராரியின முளரித் தாள்கண் முன்னியப் பதியில வாழும
விராவுநற றகைய பாக வதனோரு வணிக வேந்தன
றிவாகர னுதயஞ் செய்யத் தீடிபுனல் படிய வந்தப
புராதனப் பொயகை போந்தப பொருவரு மகவைக் கண்டான. 20

வந்திய னாகை யாலே வாஞ்சையி னத்தனை யேந்தி
மந்திரம் புகுந்து தன்னின மனைவியின் காததி லெ
வந்தையி னவடன கொங்கை விடமிவெண பயமும சோரச
சுந்தரி யதனை யூட்டிச சுகமுற வளர்த்தா ளானறே. 21

பெற்றவ ரவளை நொந்து பெற்றதிற பிரியம் விஞ்சி
நற்றவம் பழைய துண்டா னளினைநே ரிவளைப் பெற்றே
மெற்றென விதயம் பொங்கிக் குமுதத்தி னெழுந்த நீரா
ஹற்றற குமுத வலலி யெனுமபெய ருவபரி னிட்டார். 22

பெண்மணி யவளு மாங்கே பிரமணைப் பெற்ற தாதை
யொண்மலர்ப் பதமே யுள்ளி யொழுதுபு செழித்துக் காமன்
திண்மையா கமத்தின் வாய்மை தெரித்திடு மெவரு மோகங்
கொண்மதாப் பகல்கி லாத பருவமுங் கூர்ந்து நின்றான். 23

வேறு

குருமடைமென முலையுங் குமிழ்செறி மூக்குங்
 கொவ்வையங் கணிசிக் ரிதமுங்
 கருமபினின் மொழியுங் கழைப்பி புயமுங்
 கமுகடை பசியபொற கழுத்து
 மருமபுகண் முலலை நிரலபட வமைத்த
 தாமெனப் பவளவள ளத்துள
 விருமபுறு முறுவ லொழுந்குந் ளிருவாள
 விரையசெம மடைமலாக கிடையில

24

கிடத்திய தொக்குங் கெண்டையின் விழியிற
 கிளாதரு வெணமதி முகமுந்
 துடைததுமின படிமக கலமெனத் துலங்குந்
 தோமறு கபோலமுந் திங்கள
 புடைததெழ்த் தளேத்துப் பின்புறத் தடைக்கப்
 பொருந்துறு மிருடபிழம் பென்னக
 கடைக்கணைத் தைகந்து நானமும புழுக்குங்
 கமழ்தரப் பொலிகருங் குழலும்.

25

இன்னமு மிசைத்தற கியலகிலா வனப்பே
 யேய்ந்திடும் பிறவவ வயமு
 முன்னிய வவளின மாணலங் கண்டு
 மதாவுறு மீனறவ ரினியிக்
 கொன்னவில கூாவேல விழியிளங் குயிறகுக்
 குணமுறுங் கொண்கணை மணக்கத்
 தன்னிருங் குலகோத் திரளுகிறி தறியே
 மெனமனந் தளாந்தன ரிருந்தார.

26

அயிறகரத் தாளேச் செருகிய கணக்க
 கிம்புரி யலங்குவெண் கோட்டுக்
 கயக்ருலஞ் செறியு மங்கையர்க் கிறைவர்
 கயிரவத் தெழுந்தவக கணியின்
 வியப்புறு சுவையி னெழினலங் கேட்டு
 வீழவுறு வகநனி துளங்கி
 மயக்கினிற சமுனறம் மலாக்குழன் மயிலை
 மணந்திடும் வகைமனந் துணிந்தார.

27

பாதுசர் மடலில் சிறந்தவர் பரத

ஆருசல பரந்தபை கவினா

காதலிற் கருத லொண னுமோர் வந்து

கான் பூனை பிடுகின்ற பாவ

ராதலி லணைதது மடுத்துபென லெனபெயன்

மாஸிகை உதர்புக சணிகள்

மேதக வவாககோர் மீரிதவி சளிதது

மீழ்நறினன முகமனுப பவீர

25

அவன் செடி மாதிரி திபமடைந் தாழ்வா

ரஹ்மான் வந்தவ ளழகைக

கவாமனத் தினராயக கண்களிற் பருகிக

கமலமாரா கடவுளுந் தனது

நவமௌப் பயின்ற கைவலங் கொண்டு

நானில வனபடுபலந திரட்டி

யிவளுநு வடைத்த தாமகொலோ விவளோரா

வாசவ பிஞ்சுமோ வறியேம

29

வானவர் மகளி னெலவிடு மாழை

வல்லியின் மிளிர்நுமீவ வனிதை

காணுறை தவத்தோ ரடங்குமைப் பொறியின்

கவாடமே போழ்களும் படையோ

தேனிருந் தொழுகைங் கனைமலாக் கிழவன்

தெரித்திவண் விடுதலா சனமோ

வூணையு முளத்தி னுடனுருக கடுமென

றுழந்தனா துணிந்தனர் மற்றும்.

30

வணிகராகக் கிறையைப் பணிவோடு நோக்கி

வந்திய முனிவராய் வதிபு

பணிகளை நமக்கிவ வங்களை மகளா

யடைந்தவா றேதென வவனு

மணியெழு வளைய மல்லடு புயத்தா

யொருதின நறுமபுனல் படிய

வணிகினன் கயத்தை யதினொரு குழுதத்

துதித்திவ ளவடுணைளிர்ந் தனளால்.

கண்டெடுத்த திவ்வைக களிப்பினின் விஞ்சுக
 காதலாய வளாததுபா கதிசேர
 மண்டலம் புகழு மகப்பெறும் பேறறை
 மனனின் கண்ணுவா முன்னந்
 தொண்டையந் துவாவாயத் துடியிடை யரம்பை
 வயிறுநீந் தீன்றபைந் தோகைக
 கெண்டைநீர் விழியார சஞர்தனை யெனுமோ
 களிமொழி தனைவளாத ததுபோல.

32

ஈங்கிவள் கருப்பு விலலியி னானை
 கிணங்கியின னேவலசெய் பருவந்
 தாங்கின ளிலகா நின்றன ளெழிற்குந்
 தண்பபருங் குணத்தொகை தமக்கும்
 பாங்குறப் பொருந்து மோபதி தனைப
 படைத்திலன பருவர லெய்தி
 யேங்கிய மனத்தி னிருந்துளே னுலக
 மியடபுதற கிலககென விசைத்தான்.

33

இசைத்தது கேட்டவ வெழிற்பர கால
 னிருதயங் களித தெழ விசையே
 நிகிகிணை யெனலா நீநிறக குழனுந்
 நோபெறுந் தனையையா மிவடன்
 நசைக்குறு சிறப்பி னலமெனக குளவே
 னுனிவ ணளினமென கரத்தைப
 பசைப்புடன் பற்ற லொணனுமோ வென்னப
 பரம்பா கவதனும பரிவாய

34

சாளரவழியா யாளரி யுறழ்க்
 கோளரித் தவிசினமேற குலவும்
 வேளையும் வென்ற கலியன தழகால்
 விழிக்கரு விருநதுசெய் தொளிரும
 வானையின மிளிருங் கருங்கணி வயிற்சென்
 றவாமலர் வலக்கரம் பற்றப
 பாளைவாய பசிய கழுகுகந் தரத்தாய்ப்
 பற்றுமோ லுளமெனப் பகர்ந்தான்.

35

உறபுரிந் டரந்த வட்டென டகி
 டங்களு முடரபு டி டி
 பொற்புறு டட்டலா டண்ணோ சகது
 பொறெரு திகிபட டபத
 னிறபுறப டொறித்து க்தெடா டட்டா
 புனிதராம பாகவ தாரஞ்ச
 கிரபுகழ்ந் திருமுன டனசை டடிச
 லீபெவற கிடையனு சென்னாள்

36

வேட

என்றலு மங்கை மன்னவன் செவியி னேவுறி னிவ வணமே
 நன்றிழை தந்தே நானவரு கிடபே நென் டவண விடை மருவிச
 சென்றெழி னறைபூர் நினறிடு நமபிச செட்டல ரடி தொழுது
 துனறிட நாடி வேண்டின ருள்ளத்துனறிட கசை முழுதும.

37

சீதா னந்தச் சோகலி யனறே ளீரகழ்ந் திகழ்ந்
 தீதறு பாஞ்ச சன்னிய வளையின் றிருவிஸ சீனை யிலகப
 பேதைய ராருங் காணுத லின்றிப் பெட்டபு னருள டிபப
 பூதர மாணும பொற்புய வாழ்வார் பூரண வெனவா ராய

38

சைவ மொழிந்தே பாகவ தாகொள் சம்பிர தாய மெலாவ
 கைவர வீரா ருமெழின் மண்ணவ கங்கரி னனகொ ளீர
 மைவளா மேனி மாயவ னுளாய மனனிப வணீவோ ரு
 வைவடி வேலார் சூழ்தர மறறும் வாணிபன மனை புககார.

39

பாகடு சொல்லாண மண்ணிய மணியிடு பளபளெ னததிக பூஞ்
 சேசுறு பொன்னின் மேனியி னுழ்வா செவவிய றிந்து மகிழ்ந்
 தாகவி வாகமென றருளது கூர வத்திரு வைய பயந்த
 மாகன கம்பொன் மாளிகை யெல்லா மாகநி றைந்தவ னும.

40

சோதிட துலோ ரோதுமொ ரோரை சூழ்ந்தற வோபல ரும்
 போதர மோதுந தூரிய வோதை பூமுழு தும்ப ரவ
 மாதா சிண்கை மங்கையா கோனறன கைமமல றிற பற்ற
 வாதரம் விஞ்சி ரிரோடு கண்ணித தானம ளித்தன னே,

41

ஆரண நூலி னாற்றி விவாக மனைந டைத்திரு வோ
 ரேணை தந்தவ வுத்தமி யுள்ள மோகையு மத்தி னமு
 நாரண னாதா னாடிவ ணங்கு மாயிரம பாக வதாக
 காரண வோடு நாலவகை யுண்டி பாயவி ருந் திழையா. 42

அன்றலர் செய்ய வம்புய நோகா தின்னற வம்ப ருஞந
 துன்றளி யெனனத் தோகையி னினபத் தூநற வம் பருகி
 நன்றுற வைமபால வேளவியு மிலவாழ் வென்றுந டந்திட வே
 கன்றென வானைச சிந்தைக ளித்துக காவலு ரிந்தன ரே. 43

பாகவ தாரா தனமதி ழைக்கப பண்படை தம்பொரு ளும்
 போகவு நேரி யற்குத வுமபொற கபமும போய பயன்
 வாகையின் மங்கை வள்ளலி ழைக்கும் வண்மைய நிந்தித யம்
 வேகவு மூளா வெஞ்சின மாங்கே வெம்பியி யமபு மரோ. 44

மங்கையின் மனை னங்கரு ணைக்குண மனையி முயந் திடுவ
 திவகும றந்தே யெத்திறை யியா தேதுமிலா துலாகட
 கங்குதி னஞ்சோ றிட்டிற்று மாந்தே யுள்ளன னாகையி னீ
 நங்கட னங்க ளிரநொடி யேகிக கொண்டிவ ணணனு மினே. 45

ஏகுமி னினனே யென்றுசொ லத்தின் ணைவலா சென்று சிலா
 வாகையி டைந்த வண்பர காலன வாகமு லைபப ணியா
 நாகிள வண்ணெ ணண்மலா மாலை நண்ணிபு யன்பணி யின்
 வேகமு றைத்தவ வேந்தன ளித்த சாசன மீந்தன ரால். 46

கண்டவ ரந்தக் காலைய ரங்க னன்பாக ளின் புறவே
 யுண்டரி மித்த மொண்பொரு ளெல்லாம விணடொரு பொன்னு மிலா
 தெண்டிரு வுள்ளத தோடுறை தந்தா ராசையி னென்று மிலா
 மண்டிய வெங்க தத்தெரி யிறகண் மன்னுசி வபபுற வே 47

வேம்புலி யனன தம்மரு குள்ள வீரரை நோகரு முனம்
 வெம்பியெ முந்தவ வீரரெ ருத்தில வனகா மீட்டு கையாத
 தம்பெருங் கோயில வாயில கடககத் தள்ளுபு மீன வவா
 கம்பமு மககை காறடு மாற வோடியொ ளித் தனரே. 48

போயவர் பொன்னிச் சோழன வைககண புக்குட லங்கு லையா
 வாயெழ வினறி நாகுழ மபபோய் வந்தகொ டுந்துய ரே
 பாயவ னைத்து மஞ்சலி யத்த ராயுரை செய்ய வவன்
 சேயம் லாககண் சேரது சினந்த செய்திமி ழுறறுவ தே. 49

வேறு

பொங்கிய டடையிற் புழுங்கிச் செரிபு
நிகித முணாததேயா படைநீ நேரகலைக
துங்கவெஞ் சேனைநீற் பேரத்த ஹண்டனை
யிங்குநப் பிணித்துள் கெனவி டபி நுன்.

50

கேடகுழு னமமொழி கிளாதது சேனைமன
பூட்கையின புரவி னணிபு பொங்கழல
வாடபடை வயவருந் திரண்டு சூழவரக
கோடபுலிப் போததெனக் கொதித்துச் சென்றன.

51

தூரகதர் தெண்டிரை துலங்கு சாமரை
நிரைநுரை கரித்திர ணிறைதி மிங்கிலம்
விரவிய வாகினி வேலை யோடுசென
றுரைபெறுங் கலியன தூரவ னேந்தனன்.

52

உருமென விடிப்புறு முரசுவோ தையுங்
கரிபல பிளிறுவெங் கலிப்புங் காலென
விரைவுறு மைங்கதிப் புரவி வெள்ளங்கள்
வரைவில கனைத்திடு மிசையின் வன்மைப்பு.

53

வெகுளியிற றுடித்தி வீசை மன்னாக
ணகரிகா புயமபுடைத திரையு நாதமுஞ்
செகமெலாஞ் செவிடுறக் கிளரக கேட்டுளம்
புகைதரப் புழுங்கினர் கலிய னுங்கரோ.

54

ஆடன்மா வலவனா யங்கனே யெழுந
தோடுருச சிறுவயப படையி னெண்ணல
ராடுக ளிரிந்தெழ வடாக்கும வேலையின
வீடுறத் தமிழியிர் வீழ்ந்து டறறினார்.

55

கதிர்விடு மசிதனிற கரிகரு லத்தினை
முதிர்சின மடங்கலொன றுகிரின் மோதுபு
சிதைவுற வகிர்வது கடுபபச சேரலார்
வதைபட மறலியின் வலிந்து வாட்டினார்.

56

வந்திடு மூவகை வருந்தி னந்ததர
டந்துயி ரந்தகன் றனக்கு வீழ்தலும்
வெந்திற லனீகினி வேந்த னேடிய
விர்தையைப் பவனனே வியந்து நோக்கினான்.

57

இட்டனன் புறமவரீஇ யேதிலா னெனக
கட்டழ குரையுளாங் கலியன் சீறறமும்
விடடிழி குருதிவாள விளங்கு பொன்றட
றிட்டன ரரண்மனைக் கெழுந்து மீண்டனா. 58

கதிர்மணி மந்திரங் கலக்கக் கைரவத்
துதிதருந் துடியிடை புலந்து புலவினாண்
மதிமுகச் சனகிமுன் மறத்த ரக்கரை
வதைபுரி மனாளை யணைந்த வாறெனா. 59

பின்னரப் பரார்தகன பெருகு கிளளியை
பொன்னல னெனத்தமக் குணாந்து வேலைசூழ்
மண்ணெலா மெதிர்ப்பினு மடிகுரு மாற்றலசா
லின்னமும பெரும்படை யிபையக் கூட்டினா. 60

வென்கொடுத திரிந்தவச் சேனை வேந்தனும
பொன்கொழித் திருநதிக கிறைவன் பொற்பதந்
தன்கரங் குவித்தனன் றுழ்ந்து நாவெழா
தென்கழ றுவதென விரங்கி நின்றனன. 61

கண்டது காவலன கறுத்து வாய்மையை
விண்குறை பெனவவன் விதிர்த்து வேந்தனே
திணடிற் றவனது தெரிக்கற் பாலதோ
கொண்டென துயிரையே குலைந்து மீண்டனன. 62

தருமனுங் கலியனுந் தக்க வன்மையின
விரிபடை யுயிரையும் விளங்கு மாமணி
யரியபொற் பணிமுத லனைத்தை யுமபகிர்ந்
திருவறு முறைவழு வின்றி யேகினார். 63

என்றலு மிறைவன திருகணுஞ் சுடா
துன்றிய கொழுந்தினி லாலஞ் சூழ்ந்தபோ
லன்றிருஞ் சிவப்புற வகங்கொ தித்திட
வென்றிகொ ளமைச்சரை விளித்துக் கூறுவான. 64

15-வது சருக்கம்

வேட

தானைத் தலைவன் ஸ்ரீமான் நனைத்தா - வைபவம்
கோணைப் பொருவ விழைந்திட டவெனதுற ஸ்ரீமொ
ஆனைக் கெதிராட வெருவென்னவென் னுடையநீச
சேனைத் திரளக் கண்டது மவனசென் ஸ்ரீததான

1

காணிற் கலங்குங் கருதா தவாகா லாருசங்
கோணைக் களிற்று முதலவா கினிகூந் தவெல்லாட
மாண்பு புனைந்து கடுகத் திருமங் கைமன்ன
னேணற் புரிசை வளைந்தெற றுகவென றுதாழான.

2

நண்ணுற வணங்கு மிளிற் பெரற் கழனன் குவீக்கிக்
கண்ணு ருசத்தின் மணிபோர்க் கவசங் கவித்துப்
புண்ணீ ரொழுகு மயிலவாண் முதற்போற் றும்வெயய
வெண்ணுன் குடற்றும் வயவே திகளேற றுமன்றோ

3

கையாற் கரிய முகிலவெம் பகையென் றுகன்றி
மெய்யா வலிக்கு மொருவெங் கரிமீ திவார்து
பொய்யாத் தருமற் கெதிர்போ யமுன்போர் கலத்த
வெய்யோன் பகதத் தனின்வா கினிவே லைசுற்ற.

4

கன்னங் கறுத்த சயிலக் கனகத் தினோங்கி
மின்னங் குவட்டின் மிசைவெண் மதியூர் வதொத்த
வெண்ணின் கவிகை சிழவிற புடைநீ சுவெள்ளைப்
பொன்னங் கவரி குளிரகால செயப்போ கினுலை.

5

வனப்பிற குறுகார புறந்தந் தெழவாட டெவீரத்
தனத்தின மதனைத் தருமன் றனைவென றிரார்
தனக்கெந் தநாளுந் திறைதந் ததா ணிபாலா
சினத்திற் கணக்கற் றவர்பாங் கரடர்ந் துசென்றா.

6

சோணைப் பெருக்கிற் சொரிதா னக்கவு ளும்வாழைக்
காணைப் பொருவு முடலும் பனைக்கையுமார்த
வானைத் திரளம் புவிவெற படையத் திரண்டு
சேனைத் திரளிற கருங்கா லொடுசெல் வபோலும்.

7

காற்றும பறவைக கிறையும் கதிகண் மொலும
பாறறங் கெழிறசா மரைப்பண் செறிபா ரசீகத்
தாறறங் கரையில் வளர்ந்தா டமரிற் பயின்ற
வேற்றம் பயிலுந் தூரகத் தணியெண் ணலென்னே 8

தும்பிக் குலந்த ரகமான் களிற்றேன றுமார்புங்
கம்பிக் கெவங்குங் குணின்மோ துபறைக கலிப்பும
பம்பிக் கிளம்பப் பரவம பரத்தோ ருமாக்கே
வெம்பிக் கலங்கி லிவாசெய திவிளம பிலென்னே, 9

எண்ணற றவெய்ய வனிகத் தினெழுந் ததூளி
வண்ணக கருமபோ மகரா லயந்தூத் துவானின்
கண்ணுற் றதிங்கு கதிமாயத் தெழுககண் டதெய்வத்
தண்ணற றரள நகைமா தாகடாங் களித்தாரா. 10

சுடரும் பலலே தித்திரை யுமபல சமமையுமிக
கடருந் தளமா மகலவா ரிதிககா னைவெற்பின
கடநின் றெழுந் தகடமா நதிபா யுமநதப்
படையின் பெருகைப பரகா லனன்றா படுப்பாரா. 11

பேணு ருடலைப் பிளக்கும வினையா டலுந்தம
வாணை மதியா விறலும மிகுவி ரோடு
மாணை கலியன் மறமுங் குறித்தும் பாமாத்
ரோனா வதுவை யெழிற்கோ லமியைந் துநின்றா. 12

சென்றின் னவண்ண மிறைவன் பெருஞ்சே னைமாடக்
குன்றம மனைகங் குழுமுந் திருமங் கையென்னும
பொன்றங் குழுவின் புரிசைப் புறஞ்சு ழுவாழ்வார்
மின்றங் குதந்தம மிளிரச் சிரித்தி துரைப்பாரா. 13

தாளு துமெனறன றகுமா மதிவல் லபத்தோய்
வாளா ரரியைப் பலதூம பிவளைக் குமாபோற்
பாளா கபயன பலவா கினியோ டுநமமை
யாளா கிவெல்ல வகந்தைக் கிறையா கிவந்தானா. 14

தூறு யிரமா ளொருவி ரனெருக் கவிழும்
வீர ரளவில் விறலா ரினஞ்சே னைவெள்ளஞ்
சிறு வெழுக வினியென றவாசெப் புமுன்ன
மாறு வலத்தி னவையா ரவத்தாங் கெழுந்தா. 15

வேட

கலியனு முடனே போரிட கருகலா காணின் மாத்தும்
வலியுறு மணியி னானகு மருகித் தலை வா சூழ்க
கலிபொடு முத்தி யூழ்க் காலகை பரணி வைப
நலிவுற வெழுந்த தென்னும பதாகினி நலிவ சென்றா. 16

காவான முதல் காணா கருத்தி படைக டாககப்
பரகாலன படைக டேசாந தரத்தி நு தெழுந்த கொண்கற
குரமாருங் கற்பின் மினனு னுவந்தெகி படர்வ தொப்ப
நரபால னபயன் றானை கெதிருந் நடந்த வனமே. 17

எண்ணறு மிருவாதனைச சமபையி னிடுங்க லுழற்
கண்ணகை மங்கை யூரை யனந்தனங் கர்ப மாவை
பண்ணமா வழிவிளக்கும பாராதகன பதிபென றுன்னி
யொண்ணறு முடிகளாலே யுவந்துத தெந்தினுலை 18

இன்னண மெழுந்த வந்த விருதிற்ப படைபு மடப்பிற
கொன்னவில் பரியகோடிக குஞ்சரத் தொடுகைம மடபு
பன்னரு பரிக ளோடப் பரிக்கு மாடுன டாருந்
துன்னிய வமரா காணத் துனிமிகப் பொருத் மாதோ. 19

மறங்கெழு மொருவன பார வாளெனுங் கொடியை மாற்றான
றிறங்கெழு களத்தின் வீழ்த்து முன்னரத் திணிய கந்தி
லறங்கெழு விசம்பி னாவத் தெத்திரத்துறு மமர மாதி
ன்றங்கெழு களத்தி னுறி நிலவுதார வீழ்ந்த தமமா. 20

மற்றொரு வயவன் வீட்டு மதமலைத் தலையோர் செனனி
யற்றவ னடிகு முண்டத் தியைந்தாட லாவம பூண்டான
பெற்றநற கரிமு கத்துப் பிள்ளையார கலியன வெய்ய
கொற்றம் தறிந்தா னந்தங் கூதார்க் குனித்தன் மாணும். 21

ஆங்கொரு மறவன செனனி யறுப்புண்ட கவந்த மீதி
னெங்குமோ குரக தத்தின் றுணிபடு சீரம்வீழ்ந் தொன்றத்
தாவகுறுந் தோற்ற மாயோ தனங்காண விசம்பி னின்று
மீங்குற விழ்ந்த சிம்பு ருடனது வடவ மேய்க்கும் 22

காலனுக் கிணையோர் காளை யொருமத கயத்திற குமப
மேலிருங் கதையிற றுகக மிகுசெருக் களத்தி னெங்கும்
வாலொளி சிதறச் சிந்துந் தாளங்கண் மங்கை மன்னன
மேலுறும் வயப்பொன் மின்னாட கிறைத்தவெண் பொறியின் மின்னும்.

ஒன்றினொன் றடியுண் வெய்ய வொளிரபடைப புலிங்க மனனா
கனறிடு சினத்திற கண்ணிற கான றிடு மவையும விஞ்சித்
துன்றிய குடைப தாகைத் தொகைகளி னெருக்கி னெங்கு
மொன்றிய கரிய மிக்க தமரதனை யொழிககு மனறே 24

இன்னண மறவா பொங்கி யெதிரெதி ருடற்ற மங்கை
மனனவன் றிரித்துக கேட கரதனை மலாககை பற்றுங்
கொன்னவி லசியுங் காரா கொண்டலி னிடைய ருது
மினனுறுங் கொடிமின் னெனன மிளிரதர விரைவி னுற்றும, 25

பங்கயஞ் செறியு மிகுப பரவுமோ தடத்துட் பொங்கி
வெங்களி றுழக்கு மாபோல விரைமனத தடமே செலலுந்
துங்கமார் துரக தத்திற ரோற்றிவேண டலன்போ தானே
பெங்கணு மொருவ ராகி வடவெயி னெரித்தா ரனறே, 26

குணபமோ குன்றியுத தன்குவட டிருந்து பாபு
நிணமிகு குருதி செந்தா திருந்திழி யருவி நேருங்
கணங்கொடு கழுது பாடக கவந்தமங் கியைய வாடு
முணவுயி ருதரம் வீங்கி நமனறெவிட் டிறவு நோககும், 27

படுகளங் கிழித்துப் பாபு முதிர்வா றிடையின மாய்ந்தா
வடுவறு முகமே செய்ய மலாந்தசெங் கமலஞ் செனனி
மிடைகருங் கசமே சைவ லந்திகழ் கபால மேய
வடைதரு பகத்தின் சங்க மாங்குறித தடைவோக கமமா, 28

மணடையாளு சடக மாருங் குருதிகண மதித்து மாந்திக்
கண்டையைக் களிற்றின கஞ்ச மெனக்கொடு கணங்கொள் பூதம்
பெண்டிக ஞ்டனே யங்கு நாற்கங் ப பெருமாள் சீர்த்தி
பண்டனிற செறியப் பாடுஞ் சதிமுறை பிறழ்வின மன்னே, 29

வளவன்ற னளவில சேனை யடவிமா வலவன் மங்கை
யுளவனாந் தாவந் தன்னி னீறெழ வுலைதல காணு
வுளமிகக் கொதிப்புற னாழி யுருத்திர னெனவே பொங்கித்
தளகருத் தாகளு மறறத் தரணிபா குலமுஞ் சுற்ற, 30

சதமகன் சதியி னன்று சலதரம் பலவு மாயர்
சிதைவுறப் பொழிந்த வண்ணங் கலியனா சேனை வெள்ள
மதமுற விசிகை யாதி யடுபடை யளவி லங்கம்
புதைத்தா வெறிந்த போழ்தில விபுதருந் துளங்கினூரால் 31

குமுதமா வலி கொணக நிழலிவாரா ம டான உடத
தமதுமா விவரது நிழல் கரியா நாக நி டு
திருமா வசிடமாக செல செட்டா
வழுதாங் கறிந்தா பெறு செரு நெடு கககாணு 32

என்குதல பெரிந்து ராக முயிப்பமாயக தெ ரக தெனன
கிலக்கிறை தனது தாணே சிறுபட டொடிகிலன்
குலகொழுந தூழித திழை கூரதுடெல நடுத னென்காக
கலக்கமுற நிவண்ப போரில வேறனா கடிதென மூனா 33

தனியயுய மீண்டு போரது தனனக தனுக உகைப
புனிதனும வாகை பந்தா புணைந்துவின பொழிபுட வாசப
பனிடலா மழையி னுடே செயமுர சியமபப பாணா
வினைபுரி விறலை பாட மீண்டுதவ கோயில பககா 34

காவிரி புரக்கு நாடன் கருதியோர் விரகு மறறும்
பூவமர் விபுதர்க குறற வேடமுட பொருந்திப போரது
தேவரு முவககும் வாகைத திருமங்கைக் கிறைமுன னின்றான
மாவலி யிடையி வேறக வணந்தமா மாமன போல்வான. 35

போந்தவன் கரவி னாசி புகறலு மவரும பூரித
தேந்துமுப புரிவெண ணாலோ யியம்புக விழைந்த தென்னக்
காந்தையாக கனங்க னன்றாய் கருதிய தளிப்ப லென்றிவ
கீர்திடி னுறுதி வாய்மை யிசைக்குவ னிசையின மிககோய. 36

என்னவக குமுதவலலி யிறைவனா கியைந்து தந்த
பின்னரப பெரும கன்முன் கோசிகன பிழையொன் றிலலா
மின்னினன மரபின் வேந்தன மெலிவுற விரந்த வண்ண
நின்னிருந் தரணி காவ னோர்கென நிகழ்த்தி னானா. 37

உடைதிரைப பாவை மீதுநர் தெழுவபோ லுறுகன் வந்தக
கடையுமுள் ஞடைத லிலலாக கலியனா குணர்ந்து வாய்மை
யுடையதம முறைசெய் காவ லுதகமோ டுதவ வேறறு
நடைமிகுந் கோர மூரு நாபதி வெளியி னாக்கே. 38

வரையிலா வலிய ரேற்று வருகினு மடர்க்க வல்ல
புரையிலாக் கலியன் மண்ணை புன்சிறைப படுத்திப பொன்னி
னிரையிலார் நறையூர் நின்ற நம்பியி னிலவு காணு
முரையிலாஞ் சினக ரத்துள் ஞறைந்திடக் காவல் செய்தான். 39

வேறு

எங்களிறைக ிதிறையை யீந்திடென வமைச்சன்
 றங்கியரு கெப்பொழுதுந் தான்வெகுளுந் துனியுஞ்
 செங்கமலக் கண்ணனடி யாழமுது செய்ய
 வங்குத்தி யாரதன மாற்றுகிலா விடரும். 40

பட்டினியின பருவரலும் பட்டுமனங் குன்றிக்
 கட்டழகன வாய்மையெனும் பாசம்திற கட்டுண்
 டட்டவெழுத தையனையுந் தாமரையா ளடியு
 மிட்டமுட னிட்டதிரு வள்ளமுட னிருந்தாரா 41

சங்குங்கழ காலையிலவ வெழ்நிலயத் திலகும்
 பூங்கமலப பூமகளார் புத்திரனுண புனகண
 டாகவருந் தாயரெனத் தனனுளமும வெம்பி
 யோங்கியுயா நம்பிதிரு வுள்ளமுறச சொன்னான். 42

தன்கருணை யினனுருவாம பன்னியுரை தன்கா
 தினகணுற முள்ளமுவந தினகனலிட் டட்ட
 நன்கினிய பாறினமு நாடறிய மறையோன்
 றன்படிவ மாகியவ ரங்கையுறத தருவான். 43

செங்குமுத வல்லியிறை செய்தமுதப பாலை
 யின்கிதுவு மெம்பெருமா னினகருணை பென்றே
 பொங்கரவப் பாயலரந கன்னன்னந்தப பொருபன
 துங்ககரி கிரியனிவர் பாதமலா துதித்தே 44

எத்தனைநா ளிசுகிறையி ருந்தடியே னினைவல
 சித்திரமாஞ் செய்கையுன் தாருணருஞ் சீரா
 நித்தனெயுன் னிகரரிய பொறபதமென றாவே
 னத்திகிரி யருளவரத வெனறுமனந கசிவாரா 45

இந்தவணம பலலளவை செல்லவுமோ ரிரவி
 லந்தவர தன்கலிய னினகனவி லையா
 நந்தமிருந கச்சிகா நணுகுவையே லுனறன
 பந்தமறம படியரையன் பொனறருது மெனறான 46

பொள்ளெனவப புண்ணியரும் விண்டுதியில வாசக
 கள்ளமலர்த தண்டலைசூழ கச்சியரு ளாளன
 கள்ளனவ னீதனுரை கண்டுமனம் பொங்கி
 யுள்ளவரு கிறைபணிசெய் வேராகடமை விளியா, 47

புறநாடு சென்று வந்தான் அந்த
தெய்வமே உலகமெல்லாம் திருநெல்வேலி
புறநாடு சென்று வந்தான் அந்த
தெய்வமே உலகமெல்லாம் திருநெல்வேலி

48

கெட்டமசின்னிட கெட்கவென்ற
வாடகநல்ல கருகுமொருவருக்குவதெதெய்வ
மடகுமநீ வாந்தனா ததிபுகன மாகப
பூட்டுவிலக கொடுகொடுத பொதுகெனப கனமுன.

49

சென்னி டரை யினபட்டச சேவகந மிளிர்வான்
பொன்னுறையி னின்றருவப் பொருகநத சி லெந்தித்
தன்னிவாத தூயவரத் தொன்னகந் தொயதூப
பொன்னறலின நின்னனமி கப்பழுங்கி மலமந்தா.

50

அனறுநிசி யானையிலை பையனவா கனவிற
சென்றினையில வேகவதித் தெனகரைமேல விசும
மன்றலினம் பூம்பொழில் னிடைமலாகண மலிபப
பொன்றிகமும் புனனைய மொன்றுதழைத் துளதால.

51

அதனடியி னுதிவிரலி னமமணல கழநதே
மிதமறுபொன மேவுதிரி யென்றுமிழற மூதலும்
புதையிருளிடோம் வைகறையப புண்ணியாகண டிறவா
முதமொடுதங் கனவுநிலை முன்னிவியந் தனதே

52

சுககெனவெ முந்திறைவன சேவகந சென்று
புககரிய வபபொழிலிற புனனையடி நணணித்
தொககமண குறண்டவள வுககரிய தூய
பொற்குவைபொ லிறதுளது கண்டுமனம பொங்கி.

53

இசைகொளு மட்டுமெடுத தேக்குமென வாரிப
பிசையிடு பிடுறுக ரங்கனின ளிக்க
வசசனமு மையகந் தன்னிலுமே லாய
திசசனையெ டுகககிலே மென்றதிச யித்தா.

54

கந்தரம்வ ருந்தமிரு பாரமொடு காவல
வந்தவாச மருதுகலி யன்றனையே வாழ்த்தித்
கந்தரணி பன்றனைய னைந்துதனந் தந்த
விந்தைமுழு துளுசெலவி ளம்பினர்க ளன்றே.

55

தெய்விய சூர் சாபம்

செயு

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

56

அசுரன் கருவகை மாந்தக வந்தமோக
 திசையுடைய சினம் சூர் சாபம் மெய்யான
 மாந்தகை விடாதிதான் மருகுகொ சந்திநூல்
 மாந்தகை விடாதிதான் மருகுகொ சந்திநூல்

57

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

58

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

59

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

60

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

61

கொடுத்தான் சூர் சாபம் அளித்தான்
 மெய்யான பண்பு நெய்நெய் நனந்திம்
 மண்டலத்தி லெழுந்தான் மருகுகொ சந்திநூல்
 கண்டதில் மண்ணனுமே சூர் சாபம்

62

ஆதாரமாய் நின்றான்
பெயர்ந்தான் புகழ்நெருங்கி
நினைப்பதென்கொண்டான்
பொருத்தினை உயர்ந்தான்

63

முன்னுரைத்த காலமெசுர முன்னமென முந் செலக்
கன்னித்ததென்கொண்டான் படைசன்னன் காண்பா
வன்னிடொத்த விழிடனன் விடிடத்த பாத்தசபா
பொன்னிழைத்த தன்னுரைத்த நெகை சூத்தர்த பொருந்.

64

தடிகறங்க முரசிவங்க மீதுவாரு தூகத்த
தடிதுவங்க வைத்திவாரு நெகவான கத்திரா
படிகலங்க வெயொலிப மாகமொரு பாத்தப
மிடைமருங்கு கான்மருங்கு னடைபதிருந் மெய்நா

65

கள்ளரெனு முள்ளமுடகுங் கிருவருதி ரீதிநீம
வெள்ளெயிறு வெங்கைகொக மீதுவங்கும் விரவிநீம
முள்ளடாரு வுடலவேன முடுக்கிபங்கு முழுவநீம
புள்ளினங்க ளினியபல்ல புதுமையாப மிழற்றீம

66

தடவரைக்கு கைக்கிடருத் தைழ்சிறப்பஞ் சானன்
மிடுமுழக்க மெங்குமாரு மின்னதென வுணாவ
தடாதருசகி னைக்கலர்குத் பலவித்ததி னலாகளி
படுமனத்தை யனிலமுறும் படாதாப ரப்பிநீம.

67

வீழ்ந்தசமபு கப்பழத்தை வீழ்ந்துசமபு கருதினார்
தாழ்ந்தமாங்கு விரியினவேட ரெழ்ந்துகையிற் றாவா
பொழ்ந்துமண்ணை முந்தமுடபு நகனீயைப் பொழ்ந்ததின்
ஞழ்ந்தவினசு னைகாங்கு வாழ்ந்தவில்லி யாகொளவா.

68

புதுமையின்னு மீதிகமாய பூவைவண்ண னினபுறும
மதுமலிந்த கானகத்தை மங்கைமன்ன வன்மண
த்தினடருத் பதிகர்கொளவே யாழிநாடொ றும்முனம்
மதுவைவென்ற வைணவாக்கு மாடினாவி ருந்தோ.

69

கள்ளுகாளை மாயவன்ற னருண்மிடைருத் காட்சியா
னொள்ளியாரின முகங்குறித்த வாககெருந் முஞ்றறிடார்
கள்ளலாந்த குழன்மடருத் வறியனெந்து காப்பிணி
யுள்ளவன்சி றாவனினெ ருடமையொன்றுங் கவாந்திடார். 70

வெள்ளை நிறம் உடையது தூர்
 செவ்விய நிறம் உடையது தூர்
 வெள்ளை நிறம் உடையது தூர்
 வெள்ளை நிறம் உடையது தூர்

71

வேறு

இவ்வண்ணம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்

72

அனல்நிறம் வில்லிபுத்தூர்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்
 வட்டவட்டம் நிறம் திருநகரின் நிறம்

73

செறிந்தவருப பாக்கரோரி குடித்தந்த
 செயிழையின் முகேராகக் கழுந்தமுனன்
 முற வல்லுபன் நனை நெருக்காய் செறியிற்செல்லு
 முறவையின் பொருளபறித்தெம் மடியாக்கூட்டி
 யுறந்ததிவ வின்றெவரு படக்காண
 இனவருமதப பொருளத துசுசியேறி
 யறிந்துசொல் வடைபவரை மறவாதமமை
 யுமததுமனத தயாவுமிக கினறனுங்கே.

74

பஞ்சுட்டி பதுமமலாப பதத்தாயுனைப
 பயந்தவருப பின்யிறந்த பரகாலன
 நெஞ்சுட்டி படாகளைந்தித் திவசம்பாக
 வந்தருந்த தனிவிருந்து கெழுத்தும் வணன

நெடுநிலை நெடுநிலை நெடுநிலை
மெருநிலை மெருநிலை மெருநிலை
நெடுநிலை நெடுநிலை நெடுநிலை

75

கலையாணபயிற் சான்ற நெடுநிலை
கலந்திருநிலை பொருநிலை நெடுநிலை
வலையாநிலை மெருநிலை நெடுநிலை
தமிழ்ப்பொருள் கலந்திருநிலை நெடுநிலை
மெருநிலை பணக்கலந்திருநிலை
முகனமுதலாநிலை பணக்கலந்திருநிலை
வெருநிலை மெருநிலை நெடுநிலை
வெருநிலை நெடுநிலை நெடுநிலை

76

வினையாநிலை தெய்வமணி யிழைத்த பூணகா
வினையாநிலை தெய்வமணி யிழைத்த பூணகா
குலவயாநிலை புதிதாநிலை புதிதாநிலை
கொண்டலாநிலை கொண்டலாநிலை
நிலவுகளாநிலை படாநிலை நெருங்கியாநிலை
நெருங்கியாநிலை நெருங்கியாநிலை
பலபணியாநிலை கலந்திருநிலை நெடுநிலை
லெனக்கலந்திருநிலை நெடுநிலை

77

ஆனகங்கா கலந்திருநிலை நெடுநிலை
ராமவயாநிலை ராமவயாநிலை
வாணமுதலாநிலை முதிர்நிலை யதிபொருள்
மமரொருநிலை முதிர்நிலை மமரொருநிலை
சேனையிழை யெம்பெருமா னுள்ளத்தோருநிலை
செங்கரத்தாநிலை பொருநிலை யசைத்துநிலை
மோனமுதலாநிலை மோனமுதலாநிலை
மொய்யாநிலை மொய்யாநிலை

78

விபுதாநிலை வேகமடங்கியதுவெய்ய
கந்திருவர் கருவமயங்கியதுவெய்ய
தபுதலாநிலை வெந்திறுநிலை சமழ்த்தோய்ந்த
கடலெழுவிச சாதாரின் யனனந்ததி

திவ்விய சூரி சரிதம்

எடரிமதச் சிறைநளி, மயாந்ததந்தி
 ஸ்ணன்னெ நெ த்தொடெழும வலாரிபெறு
 மியழுநிசி யிமெபிளிந் மிகந்தவீபன
 னி நஞ்சநகி னெழுமணிகா லொடுகிறம்மா.

79

வேறு

பறவையின களவ மடங்கிப் பாய்சினத
 தெறுழுவலி மடங்கவே முதல் வெண்ணு
 முற்றிலிங் கோட்டமு முடங்கி மாருத்த
 தெந்தரு கமனமு மின்றி பெங்கணும்.

80

தருக்களி னடைகளுஞ் சலிப்பொன றின்றிபே
 யருக்கள் ரோவிய மென்ன யாவையு
 மிருக்கவுந் திரையடங் களக்க ரென்னவே
 மருக்கமழ் துளவினா னசைவின மன்னினான்.

81

கயிரவத தணங்கினின் கணவ னங்ஙனம்
 வயிரவத் தெழுந்துபூண் மலிந்த பேழையைச்
 செயிரறக் கொண்டெழிற செங்கண மான்முகின்
 மெயிலுறப் புனைபணி யடைய மீட்டரோ.

82

பறித்துயா பதமருண் மூல மந்திரம்
 பொறித்தொளிர் மணிவிரற பொன்னன் மோதிரம்
 பிறித்திடப் பெயாகலா துணர்ந்து தனபலிற்
 கறித்திழுத் திடுதலுவ களிததுக் கண்ணனும்.

83

நந்திருக் கலியனோ வெனந லின்றருள்
 சிந்திடுங் கடைக்கணி னோக்குஞ் செம்மையிற்
 புந்தியின் மெய்த்திற மொருங்கு பொங்குமச்
 சுந்தார்க் கப்பெயர் சொல்ல லாயதே.

84

கலியனாங் கதனையுங் கழற்றி யாவையும்
 பொலிதரு பேழையுட் பெய்து பூட்டிடா
 வலிகொடு பெயாத்துமவ வயிர மஞ்சிகை
 சலிவறக் கிடக்கமெய் சலித்துச் சீறியே.

85

புறொகினை முகந்தி வந்தது பொருது
வராவை மருதனை பென்ன பந்திர
பராவனை யதனைபென செயிபு பாரந்தகில்
விராவிட முறைமையின் விராபு கெனறனா 86

ஐயபான வதுவா னளிகுந் தக்கணை
குய்யவிவ குவாததிப னுகி பொவநினை
பொய்யிலா மந்திரம புதல விததிரு
மெய்யனே வல்லவ னெனவ ழுவகினுன. 87

மிழற்றலு மிளிநுமால் வதன நோக்குற
வழற்றரு மசியதை யந்தது பெழையிவ
கெழத்தகு மறையெனக கியமபு கெனறதைச
சுழற்றலு மணிவண னகைத்துச சொல்லுமால். 88

புலியினேர் புலரு மதுகை மனனுவெங்
கலியனே கழறுது மதனை யிவவனம
பொலியினே ரிருமபுனல படிநது போநதுநீ
வலியினே நின்னது வயமுரு தபேர. 89

என்னவப பரந்தக நெழுந்து பாங்கரின்
மன்னுமோர கயத்தினை மணந்து பூம்புனல்
பன்னிரு நாமனைப பரவி யாடிமீன
டனனவ னருகுற வகங்களித தவன. 90

கரையநூம பவககடல கலவகு மூழ்கியே
புரையுறு மவாககரை புகுததும் வன்மையா
முரைபெறு நாலிரண் டெழுத்தி னொன்றுமாம
வரையிறு மந்திரங் களுக்கி ராசமாம. 91

ஆரணப பொருளெலா மகத்த டக்கிய
நாரணன் பகட்டையே நவிறுந் தன்மைய
வேரண வெழுத்துகண் மூன்றங் கேய்ந்துள
காரண பிரணவந் தலைப்பிற் காணுமாம். 92

எய்திடுங் குறிபிழைப் பென்று மெய்துற
மெய்திகழ் சனகியே மேவு நாயகன்
கயதனின் விடுபடுவ கணையிற் சொலபவர்
செய்திடுந் தீவினை செஞ்குந் பாலதாம். 93

தென்மீன் துர் சர்தம்

F7 r m l n s t f | p q k f d e - t
f v o u f i f n s + m , s , h s -
t . f n j s g j r f f n s - t f
m t z i i j i n l t m n n s f - t m - t

94

செய்து

இது உடைய நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல்
கடல்நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல்
நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல்
நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல் நெய்தல்

95

மறை நவாபுரம் பழையமன நெருங்கிசை
கலைமலர் மன நூர் கங்கைபோ டன நகரண
மறைநகரம் மொத்தமும் பிணைநகரம் தான்வா
கலைநகரம் படைகளை நகரம் காலம்.

96

நாம்கள கனவென நாரிபா கனநருக
காமகேத திஞ்சுநக கருதலுநக கதிபென
மாமரென புநகனை யிவாழுநு சுடரெலாம
நாமயா யிரததி நரவினிற பாடலும.

97

செனையா தனவலச செயவிச பன்முத
வானவா னித்திப சூரிய ரங்கரம
மேனகக குணிகொவா மிதமறுவ குணமேலாங்
காளம யினிதுநக கவிதனி ர பாடலும்.

98

தரிசனத் தந்திரத் தாமரைக் கண்ணைக்
கரிசகன் றிரிகணிற் கண்டதும் புளகமெய
வ் நசுவத் தனவிலா னந்தமன மறைதரக்
குரிசுமூர்த்தனைமற்ற் துள்ளகங் கூடதநம்.

99

வெள்ளவா னக்தமே வீரபெருந் துதியுரு
 வுள்ளதாயப் புழமெழுந் தெனாருமென றறைதாத
 தெனாரும பெரியநற நிருமொழி யாதியாங்
 கவாருந் தொழுதுதூ லாறுடன கழறினை.

100

சுந்தரபாசுரம் பாடி சந்திரன்
சுந்தரபாசுரம் பாடி சந்திரன்
சுந்தரபாசுரம் பாடி சந்திரன்
சுந்தரபாசுரம் பாடி சந்திரன் 111

வேறு

ஆமிததென பசுதொநான காமிதபிசு பொதின
மாமிநுநா லககடத டாடனா நினநுநைத
தூபதிநு செட்டெழுததா நெறநுநிததா நெனநனசுசு
செடபொ நுநாமலிபை நைதது செடபென நுல 102

செளனா ரமுதினீமின நீஞ்சவையே மிசுகொழுதர
தொளனா யிரவகணியந நெலபுலக முனமிழ்ச்சொ
நெளனா திலகுமொரு தாழெட்டி ருபதையைக
கொளா னனைதுளவக காடாகன முன மொழிந்தான. 103

எம்பெருமா நெனறவெழி லீரைந்த வதரிப்பை
யம்பாத்தாழ நூற்றறபத தொநானக ருவகணிய
லிம்ப ருபவருளி நெறதிரு வீரைத்தின
வம்ப விழுஞ்சோலை யாவகனடி வாழ்த்தினனா 104

பாமபோ டொருகுடியிற பயிலு பவன்போலு
கீம்பா யெறிவளியிற நிகைக்குங்க லம்போலும
போம்போ புனலலைக்கு பாற்றவக காபா நந்தி
யாம்பால தின்றி யடிசாயம ரம்போலும். 105

இருதலைபுற கைக்கிடையி லேங்குமபு முப்போலும்
வருபுனலி னீர்ப்புணடு வாடும ரிப்போலும
எரிதருதா பத்திரப மெனுமலைசேர் பவககடலும்
கருகுறுமென நீவினையைக களைநதனித்தி மாயவென. 106

குறியதொரு தாண்டகத்திற கூறியெழு கூற்றி நுகைக
நறுமலரின் கைப்பிடித்த சாரங்க நாதரினை
யறிவுதனிற கண்டடியே னுனந்தங் கொளவதுபோன
முறைதனிலுன் பணிபுரிய முன்னுமெனறு நிறறியென. 107

பெரியகிறுத் திருமடலக னென்னும் பெருநூலக
ளரியபுரா தனபுருட னடியெனபெ ருமபேறறி
னுரியவுபா யாந்தரமா யுறறு நெனவனறித்
திருமா மணவாளன நிருநெடுநதான் டகமதனில். 108

கடமன ிவ மெனாவிடமா தெல்லா மனிததானென
நடமாடி மீதுமன நிதந்தி
பாசுபரி நுதல் பூரார நானமறைகட கங்கமெனப
பாசுகட பூடப்பபகர்த்தா ரிணயமடைவெ

109

பாசுகளில் வாரோடகன பைங்கமுக்கு சூழாவகன
நிளபடை கமமாழவா ராதிபாக டாவகனிக்கக
கோனா நுமிடவாடா கெடிகெகு விரநனாழு
வோழநத பனரிய நு நெருதுக டைககணிகக

110

ஆபாண பழமட நு பபனாத யாதிபநு
நுயாவிற செவிபெறக வததமனா மிக்கவின
மயாவூ மொமடிய வநுணமனனுஞ் சிறப்புடையான
நயாநுமிந் தூபவனின் வாமமொழிமைச செப்புகையே

111

என நெப காந்த நுரி மெருதெந் யாதிபா
பொன நொ கரகணங்கட குற்ற விடைபருளித்
தன நொப பறவைமிசைத் தனபரிவா ரங்களுடன
நுன நெய மனிமாடப பொன்னாங்கக கூடினனூல.

112

19-வது சருக்கம்

உணமையுணரா துழல்கிற்பீ நுனடென்றுணரு துமமிறையு
மணமுனகடநத மால நுளான மனனுமுலகி வெனப்பழநூல
கணமுனகழநக கணடிருநதுங் கணன்னகழல்கள கருதியிடாத்
திணைமடபிடித்த பிடிதளரா விடங்காக்குற்ற திறமானும.

1

கொயிலணைநத குரைகழலன கொற்றககலியன் குளிராபுனலகூழ்
செயவரங்கன விடையருளகொண் டிமையோரேததுஞ் சேடகிரி
மேயவலா மென மங்கைமண வாளானமிளிரும் பதமபணியக
காயுடபடைஞ் நுடன பொதக கடுகிவடபா னடநதனனூல.

2

சினனாகன நொ தினமருககன் சிரமேனிலவு நண்பகலிற்
பொனனாடைய கசசநகாத் தெனபாறபுனித நீரொழும
மினனாவெளளி மணலசெறியு மிருந்துபரநத பாலாற்றின்
கோனனாகரையிற கூடியவண கூரநதவெயிலில் வெதும்பினனே.

3

செனுவிராசுநாநயிநது சிவனெனவெழுந்திடுந்
பன்னாநாநயிபிசெய்தபடுகையெனகூர்ந்துநீர்
தன்னாநயிபெருநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
நொன்னாநயிபெருநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 4

சாநிதத்தினபடகுநிபுநாநயிபுநாநயிபு
பாநாவளிமிநகநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
பாநாநடைபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
பாநாவழிசெலபாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 5

களாககிழவனநீளககிபனகனபெருநாநயிபு
குளநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
குளநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
மெளனததனைபுமிலைபிநழாநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 6

யானுமெனறனவாகிநிபுநாநயிபுநாநயிபு
பூபபூணாவமுலருகையிநுநாநயிபுநாநயிபு
மெனினனாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
ருனனகுவநதுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 7

அரிதாரகையினநரிதிதியாநரிமாநாநயிபு
பரிவாரமிதிநையமிலைபயிவாயிநதவடிசிலுமுன்
பரிவாரமதற்கொருகிறிதாமேனுமபகுததுபபடைப்பெனத
தெரியாவொவ்வோபிடிவலகிபிதாந்தெலிலோக்குமளித்தனனா 8

அநதவன்னமனைவாக்குமிருமுன்றுநகியமைந்தபல
விந்தையபணிகாரவகையாபாநயிபுநாநயிபு
முநதரிமபநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு
தநதமவயிறுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 9

சடையாக்ககநதகனுமாங்கையருநதிக்களித்தவிண்ணவநம்
படையாபபகடாரபானமையநிநபதியிதவகுபடாநததெவன்
கிடையாவுனனைமணததொளிரும்பெயபெதென்றுகிளக்கவமைம்
படையாநான்குநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபுநாநயிபு 10

தணனித்திலவெண்ணிலவெநிக்குநதநதத்தொளியாமினனமுதின
மணனுக்கிறையையாநிவெபான்மலாநதமுநததினமனுநெறியா
பெண்ணுக்கியலாமுடலையினிக் கசசுகாககுண்மேலபாலில
வெண்ணந்சகையிநொங்குமொருவிடானிலயததுறைகுதுமே 11

தவ்விய சூர் சர்திட்

1. பி. வி. சுவாமிநாதன்
 2. பி. வி. சுவாமிநாதன்
 3. பி. வி. சுவாமிநாதன்
 4. பி. வி. சுவாமிநாதன்
 5. பி. வி. சுவாமிநாதன்

12

[illegible][illegible][illegible]

உள்ளுமட்டித் தவணைப் புலம்பாடென மழுந்
கரையழிந்தையுந் தன்கொடுத்த நயத்தினந்து
தெளியாப்பிறிதொரு பார்பாறியினங் குறுக்கடந்து
பொய்யாழித்திருந் திரியைப் தென்பாய்வெங்க டஞ்செறிந்தான். 16

பேறு

[illegible]

திருவிவா சீனப்பகாநத தொறப்பிணியகலு மாறு
வருமாந யதக மெண்பெய டற்கெனு மிடமொன நின்றிப
பெருதற ஈ செலவா கொணர் தாவெனும பெரிய வாரபபு
மிருமுதக கழமன் னொக விசைத்திடும பறையின யதோ. 18

வரையெல்லா மனிய மனறிச சாமிபுட் கரணியென்னும்
பரைபறு கபந்தி னூடு பொதுளியே மலருஞ் செயய
மரைபலா விரையை யெந்தி யிளவறி மலையி னெங்கும்
விரவிய வமர ரின்ப மெத்திட வீச மெனறும்.

19

ஒன்றை மீட்டி - - - - -
 நன்றாக - - - - -
 சண்ணி - - - - -
 வெண்ணம் - - - - -

முடிபிசைப் பொருள் - - - - -
 கடுகினைத் தருவின - - - - -
 தடவிலை மலி - - - - -
 கடிமதி - - - - - 21

கதிரவ நுதலிற் கடல் - - - - -
 மதிரிறைத் தருவின பாதி - - - - -
 ததைலா வெந்நெய் - - - - -
 விதமணிப் படமே - - - - - 22

இன்னுமித் தகைய வாடப் கிடைக்கலாக் குவடி வாடந்த
 பனனகப் பதியின வெறுபி வந்தாந் பழிதன நானிக்
 கொன்னவின் முனைவா னாதவா துவடிமப் பொருபின் பங்கர்
 மன்னினா திவச மூன்று மாயவன மலாதநா னெண்ணி 23

வேங்கடக் கிறைவன பாத தரிசனம் விண்ணெய் செந்தப்
 பாவகின்ற பங்குரு மென்று பரிந்தவ ணுறைப் வந்தத்
 திகழ்தூர் திருவிவானம் தருவா மிவங்க யாழ்வா
 பங்குரு மெழுந்த முன்னாப் பழிச்சுறத் தொனம் னுடை. 24

நீதிகொண்ட விதமே மெழை செந்தத் துடிமங்க பொங்க
 மதிகொண்டு துதிக்க மொண்ணு மரணபிண மனங்கந் தாவா
 சுதைகொண்ட மொழிக் காலை சுவைபடத் துதிக்க மாய
 னதுகொண்டு கடைக்க னிக்தெ பாங்குடை வந்தநானன்மே. 25

அங்கிருந் தகனம் பின்ன ருடம்பெறந் சுறாந் சுறாக்
 கொங்கிருந் தலாந்த தாரான நென்முகங் கொண்டு மிணி
 தங்கிருந் தடத்தில வின்ம் தலமெலாந் தொழுது பொருது
 பொங்கிருந் திருவ ரங்க மெனுமபதி டுகன்று டுககாந். 26

தாளுசென்ற தடத்தி னுங்காங் கட்டிய தனத்தி னெடு
 மானசென்ற வழியிற் சென்றோன வழித்தப் வரங்கன பாதம்
 வானசென்ற மறையி னெடுதி வணங்கின பணியின வண்ண
 நானசென்று மீண்டே னெழு மலைக்கென நவிறுந் தினரா. 27

திவ்விய சூரி சார்தம்

சென்றவர் தமமை மாய னீளகடைக கணணி னெக்க
வொன்றியக கருணை யாவகே போங்கேயி லெழுகக வுனனி
மனறலா ரதனா செபய மடைப்பவளி முதலா யவகுத்
துன்றிய புரிசை வானந துன்றறப புரிந்து பொருதா 28

புரிசையங் கொருதான காய திழைக்கையிற் புனியி னூடே
கரிசுகன னெழுதிப் கொற்கு மொ நுமுனி யிறையைக் காணு
வரிசையிற் பணிந்தி யொகம் வல்லனே படியி் தைய
தரிசனஞ் செபத் தெத்த நைத்தலந தகவி னீயே 29

ஆடிய புனித தீர்த்த மெவ்வள வவைவு மெல்லா
நீடிய வருளிற் சாற்று கெனவவ னிலவும் விண்டு
நாடிய தலதூற நெடந் நானகண்டு தொழுந் தைய
வாடிய விறுவ தின்றெ யாடிய புனலு மென்றன 30

இஞ்சியின் பனியி் டேற விருடியை யினிமை யாய
செஞ்சொல்லா ளுற வபபால செவ்விதி னுணர்ந்து வாழ்வா
மஞ்சள முனிவ மனனும் பனிவரை மிசையின மேலபா
லஞ்செறி முழையென் றுழ மாயுள ததனக ணமமா. 31

பொன்னன துரத்தைப் போழ்ந்து பொல்தரு முகில்கள வாயந்து
மின்னிருங் கரமொ ரெட்டின மேவுவா விழைம றந்து
மன்னுமெம பெருமா னாய நரசிங்கன மறைசொ ழுரத்தி
தனைநீ யறிபாட போலு மென்றனா தடங்கை கூப்பி. 32

பாசித் துரைத்த மாற்றம் பட்டதுஞ் செவியு னன்னுன்
விரைவுட னெழுநது போநது விழைவுடன குறுக வாங்கே
முரசித் தையன வாரத்தை மொயம்புற விழைபப லென்றவ
வரையரு குகையி னூடே வைகினன வழங்கும் வண்ணம். 33

கண்டிர ணியனைக காதுங் கண்டிர வமதை யோகி
கொண்டிறும் பூதுநீடக குகையுழி யுறைய வீங்கே
விண்டுறை யரணக ளாற்றி விண்டனன பணங்க ளெல்லாங்
கொண்டனன் சோத்தி வாசக குமுதமா வல்லி யானன். 34

பின்புமூன் றாய தோங்கிப் பிறங்குவ திழைக்கக் கையிற்
பொன்சிறி துள்ளல லானாய்ப் புரதியி னுணர்ந்து களன
மனபெருந் திறலா தமமை மறைவினி லழைத்து மாயன
றனபெரும பணியி் டேறத் தடஞ்சிறி தறியேங் கண்டா. 35

திருட்டி னும டாட்ட னுறு நெயர்த் திசு நகர கண னு
தெருட்டிடாத தெளிந்த விந் தொத்தவரத் திடுமி னெய்
விருட்டினு னெழுத்த தெனறுந் தந்நொட கொட்டா நண்ணு
வெருட்டிப் பிட்டு மாந னிணாந் த விளபப துறநா. 36

மாதவன பணியின மனறு மாதராக நுழைநக கிண்ப
பேதையா பிற்பொ ளைப பெற்றவ ரிணை பட்டிக
காதவன பிறப்ப தனறெ வடிபொ மட்டி னிறக
நீதிரு வுள்ள னைய னிகழுமொ கெகொன நிலைய 37

பகலினும பதிகா கைத்துப் பறிப்பமல வகத்துட் செல
விகலுறுஞ் சுவரைக கிணடி கொலி ருட பொருளைக் காண்பான்
பகலவினாத திடுமை யோடு சலபமின சுடரை மாய்ககுந்
சுகதைநீள கயிறு தொண்டி யின்னன சிறக்க வுள்ளெம். 38

நீகவ லறக சீழ்பா னீரதிக கரையி லோருந்
நாகபபட டனமென் றுண்டே யதனிடை மறையை நாடா
யூகபுத் தாகளினபுத்த விமபமொன ரெனிரும் பொன்னி
னேகியப் புணர்ப்பி னேனுங் கொணாதும்ப கதனை யெனறா. 39

செவிப்புலத் தவரின வாயமை யெனுஞ்சுதை தெவிட்ட வுண்டு
புவிக்கிறை பவுத்தா வேடந தாங்கிவெம் புரவி யூந்து
தவிப்புற வயலா வீறுந் தானையிற பமந்தின சொலை
கவிக்குமப் புரியை நண்ணிக் கண்டன னிலயந் தனனை. 40

மாருத் மசக மேனு நுழைகிலா வலிய காவ
லாருமக கருப்ப விடிலுட புருத்தரு மாற்ற லெலான
யாரிதின் மறையைச் சொலவா ரெனநீணந தலமந் தந்த
வூர்தின் முதிய பாண னெருவனை யனுந் கி மெல்ல. 41

வானகத் தச்சன போற்றும் வலிகெழுந் தொழிலை வலலோய
மேனகிச சுகதன கோயின மேவரக கரவின் வாயி
றானகத் துளதோ வென்னத் தச்சனாங் கெடமு னோக
ணானகத் துணர வீ வகு நவிறனா நவில்வன கோடி. 42

புத்தாதங் கடவுட டங்கும பொனவிமா னத்தின் மீது
வைத்திடு முடியி னின்றோ வன்சிருந கலங்கிழ் வநது
சித்திரத் தமைத்த தூம்பிற் செருகிய முளையிற சோத்துப்
பத்திரத் துணாத லின்றிப் பிணிததுள ததனைப் பற்றி. 43

தவ்விய ரூரி சரிதம்

ஏறுபு முடியின வாயந்த வெந்நகட மதனே வாமத
தாறுநச திருகி வாங்கி யதனுநத் தொடரை விழ்த்தி
யூறுந திறங்கி யெறந கொன்றமப புழைபொ மிக்க
செந்து செந்ய காயந கன்றது செலவந நன் றல.

44

எனறவ னுரைபப மங்கைக கிறைவனு மகிழ்நது துள்ள
குன்றிடை மெலபா வேரு மமைய முங் குறித்தது நிறக
நனறவந கிரங்கி னுன்பொ னரலுமேற சலதி யன்ன
சென்றமுந திடலு மிக்க தமமெங்குஞ் செந்நத தமமா.

45

வேறு

களளற்குங் காழுகற்குங் களிபுரியுங்
கனவிநுளங் கலந்த காலை
மௌளசசென றககடியென சிறபிழுந
மிழறறிபவா றிவாந்து சோதி
கொள்ளபபொற் சிகரமதிற குலவுநுடந்
தனைத்திருகி துவக்கை யூடே
தளளபபின் மெலேந்தவுடற றங்கைபுரு
டன்றணையு னிறைக்கி னுனல.

46

அவனடியி லிழிந்ததுகண் டாடகபபொற
பதுமையரு கமாந்த பல்ல
சவிமழுங்குஞ் செய்பாதித் தாதுவினாற்
சமைந்தபிர திமைக ளஞ்சி
யிவையுதவா லோகமெமை யெடுக்கறக
வென்றிரங்க விரணி யத்தைக்
கவனமொடு லோக்கவதிற கலந்துள்ளான்
கனகவுடற் பயனீ தெனறே.

47

கோண்டுமெறுப பிகந்தகல விககிரகந்
தனைக்குதித்துக் குசலன் றேறலாற்
கொணடுவந்த வடமதனிற் பிணித்ததனைக்
குறித்திடமேற கலிய னீர்த்தது
கொண்டருளிப பின்பிழிந்தோன் றனைவலிககக்
கோபுரமுன் னிறைத்தோன் சூது
கொண்டிழைத்த கைத்திறத்திற் பின்புழையுங்
குறுகவவன் கொள்ள லின்றே.

48

எவவிரகா லெனசெப்து மைத்துனனை
மேலேழுபப வியலா தாழ்வான்
கவவைக்க கருத்தழிந்து கண்ணருவி
காயமெலா நனைபப மாழ்சி
யிவவினையே னெனசெய்கெ னென்றோழா
வினியுணையிடு கிகுது போதல
வவ்வுபொரு ணந்தொழிலுக் கூறுறுமே
யாமுய்யும் வகைவே நினேற.

49

எனவிரங்க வெதிராச நெனுமவனு
மெழிற்கலியா வினிரீ வேறு
நினைவினறி யெனசிரத்தைக் கொயதுகொடு
நீளரங்களு செலவா யென்னக
கனலெரியுஞ் செவவேலைக் காதினுழைத்
தாலதுபோற் பதைத்துச் சோரும்
வனநாறுஞ் செவிகளைத்தன் வண்கரங்க
ளாறபுதைத்துப் பொருமு வானல்.

50

உயிரினை வுளையிழந்து முயிர்பிழைப்ப
தெங்ஙனநா னுழவின் மிக்காய்
செயிராறுநற் குணமணியாய்ப் பாகவத்
கைங்கரியச் செவ்வி யாகக்
கயிரவமென் வாயினளாய்க் கன்னலினின்
குதலையளா யாண்டா னென்னும்
பெயரினையு முடையவெழிற் பின்பிறந்தாள்
வைதவமும் பெறுத லென்னே.

51

இனியரங்கன் கைங்கரிய மேதுக்கிப்
பொன்வடிவப் பாவையேதுக்
குணையிழந்திங் கலமாவோ வரவணையான்
நிருவுள்ள முவந்த வாரென்
நினைவதுகண் டெதிராச னின்முகை
யூக்கமுட னெழிற்கை கூப்பி
வினையெருவும் பாகவத் சேகரனை
பேதைவினீ லிம்ம லென்னே.

52

திருமாலி னருளகொண்டன றவன்கரத்துத்
 திண்டனுவி னஞ்சு மாய்நீ
 யிருமாவும் மணனெழுந்து சேதனாக
 ளீடேற விலகா நின்றாய்
 பெருமாளின பணிதனக்கிப பெருமுடைநாற
 றந்ததும்பு முடலம் விண்டு
 வருமாவின் னரியபத நரணனுக்கி
 னீயதற்கு வருந்த லென்றோ.

53

மின்னனைய நிலையிலலா மெய்யிருந்தென
 மெழுமுன்னோ மிழற்றக் கண்டு
 நின்னனையா ரிதற்கழுங்கன்னெறிமுறையோ
 சிவமுதலோரா நிலமீ தனனா
 ளின்னனைய தந்தனுவை யிழந்தனரொ
 சினனெறியி லிணைமே லில்லாப்
 பொன்னனைய திருவரங்கன் பொருட்டடியேன
 போகருவதும் புதுமை யொன்றோ

54

கங்குலினிக் கழிந்தது நீ காவண்ணற்
 காபபிதமென மெழுந்தது தாழா
 திங்கடியே னினசொத்தை யீராதெடுத்ததுத்
 திருவரங்க மெழுந்து கோயி
 லெங்குமெழில் குலவுவகை யிரும்பணிசெய்
 தொருதிருவை குந்தமேறி
 னங்குலின தழிபணிவேன கடுகவினி
 யறிகுதியென றறைதல செய்தான்.

55

எம்பொருமான் றிருவுன்ன மிக்குளதா
 லெழிற்கலிய னவதா ரஞ்செய
 திம்பருய வெழுந்தமையா லிதரகதி
 யினமையின லிறுகி யுளளந்
 தன்பெரிய கரவாளங் கையேந்தி
 யதிராசர் தருமும் பாதத்
 தம்பெருவி பூதியிறை நீயன்றோ
 வெனக்கிளர்த்தா வேசங் கொண்டு.

56

ஆவன் சிகையைப் பற்றிவலித் திடக்கைகொடு
பொன்னரங்க மமாநத மாயா
விவன்றனுயிர்க் கடைக்கலநீ யென்றிறைஞ்சிக்
கந்தரத்தை யீரந்தா னங்கை
யிவாதருமோ திமனெருத னுதியிமை
யவாவியந்து விழைநதெங் கேனு
மவிரசியி னஞ்சிரத்தை யளிப்பவனு
மறுப்பவனு முண்டோ வந்தோ.

57

நஞ்சுயிராகும் வெம்பணியி னடித்தரிய
துயிலுபுரிவோற கிதுவு மினபம
விஞ்சுமொரு விளையாட்டோ வெனவிரங்கி
யவார்ப்பழ்ச்ச மங்கை வேந்த
னஞ்சிரமு மெதிராச னுடகவிக
கிரகமுங்கொண் டகனறவவூரை
நெஞ்சுமூல வததலைபை நெறியருகோ
புதரிடையின் மறைத்துச் சென்றன.

58

வேறு

இங்கிந்த வணமாக வெழிலசேர ரங்கத்திருங்கோயி லுட்
கொங்கம்பு யந்தங்கு திருமாதா கொண்கனமு கங்கண னுரு
நங்கணவ ருமமன்பி ளர்தொண்புழைக்கச்சி ரங்கொய்தனன்
றங்கம்பு தைதங்கை மணவாளன் றனைமங்கை தனகா வலன்.

59

நின்னெஞ்ச நானென்று நீங்காது றுமபொனம லாரே ரவே
மென்னெஞ்சென் றிதுகாறு நினைதந்தேன், வெளியாய தின்றே கடுங்
கன்னெஞ்ச னலையேனி யெனையென்று கருதாதி லங்கைக் கணை
பினனஞ்செய பிசிதாச ரிடைநீடி ருக்கப்பி ரிந்தார் வையோ.

60

என்றேசு ளித்தேற விலலொத்த புருவத்தி னைமின் னிளங்
கன்றோம் திபுபொன்னு தற்கண்மு கங்கோடல கண்டெம பிரா
னன்றேந கைத்தெனற னளின்பபெ ருங்கோயி னங்கா யுளங்
கன்றேல வன்றன்னை யுய்ந்திங்கு நககாணு கென்றங் கணை.

61

கலுழன்ற னைக்கவி யெதிராச னுயயக்க ணத்தேயிழைத்
துலையுந்த ணந்தந்த வுபர்தங்கை நாய்கற்கு றுந்தொண்ட னின்
னிலைகண்ட வன்கணவி ட்த்தேகெ னக்கண்ட நிமிடந்த னின்
மலையும் நிந்தோட விரைவிற்ப நந்தானம் மறைமெய் யனே.

62

போயவ்வி மானத்து முடிமுககி னைக்கொண்டு போழ்ந்தவ குறுங்
காயந்த னைக்கொண்டு வந்தசசி ரத்திறக வந்தெம்பி ரான்
மாயபநற னடியெண்ணி யிருநானகெழுத்தாய மறையோத லும்
பொயின னு நக்கமமெழுந்தன்மை போலவகெழுந்தான வன. 63

தாவினற வனறன்னை முதுகிறகொடேசென்று தனமைத்து னன
வாமூர்த லககணவி டுத்தங்கி ருந்தேகி வருகா விரி
சூழமம ரங்கப ரன்பாத மலாகண்டு சொலினபி னைத்
தெழுந்த னெதிராச னெதிராகண்டு பரகால னிறுமார தரோ. 64

கோவென்று கதறிகக ரங்கொண்ட னைத்தென்கு ணககுன றமே
பாவமப ரித்துபப டுத்தேனு னைப்பங்க யத்தா ளிறை
பெவவக டுந்துள்ள நினனெண்ண ருஞ்செமமை யிதயங கொளா
வாவிவகு மீளப்பி னைத்தார வேயைய வருளசெய தனன. 65

சாரதிப னினபிள்ளை தவவைதி கன்பிள்ளை தாமுயய முன்
ஐந்தண்ண ருளசெய்த வடைவேயெழிறகண்ண னவனுன னையிங
கந்தானெ னத்துள்ள வெல்லோரு மானந்த நீரவார வே
தாரதாமெ னத்தாண்ட வஞ்செய்த தகவெனன யாளுசொல வதோ.

பரகால னெதிராசன முதலாய வந்தப்ப ருந்திண னியா
விரகால யனமுன்று விழியோனு முதலாய வெவாவந் துநம்
மொருகாரி யத்திறகொ ருறுகணவி னைத்தாலு முவரோபுறந்
தருகாரி யஞ்செயது தளராத ரங்கனப ணிகளாற்று வேம். 67

எனறங்கெழுந்தேத் மிருந்தோளபு டைத்தந்த விரவிற பினை
செனறந்த மிலலாசசெ ருக்கோடு கண்ணன்கு டியையண மினர்
மினறவகு சூரனகு ணககுன்றின் மீதேறு மமையம் முறக
கொனறங்கு மாழவானும் பினறங்கு வண்ணங்கு றித்தாற்றி னான். 68

வேறு

ஆடக விக்கிர கந்தனை யங்கோ ரின்னலி ருஞ்சேரு
நீடுவ யற்க ணகழ்ந்துபு தைத்தே நின்றிட வங்கதனை
மாநிக லப்பையி னோடுழ வந்த மன்னுப னைக்குரியா
ஐடிய டைந்தபி னென்புல மீது நாடியி டேவெனவே. 69

வந்தச துத்தனும் சிந்தை மயாதென விரதையி தென்றுணரா
வெந்தமுனோர்களை யிந்தநி லத்தை யந்தம றுடபகலாயத
தந்தமு றைப்படி துயத்திட நியா வந்துத தெத்தனையா
லீந்தவ ழக்கினை யிந்தவூ ருடபலத தினனிடை வைத்துமென. 70

அப்பழ நத்தனு மாரவார்க்க மெய்ப்பர காலனுமாவ
கெப்படி தன்னினு மிப்பகலேக லெற்குறு மென்று கொளா
வப்படி யாகுக வென்றுழை யோரை யங்குறு வைத்தவனே
டொப்புற வப்பதி யேகிய வைக்கண ணுற்றது செப்பினனா. 71

நன்னெறி துன்னிய நல்ல வகைக்க ணண்ணுறு மைவாகளும்
பன்னிய வன்னவா செபதிய னைத்தும பண்புற வாயத்து ணிர்
தின்னல மன்னிய வெம்பர காலற் கிசசெறு வுள்ளதென
மன்னிய சத்திய மாருக வென்றா மாயன ருந்திடவே 72

துய்த்தலு மின்றது பத்திர மின்று தொலகரி யின்றதன
லத்திரு மங்கைமன சத்தியமாட வாங்கவா சொற்றிடலும்
பத்தியின விஞ்சிய வன்னவன மாயன் பாதமலா பரவா
வித்தம மாயிடு வெஞ்சப தத்தின விமயிதம விமயிதமே 73

எமமவா கடகுமுன வாமன னென்பா னினனிலு மன்னவனே
செம்மையி னீட்டிய செமமல வனறன காலவழி வந்தவனா
னிம்மறை யுண்மையே யாகையி னிசசெய யென்னது கேளிதுவென
றம்மனு றாலவை யார்கள வியக்க வங்கன றைந்தனனே. 74

கோட்டிய ரன்னது கேட்டது மங்கைக் கோன தெனப்புலக்
கேட்டது பாதமெ முந்தவ னாசை கெட்டக மீளவுமம்
மோட்டிய ருரிடை மன்னுமு ராரி யர்ச்சகன் மூலமதாய
வாட்டறு தன்பிர சாதம வற்கங் கீயவ ழங்கினனா. 75

தனபரி வாரமுந் தானும் துண்டு தந்தவ தெம்பெருமா
னின்புறு மையிரு பாடல வற்கங் கின்னமு தென்னவிழைத
தன்புறு சுற்றமொ டவ்விர வின்கண் ணப்பொ னெடுத்தகலா
மன்பெரு மணணி நதித்தட மீதே மற்றுந டந்தனனே. 76

வேறு

அத்தாங்கி ணித்தடத் தாருமாயன் சன்னிதி
முற்றுமொவ்வோர் வைகலங் குற்றவன்றன் முளரிநோர்
சித்திரப்ப தந்தொழு தின்கவிகள செய்துகொண்
டொத்தசேனை சூழ்வா வொழுஞ்சுன்ற காலையில். 77

தாமரைத்த டங்கணன் றங்குமோர் தலந்திரு
நாமஞ்சங்க மப்புரமென்று யாவருந் வினுவா
ரேமமார் வங்கொராளி ராவினுண்டெ முருதுதன்
முமவேலா தமைவிளித் திருதவண்ண நவிலுவான். 78

இத்தடங்கொ நிரதட மேந்துவிலலுங் கையுமாய்
விததகத்தி னெருவிறல் வீரனமுன்னா விழிப்புடன்
பத்திரத்தி னேகுக்கென்ற றைந்தியாரும் பம்புறப்
புத்தவிகர கததுடன் போயினுவ ழிகொளா. 79

அருதிவளை யத்தலத் தமருமாழி யங்கரன்
பைநதமைந்த சூரனாய மன்னுகையுந் தனுவுமா
யிர்தமங்கை மன்னவற் கெயதினுவ ழித்தனை
தந்தபைக்கு ளாவிரே தங்கிரும பகடடிரா. 80

குமுதவல்லி கொண்கனக் குனிசிலைக்க ரத்தனை
யமுதுகண்ட தெனவுளம் பொங்கியைய யார்கொனீ
யெய்தருங்கு லத்திறை யென்னிறறி யென்னலு
முமதயானை மனனைமுன காத்தமாயன் மொழிதரும். 81

ஐயவித்த லத்தையான மாநதுகாவ லாற்றுவின
வையங்காதத வன்னென வழங்குவாக ளெனபெயர்
பொயயிதெனறெ னப்பல புகன்றுகொண்டு போநதுமுன்
செயயபாணு வுகயமபின செயததுமம். றைந்தனன். 82

மாயனமாய மானின் மங்கைமன்னன் பாலகா
நியெவண்ப டாநதனைநி! கழ்த்துகிலலை யொன்றுமென
செயவெய்ய விலலியே வையங்காதத செம்மலே
மாயமாய் மறைந்ததென மாற்றமொனற ளிக்கலாய். 83

என்றுபனமு றைவிளித தெதிசுருமை கண்டுளந்
துன்றிமிகக விமயிதந் தோன்றிவநத் தூயவன
கன்றுகொண்டு முன்னிளங் கனியுகுத்த் மாயனை
யின்றெமைப்ப ரத்திடற கெயதினென னக்கொளா. 84

கண்கணன வின்னமிழ் தொன்றுமாதா ரியங்கலந்
துண்டுமுண்டு வருற வோரீரைந்து பாடலங்
கண்டரும்ப ருகியா னந்தமாரு மாறுவாய்
விண்டுபாடி யெயதினன வீரரங்க மென்பவே. 85

திருவரங்க னடிமலர் தொழுதெழுந்து தீஞ்சுவை
விரவுபாட லாறபல பரவலசெய்து விடபம்
துருகிவிற வளவறும்ப ணப்படைக்கு முரங்கொளாப
புரையிகந்த சினகரம் பொலிவிழைக்க வடியிடா. 86

சாலிசாலை மானசஞ் சாலகோபு ராதிகண்
மேலுறும்வ னம்வளைந் தினனவண்ண மேவவங்
காலையம்பு குந்துவை கறையிலாதி யடியவ
ரேலுமேக தேவனைக் காணுறுதி டிந்தரோ. 87

விணமணியின் வெயிலுறு விமழுபங்க யமமெனக்
கண்மழுங்கி வாடுதுண டத்துடனக் லங்குறுத்
திணமைகொண்டொ ருவழி திரண்டுநன்கு ணாநதுபின்
விணமிடைந்த பொன்விடா நம்பிளந்த விதங்கண்டா. 88

அடிபிடிக்கு மாறறலசா லாடகளைக்கொண டங்கிருந்
தடுகளாப டர்ந்தமே லாறுகொண்டு சென்றிருங்
கடிமலாத்த டம்பொழில் காவிரித்த டஞ்செழித்
திடுமெயிலக் ளேழ்வளை திருவரங்க மெயதினா 89

எய்தியூகை யாலுணர்ந் தெழிறகலீய னணுகுறு
மெயதிகழு மனனவன மெல்லடிச சுவடுகண
டைதிகழு மதுபிடித்த டைந்ததோடி யைந்ததால
செய்தியுணைமுகண்டனா சிந்தையையும் விண்டனர். 90

வேறு

மெல்ல மங்கையா மன்னனை மேவிநீ
நல்லை நங்கன கத்தொளிற் தெய்வத்தீ
தொல்லை யாயப துமையைத் தோன்றுறு
தல்லெடுத்திங்க ணுகினை யென்றனும். 91

கொண்டு கோபநீ ராருங்க டவுளார்
கண்ட வாழுக ழறுகின் தீரநுமை
மண்ட ருங்கிர கங்கண்ம ணந்தவோ
பண்டு பேயிற பயித்திய முண்டதோ. 92

புந்தி போனப டிபுகல் கிற்கிலா
துந்த மூர்முக மாயொன்று ணர்கிலா
திந்த வூரையி கந்துவி ரைந்துநீர்
வந்த வந்தவ ழிக்கொளு மென்றனன். 93

கலியே னேகொணாத துள்ளது கண்டவா
வலிமி டைந்துள மங்கையின வள்ளலே
பொலியு மெங்கட வுட்குறு பொன்முடி
நிலய மங்குத காததனை நியரோ. 94

ஊடி ழந்தெம தொண்பொற்க டவுளே
நீடி ருககர நீகொண்ட டைந்தனை
தாடி ருசகவ மினனது தாணுணர்
தாடு கின்றனவ காணுதி யையரீ. 95

உணமை கண்டபி னென்றுமோ பொய்யெதிர்
ஒணமை ணிசசுடா முனனிநு னோங்குமோ
தணமை கொண்டெம தங்கபப கவனைத்
திணமை கொண்டுத வென்றுதெ ரித்தனர். 96

களள மினனவா கண்டனர் நாமினி
உளள தனமையொ ளிகுருவ தொன்றிடா
துளளி வேறு விரகி வருகருவ
மௌள வென்றுது ணிரதாமி ழற்றாமால். 97

தந்த மந்தநவலும்ப துமையான
சந்த மாய்விர நன்னள வீகுவின
வரது மேலைவ ருடம்வ ழங்குமி
னிரத வோலையென் றிர்தன னென்றரோ. 98

தந்த பத்திரங் கொண்டவா தாழுத
மந்த மறறத டைந்தகன தேகலுஞ்
சந்த வங்குலி தன்னைய ரிந்துவைத
தந்த விககிர கத்தைய ழித்தனன். 99

சுகரி யிஞ்சிமு தலறு செந்தொழி
னிகரி லாதுக லியனி கழ்த்திமேல
புகரி லாதபொ ருள்கரத் தினமையான்
மகரி லாதம னையென நின்றனன. 100

கோயி லீன்பணி நன்கு குலவுற
வாய பின்ன ரஃதிழைத் தோரொலாஞ்
சேய யாமிது காறுஞ்செ யுந்தொழிற்
கேய கூலியிங் கிகென வேண்டினார். 101

சுந்தை தேறியச செலவனு துந்தமக்
கந்த மிலபொரு னோவல தற்பமோ
வெந்த ஐதிய மீதுமெ னவவர்
முந்து சொன்ன தருள்கென மொயப்பனும். 102

வடமின் பொன்னி நதிக்கு வடகரை
செம்மி னததிரு வெள்ளறை சோநதுதந
தம்ம னப்படி தந்திடு துமமெனப
பொமமெ னப்புறப பட்டனர் பொங்கியே. 103

அந்த யாணர னைவரை யுமவிரைந
துந்து மம்பியி னேற்றியொ முகுறுஞ்
சந்த மாததி யேகுஞ்ச மயமவ
விநதை வெள்ளத திடைகவிழ்த் தானரோ. 104

நாவி கார்க்கு நவினறதின் முன்னரே
மேவி வேறவா தந்ததின் மீண்டுடன்
தூவி யன்னமு றங்கிருந் தண்பனைக
காவி வாவிப ரங்கங் கலந்தனன. 105

மீண்டி டாத கதியை மிடைந்தவச
சேண்ட யங்குமெ யிறபணி செய்தவ
ராண்ட பெண்டிர்கண் மக்கள னைவரும்
மாண்ட தம்மவர் மாயம் நிந்தரோ. 106

வாய டித்து வயிறு மதுக்குறப்
போய டிக்கண் விழுந்துமப் புங்கவ
னீய டித்தெமர் நீணதி வீழ்த்தினு
யேய டித்திடு மையுமென் றேங்கினார். 107

கண்டு காமருங் காமுறுங் காளையம்
மிண்டு செய்யு மிடுக்கரைத் தேற்றிநுங்
கொண்ட கொண்கரை நாளேக் கொணர்வனீ
ரண்டு துந்தம் மகமென விட்டனன். 108

விட்ட ரங்கன் விரைமலர்த் தாணினைந்
தெட்டெ முத்தைப் பலவுரு யேற்றியிக்
கட்ட மென்னைக் கலக்கி யடாவகை
வட்ட நேமிய வந்தருள் செய்குவாய். 109

வீட ணற்கு விழுத்திரு தந்தவெம
 மாட ராவணை யாயென வேத்தவத்
 தோட லர்ததொடைத் தோன்றல கனவிடை
 யேட விழுதுள வன்னிதி யம்புவான. 110

வேறு

எம்பக ணொந்து சீவ ரொழிற்பத மேறும் வண்ண
 மமபுவி யெழுந்த சீரா யழுங்கலை யவர்வந் துனபால
 வெம்பிடிண் விடிய வன்னோர் விழுந்தி யமுதினாடி
 நமபெரு நிலயந் தனனுட் பிரணவத் தருகி னன்னி. 111

துஞ்சிய தமரி னுமந் தூய்மையின் விளிக்கும் வண்ண
 மஞ்சலை யறைதி யென்ன வாங்கருந் துயிலவின் டாழ்வான்
 பஞ்சவா மயிலுக காடை பாரமின் றருளுங் கண்ணன்
 மஞ்சள வருளை யெண்ணி மனமகிழ்ந் திருந்தா னன்றே. 112

புலரியி லெழுந்தப போன தொழிலரின் றமாகள் போந்தெந்
 தலைவரைத் தருதி யென்னக் கலியனூர தனைவி னீவி
 ருலைவரும் பொன்னித் தெண்ணீ ருவபெப்டி படிந்து தூய்மை
 நிலவுற வம்மி னெம்பா னிகழ்த்துது மெனமற ருங்கே. 113

சொல்லிய வண்ண மன்றா தூயநீர தோயந்து மீள
 மலலடு புயத்து மங்கை மன்னவ னவாகுகொண் டேகி
 யெல்லெறி ப்ரணவத் தெம்ம ரங்கனின் விமான மெய்தி
 வலலைதும் மிறந்தோர் நாமம வாய்விடுத் தழைமி னென்றான். 114

என்னனு மிருகை கூப்பி விளித்திட விறந்தோ ரெல்லாம்
 மின்னிய விமான மீதே தென்புலத் தவநாயத் தோன்றித்
 துன்னிய தமரைக் கூவித் தொல்லைநல் வினைமுன் செய்த
 தின்னெழி லரங்கத் தம்மா னிரும்பத மினைத்த தெம்மை. 115

இத்திருக கலிய னாலெம் மிருவினை யகன்று மீள
 முத்தியின் பருந்து கின்றோ நீருமம் முனிவன் பாதம்
 பத்தியிற் பணிந்து வாழ்ந்து மிறுதியிற் பரந்தா மன்றன்
 சத்திய வுலகஞ் சார்ந்தே யவனெமை யடைதி ரென்றார். 116

சங்கவர் தெருள முன்ன ரிசைத்துடன் மறைய வின்ன
 ரோங்கிய வுலகை விம்மி தங்களுக் குறையு ளாகிப்
 பாங்கினிற் பரகா லன்றன் பதமலர்க் கடியாராகித்
 தாங்கின ரரிய விற்பந் தழைப்புறச் செழித்தார் மன்றோ. 117

ஆண்டொன்று கழிந்த பின்ன ரறவன்ற னடியாப் போந்து
காண்டிடக் கலியன் புத்தன் கடைவிர லதுவொன றிய
மூண்டிடு சினத்தி னன்னார் சென்னியின முன்ன ரேகி
நாண்டுந் ததுவுஞ் சீடமும் வைத்தனர் நவின்ரு ரெல்லாம. 118

புலிகொடி யிறைவன பொங்கிக் கலியனை விளித்து நீமுன்
னளித்திடு முறியின் வண்ண மளித்திடற் கெனன வென்னக்
கலக்குறு கருத்தி னாயநீ கணடிநந தமாந்து நோக்கின்
புலப்படு மதன்ற னுண்மை யென்றனன் புகழின் மிககான. 119

கொற்றவன் சிறிது சீடடைக் குறித்துநோக கினனா யந்தக்
கற்றவன் கருத்தைக் கண்டு முறுவலித தைய காணி
யெற்றிருங் கடவு ளால யத்திடை யிலகுந் தெய்வக
குற்றவிம பததைப் போழ்த னானெறிக குறுவ தொன்றே. 120

எறகுமிப புவிக்கு மாகா தில்தெனக கலியனைப்
நிறகுள நெறியின் ஞான நோபடு மெனது கேண்டோ
பொற்புறு மறைநெ றிகுப புறம்பினர் வழுததுந தெய்வ
விக்கக மதனை வீட்டி னூறெவ ருழையு மினறால். 121

எனமணிப் பணியன் மற்று மிலக்குமிக் கிறைவ னேயவ்
வனந்தலோ சனனாய் வந்திங் கவதரித் துளதி னந்தக்
கனகவிம் பத்தைப் போழ்ந்தால் கலைக்கடல் கடந்த நீயவ
வனகனுஞ் சுளித்து நின்னை யருள்கெட வகற்று மன்னே. 122

தெரிந்தவ ரிழைக்குந் தீமை திண்ணிதென் றுரைப்ப ரென்ற
முருந்துறழ் முறுவ வல்லி வல்லியின் கொண்கன் முன்னி
யிரிந்திட விகலோ ரேந்து மில்கயிற் கரத்தா யெள்ளிற்
பார்த்தார் தைலம் போனும் பார்த்தாம னெங்கு முள்ளான். 123

அவனல துலகி லொன்று மசைதலின் றுயிர்த்த லின்றற்
புவனமூன் றெடுங்க வாட்டு முப்புரத் தவுணர் புந்தி
கவிழ்தர வவனே யந்தக் கடவுளா யுதித்தா னேனுந்
திவனொளி யறிவி னூரத் தேவனை வனங்கல் செய்யார். 124

இன்னுமொன் றியம்பக் கோடி பெம்பிரான் வசன மைய
மின்னுநன் மறையின் மாறுஞ் சமயங்கள் மேவு மென்னை
யன்னையை யிருது காலத் தப்புறத் தகற்று மைந்த
னென்னவாங் கிகந்து வேத நெறியின ரொழுகற் பாலார். 125

என்னியிவ் புரையைத் தேவ தாந்தர மிறைஞ்சு மாந்தர்
தாளிய வெனதின் னுணை யகந்தனை தாங்கிப் பூதி
யுள்ளுறைத் திடுவ ரென்றே யுரைத்தன னருளிக் கண்டாய்
வள எலே யெனவே மற்றுங் கிளார்தனன் வழங்க லுற்றான். 126.

பொழிதரு முகில்போ லார்த்துப் புத்தாவாய் புதைப்பப் பொங்கி
யிழிபுறச சமய மெல்லாம் பாதல மழுந்த வெங்குங்
கொழுமலாக கணையான் றநதை கொளகையே கொழுக்க லாத
மழைசுகம பெருகப் பெய்தான மன்னனகை குவித்தல செய்தான 127

ஆயிரம் பரம பாக வதர்தின மருந்த லுட்டுஞ்
சேயினே செங்கண் மாலுங் கலியனென் றிசைக்கப் பெற்ற
தூயநின் னருளி னாலே தொலவினைத் தொடரும் விண்டேன
போயதென னைய மைய பொருந்தினேன் வாய்மை யினறே. 128

உடபகை புடனே மறறைப் புறப்பகை யிரண்டு மோடுந்
திடபமார துளதி னன்றே தெரிகுருவர் தெரிந்தோர் நின்னைக்
கட்கினி துடைய காட்சிப் பரகால னென்றே யெங்கும்
புட்பக மனையா யென்று போற்றினன் புலவு வேலான். 129

கரடமுற றிருந்து பாயுங் களிறுகண் முதல பல்ல
வரிசைக ளளித்துப் போகி வருகென வழியும் விட்டான்
றிடன மனைத்துங் கொண்டு திருமங்கை மனனன் பின்னர்க்
கருடவா கனன ரங்கன் கழலினை வணங்கி மாதோ. 130

ஒங்கார விமானத் தூடே யுரகபோ கணையை யென்று
நீங்காத நிமல னந்த நியமன மியைந்து தன்பாற
பாங்காய பரிவா ரங்கள் புடைவரப் படர்ந்தான செய்ய
தேவகாயின் பொழில்கள சூழந் திருவாலி நகரை நாடி 131

வேறு

பனிமலையு யிர்த்தவெழிறு பைங்களி யளித்த
தனியமத ருந்துதிரு ஞானமுனி தானுங்
குனிசிலைவ யக்கலியன் கொற்றவன வைக்கண்
ணினிமைபெறு வாதவமர் புத்தருட னேனறே 132

வென்றவரை வேந்தனுத வின்பரிச டைந்த
நன்றினை யிறிந்தவனை நணணிபெதிர் காணப்
பொன்றருமின சாலிவினை பொங்குவயற் காழி
யென்றதிரு லூரினிலி ருந்துபுறப் பட்டான். 133

காகளமு தற்கருவி காதினை ரபப
வேகுவழி தன்னிடையெ திப்பபடுமி டெகண்
பாகுநிகர் நாலுகவிப பரசிதனைக் காணு
வேகமுறு தன்றுரகம் விட்டருகு சென்றான். 134

ஈருத்தி யென்னவிரு வோருமெதிர பேச
சீர்தொரு வாககொருவா செவவிதின வினுவ
நீரதுத துமபுகலி யனவசன நோந்தே
யாரெதிரி வறகெனவ வன்முதம டைந்தே. 135

கன்னலடு வெமபுகையுங் காசினியி னுமபர்
மன்னுமக விர்தனமு மாகமெழ நாளும்
பன்னவரு கார்ப்பருவ மென்னவரும் பண்பா
ரென்னகர நீவருக வென்றுபரிந தழைத்தான. 136

காவலனி லாநகருங் கஞ்சமறு கயமும்
பாவலரி லாவவையும் பன்னியிலா மனைபுட
பூவைவணன் பொறபமருங் கோயிலிலா ஆரு
மோவலுறு மென்னுமுல கமமுறையி னோந்தே. 137

காழிநக ருங்கடலவ ணன்சினக ரம்வின்
தேழிலதி னங்குவர யானுளமு மொல்லேன்
வாழிதிரு ஞானவென வன்கலியன் மறறும்
வீழமன மொன்றவனீ கேளெனமி ழறறும். 138

ஐயமுனந் தாசரதி யரக்காகுலம் வீயத்
துய்யவன வேட்டமொடு துன்றினனவ லூரின்
மெய்திகழ்கா ழிச்சிராம விண்ணகர மென்று
செய்யவொரு செந்தலமுண் டாகையின தன்சார். 139

அங்குமது கைடபரை யன்றிமு ராரி
தங்குமெழி லாலயமுந் தங்கியது முன்னம்
பொங்குமறை யின்புறம் தத்தரது போழ்ந்து
மங்கநில மட்டமுற மாடினர்செ ருக்கின். 140

அன்றுமுத லவ்வரியின் விக்கிரக மந்த
நன்றுவளர் பூசனைந டத்துமா புள்ளா
ரொன்றியம னைக்கணுற வைத்துநவை யொன்றுந்
துன்றுதலி லாவகைபு ரந்துதொழு கிற்பார். 141

ஆதலின் திருப்பதியும் விண்டுபதி யாமால்
போதுகெனப் புண்ணியனும் பொங்கமனம் போகித்
திதகல வெண்ணெயுணுந் தேவனடி மேலங்
கோதினனோ நிற்பதிக மொன்றுமறை யெனன. 142

அப்பதியு றைந்தபல சைவர்திரண் டாகிகே
யொப்பறுமெ ழிற்கலிய னோடுசெய வாதந்
திப்பியக வித்திருநா னன்றனிடஞ் செப்ப
விப்பெரிய னொருகுறனா யென்றுகவி பாடி. 143

வேறு.

நாட னுலி நண்ணலா தீய மருண்மாரி
நாடுங் கொங்கு மலரக் குழலியர் நல்வேளா
பாடுங் கொற்ற வேறபர காலன் கலியன்சீர்
சூடும் மங்கை வேந்திவன் சொன்ன தமிழென்றே. 144

வீறு ருந்தன் சீருறு நாம விதமெல்லாங்
கரு நின்றக் கொற்ற மிடைந்த கவிதன்னை
யாதே வெல்ல வன்னவ னினனோ னருள்வாயநின்
நூறு நின்ற வொண்மொழி யென்னு மமுதுண்டே. 145

பாற்கட றுஞ்சும் பண்ணவன் றுளே பரவுமீநீ
நாற்கவி யேயிந் நானிலமீது விருதெல்லா
மேற்குநி னககென் நிவவண மேத்தியி வன்மீதோர்
மாறகவி பாட மற்றவ ரெல்லா மகிழ்ந்திட்டாரா. 146

தன்பான் மிகக தண்மன முள்ள தழைகொண்ட
பொன்பாய் கங்கைப் பூஞ்சடை யான்ற னடியாரை
யன்பாய் நோக்கி யாடுது மீங்கொண் றதுகேண்மி
னின்பா நீவிர் விண்டமூக் காறென் றிசைக்கிற்பான். 147

ஊரு மோங்கும் புகழு மோங்கு முலகோங்குந்
தார கன்னிவ வெண்ணெ யருந்துந் தாடார
ஊருங் கோயி லும்பெரு கசசெய் தவற்கென்றுஞ்
சீருங் குன்று தெய்துகி ற்ப்புஞ் செயுமென்றான். 148

ஆங்கே யந்தச் சைவரெ லோரு மதுகொண்டே
யோங்குங் கோபு ரத்தொடு சால முயாகூடந்
தாங்கும் விமா னத்துட னெல்லார் தயங்கச்செம்
பாங்கிற செய்தோர் பைம்பொ னிலயந் தனிலம்மா. 149

தன்கா னீரா னைம்முகன ிவணி தழைத்தாங்க
மின்கா வண்ணன் றன்னை யதற்குண் மிளரச்செய
தின்கா லத்திற கேற்றசி றப்பா வெவையுந்தா
நன்கா யாற்றிப் போந்தன ரென்ப நவையிந்தே. 150

சம்பந் தன்பின் னுள்ளமு வந்தே சவிசேரு
மம்பொற பிசச மாதிய யாவு மயலசூழ
வெம்பப் பேணா வீற்று மங்கை மனனேகப்
பம்பும் பல்ல சீர்க ளிழைத்துச் செலவிட்டான. 151

ஊதக் காள மாதிக டன்பே ருயாவெலலாம்
போதப் பாடி யன்பர்கள் போகிச சிவிகைக்குள
வேதக கோனா ரின்றிரு வாலி மிடைந்தந்த
நாதற காணா நல்லடி பொற்றி யருண்ணணி. 152

சென்றத் தேய நின்றது நேயத் திருமங்கை
துன்றத் தேவி கண்டுகு ருக்கண் டீணைமீதே
யொனறப் புலல வுள்ளமு வந்தா னவள்பூரித்
தின்றக கண்ண நேவலின வணனா ிறைவுறேன் 153

மாயன் பாத மன்னிய வன்பீ லெகெங்கும்
பாயின் பாரப் பண்ணுமு னக்கென் றனையந்தச
சேயன் விண்ணி னின்றிழி யெனனச செலவிட்டா
னேயன் னீயென் றன்னதி னிங்கே நினக்கானேன். 154

எண்ணும் வண்ண மன்றிலங் கைக்கண் ணெரியேறப்
பண்ணும் வேத நாயகற் குற்ற பணியாவுந்
திண்ணங் கொள்ளச செயதனை யென்று தெரித்தந்தத்
தண்ணந் தாரா னோடுன் றந்தைப் பதிபுக்கான். 155

புக்கங் கேதன் பொன்புரை நாய்கன் புகழ்முற்றும்
மிக்கங் கோதித் தந்தையுந் தானு மிளிர்மங்கைக்
கொக்குங் காவ லன்னெதிர் வந்த வுயரல்லி
நிற்குங் கும்பர்க் குளாழிந் திட்டா னிகரற்றான். 156

மற்றும் பொன்வி மாணமதுடே குருவோடும்
பற்றுந் தேவப் பண்புரு வத்தம் பாரின்தே
கொற்றங் கொள்ளுங் கொண்களை நோக்கித் திருவுள்ளஞ்
சற்றுந் தாழா தையவ ரங்கந் தனைநண்ணி. 157

ஆடுகு செங்கே ழம்பண நாக வணைமாளின்
வீடுங் கொளவாய மற்றவன் மிக வருணமேன்
நீமெ விண்ணு டேருவ லென்று நிகழ்த்திப்பின்
போமெ மூதி போமெ றைந்தா ஞயாவானில். 158

பேணா காலன் விம்மித மெய்திப பிணையனனான்
மாணா தேவ மங்கையென் றனனா ஞடனாடி
வீணா மாவ வேரைய ிந்தே மகிழ்விற்பின்
பேணர் பொன்னி சூழம ரங்க மிணந்திடான். 159

அங்குப பெமமா னம்மரங் கத்தா னடிதம்மிற்
தங்கப பாரம் வைத்தரு வைகுந் தமதன்கட்
பொங்கக் கண்ணன பூம்பணி யென்றம புனைந்தார
விங்கிப பொன்ன ருசசையி னென்று மிலகிறக. 160

ஏரா றுள்ளத் தெண்ணியொ ரர்ச்சை யிடையேதன்
சீரார் சத்தி முற்றுமி ருத்தித் திருமார்பன்
னேரா ருங்க டைக்கணுநேம கழுமார்தே
காரரா காவா ரின்குறுங் குடியிற் கழுமுறான். 161

நம்புந் தானே யாவரு நாளுஞ் சுகநண் ணும்
நம்பியின் பாதந் தனனை நாடி யவணைழ்வான்
நம்ப னாதி தேவரு நாடாத் திருநாடே
நம்பி போக நணனுச மாதி தனிலாராதான். 162

20-வது சுருக்கம்

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் வைபவம்

மனித னென்ன மனைவியைத் தேடியும்
பினதி மன்னன் பிழைகண் டெரித்துமென்
றுனது தெய்வ வொருமையைக் காட்டிய
வனக னேயடி யேந்தமை யாளுவாய். 1

காரு ணுங்கா விரிக்கரைக் கண்ணெழில்
வீர நாரா யணபுர மென்றொரு
சீரு றணந்தணச் சேரியொன் றுண்டதை
யாருங் கானத் தகமெனச் சாற்றுவார். 2

கண்ண னங்குக கருணைக் கடைக்கணி
 னண்ணி மன்னு ரெனுந்திரு நாமமே
 பண்ணு மோர பயனறவம் பண்புறு
 மெண்ண மும்பய னுயங் கிலகுமால்.

3

பாஸி ருங்கட னீத்த பரன்றனைச
 சாஸி ருஞ்சர சாயவண் சாந்தத்தென
 நேல யாருமி யம்பவந தீமபுனன்
 மேலு மூந்தட மிககதொன மூண்டரோ.

4

வேத மாதிரி விரிந்த கலையெலா
 மோதி யங்கை யொழுதுறும் வேதிய
 ரேத மின்றொரு நாலா யிரவர்கண
 மாத வத்து மணநதுறை கிறபரால

5

அன்ன பாவனர் தம்முள் ருந்தவ
 மன்னு சொட்டைக குலத்தினுள் வந்தவர்
 மின்னு மீச்சர பட்டரெ னுமபெயா
 துன்னி யோரருந் தூயவா தோன்றினா.

6

இத்தி ருத்தவர்க் கேய்ந்த குமாரா
 யொத்த நாதமு னிகளு தித்தனர்
 பத்தி யார்படை மன்னவன் பத்தரு
 ளத்தி மாமுக னஞ்சமெ னவரோ.

7

மகதி யாழ்கர மாமுனி யன்னவர்
 நிகர மூஞ்சவை நீளிசை கேட்டலும்
 மிகவு நாணி மிளிர்ந்திரு மேனிவெண்
 முகிலை மானமு முதுமவெ ளுத்தனர்.

8

ஆய ருங்கரு வாய்ந்தவ மயமே
 மாய வன்கடைக் கன்செயு மாட்சியாற்
 சேய பல்லை யாவுஞ்செ றிந்துளந்
 தூய தாகித்து லங்கின ரென்பவே.

9

தக்க காலையி லில்லறந் தாங்குறந்
 கொக்க கன்னியை நேழியு னறகையின்
 மிக்க லங்குவங் கீபுரத் தாய்ச்சியிவ்
 வெக்க லைக்குமி னறக்குணந் கண்டரோ.

10

இன்றை விர்தப் பாயையெ னும்பெயர்
மனனு தந்திருக கண்ணிகை மாமணி
தனனை வேதநெ றிப்படி தாரைவார்த
தனன மாதவர்க் காங்கனித் திட்டனர். 11

ஆட கத்தின மர்தொளிர் மாமணிப்
பாடி பெற்றவர் பண்புறு மில்லற
நாட கததக நனியியந் தேன்றுற
மாடி மிக்கம கிழ்நதுறை காலையில. 12

பூங்க ரும்புகுழைந்தொரு முத்துயிர்த்
தாங்க ரவிர்தப் பாவையு மங்கருத்
தாங்கி வையந்தழைப்புறத் தக்கவோ
ரோங்கு புத்திரன் றன்னையு யிர்த்தனள். 13

இனிய யோகிபு தல்வனு மீசகர
முனிக ளென்றுமொழிந்துதி ருப்பெயர்
நனிவ ளர்ந்துவ ரத்தகு நாள்களிற
புனித வேதமு தலபு கட்டியே. 14

கற்ற நாவலர் கண்டுக ளிப்புறற்
குற்ற வாறுவு ஞாறுபு யோகமுஞ்
சொற்ற வண்ணம் வளைந்துசொ ளிப்புற
முற்று ஞானமு திரவிழைத்தனர். 15

நாடு நாடுறு நாதமு னிகளும்
பிடு யோகப்பெ ருந்துறை யிவ்வணங்
கூடி நன்கு லவலி லோர்தின
நாடி யுள்ளமொ ருநெறி நன்கரோ. 16

பெண்டு பிள்ளை ளோடுபி றங்கிடுங்
கொண்டல் வண்ணனி லயங்கு றுகியவ
வண்டர் நாயக னம்மலர்த் தாண்முடி
மண்டு மாறுவ ணங்கியெ முந்தரோ. 17

தேவ தேவதி ருவடி நம்புவோ
ரோவ ரோனுமி ருஞ்சுக நண்ணுமா
றோவ லின்றியு வந்தரு ஞன்றிருக்
கோவில் கொள்ளும்வ் டமுது ரைமுதல். 18

ஆன திவ்விய தேசம வைதொறு
நான டைந்துவ ளருமுன் னற்பத்த்
தேன மர்ந்ததி ருமலா கைதொழு
வான யந்தருள வாயென வாழ்த்தினா. 19

அந்த மாயன ருசசகன் மூலமா
யெந்த மூர்த்தியி லகுந்த வமெலாஞ்
சிந்தை யின்படி சென்றுதி ருமபுகென்
றிந்து வென்னக்கு ளிர்ந்திசைத் திட்டனர். 20

கடைக்க ணிப்பிறை யுமமவர் கைக்கொடு
புடைப்பு தல்வனும் பன்னியும் போதரப்
படபபை யார்பல நாடுமப டர்ந்துசென்
றிடைபப டுந்தல மெங்குந்தொ முதனர். 21

மதுரை சாளககி ராமமே வைகுந்தம்
முதுவ யோத்திது வரைமு தலிய
பதிக ளியாவும் படர்ந்தவண் பாவன
மதுபொ ருந்தும்பு னிதநீ ராடியே. 22

அந்த வந்தத லத்தொளி ரெம்பிரான்
றந்த சேவைபு ரிந்துத ளிர்ந்துளஞ்
சிந்து தீவினைச செம்புனற காளிந்தி
யுந்தி யின்கரை யோரம ணுகினா. 23

அங்க ரும்புரி கோவர்த்த னமென
வெங்கு மேத்துவ தின்னிடை வீற்றிடுஞ்
செங்கண் மாலெழு னைத்துறை வன்பத
கங்க ரச்செயல கேண்மையிற் செய்தரோ. 24

பெண்டு பிள்ளைக ளோடுபெ ருமிதங்
கொண்டு வாழ்வுறுங் கோதறும் போதினில
விண்டு வீரநா ராயண புரத்தனற்
றெண்டர் தம்மைத்து றந்துத ரிக்கலான். 25

நள்ளி ருட்கன வின்னிடை நண்ணி
பொள்ளெ னப்புறப் பட்டுநம் பொன்னெயி
லுள்ள கோயிலு றைதியெ னவவர்
விள்ள வெந்துயில் கண்ணிழித் திட்டனர். 26

இந்தச் செய்தியெ முனைத்து றைவனுக்
கந்த யோகிய நிக்கைசெ யவவன்
சிறதை யுணமகிழ்த் தின்னருள செய்துபோய்
வந்தி டென்றுவ முக்கிய ருளிஞன்.

27

வேறு.

கொண்டா ரந்தக் கோதி லளியும் விடைதானும்
விண்டா ரந்த வெம்பதி வாரா ணசுதனைக்
கண்டா கண்ட பின்ன ரகன்றா கடிதேகித
தண்டா வினசீர் தங்குச கந்நா தமுண்ணி.

28

அந்தச் சகநநா தன்னடி யிணையில முடிசாயத்துப
பந்தப பாசம் பற்றற லாகென் றிசைத்தேத்திச
சுந்தத தீவினைத் திரள கோபி லஞ்சார்ந்து
நந்தப பொன்ன னுகம வகிர்ந்த நரசிங்கன்.

29

செம்பொற் பாதஞ் சிந்தையின விழ்ந்து தொழுதேத்தி
யுடபாக் கேயு மொண்முடி வேங்க டமுண்ணி
நடபற் கேயு நாரி யருவா மதைமுன்ன
மடபொற் கைக ளஞ்சலி யாகத் தொழுதபபால்.

30

ஏறு மீதே யெய்பெரு மான்பொன முடிமின்னும்
வீறா கோபு ரந்தனை நோக்கா விழிநின்று
மாறு யானந் தககணீர வார வணங்கிகொண்
டாறு வன்பிற சாமி கயத்தை யணுகுற்றார்.

31

உள்ளந் தூய்மை யொன்ற வுஞற்று மதினாடிக்
கள்ளஞ் செய்யும் வெண்ணெயெ னத்தாள கீளநாளு
முள்ளந் தொண்ட ரொன்றுசெ டியுந் திருமார்பன்
கொள்ளுங் கடரா னந்த தரிசன முங்கொள்வா.

32

அந்தச் சீனி வாசன் விடையு மருளுங்கொண்
டெந்தத் தேவ ரீட்டடு நாடு யிணையிலாச்
சந்தச சோளங் கபூர மென்றல மாங்கெய்தி
முந்தச சிங்கன் றன்னை வணங்கி முதமுற்றார்.

33

பின்னை முத்தி யின்னக ரேழிற் பெருகுற்ற
பொன்னோ மாடக் கசகி யணைந்து பொருவற்ற
மின்னேர் பெருந் தேவியெ மன்னை மிடைதந்த
தன்னே நிலலா வத்திகி ரியின் றலையார்த்.

34

எண்ணும் வரங்க ளெண்ணி யளிகடும் வரதன்பூ
நண்ணும் பாத நண்ணிவ ணங்க நடந்தேபின
கண்ணும் வேத வேதிய ிட்டங் கவின்கொள ளும்
விண்ணும் வீழு மயிந்தை நகரந தனைமேவி.

35

செங்க மலவல் லியெ மனை செறிதந்த
துங்கன் றேவ நாயகன் றாய மலாபபாதம்
பொங்கிக் கண்டும் போற்றியெ நூந்தே புகழ்பெண்ணைப்
புங்கத் தீரக் கோவலூர தனனிற புகுந்தன்றே.

36

ஆய னார்த மம்மலர்ப பாதந் தொழுதேத்தித்
தாயும் பிள்ளை தாழுடன் போதப் படர்ந்தேகி
யேயும் பொன்னி யின்னிடையேரா ரரங்கமபுக்
காயுஞ் சேடப் பாயல ரங்க னடிகாணு.

37

மற்றும் மாகந் தேவரு தென்னம் பொழில்சூழங்
குற்றங் குன்றுந தண்குடந் தைக்கண் மிளிராகப
பொற்றண் பாய லின்றுயில கொள்ளும் புனிதன்று
ஞற்றங் குள்ளம் பொங்கிவ ணங்கி யுடனேகி.

38

தம்மூர் நண்ணித் தம்பெரு மாளைத தொழுதேத்த
வம்மூர் மன்னா வேறொரு தேய மடையுந்தன்
செம்மூர் மைந்தன் சேரம கிழந்த வளையென்னக்
கம்மூர் மேக வண்ணனுங் கண்டு களித்திட்டான்.

39

வேறு.

கண்டிருகட் கடைநின்று மருளுறறுங்
காகாயலி தறிந்து நின்ற
நுண்டிருவின் னறிவாளர் நுவலரிய
நாதமுனி யோக நாதா
கொண்டவெழிற் பத்தியையுஞ் சிரத்தையையுங்
கூருளுங் குறித்து நாமித்
திண்டிறலா ரியர்வழியே திருமன்னன்
பதமடைவே மென்று தேறி.

40

திரடிாளா யவரடியி னுச்சிரயித்
திருந்தனர்க ளவரு மாங்கே
மருமலைக் கயிங்கரிய முதலாய
விழைத்தருநான் மறையின் வண்ணந

திருமாலே பரமென்று தெருட்டியுறை
கையிற்றிரு நகரி னின்று
மிருமாவை ணவாசிலர்க ளெழுந்தனாக
ளத்தலத்திற் கொருநா ளெனப.

41

வந்தவர்கண் மன்னாரைத் தொழுதுகொடு
வகுளாப ரணன்முன் சொன்ன
செந்தமிழோ ராயிரத்துட் சீருறுமா
ராவமுதே யென்று செபபுஞ்
சந்தமுறும் வாய்மொழியைச் சாற்றியவன்
குணகணத்துட் பயிலக் காண
விர்தையொடு பெருநகையும் விம்மியவ
ரிவ்வண்ணந் துணிய லானார்.

42

காராருங் கண்ணபிரான் றனையோகத்
தானுகாந்து களிக்கு மாற்றிற்
சீராரு மித்திருவாய மொழியானே
பருகுவது சிறப்பா மென்றே
யோராவவ லுத்தமரைத் தாள்பணிந்து
கொண்டதனை யுரைத்து நெஞ்ச
நீராக நெகிழ்ந்துவகை நீளவவா
மீண்டவரை நிகழ்த்த லானார்.

43

பாகவத கிரோமணிகா ளிப்பத்தும்
பராங்குசனா ரருளிச் செய்த
மோகமுறு மாயிரத்துட் கண்ணபிரா
னவதரிப்பை யுளத்தின முன்னி
நாகநிகர் திருக்குடந்தை யமுதனையே
நாடியுரைத் திட்ட தன்றோ
போகவிது மற்றவையும் புகன்றருள்வி
ரெனப்பணியப புகல்வ ரன்றோர்.

44

முனிநாதா யாமுதித்த தலநகரி
யென்னுமிதை மொழிவா ராங்கே
தனியாரு மின்றவனி தலங்கடொறும்
படர்ந்துதிருக் குடந்தை சார்ந்தே

கனியாரா வழுதினைககண டடிபணியுங்
காலையந்தத் தலத்தின மேலோர்
நனியாழிற் கலந்துதிரு வாய்மொழியை
நவிற்டியாங் களிப்பின மாந்தி.

45

மற்றவரைக் குறையிரபப மகிழ்ந்தவரிவ
வீரைந்து மருளி னாரென
ஹற்றதுரைத் திடவவாக்கு யோகியுள
மகிழ்ந்துகண்ணன் பிரசா தங்கண்
மற்றுதவி விடுததரிய மனனாரின
விடைகொண்டு சூடந்தை மன்னிப்
பெற்றதிரு வழுதானே பேசியநத
வழுதினைத்தாள பணிந்து போற்றி.

46

அங்குள்ள வடியாரை யாயிரமு
மருள்கவென நயந்து கேட்பப
பொங்குள்ளத் துடனவர்க ளிப்பத்தும்
போற்றுதுமற் றறியே மென்ன
வெங்குள்ள வோவவையென் றேங்கியவ
ணின்றெழுந்து நகரி னண்ணிக்
கொங்குள்ள வகுளமலர்த தாராணைப்
பொலிந்துநின்ற பரணைக் கூடி.

47

வந்தனையும் வழிபாடுஞ் செய்தந்த
வளநகரு ளுறையு மான்றே
ரந்தமுறுந் தாள்பணிந்தவ வாயிரமு
மளித்தருள்கென் றறைய வன்னோர்
தந்திரளிற் பராங்குசரென் றெருதாசர்
தடக்கைகுவித் தடியே மீங்குச்
செந்திருவாய் மொழியென்ப தொன்றறியே
மிருந்ததெனச் செவியுற் றுள்ளேம்.

48

மறையருவா மரியதழி முவைமறைத்து
மண்டலத்திற் கரந்த போது
மறையவரு மவைமொழிந்த வாழ்வாரை
மதுரகவி யறிந்து போற்றுங்

கறையகலுங் கண்ணினுண்சி றுத்தாம்பு
கழறுதுமக கவினகொள் பாட
லறைகுதினே லீராரு யிரந்தரநுநு
கண்முகபதி னுழ்வா ராவார்.

49

என்றதனை யுபதேசித் திடவிவரு
மேன்றுபுளி யெழிலார் நீழ
லொன்றியரு நேமமுட னவ்வண்ண
நவீன்றபடி யுறைய மாயோன
மன்றலுறு மலர்மாதி னிவவமயம்
வாய்த்ததென மகிழநதாழ் வாரை
யின்றெழுநது நாதமுனிக் கீந்துவா
மீளகவென விசைததா னன்றே.

50

நம்மாழ்வார் நனிமகிழ்ந்து நாரணனார்
நவீன்றபடி நடத்த நாடி
முமமாய மலமுருக்கு மதூரகவி
யுடனெழுந்து முனிவர் ஞானஞ்
செம்மாந்த விழிப்புலனிற நிகழ்ந்தியையுஞ்
செய்யவரம் வரிக்கு கென்ன
வம்மாமை யகத்தினரும் விம்மிதமுற்
றழ்வாரி னடிகள் போற்றி.

51

ஆயேயு மருள்சூரக்கு மந்தணநீ
யறைந்ததமிழ் மறைக னோடு
வியேயுந் திருமார்ப னிராகியமும்
விளம்பியருள் கென்ன வேண்ட
வாயேயு முலகருந்த வனமாலிக்
சூரியதிரு மந்தி ரத்தை
நீயேயும் வண்முறுகென் றருத்தமுடன்
குருகைபர்கோ னிகழ்த்திப் பின்னும்.

52

நால்வேதங் கடைந்தெடுத்த நல்வியாச
சூத்திரத்தைப பொருளி னல்கி
மால்வேதத் தமிழ்களையு மற்றருளிப்
பின்னுமள மறைக ளெல்லா

மேலவேருன் நிலதாகி மீக்கருளத்
தெருண்டவரு மிரண்டை வீட்டி
தூல்வேதங் களிற்றுளாகா நுண்ணூர்வி
னுணமையுணர்ந் தொளிநதா ரன்றே.

53

திருஞானக் கொழுந்துவிட விவவண்ணந்
தெருண்டமுனி யோகி யாழ்வா
ரிருமாமை யடிகளையும் பொலிந்து நின்ற
வெம்பெருமான் பதமு நாளும
மருவானன கருசசனைசெய் துறைந்திடனு
மந்ககரை மணந்தோ ரெல்லா
மருகாவவ வுத்தமரி னருங்குணத்திற்
கதிசயித்தாங் கறைய லானார்.

54

ஒருமாற னிருவிழிக்குக் கோசரமாய்த்
திருமந்தி ரமுமுயந் தோங்கு
மருமாநற் பொருள்களுமற றித்தகைய
விராசியமு மறைந்தார் நிற்கிப
பெருமாபே ருடைந்தா ரிதுநிற்க
பிறங்கெழிலோய் கலியன் முன்னுண்
மருமலைத் துளவாங்கன் பதமபழிச்சி
மற்றவன்ற னருளின் வண்ணம்.

55

இச்சடகோ பன்றன்னைத் திருவாங்கத்
தெழுந்தருளப பண்ணி யாரு
மெச்சவுயர் மார்கழிகக் கிலவேகா
தசிமுதலீ ரைந்து வைக
னுச்சமுறு மறைத்திருவாய் மொழியோரா
யிரந்தமையு மோது வித்தே
யச்சொலருஞ் சிறப்பினுககாங் கத்தியப
னோரசவமென் றறைந்தோர் நாமம்.

56

ஆண்டுதொறு மிவ்வண்ண மாகுகவென்
றருளின்னா மந்த வண்ண
மாண்டவெழிற் குணத்தினர்கண் டத்தினரா
மன்னுபக லதன்பின் காலம்

பூண்டதொரு வேறுறுமையாம் புகராலவ
வேற்பாடும போகி யெங்குந்
தேண்டிடினுங் கிடையாதித் தமிழ்மறையுந்
கார்த்தெனத் தெரிககக் கேட்டேம.

57

வேறு

எனறியமப வந்தயோகி யிதயநன் குவப்புற
நனறெனைகொ கொன்னையாளு நாகமீ துறங்குவோ
னெனறிருங்கு றைதணித்த தென்னவினு மொன்றையு
மினறெழுதித்தெ னைப்புக்க வென்றுதோத் தரித்தரோ.

58

கோயிலேகி யரங்கநாதன் குரைகழல்வ ணங்கவம்
மாயவன்ம கிழ்நதுயோகி மனத்தின்வண்ண நிகழ்த்திடற
கேயுமாணை யீயமற்று மெழிறகலீய னுணையு
நேயமோடு நேரவோலை நகரிசெல்ல விட்டுடன்.

59

ஆழுவா ரெழுந்தரு வாறறுவத்து பாங்கமாம்
வாழுமுத லாயிரமுந் திருமொழியும வாமனன்
சூழுமாக முயினடைந்த கக்கிலத்தி ரைந்துநா
ளாழிநாத னிலயந்தன்னு ளடியரோத வாறறியும்.

60

அந்தவேகா தசிதுடங்கி யையிரண்ட ருமபகன்
முந்தருந்தி ருவாயமொழி யுமமறுதி னத்தினிற்
சாந்தமாக யறபாவோரா யிரங்கனையும் சாற்றுவித்
திந்தவாறு மேழுமெட்டு மாகிருமப கலகளில்.

61

ஆகரும்சி றப்புமத்தி யபனவுற்ச வம்மென
நாகமும்பு கழுமாறு நல்லநாம முமபுனைந்
தேகியிங்கு டநதைதன்னி விலகுமாரா வமுதனின்
வாகைசூடு மடிகணமற்றும் வணங்கியும்பு பிசகறு.

62

அங்குமாற னருசசைதன்னை யெழுந்தருள மைத்துநீர்
பொங்கரங்கத் திழைத்ததென்னப் பொருவிலாத மார்கழித்
திங்கடோறுந் திருவிழாந டத்துமாற மைத்துவான்
றங்குசாரங்க பாணிநாதன் றுள்களைப்ப ணிந்துபின்,

63

இத்தமிழ்ம றைகளிந்த வெம்பரன்னி லைகொளச
சித்தநன்கு செய்ததாலா ராவமுதாழ வானென
வொத்தநாம மினியிவறகு ரைக்கலாகு மெனவுவர்
தததமாம லிரண்டு மங்குகப்பி தினறனா.

64

நின்றநாத முனிகளெங்கு நிகரிலாத தன்மையை
நன்றுவந்து கடைக்கணித்து நாகணைத்தி ருவுர
னெனறுவோர்த மகசிவறறை யோதியெங்கும் பரவுறச்
சென்றுசெய்க வெனமிழறி விடையளித்து விட்டனன்.

65

அப்பரன்பு னைநதளித்த துளபமாலை யருள்களு
மொப்பொழிந்த வுவரடைந்து மாடவோளி யூமிடைந்
தபபமுன னாடியை வணங்கிநின்றெ னையனே
துப்பனேநின் றுணிபுநன்கு நீபிரிந்த கருணையால்.

66

தொண்டனென்மு கத்தினெங்குந் துலங்கலாய தெனமுதங்
கொண்டுதோத்தி ரிக்கமாயன் குளிரகடைக்க னோக்குறக்
கண்டுநம்வி றல்களிந்தக் காசினியு யுமவணம்
வண்டமிழ்ம றைபெருகும் வழிதுலங்க வளைந்தையால்.

67

ஆகையாலி னிசசுகித்திவ வருந்தலத்தி லுறையென
றாகைமாலை முதலவாய வரிசைக ளளித்தலும்
வாகைகொண்ட வந்தயோகி வரிசையோடு மிறையிடந்
தோகைகொண்டு மத்தலத்தி லோகமுற்றி ருந்தனர்.

68

வேறு

பின்னரப பெரிய யோகி மேலேகி முகத்தை யாழ்வார்
முன்னுறும் பலர்க்குத் தேவ கானத்தின முறையி னானே
யின்னறந் தமிழ்வே தங்க ளிசையுறப பயிற்று வித்துத்
தென்னரந் கனுக்குப் பாட வவர்களிற் சிலரைப் போக்கி.

69

சிலர்களைத் தமதுர் மன்னர் செஞ்செவிக கியையப் பாட
நலமுற வமைக்க வந்த நறுஞ்சுவை யொழுக்கும் பாட
லலைகட ஸ்வனி யெங்கு மகலங்கொண் டொளிரக் கேட்போ
ருலைவறு மமுதந் தன்னை யுண்பவர்க் குவமை யானார்.

70

பராசரன் மகன்முன் வேதம் பாங்குறத் திருத்தி னுன்போற்
சராசரம் பிழைக்க விரதச சான்றவா மதுரங் காலும்
மராமரம் துளைத்தான் பாடு மன்னிய தமிழ்வே தத்தை
யராவிடுஞ் செயலே பெனன மணியைநன் கலங்கச செய்தார்.

71

இப்படி யவனி யெங்கும் பரவிய தேவ கான
மொப்புற வுணர்ந்தா ளான வொருசிறு கணிகை போந்து
தப்பறப புரகஞ் சோழன் நன்னவை யணுகிப பாட
வப்பொழு தொருத்தி மானு டத்தையு மிசைத்தா ளாங்கே.

72

மன்னவன் மனுட கான மருந்தையே மகிழ்ந்து மாந்தி
யன்னவட் கணிக ளாதி யருஞ்சிறப பளித்து மறறைப
பன்னருந் தேவ கானப பாவையை யவம தித்தான்
கன்னலுங் கசக்கு மொட்ட கத்தினுக் குமென்ப மாதோ.

73

பரத்தையிற சிறந்த வந்தப பைங்கிளி பரந்தா மனறன்
றரைக்கணூர் தலங்க டோறுந் தகையுறுந் தேவ கானஞ்
சிரத்துற விசைத்துக் கொண்டே சிறந்தநா தமுனி வாழு
முருககினா வீர நாரா யணபுர முவந்து புக்காள.

74

புகவவன் மன்னா முன்னாப் பொருவருந் தேவ கானம்
பக்கமார கலனு மாங்கே யுருகிடப பாடக கண்ட
வககிலக் கிறையா நாத முனிகளு மதிச யிதது
மிககதோ சிறப்புஞ் செய்து மேமபடப புகழ்ந்தா ரன்றே.

75

முன்னவ மதித்த பொன்னி முதுபொழி லிறைவ விரதப
பன்னரும் புதுமை கேளாப பரமயோ கியுந்தன் பாங்கர்
மன்னெழி லவைக்குப போத வொற்றரை மகிழ்ந்து விட்டா
னன்னவ ரணுகோ மெனரு ரவர்க்கவ னடலு மென்னே.

76

ஆங்கரு குறையுந் தொண்ட ரவனுமக் கிணையின் நேனும்
பாங்குறுந் தேவ கானப பரத்தையின் பொருட்டா லைய
வீங்கெழுந் தருளக வென்ன விதுவுமோர் முறைதா னென்று
தாங்குற வவனே மன்னன் நன்னவைக கெழுந்தா ரன்றே.

77

புரவலன புனிதர்க் காங்குப் பொள்ளென வெதிர்கொண்டேன்று
மரைமல ரடியிலவீழ்ந்து மண்மிசைப் பணிந்தெ முந்தே
யரசவை யடைசுச சிங்கா தனத்தினி லிருத்தி யாற்றும்
வரிசைகள் பிறழா வண்ணம் வகைபெற விழைத்து மாதோ.

78

வேதியா குலத்து வேந்தே தேவகா னத்தின் பாடு
மீதென வறியே னென்ன வெழினமுனி வருமங் குள்ள
மேதகுங் கற்றுண் மீதோர் கஞ்சத்தை யமைத்து மின் னின
சோதியார் தேவ கானச சுந்தரி முகத்தை நோக்கி.

79

ஓமென வவளு மாங்கே யொருகுயி லீசைப்ப தென்னத்
தூமணி முறுவ றேன்றத் தொண்டைவாய் திறநது பாடக்
கோமகன் கம்ப நீரா யுருகிடக குறிப்பின் மற்றுந்
தேமொழி விலைமா தோர்ந்து நிறுத்தின டிவிய கானம்.

80

நிறுத்தலு முனிவா சொல்லா னிறுபனு மெடுககத் தாளம
பறித்திடற கரிதாய்க் கம்ப மிறுகிடப பரத்தை மற்றுங்
குறிப்பறிந் திசைக்க மீண்டு நெகிழ்வுற வெடுத்துக் கொண்ட
நெறிப்படு வளவ னுள்ள நெகிழ்ந்திறும் பூதுந் றுஞல்.

81

பின்னறு மொருநா னூறு பிறங்கஞ்ச னங்க டம்மை
யன்னவ ரொருங்கி சைப்பித் தவைகளி னிறையொவ வொன்று
மின்னதென றிசைக்க வேந்த னிதயமிக் குவந்தி யோகி
மன்னரின் பதத்த னேகந தரமவிழந் தெழுந்து மறறும்.

82

ஆரிய மணியே யுன்ற னருந்திற லறிவு றுத
பூரிய னவைக ளெல்லாம் பொறுத்தியென் றிறைஞ்சிப போற்றிச்
சீரிய மணிகண மின்னுஞ் செயயபொற் பணிக ளாதி
கூரிய சிறப்புப பலல கொடுத்திவை மணக்க வென்றான.

83

மலரவள் கொழுநன் பாத மலரலான் மற்றத் தெய்வ
வுலகிருந் தொருகோ லோசச மதனையு மொதுக்கு மந்தக்
கலைவலா ரவற்றை யேறகா திறைவனைக கடைக்க ணித்தே
நலமுறு முகமன் கூறி நடந்துதந் நகரஞ் சார்ந்தார்.

84

காவலன் தன்பின் றேவ கானத்திற் கைபோ யுள்ள
பாவையின் றிறத்திற் கேற்பப் பைம்பொரு டைகளு மின் னுந்
திவிய மணிக ளாமூந் திகழ்பணி களுமே பாதி
பேவரும் பொருள்க ளெல்லா மேன்மைப யளித்து விட்டான்.

85

வேறு

மருவி முனியூரை மன்னாரை வணங்கிப்
பெருகு காலையந்தப் பெருமையோ திறத்திற்
குருகைக காவலப்பன குளிப்புண்ட ரீகாககன்
நிருநம்பி கருணை கரத'ச' நென்றும. 86

திருக்கண்ண மங்கை யாண்டா னுருபபட்டு
ருருக்கிளரு மாசசான் பிளையோடு மறறும்
பெருக்கமுறு வேறு டைபான பத்தி
பிருக்கு ஞானவான மாதேவி யாண்டானும். 87

சோகத்தா ராழ்வானு மாகுமித்தத் தூயோ
ரோகிபி ழைத்துப்ப வடைந்தி றைஞ்சிபெத்தப்
பாகொக்குந திருவாய மொழியு மகனபண்பு
நாகர்க்கு மரிய மறைகளு நனினரா. 88

செம்மை பெறுஞாய தத்துவ முஞ்செய்ய
உண்மை பெறுயோக ரகசியமு மெனனு
மம்மை பெறுநூலக ளமைத்தடி யாகளுக்
கெம்ம கிமைகளுமி யையும்வண னினரா. 89

வேறு

சங்கிவ ரொளிரக கிளளி யொருபக விவரின் யோகப்
பாங்கினைச செவியுற் றேகிப் பார்த்திடும் விழைவிற றன்னின்
மாங்குயி லனைய வாசை மகிழ்க ஞடனே போந்து
நீங்கருந் திருமன் னாரை நீளபதந தொழுது போற்றி. 90

மற்றரு முனிவர் பாத மணமிசை விழுந்தி றைஞ்சிப்
பெற்றிடற கரிய யோகப் பெருமைகண் டதீச யித்துப்
பொற்றதாட் புனலு மனனா கருணையும் புகன்று கொண்டு
இடைச சிகளி னூரைச சோதரப் புறப்பட்ட டானால். 91

திருவுடை மன்னாக் காணிற் திருமலைக் கண்டே நென்னும்
கிரமமா யவனுந் தேவி மாகளுவ் கிளருங் கண்ணன்
மருவிய கோபி மாக ளெனமருண் டவாபின் போக
வருகினி லுறையுஞ் சீட ராவகிரு வியபபிற காளாய. 92

முனிவரி னடிக ளாகு முளரிமென் மலரைத் தத்தஞ்
செனிகளிற் புணர்தே முந்து செங்கரங் குவித்தெம மைய
தனியுறும் பிசம ஞான மென்றிடுந் தழுவின் முற்று
நனியுணப் படுகை யாலே யோகியாய நலத்தின மிககான். 93

ஆரண சிரத்தி ஞாந்தே யடிமையங் கிழைக்கா னென்னுந்
தோரணை மருவி நீயுந் தூவியி னெகின லூதி
பேரணி யெருத னுதி யிமையவர் தமக்கு மெட்டா
நாரண னடியின ரெண்டை நனிமறந் தனையோ வென்றா. 94

கேட்டது கிளரு ஞானக் கெடலரும் பெரிய யோகி
மீட்டெழுந் தொககு மொககு மிழற்றுதற் கரிப தொண்டி
ஞட்டமா துமக்கவ வாறு நலமுறா தெனவே மீண்டு
தீட்டரும் பரமன சீரைத் திகழ்தர விளக்கிப் போந்தார். 95

இன்னண நிகழ வேராகா லெழினமுனி மனைவி யாரை
நன்னயம் பெருக வீன்ற நலமுறந் தநதை காண
மன்னிய வொருவன் றன்னை மனைக்கழைத் தடைய விட்டா
ரனவவ நதனை பேகி முனிவராக் கறிவித் தாலு. 96

கண்டதை யவரு முளளக களிப்புடன் றகைமைக் கிலலாம
புண்டரீ காக்கா தம்மைப் பொருந்துறுந் துணையாய்க் கூட்டித்
திணடிற லரிய கற்பிற நேவியை விடுக்க வன்னா
கொண்டுபோ யாசகி யாரதங் குலவுமா ளிக்கையிற் சோத்தே. 97

அடிதொழு தவரை யைய விடையருள கென்ன வாசகி
யடிகிலுண டெழுக வென்ன வவரதற் கைப்ப வாங்கே
தடிநிகா சிலகு றும்பா புரசுகை தரிதத் தாலே
விடுவென விழித்தன னுரை மனைப்புறத் திருக்க வைத்தே. 98

நெருநனீ ரிட்டு வைத்த பழையதை யளிக்க நோந்தே
யரிதிதென் றமுது செய்தே யகங்குளிநர் தாசகி தந்த
திருவிடை மணநது மீண்டு திருமுனி யகத்தை யண்மி
மருமல ரடியி றைஞ்சி மலாமுகத் தெழுந்து நின்றார். 99

யோகியு மலாமு கத்தை யுற்றநிந் துளத்தில விஞ்ச
மோகையை யுணர்ந்தி தற்கே காரண மெனவென றுன்னி
யோகமா நெறியி னுண்மை யுணர்ந்துகந் துணக்கங் கென்ன
வாகருஞ் சிறப்பு நோந்த தெனவவ ரடங்கிச் சொல்லார். 100

மேனிலை யருளு வென்றன மிதபுகழக குரவ ரேறே
யானடைந் துயரத் பெறு யாரடைந் துலகி னுயர்தார்
போனகளு செய்த சேடக தருவரேற புனித மெனறே
யானவர் விழும் யோமுன் னுவருது மறைந்த வண்ணம். 101

ண்ணிய புனலின் முன்னுட் டகைபெறப் பெயது வைத்த
வொண்ணாறும பழைய வலசு பூறுமன புடனே யாககி
பண்ணிய உயம னத்தாற பண்புட னருந்தப் பெறறேன்
விண்ணவ ரமுது மீதின விடலினு ககையவ துண்டே. 102

எனவவ ிறைஞ்சி நிக முனிவரு மிதயம பொங்கி
யனகனே யெயமை யுய்யக கொண்டனை யழகா வென்று
பனிமலர்க் கரங்க ளாலே பரிவுட னிறுகப் புலவ்ச
செனியிசைத் தமது பாதம் பொலிவுறச் சோத்தி னூரால். 103

முழுமதி யெழுவ முந்ரீர கிளாவது கடுப்ப வாங்கே
விழுமிய விவரும பொங்கி வினையினேன் சிரத்தி னுந்த
மழகுடா மடியாம் பங்க யந்தனை யணியப் பெறறேன்
விழுவது மினியொன றுண்டோ விமலவென் றிறைஞ்சி னூரால். 104

வேறு.

இசசெயல றிந்தருகி ருந்தவர்க ளிந்த
வுசசமுறு மாகிரிய சீடரிரு வோரும்
பச்சைமுகின் மாலொடுபி ராடடியது பண்பே
யிசசையொடு மேன்றிலகு கின்றனர்க ளென்றே. 105

பொங்கிமுனி பூவடிவ ணங்கியெம தைய
விங்கிவர்த மககியக்கொண் டாரெனுமெ ழிற்பேர்
தங்கவருள செய்திழனி னித்தரையி லாரு
மெங்குமிகு கொண்டியுநெ றிப்படுவ ரென்றார். 106

மாமுனியு மற்றவர்மொ ழிந்ததொலு மெனறே
நாமமது தந்தவரை நன்குறம தித்துத்
தாமரைய ணங்கிறைவன் றன்மையுல கெங்கு
மேமமுற நன்கிலக விழைத்தனரி ருந்தார். 107

உவகுநறு பரிபுகட பொச்செயென னைப
சங்கையற உணாதகடாகா சாபுநுதிந் துன்னு
டங்கிபச உத்சசனந் நககடுநன ின்னே
யெங்கருநெ நிககிடைய மெனறுசில சொசு

108

உம்பருமு வநதுதொழு மோகமுனி யாபத
தம்பதரு மததரிப தனமைபுண ராதா
வம்புரைவ முககிவின வனமரைபு ணாதத
நம்பெரிய நலவழியை யென்புரிபு மெனறா.

109

இத்தகையி னத்தகைய ரொழுகுதலு மிந்த
வித்தகமெ லாமவரின் வீழிய மாமன
சித்தமுற நன்குசெவி யுறறுமகிழ் செறியா
வத்தகைந மககில்தென நெண்ணலுமிஃ தானா.

110

ஒர்குடியின் றன்புதல்வ நெருவனுள னாகி
னோபெறுமீ ரைநதுதலை நோந்திடினோ கன்னி
யேர் பெறுமீ ரைம்பதென வின்னறமு ணார்ந்தோ
ரார்வியி னுடையவ னிக்கணுரை செயவார்

111

ஆகையினெம் பெண்மணியி னத்திருவ டைந்தே
நாகமுந மக்குநிக ரன்றெனம கிழ்ந்தே
யேகிமரு கனமனையி ரும்புகழ்ப டைத்த
வாகறிவி னுயயமுனங் கொண்டவரை யண்டி.

112

ஐயவுண ராதுனத ருந்திறவி ஐழத்த
வெயயபிழை யுண்டதுபொ றுத்தருளாக வேதந்
துயயவறி வாளரகந் தோனந்வே தெனறும்
பொயயெனவு ஞானியபு கனந்திவ ரனநே.

113

என்னவவ ராசசிகளி னின்னடிவ ணங்கி
நின்னருளி னானிப நோமைபெரு குற்றேன
முன்னவவெ னககரைய முத்தறிவி னன்னா
மன்னியொரு மைப்படம கிழந்துளமி ருந்தா.

114

வேறு

சிலபக லிவ்வணஞ் செறிய யோகியுற
குலவுறு குருகையங் காவ லபபனுக்
கிலகுறு யோகசாத் திரத்தை யேன்றதி
னலமுற நவின்றுபி னடத்திக் காட்டியே.

115

மற்றும் கொண்டலா முகல மாதவாக்
 குற்றத்திழைபறை பொதி பெருகணும்
 பொறு வெ தாத்தமெ பொலிய வாழறுமா
 திறந்தென நெழிலுந் விசைதது மறறரோ. 116

நந்தி நுக குமரனுக் கரிப நனமக
 வுடந்திட வந்தித்திடு மவற்கு ராமமுஞ்
 சுகதர மழைநீரின் ஸுமைவ நென்றளித்
 தந்தமா மறைநக சிவங்கள் யாவையும். 117

புண்டி காகக்கீர புகட்டற பாஸா
 மண்டரு மறிவுறு போகத் தழறினைக்
 கண்டருங் குருகைமங் காவ லப்பனை
 கொண்டிடக் குறிப்பறிந் துரைத்து கென்றரோ. 118

உரைத்தருள புரந்துபின் போகத் தாத்தனா
 தரைத்தலை தரிசனாத் தங்கள் யாவையு
 நிரப்பினர் நிகரறு முப்பக கொண்டவ
 ரிருக்கையி னிகழ்தநவி யம்பு வாமரோ. 119

சேட்டலூர் செண்டலங் காரத் தாசருந்
 தீட்டருந் திகழ்புகழ் மணக்கா னுமபியுங்
 கூட்டறுங் கொமடவிண் னாகரத் தப்பனுங்
 காட்டரும புண்டி காகத் தாசரும். 120

அல்லியங் கேணியி னமாந்து வாழ்தருஞ்
 சொல்லுறும் பாணபெரு மாள ரையரு
 நல்லுல கப்பெரு மாணங் கையொடு
 மெல்லுறு மிவரெலா மீணத்தங் காங்கரோ. 121

அவ்வயக் கொண்டன ரடிம ணந்தனர்
 திவ்விய ஞானமே தெருண்ட டைந்துற
 வொவ்வறு முவர்களின் மணக்கா னுமபியே
 கவவையின் றீரறு வருட காலமே. 122

பணிவிடை புரிந்தனர் படரும் போழ்தினின்
 மணியெனு மாரியர் மனைவி துஞ்சவே
 யணிபெறு மனைப்பணி யதுவு மாறறுருக்
 கணிவிமை யெனநிதங் காத்து வந்தனா. 123

நகழகையி லெவண லெட டாபச
லுகெவாடு மோதன வகைந் தானி
யகமுண வநநாக கனாமிட ரொளந்
சுகிகளின குலமெனத் திரணி சென்றனா

124

தவகுரு புதலவிப ரீருவா தவகளை
யங்கவ ருடன்கொடு படா வாழறினைச
செங்கயல புரைவிழிச சிறுமி யாகளுந்
பொங்கிய மனத்தராயப புசித்தது மீளகையில.

125

சென்னெறி தவறிடே யோகா லவவழி
தன்னிலா முழுகிய வன்று தாணடுதற்
குன்னியே திகைத்தவ னுறுதல கண்டிவர்
வெனனிடைய படாடுகனக கவிழ வீழ்ந்ததில்.

126

சிறுமிய ரகன்றதுங் குளிககச சென்றனா
நறுதுத னங்கைமார் நடந்த செய்தியைக்
குறுகினர் தந்தைபா லுவநது கூறினார்
பிறகுசென் னமபியு மீண்டு பெட்புடன்.

127

ரிய ரடிகளி லங்க மெட்டுடன்
பார்மிடைய படிதரப் பணியுங் காலவர்
சீருறந் தமதுதாள சீடன சென்னிமே
ரோபெற வமைத்தன ரிதுமொ ழிந்தனா.

128

குரவரி னுயர்ந்திடுங் குரவன் யானெனச
சிரமிசைக காமெடுத தெழுநதுந் செப்புவேன்
புரையறும் புகழுறந் தொண்ட னாகவே
வரைநிகர் குணத்தீ வாய்ந்த தன்மையால.

129

இதுவெனக் கெனகுரு வுவந்து முன்னருள
கதிதரும் வெகுமதி களங்க மறறதா
மதுநினக் கறபினீங் களித்தேன் கானென
மதுவழி யருள்சிறக கணிப்பு மாடினார்.

130

நம்பியு நனிமகிழ் தைய நாடொறு
தும்பணி யிழைத்துநந் நோன்மை யார்பத
வமபுய மடைந்தன னரிய பேறிதற்
கிம்பரு மும்பரு மியைவ தெங்கினே.

131

உபயோகம் தவிர்த்து துன்பம் ளாமெனக்
கப்பதா எ ர ி ர் தளித்த மையினே
விவரமொடு கருவென வளப்ப வாரிபா
சபமுனக் கெனவ நள சூரது வந்தனா.

ஆவந்தார் வைபவம்

21-வது சருக்கம்

கண்ணாவுடா குருவினநிருக கருணைதனை மனாரதே
னெண்ணாவுடா துருநாணமல ரிகவாதெனறு மிருந்து
நண்ணாவுடா யடிமெனமன நாடாநி நடுங்கப்
பண்ணாவ நள புரிவாதிது பண்பேன தெழிறகே. 1

பின்னையுடா கொண்டாரெழில பெருநந்திரு வரங்கந்
தனனேமணந் துறைபொழிதினிற நமதாரிப மணிபா
முன்னையுடா முனிநாதரு மொழியுமபணி புரியற
கெனனபடைத் திலனெயென விதயந்தளா வெயதி 2

ருமுநாக்களி வஞ்சந்தனிற குதலத்தெழுந தொளிரு
மமுதேயெனு மணக்கானபி தமையனடையி னழையா
ளமதாரிப பணிபாறுநிடிந கிளநெழுது மையினே
யுமதாடவி னனுநீர்பெற வுனிஞமென லோடும். 3

திருமயிய மவாதொழு தெனையாண்டரு டேவே
யொருநாதமு னிகளபேரனுக யடியேனவழி யுருற்றும்
பெருநன்மைகள் பெருநூந் தருநன்மைக ளலவோ
வருளகொண்டஃ தடியிறகருள கெனறங்கரங் குவித்தான். 4

கோளாரவ ரதுகொண்ணெங் குளிரகொண்டெற தந்தார்
வாளாரறி வினாரம்பியும் வனமாலையின் விறலை
தாளானனி தாணித்தலை முழுதுந்தயங் குறவே
கோவணை வருமுயந்திடக களந்தேகிளந் தனரால. 5

பின்னாரெழி லாடித்திங்கள் பெருகுத்திரா டத்திற்
கொன்னாருமீச சுரமாமுனி குளிரும்வகை யொருசேய்
மன்னையுதித் தொளிரகின்றனன் மணக்கானம்பி முனியே
யென்னாவொரு திருவைணவ ரெழுந்தன்னவாக் கிசைத்தார். 6

சுருதிககிடை சருதிககிடை டெறுசமொதி - நடு
மருகிக் குழ விடனை டனி ரதநக்சொதி சரத
கருமகதொரி ருரிடாவை உக ரதிப - ரி விததெ
மருபுநிதி மெழுனைததுறை வளவொனவெபா வைத்தாரா.

7

அநதததி ந மகனைநரு வபினைமுனைத தொவகுளு
சநதசசிற குழவிககிடை சாரதெவனா தரமும
பிரதிதத்கும வபதினமறை பபிடுமபடி பெபடுதா
தந்துபுனை தருகனமருத தகவிபுனை தரவெ.

8

மகியுயந்திட வதிதத்தி மனாககானமபி மற்று
மகியிரதிர நென ரணணிப வபவபடதல வர து
நகுசவகொரி திகிரிப்பொதி டுதொளிநு ராட்ட
மிகுமரதிர ராசந்தனை மெவசசெவி சொத்தார

9

வேறு

பினனவ ககலச சிலவைகல பெருகு யோகந
தனனின நெழுநத முனிநாதருநு தம்புதலவன
மனனும மகனை மகிழுகொண்டு சிறக்கணிததே
மினனுவ குரவன மளிர்செயு மவனறன சேபம்.

10

தாங்குற கலவிகளை பிரதிதத தககா டென்றும்
பாங்குற ஞானத் துயார்தோகளுட பண்பிடுனறற
காங்கொற்ற வாசிரிய ராகுவ ரென்று மெல்லா
மோங்குறற கீதிரெறி தனனி னுரைத தொவிரந்தார்.

11

ஆங்குற்ற காலை யொருவைகறை யாட ரணனி
வாங்குறற தீரத தடமெகி மனைக்கு மீளப
பாங்குறற தமபொற பதுமைககிடை பாவைபாக்க
ளோங்குற்றதாதையுயர் பொற்பதம் போதநினைநே.

12

அமபொற கரத்தி நமாவிலலுட னுட னணனும
வம்புற்ற குஞ்சி யிருவிலலியா வலலி யொனறி
னம்பிப்பொ ருந்துவ குரவ கொன்றுட னுடியைய
னெங்குப்ப டாந்த தெனவேகிய தீங்கிசைத்தேதம.

13

மற்றந்த வெய்ய மதுகைக் கிடமான மைந்தர்
பொற்றந்தை துந்தம் பொருகுகெனறெமை நண்ணும் வண்ணஞ்
சொற்றந்து காணமி நெனவின்புறச் சொல்லி யாங்கெ
குற்றந்த விரக்குந திசை தென்புறங் கொண்டு சென்றார்.

14

எனநெ பாயக ளிசைத்திட்டதை யென்ற வையன
கொன்றெ யமுளைய டுழங்கிபட்டி தந்த செய்து
மின்றெ டிலெயெ நட்டிதனநிநு மேவுமக்க
எனநெ சனகி யனுபாதுட னாவந்தா.

15

பண்டெ டிழைத்த தவமுண்டதிற பாரத துகந்திர்
கண்டெ டிழைக்க வினையெனலங் கண்டதின்றே
தண்டென றளிகுதப குதலிரென நைந்து தாழார்
கொண்டெ நமனநன நிசையினநடங் கூர்ந்து சென்றார்.

16

காசுத்த வெறுகிங் கருளசெய்தி காரா நினனைப்
பாசுற்ற சொல்லி யுடனென்று பரிசு திரங்கி
யேசுற்ற காலை யெதிரங்கை காள் சோழனுர்
போகிகுது ழைந்திங் கிருவிலியா போயதுண்டெ

17

என்றங்கெ திரந்த வரையெய்தி வினாபவெலை
கொன்றங்கு மிந்த வழிசென்றன டென்றுகூற
சென்றங்கு பின்னா செறிதீபபிழம் பென்னவோங்கு
மின்றங்கு தந்த நரசிங்கனின் மேனிகண்டார்

18

முன்னந் சுமலை முருகாதொடைப பீதகனசேய்
மன்னுந் தகவிற ரெழுதெனன வணங்கிமற்றுங்
கன்னங் கரிய மணிமானு மிராம னென்றன
முன்னங் குறுக விலையெனன நனமூசசை யானார்.

19

எற்றேடி வந்து மிரங்குலத தெநதைதனை
யெற்றே யிருகண கனிகடாத்ர வெயதுகிலேன்
பெற்றே கரத்தி லமிழ்திங்ஙனம் பெய்திலேன்வா
யற்றே னருந்தனமு மெனறகஞ் சாமபிவிழந்தார்.

20

தாயைப் பிழைத்த கொடிதனையுந் தாங்குமையன்
வேயைப் பழித்து விளங்குமபுய மானும் பினனு
நேயத் தருகு நிலவத்தணப் பினறி நினறு
சேயாக கெதிர்வந் தனுமானுடன சேவைதந்தான்.

21

ஆரா வமுதம் பருகும்மவர் மானுமன்னா
காரா ரெழிலன கருணைக்கட லாடிமற்றுஞ்
சாரா ரிவனற னபுகுண்டவென் செயயகணகள்
பாரா வினியிங் கெவையேனும் பரிவினென்றே.

22

வீர ரவன ஞாகநாமர விநாம வாயி
 னேர விநகநாத சிவநாடி மலகநிதநா
 பேராக முநநாடி நேரநாடிபதா பெருவாண
 ளேராக விநகமெ பெருநாடி முநிகளனநே

23

வேறு

குருகைபக காவ லபபனே முதலோ
 கொடுதப ருழநகிதைக குறியா
 விருகணீ வர விசக முனிபை
 யிரங்கலீ ரெனமனந் நேநிப
 பிரமமெ ததநத நிககடன முழுது
 பிழைபடா தவாகந திபுறி
 மருமலாப படபபை வீரநா ராய
 ணனபுர மெருநதனந் மறறும்.

24

ஆங்கருகு சரம கைங்கரி யக
 ளளவறும் பொருடசெல வயரா
 வோங்கிரு மறைமந் திரபபுரை பணுகா
 துமபரின விழுவென வுருறறிப
 பாங்குட நெவரு மகன்றபின் குருகைக
 காவலபப னும்முனம பகாநத
 நீங்கரும் குருவி னியமனப படியோ
 கநதனை மணந்தனா நின்றா

25

உரைப்பரு முப்பக கொண்டவர் முனிக
 ளுயர்பத மிடைநததை யுணராக்
 கரைபபுறு மனததிற கலங்கினர் தேற்ச
 சணபபரி பாலனம் புரியா
 விரைததெழுங் கரிய கடலவணன் பகட்டை
 யெழின்மறை முறைதரு வழியிற
 பரப்புறு முலக முணாந்துயும் வணணம்
 பகர்ந்தன ரொளிரநதனந் பரிவின.

26

இன்னண மிருப்ப விவரொரு பகலி
 நெழிறகண மங்கையாண் டானும்
 பன்னரு மறைசேர் மநதிர செபஞ்செய்
 துறைகையின முகத்தெதிர பரிய

திவ்விய சூரி சரிதம்

மன்னிப் சினத்தி ரெகனப் ரிழைக்க
வவழி நுக சூரியபுன் பழவர்
தூன்னிய பிரக நுகிபுணாப பதினே
தொலைவறுஞ சமாதொடங் கினரால்.

27

ஒருவரோ டொ நவ ருத்தினி லீழித்து
முறுப்பெலா மொன்றெடொன றுறுதத்க
கரிகளோ ராணாடிற் கனற்பொறி சிதற்க
கண்களிற பொருதுபின் மடிப்ப
பரிவுடன் கண்டப் பகுதியின புணாபபிற
சூரியனப் பைநதுழாய் முகிலே
தெரிதலி லவனநன் சேடரா நமக்கத
தெறுநசை புரிவதுந தீதே.

28

பிறப்பினுக கொருவா விததெனு மதனிற
பெருகுறும விழைவினை யறுத்தே
யிறப்பெதிா விகந்த வவன்பதத் தெமது
பார்த்தனை யிறுததபி னென்று
மறப்பினும் புரியே மெனத்துணிக துணவு
நித்திய கருமமும் வரைந்தே
வெறித்துள வெழிலி வண்ணனை யகத்து
ணிறுத்திய நினைவுடன் விளங்கி

29

அப்பரஞ் சோதி யரும்பத மதன்பி
னடைந்தன ரெனசசெவி யுணரா
விப்பெரும் புவிபி லுணவுறக குளாககே
சந்தியே முதலவா மெவையுந்
தப்பற விழைதத றகுமென வருளித
திருக்கண மங்கையாண் டானம
மொப்பறு நாந் முனியினு முயார்தா
ரெனவுவர் துயர்பதம் புககார்.

30

பின்மணக் கானம் பியுமுளம வெம்பிப்
பெருந்தன மிழந்தன னுறழப்
பொனமலாக கிணையா மாரியாக் கலம
பொலிதரச சரமகைங் கரியந்

துன்ம னத்தர்து களகற் றுப்பதி
தனம் சமுசசய மென்னும போபெறு
மினம் றைப்பொரு ளோன்றவந் தூலினை
துன்ம னத்தொடு நோக்கியு வந்தனா

186

வேறு

இங்குந் கழந்த வெல்லவு மேரா ரின்னரங் கததிடையே
தங்குதொ முனைத துறைவரின் பாத தாமரை யாளரெலாம்
பொங்குசெ விப்பு லனகொ டரங்கப் புகழ்பெரு மாளரைய
ரங்கம் லப்பூ வானனங் காணு வங்கைகு வித்தடைவே.

187

எண்ணறு மேம்ப மொன்முடி யாரு மின்சிக ரித்தளிக
ண்ணிய கசசி நன்னக ரேகி நான்முகன் வேள்விமுதன்
மணனக முய்ய வந்தரூள் கண்ணன் மன்னும ருண்மணவாக்
கண்ணிய சனனி யாசி யிறைபைக் கண்டுவ ணங்கியரோ.

188

இத்தலை யேகு வித்திடு கென்னக் கெஞ்சி யிரந்திடவல்
வித்தக ரேகிக் கசசியை நாடி விண்ணவா கடகிறையி
னித்திய செலவ நேரிரு தானே நீண்முடி கொண்டிறைஞ்சி
முத்தமிழ் வேத முந்திய தேவ கானம் தின்விரவ.

189

கன்னெகிழ் போகக் கன்னலும் வெள்கக் கானமி சைத்திடலும்
பின்னைம னுள னின்னமிழ் துண்ட பெற்றிய னாகியுவந்
தென்னவி ழைநதீ ரென்னவ ரைய ரெம்மெதி நாயகரைய
பொன்னிய ரங்கம் போதவ ருள்க வென்னவி ரந்தனராம.

190

ஆகுவ தோரா வவ்வண மேகு கென்னவருச சகன
லோகையி னேத வோமென வன்னு ருத்தர வேதியனைக்
கோகன கத்தின் ருடொழு தேயங கூரமெ முந்தவாமுன்
னாகவி ளங்கும் பாகவ தத்தோ டன்றும் ருங்கெழுவே.

191

அரையரு டன்பு றப்பட வாங்கே கச்சியீ னமடிமுதற்
புரையறு கேள்விப் புந்தியர் தன்னம் போந்துபு ற்வழிவிட்
டுரைசெய மங்க ளம்புய லோதி யொண்ணுதல் புககவகந்
துரிசமு வப்புந் தோன்ற நடப்ப தென்னவெ முந்தனரே.

192

பொன்புரை சாலி யின்கழை யோங்கும் பூகமு தற்பலவும்
மன்பெரு பண்ணைச் செங்கயல பாபு மன்னுபு னலவளநா
டனபொடு பலல பிற்பட வேகி யறபகல் வேறுபடா
யின்பல செங்கேழ் மாமணி மாட மேவரங் கமமிடைந்தார்.

193

வேறு

இருமை யுட்புவி யெய்திட வொழுஞ்சீம புனலிற
பரவு காவிரித் தடமவா படாதரல செவியுற
நரவ ணைப்பர னடியவ ரணவருங் குழுமி
மரும லாததொடை முதற்பல வரிசையு மகிழ்வாய். 194

கொண்டு போதரக குதலமீ துறுப்பெலாம படியக
கண்டி றைஞ்சினா களித்தன ரவைசிரம வகியா
மண்டு மாடீண மறுகிடை வலமுற்ப போகிக
கொண்டல கணபதி சினகரங் குறுகினா துழைந்தார். 195

பண்டை யினமுறைப் படிமுன மரங்கநாச சியரைக
கண்டு தாடொழு தழகிய மணாளின கழலக
ளிணடை தன்னையு மிறைஞ்சினா திரு மணித் தூணி
னணடை நின்றனா பெரியநம பெரு மாரி னமுகும. 196

அமல னுதிப்பி ரானபடி யடிதொழு மளவிற
கமலை நாயகன கழலகழுஉந திதகசீம முதல
முமலம வீயுமா றுதவினன முகிழ்நகை யுடனே
நிலல ரினமுகங் கடைக்கணித தின்னண நிகழ்த்தும. 197

நமபெ ருமபக டவனியி னரருணாந துய்வா
னிமபா போதிரென் நிபாமுன மிசைத்ததி மியையி
னம்பு வித்தல மவதரித் தனிரதி னூராயந்
தெமபெ ருந்திரு விருவிபூ தியையுமீங் கிழைக்க. 198

உலக மூன்றுநம் முடையவ ரென்றினி யுரைக்க
விலகு நாமமு மீன்றன துமக்கென விசைக்க
வலகில கேளவியவ வுடையவ ரங்கணமுத் துகுப்ப
விலகு நாயக னியமன மியைநதுமீண டிருந்தார 199

மற்று மன்னரு மிருவிபூ தியையுநா மணக்கப
பெற்ற துமபெரு நம்பியின பெய்கழற கழலென்
றுற்ற வுள்ளமு முவந்தக ளங்கநாட் டாழ்வா
னற்ற வன்றனைக கொடுத்திரு விழாமுத னடவி. 200

கோயி லின்பணி குறைவறப புரிதரற் கவரீர
யேய திண்டிற லிறைவரா யியற்றுறு நாளுந்
தேய மெங்கணுந் திருவரங் கத்திரு விழுவே
சேய தென்றுகொண் டாடிடச செயதன ருறைந்தார. 201

வேறு

உடையவரிவ் வாறுறையப் பெரிபதிநு
 மலைமடு யுழைமுன போப
 மிடைகிருமட குறியீரா நங்கம் ஊந்
 திருவைண வருமுன் மேவி
 மிடைமலரி னடிதொழுதே நிருகரமுங்
 குவிந்துகிரத தேறா நிறகப
 புடையிலகு முதல்குளின் சமவாயஞ
 செவிமடுபபப் புகலா நன்றா

202

திருமலைமட பிகணமுதலித் திரனோடுந்
 திகழ்தருகா ளத்திக கேகி
 யரனுழையன பொடுபூசை யாற்றிவருங்
 கோவிந்தப பட்டாக காண்ப
 பிரியமொடி லெளகிகமாச சிவபகரத்
 திரும்பமனம் பேணு தந்த
 வுரையுதறி மலாகொயதற கிவாதனதோரா
 பூநதருவி னுரவோ ராங்கே.

203

நம்பியவர் கருத்தடலை நாங்காண்டு
 மெனவலியா நறவே சோரப
 பம்புமலாத தருவின்சீழ் மகிழ்மாற
 னருடிருவாய மொழியுட பண்ணார்
 வம்புசெறி பூவும்பூ சையுந்தகுமே
 வாமனனுக கல்லா லென்னு
 மம்பொதுளும் வாககியத்திற் காம்பொருளு
 மாரணத்தின் முறைபே யோத

204

செனியுறுமப பட்டருடன் நகாதுதகா
 தெனமொழிந்தே சினைந்ந நங்கட்
 புனியிழிந்தி லிங்கமுதற புராரியுறஞ
 சின்னமெலா மரிந்து போகட
 டவயமெனை யாதரிபபா யெனநமபி
 யடிமலரின முடிசாயத தாராதே
 யுவமையறு முபயவிபூ தித்திருவிற்
 கொணமகுடஞ சூடா நிறக.

205

தீவ்விய சூர் சரிதம்

முடைவீசுந் தலைபோட்டின முன்னிரந்தான
 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ முடிசாப்த் தேவனை
 கடைபினைக கடைதேதற்கு காத்தருளாக
 வெனவழுது கரைந்து நைந்தே
 யுடைபெயர் திருவடியே பொருவென
 னெனவிழுந்த படியே போற்ற
 வடைவேயா மவையுணர்ந்த வவரிவரை
 பெடுத்தருளித் தெருட வாகிகே.

206

தலத்ததனி லுளாசிலாபோத தகவகொதித்துத்
 தீவிழித்துத் தகவின நெய்கள
 வலத்தவரை யிவ்வனரீ வகைபிறழ்
 மருடிலுதும வலமொ வெனனக
 குலத்துயரம் பட்டருமக கொயிற்றந்
 திகோலெ யெழுவா யாய
 நிலத்தெறியா ந்நமலரா நமபிமல
 ரடிவழியே நினறே மறறும.

207

அடலசெறியு மந்திரவா தியினருகே
 யுறைபவரை யலகை வாட்டுந்
 திடமுளதோ நுமதுவிர கினியென்மாட்
 டொருதினையுஞ் செல்லா தெனனக்
 கெடலரிய திருஞான நமபியுமப்
 பட்டருடன் கிளர்ந்து போந்து
 படவரவி னலகுலரம பையாவதியும்
 வடவரையைப் பணிந்து சேர்ந்தார்.

208

சோந்தங்கே சவுளமுதற் செய்வனகண்
 முற்றுவித்துத் திருத்த மைந்துங்
 கூர்ந்திலக வணந்தனநம் பெரியாழ்வார்
 திருமொழியே தொடங்கிக் கூருஞ்
 சேர்ந்திராத மொழுகுபல செந்தமிழ்வே
 தவகனையுந் தெருள வுட்டிப
 பேர்ந்துவனஞ் சென்மகவைப் பின்மணந்தா
 ரின்மகிழ்ந்தா ரென்றார் பெட்டின்.

209

வேறு

பொற்புடன்பு கலுமபபொ ருளகணமுற்றஞ் சென்கொளா
வறபினந்த வைணவர்க் கருளசுரநது மகிழ்வுறு
நிறபயதி ராசாநமபெ ரியநமபி லீலவுமக்
கறபுயாந்த கனமிகுநத கணணியாக கியம்புவார் 210

சென்றுதிருக கோட்டியூர நமபிசெயப தாளபணிர
தொன்றுமநதி ரார்ததமோடு முயாசரம சுலோகமுந
துன்றுசெயப பொருளினேனது தொலலுலக முபவணம
பின்றறங்க நதியாங்கம பெட்டினெயது கென்றனா. 211

அந்தவண்ண மவர்நடந்து கோட்டியூர ரடிகளில்
வந்திறைஞ்சி யஃதுரைகக வாயதிறத வாவளம
முந்துமநதி ரார்ததமொயமபி யாவருகது முணருமா
நிறதவேளை யேகிமற்று மெயதுகென்றி சைத்தனா 212

மீண்டரங்க மிடைந்துசிலல பகலகன்று மீண்டெழுந்
தாண்டருளக வென்னவனறு மவவணம்பு கன்றிட
மாண்டதொல்ல ரங்கமேகி மற்றுமற்று மவவண
நாண்டிறந்தீ ரெழுமுறையு நடந்துமொன்று மினமையான. 213

ஆசையன்ற கங்கலங்கி யவரிருக்க வொருபக
லோசைபெற்ற கேட்டியூர ஞ்ரரங்க முறறொளிர
காசையுற்ற பணிபடுத்த காரரங்கன் றுளினே
மாசைமொத்த மங்களாசா சனமிழைக்கும் மையமே. 214

முதலிகள்வ ணங்கியங்கு வாழ்வுளார்கண் முகிழ்தரத்
துதவலினறி யுடையவாக்கிங் கொதுக்குமாறெ வென்னென
விதயமாண்டொ ரெலலேகாணு கென்றுநூன்மு கததுமுன்
மதுவினவாரி வழங்கினுனென றவருமற்று மாடினார். 215

ஆண்டரங்க னருச்சகன்மு கத்தினமபி ரீரினிக்
காண்டீலின்று யிவர்கருத்து வக்குமாறு கழறுகென்
றேண்டயங்க வியம்பநமபி யேன்றெழுந்து தந்கா
மாண்டயங்கு முடையவாக்கோர் மறைவலாரை விட்டனா. 216

விட்டவேத வாணர்வந்து விளம்பநம்பி யாணையை
மட்டொழிந்த மகிழ்விராமா னுசனடாது ராழ்வானுந்
தட்டொழிந்த நூனமுதலி யாண்டான்கூரத் தாழ்வானு
நட்டொருங்கு மருங்குபோத நடந்துகோட்டி யூருறு. 217

மூவர்தமனை படனிறந்தகி நம்பிபாத முளரியை
மேவியொன்றி மாயிறைஞ்சி மிக்கொடுங்கி நிற்கவப
பூவமர மாடினாககுட பொருளெவாக்குட புகலகிலா
தாவலி புரங்குவென நுநாகர தனித்தனா. 218

கொண்டிறுறை யவவிரா சிடந்துலவகு கோட்டியூ
ருண்டுபெண்ணெ பொளிநூரட னுபாதிநிலை லககமங்
கண்டிபுள்ள வனைவந்த மளனகவகொண பெயுமா
நண்டருட பழிச்சமுயன ராடத்துது நறி விட்டனர். 219

நம்பியிந்த நலமுணாநது நாடிடந்த யதிபனை
பெயபகாவி னுககுமாறி னைத்துடந்த தென்னென
வம்பொருந்து ருவினனை பகாநியெபது பூகியே
வெயபுவண்ண படியனைநகு வினை மூதி யம்பிற. 220

என்னவன யதிராச ரென்றிந்த கத்தனை
முன்னலினறி னைத்திரென்ன மீளவந்த முதியரு
மன்னியிந்த நிரயமவெயப மதியிலேனு முலகினும்
பின்னனேக சீவகோடி பிழைக்குமென்றே யவாதொழ. 221

கோட்டியூர ரவருரைத்த குணநீரம்பு மொழிகொளாக்
காட்டொழிந்த வவாக நுகதின கண்ணியாககு விப்புரு
வாட்டமுற்ற மனத்தினிந்த வகையிழைக்க வறிகிலேம்
விட்டிருந்த மெனவெதும்பி மறுணாநது விளம்புவார். 222

இறநைநாடொ டங்கியைய வித்தரிச னத்தனை
முற்றவிரா மாணுசசுத தாந்தமென்று மொழிகயாஞ்
சொற்றவாணை கடந்தபாவ மிலையென்று சொல்லவங்
குற்றயாருந் தாமிடைந்த பேற்றையுள்ளி யுவப்புரு. 223

சொல்லருந்தி நலபடைத்த விமமுனிவா தோன்றலு
மெல்லுறமெம பெருமானார யென்றிரைந்து கொண்டவர்
மெல்லருபப தத்துணையின மேயிறைஞ்சு மெல்வையி
னலலிரும்பு கழக்குமூல நம்பிமற்று நாடியே. 224

எந்தஞால முங்கியி ருககுமாறி யம்புகே
னிரதஞானி யெய்பெருமா னுரையிந்தத் தரிசனஞ்
சந்தமாரு மிவரதென்று சாற்றயாருங் காடுமெடுத்
தந்தமாக வாகுமாகு மெனநாற்றி யாடினா. 225

வேறு

பின்னம் பெருமானா நம்பியடி பேலவணங்கி
யின்னன் முகமனெடு மேநதுவிடை முதலிகளிற்
றென்னம் பொழிநாகந் திருமபிணந் தவகுறையும்
பென்னம் பெரியதிரு நம்பிமலந் தாடொழுதே 226

பேசா தவருறையப் பின்போந்தா கோட்டிநக
ராசா ரியருழையே யாயவெலா மாங்குரைக்க
நேசா பிமானமொடந் தினமலரு மிககுவந்தே
வாசா லகரினையாழ் வாரை வருகெனவே 227

சென்றே திருவரங்கப் பெருமான னையரிட
நன்றே திருவாய் மொழியாவு நன துணாநது
பின்றே டரியசில வாரத்தைகளும பெற்றிநிக
வென்றே யருளிவிட வேன்றங் கெழுந்தனரால் 228

அவ்வரையாக காறுமதி யாற்றி பருட்பணிகள்
செவ்வியெதிர்த் தொருகாற் செமடஞ்சட காப்பியற்றினு
செவ்விக் கடைக்கணித்துச் செமடந் துளமவரை
யெவவ மகன்றொழியு மினமொழிக ளீங்குரைப்பார. 229

பீதகவா டைப்பரனே பிரமகுரு வாகிவந்தென்
றோதுமு றைப்படியே யுறங்கும் பெருமானே
நாத நெனவுலவு நம்பெருமா ளாயவந்த
வாதரமே மிக்கவெழி லாசாரி யன்புடையே 230

திருமந் திரமருவிச செஞ்சரம சுலோகத்தில்
விரவும் விரகொன்றே விழுமி தெனவலியாத
தெரியேன குருவலதோ தெய்வமெனத் தேறியவன்
மருமா மலரடியின் மன்னும் விழைவுடனே. 231

பத்தி புரிபவாக்கே பரமபதப் பேரோகு
முத்தி யணுகுமிது முன்றொழுநீ யந்துறைவர்
நத்து பவாகுரைத்த நலவாரத்தை யென்றருளி
வித்தகத்தின மாமதுர கவிகள் விளம்பமுனம். 232

கண்புரையுங் கண்ணிளெழி னுணசிறுத்தாம பின்பொருளும்
பண்பெருகுஞ் செயய பரகாலன வாய்மொழியும்
பண்பொழுத வோதவிவை பாணமையுறக் கொண்டவரு
நண்பினவா தாளபணியா நண்ணிவிடை மீண்டனரோ. 233

மிண்டும் பெருமையி மெல்லடியில் வீழ்ந்தெழுதுங்
காண்டுந் நுபதுகிற் காலங்கத காழாமே
வேண்டும் விழுப்பமு நக திருமாலை யாண்டான்பா
நேண்டுந் திருவாய மொழிப்பொருளுந் தேறுகென.

234

அம்மாண் பினரருள மறவரு மாங்கைக்
யமமா மவரடிமே லன்பிற படிந்தெழுந்தே
தமமா வரவுரைக்கத தண்ணியி னுங்கவருந்
செம்மார் தகமந்தச செம்பொருளுந் தாமுரைக்க.

235

கேளா வவரறியாக காலத்து னொன்றுரைக்குங்
கோளா நம பாசரத்திற் காண்டான் கொடுத்தபொரு
ளாளா தொருபொருளவே ருயரததைந்தி தாக்கிடுமோ
வாளா வழங்கினேன யெனனு வணங்கினரால்.

236

ஆண்டா னதுகோ வாராயத் தகமகிழ்த்தே
யேண்டாங் கிருங்கோட்டி யூபெரிய நமபுகளுஞ்
சேண்டாங் கருமுதலிச் சங்கமொடுஞ் சேரவையில்
வேண்டா களும்விழைபு மப்பொருளைச் செய்பினரே.

237

மிகுபரு மப்பொருளின மேலோ ரவாவியவாத்
தக்கவிது முன்னா வந்தவரை தாமுரைத்தா
ரகருணை யிவவினையாழ் வாருழையே தான்மலிந்த
பக்குவமுண் னொளபடி யானேயிப பண்ணவரும்.

238

சாந்தி பினியிடமன் றின்னறவைத் தண்ணளிகண்
மாந்தித் திருவிளரி மன்மிழற்றுந் தன்னொப்ப
பூந்தாப புயல்வண்ணன் பொறகலைக ளேன்றதெனத்
தோந்தே நமதகமே தெண்ணூல பயிலுவரே.

239

ஒரா திவருளதோ வென்றே யுவந்துரைப்பச்
சீரா திருமாலை யாண்டான செழுநகையி
னேராய மொழிந்தருள வெம்பெருமா னார்வைக
னேரார் நெறிபிறழா துண்ணிலவ நோந்தனராம்.

240

விழிவழி யொழுதுந் தருவி மெய்பினை
முழுமையு ழூடவீண கழிந்த நாளெலார்
தொழுதன னாவனைத் துலங்கு சோதியின்
நெழுதரு நகைபுட னிருகை கூப்பிபே. 89

பருகிடப் பருகிடத் தெவிட்டு ருதவிண்
சுராகளுங் கண்டிலாச சதைய ருந்துமா
றுருகிட வுளமுமவ வனுப வந்தனை
யருகணைந் திரும்பொழு தயின் று மறநொ 90

தந்திருப புதலவரீ ரிருவர் தமமையு
சந்தரத் தமகுரு துணைப்ப தங்களி
லுயந்துமற றுயாதர வுருற்றி னாடும்
பந்தமற் றவரெல்லாம பரவும் பண்பினா. 91

ஆயபின பாரிய ரருளிச செய்தசெம்
பாயிரங் கொண்டாங் கத்திற பாம்பனை
மேயவன் மிளிர்பத மலர்க்குட டம்பரர்
தோயதரச சமர்ப்பணம் புரிந்து தூயமையின 92

இத்திருப பொருளுணர்ந் தெங்கு முயந்திடச்
சித்திரத் திருப்பிர பதனஞ் செய்ததை
யொத்தநற சதுசசலோ கியெனு மொன்றுநூல்
வித்தகத திணையற விளமபி மறறரோ. 93

தோத்திர விரததின மெனுமோர் தூயநூல்
பாராதனின வலவனின பதத்திற சோதலை
யேத்திட வுலகெலா மியற்றி மெய்தினா
நீத்திரண் டாவதை நானகி னின்றதை. 94

வேறு

அக்கா லவரடியி லாளவந்தா ராழ்வாரு
மிக்கா விழைகோட்டி யூபெரிய நம்பிகளு
மொக்காப் பெரியதிரு மலைநம்பி யுத்தமருந்
திக்கா மடையவர்க்குத் திருமலை பாண்டானும். 95

வையம் புகழ்தெய்வ வாரியான் டானுடனே
யைய ருயர்வான மாமலையீ சாண்டாரும
மெய்யன் றிருமோக ரப்பனெடு நின்றனுந்
தெய்வப் பெருமா டிருக்குருகா தாசனுடன். 96

பின்மாத நேரிநம்பி பெருமகனின் காதலியாந்
தெனமாத் திருவரங்கத் தமமைதிருக் கச்சநம்பி
நனமா விருஞ்சோலை தாசநம்பி நநநான்காம
மனமா மகிமையவா மன்னினாக ஞாயவண்ணம். 97

ஆங்குமணக கானம்பி யாளவந்தா ரின்பகட்டி
னோவகு முவகையுடன் கண்டவரி னெணமுகத்தைத்
தெவ்கு புகழ்க்குருகைக் காவலப்பன நேத்துமகருப்
பாங்கினரு ளப்பகாரத்தா பாட்டனொரி ராசியமே. 98

எனநே யிசைத்தருள விவரவரின றுடொழுது
நனநே யெனையாள ராளருளி யாட்கொள்ளா
மினநே யிடைபையவர் மெல்லியலின றுயர்களைந்த
பொனநேறும் புட்கொடியான றிருமந்தி ரம்புகனது. 99

மற்றுமுள வருத்த மெல்லா மகிழ்ந்தளித்துச்
சிறற்றிவி னேனுயயச் செயதருணும மாணையினைப்
பெற்று வளைகுவதே பேறடியேற் கென்றேத்தி
முற்றந்தந தரிசனமே மொய்த்திலகச் செயதுறைந்தா. 100

மாமணக்கா நம்பியடி மன்னினர்க ளாளவந்தார்
திமையகல் சொட்டைநம்பி தெய்வத்துக் கரசநம்பி
பாமத்தி ருவரங்கப் பெருமாள் ரையருடன்
காமாசிறு பிள்ளையுடை யார்க்கச் சோளாண்டான். 101

பிள்ளை யரசநம்பி பின்னோ ரரசநம்பி
வள்ள லிருமபகடார் வங்கிபுரத் தாசசியெனு
மௌள லறுமொன்ப தின்மரின்தோ வியனுலகம்
விள்ளவகம் பேரினபம் வீறக் கிளாந்தனரால். 102

ஆளவந்தார் சேயடிக்க ணவவொன்பா னுத்தமருட்
கோளமர்ந்த திருவரங்கப் பெருமா' ளரையாமிக்
நீளவந்த பத்தியொடர் நின்மலரை நன்குதவும்
வாளமார்து வாழ்பொருள்க ளெல்லாம் வகித்தருளி. 103

ஓவாத வைகனையே சிந்தனைசெய் துற்றவர்கண்
மேவாவு மிர்பிழைக்க மிழ்ந்துவதுங் கண்டெகந்து
தாவாபபெ ருங்குணத்தோர தந்தனரோர பேரவாககே
யாவாவென றுளவந்தா ராழ்வா ரெனநயந்தே. 104

ஆன்றோ ரதைத்ருமவ வாநவந்தா மந்ருமவா
தேன்றோ யியலிசையிற நி்ருவாய மொழிபாநிட
வானன்றோய வகையுணர்து வணமைடெறு மூதாதை
ஆன்றோந் த்ருளபுரிந் வாணை மதுவழியே 105

கிழை யகத்தாழ்வா நென்னக கிளராவகற
காழி சிகாபிரபந் தங்களைநீ ராமாநே
வாமும வகையுணர்த்து பாடுகென வாகநூனை
வீமும் படியவாமேல வீழ்த்து கடைக்கணித்தார். 106

அன்பா யவாபாவ ராக மொடுத்தாந்
மினபா யியைநதமுத மேனன்றோ செவிபருகப்
பொனபா யுரவரங்கன பொனமுடிபுங் கண்டசைப்ப
மின்பாய் முகிலெனவே மேன்மையுறப் பாடினாரால் 107

அமமா வெனவவரு மார்வ மொடுபுகழா
விமமா வுணாவினாககிங் கேனற் திருநாமஞ்
செமமாத் திருவரங்கப் பெருமா ளரையரென
விம்மா நிலமுரைக்க வெனந்தனை யிந்தனனே. 108

மண்டலமெல லாமணக்கும் மாமணக்கா னம்பிமறங்
கொண்டயமு னாயிரைக் கூவியினி நீருலகிற்
நினைபுறலார் நும்போனந் தர்சனத்தைத் திகழ்வுறுத்தப்
பண்டைநெறி யொருவா பயின்றொளிரப் பண்ணுகென. 109

திருவாய் மலர்ந்தருளித் தேசிகர்தந் தாண்மலரைப்
பரிவா யுளத்திருத்திப் பயின்றுகொடு பண்ணவாகண்
மருவா வழிகாட்ட வண்டமுக நெகடந்து
திருவாழ் வலமார்பன் றிருநாடு புக்கொளிரந்தார். 110

முனிகள் புவுத்திரனார் முதலா முனிவாகளுங்
கனிவா யுளமுருகிக் கரைந்தே தெளிந்ததன்பின
னினியா ரரசநம்பி யெழிற்கையா னங்கவாக்குத
தனியா சரமகயிங் கரியந் தாமுடித்தார். 111

வேறு

கோட்டின மோதுங் குரைகடலின றிரைசேர் மேதை குலவுளத்துத்
திட்டும் புகழி னுளவந்தார் பின்னே சின்ன ளவணகலக்
காட்டுந் கைதை முகைகுருகிற் கழனி சூழங் கவலையெலாம்
வீட்டும் வீர நாரணமா புரமான் தம்மூர் விழைந்தடைந்தார். 112

ஆண்டு குருகைக் காவலப்ப னடைவே யோகந் தனிவிருப்ப
மாண்ட தவக்கோர் மறைபுறமென நஞ்சிப் பின்னே மறைநுறைய
விண்டெரு சொட்டைக் குலத்தவரீங் குளரோ வென்ன வவாவின்வ
மீண்டன் னொரு மிகவிறுமபூ தெய்தி யப்ப னடிதொழுதே 113

கூடியெ னெழுனைத் துறைவனும் தழகா வெரின் புறத்திருநத்
டடியெ கண்ட படியெதென நங்கை குவித்துப் பரவவா
கொடியெ ட பின்னே கெருதேழுங் குன்ற வடாதத் நங்கண்ணன
கடியெ ட சொட்டைக் குலத்தவாதங் காகுங் கடவு ளாகையினே. 114

குலவா மகனை யி ல்கவனுங் குளிரத் திருமிக கண்டிடயா
கலமா பறிந்தே நமையென்ன நகையும் வியப்பும விஞ்சவிவர்
ப மா மயினோ பொதுவியபால குரவை பிணைநத் பரணையக
புலமா வணாந்து பொருவருமின புறவே தமபோல விழைநதனனல். 115

ஐய பத்தன கவழியா னளைத்து முணரு மருயாகங்
கைடெ கமழக் கருணைபுரி யெனவே யடியிற கிடநதிடலு
மேயயே கமழு மவரிவரை மெல்லச செங்கை கொடுவெழுப்பி
மைபே நிதத் வுடலொருவு மையத் ததுவு மகிழ்ந்தளிப்பேம். 116

வருதைத் மதியி லதுவுமென வரைந்தோர் திருமா முகமளிக்கக்
கருத்த கரிய களிப்பினதைக் கையென நவாபுங் கழறொழுது
ந்ருதா வியப் பொருதழித்த நில்லன றஞ்ச மயர்வகலக்
கரிதோய் முகிலகக் கண்ணுறங்கு மெயிலொ முரங்கங் கலந்துறைநதார். 117

ஆங்கோ வைக நிருவத்திய யயனோற் சவமா மமயமதிற்
பாங்கெ பெருகுந் திருவரங்கப் பெருமா ளரையா பலர்மகிழத்
திங்கெ கெடுமிட ராயவெலாங் கேசவ வென்னுந் திருமொழியை
யோங்குப் பொருளசே ரபிரயத்தி னுரகசாயிக் கெதிரோத். 118

முனிகள் பேரன் நிருமுகத்தை முனனிப் பல்கா லெதிநெர்க்கிக்
கனிவாய் நடமி னோநமாக ஞ்ளளி ரென்று கழறவவா
நனிபா புகழி னமமாழ்வார நவிலு மாணை யிதுவெனவே
பனியா ஞ்ளளங் கொடுவெனந்த புரத்திற கணறே படர்ந்தனரால். 119

சின்ன ளங்கு செலவப்ப னருளுஞ் செய்ய திருமுகத்தை
யுன்னு றோக்க வதனறவனை யொருவக் காண வுளமெலியாத்
தென்னு தெனவென நளிமுரலும் பொழிலொ முரங்கந் திருமியெழு
தென்னு தெனவென நளிமுரலும் பொழிலொ முரங்கந் திருமியெழு
தென்னு தெனவென நளிமுரலும் பொழிலொ முரங்கந் திருமியெழு 120

தம்மா சிரியன் பிரிவழிலே தணற்றத் தளர்து கிடந்தவவ
ணிமமா வவனிக கிசைபறப்புந் தெய்வ யார் பாண்டான்
யம்மா நீரிங் கழுங்கலென்னெ யாசா னடியிற் பரமளித்துச்
செம்மாந தொழுஞ் பரபன்னன் செஞ்சொற் குரவா பணித்ததையெ.121

வணைநது வைக லதுவன்றோ வழங்கும வண்மை யெழிற் குரவா
புனைந்து களிகுருங் கயிங்கரிய மென்றே தெருளப் புகலவவா
நினைநது தேறி நிலவவவ னினன்றோ ராய முதலிகளு
மனைநதுதெருண்டவிவரினந் தியற்கைதுணிந்தோ மெனமகிழ்ந்தார்.122

வேறு

அநதவண்ண மானியம் பலர்கழ்ந்த பினனுல
கிந்தமுந்து தரிசனத்தை யினிவிளக்கு மாறொரு
சந்தமுநது குருவரங்கன றந்தளிக்கு கென்றுள
நொந்திரந்தி யாமுனையர் நோக்கினெற் வெல்லையில 123

ஒழிவிலகால மெல்லாமெனனு முயாதிருவாய் மொழியினை
வழுவினாத பொருளுடன் செவிப்புலத்து மாநதுபு
கெழுதகைத் திருமலை நம்பியுமொரா கிளர்தினத்
தெழுதருந் திருமலைக்க ணைகவாவெ ழுந்தனா. 124

கண்டைதை யரங்கனங் கருத்தையிப் பெரியரால
கொண்டருண் முடிப்பனென்று கூரிருங்க ளிப்புடன்
றெண்டிருப்ப தத்திலங்கு தீர்த்தமீநது விட்டன
னுண்டிவநது விடைமணந்து மாளிகைக்க ணுட்புகா. 125

தந்தைதெய்வத் துக்கரசு நம்பியோடு தமமுடன்
வந்தநான வராகுழலி ரண்டிதங்கை மாறொடு
மைந்தருவின் சிணையடாந்த லங்குபொன முடிகள்சே
ரிநதுவூரும் வேங்கடத்தை யேகியெய்தி ஓரோ. 126

கலியுகக் கடவுளென்று கழமுமந்த மாயனைப்
பொலியவெப்பொ முதும்பூசை புரிநதுவைகு போதுபேர்
மலிபெருமபூ தூராகுரி கேசவப்பெ ருமாளுந்
மழலைமங்க லக்கமல நயனபட்ட ருஞ்செலா. 127

தும்முடன் பிறந்து மின்னு நுண்ணிடைக் குயிலகளை
யெமமுடன் மணந்து வாழ்வி ரம்புனலி னீகெனத்
தமமனம் விழைந்தவர்க்குத் தாபமாதி யைந்தையுரு
செமமையின் விளங்குமாறு செயலுணர்த்து செய்துமுன். 128

முன்னவாபூ மிப்பிராட்டி பென்னுமாதெ முயங்கவும்
 பின்னவா பெருமபிராட்டி பென்னுமாதா பிண்பவும்
 பன்னரிய தூரியம் பரவையிற கழங்கவு
 நன்னராகு மோகடிகக ணடத்தினாவ துவையே.

129

தபரதற கரும்புதல்வா தாணிபுயய வாசுகென்
 றயாகலைக்கோட் டொருமுனிவ ருளினமுன் னுரைத்தவா
 மயாவகற்று மதலையிந்த மாதவாக றுதசும்ங்
 கியலிருக்கும் வகையுதிகக வென்றுமாசி கூறினா.

130

ஆயபினன ரவவிண்ணு தூயருமவிடைகொளாச
 சேயரிககண் வதனமன்னு திருவனாரொ டுருசெலா
 நேயமாய சேவலோடு நீலகண்ட முறைதிருத்
 தேயரமபை வளாதமபாடி பெய்திவாழு மெலவையில்.

131

கண்ணொ ரணத்தினுண்மை காசினிகக னென்றிருமா
 நெண்ணியாதி சேடனாயி ரமவதன நோக்கி
 முன்னனந்த நிலக்குவன்பின மோதிலாங்க லீமிசை
 நண்ணியிந்த வவதரிபபை நானிலத்து மற்றுமே.

132

இககலிகக ணின்னுமோ ரவதரிபபை பெயதுவா
 யொக்கவென றுரைபுராண விரததினத்தி னுரைவணஞ்
 சிக்கிமாயை யினமயங்கு சீவராசி யுயுமா
 றிககணத்தி ராமானுச னென்றுதிக்க வென்றனன்.

133

எம்பெருமானார் வையவம்

22-வது சங்கம்

இசசையினெ திராதபகு திக்கனெழு மைந்தை
 வைசசவிர விற்குளரி தற்குளிவண் வாழு
 நசசெனும்வி னைக்குரியா நாடினொரு மூன்றைப்
 பசசைமுகிற் பாதமிணைந் தென்றுமவண் வாழ்வார்.

1

வையமெனும் வாகடலு டிக்கைவள மாதின்
 மெய்யமரு மிப்பரத கண்டமெனு மின்னுஞ்
 செய்வத னுத்துறுதொண் டாமெனுஞ் சேனா
 ... யெனென கொடியமணி யாகிலக மாமே

நாடதனு னண்ணுபெரும பூதாரெனு கலவூர்
நீடுதில கததுளிடை நேருமத நேரிற்
பீடினையெ முநதிலுது பெருலக முயமச
சேடனெனி னுஞ்சகலஞ் செப்பவர் தாமால்.

3

நம்பரிய பாயலினி யங்ககா ணணு
மிம்பரின வன்பிர்வை பெய்துகல மென்னு
வம்புயையு டனகரிய மால்வண டைந்தா
னுமபருமு வந்தறையுங் கேசவனெ னப்போய்.

4

அந்தணர வண்புரியு மவவரிய வேளவிச
செந்தணலி னினறெழுசெ முங்கரிய தூம
மிந்திரனி ருந்தவுல குககிவநு மேணிச
சுந்தரமி டைந்ததுவெ னசசொலுவ ரென்றும்.

5

செய்யவெதி ராசனில யக்கெதிர் செகத்தோ
ரையவுயா வும்பரும னும்மறிய லாகாத்
துயயகருங் கல்லெழுவைத் தூக்கிபதிற பூதம்
பொய்யகலும் பூதபுரி யென்றதுபு கலவார்.

6

அஞ்சொலிய ரனபருழை யிறறெருக லாமும
பஞ்சணையி லன்னவர்ப காந்தவொரு பொய்யு
மஞ்சரிக ரோதியாவி ழிக்கணைம லைபபும்
விஞ்சிடுவ தன்றியவண் வேறுபுரை யினறால்.

7

இருகடையிற் கச்சிமணி யிந்திரன தூரே
புரையரிய செண்ணைமணி பொருநதுமொரு பொன்செய்
வரையறுமி ரத்தினவ டக்கிடைவ யங்குந்
தரையினது தங்குநடு நாயகமெ னத்தான்.

8

இன்னகா தன்னிலன வரதமுல கேத்தும்
பன்னிரபி தானன்பத பங்கயநி னைந்தே
மன்னரிய வாசரிகே சவரெழின்ம னுடடி
தன்னொருத வத்தினிலெ ழிறகருத ரித்தான்.

9

முப்புரமெ ரித்தவனை முன்னருளு மாய
னப்பொழுது ரைத்ததிரு வாணையுள முன்னுத்
திப்பியக ருப்பையத் னாடுதலை பெய்தான்
மைப்புயனி றத்தரியின் மன்னமளி யானுள்.

10

ஆயிரமு நான் குசுத மொன்றெருபத் தொன்பா
 னேயகலி பிங்களமெ னுமவருட டேய
 தூயமதி சுத்திரையி னுதிரையிற் றெனநிப
 பாயொளிப ரந்திடவொ ளிந்தனன வன்பின்.

11

வேறு

இவ்வண்ண மெம்பெருமா னுருதித்தா
 ரெனுமமுதி னினைநக மாறற
 முயவண்ணம் பெரியதிரு மலைநம்பி
 யுளவகுளிரச செவியின மாந்திச
 செவவண்ணச சிசுவைமடைந திதம்பெருக்க
 கடைக்கணித்துச செப்பவைய
 வொவ்வெண்ணற கரியமுக வொளிவிடுமுத்
 தமகுணங்க ஞற்று நோக்கி.

12

இலகருமியின சம்பன்னு யிலகுவதி
 னிலகருமண னெனுமந் நாம
 நலகருரிய வினையபெரு மாண்முன்ன
 நண்ணியவா நண்ணற்பாற றென்
 னலக்கணறத் திருநாம கரணமிழைத்
 தரியதிரு விலசுகினை செய
 துலப்பரிய வுலகறிய வினையாழ்வா
 ரெனமுவந துரைத்திட்டாரால.

13

மற்றவரு மணிவடமா வனமுலைபா
 மருங்குணைய வதியும் பாங்க
 ருற்றபல முழைபொதுஞ் முரைமுடிக
 ளாயிரமா யோங்கு மினபம்
 பெற்றதமிழ் வளம்பொழிவின் வடக்கெலையாய்
 பிறங்குதிரு மலையைச சார்நகார்
 கற்றவாக னுளங்கனிககு மினையாழ்வா
 கன்னலென வளாந்தார் நானும்.

14

சன்றவெழிற குரவருமவ் வினையாழ்வார்க்
 கியலசாத கரும மாதி
 யான்றவுப நயனமுடி யாயியற்றற்
 காமனைத்து மடைவே யாற்றி

வானமுதா ரணரானகும் வகைபெறவே
யோதுவிதது வயதி ரெட்டி
லேன்றகுல மெழுவாயா பெவற்றினுமோ
நன்னுதலை வேட்பித தாரால.

15

மூவகையோக் காதரமா மொழிவரிய
மனையறமு மணநத வனனு
ராவலகொடு வேதார்த்தத் துறைபடிய
வதன்முதற்பங் காய முன்னம்
பாவலர்க ளனவரதம பாடியுந்தன்
பண்படைய வளக்க லோல்லா
மீவருநு துகிறபடலம் வெயின்றுமறைக்குங்
கசகநகா மேவா மன்னு.

16

ஒருதடியே யுள்ளவொரு துறவியவன
யாதவபர காச னெனபோ
னருகணையா வவனமுகவகொண டுத்தோதி
யுறைநதனராங் கவரங் காரத
திருமழலை மங்கலத்திற நிகழ்கமல
நயனபட்டர் தமக்கு மீங்கே
யொருகருவிற நிருமணந்த வுரைப்பரிய
தகைசசுகவொன் றுதித்த தம்மா.

17

கொன்னாருங் குரோதனத்திற் குலவுறுதைப்
புனாவசவி லுதிககக் கேட்ட
தென்னார் தணரிறையார் திருமலைநம்
பியுமெழுந்தாங் குவநது செய்ய
மின்னாரு குழவிதனைக் கடைக்கத்து
மிகுருணங்கண் மிளிரக் காணப்
பொன்னாரு கோவிந்த பட்டரெனும்
பொருவறுமோர் பெயரு மிடடார்.

18

தந்துபெய ரிலசகினையுந் தகவிழைத்து
மிகவழுத்திக் தமதூர் செனறார்
பிந்தியுயிரத் தவாபுதலவா பெருகுதொறு
மமையமெலா மியற்றற் கேய்ந்த

வெந்தவிதி கருமியற்றி யெழினஞானப
பிறப்புமளித தீரண டாய
வந்ததனி மறையாவும வரன்முறையே
யோதுவித்தார வளாசெந தியார.

19

பட்டருமீ மனிரம்புதற்குப் பண்புறுபன்
ஹாகடலைக குடைந்து தீர
மெட்டியபின பஞ்சலகா ரம்பொருந்து
மொருமயிலை யிலலா ளாககி
மட்டவிழுந துளவமணி வண்ணையே
மனத்திருத்தி மூறையி னந்தம்
பட்டவொரு பரம்பொருளப பண்ணவனே
யெனத்துணிந்து பணிந்து போந்தார.

20

வேறு

பின்னே யவர்பெட் புறுகச் சிநகர்
மன்னே யடைந்தெம் பெருமா னுரிரு
பொன்னே ரடிகண் மெபொருந் தியுட
னன்னூல பயிலவுற றவண்ண னினரால்.

21

அங்குப் பலவை கலகன் றிடலுந்
துங்கத் தடியொன் றுளவத் துறவி
சங்கத் துறுசீ டாசவைக கிடைநூற்
சங்கைத் திரள்சா டிடவோர் தினமே.

22

சீவான மவிசிட் டமுஞ்செய் யவுரு
வோவா வ்யாஞா னமுமா பொளிநுந்
தாவா|வொளிதக குபரம பொருளென
ருவாழ் பொருளா மறையொன றினையே.

23

வேறு யதுமா றிடவீண் பொருளைக்
கூறு வருகோ ணலுணர்ந் ததுபின்
மாறு விழமன னுறுமெய்ப் பொருளை
யாறு யினையாழ் வாரறைந் தனரால்.

24

அவரோ தினமா ரியின் தலைமே
 நவமார தயிலர் தனைநன கிடலு
 திவஞர் தினநா தன்செழுந கதிரா
 நவிழும் புரியம் புயமா மலபோல 25

கண்ணன முகங்கா னுமெனும பொருளே
 நண்ணும் மொருநன மறையின பொருளவே
 றுண்ணும வகையுபத துணாவின் நிளிவாயத்
 திண்ணங் கொளுமா றுதெரிக கவவன். 26

செவியுற் றதுசெய பவராற் றகிலா
 தவியத் திருவுள ளமமூட வீழ்நீ
 சவியுற் றெரித் பிகைதன னெபென
 வவனிட் டகுறங் கிடைவீழந ததுவே. 27

வீழா வதுவெம பவெரித திடலுங்
 காழா ருளனகம் பமுறத் துடியா
 மாழாந துளமற் றழவிங் கெவனீ
 தாழா துரைதா வெனவெங் குரவா 28

உபமா நிடதத் துறமொண பொருளுஞ்
 சுபமா மிதுவென் றுசெலச சொல்வீ
 ணபவா தமுறும் பொருளா டியநீ
 நிபமா மனநெக குறுகின றனனூல. 29

எனனா வவரோங் கிபிம் பிடலும்
 முன்னா வவன்மு றுசினத தொநீ
 யெனனா வுரையேன நிடினீங் குகலை
 யுன்னா துளமோ திலதே லகலவாய். 30

வேறோ ரிடமென றுவிளம் பிடலும்
 பேறா யுலகுக கெழுமென நிபவர்
 தேறா தயலெத் தலஞ்செல குதுமே
 லூறா கியதென நவுயங் கினரால. 31

வேறு

அள்ளலங் கரிய பங்கத் தாமைகண் படுக்கும் பூதூர்
 வள்ளலுண் கையினின் வாயின வலசியைப் பறிகொடுத்த
 கொள்கையா யுழல வந்தக குத்திரன் மறைவிற றன்னை
 யள்ளுநர் சிலரைக் கூவி யறைந்தனன பழித்த தொன்றை. 32

பாலொடு கலந்த நீரிற் பயிலவுறும் பண்பி நீர்நம்
மேலுறு மதமு மிந்த மேதையிற் சிறந்த நீரான
சேலுகள் செழுநீர்ப் பணனை செறிபெரும பூதூர ானல்
வேலைசூழ் புவி யி னெங்கும் விளங்குற தவியுந் தின்னம். 33

முணமர முனாகக வாங்கே யுகிரகொடு களைத லினறேற
பின்மலிற் தடர்ப்போர கையும் பிழைபடப் போழு மன்றே
தன்மையி னிவனைக் கொண்டே தடம்புனல படிய வேகி
யொண்மைசே வரந திககண் விழுத்துவ துறுவ தாமால். 34

அஞ்சலீ ரிதன நங்க ணகமொன்று மணுகா தென்று
செஞ்சொலாற நெருட்ட வன்னார் தெருண்டொருப்படலு மந்த
வஞ்சகன் பூதூர் வளவல வருகென வருகே கூவி
யெஞ்சலை யகநீ யைய வியந்ததுன் பொருளே கண்டாய். 35

நன்கருந் துணாவா னீங்கு நிகழ்த்துமிம மாற்றங் கொண்டே
பொன்கருத துணரேல வேறென நென்றவன புகல வைய
னன்கருத தவையே நாடி நாடொறும் பயின்று வந்தா
ரென்கருத் திவனுக் கென்றே யோரநதிடார் தினையு மென்றேன். 36

சிலபக லகல வேக தண்டிபு மொருநாட் சீடா
பலரொடு மினையாழ் வாரைப பண்புறத் திரட்டிக் கொண்டு
மலாதலை யுலகி னெங்கு மலகிய புனித நீரி
னலமுறப படிது மென்று நவினறன னடந்தான மன்றோ. 37

செல்லலு மொருநா ளெய்யுஞ் செழுமத கரியு மாகி
யலலசெய் விலங்கின் சங்க மடர்தர வுலவு மாமோரா
புலலருங் கரிய கானிற் காலகழுநக கருமம் பூணத்
தொலலரும பூது ரையர் தனித்தொரு துறையி னின்றார். 38

ஆங்கொரு தடிய னிரத வாரியர் திறத்திற் கொண்ட
திங்கது தெரிந்த முன்னங் கோவிந்த டட்டர் பைய
நீங்குக் வயலே யென்று நிகழ்த்தின ரதனை யனனார்
பாங்குறப் பரிவின் மறறுங் குழைக்கொடு படர்ந்தா ரன்றே. 39

சிக்கிய கொலைஞர் தம்பாற் செவ்வியோ நொருவன் பைய
முற்புரி தவத்தி னுயந்த செயலென முதிய ஞானத்
திபபெரும பூதூ ராரும் வெருவுற விகந்து வேறோர்
கப்புறு நெறியிற் பாய்ந்தா கலங்குறுங் கானத் தம்மா. 40

பனிப்பகை யினையாழ் வாரைப் பைம்புன லிடையில் வீழ்த்த
லினிக்கணிற் காண லொலவே னிதன்முனனர் யானும் வீழ்வே
னெனக்குட கடலுட் பாபநதா னிருளெவஞ் கொடிய மாநதர்
மனத்துறழ் தரவே பாய மண்விணுவ கறுத்த மாதோ. 41

அரணிய மடையப் புண்ட ரீகங்க ஞலவ லாய
முரணிய வலகைத் தோடு முடுகியே திரிய லாய
காணமுன் றொருமை யாமக கலைஞரக கங்கு லாங்கேரர்
மருணனி மனத்தின் வான்றோய மரததடி பொதுவகி மண்னோ 42

ஆவாரார் துணைநீ யன்றி யருளாளா வெனன மாழ்கி
நாவாரப பழிசசி யேத்த நான்முக னபர்நத வேள்வித்
தீவாருங் குணடத் தனறு திகழ்தர வெழுந்த தேவன
பூவாரும் பெரியதேவி புடைவரப புறப்பட்ட டானுல. 43

மருங்கிலா விலிசசி யனபின் மருவகுறப் படர வேகுங்
கருங்கலா ருரத்த னுமோ ரிருளனே பென்னக் கணண
னெருங்கலாற் குரவ ரைய சீவிரா ரென்ன மாய
னிருங்கலா ரிந்தக் கானில வதிதரு மிருள ராவேம். 44

நாமமும் வரத னென்ப நானிலத் தவர்க ளென்னைப்
பூமலி நறும்புன் னுகம பொதுளிய மறுகே யார்ந்த
காமுறு மமரர் நாளுங் கச்சியம பதிகஞ்ச் செல்வேந்
தேமரு குழலா ளிந்தத் திருவுமெற குரிய ளென்றான். 45

யானுமப் புரியே போவ லெனையு மழைத்துப் போதி
நீனிற் படிவத் தாயென் றியமபவந் மெலன் மாயன்
பானிறப் படிவத் தாய்நீ படர்கவெம் புறமே பென்னாத்
தேனிமிா துளவத் தாரான் றிகழ்தர நடந்தான் முன்னம். 46

ஆரிய மணியு மாங்கே யகங்குளிரந் தவர்பின் போக
நேரிய னெறியு மிக்க றிகழ்தர நிலவே காலுஞ்
சீரிய வதனத் தாளுஞ் செல்வனை யினிது நோக்கி
வேரியந் தொடையா யுண்ணீர வேண்டுமீங் குளதோ வென்றான். 47

வரதனு முறுவல் பூத்தோர் வாஹியை யவட்குக் காட்ட
வருகுறு மினையாழ் வாரு மான்றரு முதவி யாய
திருவின ரிவர்க்கு நாமோர் கைம்மாறு தெரிந்திங் காற்ற
லரியதோர் தரும மாமென் றிழிந்தன ரதனு ளாககே. 48

நமடபுனன் முகந்தி வாநது நலகலும பருகி பந்த
மறங்கினா மறவ னுசை மங்கையின் மறையின் வல்லோய்
பிறங்குவ ததுகாண செய்ய பீதக முடிப னென்று
மறங்கினர் புணியகோடி விமானமென றறைவ ரமமா. 49

என்றிசைத் தவரு மாவகே விழிப்புலன் கதுவா தேக
முன்றிசை வெளுத்து வைகன் மணந்தது முரார் கோயிற்
பொன்றிருப புணிய கோடி விமானமும் பொலிவ துங்கண்
டென்றிருக் குரவ ருளளந் திகைத்தன ிறுமபூ தெபதி. 50

மூலமே யெனவாய விண்டு முன்னரற் றியநால வாயை
நீலமே கமென வோடி நோபெற வளித்த நீண்ட
தாலமே வியவி ராமன நம்பியே யெனைபு மீந்தக
காலமே நெறியுங் காடடிக் காததன னருளி னன்றே, 51

எயத்தவாக கெயிலபோ லைய னெம்மனை புடனே வந்திப்
பித்தனை யளித்த வாறே யெனறவ னருளோப பேணி
மெயத்திரு வுளமு மாழகி முசித்தனா கிடநது மோகித்
துயத்தறி வதனின மற்றுந் தேறின ருவப்பி னாகே. 52

அஞ்சனைச் சிறுவ னீந்த வாழியா னனது மோதம
விஞ்சிய சனகி பென்ன விளமபருவ களிப்பி னாடி
பெஞ்சலி னுதயகன்ம மருஞா விருந்த டாகத
தஞ்செறி புனலி னாடி யாற்றுபு நகருட் புக்கா. 53

புககவ ணனநதப பொய்கைத் தடத்தினிற் பொலியு மத்தி
வெறபிடை யருளா ளனறன் விராமலாப பதமு மனனைச்
செக்கரின மலரந் தாருஞ் சிரங்கொடு வணங்கிக் கானிற்
றககதங் கரத்துத் தண்ணீர் பருகிய தபையு முன்னு. 54

ஆனநத பரித ராகி யனறுதொட டருளிற் காட்டுந்
தேனுந்து தெளிநீர்ச சாலைக் கிணற்றுநீர் திரட்டிக் கொண்டு
வானுந்து புகழார் செய்ய மஞ்சனம புரிய நானுந்
தேனந்து துளவத் தாற்கே யுதவினர் திகழநதா ரன்றே. 55

வேறு

எங்கருங் குரவரிங் கிலகவவ வடவியிற
சம்பரன் மானுமச சன்னியா சியுமவ
ரெங்கழிந் தனாகொலோ வெவ்விலங் கயின்றதோ
சங்கையின் றினியெனப பொங்கினன றனனுளம். 56

பெருகுடிகா வீரதபட் டரையவன் பெட்டின்
திருவளா பூதுரன் றிறமுமொன நற்கிலே
ஹருகுமென ஹுளமென வுணமைபோ ஹுரைசெயா
மருவின னகங்கையை மற்றவ ருடனரோ

57

மாகமா நானமா நேவவண மற்றவன
மோகமா விஞ்சையின் மொயம்பொடோ ிலிங்கமவ
வாகையா பட்டரின் வலக்கரத் தொன்றிட
வேகமா யியற்றியே விமமிதம பெறவுடன.

58

பட்டரே துமதகத் தானருள பட்டவா
றிட்டமே காணுதம மிட்டதே வதையிதே
கட்டமே யகலுமிக கடவுளே கதியெனத்
திட்டமே தொழுகெனத் தெரித்துளம் பிறழுவே.

59

மயர்வுறும் படியதோர் மோகன மந்திர
வயமுறுஞ் செபமிழைக கலுமவா வளமன
மயர்வுறத் தகுமென வரணையே நாடினார்
பெயாவரும் விதியினும பெலமுளா ரெவர்கொலோ.

60

அன்றுதொட் டுள்ளங்கைக் கொணர்ந்தநாய னாரென
வொன்றுடைப பெயருட னொழுகமற் றவரொலாளு
சென்றுதத் தமதலஞ் சோவுறப் பட்டரு
மொன்றியுத் தமதமு ரொண்டிலிங் கந்தனை.

61

வைத்தருச் சனைசெயா வருபொழு தருவளர்
தத்துகா ளத்தியிற் றகையுளோர் பல்கள்வர
தொத்தழைத் தேகவங் கேகியவ வுயர்தலத்
தெத்திறத் தவர்களு மேத்துமா வதிந்தனர்.

62

ஏகதண் டியுமெழிற் கசகியே யெய்தியங்
கோகைகொண் டொளிநுமெங் குரவரைக கண்டுநீ
ரேகிலெங் கானிடை யெமையகன நெத்தகைச
சோகமுற் றுலேந்திரோ வெனவகந் துளங்கினேன்.

63

மணியிழந் தழிவுறும் மாசுணம் மற்றதை
பிணைதரக் களிகொளும் பெறறியே யிங்கியான்
றுணையிலா வுமையிணைந் துளமகிழ் தூங்கினே
னணிகெடா வந்தவா றறைதிரீ ரென்றனன்.

64

தீவ்விய சூர் சரிதம்

கரவடந் திணையெனுங் காண் குறு வவருமப்
புரையறும் விலையின் புகழுறுஞ் செயதியை
யுரைசெயப பின்னவன் னுளநடுக் குறறிவர்
வரையறும் பீடினா வலியுறும் பத்தரே. 65

இப்பரம் பாகவ தரையிழித் திவெதிவ
கொப்பதன நெனறவ ருழைதவ நகைகொளா
வப்பொழு திருந்தவ ரகவழிக் கூறுறு
தெப்பொழு தும்மவாக் கியலுமா நெழுக்கினன். 66

வேறு

ஈதிங்கி யங்கவிறு பாகவத ரிங்கிருந்து
மீதெங்குப் பொறகிழிகன மிகடுவெ யின்மறைக்கு
மாதங்கத் தேழெயிலஞ்சி மனனரங்கம் போயரங்கன்
பாதங்க னேவணங்கி யாள் வந்தா பாலணைந்தார். 67

அம்மா முனியடியு மஞ்சலிசெய் தாங்கெழுலுஞ்
செம்மார் துளமவரை நல்லுதவுஞ் செயததற்பி
னும்மா நகரிலெது நோன்மைபெறுஞ் செயகையென
வெம்மா வினையாழ்வாக் கிருளநளித் ததுமுதலாம். 68

எல்லா வினேவுகளு மியம்பவெழு னைத்துறைவ
ரெல்லா ரரவணையா நெமமரங்கன் ருளினையிற்
புல்லாச சரண்புகுநது போற்றியதும் பவித்ததியா
மல்லார்த் திண்புயமா மாயனபி ராட்டியுடன். 69

பேரா ரணிய மெழுந்தெம பெருமானாக்
கேரா வழித்துணையா யெழினகர நண்ணுவித்துச்
சீரார் புனலபருகித் திருமஞ் சனரீரு
நேரா வுகந்துளநர் நின்மலனா தாங்கொணர. 70

கோயிலெழு வாய்முனறு கோளார் திருப்பதிகண்
மேய திருமாலின் மிககவருண் மேயினரா
லேயுந தரிசனமிவ வெம்பெருமா னார்வழியே
தோயும் பெரும்பகடென் னுள்ளர் துணிந்துடனே. 71

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயி ரத்தாண்டென்
நெல்லார் திருவரங்கற் கியமபிமகிழ் மங்களமுஞ்
செல்லா வினையாழ்வார் கண்டருளச செய்யவிடை
புல்லா முதலிகளிற புறப்பட் டனரடைவே. 72

தேமொழிகண் மாமுகமென நீ நமா மலரவரு
மேமமுறம் பெண்ணை யிடுங்கோட்டி னிடையிலும்
வாமமுறம் கோவ லூரின் வழிநடந்து
காமுறுபொற் கச்சிகா கண்டு களித்தனரால். 73

வந்தங் கெதிரகொ டுருக்கச்சி நமர்வையுளு
செந்தண் கடைக்கணிப்புச செய்தே யவர்கொணர்த்
பந்தங் களைசடிகோ பஞ்சிரத்திற் பணிந்தேன்று
கந்தங் கமழ்துளப தீர்த்தங்களு மறைந்தார். 74

ஏகா விபமலைக்கே பெமமான வரதனையம்
பாகா ரெழின்மொழியே பசுநுபெருந் தெனியைபுங்
காகா வெனத்தொழுது கண்ணிரு டனமறைப்ப
நாகா சனக்கொடியா பென்று நனிபோற்றி. 75

வாழ்வாய் வலமவந்து வணகரிய மாணிக்கத்
தாழ்வா ரொடுமிரு நாத னடிதொழுது
பேழ்வா யரக்கியும் போழுக பெருமானே
போழ்வா ளெயிற்று கிரிந புலிதிர்புங் கானத்தே. 76

ஓபபரிய நினபகடே யுலகெங்குந் தானொளிர
விபபெரிய மண்ணெழுந்த வெம்பெருமா னுர்க்களித்த
செப்பரிய செய்கையினீ யினையாழ்வா ரென்றிசைக்குந்
தபபரிய போபொருளிற் றுனிலகுந் தனமைத்தே. 77

மாலே யெனப்பரவு மனனம்பத தோர்சிறையோர்
கோலே யுளன்பயிலவோர் கூட்டத்து டனொதுங்க
நூலே யினையாழ்வா நூற்றுவரு ளேவரெனப்
பாலே யிவரென்றோர் பாகவதர் சுட்டினரால். 78

கண்டா மரைமலரக் கண்டருளி யீதத்தைகயார்
தண்டாநந் தரிசனத்தைத் தாங்குநரா போங்கவென்றுந்
தொண்டாயிவ் வொருதடியன் னாயவர்பா லாகவென்றுங்
கொண்டார் திருவுளத்திற் கூப்புகரத் தோடிருந்தே. 79

காதற் றவர்கேட்பக் காலற் றவரோட
வோதச் சுவைபடவே யுமன் விழியிலிகண்
மோதத் துடனகாண முனனித் தொழுதிறைஞ்சிற
சீதக கருணைபுரி யருளாளா செய்கருணை. 80

கண்ணு வெனத்தொழுது கட்டழகா ரோடளவித்
தண்ணா மொழிபகரத் தக்கதென்றென நிக்கடியும்
பண்ணா முதல்களின் சங்கம பலசூழ
விண்ணா புரிசைபல விளங்காங்களு சென்றனரால்.

81

வேறு

பின்னே கசகி நனனக ராளும பெருமானின்
மன்னே ரேயு மினமகன் றனனை மறையோதுங்
கொன்னே யோர ரககன வலித்துக் கொடுராளு
மெனனே யென்னே யென்றுபு லம்ப விழைத்திட்டான்.

82

வையம பொயே மாற்றலா வீய வயமேவா
வையங் காவன் மனனிய வள்ளன மகனவாழை
செய்யும் பூதம வீயுமு பாயநு சிறிதோரா
னையுங் காலை நண்ணின னோரா சணநாவான்.

83

காளா யாத வபநிர காச நெனுநீத்தோன
கோளா ரெந்தக் கூனி கணங்க ளெனினும்விண
டாளா யாளா யேகுது மென்றே யழுதோட
நீளா தினனே யாறறுவ னுங்கே நிகழ்த்தென்றான்.

84

தேனே யனன வமமொழி கொண்ட திறனமன்ன
பானோர் வெள்ளிப பலவின னாதப படிவத்தோன்
பானே ரேகித தனறுய ரோதப பலர்போத
நானே வல்லோ நென்றுந வின்றே நடந்தன்னோன்.

85

கோவின் புத்தி ரன்றனை யணமிக் குணநாடி
மேவும் வெய்ய ராககத விண்டே விலகென
வாவந தானே நீட்டிந கைததவ வளர்பூத
நாவின மந்தி ரமபுகல வாயகே ளெனமற்றும்.

86

ஓதும் முன்றன் மந்திரங் கொண்டென னுளமஞ்சேன
றிதின முன்னாச செயதிடு நந்தன சனனங்க
ளோதும் வனபிங் குண்டெனி னனறே யுரையென்ன
வேதும் வல்லே நெண்ணுவை யேனீ யிசையென்றான்.

87

விட்டோ னாத வீதமி சைகக விருமபேய்நீ
மட்டே வாருந் தண்பொழில் சூழு மரங்கத்தி
னட்டோர பாத நனகுற வீறு நளினைக்கோன்
முட்டா ளிணடைத் தாளினை முன்னு முனைவோகள்.

88

பல்லோர் வேங்க டந்தொழு தேத்தப் படாபோழ்தி
 னல்லோர் வாழு மாமது ராநதகந தனைண்ணித்
 தொல்லோர் போற்றுக் தொலபதி யேரித துறைகீரி
 னெல்லோ ருந்தம் மின்புறு நிம மியற்றிப்பின். 89

கொண்டல வண்ணன கொண்டருள சேடச சுவைபூர
 ழுண்டங் கேக வனமிக மொனறி லுடுமபாந்
 விண்டங் குளாந வேதிப ரெசசில விழைந்துண்டே
 யெண்டங் கந்த வேதிபா சனம மெடுத்தினனும். 90

முன்னு தானில் முனபல முநிக கரைகண்டா
 யென்னு சிந்தச சனம ம்பபபு வதுங்கோடி
 முன்னு றியானு ரந்தனா னுகி முதுவேளவிப
 பொன்னு மெண்ணப பொனசெல விட்டே புரிந்தேன. 91

அப்பே ரிட்டி மந்திர லோப மடைகுறற
 தப்பா னிர்தத் தனமைப டுந்தே னினதாட
 லொப்பே னேகந குளமுத லோது மினையாழ்வா
 செப்பான் விண்டே செலகுவ னெனறன் செடியும்போம். 92

உயவே னிர்த வுத்தமர் செய்ய வருளாலென்
 செயவேன் வேறு சேர்கதி யிலவே னெனவேகி
 மெயவே ருன்றம் மிக்கவர் தாளின் மிசைவீழ்ந்தே
 பொய்வே ரற்ற புண்ணிய காவென றிரைந்தன்றே. 93

அக்கா லேக தண்டியு மன்னார் முகங்காண
 விக்கா லேக வீதுரை தமயி னெனவாழ்வார்
 புககா விர்தப் பூருகம் வீழப் புரிந்தேபின்
 பெக்கா லேனு மேகுதி யென்ன வல்தனறே. 94

மனனன் சேயை விண்ம ருங்கே மலராதி
 துன்னும் பேரோ ரந்தரு மததைத் தொலைவூட்டிப
 பின்னங் கோடப பேரொலி யோடே மரம்வீழப
 பொன்னங் குன்றிற பூபதி மைந்தன் பொலிவுற்றான். 95

திவ்விய சூர் சரிதம்

கண்டே காவ லன்முத லாருங் களிதூங்கத்
தண்டா வர்த்த தாபதா தனமை தனைநாடிக
கொண்டா டக்கோ லொன்றுள னுள்ளுங் குளிரதூங்க
மண்டா னின்னின மாணுறு மெனறே மடமபுககான 96

வேறு

வெயிலே நழை வின்றிக்குயி னுழைதன்பொழில் வீறு
மயிலாடுயா மனைசேரெழிற் பூதூரிறை மற்றும்
பயிலாவரு பொழுதனனவ நெருகாறபிர பஞ்சம
வெயிலாற்றை வறகேயொரு விசேடண மாக்கும். 97

என்னுமபொருள படுமாவுப நிததநதனக் கியையாத்
தன்னினமத மியையுமவகை மறேராபொரு டரலும
பன்னுமபொரு எதுவென்றன மறியாநலம் படியத்
தூன்னுத்திரு வாய்மைப்பொரு கிறையிற்றுலக் குற்றா. 98

நெறியேபடு மதன்மேலவ னிகழ்ததுமவலி, யிலலான்
பொறியேபட வெகுளிககனல போநீரயல பயிலவா
னறியேனுமக் கறையும்வகை யென்னுவகல விக்க
வெறியேகமழ் துளவத்தரி விரையார்மல ரடியை. 99

சிந்தித்தகஞ் சிதைவுற்றவா திருமாளிகை செறியா
வந்தித்தனை யடிமேலதை வழங்குககரை தரலும்
புந்தித்திரு மாதாமனந் தெருளும்படி புதலவர்
செநதுபபெனுந் திருவாய்மலந் திதமுணமொழி செபபும். 100

எம்மாவுயா மரபுமபடி யெங்குமபக நிறவே
யிமமாநில நீவந்தனை யெல்லோர்களு நின்பா
லமமாவுள கலையெனபன வடையப்பாயில் வமையும
முமமாமல முழுக்குமமவ னுழையேகுத லென்னே. 101

தனருளடை தருவ்வாண்மை தருமேவையு மருளுந
கன்றுலடல விளவினகினி யுகுத்தோன்கழல களின்மா
சொன்னுவகை யுயருழியம வனைவாயென நாளும்
பொன்றாழா வரதற்கவா பணிசெய்தனா போந்தா. 102

வேறு

ஈங்கிது நிகழ விருமபுன லாங்கத
திலகுறு மெழுணையந் துறைவர்
தாங்குறு மமையத் தாமயம் பெரிய
கோட்டியூ நமடிக டகையே

யோங்கிய பெருமா ளரையரை முதலிட்

டெழுந்தன ருவர்மல ரடியைப்

பாங்குடன் பணியா வெமக்குய் முறுதி

பகாதினே யருளினென் றிரந்தார்

103

ஆரிய ரருளிற் பிரபன ராவோ

திகழ்தரு மாரியாந்,ரைவாயக்

கூர்தர நனறி யறிதரு குணமுங்

குருக்களே பாகவ தாகளே

சீரிய பெரியோ ரேயிவாக் கியையச

செயகடன் சிதைவுறு தியற்றி

நேருறு தரிய பிழைகளெந் நெறியி

னையினு மகநிலை நிறுவி

104

தகைபெறு மயலோர் தாமுழீ ரிரண்டா

முறுபயன் றணபபற துகர

நகைபெறு வதனத தியம்பிப் வண்ண

நாடொழு நாரணன பதமே

பகைதடிந் தருளு மெனவலிந் துறலே

பான்மைய தெனம்பகர் தரலும்

வகையுடன் செவியுண முதலிகன் பலரின்

நிரியையம் வரைந்துளந் தெளிந்தார்.

105

மற்றிரும பூதூர் மாதவ ரியாத

வனறனை விலக்கினர் மலரின்

புறறன ருறைத் திருச்செவி புறலு

முவந்தன ராளவந் தாரெம

பற்றிய பிரபத் தியுமபயன படுமா

றருளினன் பேரரு ளாளன்

பொற்றதா நமது கொள்கையே பொலிந்த

தெனத்தமா முதங்கொளப் புகலா.

106

தகுந்தகை யினையாழ் வாரைநீ ரேகித்

மிகுந்தகைப் பெரிய நம்பியு மடவார்

மேலக நிறைமிசை யைம்பால்

திவ்விய சூர் சரிதம்

வகுந்தகை யினராயப புலாத்துலா வருதன்
மஞ்ஞையின வரிசைக ளகவிற்
புதுந்தகை யெனலாம புனிதரீர் வாவி
பொதுளுமங் கச்சிபுட் புககார.

107

புக்கவண் சாலைக கிணற்றரு கிருந்து
புரைபறு மெழுனையந் துறைவர்
தொக்கவின் நழுதிப புன்றரு ணூலிற்
புரமைய சிலவெடுத துரைபப
வககலைப் பூதா ரவாசெவி மடுததா
ரருளின ரிவையென நம்பி
யெககலை வலரு மிறைஞ்சமெம் முனைத்து
றைவரே யிசைத்தன ரென்றா.

108

எழுதிடாக கேளவி யினறுளி பிபைநத
விணைதபு மிவைபுகன றருளுந்
தொழுதகு பெரியோர துணையடி யினனே
தொழுவனென் றுளத்தகந் துணியாக்
கெழுதகு திருமஞ் சனந்தனைக கொடுபோய்க்
கிளர்திரு வரதனாக குதவிப
பழுதறு விடையு மணந்தனர் படாந்தார்
நம்பியின பதஞ்செலும் படியே.

109

இவகிது நிகழ விரும்பெரு வைய
மிடையறு துருளகன் மறுகா
ரங்குல வரங்கத் தாளவந் தாரு
மடுபிணி முதிதர முதலிச
சங்கமுஞ் செறியத் தளாவொடும் போகிச
சககரத் தடங்கரத் தாங்கன்
பங்கபப பதங்கன முடியுறப் பணிந்து
பரிவுட னெழுந்தெதிர நின்று.

110

பூவையார் மேனிப் புங்கவ னவரின்
பொற்புணர்ந் தருச்சக முகமாய்ப்
பூவைரீ ரிகந்தெம பெரும்பத மின்னே
புகுமினென றருளமற் றவரு

மேவரு விடையு முருகவித் துளப
 மாதிகண் மிடைநகரு நுடனே
 தாவருரு சூழந மீண்டணைத் துள்ளந
 தயங்கமுத துஞ்சுகனா விழியின.

111

முதல்கள காண வியப்புட னவரின்
 முளரியா ரடிபணிக் தெழுநது
 முதமுறு துமது திருவுளஞ் சிவைய
 முதலெனே வெனக்கரங் குவிப்பட
 பதமுறு மனத்திர் மைம்பொழிற் பூதா
 ருதித்தவா பங்கப முறமூம
 வதனமென் கண்கள் காணகுருச சிறுமை
 வாட்டுமா லென்செய்கென மறநும.

112

வேதமே விழுப்பம பெறவகுத தருளும
 வியாதகுத் திரப்பொருள வாயமை
 மேதினி வழங்கப் பாடியம வணந்து
 மேம்படு திருமகள கொழுந
 னேதமின் மிறலை யிலகுற விரித்த
 பராசரன் பெயரையோர் மகற்கு
 மோதுமின் றமிழமா மறையுயர் மாற
 னுமமோர் மகறகுமிங் குதவி.

113

கூட்டுணக கூருந தவத்தின ரமுத
 மென்றிடு மழுதினைக கொடுகெழும்
 பாட்டுள வாயி ரம்பெருந திருவாய
 மொழியினைப பாரகம விளக்கி
 மாட்டினுக் கருளு மாயவன பெருவி
 டனைதர விருந்தன னீவைக
 ணாட்டிடா நலிவி னுனெழத துணர்ந்தே
 னெனநவின் றழுங்கினா நனியே.

114

வேறு

அந்தா மரைவிற பாய்கறவி ளங்கண மலரி னீருகுப்ப
 நொந்தே மூன்று விரன்முடக்கி துண்ணே ரறிவின் முதலிகளுங்
 கொந்தார் துளவன் கூட்டுவிப்பன் குழையீ ரினியிங் கிழைப்பனக
 ளெந்தா யணையீ ரியம்புகவென் றிறைஞ்ச வவரு மியம்புவரால்.

115

தீவ்விய சூரி சீர்தம்

ருசகப் பாயன்மிசைக் கிளரும பெரிய பெருமாளுந்
 ரா பசிசன முத்தூத்தத்தின றுயமெம பதகீ கூடுகென
 வருளின மிழற்றினனா மேலோர் பாத தீர்த்தமுநந
 ர யருத்தற காரிவனீங் கறைமி நென்ன வவா பணியா. 116

ர மாணு மாரியரே யடிபே மிங்க ணனீவோருஞ்
 ப புத்தர் திருவடிபைச சோகதே யுளனே மாகையினீர்
 பப் பாதர் துலககபந் றேபந கொளந் காருளரே
 பே காணே துவலுகென நோற்றா மற்று துவலுவரால 117

னே நாத முனிகளுயக கொண்டா ரம்பொன முடிமீதே
 'ந ரிரண்டு தாளகனையுந் தயங்க நயந்தே யணிர்திடலும
 னனே புரிபு மோர்படததிற் பொருத்தி யந்த வடிசசுவட்டைப்
 னே பெரிய பரதாழ்வா னெனவே யத்தனைப் பேணினராய. 118

ர தனைசெய் தவர்கடையின மணககா னமபி யாங்குருவிற்
 ரா யருள வெமக்கவரு மீந்தா ரதனை யதன ரீராதகஞ்
 யருத்திச செந்நெறியே சேறு மெனன முதலிகளு
 ரா தித்தவ வடிநிலையின ரீரத்த மவர்க்குப் புகட்டியரோ. 119

டகே ளெமககு தும்மடியி நிலைபும பாதத் தரும்புனலுஞ்
 டியே போகிச சோபெறபாஞ் செய்வீ ரருளென றவாவேண்டும்
 யே தநது வுபரிடந் திருவாய மொழியும் படிக்கவெழும்
 யா ரொலியுந் திருசசெவியிற் கட்டித் துவயோச சரிப்பினெடும். 120

ர ரியர்க் ணிரையடியை யகவா யிருத்தித் திருமுடிமேற்
 ரா நாத முனியடிகள் பொருந்து நிலையைப் போர்த்தடைவிற்
 சா மோனி யாயப்பிரமத் துனையே திறந்து பெற்றகரிய
 சா மலரிற் கருமாய னுலகக் கழுமிக் களித்தனரே. 121

வார் செய்ய திருவரங்கப் பெருமா ளரைய ரெழுவாயா
 வார் முதலித் திருககுலங்க னெண்ணும வேரற நடிசாயும்
 வா ரரிய பூருகமே போலப் புரண்டு விழுந்தரற்றி
 வா வென்றே யழுங்கியுள மறிவிற நேறி யாற்றினவே. 122

முந தொகையி னடியாகள சுருதிப் பிள்ளை யரசநம்பி
 முந கரத்திற் றிருசசுண்ண பரிபா லனமும் வணைவித்தே
 மு மரங்க னருளியதண் விரையார் தொடையன முதலடைய
 நி னணிகதே பிரமராதத் தொழுதும் பொன்னித் தடமுப்த்தே. 123

முந்து தீதத் மைந்த னுகு முன்னி யெய்பா மூலமா
நந்து நற்ப ராச பட்ட ரெனனு நாம நலகியே
சந்த யாமு னேயர் தம்மி ரண்ட னுட்க ருததைபு
மிந்த வாறு முறறி மற்று மிருத யங்கு ளிரந்தரோ. 9

மற்ற மைந்த னுகு நலவி யாச பட்ட ரெனவளித்
துறற யாவு முவரை யேயு ஏறறு வானு ரைத்திடப
பெற்ற நாளி னுமம லாசசி பெருகு மாறு பெற்றவாக்
குற்ற வேலை யுளளி முற்று மொளிரும் வண்ண மூட்டினார். 10

இப்ப ராச பட்ட ரிங்கு னாரந்தி டாத தின்றெனத்
தப்பு ருத தன்மை யாளர் தாமு வபப யாவையுங்
கைப்பு ருது கற்றி லங்கு மவா கனகதை யதியிறை
மெய்ப்ப ராவி யருக ழைத்து மேம்ப டபபு கலுவார். 11

ஏத்து நற்பு லம்ப டைத்து மேத மற்ற சிந்தையா
கோத்தி ரைக்க னுய்யும் வண்ண மதுப ரப்புவ குணமிகாப்
பூத்து மின்பு நத்த ழைத்தும் பொருந்து மின்ப லன்கொடா
தூர்த்த லத்தி னுள்ளி ருக்கும் பூருகத்தை யொப்பரே. 12

பணிப திக்குளு சிரம சைக்கும் பான்மையாய கல்வியின்
மணிவ னறகு மன்னு நாம மாயிரத்து மகிமையை
யணிபெ நககொண் டெயு மாறோர் பாடியத்தை யாற்றுமின்
மணிலெ வர்க்கு மன்னு மாமை யருளினென்று சாற்றினார். 13

குருமொ ழிகொர் மறுவு ருத கோள மாந்த பட்டரத்
திருமொ ழிக்கி ணங்கி யாருந தெருண்டு வககு மாறொரு
மரும லாபபொன மன்னு மாபன் மகிழு பாடி பமவனைந்
திருமை முற்று மீயு மந்த யதிப திக்க ணிடனா. 14

பட்ட பாடி யந்த னைதத் மருக னார வுளமுணாந
மாயி லங்கல கண்டு மிதுமு னாய பாடியம்
வட்ட வாக டறகு ளாய வைய கத்தி விதுவுமேம்
பட்ட காலக் கேப கூடம் படிச வென்று பகாந்தனர். 15

வேறு

கோணை யார்மதக் குறும்பரின குலங்களைந் தடலா
ராணை யானுயர்த் தியவயத் துகிலென வயங்குங்
காண யாவருந் தண்டமுன் றணைதரு காத்தெம்
பாண யாழினர்ப் பதந்தொழும் யதிகளின் பதியே. 16

திவ்விய சூரி சரிதம்

மற்ற மோர்பகன மதுவழி மகிழ்மனத் தொடையார
 நற்ற வன்றிரு வாயமொழி தனைமன நாடிப்
 பொற்ற தந்திரு மடத்தினு ஞாலாவரு போழ்திற
 கற்ற நங்குநு கைப்பிரான பிளானங்கு கழுமி

17

மாதை யாலவனை மணிபுனை சுவாடம திடையே
 தாதை வாங்குகோ னுழைதரு புழைவழித் தமகண்
 வீழி நோக்கியவ விமலனு ரபிரயங் குறியா
 யாழி னோதிரு வாயமொழி யிதுவென வறிந்தார்.

18

இங்கு மாலிருநு சோலைமா மலையென்றே நென்னும்
 பொங்கு பாசரப பொருளனு பவங்கொலோ வென்னத்
 தங்க ருத்தினு ளடங்குறத் தனிமதா வெய்தி
 யெங்க ருத்தினுக கியைநதபிள ளானகொலோ வென்றார்.

19

எனன வாரிய ரிவருமா மடியனு னென்னப
 பொன்னி னற்கவா டம்பொருக கெனவவா போக்கிப்
 பினை யத்திருப பிளான்றனை யெடுத்தூர மனையாச
 செனனி முத்தமிட் டெழிலெலாளு கிறக்கணித தனறே.

20

பெரிய நம்பிமுன னாகிய முதலிகள பிறங்கு
 மரிய கோட்டியி லறபுத மதுசெல வறையாத்
 தெரிய யாவருங் கேண்மினித திருவுளார் சரிதம்
 பரிய பாடிபா திகள்வயிற பகரருந திறமே.

21

இனற மீழ்ப்பிர பந்தம திடைவள ராற்ற
 னின்ற பாகவ தாவயி னிகழ்தரு நேய
 மொனற நல்லனுட் டானம துழையறு லுக்க
 மெனற னின்னபி நயக்குறிப புணாந்தநல லீடும.

22

ஆய வித்தகை யடைபவு மறிந்திடு மளவி
 னேய மாமலை நம்பிமுன் னியமனப் படியே
 யேயு நம்பெருங் கடைக்கணிப பிவரிலக் கென்ன
 வாயு மப்பெரு முதலிகள் வயங்குபே ரவையில.

23

ஞான புத்திர ரிவரென நயந்தடைந தருளி
 வான நற்குரு கைப்பிரான பிளானென வழங்கும்
 மான மாறன தெழிற்பெய ரளித்தன ரொருமூன்
 ருன யாமுன ரியர்கருத் தமைவுற விழைத்தார்.

24

சிலல நாள்கள்பின் செலவுற பதிகளின் செம்மன்
மெல்ல மீறிய கலிதனின் மீழறநரு மாநன்
சொல்லி மின்றிரு வாயமொழி சுருதிபின் பொருளைப்
புல்ல வின்றயற புரைபடும் பொருளெலாம் புகலவார். 25

நாம தனமுன நலம்படு மேருரை பதரூக
காமு றும்வண முருறறுத் தருமெனக கருதா
வாம மார்குரு கைப்பிரான் பிள்ளாணை வருவித்
தேம மார்வரெ ழினமுக நோக்கியங் கிசைப்பார். 26

தேனை யன்னசெந் தமிழ்மறை திருமருதி ரமுத
லான மன்னுவே தாந்தமா மெயநடுநி யடைய
வான நாடிழந் தொளிந்தரு வகுளபூ டணனபா
லேனை யாவரும் வியப்பற வெளிதினிற பயின்று. 27

அவையெ லாமிடை யறுதலிற் குருபரம் பரையா
னவையு றுவண நலமுற நனிநிலை நாட்டுஞ்
செவை கொணாதமா முனிகளின் செழுங்குலத் துதித்த
சுவையி னுமபெருந் தொழுநையர் துறைவரா ணையினை. 28

நிறைவு றப்பிரிந் தொழுகிய திருமலை நம்பி
பொறையு யிரத்தசெம் புதல்வராயப பொலிந்திடு கையினு
மறையி னறறமி ழியல்பினான் மகிமையுற் றதினு
மறைது துந்தமக் கொருசெய லயாதரற் கிங்கே. 29

ஈரி ரண்டென விலகுமா யிரந்தமிழ் மறையு
னோரி டெந்திரு வாய்மொழிக் கிபையுமோ ருரைநீர்
சீரு றுப்புரா ணங்களுக கிரத்தினக் கெனவே
யேரி னுற்று கா றுயிரப படியென வென்றார். 30

வேறு

ஆரியரின் நிருவாணை யாமெனவஞ்
சிரம்வகித்த வவரங் குன்ன
நேரியசெந் திருமந்தி ரார்த்தமென
நிகழ்தருளுத் திரவாத் தததைப்
பாரினாகள் கூட்டுண்ணப் பைந்தமிழிற்
பரகால னருளும் பண்பா
னோருமதன் பாடியத்திற குடையவர்செய்
மங்களமே யிதற்கிங் கொன்றும்.

திவ்விய சூர் சரிதம்

எனவிதர மங்களமொன் றியற்றுக்கிலா
 ரேன்உதையே குருவின பாத
 மனமருவி மண்ணகமும விண்ணகமு
 மகிழுவண மியற்றி யெனறைக்
 கனமருவு முடையவரின றிருமுன்னர்க்
 கழல்பணிந்து காட்டக கண்டு
 நனிகையி னலஞ்செறியு நமமெழுனைத்
 துறைவரதா ணையினுன முன்னம்.

32

திருக்குருகைப் பிரானபிள்ளா னெனுநாமந்
 திகழ்தரவே நமககுத தந்த
 துருகிளறப பலித்ததிதற குயாபகவத்
 விடயமென வுரைக்கும பேராந்
 திருக்கிளர யாமியற்றுந தெளளரும்பா
 டியத்துடனே காலக கேபத
 திருக்கவினி யில்துமென விசைத்தருளி
 யெவருமுய விதயங் கொண்டா.

33

பெரியநம்பி மலைநம்பி முன்னய
 பெரியவரிப பெற்றிக் குள்ளம்
 பெரிதுவந்து கொண்டாடப பினவடுக
 நம்பியதன் பொருளகண முற்று
 மருவியுள மெதிராச விபவத்திற
 சுருக்கமுடன் மணக்கச செயதா
 ரரியவதன் சுவையுணரா வகமொழியப
 பேரின்ப மடையா ராரோ.

34

பின்புதிருக கோட்டிநகர்ப் பெருகுநம்பி
 திருமலை யாண்டா னின்னோர்
 மன்பெரிய திருநாட்டுக் கெழுந்தனரென்
 றுடையவரு மறுக்க கேளா
 வன்பினெழின் மன்முருகிச சுண்ணபரி
 பாலனமு மயர்ந்த பின்னர்
 பொன்புரையுந் திருவரங்கப பெருமாளென்
 னரையருமப் பதமே புக்கார்.

35

ஆச்செஞ்சொன முனிவருககும பெளத்திராஞ்
 சொட்டையமமா ஸூகார் கையா
 னுச்சங்கொள சரமகசிங் கரியமதை
 யொருபுரையு மருவா தாத்றி
 யச்சங்கொண டயன்மதஞ்சொல வாதிபரங்
 கிருலங்க ளழுங்க கல்லொ
 நச்சங்கே சரியெனவ ராரணனா
 புகழ்பெருக கனிவீ றுறநா.

36

எம்பெருமா இரரிய விபவமெலா
 மிதரமதப புலவா காண
 வெம்பியுள நன்னெறியே வாதமெனும்
 வெஞ்சமரம விளைத்து வெலலு
 மொய்ம்பிலரா யழுக்காற்றின் மூழ்கியொரு
 வீரகுணாந்து முழவுத் தோளி
 னம்புவினைய பரிததிமோ ரப்பனுழை
 யணுகியவற் குபதே சித்தே

37

சைவத்திற் பற்றதிகஞ் சமைந்திடவே
 யறிவூட்டச சழக்க னன்னா
 னுய்வித்தை யுணராபுய முனவமொரு
 தென்னவன்பொற் கிழியி னொட்டஞ்
 செய்வித்துச் சரதமுணர்ந் துய்ந்ததுவுஞ்
 சிறிதோரான் சிவத்தெல லோருங்
 கைவைத்துக் கலந்துறவே காசினியின
 வலிமைசெயக் கருதி னுணல்.

38

நன்றுசிவாத் பாதரமே நாத்தியெனு
 முறியொன்றை வரைந்து நலகி
 நின்றதிரு வைணவரே தலையாகி
 நிலவறிஞ ருலகில் யாரு
 மொன்றுமிது வெனவுவந்து கையொப்ப
 மிட் டவர்க்கே யுயிர்மே லாசை
 யென்றுசொலி விடுக்கவதை பெங்கெங்குங்
 கண்டவர்க ளிறம்பூ தெய்தி.

39

திவ்விய சூர் சிதம்

பொருளவேடகை கொண்டுகிலா புந்திகலங்
 கிச்சலாகள் வெருவிற் பலலோ
 நுருளாழிப புரவலனபா லுறுகண்ணோட்
 டபபிணிபபுண டீழனறுஞ் சிலலோர்
 மருளாவின் னனபலவாற ருனதனின்
 மனனுறுகை யொபபந் தந்தா
 ிருளாரு மிதயததா னுலுரா
 னெனபவனகண டதனபின் மாதேதா.

40

திரையாகிக கடலுடுகை திகழவனிக்
 கிழத்திதனைப பொதுவொன் றினறி
 வரையாரும புயவலியி னுகாநதொழுகும்
 வயவேந்தே வைபத திர்த
 விரையாரு மோலைதனில விழுப்பமுள
 வுடையவரை விலகி மதற
 நிறையாருந் கலைஞாகளின கையெழுத்து
 நிகழ்லெனை நிகழா தெனனே.

41

அம்முனைவ ரொருபபடினம் மரன்மதமே
 யன்றியயன மதமொன றின்றாந்
 தெம்முனையின் மறலியெனத் திகழ்தருவை
 வேலவெனத் தெரிக்க வனஞ்
 னிம்மெனுமுன் படாந்தவரைக் கொணர்திரொன
 விறுமாபபிற் சிலரைத் தூண்ட
 வெமமையொடு மவர்வருமுன் விழுப்பமுறு
 நடாதுராழ் வானுங் கண்டே.

42

நீராடப் போந்தவரந் நித்தியகன்
 மமபுரியார் முனைவின் மீண்டு
 சீராரு முடையவருக் கதுமொழியச
 செவியுறுமச் சிறப்பின் மிக்கா
 ரேராரும் பாகினேய ரென்பவரு
 நீரன்றோ வெனககொண் டாடிக்
 காராருங் கடல்வண்ணு விக்கடியி
 னிழைப்பதுநீ கருதா யெனறார்.

43

வேறு

கூரத் தாழ்வா னங்கவா பாதத் தொழுதேயின்
வீரத் தந்த வேலரை யன்ப டிற சூழ்வோ
னேரத் தேவ ரீரவ ணைக னிகரனநே
சேரச செலவல யானை லூககஞ் செறித்தேத. 44

ஏரா ரெம்பூ தூரவர் செங்கே முடையாதி
நேரா வாருந்நேடரு கீத்தா ரெனமினனிச
சீரா ருமபோ நம்பிமு தற்கிற் சிலாபோதப்
பாராண் மன்ன னின்பட ரோடும படர் குற்றா. 45

மற்றும் பூதூர மாண்பினா சோத ரியினமைத்தர்
கொற்றங் கூரும் புத்திந டாதா ரெழிலாழ்வான
சுற்றங் கூருஞ் சொன்முத லியாண்டா னெழுவாயா
யுற்றங் குள்ளா ருள்ளின ரன்னு னடிபோற்ற. 46

இங்கே யையே யின்னினி நியி ரிருக்கொணனு
தெங்கே யேனு மேசுத நகக தெனவாழ்வாடக
கங்கே செயய வந்துகி னீக்கி வெளைசாததிப
பொங்கே பூக்கும மேலெழி னுடிற கொடு போனா. 47

போயங் கேயோரா பொங்கடி பலல வடாந்தெங்கும்
மேயுங் கானஞ் சூழ்தா விண்ணின் முடிபலல
தோயும மளள ரேனு மருளுந் தொடர்வெற்பின
பாயுந் தாளின மன்னினர் மன்னும் பருவத்தில. 48

மண்ணு ராழி மாக மனைதது மலிந்தென்னக
கண்ணு ரமபு தம்பல கண்ணு மிரனைவப்
பண்ணு ராயர் பாடியி னனனு பொழிந்தன்ன
வெண்ணு வன்னு ரெண்ணி நடுங்கச சொரிந்திட்ட. 49

ஆடும் போர்முன் னார்க்கு முரச மெனவார்த்துப்
போடும வீரா வாணனி போழ்ந்த நெடும்புண்ணி
னோடும் வேழத் தோளியின மின்னி யுலகெங்கும்
மூடும் வெள்ளம் முந்துற மேகம பொழிந்தன்தே. 50

நம்பூ தூரார் நண்ணுந ரோடு நனைந்தங்கம்
வெம்பா வந்த வெங்குளி ரானே விதிருண்டு
பம்பும் பூரு கத்தடி யொனறிப் பசினோயு
நம்புந் தொண்டர் தம்மையு டற்ற நலிந்தாரால. 51

அந்தச் சார லொன்றி னைந்த வடலவேடர்
சந்தச் சீட ின்மலை நலலான நனக்கெனறு
மிந்தச் சேயா ரெம்பெரு மானு ரெனவுனனு
வந்தத் தூயார் வண்பத நாடி வணங்கிப்பின.

52

மன்னே செலவ மன்னிய ஞான மலைவேடர்
முன்னே தான முன்னிய ளிக்கக கொடுவந்த
பொன்னோ கூறை யொவ்வொரு வாகும புதிதீந்து
பின்னே சிதப பிழைய கற்று மெரிமுட்டி.

53

தேனும் மேனற் றிங்குதி மாவுந திரளாக
வானும பாடும வண்புக ழாளா முனமவைத்துக்
கானம வாழுங் கானவ ராய வடியேம்பொன்
மானுற நலலான் சககர வாத்தி மகிழ்தொண்டர்.

54

ஆசொன் றினறே யிங்கிது நீவி ரயினறெம்மை
மாசொன் றின்றி மன்னுயி ருயயும் வணஞ்செய்வி
ரேசின முன்ன மெங்குல மாத ரிடுமூனை
நேசங் கொண்டே நோந்தன னன்றோ நெடுமாலும்.

55

பூவே லுந்தம் பொற்பத மேயெம் புகலென்றெந்
தேவே நீவி ரென்றவா தேமா மலாபபாத்
மேவா வீழ் மேயினர் நீடுங் களியனனார்
பூவா வின்னம் பொன்முறு வறசெங் கடைநோக்கால்.

56

கண்டே வேடர்க் கினமொழி கனன லெனவீந்து
கொண்டே யந்தக கோதறு மாவு நறுந்தேனும்
பண்டே போலத் தம்வர தற்குப் படைததுபபின்
னுண்டே யாரு முண்டபின் வேடாக் குவந்திட்டார்.

57

வேறு

தம்பக ணைர்ந்து கானிற் றகுவிருந் திழைத்த மாக்க
ளும்பரு முணாதற் கெட்டா வுயாகதி முறையி னென்ற
நம்பெரும பூதாராரு நனியுவந் தளித்துத் தனமம்
பம்பிய வுறுதி சிலல பகர்த்தனர் பரிவின் மாதோ.

58

வானுறு படரு நல்லா னெனும்புயல் வளருங் கானுந்
தேகை வெமக்குப் பெய்து திகழ்ந்ததென் றிருளிப் போற்றிப்
பூநாறு முழையிற் சிங்கம் பொருபபிடை முழங்கு மோதை
காணற்றங் கரையி னன்று ரிசிதனைக் கழித்தா ரன்றே.

59

புலரியி லெழுந்த ரங்கப் புதுபையை பறித்து மீள்கென
நிலகுமோ ரடியார்க் கொதி பெயர்நீன நெறியே காட்ட
நிலவுற வருணன நிககு நேரத்து வெழுந்த சென்று
ரலகறு முதலெவளள மருதுப் படர வாங்கெ.

60

சேணெறி நடந்தது சென்றோ செழுமறைக் கீழ்வா பலலோர்
மாணுற வுறையு மூரீன மனனுமோ வளவிற நங்க
வாணவ மகனு மந்த மறவாக ளடைந்தோராக கெல்லா
மூணமிழ் தெனவே யாத்தப் குற்றன பலவு நாடி.

61

தந்தளித் தீளையாழ் வாரீன றுடொழு திறையுங் கொணி
தந்திராக குளறக் கெகத் தமன்பப் பொருப்பா ராழ்வா
முந்தென விலகு செங்கேழ் முதிதுகை முக்கோ லாதி
யைந்தவித் தவாகட குற்ற யாவையு மணந்து மனமீடு.

62

தாந்தினம் புரியு மாரா தனத்திரு வரகன பாங்கி
னீந்ததா யவன்முன வைத்திட டெடுத்தவை புனைந்து தோன்றத்
தோந்துகிற சிலாக னைபன நிகழுடைய யவரோ பென்று
போந்தடைந் தடியே தூதந் தொண்டுநப் புரகக வென்றா.

63

அங்குவந் தடுத்தோர் தம்மை யடியா யருளினைன்று
மங்களம் பெருகு மாறு விலச்சினை முதலா மாடித்
தங்கியங் ககன்று சின்னாட் டடவரை பலவுந் தாண்டிப்
பொங்குசெம் சாலக் கிராம மெனுந்தலம் புரிந்து புககா.

64

புகுதலு மவண னேகம் புரிந்துமுள் பொதிந்து வைத்த
நகுதவ முடைய பலலோர் நணுகித்தரு சரணம் போற்ற
மிகுதர வவர்க்கு மேனமைந் திருத்தமைந் தனைத்து மீந்து
தொகுதரு மவாகள் கேட்பத் தூநகை துலங்கச் சொலவார்.

65

இன்றிருந் திதற்குச் சாளக கிராமமென் றியையு நாம
மொன்றுக வெனவு ரைத்தாவ குயர்தரு வருக நம்பி
கன்றுறு தரிச னாத்த மடையவு நணுக நலகி
நினறவ ணெழுந்து சிங்கர் கோயிலை நிலவச சார்ந்தார்.

66

பதிகளி லுயர்ந்த வந்தப் பதியதி பதியும் புகுருக
கதியென வடைந்தோக் கெல்லாங் கணையு மின்பங் காலுங்
கதியுறத் தெருட்டி நிறகக கமமுமத் தலத்திற் பூசை
மதுரிபுக் கியறறி வாழு மருசசகர் சிலாகண் மனனி.

67

தேசிக மணியின் பாதந் திருந்திய வணங்கி பைய
 இசையை மணந்து மெனு டவரெழுந் காப கந்தம்
 பேசிட டடையா கௌப பெருமகன் சொழ் னன்றே
 மூசின் கருமி கண்ட னுபவன முடிக வென்றே

68

உருத்தெழுந் தரிசா ரததி வேமமங் குஞ்ற லானு
 ரிருக்க விடவினைவு முற்ற மங்கன மெழிலா ரததத்
 திருத்தது பொழிலை யானவோன விடலா தேவ ராயன
 முருக்கித்த முருந்தின மூர லொருமகன் முயன்று பெற்றான.

69

கண்ணென வாயி ரணி கமலமென முகத்திற கொண்ட
 பெணமயி லவளை யனனுன பெடபுடன வளாககு நாளி
 னுண்ணென வலகை பற்றித் தொலைவுநச சுழற்ற வன்னுட்
 கண்ணலங் களிற்று வெந்த னகமவறி துலைந்து மாழகி.

70

மந்திர மலிக கற்ற சமணாகா பலி னென்ன
 தந்திர மிழைத்து மலிதொ தளிராககரம் புடைத்து நகரு
 மந்ததம் விரகி னுனை யிகந்தொழிந் திடுதற கொல்லேன
 வந்ததம் வழியை நோக்கி வழங்குகென றறைந்த தன்றே

71

சூரிசிலக கொடுமை காணுக குழைந்தகம் பெரிது மந்தோ
 வரிசெலப படிந்த சேலி னங்கையி னகன்ற கண்ணுள
 கரிசினை யகற்று மெலோ காசினித் தலையி னுண்டேல
 வரிசைகா பலவு மீதும் வாயமையென் றறைந்திட டானுல.

72

தொண்டனூர் நம்பி யென்று துலங்குறு மொருவா கேளாக
 கொண்டலின் வண்ணன வீறு பெருகுறக குறித்தும் போந்து
 மண்டலத் திறைவன மாடே மனனியெம பெருமா னாத
 மண்டரும புகழ்தற கொத்த வலகறுங் குணங்கள் போற்றி.

73

முன்னொரு முழவுத தோளான் மூரியந் தானே வேந்தன்
 பொன்னெனும புதலவன் வாட்டும பிரமராக கதனைப் போக்கித்
 தொன்னலங் கனியைச் செயத தோமறுந் திறலை யோதி
 யன்னவ ரெழுந்து ளாரீங் கென்னவு மறைந்தா ரன்றே.

74

வெங்கதிர் வெயிலிற சாம்பு மிளையபைங் கூழக ளோங்க
 மங்குலங் கெழுந்து பெய்தன் மானுமவ வுரையைக் கேளாப
 பொங்கிய வுரத்த னுய பூபதி யவரை முன்னிட்
 டங்கெழுந் தவரின பாத மடைவொடுந் தொழுது போற்றி.

75

தவகுறை பிசப்ப வந்தத் தப்பத் துன்பு மாடு
யங்கவன மொழிந் கடனை டாண்பின் துறக் டர்கண்
பங்கயப் பதத்தின் னைப் படுகிடப் படடப் பெட
மங்கிள ரையன பெரு வணங்கிள பகரடி மாடுதா.

76

இத்தகை யிறைவா பாதத் தெரிவிந் தாதக் கீதப்
பித்தனாக் கென்று வடகருங் கொலென்ப பிண்டி நுளத்
தெத்தனை பகலா ராடர்தெ மிகுதுறத் திதனை பென்றே
தொத்துறு பவங்கள் வினாடெ டாபந் ககிடக் கொண்டென.

77

பிறப்பினை யகன்று மீளாப் பெருபுத மனாக் கொண்டென
தறைக்கெனத் தகைப் செறுந் தன்மைசா ிவாபொரு பாத
நெறிப்படி புருத் கொலு மெனத் து கிகழ்கதி கோக்கி
பொற்புலன கதுவை யாகரும விசம்பிந் டகத் தாபாட

78

கன்னவில குவவுத் தோளக் காவலன் கருத்தூட கொள்க
தினனகை யிறுமபூ தென்று மிரண்டுமெ லெழுநது பொங்க
வெனனரும் குலத்துத் தெயவ விசிறே டென விதந் தனறு
பொன்னடிக் கமலம் போற்றிப் பாரதிட விந்நானெடு.

79

படியெலா முயதற கென்றே பரம்பத் மிந்நது பெருத்
வடுவிலா வலரும் வைண வந்தனை வளாகக் வுனனு
வடியனு வவனை யாகக் கி யைந்திருத் தங்க ளாதி
நெடியமா லேற்கு வண்ண மடையவு நிகழ்கதி மற்றும.

80

விண்வொத் தனநா ராய ணன்னென விளங்கு நாம
மண்டல முவககத் தந்து மண்ணிய மணியின் மாடப்
பண்டைய வினையின் விண்டேன் பாம்புரி கழன்ற தொத்தேன்
ஒருண்டனே னென்ன மனனன றுதித்தன னடித்தா னன்றே.

81

வேறு

கலுழிக்கவுண் மதமாபல களுலப்புவி காப்பொ
னிலகத்திரு வடியாரென வெழிலிககரு வணரை
குலைவுறனர் சமணகருரு மாகாவலி னுழைபோய்
கிலகிப்பழ வழிதீயுறல வேறென்னிது வெனறா.

82

நிருபன்குறு முறுவலபுரி தந்தேகிவி ருணராத
திருவுள்ளவர் திகழும்பெரு மானரெனுந் திறமுங்
கருகுந்தம கருத்தேயிவன டெரிவுற்றுள தன்றே
பெருகுங்கதி யெதுவோவது பேணுற்றன னென்றான்.

83

கேளாவதை பாசுவகா கெஞ்செ ஈசன வளவே
மூளாவெழுந் தொருபெயரின் முயன்றோடடிய விறலெந்
தாளாணமையின் வளாபுர்பல தஞ்ஞாவல மர்மோ
கோளாக்கலு முன்முன்னிகல கொ ண்மோ சிறு புறவும்.

84

அவரெந்திசை வாதாடுக வடலாரிக லதனி
லெவாபிடுதுவ ரெனினுமடவா கற்காணட திடையே
யவிர்தமமுட லரிபத்திரி ஷுணபாரென வரைய
னுவருணமன துடனன்னவா கடினந்தனை யுனன

85

சுரத்தித்துற வெமதெமபெரு மானுரது தெரிவுற
நந்தபபுர வலனினமுக நோக ந்க களிற்றையா
யிரந்தசம ணர்க்களினபன மியையமபடி யிழைத்தும
புந்திக்கொரு புனகணபட லெனநின்னருள புரிந்தார்.

86

உபபேபாதிறை வனசாவக ரவையெபதுகென றறைய
வெபபேபாதென விருந்தாகளி ராறாயிர மருகா
தபபேதவி ரரையனனவை தனிலவந்தனா சூழும்
வொபபேபாதரு மினையாழ்வாரு முக்கவகொடு புக்கார.

87

புககவகொரு மறைவிங்கிடு கெனவாடலும பூபன்
பககந்தனை நோகஞ்சுதுனை யதனுட பணிபுரிவோர்
தொகஞ்சுகதி ரெறியுமமணி துதையும்பொனி நெழினி
மிககவகொளி ரெமதாரிய ரெதிராமேவர விசித்தார.

88

படகத்தக முறைதந்தவா பாராவண மெவரு
மடலுறறொரா யிரமாமுக மவையானுரை யாட
வுடைவுறறன ரொனனாகளு மெதிராட்ட லோயத்
திடமுறறொரு சமணக்குரு திகைத்தேமனத் தகத்தே.

89

புரமாடுதல் போககாவிவ ரகமாடுத லென்றே
யறநாடிடி லொருவனறிரை யுகத்துளளவ னுரையோ
திறனோடொரா யிரநாவவர் தெரிகஞ்சுதிற மானும
விறனாடுது மெனவுன்றுபு வீக்கித்திரை மெல்ல.

90

காணபபண மோராயிரங் கவினத்திகழ் பணிகட்
கேணுற்றிடு மிறையபொளிர கிற்கத்திடுக் கெனவே
மாணறறன மெனமிண்டுதன் மலிசுறறமு மறுகக்
காணறகரி தவ்வெந்திறல கழலுறறன வியப்பின்.

91

கெட்டோமென வவரெவநுங் கெளரவி நடுங்காப்
பட்டோடிப் முனமானிரை கவரப் படுபருவத்
தொட்டாரென நரனுகக்கெதி ரோடப்பல நெறியான்
மட்டேவழி மலாமலைமட புடமனனான் வெகுளா. 92

வயமள்ளரி னிரிந்தோடிய முழுமக்களை வளையா
நயமின்றுமு னவிலவிற்படி கற்செக்கிடை நடுப
முயலும்பொழு தத்தெம்பெரு மானாருண முனையாப்
புயலுனறிய மொழியொன்றிது செவிசோகைப பகாவா. 93

நெறிதப்பிய நெறியுற்றவா க்ககப்படு நெறியை
யறிவுற்றழ காடுகுத லன்டுநம தகமும
வறிதிறபல வாயவினடொகு வடமுடபெற வினறிக்
குறிதப்பியு முயிர்தப்பற விரிந்தோவொ கோவே 94

மனுவின்னெறி தவறாதொழு குந்திணடிற்றன் மன்னா
முனிவெங்கள முனையும்பொழு தொனனாமுது கிடலும்
பிணையன்னவ ருயிர்வெளவுதல பிழையெனபது மறிவா
யினியென்னிவா தம்பாலென விழைவன சினம விண்மன. 95

கடிமாழா சொலியோவறு கடையோங்கிப் கிருபன்
கொடுமாவருள விடவன்னவா கொண்டாபெரு நகையெ
தடமாரெதி ராசாக்குள தையயாதிப் தகைகள
படிமீதெவா பாலுள்ளன வெனவிமதிப படுவா. 96

தாழாதெதி ராசன்மலர் ததையுமபத மிசையெ
வீழாவெமை யருள்கென்னலும் வீரகாஞ்ரு மணிபஞ்
சூழாவவ ரனைவோரகளுஞ் சுகமெயுற வென்று
முழாவிசை சீனையாதிக ன்ருவந்தெயளித திட்டா. 97

என்னாவீம் தென்னாவீம் தெல்லாமதத தினரு
முன்னாவீவா திருவேயுயர் திருவென்றுவந் துள்ள
மன்னாவீவ ரடியுயருவ ரெனயாவரு மகிழ்
மின்னாவீவ திருவைணவ மிகவாற்றடி போந்தார். 98

வேறு

இங்ஙனந் திருவை ணவபபெருக் கிலக்க
குடதசை யெங்கணும் பெருக்கி
மங்கள மலிசா ளக்கிரா மத்தின்
மற்றெழுந் தருளினார் சில்ல

திவகளங் ககலத திருடண ஸ்ரீ கெட்டுபார்
 ததுதினந் தென ஸ்சுருங் கிடலா
 டெங்கனி யிடுதெத திரமபெற்ற துறமென
 றினைந்துகண டெட்டுமொ ரிணில.

99

ஆதிரி லபன ஸ்சுசனை மிடைந்து
 மதன மிசை சனபுது ரனநன்
 மெதகு பரசு மெயினன மிகைசெ
 ரெதுகிர் மிசைபெழுந் தருளும
 வேதரா ராய னானவ கனவில
 விளவகுபு வேதிபாக கரசே
 யாதவ கிரியி னிலங்குந் கலியா
 ணத்திருத் திதகந்தென மெற்கில.

100

மணங்கமழ் மகிழ்நான றமபரத் தடவு
 மதனது தெனபுறத் தைய
 கணங்கொளுங் கருவண ணெடுமிழ் தரவின்
 னறவொழு கருங்கதிர பொதுளும
 வணங்குறுந் துளபம வளாநதுள தொன்றி
 னடிபொரு வளமிகப் பெருகுந்
 குணங்கொளு மதனுட குலவுறு மெம்பேர்
 கூறுவா நாரண னெனவே

101

திசுத்தருந் திருமண திருக்கலி யாண
 திசுத்ததின வடதிசை மிசையே
 யிகலுறு மெமதின ஸ்ராதியே முனன
 மேகிவெண டவின்ற கொணரா
 மிகுதா வதனை வமைத்தன னாகே
 மேவுதி யகழ்தொறும் பெருகும்
 பகலவன் குணபா லெழலுமப பசிய
 துழாயடிப் படர்கெனப் பணித்தான்.

102

துயிலுணர்ந் ததனை முதலிகட் குரைத்துத்
 தோமறு முதத்துட னயிலா
 ரயில கசுத்தரைய னுணையா னடவி
 யழித்தவ னுதியா பலரும்

பயின்றுடன் பாவிப் போதரப் படர்ந்து
 வேதட்ட கரணியிற் படரது
 செயிரநுந் துன்பத் தடிபறம் பற்றைச்
 செந்நதைத் தொழுதெழுந் தனரால்.

103

வலமுறச் சூழுவ தங்கரங் குவிபா
 வழங்கலும புரவலன் பரிமாற
 பலாகிளா கருவி கொணடுவன மீகர
 தகாவுற வகழ்தரப் பைம்பொன
 னிலஞ்சுமீரா விமானங் கடபுலன் காண
 வெடுததுமண புடைவெளி ட்டறந்
 மலரவ னுதித்த மலாந்நுட கொப்பூழ்
 மாமனு மதனகட பொலிந்தான

104

ஆயிரத் திருபத் தொன்றெனுஞ் சகாத்த
 மாம் வெகு தானிய வநுட
 மேயபங் குனிவெண பகக ட்டோழாந்
 திதிதனிந மீளிர புராப்பூசத்
 தாயமா மகளிர குரவைமுன னயாத்
 வாதிபஞ் சோதிமுன வழிததுந்
 தூயனைத் திருந ராயணன நனைந்
 தொழுதனா கண்டெடுத தடைவே.

105

தனதனைப் பொருவுந் தராபதி தனமுற
 றபனிய நவமணித் திரளின
 சினகரம் புதுபபித் தடுக்கலெ னிரை போற்
 றிகழபல மனைபணி செறியக
 கனமிகு மிருநான காசிய வருணத்
 தவாகளுங் களித்துறற டுகீறப
 நனிவளா நகரொன் றிழைத்தனர் நாரா
 யணபுர மெனும்பெயர் நணுக.

106

புனிதராம் பலரை வகைவகை யதனுட்
 குடிபுகப் புரிந்தகங் போககு
 நனிமிளிர திருமண் டிருக்கலி யாணப்
 பொய்கையி னகுவட மேல்பா

லினிதுநக காணு வெவாகருட வனைவா
 னிழைத்தனா பாஞ்சராத திரத்தின்
 புனைத்ரு வழங்கின புகழ்ச்சுரு தேவ
 ராசபட் டரினபொலி கரத்தான.

107

வேதனுட விழையா ராதன முழங்க
 வினமுர சரம்பையா நடிக்க
 கோதரப பனுவித தருடகடன மாற
 ன நுளிய கொழுந்தமிழ் மறையுண
 மெதகு மொருநா யசுமெறுந திருவாய
 மொழியினை மீளிரதர விசையா
 வாதரம பெருக வவனுறைந தனரா
 லனைவருட விடலெடுத்த துரைப்ப

108

வேறு

இன்னணம னேகபக லெபதவெதி மனனா
 முனனிரகு நாதனயா பூசனைமு கருது
 மினனுவிழ வுண்ணுதிரு விககிரக மேவார்
 மனனுதிரு வுள்ளனனி மங்கியுறு காலே.

109

ஒரிரவி னெண்கனவி னுழிமுத னாதன
 சீர்கெழுமு. டிலலியரை யனடனைசெ நிற்கே
 நீரவனெ முந்தெமையு நேர்ந்துகொணா கென்ன
 நாகுளமு வந்தனாவி பித்தநய நமபின.

110

மற்றுடனெ முந்துதம மாண்படியர் வெள்ளஞ்
 சுற்றவிரா ருயிரவா சோதிவடி வெனனக
 கொற்றமொடு சேனெறிக டந்துகுறு கக்கண்
 பெற்றவய வாகுதுருக கனமன முலைந்தே.

111

ஆனைநிறை தானைவல மம்பியவ லங்கொண
 டேனைநில மனனவர்க ளேவரையும் வென்றே
 யூனமற மணமுழுதொ ருங்குபுரந் துள்ளே
 மானமொடெ தீர்த்திமோர மாற்றலரு மின்றே.

112

வங்கெடு வாரிதிபு ரண்டுவர லெனன
 விக்ரெழுபெ ரும்படையு மெப்பொழில் தாமோ
 சங்கமில் கஞ்சமில் சாற்றுமுர சினறே
 துங்கமறை வாணர்களின் ரெகுதியுறழ கிறகும்.

113

எல்லவரும் விலகெறி மட்டுந் திடைந்தோ
 ரெல்லவரு மாரணம் சைகந்மே லவாயா
 ரெல்லவரு நானெறிப் பங்குமன முள்ளா
 ரெல்லவரும வணவரை தீந் தந்த ணகத்தோர் 114

சுற்றுமலை நாடபெண்ணி சொன்னமல் போலோ
 நறவர தற்குந் வடபொட்டி கிப்பா
 மற்றவரை வாகுமுடி மன்னுநெறி காடநிக
 கொற்றமுது மாரியகு ருக்களிவ ராமே. 115

என்னமன முன்னுபுவி பம்பெருகு மன்ன
 பொன்னினுபா மேலகம்பொ டுந் திதற் பொழித்
 றென்னெறிது லககெழு தூயாபல குழ
 வனவன ருஞ்சுவை பகவகுமும் னூரால். 116

ஓயயெனம் லேசசபதி யுற்றெதிர வாகுந்
 துயமணி யாதனம ளிததுமகிழ் தூங்கச
 செய்யவுறு செம்மைபல செபதுவுபா சேயிர்
 பொய்யொழியு தம்பனித் பூம்பெது வென்றான. 117

வேறு

என்னலுங் குருவிறை யேந்தல வாழ்சின்
 றன்னமுந் தவறுறுக கொலும வாழ்சின்
 மன்னுறு கிளைஞரும் வாழி வாழ்சின்
 கொன்னவில் கூரவே ல்றமுட வாழ்கவே. 118

மறங்களைத் தறம்பொலி மாட்சித் தட்டெறி
 திறம்புறப புரப்பது தெரிந்து பூண்டவ
 ருறங்கினு முறங்கிடா தொளிநு மாணையாற
 புறம்படு நவையெலாம் புதைபு மெனபரால். 119

அனையசெந் தனிப்புயத் தமல மன்னவன்
 வனைகழல் வலியின்மண முழுதும் வாழுமா
 னினைவுறு கடவுளந் நிமலன மேலுறு
 மெனவிரி கலைஞரும் விரும்புவா ரரோ. 120

கற்புறு மகளிராதங் கண்ணென கூரயில்
 பொற்புறுங் குறிதனிற் புகுநது பாய்வது
 நிறபது மழைபெய நிலஞ்ச ரப்பது
 மற்புறு மவரதி னுட்சி பென்பரால். 121

தகையவை தண்படுத்த தகைக்குக் கேளவனை
வகைபெருக காண்டாழ வலத்தென்பதான
முகையலாத் தீமெளி முசுபா லீயாப
நகையினிற் கணகுறா னசைந்திங் கெழ்ததாம்.

122

பூவெலாட பொறுறற புக்குத் துவிடெனு
மேவலாத் தகைபல மீடைந்த தொண்டநா
டேவெலாட பணிகொளு மெழிதகை விலவீனு
யாவல யாழுறை யரிய நாடுகாண

123

இலக்குவ ஸ்ரீயென விசைப்ப ரேமமையே
புலக்குற வருடபொருள பொலியப் போறுறவேன்
நலக்குறு மீவரெலா நமது சீடரென
றிலக்கண மமைவுற வியபப் ஓரோ.

124

யவனமா பூபதி யாவுங் கேட்டலா
நவையறு திருவுடற பொலிவு ராமக
ளவிராந்ரு மீயவாக கிணைய யாவுவகண
வேகையிற கிளாநதன னுரைத்தன மேயினான்.

125

அளப்பரும பகடுடை யரிய மாதவ
ருளப்படுங் குருவிறை யொளிய வானகொடு
முளைப்புறு புறப்பகை முரிய வாட்டுமீவ
வளப்படு மரசரின் வலியொர் வனமையோ.

126

ஞானமான் தானையி னலிபு முட்பகை
தானிரிந் தொழிதரத் தகர்த்து மீளகிலா
வானமா முரைப்பரு வாழ்வு தந்தருள
கோனெனத் துலங்குரின் குணத்துக கீடெவன்.

127

என்றன பலவிசைத் தெவாகுங் கேளிராதும
பொன்திரு வுளமிவட் புரிந்த தேதுகொல்
எனறவப் பயன்றனி னெதுவெ னுந் தரற
கொன்று பட் ளெனஃது ரைக்க வென்றனன்.

128

ஆழியா யரியவ தரிப்பொ ரைந்த னுண
மாழையா மருசசையு மொன்று மற்றத
னுழுறு படிவமொன் றுளதுன் பாலதே
வாழ்வுற வெமக்கினி வழங்கு கென்றனர்.

129

கேட்டன னடைபல ருடவங்கிண டொளிர்
வாடடிப லவனிபன் வரைவின நப்பொளிந்
தீட்டுபல படிவமே செறிதத் சாலையைக்
காட்டினன கொள்கெனக் கருத்துட கொண்டரோ. 130

அளவறு கோடியா மவைகண் முற்று நன
கிளவலா முனிவரு மீனரது நாடிய
களைகணு மெதுகிப் பரணை காண்கிலா
துளைவுற வுளமவ ணுரைவாக் கணி பின். 131

எமதிறை யிவணிலை பென்ன வளாறு
மமுதெனு மொழியினு ளரைநன களரி
னமைவுறு பவனமு ளொதொன ந் மெனக்
கமையொடு மவரிவா கருத்துட பொங்கியே 132

காவலற் குறுகியெங் கடவுள் காசினி
யாவலிற் புரந்துவா ழுரையாக கேட்பை
பூவையைப் பொருவுநின் சுதைபின் பாங்கி
னோவறத் திகழுமென றுணராதெ னெனநனா. 133

வேறு

வேதபாகி யத்துருக்க வேந்தனின் முறுவலசெய்
தாதிநாய கன்னெழுநது மங்கிருந் தடைதரக்
கோதொழிந்த குணமலிந்த கொள்கைப் பரபுகை
நோதினு னவர்க்குயர்ந்த வொணமை வீறு மாற்றோ 134

நன்றெனப் புகனறெழுந்து நனமுனிக் கிறைவநு
குன்றெடுத்த கோவலன வழுத்துமரத் தாயின்
மன்றலங் கருத்திருத்தி மூலமந்தி ரம்புகன்
றென்றனைப் புரக்கமன்றி லெழுகவென் றிரந்தனர். 135

அழுங்குமானை காத்தவைய னைவர்கொண்ட பைங்கிளி
தொழுங்கணத் தளித்தவையன் றாயவம்ப ரீடனமுன்
புழுங்குவெய்ய முனியினுய்ந்து போகுமைய னெங்குரு
வழங்கிரந்து வார்த்தையே றுளத்துணைத்து மற்றரோ. 136

பொன்னரிசு சிலம்பொலிப்ப வன்முதுது போயதும்
மன்னுமன்னும் விண்ணுமொன்றி நன்றளந்து கொண்டதுங்.
துன்னுமா மருதிறத் தவழ்ந்துதுய்யம் செய்தது
யின்னதன்மை யாயதா ளெடுத்துவைத் தெழுந்தியே. 137

ஐயெனப் படாந்திராம னனுசனா மடித்தலன்
செய்யதா யமாந்தசெய்கை செயயகோல னுதியோர்
மெய்யதா புணாநதுமெயம் மயிரப் புளக மேவநந்
துயயவாரி யனபகட்டை யேவியந்து தொழுதனா. 138

தானயானை மன்னவன் தகைவிழைந்த வாரியாக
கானமான முழுநிழைத் திராமநேய ரையு மளித
தேனையோரு மென்றநனமை யெயுமா றிழைத்திடும
வானநாயக னுறுசிறப்பு மளநதுசெல்ல விட்டனன், 139

வநதுதவ குறங்கிருந்த வானவணங்கு மையனை
நந்திருப் பொல்கந்தசெல்ல நந்தனுவென றுணைநரு
மெந்தமாரி யருமெழுந் தருளவிழைத் தகனறன
நந்தவூரை யடுதுருக்க ரியலபுணாநது விரைவினே, 140

வேறு

வீயா வெயய பவககடனை கோடே யுபதது விளங்கு மலா
வீயா ரந்தா ளிலக்குவமா முனிக ளிங்கே விலகியபினை
தோயாவினசெவ வரிகளபல துலங்குமசேலேய விழிமகரு
ந்யாவினிய துயிலெழுந்த நெடுமாலருகே நேடினளால். 141

அந்தத் திருநா ராயணனற னனுச மாய வழ்கிரியை
கந்தக குழலா ளருத்திமிகக் கவகுன முழுது முயங்குகுநர்
தெந்தப் பகலுவ கண்டியிலா விரவி படுகா லெழுந்தனைவா
ளந்தப் பொழுதும் விழித்தயலி லவனைக் காணு தயாவுறவே. 142

உழையோர் தம்மை யுயா பாவை யொழிந்த தனமை யுரைமினெனக்
கழையே புரையுந் கருந்தோளி பயந்தோ னின்னைக் கண்டிரந்த
மழையே யொருமா மறையவனுக் களித்தா னெனன வவர்மறுகிக்
குழையே தடவுங் கூவிழியாள குரைபொற் கழலான றனைக்குறுகா. 143

ஐயே யென்ற னுயிரப்பாவை யாருக் களித்தா யதுவினறிப் [ருதாய்
பொய்யே யினியா னுயிரபொறுததல பொய்த்தாள புதலவி யெனக்க
மெய்யே பாவை யளிக்கலையென் மேலாமுயிரே வழங்கினையென்
செய்கே னென்ற ஶ்ளந்தனிரா ரகடு செங்கை யதுக்கினளால். 144

தந்திக் கோடுந் தளருமுலைத் தையன் மாறறந் தனிலரையன்
சுந்தித் தடையாா சிதைவயவர் சில்லோரா தம்மை விளித்ததுடன்
ரந்தப் புவிவா முமார்திர ளிரிய விழைத்தம் பொன்னுருவை
யிரதக் கணமே கொணர்திரொன விசைத்தா னவருந் கிளர்ந்தனரால். 145

திரையிற்போகுகித திகடரைமெற் றொ ரிததுப படரும் பரவையென
வரைவிற்படரும் வயப்படைபென வருகை புணராத குருவிறையும்
விரையச செலலு மதா பிழா வெருள பெழுந்தோ பாணருறை
கறையற் றகலுஞ் சேரிய்கடைக கலந்தா கழுமுந் திரையுடனே. 146

அந்தச சேரியுறைபடலா ருந் துமி ரவாதிரளா
முந்தச செயத திருவினையான முனையா நான முனிவிரவ
நிர்தப் பறைய ருபவெழுந்தா றென்றே பவரை பனநிரவி
னெந்தப் புறையு மினறயலி லெருந்தா காவ லெழைத் தடவே. 147

ககிருங் கிழைக் கடன முனக்கக கமமுட புலவா வேறகரத்தி
னதிருங் குரலி னெம்பெருமா னுடே தந்தா மனவரைபுந்
துதியும புரிந்து சூழ்போகி சொல்லு மெயரை உவ கழுவும
பிதிரும பொன்பா யருவிமெது வரைபெ பெணிபு புகவித்தார். 148

அனந்தன் பவகா மாரியரவ வைந்தா மவாசெய் பருநலகிக
நிலந்தன் னிதையின றிணையெனவே நிலவுந் திருவுள னகமகிதா
முனநதொல் விரவி குலமுதலவன முன்னி வழுத்தரு செல்லையின்
மனந்தன் னுடனே திருநாரா யணமுன மாடெ யெருவித்தே. 149

ஆதி நூலின் வழிபிறழாப் பிரதிட டைபன காழறு விக்குக
கோதில விழவும் வானவருங் குழுமு மாறு குந்தத்தடா
மாதம் பக்கம தினம் வருட மலிய விழைககுஞ் சிறப்பெவையு
மீதி லென்றற நீகமுடவணம் படியும் மினிர வருளினரால். 150

காணு வுதவிக் கண்டிழைத்த கருதும பாணர்க் கவணென்று
மேணா சிறப்பொன் றுணடுதொறுந் திருநா ரணன்ற நெழில விழிவிற
பூணு மகிழப் பொன்னருளசெய துலகப் பொருட்புகழ்வுடனச
சேணா சுகரிச சிகைத்திருநா ரணமா புரத்தே திகழ்ந்தனரே. 151

வேறு

ஈங்கிது நிறக வெம்பெரு மானாத் தொடரந் தேதும்
வீங்குறு தோளா விற்படை யாளர் விறல வீரா
பாங்குறு மந்தப் பாகவதாபோம பழகாணு
ரேங்கின ருளள மெங்கு முழன் றுரினோப புறறு. 152

மீண்டனர் மற்றும் மேவினர் தமமு றிறைவர்க்கண்
டாண்டகை யேயவ் வந்தனர் போமா றறிவின்றே
தேண்டின மெங்குந் திண்மை யழிந்தே திருமுற்றேம்
பூண்டிகழ் மார்பா வெமமுரை பொய்ப்பன் றருளகென்றார். 153

பொலனொளிர் கொங்கை மின்னிடையானப் பொருவார சொல
 லென்னு மடும வே ளென்ற வெம்பி யினி யந்த
 வென்னுயிர வாழும பொன்னுயி ராய வெழினுதன்
 பொன்னுரு வென்றே புலனு வ தன்றிப் புவிவாழேன். 154

தாமரை யின்பு பாசடை மாணு மிழி ரெய்யுங்
 காமரு செங்கே ழந்தவா வாயுங் கதிர் வீசும
 பூமரு பித வாடையு மொன்றிப் பொலியந்த
 வாடன னன்றே யானுயிர வாழும மணவானன். 155

எனனை யுயிர்த்த மன்னவ வொன்று மினையாமே
 யனனை யினின்றும புகக்க மேவுமவருயக்கும்
 மனனிய சிரி னெனனையு மந்த மலையுப்பாய்
 எனனவு மாவத் தின்பவன் றுளமே லிறைஞ் சிட்டான். 156

கந்தடு செம்பொற் கிம்புரி கோட்டுக் களிற் றன்னு
 னிரதிரை யனனு ளினனுரை கோளா ன்றுமபூதிற்
 சிந்தை மகிழ்ந்தே சோபல செயதச சின வேற்கட
 பைந்தொடியானைப் பறபல வேமத் தொடு விட்டான். 157

மைம்முகின் மாணங் கைம்மலை மீதின் முரசாரப்ப
 வெம்முனை வேலா ரெண்ணிலா சூழ விரைந தேகிப்
 பொன் மலை போலு மமமலை புச்சிப் பொலிந் தோங்குஞ்
 செம்மலா மங்கை சேருந் நாதன மருங்கெய்தி 158

வெள்ளிய தந்தத் துள்ளிபிழைத்தே விலை யோரா
 தொள்ளொளி காலுந் தண்டுகை நினறே யொருவிப்போந்
 தளஞறு பந்தி யினமணி யாழு நிலயக்குட்
 பொன்னென வேபுக கங்குள யாரும புதிதெய்த. 159

நின்ற திருக்கோ லன்றிரு நாரா யண னேரில
 பொன்றி கழின்பூந் தாளினை நாபபண பொனின் மின்னு
 நன்றுறு தெய்வத் தின்னுரு வோடு நனிந்தது
 டொன்றி யிலங்கும மின்னென வாங்கே யொளிர்குற்றாள். 160

கண்டன ராரும் கையினை கூம்புந் தலைபேறக்
 கொண்டி வளந்தக் கோகனகத்துக் கொடியின்னே
 பண்டென விர்தக் கொண்டலின் வண்ணன பதமுற்று
 பெய்ந்திசை யுபவா னிங்கினி யென்றே யிரைந்திட்டார். 161

மாடு பட்டிதொட மருமட னெக் மதவோத
தோடு மல்கத தொனாக ரணம், துருககன பால
பாடு கிடந்த பைங்குளி பாடன பகடெல்லா
மாடலை வனமிக காய விற்ப்பு தடைந்தனநே. 162

செமமல ரானே பெமமனை செமப வவதூர
மமமமு னென்ன வுழந்த ரொனபென நகமபொங்கி
நன்மல சூடே நாரைக ளண்ட மெனநாடி
மமமரி னின்ற வாலவளை முத்தத தடைவைகுட 163

பல்வள மாரும பள்ள வடலசூழ பதிபு
செலவ மனைகரு செர வவடசுச செலவிட்டான
மலவரை மாபன மஞ்ச சூழங்கா னிகமொன்ன
நல்வரை நாடாக கன்னது தொலலை நடையனநே. 164

பின்னெதி ராசா பறப கிரிககண் பெருகுற்ற
பன்னரு புத்தச சங்க மிரிந்து படவென்று
பொன்னகா நாடும யாதவ சைலம் பொலிவுற்ற
வென்னரு நாரண னின் னடி கண்டே யிருந்திட்டார். 165

சருக்கம் 25.

மண்முதற பூதமாய் மலரவன் னரணமுன
விண்முதற நேவராய் விளங்குமன ருமரைத
தண்மலர்க கண்ண நின் ருளடைந் துறுமெமைப்
புண்மனத தடைவுறு துபவுரப போற்றுவாய். 1

எம்பெரு மானாவ வெதுவரைத் தலைச்சைத
தம்பெருந் தரிசனாத் தமவளாத தமையவிங்
கமபெருங் கூரமா ராழுவா னரசவை
முன்பு சென் ருயதும் மொழிசுவா மங்கிரோ. 2

நீத்தவர் வேடமாய நிருபனமாட் டடைந்தவ
ரோததும் பனுவலா னேனறவ ரெவர்களுந்
தோற்றிரிந் தொழிதரத் தொடுத்துவா தசசமர்
பார்த்ததண் ணறிவினா பரவவே வேறலும். 3

நஞ்சிவாத் பாதாம் நாத்தியென் றெருமுறி
யஞ்சுவே லரையனங் கெழுதியத் தோட்டி னுன்
றுஞ்செலுங் கையெழுத் திகைநீர் நொய்தினென்
றுஞ்சலின், றெழிசுவா னுதறியங் குளறினன். 4

உரமுளா ருதினுழைத் துரோணமத் தித்ததப
பாமெனுட்பணபுறங் கைபெழுத் திட்டதும்
முரணுநச சிபிப ராமுக றுடுமென
வரனதும் வாரிததைப்பான நடினிலா தறைஞுவான்.

5

கண்டக ிவாகளின் கணகளைக் களைகெனத்
துண்டிவல லெபெரு நம்பியின றுணைமலா -
கண்டமைக களைதலுங் கடுகியாழ் வானசினங்
கொண்டுக்கொ டுநெறிக் கொற்றவா கொடிபால.

6

பாவிகட சூயருந்ற பாரததவிவ விழிகளை
மேவுந்ற னீனாடிபா னேவிநிப பேனெனுப
பூவிய வ் விழிகளைப் பொள்ளெனப் போககினுர்
திவியத் திருவக்க கணமிதத் திகழவுளார.

7

இருவருங் கண்ணிழர் தெழிலரங்கம் படிச
தருளுகா நெறியினம் பிகளுமிக் கரணதபான்
பொருவரும் பரமபதம் புருதலுங் கூரேச
ருருகிமற் றவாதமக் குறுகடன புரிந்தரோ.

8

வெணசதை தீற்றிமேல விளங்குமா டநகிறை
தண்புனற் கோயிலபுகுகடிபவர் தாந்தொழப்
புண்களின் நெனினு நோ பொலிபுமா ஞானமாங்
கண்களா லடையவுங் கண்டுவந் துறைந்தனர்.

9

அனநிழல கண்டரும் பெடையுமரீ பகல்கெஞ்ச்
சினவிலே றுளதுணக் கென்றனைச சோகிலா
யெனுமதைத் தேற்றியின சிறகரா லேதழுஉம்
புனலவய லரங்கின் நேகிலா போகியே

10

ஆழுவா னம்பியா ரடைவெலா மறைதலும்
வாழுவா வாழ்வெனும் பூதவூ வளாலகேட்
டேழையே மாயினே மினியென வெம்பியே
மாழ்கினு ரெம்புயம் மறறெழிந் தனவென.

11

கனரெழிந் துழலுகற் ருவெனக் கலங்கினுர்
பின்றையவா தீனமாய்க் கூரமன்னுயினும்
பொன்றிடா துய்ந்தாரே பெயன்றுதம் புந்தியா
னன்றுதே நெய்தினுர் நலமுறுங் கேண்மையார்.

12

ரம்பிகஞ்ச சணண பரிபாண ரங்கி ஐத்குது
வெம்புற வாழ்வான தனைதேந்நிட வேணி மெனனு
வும்பாக குபாத சிறியாண்டனை போர்ந்து விட்டா
செம்பொற் சிகரி யாவகத்தவா சென்று சோரதா. 13

சென்றங்க னுழவான் தனைதேந்நிடச் செய்பவ வேலை
மின்றற்கு வேலச செனிகண்ட மிகபு முத்தே
பொன்றவகொ ழிந்தா னென்பபொத்தவா போற்ற லாண்டான்
கன்றுங்க லியிப படிவிண்டது காண வென்று 14

ஆமமங்கி யமமா னுடனாடமைத தென்னி னுரின
கமமென் டலரைந தருதின னண்ட ராடே
பொமமன் முடிபொங் கெதுமாவரைப போரது னுதா
செமமன மகிழ வபடனபடை செய்பி னுடல 15

ஒண்டார் தமக்கு முறுகணசகி யாத வனனா
கண்டாங் கவனசா லுளம்பொங்கினா காசி னிக்க
னுண்டா மெவாககு மினி யோமபடை பென்று கோயி
லண்டா வரங்க ளடிகாண விழைந்து மனனே 16

பொன்னன மகனமுன பொலியசசெயும் சிங்கன தாளு
மின்னுந் திருக்கா ருரநாரணன் மிக்க தாளுங்
கொன்னென்று செலவப் பிளையின்மலா கொண்டதாளு
மன்னும படிதஞ் சிரநன்கு வணங்கி மற்றும 17

தீரத்தப பிரசா தமுமேன்று மற்றுஞ் சுற்ற
மேததற் குரிய முதலித்திர னோடு மெகப
போததுப் புகுது மெனவோதிய பினன ரனபிற
பார்த்துச் சிலரின் முகபங்கயம பண்பி னனபே. 18

திருநா ரணற்கிங் கருந்தொண்டுகள செயமமி னென்ன
வுருகா விதய மவாதும்மடி பென்னு மொண்பூ
மருவா திறையு மகலேமென மற்றி றைஞ்சப
பரிவாற் சிலையிற் றமைப்போலொரு பாவை யாற்றி. 19

தஞ்சத்தி தன்னை யதிலுட்டி யவர்க்க ளித்து
முஞ்சிப படிவத தொழுகுமெனவோதி யாற்றி
மஞ்சுற்ற கூட மலையன்ன தகன்று போகிக்
கஞ்சத்தி தனங்கள் படுநீரவயற் கோயில கண்டா. 20

ஆண்டாக கிடையி லெழுமாயிரங் கண்ண னாகத்
தொண்டாக கிடையிற் குருவந்தன ரென்று சொல்லப்
பண்டைப் பரிப பதிபுறநவா பத்தி யோடு
கொண்டிற் தெரிந்தாரா னிறைபொற்குடங் கூர்ந்த யாவும். 21

உரநா எருங்கா னகம போயவ யோத்தி மன்ன
பிள்ளா வரவந நகாபொங்குப் பெற்றி பென்ன
வுன்ன வுவகை யோடுமன்னவ ரோன்றி பெத்தப்
பொன்ன ரங்கம புதுத்தாபுகழ் பூப்ப மன்னே. 22

நானு மணிபாடி கருப்பக்கிர கத்து னுறும்
பானு நனநத் துறமேனியிற் பள்ளி கொள்ளு
நின்று மைங்கொண்ட னேமபுய தோர்த் பாதந்
தானு தரமா மென வீழ்ந்து பணிந்து மற்றும். 23

கோடாத கோலா ரொருபஞ்சவாக் கொத்த தூதாயக்
கோடாத வன விண்குளிராவெணமதி யம்ப கருது
வீடாத வாமா விரையாரா மல ராரு மந்த்
வீடாத வாவும் விரகுளளதற் கெங்கு மென்றும். 24

முறந்த் துறந்த முனிவாககருண மூதத்தி ிறப்பொன்
முறந்த் துறந்த முழுமாமணி யேனு மாவேன்
கறந்த் துறந்த் ரும வீட்டுங் காத னனக
கறந்த் துறந்தன மலர்ச்சேவடி கண்ட வெறகே 25

கண்ணு நலங்க றுளபத்தொடைக் கார ரங்க
கண்ணு நலங்கு முனக காங்கொலென றைய காணெங்
கண்ணு நலங்கண் டியில வாபருட காத வேழக
கண்ணு நலங்கண் டிருமபுளளிறைக் கந்த் ரத்தே. 26

வேதங்க ளாதி விரிநூல்பல கற்றும் மற்ற
வேதங்க ளாட நலையாவை விண்டு நன்குப்
வேதங்க ளாவி னிறத்தைய நினவெம பதப்பூ
வேதங்க ளாவி யுபுமாறென வேண்டி டாக்கே. 27

என்றின் னவாய வெணுதற்கருந் தன்மை யெல்லா
நன றுனனி யேத்தி யவனினைரு ணண்ணி மற்றுங்
குணநன்ன செயய குணங்கூர முதித்த வையன்
பொனறங்கு மாளி கையினூடுந் நொநது புக்கார். 28

பேறு

புக்கங் கன்னவா பொன்னி னனமுகத்
துக்கங் கண்டிரு தோன்று கண்களு
முக்கங் கேட்க வொண்ணு ம்பபுவி
பக்கங் குல்லென வென்று மாய்கோ. 29

ஐயா வெற்குள மாழ்சி யங்கெழுந்
தெய்தா வின்னலு மெய்தி மெய்ததனீர்
பொய்யா ரீக்கலி மென்ற மெய்ததலின்
மெய்யா ரோபட ரெய்தன மெய்தமே. 30

மண்ணெங் குடி முய மறறெழுந்து நீர்
விண்ணெங் குமபுகழ் வெயத வென்றக
கண்ணெங் சூந்தவி காண லாடையுன
கண்ணெங் குஞ்சொல விணி கன்றனீர். 31

மின்னே நிவவுடல கொண்டு மெய்தநூஉம்
பொன்னேர் புந்தியா துமமி னோடுகுவா
மன்னே யுள்ள முவந்து மன்னுவீர்
முன்னே யென்று மொழிந்து தேற்றினார். 32

தேறு வன்னவ ரைய செயவினை
வீரார் மூவாக னேலுப விவாவோ
பேறு மென்றது பேணி யுணபதே
யாறு மென்ப தறிந்து வீரகளா. 33

எம்பே ருகிய நீவி ரேயினி
தம்பே ரம்புவி மேல லங்கிடி
எம்பேர் கண்டிரு வாளை ரெண்டரோ
மின்பே யெய்தி யிருத்து மென்றரோ. 34

ஆனந் தக்கணீர் வார வாரியர்
வானம் வாழ வணங்கு தாடொழ
மானந் தன்னொடு மற்று கந்தகன்
ஆனம் போமட முற்று றைந்தனர்.

வேறு

அக்கன மரங்கர தனனி லத்திப மனமென சாற்றிற்
கெட்களின் மாற்றுகை பெற்றிற்ரு ககர் கினறும்
பொவ்ருடன கொதிபொ கற்குப் பொருத்திடப் புயல்கண மினனி
னெககறும கலகது பெயய மெம்பெரு மாறு ரெணனி. 36

விபவபெ பொன்ற தாமோ விக்கி கமதை யாற்றாத்
தபுதின் மறைநா லெபி ரதிட்டைடக தகவி னுற்றி
யபபவே தாத் ராத முனிகளி னுரையின வண்ணஞ்
சுபமுட வெவரு மரத விசுவினைத் துலங்கச செயதார. 37

பின் பெருங் கூரத் தாதுவா னடிகளிற் பெருகும செயய
வன்புறத் திருந் ரகதத் திருந் ராதுவா மீதே
முனபுசெட மதூர வாககா முனபுருட பனுவ லாந்த
வினபுசெய பொருந்ரு செடபு னொன்றதை பீரை தாககி. 38

ரககதன் பொருளை மெல்லா முடைமவா விடப் மெயதப்
பாங்கினா நூற்றந் தாதி மென்றரும பனுவ லாககி
யாககதை யவாந் தாளி லீட்டிற்றைஞ் சிடலு மனனா
தாக்கடைக் கணிபபு மினறி வெறுப்பொடு தவிாபப் மறறும் 39

முதலிக் ளவரின் பாத் முனர்பை முடியிற் சோததி
யிதமுற விறைஞ்சி யையன் மீரிதை யிககக் லாமோ
முதமுற முன்பு ராத முனிகளுக் கிணையின் மாறன
மதுமல் பிரபந் தத்தை மனமுடப் புகட்டுங் காலே 40

இலக்குவ முனிக ளெனபா ரின்னினி யுதிபப் ரனனா
புலக்குறம் படிவ மின்ன தனமையாயப் பொலியு மென்னு
நலக்குறம் பொருளை பனறு நவினறிடும பொலிக் வென்னும்
விளக்கரு மெவாக்கும பாவி னிலங்கிட விளக்கங் காடபு. 41

அவாதிரத் துதிக்குஞ் செய்ய பனுவலுஞ் சிவணி யாரு
மிவாதமிழ் மறைபு நாலா யிரமெனக் குலவு மென்று
மவிாதர வருளிச செயதா ரெனபது மடிகன் கேட்டு
மெவாகளு மிசைபப் ரீதோர மரமென விநந்தாரனறே. 42

இன்னண நிகழும் வேலை யருச்சக முகமா யேழு
மன்னிய மதிள ருங்கன மாறனமுன் னளித்த வண்ணந்
துன்னுக் விதுவுமந்தத் தமிழ்மறை துலங்க வென்னப்
பன்னக் பதியின் பங்கார பரிவுட னகத்துட் கொள்ளா. 43

மற்றதை யென்பா வீறு மணந்திட வியைத்து நான்கா
யுறவின் பிரபர தங்க ஞபாதரு கவிக ளாலும்
கற்றவர் புகழ் நாலா பிரமேன கவின் மாடி
யெற்றிக ழியற்பா வேதக முதனாக கருளி மென்றும் 44

திருவிழ வதனை நன்கு ரீபாஷித திகழ வாந்
யிருமையே பல்லாண் டென்று மங்களா சாச னஞ்செய்
தருளலுங் கண்டு பிள்ளா னுக்கெழுந் தருளி மருரு
சருவதே சதசா காலே யெனுமதைச் சாந்நிப பினனும். 45

கண்டிரா மாது சாய திவவியாந் ஞாவென னுள்ளங்
கொண்டரு முதலி யாண்டான கூடுபெய பெருமா னருட
பண்டுசி மன்சி ரங்க சரியமது பதர வாமென
றண்டாநா யகனைப் போற்ற வங்குளா ரிடைநுசி நின்றே 46

கற்புறம் பிரபந் தங்கண் முடிவிலிக் கவின்செய ழுன்றம்
பொறபுணமங் களங்கள் போர்ப்ப டிகரு னெனவும் வந்தத
வறபுட னவரு மாங்கே மருநியு ருதவா நெல்லாந்
சொறபெரு கரங்கர தனனிந் சொல்ப்புந் துவி னூரல். 47

வேறு

இவவண்ண மியற்றுபுநன் கிசைத்தங் குள்ளார்க்
கெழிறிருவத் தியயனமாச் சிறப்புகு செயயச
செவவண்ணத திருமலாமாக களிநு மாயக்குரு
செந்நெலினுள் வளருசெழுந் பண்கூழ் போய
வெவ்வெண்ணத தவர்களுநன கெடுத்தபு போற்று
மெழிறகுருகைக கெழுநதருளிப் பொலிந்து நின்ற
மைவண்ணத் தண்ணிலையும் வகுள மாலை
மாறனைபு மறைமலர்த்தாள வணங்கி மன்கே. 48

முககனியின் சுவையிரியுந் தமிழ்வே தத்தை
முதலிகளி னிருந்தாரா யமையத் தன்னா
தொக்கமலர் முகநொக்கித் துயேரா கேளிர்
தொலையிகரத வாழ்வார்கட் டொருதி தன்னுண்
மிக்கபராங் குசர்விடய மிளிறு மாதா
பிதாவென்னுஞ் சுலோகமதை மிழற்றி முன்னர்
தக்கபிர பந்தமதன் பிறகே யோதிந்
றகையறுமாழ் வாரையெலாம வழுத்தந் கிடாம. 49

எனவருநாப பன்னாநக கெழுநது கூடபு
 ம்ருகாதெனா டாழ்வாக ளொருகோ வைககுண்
 மினவறாது சஞ்சரசச வெணுஞ்சுவலா கத்தின
 மடைதரிப்பா சித்திபவென பதைபஞ் சாற்ற
 வ்னிமருள வேண்டிமென வவரு மாகி
 லககுமிநா தமாதா பூக மென்னுந்
 தனியனெலா முறைபினமுனஞ் சாற்றுகென்று
 தாமருளி மீண்டரங்க மணந்தா மறறும்.

50

நககொழுக மலைமடி திருநாமேனற
 ரென்றுபினனை மலைமடி யிசைப்பக கேளா
 வாங்கவர்க்குச் சனாபபரிபா லனமுன னாற்றி
 யனந்திறு வாடொளி வேங்கடத்தெ பெய்திப்
 பாங்குபெடிக கலியகத்திற பரவந் தூட்டிர்
 பருப்பதத்தி னிடையிலகுட பரந்தா மன்றன்
 நேங்கொலிந்த திருவுருவைத் தெரிசித்த தாயன்
 நிருவுருவை மிடைந்தனரங் குறையுங் காலை.

51

திகழுதிருச சித்திரகூடத்தை பொன்னு
 ரீதரசம யத்தவாகள சிதைத்தா ரென்னு
 கிகழுமதைச செவியுறவ கிலகுத் திலலைந்
 கொன்த ராசனெனு நெடிய மாலைப
 புகழுதிரு மலைபடிமுன பொய்ச செயது
 புரையறுமாழ் வாகளெலாம் புகலற கெட்டா
 மகிழுதிரு வேங்கடமா மலையே கண்டு
 மறநிறைஞ்ச வமையுமென விழைந்த வாற்றால்.

52

ஆண்டமெலா முயிரத்தனிககு மன்னை யாகு
 மழுக்குடி யிருந்துமகி ழாண்டா ளோடும்
 பண்டைமறைபு பயன்விககு மாழ்வா^{ரேனை}
 யாரியர்க ளனைவரையும் பொலிவித் தாங்கே
 மண்டலமு முய்வணுமத் தியயனச சாறு
 மாடுகென நியமித்தே மலைவா முப்பன்
 புண்டரிக நிகரடியைத் தொழுது மீளாப
 புண்ணியத்தி னுறையுளெனும் கக்கி புக்கார்.

53

வேறு

வான நாடரும் விழைதரும் வளம்பதி மதனுட்
போன மாதவர் புரைதபுவ கூரவா ரீயனைத்
தேன வாங்குலலைத் தெரியலான வரதனை விழிவேட்
டான வன்னவன நவமவனை கெனவருள செயதார. 54

வரத ராசனின் நவமென வழங்கித் மதனுள்
விரத சிலருண ணையனமே யருள்கென வேண்டப்
பரர நெதுயர் பாககொண்ப பண்பெதிக் கிறைவா
பரத வித்துள மலமர வருந்தினா பரிவால் 55

இன்பு நககணை யிபைபற் வரிக்கென வென்றே
வன்பு நககணை விடுத்தகக கண்ணையே வரித்தா
நனபு நபபுவி நசைசகலீ ரிழந்தனி ரென்னுத
துன்பு நத்திக முறிஞருந் துணைக்கரவ குவித்தே 56

நேர லாரகளுட் புகழ்திட நிலவுறு மடிக்கே
ளார லாமெனி லகவிழி புறக்கணு மாகும்
பாரெ லாமபர வுமககிது பழுதறத தெரிந்து
நீர லாதவென் நிலைகொள டிகழத்தின்ரெனவே. 57

ஆனை மாமலைத் தலையொளி ரபன மகத் தழகன
மேனி யாரந்ததின் மிக மிளிர் முழுமணிப் பணிக்
ளான யாவையு மிதுவிது வெனக்கரஞ் சுட்டி
யேனை யாவரும விபபுற வெடுத்துரைத் தனரால். 58

கண்ட வெம்முடை யவாபெருங் களிப்பெனுங் கடலுட்
கொண்டு னேரதுநம கூரநா யகாதமைத் தழுவித்
கொண்டல வண்ணனின் கூாதரு முருட்கிட நீரே
மண்ட லநதனி வெனமனங் குளிர்ந்தனா மற்றும். 59

அத்தி ரித்திரண் மேய்த்தெனு மழகுறுங் கசகி
முத்தி யீன்பதி வதிகெனு முதுமொழிக் கிடனு
மத்த லத்தினும் பிறுண்டினு மாழவாராநியாரம்
பத்தா தவகளைப் பழமறை விதிப்படி நிறுவி. 60

மன்னு மத்திய யனவிழா விழைத்திடப் பணித்துக்
கன்ன வினகணிற் கழன்றிடு மணிவளை யுயிர்க்கு
நினனு நித்திலக் குவை யொடு நிலவுமிழ் வயல் சூழ்
செந்நெ லின்னிடைத் திருமது ராந்தகஞ் செறிந்தார. 61

செழிற் திருக்கடற் சிவனுட லோர்லை மாடி
பறம்ப வந்திரு மடதுதி மாநீரண டணிமா
வெழிந்த வினமணி ிழைத்ததெபாற சினகாம புக்கு
நறுந்தி நுத்தன பத்தொடை நாமகழ பணிமா. 62

வேர் மாமலப பூவதுழல் விராமலாத திருவின்
பாரை யானமுடிப பாதனைப் புனைந்த நுவ கானஞ்
சீரி னுண்டனை பவனிவண சி பட்டிப புரத்தற
கேரி னுனைமடி புகந்தனை த்சசரன பதிபில 63

சூரகரு நாடக ரி நவரி லோருவனிக குதலம்
புரகக மறுபவன் பொன்னுல களித்திடப புரிந்தாய்
தரைகக நுங்கட ல்னைசெலக் கிணமையி னிழையா
வரகக நுனை பெரித்தகைபுத தச்சசர மரிந்தாய 64

பின்ன போத்திபிற சனகியை மருவகுடிப பிறங்க
மன்னி மாமணிமகுடமும புனைந்து வாழ வண்ண
மின்ன வெந்திருப பதிபினு மிலங்குகி யென்றாப
பனனி பனனையின பதமலர் தொழுது முற பரவி. 65

ஏரி காததவ னருளொடும் பிரசாத மெய்திச
சேரி காததபுன பறைபருக கருளிப் செம்போர்
வேரி காததபூம பொழிவசெடி பரங்க மீண்டேகி
மாரி காததபாம பனைப்பரன மலாபபதம் பணிந்தார். 66

வேறு

பின்பவ னிருந்துமு தலித்திரள பெருககத்
தனபினரு பாடியமும் மருதமிழமா மறையு
மின்புறவி சைத்திடலு நானுநறும பொழிலென்
பொன்புரையும் பாடலகனும் புகன்றெழிய வாங்கே. 67

கோதைபது வேண்டுகைகு ணமபெறமு டிப்பா
ஓதரவி னகவனமெ முகதருளி யேகி
சிதகிர ணன்னகடு ரிஞ்சுகிக ரஞ்சே
ரேதமறு மாலிருஞ்சோ லைபதியை யெய்தி. 68

நாறுவெணை நாடரு மக்காரவடு சிலலு
நாறுதடா வீதமுற நோன்மையி னருத்தி
வீறுமழ கன்றனைவி முந்தடிப ணிரதே
கூறரும் வனகிருபை கொண்டிருனி மீளா. 69

விண்ணவாவிழைந்ததிருவிண்ணிசைத்தஞ்சை
நண்ணுவடநாடுபெருங் கோயிலுடைபாளை
பெண்ணரசியாய்பெரியாழ்வாரன்றுபெற்ற
வொண்மணிபைபும்பதமு வந்துதொழுதோறும்.

71

செய்யவளளித்தபிரசாதமதுசேரா
வையகம்ளித்தபுகழ்வருகரிபேக்த
துய்யவருளாபரணனதோமறுபதங்கண
டையெனவெழுந்ததுபின்டந்தனரரங்கம்.

71

வேறு

தந்தரிசனாத்தமவணகலமுற்ச
சிலகாலநதகவிற்போற்றிப
பிந்தியவரிணையடியைபபெடபின்டை
முதலிகளின் பெரியசங்க
மிந்தவளவெனவுணாதநகிலாமே
யிருந்ததினோரிதமேயெண்ணி
யந்தமுறும்வரையறைமொனறறறுகிப்பான்
றொடங்கினரெனறழியாவண்ணம்.

72

நானகிறுதிநண்ணுமெழுபானனவாந்
திருவாழ்திருச்சுவகங்கள்
பானமையுறவனைந்துதிருபபாடியமோ
ரிருகோசங்கள்பண்ணித
தேனசொரியததமதருளினந்ருகருகைப
பிரான்பிள்ளானறேறசசெய்த
வான்கமழுந்திருவாறுயிரப்படியா
முவையடையவகித்துபபோகி.

73

தந்திருவாராதனமாய்த்தயங்குதிரு
வருளாளன்திருமுனவைத்துத்
கந்தமலாபபதம்பணிநதீர்முப்பானே
ழாந்தமதுமுதலிகட்குப்
பந்தமறும் திகிரிவளைதமையுமவர்
தமிலொருநால்வர்களின்பாணிச
சந்தமுறும்பாடியகோசங்களையு
மவரிலொருசதுராக்காங்கே.

திருவாறு பிரப்படிபுந தந்தருளி
 பவவெழுபானநேசு காக்கு
 விர்வாருங் கடலுலகில் வேண்டிபவாக
 கிவச்சினைபே முதல நகை
 வருளாவச சிவகாச னுதிபதி
 யார்களினுல வாககே காக்கு
 நீரலேபா டிபவுபய வேதநதா
 திககியமு நேநதா ரன்றே

75

இவவிருதை பேனறவாக ளன்றியுமோ
 ரெழுநாறு சீபா மறறு
 மெவவமறு மீராறு பிரமபரமை
 காந்திகளே யிருந்தொண டாநறும்
 பௌவமெனும கைவகரீப பராபரம
 பாகவதா பதமே நாடிக
 கவவையறுந தாசநடபிக கணங்கணக்கி
 மமமையர்கள கருதுந் தூயோர்.

76

இத்தகையோ ரவரவாகட் கியனறபணி
 யிழைத்தொழுகத் கூட நாத
 ரெத்திசையும் புகழெம்பா ராதியர்கண
 ஞானமக னெனவே யேய்ந்த
 பத்திமிகும பிள்ளாணைப பண்பினுயர்ந்
 தாரொன்றே மதித்துப் போதச
 சித்தமுவந தெமபெருமா னாரியின்
 சிறப்புமிகச சிறந்து நினறா.

77

திருக்குருகைப பிரான்பிள்ளான் கூரத்தாழ்
 வானடாது ராழ்வான் நேர்ந்த
 வருகுகிளரு மெங்கெடறகோ டிணைகோம
 டம்சேட்ட லூாவே தாந்தி
 திருக்கிளர னந்தநடு வின்மிளகு
 நெய்யுண்ட னக்க றோடுந்
 திருக்கோவ லூாதிருமோ கூர்கோயி
 லருணபுரத தாழ்வான கண்மேல்.

78

படியெவகும் புகழ்கணிப றாசிற்பாழ
 வானதிருமா பலைநல லானுந்
 திடனசெற்கு டாமபிவங்கி புரவிசசம்
 பாடிகொங்கி லாசசான் மாக
 ணடுநிலையா திருக்கண்ண புரத்தாசசா
 னண்ணுபுக ஷெயபா ரோடு
 முடைசிறிய கோவந்தக கிடாமபியமங்
 கிபபெருமாட் களும்து நேரும்.

78

ஆசூரிப பெருமாளிள னைப்பபன
 பிள்ளை திரு பலைபினயி
 மாசோடும் வங்கிபுர சொட்டைமுடும்
 பைநம்பி களுமே மற்றுந்
 தேசாரப ராங்குசதி ருகதுறுவது
 டியினம்பிகளுமே தோந்த
 ஆசானு மருந்தொண்ட னாதுணபு
 ரமருதா நம்பி யாகள

79

பின்னுமழை யூர்வடுக குரவிறம்பி
 களுமடிண்ட ரீக்கரத தனரும
 முன்முதலி கந்தாடை மாருதியீ
 யுணணிமது ரையாண டானகள்
 பன்னுதிருச் சோமாசி சிபாபெரி
 சிறியீசான் டானகள் பாடே
 மன்னுமம்மங் கியாளவந்தா ராண்டானகள்
 சுந்தரத்தோ ளுடையார மன்னே.

80

உக்கல்பருத் திககொல்லை சொட்டைமுடும்
 பையம்மாள் களுமே யோங்குந்
 தககவைதத மாநிதியார் பராசரசி
 ராமபிள்ளைப பட்ட ரோடு
 மிக்ககிறு பள்ளிதேவ ராசபட்டர்
 பிள்ளையுறைந் தையுடையா
 ரெக்கலையும் வல்லபிள்ளைத் திருவாய்மொ
 ழியரைய ரென்ப மாதோ.

81

பிள்ளைதிரு நரையூர்பிள்ளை நாராச
 மகேசுதரப்பெருமா ளரையா
 வளவலதி கார்த்திரு நகரி குமாண
 ராபிள்ளை கருமே வைபவ்
 கொள்ளனநகக காஞ்சிசோம யாசியாகள
 கூடிய நகக குறையா ஞான
 முள்ளமெழு பாலவ நாயகங்கா
 சனாதிபாக ளுலகஞ் செயவா.

82

வேறு

திருக்குருகைப் பிரானபிள்ளான திருநடாது ராழவானே
 யுருக்களாமு தலியானடா னெண்கிடாமபி யாசசானிப
 பெருக்கமுறு நாவருமப் பெரிபாரி பாடியத்திற
 குரைக்கலுறு சிங்காசனாதிபர பொளிபவரே.

83

இனனேரி பிள்ளானே யிரண்டிசங்கா சனத்திறைவா
 பொன்னு மருளாபப் பெருமானெம் பெருமானா
 தென்னுரு சீரங்க நாராயணச்சீயா
 முன்னாச்ச சம்பாடிச் சீயர்முதன் முனியிறைவர்.

84

ஆடினெழு நூற்றுவரா மலங்கார வேங்கடவர்
 கூடுமபி குறுந்தேவா முனபாமை காந்திகளுந்
 கேடிலொரா யிரத்திருநூற் றுவரென்றே கிளந்திவே
 ரேந்திருத தாயமுனி வேழனெழு வாயார.

85

நற்கைங்க ரியபரர் நாமறைதற் காமளவோ
 பொற்காவல புரிந்தொழுகும் புனிதாகளெம் பெருமானாக்
 கங்காத திருவரங்க மாயோனவர் முதலோ
 ரொற்காரநத் தத்துமுத லீகண்முதலோ ருரைக்கினின்னும்.

86

அறிவனப் கன்றவரே யவாவற்சீகூழ் வாரவரே
 பொறியின்வழிமனத்தைப் போகவிடாப் புனிதநலஞ்
 செறியுமபிள்ளையுறங்காச சீர்வல்லி தாசாமுத
 லறையுஞ்சீ ரமமைகளே யாயவ்வ ரளப்பரியார்.

87

இதக்கைய வெல்லோரு மெம்பெருமா னா கழலிற்
 பத்தியிகத் தொண்டிழையாப் பரம்பாக வதரென்னு
 வெத்திசையு மேத்தெடுப்ப வீங்கொழுகப் பூதாரா
 ரத்திகிரி யான்பகடே யாங்கிலகச செய்தொளிர்தார்.

88

வேறு

பின்பெருகு கூரபதி பெரியபெரு மாளையடி
பெட்டிட னிறைஞ்சி யடியே
னினபெருப ரம்பதரி ரந்தரமி ருந்தொழுசு
நினமல வருளபு ரிகென
வன்புடன வன்னுளமு வந்துதிரு மாலையடி
யாமவைய னைத்து முதவத்
துன்பறம ணந்தரிய தூயபிர சாதமவர்
மீண்டெதி மனைத்தொழு தரோ.

89

அந்தவிவரம் சொலிது மம்புயம லாப்பத
மலம்புண லீந்த ருளகென
நொந்திவரு மெறகுமுன நீரெழுவ தோவெனலு
நோன்மைசெறி யவல றிஞரும்
முந்தவண டைந்தடியன் பிந்தியெழு காலடிகண்
முன்னெதிர்கொ ளுமப ிசினு
மெந்தநல முள்ளதென வாயிடையி ருந்தவர்க
ளெய்தின ிரும்பு துமையே

90

சிட்டியர்த மக்குரிப செபயருண் மேவையுரு
செநிநதுளவ ரிபபெ ரியரே
மட்டவிழ்த ளததுளவ மாலைபன ருட்கிடனிம்
மாசகலு மாணபின ரேயென்
றிட்டமுட னேபுகழ வேதமுறு பூதபுரி
யெம்பெருமா னுரு மகிழா
விட்டவல மினறிருவ டிபபுனல ளித்தனரும்
வேண்டுதுவ யத்தி னுடனே.

பெற்றதவ ருஞ்சன்னென டுட்டுணிவி னேயதிப
திக்கமலம் பேணு மடிகள்
சொற்றபடி யேபெரிய வீடுசெல வன்னவருரு
சொன்னவண நாதமுனி முன்
கொற்றமுறு சுண்ணபரி பாலனம தாதிவொரு
பன்னிரு தினத்து மயரு
முற்றமறை யின்கிரியை யாவையுமு ஞற்றியுயர்
பட்டரி னெழிறகா மதின்.

பிழ்கவுத மாதிர யாதபடி பேணிமயா
 சங்கிதா பாராயண மதிந்
 கற்கவரு பொருத்திடு வாய்மொழிபு முக்கிய
 மெனக்கொடு கலந்து பரவி
 நற்கதிய ளித்திடு நூநதாதிரி னுனையியல்
 சேவையிழை தருது நவிலற
 கொற்கமறு சீவஞா மாலைபினக கோதசம்
 பாவனை யுஞ்நறுக வென

92

வேறு

வழங்கிட முதலி வெளாம வகையினத் தகவிற செய்யாத்
 தழங்கு தன முரசு மாபப ததனியைத் தியனச சாற்றை
 முழங்குரீ வைய முபப முனைத்தவய முனியீ சாக்கும்
 பழங்கணங் ககலச சம்பா வண்பது பரிந்து செய்தார.

93

செய்ததை பவரு முள்ளக களிப்பொடு சிறப்பிற கொள்ளா
 மைதவழ் மணிவண ணனறன மலாபபத மடைவோர்க் கீங்கே
 யுய்திட வுலகி னெனறு முஞ்நறுக வினியென் றேறி
 மெய்திகழ்ந துயர வெறகு மேதினி புகழ் சின்னா.

94

ஈங்கிவ ரிருள்கூழ் ஞாந் தெழற்கரு மன்று டாழ்ந்து
 தேவகுழல் புருடா தேரது தத்துவத் திரய நன்கு
 பாங்குறு மரிய நூலின படிநசைந் தமாந்து பாவம்
 வாங்குமா நியரி னுணை வருகடைப பிடித்து வாழ்வான.

95

சாதியாச சிரம தன்மந தவிரகிலா தவறறிற் குற்ற
 நீதிரா லொழுகக கிட்டை நிறைவுறப புரிய மாடிக
 கோதிலாத் திவியதம பதிகஞ்ந குளிர வைய
 மீதெலாம புதுமை பெய்தத திருத்தருண மேன்மை யானே.

96

எம்பெரு மானு ரோங்குந் தரிசன மிதுவென் றன்று
 நம்பெரு மாளு முள்ள நனிவிழைந் தருளிச செயதா
 ரிம்பரி விதனை நனகு தலைப்பெயதுயர் திடுத நேற்றா
 ருமபரு நயக்கு மிகத் வுடலெடுத் துறுவ தென்னே.

97

வேறு

ஆனியஞ் சிலபிற ககல வாரியர்
 கோனுமெம் மாங்கனின் குகாக ழற்றொழு
 தானமின றுயர்தரு முனது மேலக
 நானினி நணுகுற்ற கருளி னலகுவாய.

98

நீனபெருந் திருப்பணி சிகழ்த்தி யித்தலை
யெனபரங் கழித்ததிங் கீணைய னீடினி
யனபொடு மடைநதள வகன்ற காலைலா
மினபுறு மிருப்பணி யிழைத்தற கெண்ணினேன. 99

மரையிதழ் புரைவிழி மாபகா வெனக்
கரைமன தொடுமிரு கரங்கள கூடபுரம்
புறையறு விழிவழி யொழுது பூடபுனல
விரையுறு மேனிமெடப புளகில வீமமவே 100

பராவிடக கண்டவப பரமன கூர்த்தருள
விராவிய மணத்தொடை முதல வேயநதன
குராமலர்ப பொதுவியா குழல்ல வேயந்தவன்
றராவவ ணெழுதாற கிறையுந் தந்தனன். 101

தந்தவப பொருள்கடந் தலையிற ருங்குறு
வந்ததம மடத்தகம் வணைந்த சீடாக
ளிந்தவெஞ் செயலுணார் தினைந்த சிந்தையர்
பந்தமற் றவருடன படாதற குற்றனர் 102

நீளவந் தெரிந்தவந் நிமல னீவிரிவ
வேளையி னொருங்குடல் வீடி னெந்தொடா
பாளவந் தாரினே ரடியி னுணையே
தாளரிந் தனிரெனத் தழங்கச செப்பினா. 105

செப்பலுஞ் செவிசுடச சிதைந்த சிந்தையா
ரெப்படி யடிகடா ளிணைபைக காணகுறு
திப்படி யிருத்துமென் றிணையக தேறறுவா
முப்படி யினுமிசை முதிர்ந்த தேசிகர். 106

வேறு

கேளிரிப் புலியி னுள்ளங் கிளர்தர விசயன் நேரின்
மாளவப பற்றி ரண்டு மகவிளக் கேற்று மாயன்
ஞாளை பிரபன னாக்குத் தயங்குமான் மாவிந் காப்பக்
காளமா முகினேர் வண்ணன் கடமையாங் கலங்கல் செய்யீர். 107

தேகயாத் திரையுங் கன்மா தினமா மிவற்றி லன்னோக்
காகவோ ருரிமையின்ற முண்டென வருளி லன்ன
ரேகமுற் செய்த வான்ம சமர்ப்பண மிறையுந் தங்கா
தாகையி னுடலம் போற்ற வகமருண் மெல்ல ராயின். 108

நாததிக ரவரே யிர்த நானித ததனா வர்த
யாத்திரை யிரண்டன பாறு மவாக்கொரு கரும மின்றே
யேற்றதிங் கிதுவா மென்னி லேனறமுக கரணத் தானும்
போததுள மெழுநத வண்ண மயாதலும பெறுமோ வென்னில். 109

அங்கனன றுபாயத் தன்னா ரவற்றைபன வயிககா ரேனும்
பங்கய நபன்ன பொற்கைங் கரியத்திற் படுதற் பண்பா
மிங்கலி துறையு எளி லேற்றதற் கிபனா வைத்து
பங்கெனச் சீர்தத் தமமா பகருதும் பரிவிற் கோடா. 110

பாடியம படித்துப் பலலோர் செவிகொளப் பரப்ப லின்றே
னாடிமற் றருளிச் செய்த னனிவிழைந் துகவிற கேளா
நேடிய வெவாக்குந் செய்ப னிலவமைந் ததற்கு"மின்றே
லாடுறு குடக்கூத் தன்ற னுலய மத்துட் சாராதே. 111

அலகிடன் மெழுக னுறு மலருபூர் தொடைய லாற்ற
னிலவுமின நமிழைத் தந்த குறுமுனி நெடிய வெறபிற்
குலவுசெஞ் சாந்தந் தேய்த்தல கொழுமணி விளக்க மேற்றல்
விலையறு மிவைக ளாதி விழுப்பணி புரித லினறேல 112

இரண்டையின் பொருளி னென்று மிடைவிடா ததுசந்தித்தற்
நெருண்டிவா நமது செய்ய திருநெறிப்படாவரெனா
முரண்டபுங் கருணை செய்பு முனிவறும் வைண வாக்கண்
ணரண்டரும் விழைவி னென்று மகலகிலா தடுத்தி ருத்தல். 113

என்றிவை யரிய தூலி னிருந்தட மெனவங் கோகி
நனறுறத் தெருட்ட வன்னா நனியுணந தையஞ் செறுறுத்
துன்று கவலை போகித் துணையடி தொழுது நிறபக்
கன்றிய கலியும் பூதூாக கலைஞாமுன கலந்தா னங்கே. 114

கலந்தவன் கரங்கா கூப்பிக் கழலினை பணிந்தெ முந்து
நலந்திக ழிருடி நாய்க் நாடிதி னனுகா வண்ண
முலந்தியா னொருவி யோட வொதுக்கினீ ரினிரீ ரிந்த
நிலந்தனி லொருசா ரேனு நிலைத்திடற் கிடங்கொ டரேல். 115

தந்திருப் படிவ மெய்தி துமதுகித் தாநதந் தோயநதே
சுந்தவம் பகடு தன்னைச் சிதைக்குவல் விரகி னென்ன
ஊம்துறப் புகல வன்னா மறுமொழி பகரார் நிறப்ப
யிந்தியக் கலியு மொன்றும் வழங்கலன பெயாந்தா னன்றே. 116

சீபெரும பூதா வாஸல் சீர்திததுச சீறிது பிணனாக
காபல கமழும பொன்னிக கரைவா ராவக மேயினம
மாபெருந தரிசனககோ மனனனு மதனைநத
வாயபரம் பொருளே புன மடைபுற திதனை பாறக. 117

எனவவன கழலை பெண்ணி யிபுறினா பிரபத திபபின்
னனகமா மரிய மெனி பாமப மடைந்து ந்தக
மன்னயர் பிளாநா னுவகே மலிககரங் குவிதகாழ் வார்க்
னொனதும் தெழிலா விககி ரகமெமக கியாறி யிக. 118

புளா நுயயும் வண்ண மருசசனை பிழைததற கெனனக்
கனியுளா முதலே பாண்டான கருணைபங் கிழைத்திமே
னனியுளா சிறந்த விந்த நலந்திகழ் துறையு நாளும்
பனியுளாந் தகனமே யென்று பரிவொடு மிரதாரனறே. 119

கருணையங் கடலன் னுருங் கருததுகர் தருளித் தாழா
திருமலி வடிவ மூன்று செம்பொனிற நிகழ்த் தீட்டி
யரியதங் கரங்க ளேய வவையுறத் கழுவி மற்று
மிருள்கெடும் பிள்ளா னுண்டா னுசானென் நிவாகட் கீர்த்தே. 120

முறைமையின முகிலகண் குஞ்சு முழுமணி யெயிலகளேழா
ரறைதருங் கோயிற கண்ணு மணியிரும் பூதாருளரு
நிறைதவத் தினரே நேரு நாரண புரத்தின் மேலு
மிறைகொள விருத்தி யுய்மி னென்றருஇ புரிந்தா மன்தே 121

ஆரணம் பழுத்த நாவி னந்நாடா தூராழ் வானவ
கேரணி புகழி னெந்தம் மிலகருவ முனிகா ளர்த்தப்
பேரரு ளாளன் செய்த பிழையெனதேன வற்பே னென்ன
நாருள முவந்தன் ஒரு நகைதரு முளத்தி னேககா. 122

குலைமுதிர் கனிய ரம்பைக கொடுவயற் கூரத் தாழ்வா
னிலவுறும் பிரிப பாகி னேயரென றும்மைச சொற்ற
நலமுறும் வாய்மை வாய்மை நன்றுநன் றென்று நாடி
நுநுந் திருமா னின்ற வெழிலுறுந் தவங்கண் முற்றும். 123

நுந்திருக் கருத்தின் வண்ண நவனுமெம் படிவம் பண்ணித்
தந்திழைத் திகெ பூசை தகுமென வருளி நிறபச்
செந்துகிற் பாள வாயான் சீதா னரங்கற் குற்ற
வந்திருப பணிக ளாற்று மவர்திரண் டெழுந்தா ரங்கே. 124

வேறு

வந்திலக்கு மணமுனிப பதந்தலைக்கண் வணங்குற
வந்தலத்தை யடிகளவின டகல்கிந்த வடியவாமே
லெந்தமறு விற்றயிறயவ தெளறகங் குழைந்திட
வந்தமற்ற பரிசினன்ன ருளசுர தறைஞுவார. 125

நடபுஞான மகளெனச சிறந்த விந்த நற்பிளா
னிப்பாநன கிருகந்வி ரேனகுகள ரதிரா
லெம்பிரா னரங்கருக கிபைத்தெட்ட பணிகளெலா
முடபர்க்கை வெகருமா றுஞ்ஞகினன ருரை கொளா 126

இனியெனப பகாந்துமறு மீணையிலபிள் ளானையுங்
களிவொடுங் கிடாயிபாசசா னையுமலாநது கண்டழைத்
தனியசிலல மறைபொருளா னேனுமா நியமபிமுந்
சனகி கொணக னறமறக கருட்டிந்த தனமை போல் 127

காலத்தது வம்படிக்க ணுள்ளகாறுங் கமழுமிச
செழுந் தரிசனஞ் சிறகருமா றவாகளின
கோலமுந் முடியிசைத்த குரைகழலக டமையணிந்
தேவமுத்த மில்குமா நியமபுகிறப ரிந்தேரோ. 128

எமமதெம்ம தெமமதென நியம்புபலல சமயமுஞ்
செமமையின வழுத்தன்ற வொருவனைய சீதரன
தன்மதந் தழைக்கவென்று துமமுகம கொண் டசலமே
லம்மவள்ள மினிவிழைந்த தன்மையாமு ணாநதுளோம். 129

ஆகையானி ல்தரியபாததி ருத் தளித் தலாத்துமின்
வேகவெங்க லியின் புளாமபின வேறு சிலல ரினியோகா
லாகுமிந்த வருநெறிககி ரண்டிழைப்ப ராயினு
நாகணைப்ப ரன்பினன்றோ நகுருவை நலகியே. 130

குணமுது மறநிலங்கு குணமுணாந் திழைப்பன
லெனறுவாயம லர்ந்துதாமா ராதனஞ் சேய்தேத்திய
வெனறனினன ருள்வரத் தையமுகத்த னிவாகலோ
நன்றுபிள்ளா னைச்சிறக்க ணித்தவர்க்கு நல்கினார். 131

நாடுபிள்ளா னறகிடாம்பி யாசசானிந்த நலவரின்
பிடிணந்த வொக்கறம்மின முடிகழல்கள பேணிவைத்
காடியன்ன முகமலாநது கண்வளாந்த ருளகையின்
மாட்டாந்த முதலியாணடான் மறமுள்ள பெரியரும். 132

பிரமவல்லி யாதிபாய பெருகுபட்ட தங்களும
விருதருகுஞ் விசுடபெனது வெந்த நூயப் பொழுகளு
நிரைநிரையி னினனுபாட நேருதாச ரப்பிகள
பரனவமொதை யன்னபலவி யம்பணிவ முழக்கவும. 133

பெரியநயி யடிநீனைநது பெட்டினுரு மேலவையிற
பிரமரந்தி ரதநீநது பெயாநது மே லெழுந்தெழு
வரிசையா யிலவகுமண்ட வத்திறைபும வானவா
பரிசினோடெ திராதுசெய்ய நெற்பணிநது காட்டவும. 134

இந்தவண்டம் விண்டுமினவை குந்தமெடதி பெம்பிரான்
றொண்டரோட ளாவிடநதத தாமரைடா மண்டப
முந்தடைநத கூரநாதன முத்தியோரி நேயந்துமா
ரந்தமிலபே ரின்பநணை பாககுறைவ ரென்பவே. 135

||

வேறு

பிள்ளா நெழுவாயாம் பெரியமுத லித்திரள்பின்
கொள்ளாத் துயாக்கடலுட் கொண்டமுந்திச சேர்ந்துகிடந்
தெள்ளாக கலையுணர்வி நெண்ணித தெளிந் தெழுந்து
விள்ளாத திருமிடறு வெம்புற றுறறினவே. 136

மற்றுமொரு வர்க்கொருவர் மன்னித் தெருட் டவுணர்
வுறறெழுவு மெல்லோரும் பிள்ளான ரொணகரத்திற
பொற்றசர மபபணிகள புறையின்றன னாவந்தார்க்
குறறுவனைந் தெனன விழைத் துடையவருத தரப்படியே. 137

அத்தியய னசசாறு மாங்கடையே ஷாந்றுபுசெம்
பத்திமிகச சீபாத தீரத்தமப ருக்கினாபின்
முத்திதரும பிள்ளானுர் முன்பேமுன் னாருபிர
பத்தியனை வோரும்ப ணிந்திழைத்துயந் தொழுக்கிரால். 138

பின்பிள்ளான் கோவிலினும பெருமபூதா ரென்பதியுள்
என்புள்ளா ரமமுதலி யாண்டாளகி டாம்பியாச்சான்
வன்புள்ளா நல்லானு தியாசிலர்மண் வாழ்த்துபவா
நன்புள்ளா நெதுகின்மே னராய ண்புரத்தும். 139

செம்பொன்னு நெம்பெருமா னாமுன்னஞ் செய்தளித்த
தம்பொன்னு ரும்முருவை மூலவரிற் றுமிருத்தி
யம்பொன்னு டாளபவரு மன்றாடம் வந்துதொழ
வெம்பொன்னு ரும்பணிய விழாவயர்ந்து போந்தனரால். 140

திவ்விய சூரி சரிதம்

வேறு

கச்சிதனிற கனடபெருகு நடாது ராழ்வான்
கலைபுறையும் பிள்ளைதிரு மலையினம்பி
மெச்சரிய திருமலையி னடிநாப பண்மேன்
மூவுழியு மிருந்ததிருத தலங்க டோறும்
பச்சைமுகிற பரமனையங் கங்கை பாடிப்
பணிந்தொழுகும் பாகவத ரினையாழ் வாரி
னிசசைகொளும் விககிரக மெழிலின பாடி
யிலகுவித்தா ரடைந்தெவரு மென்று முய்வான். 141

இவ்வண்ண மீரறுபா னண்டு லீலா
விபூதியிடை யெமபெருமா னிணையில வாய்மை
தெவவெண்ணும பரசமபத தவருந் தீண்டாப
பஞ்சமருந் தெளிந்துபரம பதமே சேர்வா
னுய்வெண்ணு மமுககாறா னிகளொன நின்றி
யுயாமறையைக கோபுரத்தி னிவாநது தூற்று
மவவெண்ணற கரியகுணத் தவரின் பாடு
மரவணையான பகடெனவே யலங்கு மாதோ. 142

வேதாந்த தேசிகர்

29—வது சநுக்கம்

திருத்தகும் பாய லனநதனைப் பூதூர்
தேசிக ரென்னமுன் னுதிப்பித்
தூரைக்கருந் தனது வாயமையை வைய
முய்யுமா றுணாவறப பரப்பித்
திருப்பவின் னிசையார கணடையைத் தூப்பிற்
தேசிக ரெனவுதிப் பித்தும்
பெருக்கிய வதனை வேங்கடத் திறைவன்
போ சொலார் நோசெலா தவரே. 1

பினதிருக குருகைப் பிரான்பிளா னிலக்கு
மணமுனி நியமனம பேணி
நன்றினுக் கியையு மெங்களாழ் வான்முன்
நலந்திகழ் முதலிகட் குவமை

யின்றிமற றொளிரும் பாடிய பகவத
விடயமுன் னரும்பொரு ளெவையு
நன்றுளத தொளிர நவினறருள புரியா
நானிலம் புகழ்தர நடந்தார.

2

ஆரியர்க் கமுத மடுமபணி யிழைத்த
வழகரெங் கிடாமபியாச சாணுஞ்
சீரது விளக்கிச செல்கையி லவாககோர
செகஞ் சொலும திருமக ருதிக்க
நேர்பெறி ராமா னுசப்பிளா னெனறந்
நினமலர்க் கெழிற் பெயா நிறுவி
யேர்பெறும் பருவத் துடையவ ரளித்த
பொருளுெலாம் புதலவருக் கீந்தே

3

இப்பெருஞ் சமயத் திறைவரா யிலக
விழைத்தன ரிணையிலவை குந்தத்
தபபுறம் படர வெங்களாழ் வான்முன்
முதலிக ளவர்மகாக கரங்கொண
டெப்பெரி யவரு மியம்புமா சரம
கிரியைய யியற்றினா பிறகத
தபபுறம் பிள்ளார்க் கவதரித தனாசீ
ரரங்கராச ரும்புவி தழைக்க.

அவர்தமக் கறைதற கருந்திரு வாருங்
கசசியிற் சித்திரை மதியி
லிவர்தருந திருவா திரையிலோர புதலவ
ருதித்தன ரிவரிட கேசற
கவிர்கண நாதன் சுப்ரதிட் டனற
னஞ்சமா மவா பிதா மகனபே
ரெவாகளு முவகை யெய்துமா றெண்ணி
யிட்டன ரீன்றன ரவர்க்கே.

5

அத்திருக் குமர ரிளமையிற றானே
யருமறை யாதியாம் பனுவ
ஸெத்தனை யியைவ வவைபெலாம் பயின்று
புரையிகந் தொழுக்கமு மேன்று

திப்பவிய சூர் சரிதம்

முத்தரிந் சிறந்த முனிவா பொழுக்கக்
கணபுடு முனைவாக விவரொண்
புத்தியப புள்ளா ரோவெனப புகழ்
வதுமுதற் பாரத்தப பெயரும்.

6

ஆபுளா ரனுசையாபெழிந் கிடமா
மணங்குளு ளொருத்தியங் குதிக்கத்
துபபித்தி மடநதைக் கின்றவா தோதா
ராமனென றருமபெய ரளித்திங்
கொப்பருந் தனயாக குபாதிரு மநதி
ராத்தமு முதலவிசே டங்கண்
மெய்ப்புறப் புகன்று மிசையுறுந் திருநா
டெழுந்தனா விழைந்துபே ரினபம்.

7

தந்தையாக சூரிய தனபாசெய் கடனாக
டகவினின் வனைந்தெவற யுளளு
முநதுவே தாநத் தூன முறைப பயிலு
முதிர நசை மிடைந்தன ரிருப்பப்
பிரதியங் குருகைப பிரான் பிள்ளா நெங்க
ளாமுவா னாதியா பெருக
நந்துநற் பொருளகண மொழிந்தனர்பாத
தீததமு நலகியின் புரிவால்.

8

தாமுமின பூதா ரிரைவரின் பாத
தாமரைத் தண்புன லருந்தி
நாமமீ ராறு நவிறநும பரம
னாடெழுந் தருளலு மவாககுத்
தோமறும் பிரம மேதமா யாவுந்
தொலமுறை பிறழ்தனின் றயாத்தா
ராமவா புதலவா புண்டரீ காகக்
ரங்கரத் தடியவா திரளா.

9

ஆனைமா மலைபா னமர்தருங் கசசிப
பதிதனிற் சித்திரைத் திங்கட்
காணைசித் திரையி னடாதுராழ் வானுக்
கருந்திருப் பேரனா யதன்பின்

மாணையா ரிசைசேர் தேவரா சபபெம்
 மானிடத் தவதரித் தொளிநு
 மானடா தூரம் மாள்கபத திரன்ற
 னஞ்சமாய டகிதலம் புகழ்வார்.

10

சிறுதிருப் பருவத தேகலை யணைத்துஞ்
 சிககறக் கற்றனா மற்றும
 மறுவருஞ் சீபா டியந்தனைப பயிலவா
 னினறவர் மலாடி தொழுது
 மறிந்தவர் தமது மூபபையுந் தாதைக்
 கஞ்சினா தனயரென பதைபு
 முறுபா பரபபு முவரிநுட பஹவ
 லோதலின மறறுளர் துணியா.

11

எங்குலம் வளர வுதித்திடுஞ் செல்வ
 வெங்கனாழ் வானிடம் படரா
 வங்குமுன் குருகைப பிரான்பிளா னருளிச
 செய்துள வருமபொரு ளோடும்
 வெங்கதிர்க் கடவு ளெனவொளிர் சீபா
 டியததையும் விழுமிதாப் பயிலச
 சங்கையொன் றினறி ளினதுகண டிதி
 யடங்குறச சாறறுவ செனார்.

12

ஓமென வதனை யேன்றவர் மீளா
 வுவர்தமைக் குறுகினா தொழுது
 தாமுளம் விழைந்த தணமையு மதற்குத்
 தாதையார் மொழிந்ததும் செப்ப
 நாமகம் கொளளும புத்திரத தன்மை
 நணுகுது மென்றுரு ளுரைக்கி
 னுமள வுமதுள ளருத்தியிங் கொழிய
 வறைகுது மெனறன ரன்னார்.

13

வேறு.

அம்மா ளந்தத் திருமொழியை மீளா வையாக் கறிவுறுத்தச்
 செம்மாந் தவருஞ் செய்குதிபச சேயா ருரையின் வண்ணமென
 வம்மா வென்று திருகிகிழந் தாழ்வா னடியிற் ருழந்தவர்முன்
 செம்மா பாடி யஞ்சிரமேற் சேர்த்தே சபத மாங்கிழைத்தார்.

14

அனனா ரிந்தா க்ககிகிழா வரிய வுசவி னிறையோடும
பொன்னா பாடி பரதொடங்கிப் பொடியும் பொருள்க ளவையாவுஞ்
சொன்னா சொன்ன படிபடையச சோவின் நெழும்பு நிராரிரை
முநீரீ ரலையிற கிளாகத்தன முகிரககொண்டா முகமலரா. 15[பாய்

ஆரா வமுதம் பருகுவிபோ லவைகண முற்று மவாவுபவ
ரோரா யடையப் பின்பமமா ளிசைசுருவ காலக கேபமதை
ரோரா நோக்கி யருளாழ்வா னிகரி லவரின் பெருந்திறலுஞ்
சீரார் குருவி னிடையகலா வன்புங் கணிசி சற்ககணியா. 16

பின்னும பெருதும் விசேடெனப் பிறங்கும பொருள்கள் பெறவருளி
முன்னெம் பெருமா னுரைநத முதனமை செறியு நித்தியத்திற்
சொன்ன பரமை காந்திகளின சொல்லற் கரிய தனமையரே
யுனனா சூரியா ரெனவும்த புலபா ிட்டை யுறுகைக்கே. 17

தேடற கரிய கத்திபத்திற் நெரிதத வுபாயா றுட்டானங்
கூடற் சூரிய தெனவுமதின கோடற சூரிய பொருடெரிவா
டைற கரிய பாடியமு மழகார் கீதா பாடியமும்
வீடற கரிய வெனமதியா விழவிற் பயில வேண்டு மென்றும். 18

இப்பே ருணர்விங் கிலலவர்க ளெழிலா ரோரா ரியரடையா
வெப்போ பரமு மவரானே யிருடி கேச னடிநிறுவித்
தப்பே தொன்று மிலராகித் தனிய ராயுப் குவரென்றுஞ்
செப்பா விதனை நற்பாத்தி ரத்திற் செலுத்தா கெனவருளா. 19

பேரா நந்தம் பெருகுதிரு நாட்டிற் குடனே பெயர்ந்தருளச்
சீரா ரம்மா ஞானமாழகிச சிந்தை தெவிரதே யவாககியன்ற
நீரார் ஞானப புதலவரெனு நியாயங் கொண்டு கிரியையெலா
மேரா யாரு மெதெதுரைப்ப விழைத்தா பரக்க வின்கென்ப. 20

பயந்தோர்க் கியற்றும் பண்பெனவே சரம கிரியை பரிந்திழையா
நயந்தேல புத்தி ரத்துவத்தை ஞாலம் புகழ் நனிராட்டி
யுயரந்தா ராய வாரியரி னோங்குங் கருணைக் கடைக்கணிப்பான்
மயர்ந்தார் தெருளும் வகைவனையு மறுவின ஞான பூரணராய். 21

அருநதத் துவசா ரமமெனுமபே ரடையும் பனுவ லாதிபல
மருந்திற் பெருகப் புரிந்தருளா மதினோங் கருளா ளன்மணிக
ளிருநதெக் காலும் விலலெறிய விரவும் பகலும் வேறறியாப் [ரும். 22
பரந்தொப பின்றிப் பரமபதம்போ னிலவுந் தனியுட் பாய்ந்தொளி

கசகி வாபத்தா னெனக்கழறுங் கால்கள பலவா மண்டபத்துண
மெசகஞ சீபா டியபகவத விடப மாதி மெயந் தூலக
விசகித் தடையு மெழின்மதிபார்க கிமையா ராட்டத் தருங்கரவா
கச்சிச் செவிசோத துவரதொழுக நாளும பகாநது வந்தனரால். 23

காணு வதனை யிதுதக்க கருதுங் குருவின் நலமெனவே
பேணு விழைநது கிடாப்பியெனும பேரா ரபபுள ளாருமொழின்
மாணா குசையி னுதிமதிசேர் வடக்குத திருவி திபயினையு
மேணு ரவர்பா லியைந்திருவே தாநதங் களையு மேயநதனரே. 24

எங்கெங் குள்ள விருபிதப்பி னியையுந் திருவை ணவாகளொரு
சங்கங் குழுமி யம்மாளின் சனிசோ சனனி திபினமடையாத்
திங்கண மருவு மெண்ணரிப திவினை றெகுதி பெனசகூழ்த்து
பங்கம பறியும் புணுவல்களின் காலக கேபம பண்ணுழியே. 25

சிலலோ ரிவஞ்ச சோகாலக கேபஞ் செயதற கேதனுஞ்
சொல்லா ரேது வுண்டுகொலோ சொல்லி ரென்ன வம்மாளு
நல்லோ ரேத்துந் திருக்கசகி நம்பிக கிவனை யருளாள
னெல்லா ருய்யு மிருமூன்று வாததை புகன்று னெனப்புகன்றா. 26

வேறு

பின்னோதினம் பெருகுந்திருப பாராசா பட்டா
பனனுந்திருப பேரனாகும சுதரிசன பட்டா
மின்னும்பல சிகரிசகிர மேயெங்கனும் வசயின்
பொன்னினகர் சிக்குமெனப பொலிகசசியிற் புககார். 27

அம்மா ளருள் புரியங்காலக் கேபத்தழ கறிபா
வம்மாவிதி னழகேயழ கென நேயவ ரப்பின்
னனமாமுடி யிறைபுஞ்சாவவ ருருங்கொடு நாளுஞ்
செம்மாநது ளம் வேதாந்தகா லக்கேபமுஞ் செயகா 28

அந்தப்படி யொழுகத்திரு ஞானத்தொளிர் பட்டா
வந்துறநில ரொருவைகளி லெனவம்பொழு தம்மா
ளந்தப்பெருங் காலக்கேப மறையாதவா வரவைச
சந்தத்திரு வுளமுன்னுபு சமழ்த்தேயிறை தாழ்த்தா 29

அப்பேரவை தனிலனனத ரொருமூலையி னமரா
வெப்போழ்த்து மலரினறை வளியுணடுவ கெனலா
யொப்போதரு முறையின்பொரு ளுளமேவுவ ரதனா
லிப்பேதையை ரென்கண்டன ரென்றேனைய ரெண்ணு. 30

சுவையாமது உனவா பவி ஓ மமமாடி தொழுதே
யவையன்னவ ரண்டயாது தொழுமுலையே வறிதே
நவவெனது வெறுந் பு நவிராதவ மேயிவ
கெவையுந் து பொழுதுவகற் வெய்தப்புர் வென்றா. 31

ஆசாரிப் பிவானவ ரடானமு மற்பா
பேசாதுள ந னுயவகையுடறு பெருமை
விசாவொளி தாமதிது மெனவன்னிப் வேளைத்
தேசாரவா துணையிடுபடற் குந்நாவை தேகதே 32

வந்தோரமுத நோக்காவீவண வைபகலபல வெமமான
மைநதாதநு சிபாடிப் பருவிச்செனி மித்தி
மெந்தேடதி லெகு பொரு ளே னுஞ்சிறி திசைப்பி
சுந்தாவகையுள் ளாசற் தந்தையமென றுசெப்ப, 33

கையஞ்சல் செயபாவவா கருதுகரு மணிகள
வையஞ்சொ டும உகைபனமுறை வழங்குறணி ரவையுண்
மெய்கெடுஞ்சல் லெதுதொண்டனை மிழற்றஞள மெனவே
யையஞ்செல் லினதேயவை யடையப்புல கென்றா. 34

கேளாவவா கேட்போருளங் கிளருமவகையாச
னா லுரைத் தருஞ் பல முறையின்பொரு ணுடிக்
கோளாககருவ கொணமுபல குமுறிப்பொழி வதுபோல
வாளாவகை தந்தோரகம வடகபரசிவ கித்தா 35

குருவுநதம தொளகொண்டவா குளிரத்தழு வினராய
வெருவுமவணம முன்னேசினா விழைவிற்புகழ் தாலுந
கெர்வினறிவா திறல் சொற்றன மெனயாவரு மவாபான
பருவுமபெரு மதிப்பினனது முத்துற்றனா மாதோ 36

ஆங்கேசுதா சனபட்டரு மாசானுரை பலவுந
தாங்கேட்டருள வணமேமட றனனிறறினம வரையாப
பாங்கேபெரு கம்மாடிரு முன்னிட்டனா பணிப
வாங்காவவ ருடையத்திருக் கண்சாததுபு மகிழா. 37

இப்பாடிய வுரையேவையு மியையுஞ் சுவடிக்கே
பெப்பாலினுஞ் சுருதப்பிர காசிகையென நெழிற்போ
தப்பாதொளிர் தருமாலிகை யினிரீதரை யெங்குஞ்
செப்பாவிரி தரவேநனி செயவிரென வறைநதா. 38

படியிப்படி டரிபின்மதம் பரவச்செய வம்மா
 ளிடியிடுகின்ற தபலாமத வாஞ்சசம ரிழைப்பா
 னடிவைத்தறை கூவச்சுவை யமரப்புளா ரடிசே
 ளடியற்கரு டரினன்னவ ரகன்றிரி பௌனரா 39

கண்டன்னவ ருக்ககத்திரு வுளங்கூதரு களிப்பி
 னுண்டெம்முடைய மவரினனருள போயவாயின்னென் றுதவக
 கொண்டத்திரு மொழியேகியக கூடாதி ரிரியப
 பண்டைப்பெருந் தருக்கத்தனின் வயர்கொண்டனா பண்பின. 40

அவலீலையி னவவாதிப ரழிந்தேகவப புள்ளா
 தவவெற்றிமி டைந்தேசய கோடந்த ட தழங்க
 வவிரவெங்கதி ரெனமிண்டெழு மழகுணமுகவ காண
 நவினராவா திகசாம்புத ரெனனுந்திரு நாமம் 41

வேறு

இன்னண மினையாழ வாரண நெழில்பெறத் திருத்தி பென்று
 மினனுறு சமய மென்னு மிக்கெழு மமுத வெள்ளம்
 பன்னரும பிள்ளா னுச்சா னென்றிம படியிற் பாபத்து
 தன்னிக ரரிய வைண வப்பயிர் தழைக்க மறறும். 42

அபபுளா ரென்னுஞ் செய்ய வகலமா தடத்துட் டங்கி
 நிற்பவே றுடறறு மூண்மை நோகிலாச சமயத் தோரு
 மொப்பருந் திரலைகாண வுவந்துளங் கரைந் தூபபுற
 செப்பரும பிள்ளை செபதி செப்புதும் பிழைக்க மறறும் 43

முத்தியீன பதிக னோழுண முக்கிப மெனுட்பொட கச்சி
 புத்தம் தலத்துள னோங்கு முபாதரு மெழுபா னனது
 சித்தரச சிங்க வாத னுதிபா களிலோ சோடை
 பெற்றவா னந்த சோம யாகிய ரெனுட்பொ பெற்றோர். 44

அவாதிருக குமரா நூலா மாழியின் கரைகண் டாடி
 யவாகரத் தரிய னனபிற குறைபுளா யவங்கு மெங்கு
 நவிரும் புண்டரீகாக கபச்சுவா வென்னு ராமாச
 சவிகொளும் புதலவர் வையர் தழைப்புறு மனந்த சூரி. 45

வேதமா மூர்த்தி யென்ன விளங்குமா வனக்க சூரி
 யோதிடா தொழிந்த நூலிவ கொன்றுமின் நெனவே யோதிக்க
 கோதறு மடியுந் தேசம் பருவமும் வனப்புங் கூர்ந்து
 மாதவர் புகழா நிறக வீனறவர் மறறும் காண

நவஞலம் பெருகு மாறோ நவகைபை வதுவை யாற்ற
விஞ்சுவாக கிழைத்து மெனனு வெண்ணினா படநதப புள்ளா
ரவகரம் பிடித்து நத மனுசையாந தோதா ரமம்
னெவகளின் புதலவற்கில்லா னெனவர வருளக வென்றார் 47

நானையே நவிலவ லுள்ளா னுடியென நவரைப போக்கி
வானையே விழியாந செயதி வரத்தே யருளக வென்று
தானையே யவன தெண்ணித் தாநதுயில கொள்ள வந்த
நானையே யவரின் சொப்ப நத்திடையவனு ரண்ணி. 48

நாகரா சோரு வானுந தவகையி னலத்தின மிகது
தா துமா லகடடி ராமா நுசன்தின சிகதாந தத்தைப்
பூகலத் தொளிர வெவகுட புரியுமோர புதலவ னந்த
வாகைசே ரனநத சூரிக குதிப்பனீ வழவகு கென்றன 49

அபபுளா துயிலு னாரதென னருளாந னருளை யுணனித்
தபபுளா லுள்ளம் பொங்கித் தககதோ முகூதந தன்னில
வெபுளா ரமரா வாழ்த்தத் தூரியந துவைப்பத் தவகைக
கபபுளா கொடிய னுணைப படிமண மிழைத்தா ரன்றே. 50

குன்றுருக் குணகஞன் நன்ன கோதறு மனந்த சூரி
பின்றிருக கறபுக் கிலலாம பெண்ணவ னுடனே நாளு
நன்றுமம் பஞ்ச கால பராயண ராகி நண்ணிக
கொன்றிகழ மனையின வாழ்க்கை குறைவற வனைந்து போந்தார். 51

வேறு

இங்கிவ ராரக் கலிதோடத் தேன மிழைத்தொன றுணாவின்
மவகுப வர்க்கேழ் மலையானே மன்னு சரணவே நின்றெனது
வெவகுழு ரைக்கும் படியோங்கு மென்றிரு வேங்க டம முடையான்
சங்கொளிர சகக ரங்களைமுன றுளடை வோரக்கே தானொருவா. 52

தன்றை மினறித் தானொளிர மற்றவை யினறே தன்னியல்பு
மொனறிட லுள்ளம் பரிததிழைத்த வெம்பரு மாறா தரிசனத்துட்
கன்றிடு வெயய கலிபுணாப்பின் காசினி மீதே சிலரயரா
நன்றுற வங்கங் குளதொலலை வைபவ வாதங் களைநாடார். 53

தம்முள மோடு தடமோடித் தக்கது ரைக்கும் பனுவலகளுக்
கமமவ் பிர்த்தக களையோதி யாரும் ணங்குஞ செயலானு
மம்மட முள்ளா ரினிமணமே லாருவ ரெனற வருளானுஞ [54
செம்மையி னினறோ ரணைகட்டிச செயகுது மோர்கைம் மாறெனவே.

ஏருறு முள்ளத் தென்றுபுவெர் தானவ ரேங்கி யிர்தரவுரு
சீருறு மண்டா வீறுகளி கூரவு மோதை செயதொளிர் தன
பேருறு நேரின மணியாழ்வான பிடுறு தூபபுற றனிலுதிககக்
காருறு மேனித் திருமரபன கணடுக ருத்திற றுணிவுறான். 55

அஞ்சன வெறப னஃதிழைப்பான் பினபொ ரு வைகற் காமிரயிற
றுஞ்சரு ணந்தச சூரிகளின தோமறு சொப்ப னத்தினெழா
வெஞ்சலி வெனறன் வேங்கடமா வெறபினை நீயி ரெயதுவீரேன்
மஞ்சனை யீடிண் மறறருளவே னெனறன னேகக கணவிழித்தார். 56

கண்டிறந் தந்திம் பொற்கனவைக கணமணி பெனனுந் தவகிழத்திக்
கொண்டளிர் மேனி வெணணகைபா ஞ்ணமகிழ் வெயத வோதலுமக்
கெண்டையங் கண்ணு ளெய்துமொரு கேடரு மங்க லநதிர்ததா
ளண்டம ளாய வம்மலைக்கே வாவென றைநதா ளெனறனளால். 57

காணவ ருங்க ளுவொருங்கே கண்டதி னந்தத தடபதிக
ளேனுறு விமயி தத்துடனே யீடரு மோதத தோடணையப
பேணின ரன்றே சென்று திருப பிடுறு வேங்க டடபடா
மாணுறு சாமி புட்கரணி மனனெழி றாகீ ராடினரப 58

தங்கன விறகண் வந்ததெனத் தானொளிர் சிஃ வாசனடி
யங்கமொ ரெட்டு மமபுவிமேற் றங்கவி றைஞ்சிப பலபடியே
பங்கம கறறுந் திர்த்தமுடன் பைநதுள வங்கொண் டுனனருளி
னெங்களிராமா துசனடியு மீண்டினர் பலகா லிறைஞ்சபுபின. 59

ஆயிடை யோர்பா லின்னிசிவா யின்றியில் கூர வங்கனவின
மேயினன வேங்க டத்துறைவான மிககொளி வீசம் வாலைபு
மேயும் றைசசீ வைணவனு யேதமி லநதச சூரிகர்
நேயமுடன் செந் தாமரையை நேரெழி றுண்ட நோக்குபுமுன். 60

வாரிதி யாடை வையமெலாம வாழ்த்துமோர் சேயை யீதுமும்க்
கேருள தீதோ வெனறுதவ வினனிசை யாருங் கண்டையினை
நேரிதி னன்னா கொண்டதுதந் நேரிழை யானின கையினிடச
சிரதி ளந்தப பைநதொடியார் சிக்கென வுண்டார் கொண்டதனை. 61

வேறு

இத்தகைக் கணவினை யெழுந்து வைகறை
யத்திருப் பேறுள ரகததுட் பொங்கியே
சித்திரச செயலின னருளை யோவறப்
பத்தியி னினைந்தனா வியந்து பாடியே.

உரபுறந் துளறுந் ககளைச் சொற்றலுந்
தற்புறந் சொல்லுந் பவந் தமமுறந்
பொருபுறந் துளறுந் துளறுந் போற்றியக
கற்பினா திறத்தைபுற விறந்து கண்டனா.

63

சங்கித ரிகழுவந் செழுந்த ருச்சகா
வீங்கிய வெயினமனிக் கதவந் பிக்குபு
வோங்கிய சினகரந் டாந் சென்றுகண
டாங்களை குரண்டனி யாழ்வா னினமையை.

64

தங்கர நெரித்தனா தயங்கி புளவெர்லுப்
பங்கபக தவந்நா பரிய மாப்பினே
மேகதூந் திருபரிகாந் தெனசெய்கும்
மங்கனம் பெருகுந் வழுந் மடலா

65

கேசவா வென்றமக கிடத்தித் தமமுடி
மேசுறந் திருப்பணிக் கிறைவா மாட்டிதைக்
கூசின நுரைத்தலுந் குழுமி யன்னவ
ரோசனை புரிந்துற நெனறுந் தோகிலார்

66

உருத்தொழில் புரிகில ருத்த யிரத்ததுடன்
நிருத்தன ரொருத்திதற் கிருத்த போழ்தெலாந்
தெரிந்துந் திருமலைச் சயா போந்தவண்
வந்தலை நிறிந்து வழங்கக் கெணமினே

67

அம்புவி புகழ்திரு வனந்த சூரிகட
கேம்பிரா நெழின்மணி யீந்த தென்னயான்
வம்புறுவ கனவுகண டெழுந்தென வைகறை
நம்புமி நென்னவா நவில் மறந்தோ

68

சூரிக டமைவினித் துசவ சூரிகள்
சீரிய தமதுசொப பனமுஞ் செப்பிடத்
தோகில ரவாபினுந் திகைத்து நிற்புறக்
காரிய முணாந்நுள கருணை யாழ்வான

69

சீயாமே விவாந்தவர் செய்ய வாயகொடு
தாயயா மிலவுல கின்தனா தாவகுற
கேபுமே மிலக்குவ முனியி னினமதஞ்
சாயவுறு தீண்டினி தழைத்தந் கெண்ணியே.

70

தேசிக ரொருவர்த திகழுநு சூரிட
காசறு புதலவரா யவதா ஸ்ரெசெபத
தேசுறங் கண்டைபைத தெநுரிக வீரதனப
வீசுமி னுமதுளத தைபட விளளவே

71

ஆதலா லீனெதெட்டாடநிங கைபமணி
தீதிலா விவணிநித தெழுததற மீடமினென
நேதினா ஏகையி னுபரு மகதலக
தேதமில சிறுமணி யிசைதக னெறுபின்

72

உண்டுமி பூலகினர குஞ்சு உபூசையி
கண்டையின் மெனிலது தனுசுகாபவிநி
மண்டலத தெனினுடங் கரீப மாமணி
விண்டலஞ செவிடுத தெழித்து வீறுமால்

73

இத்துணைப புதுமையங் கிருந்து கண்டவா
பிததனுக் கருளிய பீதத தூசின
னுததம வருடனை மணந்த வததம
ரத்தவப பேற்றினை வியந்தங் காடினா

74

அனந்தமா சூரிக எதன்பின் நேவிபி
னனந்தலை யுலகொருங் கண்ட நாயகன
மணந்தரு மலரடித் துளவுந திராத்தமு
மினுந்திகழ் வனபொருளெவையு மேயந்தனா.

75

தொழுதெழுந தவனடி துதித்து மீண்டுவின
முழுதுபொற சுகரிபொன் முடிகள் பெங்கதி
ரெழுதரு மெனபல விலகுங் கச்சிபுட
பழுதறு தூபபுலென பதியை யணமினா

76

வேறு

தோகைநிக ருந்தகைய தோதாரமமன கண்ட
வாகையுறு சொப்பனதி னத்துமுதல வேப
மோகையுறு மொண்கருத ரிதத்துவு நாளு
மீகையினவ ளாநதநல மெனனவளர்த தனதே.

77

அக்கருமி டைந்தமணி யாழுவானு மநநா
ளெக்கலைஞ ருமபுகழ்ப் பாசரனை யேயந்தே
யொக்கவரு டங்களுமீ ராறவணு றைந்தே
பகருவம நிந்துமினு திததனாப டிக்கண்.

78

ஆபிரகான் கோடுசெறி முத்தாறநெழு பானமே
லாயனமுஞ் சுககிலம் டைர்தமதி கன்னி
தூபதிரு வோணமது தோனறுதின மெனப
மாயிருஞா லங்கிர மாயனருள கொண்டே.

79

அத்தகைய பேறுடனு தித்தையை றித்தே
யெத்தகைய ருமபுகழ வேயர்தவரப புள்ளா
ரொத்தமரு மானறையு வபபெனமுத துள்ளம்
சித்திரமு நககண்டருள செயதுவகை பூத்தே.

80

சாதகரு மடவனைது சூரிகளக ரத்தின
னேதமறும வேங்கடவ னேயநத்திருத தீர்த்தத்
தோதருவி டூவினிட பகபமதி னுனு
மாதரவி னபபரம னவதரித்த தானும.

81

அத்திரும் காககருளி பக்கடவு னுமம்
வித்தகவி லசகினையும் வேண்டிவனை விக்க
வெத்தகையு மபபுதலவ ரின்சொவ்வளாந் தென்ன
நித்தமொரு வண்ணமுற நேரிதினவ ளார்தார்.

82

ஆயபரு வந்தனைய றிந்தனம் ருத்தி
யேயபனி ரணமமதி யெய்தியபி னுண்டிற்
காயதிரு வுறசவமு மாற்றியரு ளாளன்
சேயதப னீயவொளி செய்நிலையு சேர்த்தே.

83

முந்தியெம தனனைபெருந் தேவியருள முன்னிப்
பிந்தியரு ளாளனிரு பிதகவ டிக்கண
வநதுதொழு திட்டிடலும் வணங்கரிய வனனன்
சுருகரு ணைத்துளியன செயதுகடைக கண்ணால்.

84

பூசகன்மு கந்தனிலிப பொருவரிய மைந்தன்
மாசறமி ராமாநுச மாமுனிவ நென்ன
வாசறம வனறரிச னககிளறவ னாகக
காசினியி டைபபுக்கல வினபெறுவ நென்றே.

85

இன்னருளபு ரிந்துதன தினியபிர சாதந்
தன்னையும் ளித்துவிடு தன்மையதி னன்றே
யன்னவரன் றேயடைகக லங்கொணம தத்தி
மன்னுமலை யானெனபபின மகிழருதுமொழி குற்றார்.

86

மற்று மூன்றினிற செளளமும் வனைத்துபின் னைந்தி
ஹற சூரிக ளககரப பயிற்சியு முஞ்றறக்
கறற யாவருங் களிப்புற வேங்கடா ரியருஞ்
சொறற தோதரஞ் சொலிப்புற மதியினுட பயிலவார். 87

பயிலு பாலிய பருவம திடையொரு பகலே
வெயில்வி நெதிரு மேனியிவ வேங்கடா சிரியா
மயில ஹந்திரு மாமனோ டெழுந்தன ரமமா
ஞயலு ஹம்பொரு ஞரைததருள கோட்டியைக் குறுகா. 88

விருத்த ராமிரு விதத்துமம மாளபதம் பணியா
வருத்தி யோடெழுந தொருசிறை யடங்குபு நிகக
கருத்து மம்பகக் களுமவா மேனியிற கலக்கச
சிரித்த வானனத் தொடுமிவா திகைத்திருந் திட்டார். 89

வடக்கு ஹந்திரு வீதியிற் பிள்ளையும் வனப்பிற
கிடப்பெ ருங்குணத் திணையிலாச சிறுவரிபா ரென்ன
வடுக்கு மென்மரு மானென வபுளா ரறைய
வடக்க வின்றுளத் ததிகையங் கிளாதன ரவரும். 90

பின்ன ரொருநா நிருத்தினம பெருகுநா வென்ன
மன்னுஞ் சீடரை வினவலு மலாமுகத் தமமாள்
பன்ன ருந்திருத் தூப்புலன் பழுதறு வடிவின்
மின்னு கண்கருத் தழுந்திட மெய்மமந் தவாகளா. 91

விட்ட தானமு மயந்தனர் வெருமனே விரிக்க
மட்ட ருமலர்ச சோலையந் தூப்புலா மனன
னிட்ட மாயிவ நெழுக்கையி வெனியினேன விடுக்கப
பட்ட தானமு மிதுவனனோ வெனவதைப் பகார்த்தா. 92

கேட்ட வத்திரு மொழிதனைக் கிளர்த்து மம்மாண்
மீட்டு மிக்கிரும் பூதொடும் பெருமித மெய்தித்
தீட்ட ருந்திற லவாதமை திகழ்புயத் தணையா
வேட்டு மோர்துபின் புச்சியை விழுமிதற் பூல்கால. 93

முன்ன ரின்புலத் தியன்பரா சரனெனு முரிவன்
றன்னை யின்னருள் புரிந்தவத் தகையென வருளிப்
பொண்ணை யொத்தவே தாந்தமிப் புனியிடை யிலகப்
பண்ணி வேறுபுன் மதமெலாம் பாறிடத் தகாததும். 94

வேத பாரகா பணிதா விளங்குபு உற்று வ
கோத றுமபல குணனிலாங் குனறெனக் குலவும்
பூத லந்திகழ் குருவெனப் பொல்கெழும பொருளான்
மேத குந்திருச சலோகமோன நிலகுற மிழற்றி. 95

ஏபு மோரவ தாரமா மிதுவென வாழ்த்தித்
தூய பூதமா புரியிறை துடக்கமாங் குசுவா
வாயி லாயவரு மரபினின பொருளெலாம் வழங்கற
காய பாத்திர மாமவ ரொருவரே யெனறும். 96

மூபபி நெுந்தன மாதலா னுமிவா முகப்பக
கோபபு டனபுகன றுவபபுறக கொள்கிலே மென்றும்
யாபபி னுளளயார் தபபுளா ரருகுற விளித்துத்
தூபபு லேயனா துணைடெத துலங்குறு மிவர்க்கு. 97

மந்தி ராததமு மருவுசு பாடிப் மதுவுரு
செந்த மிழத்திரு மறைதனிற் செறிந்தசெம பொருளு
முநது ரமமுடை யவருள முவக்குமா முழுதுற
தந்து காண்பினென றவாகரம் பிழத்தனர், தந்தார். 98

வேறு

சினனா ளாங்குச செனறபி னமமா டிருநாடே
வுன்னு வேகத தெச்சு கா பாத முளங்கொண்டே
துன்னு வபபுள ளாரெழு வாயாந் துகளற்றே
ரனனா செலவப் புத்திர ரம்பொற கரத்தானே. 99

வீரோ வேத மந்திர லோபம் விளையாமே
யாறா மாயி ரம்பொ னதற்குச செலவிட்டுக
கூறா வாருங் கூாதர மோதரு சரமத்துப்
பேருஞ் செபகை பேணியி னைத்தூப பெருகுற்றா. 100

ஆடுரு சிலைக கம்பர மெங்கும் வெயிலகாண
நாடுந் தூபபுன னுதனுபன யனங்கொள்ளப்
பாடும வேத மேவைபு மோகால பயிலவுற்றே
தேடும யாழு னைத்துறை வாரிற் நெருண்டாரால. 101

அபபுள் ளாரப் பிள்ளையி னுண்ணே ரறிவிறகிங்
கொபபுள் ளாரா ரென்றுளம் பொங்கி யொளிசத்தம்
வைபபுள ளாடும வாதனா லெல்லாம் வழங்கப்பின்
னப்புள ளாடுங் கேதன னுண்மை யறிவிப்பான். 102

வாயா மந்தி ரத்துட னேயப பொருளுமபண
பேயா வீதும பாடிய மாத்ர யெழினமனனுங்
காயாவண்ணற காருவ வெல்லாங் கலைவல்லோ
ராயா விமமி தங்கொள வல்லே யறைதந்தா. 103

சத்தஞ் சோதி டத்தொடு சாலுஞ் சுவையாவுந்
தத்துங் காவி யங்க ளலங்கா ரமுமெல்லா
நத்துங் கன்ம நாடு பிரம நவின்மீமாஞ்
சத்தின னாலுஞ் சாந்நிட வொன்றே முறைகேளா. 104

என்னே கற்று ரெல்லையி னேனுற குவையாவும
முன்னே யெட்டெட டெனறுல கோது முது நூலகண்
மன்னே செயதற காமுர மற்றும மலேதன ளா
பொன்னே யொப்பா போல பவ ரிந்தப புவிமீதா. 105

கண்டா ருள்ளங் காமுற விர்தக் கலைஞாககண
மண்டா ழாழ்வார மறுயா நாத முனிபுள்ளக
கண்டா ழாநற் பேரனு முனனுங் கலைவல்லோ
கொண்டார் வாசங் கூதா வென்றுட் குளிந்திட்டா. 106

வேறு

ஞானமோ டொழுகக மாத்ர நற்குணக கிடமா யிங்ங
ஞானிலத் ததிச யித்து நாலேந்து வயதி னெல்லா
நீனிற் முகிலைப் பேணு நின்மல ரடிபு மடசா
ஞானவ ரிவரோ யென்ன யாவரு மறைய நின்றா. 107

நின்றவப பொலிவைக காணு வபபுள்ளார் லிலவு மில்வாழ்
வென்றெடுத் துரைபப தேமிக கினியதென நிணடி னுன்ன
மின்றெடுத் தனைய மேனி மங்கையா ரெனுமின பேரோர்
துன்றறற் குழலி னுளைத் தூயமா மரடிற பேசு. 108

பல்லியங் கறங்க வேத பாரகர் மறைக ளோத
மெல்லியற் சுமங்க லீகள் சோபன மிடைந்து பாட
நல்லியன் முகூர்த்தர் கனனி னுவல் ராசி கூறச
சொல்லிய விதியின் வண்ணஞ் சூழ்மணம் புரிவித தாரால. 109

குழைகிழித் தகன்ற கண்ண டிருமங்கை யெனும்பேர் கொண்டா
ளழகினுக் குறையு ளாளங் வணங்கனு ளுடனே யையன்
பழகியிற் றரும மெல்லாம் பண்புற விழைத்த வையம்
விழைதரத் தரிசு னத்தை விளக்குபு விளங்கி னூரால். 110

பிள்ளையார் நிருவா சத்தை யபுளார பெரிதுங் காண
வள்ளனம வரத னன்று கணவிடை யளித்த மாற்றந்
தெள்ளிதிரு பஸ்தத தென்று திருவுள மகிழ்மீ தூர
வெள்ளரு மவாகுக்கு கண்ணி நெசசிலொன நெயதா வண்ணம். 111

பரமதம பற்ககப பண்ணிச சுயமதம பலகச செயதற்
சூரமிகும் வணமு முனனி யுவாதமை யருக ழைத்துக்
கருடமந் திரத்தைக காதிரு புகட்டுபு யதிமன செலவந்
தரணியிற் றழைக்கு மாறு தாங்குகென நருளிச செய்தார். 112

கழிவுறப பகலுஞ் சிலல வங்ஙனங் கருதப புளளார்
மழைநீரக கரிய மாலின மகிழ்ப்பதம புகுத வீழாக
குழைதருந் திருநோய மேனி கூதர மருகற கூவி
விழைவொடுங் கடைக்கண செயது விளம்புல ரிதனை மாதோ. 113

தடைவயற் பூதா ரையன ற்சின தமது வாயா
லுடைதிரைப பாவை ஞாலத் தொங்கிட வவரி னுள்ள
முடையதென றுரைத்துள ளாரநம முயாநடா தூரம் மாளத்
தடமதி னடையு மிந்த வவரடி நிலைக டாமும. 114

அகமெனு மாணி யத்தை யழித்திடுஞ் சங்கிரி சங்கும்
வகையுறப பெறுதி ரெனனு வழங்கிட வவரும் வாங்கி
யுகவொடு சிரத்திறஞடி யுஞ்ஞாநா டோறு முய்வான.
மிகுதருந் திருவாராத னத்துடன் மிளிரவைத்தார். 115

வைத்தவா வனச மாணு மடிகளைத் தமது கண்ணி
லொத்துபு விழிநீர வார வுளைநதன ரொதுங்கி நிறபத்
தொத்தறு மவரும பிள்ளை யாரொடு துதைநது நிற்கும
பததாகட் கருளிப பாத தீர்த்தமும பரிவின் மற்றும. 116

தந்திருக சூரவா பாதந் தகவுற நினைந்துகொண்டே
முந்தறத் திருவை குந்த முதமுடன் மிடையத் தூபபு
லெந்தையா ரொழுவா யாய முதலிக ளிரங்கிச் செய்தா
ரந்தவப புதலவர் கையாற் சரமகைங் கரிய மார. 117

வேறு

அதன்பிறகே வேங்கடவா ரியர்காசி
யாதுபெழி னகரி பெலலா
மிதம்பெருகுங் கசகிதனக் கிணையாகா
வெனவிலகு மதன்வா யொன்றி

முதம்பெருக மொழிமுனிவ ருரைகளெலா
முகிலவண்ண னுவகக வனஞன்
மதம்பெருக மொழிஞறவா வாத்தைதனக்
கணையாகா வெனனும வண்ணம்

118

எப்பொழிலும போபோய வெழிற்காவ
ரிசைத்திருவாய மொழிகள் கொண்டே
யொப்பரிய சிந்தாத்தப் பிரவசன
முனற்றுபுநன் கொழுநு நாளிற்
செப்பரிய விரவலிப் பேரருளா
னையனெடுஞ் செறிந்த ஞானத
தப்பெரிய கருட்டினமா சாரியரே
யாதியர்வந் தடைநகா ராவகே.

119

வந்தவாகுத திருவிசை சீனையமுதலா
வனைந்தருளி வையந த போன
மந்திரமந் திராத்தமினு மங்குளஞ்சோ
விசேடமெலா மயாவின் றினறே
பிரதியுய்யப பெரியதிரு வடியரைநோந்
தடிபணிந்து பிறங்கக காண்பான்
முநதுமயல கொடுநினைந்தம மூர்த்தியருள்
புரியுமிட முளத்தா ராயந்தார.

120

அன்றுலக முண்டுமிழ்தா னுணைதனிற்
றன்முககி னகழ்ந்து போழ்ந்து
குன்றடருங் குடதிசையிற கொணர்ந்ததன
னப்பெயர் னெழுநிக கூறுந்
துனறுபுனற றாங்கினியின கரையினவ
றுளமுவுக்குந் துணைய தாயும
மனறலரும செங்கமல வலலிமண
வாளனிதம மணப்ப தாயும.

121

விண்முடிசே ரோடதியென் விழுப் பெயரார்
வெற்பருகே யொளிர்வ தாயுந்
கண்மனமுந் கண்டவரைக் கவர்வதுமா
வளரைந்த புரத்துட் காண

வுண்மகிழ்த துனாவெய்தி பெழுந்திடையே
யோவகுமது ராத கத்தின்
மண்மலிய பெழுந்தருளுஞ் சானகியி
ராமனடி வணங்க வாழ்த்தி.

122

கடலாடைக காசினிரற கதிகொளவா
னவதரித்த பூதா வளான்
மிடலாகு டைந்திருத்த மிடைத்தமலா
மலமகிழை யிறைஞ்சி மீளா
விடலாகா விழைவதனுக் கிருப்பிடமாந்
திருவைத்த புரத்தே மேவி
மடலாறுத தாமரைபுட பெடையொடன
மருவுகது மூன்ற னூறில்

123

சீராடா சீத்தியகன மம்புரிந்து
நிவந்தேறி யதனீள கோட்டிற
காராருங் கடிமதிலுழு கணகமுடிக்
கோபுரநீள ககணந் தாவுஞ்
சீராருஞ் சினகரத்துட் சென்றுமுனஞ்
செங்கமலக கொடியின் பாத
மாராவன் புடனிறைஞ்சி யன்னையருள்
மன்னியவ ணகன்று மற்றும.

124

அயனரனிர திரனாதி யமரொலா
மருணைக்கா மாணைக் கஞ்சி
சயனுறவே தந்தொழிலை நடத்துவதா
ளருந்தெயவ நாத நென்னும
பெயருடைய பெருமாளின் திருவடிமுன்
முடியாவும் பெட்டிற் காண
வியனழகைப் பன்முறையே வீழ்ந்துதொழு
துள முருகி விழுவீர வார.

125

ஆயிரநா வுடையானு மளவிறந்த
பொழுதுணர்ந்தும பழிச்சுற காகா
மாயிருசெங் குணம்பலவு மெடுத்தேத்த
மகிழ்ந்துதிரு மலராண் மாபன்

சேயதிருச் சிறககணிப்புள் செபதிவனுஞ்
சத்தியுறு மெனவே சொட்டை
யாயைவிட பொடுபிரசா தமுபளிகக
வவைமணநதுட களிப்பின் மீண்டார்.

126

மீண்டிவரா வேடதிவெற புயமுடியை
மிடைநதவகா ரழகு சிங்கன்
வேணடியுறைந தருணிலயக கெதிசோம
சவனமெனத தழைத்து வீறித
திண்டுமல னைந்தருவைச சனைகரத்திற
றிகழரசி னடியைச் சொந்து
காண்டகுசெவ கருடனது மந்திரத்தை
யுரு வேற்றிக கடிது சொற்றார்.

127

வேறு

வைகல சிலலவ ககல மாமறை
மெயக வந்தொளிர் மேலி வீடனும
பொயக முனறவப புனித நுககெகி
வைக வனனவர் வளாழு தத்துடன்

128

பாடி யாடியப பன்ன காசனன்
னாட கப்பொருப பனைய மேனியை
வீட ருமவியப் புடனும வீழ்த்துகண்
டாட லேவையும மறித்து போற்றினார்.

129

போற்ற வத்திருப புட்க ிசன்முன
பாற்றல் சானுநம மாழு வாதுகண்
மாற்று மந்திரார்த தவக னோடெலா
மேற்ற நாதமா முனிகட சிந்தபோல.

130

பூத மாபுரிப புனித ரினறுறை
மேதி னித்தலை மினிமி கெகுறற
கோதி னாவ ருயாசெ விககுளே
யாதி மாவயக கிரிவ னமமறை.

131

அநத மந்திரஞ் செறிந்த வாரியர்
செந்த லைத்திரு வயின தேயனைப்
பந்த நாகனே பதும நாபனின
முநது வாகனா முடிவி ஸாற்றலாய்.

132

ஆரணககட லமுத மீதெழுங்
காரணத்துவெற பாய காவலா
சீரெணறகருஞ் செவவி யோயதிரு
நாரணற்கடி யவரி னுயகா.

133

தூயநின்றிருத் தூவி யானெழும
வாயு வாலவட வரைந டெகுமே
மாய வென்வினை யருள்க மறநெனச
சேய பொறபதந தொழுது செபபினர்.

134

காசி பனறரு கனக வெறபனா
னாசி சொல்லிமற் றரிய தூபபுலா
தேசி கனறனைச சிறகக ணித்துடன்
வீசி வெஞ்சிறை மிசையெ முநதனன்.

135

பினபு பிள்ளையா ரன்மு வேதனுக
கன்பி னாரண மளித்த மாமுகத்
தென்ப ரணபத மலரி ரண்டையும்
வன்பி னுண்மலா வளர வைத்தரோ.

136

தாமொ ஞுதியந ததையு மெண்ணிலார்
பூமி யெங்கனும பூத பூரிறைக்
காம ஞுநதரி சனம லங்குறற
கேம வமமறை யியைய வெண்ணியே.

137

அனன மநதிரம பகலு மலலுமே
முனனி நாவினுன் முணுமு னென்னவே
பன்னி யனபுமீ தூரு பான்மையா
னி னாரெ றார் தருளு மாயனை.

138

வேறு

உள்ளா யவாறு பகையோட வொறுத்த வையன்
விள்ளா தவன்பின் விறலீததிட நாறு குலலைக்
கள்ளாட லவகள் கமழம்புய மாக்க முத்தன்
றள்ளா வருளி னவாகண்ணுறத தானெ முந்தான்.

139

அண்டங் குலுங்க வதிருங்கணைப் போகு வெள்ளைக்
கண்டங் துலங்க வொளிநுந்திரு மேனி கண்ணிற்
கண்டங் கமெங்கும புளகுறறிடக் கைகள் கூப்பித்
தண்டம் புரிந்து தாமறமு தத்தி னாடி.

140

பாடிச் குதித்துப் பரவப்பல வாய கல்விக்
கூடுற் றொளிநு மொருமூலம் தாய வையன்
மோதேற் பூதூர் முனியின்னெறி முற்று மோங்க
நாடிப் பகர்ந்து நலமுன்கென நனக ஹந்தே. 141

காலுங் கருணா ரதமாகடைக் கணனி னோக்கிப்
பாலுங் கறுக்கும் படிவத்துடன் விண்ணிற பாயக
கோலங் குலவுங் கொழுநதுப்புலா முன்ன ராங்கே
யேலுங் கலைக ளெவையோவவை யாவு மெய்தி. 142

இந்தி வாத்தி னெழிறஞசா திக்கு முன்னா
வந்தே வலுற வகையத்திர வித்தை பெலலா
மெந்தா யருள்க வெனநிறபுற வேன்ற வறறைக்
கந்தா யுலகங் கரையேறிட மின்னி னூரால. 143

முன்னே பரியின் முகன்றோத்திர மின்ப முறறும்
பொன்னேய் கருடற் குறுபைம்பதும் பொற்பி னாற்றி
மின்னேய் கமலை மிடைதேவாக னைப்கன் பாத
மென்னே யமென்றங் கெழுந்தாடொழு தேத்தி னாரே. 144

எனறா ளடைந்தாக் கிடுக்கண்வினை கீழி றவகு
மென்றே குறிப்ப தெனக்கைம்மலர் தமமி லொன்று
பொன்னேய் விரலகள் புவிநோக்கம லாத்தி நிற்கு
மென்றே வநாத நிதயங்குளிர்ந் தன்பி னோக்கி. 145

செந்தா மரைக்குஞ் சிறுககந்தருந் தாளி நீருவ
கொந்தார் துளவுங் கொளவீந்துகு ணத்த கத்தி
நந்தார் காத்து நமதினவிட யமபொ ருந்துஞ்
சிந்தா தநூலுஞ் செயுமிங்கெனச் செப்பி னானே. 146

வேறு

சேலாரும் வேலவிழித்தோ தாரம்மன் செய்தவத்தின
பாலால வதரித்த பாற்புகழ்வே தாந்தருந்
நாலாய வாரணமு நாடரியா னன்மொழியை
யேலாவி டையுடனே பெழின்மாளி கைமணந்தே. 147

என்றேவ நாயகபஞ் சாசத்து மின்பொழுது
நன்றேயச் சதசதக மென்னு நறுநூலு
பொன்னேய் டைமொழியிற் புகன்றுபுல னஞ்சிறக்கப்
பின்றேன்பெ ருகதமிழ்வ ணைந்தருளப் பேணியுளம். 148

ஊசற்பா பந்துப்பா வொண்கழுப்பா வமமண்பபா
வேசறபா வெழிலவளரு நவரத கினமலை
தேசறகாத திருவழிபு முமமணிககோ வையெனவே
பேசற்கா மொனபதுநூல பெடபுறவங காற்றியரின்

149

ஏதேறு நிகரரிய விதத்தைநூ லென்முனைவா
யாதார னுளைதனை யாற்றியதே யருப்பயனென
தேதாவ வையாவு மொணமருவாழ மாப்பனிரு
பாதம்பு யத்தளிக்குப பணிந்தவனைப் பழிச்சுணரால.

150

ஏமாம்பு யக்கொடிபு மெம்பெருமா னுங்காண
வாமாமெ னவுகந்தைம மாற்றறெலா மிலவரிய
வாமாக ரநூலென் டாயானவி ளாககிபதா
னாமாயெ திரியநறு நரசுப்பா தந்தைககே.

151

நஞ்சடகோ பந்தனையே நஞ்ஞமென நேயநுள
வஞ்சனனென நேபவரு மேனறுதலை யுணமகிழ
வெஞ்சலென நரிசனத்தை யிணடுறைந்தே யெவ்வுலகும்
விஞ்சவி னோதுவி ளகஞ்கென மெனடுறைத்தார.

152

மறறத்தி ருத்திவிப தம்பதிகண மாறறமதைப
பெறறபப டியதிரா சனமதமே பேறுளதென
றறறற கமவறிதே யயநசமயத் தாரிரியக
கொற்றத்தி நங்கொடுசெய தங்கே குலவுறறா

153

நண்ணாநா ரனறிய நாடமெபெ ருநூலைப
பண்ணாப ரமதபங கம்மெனறே பகருமுல
கண்ணாரு மேத தகேகு மபபெரிய ராறறுதவி
யெண்ணாத வைணவரும வைணவர மென்பதென்னே.

154

அமமானபின ரோமையத தரகக்கு லங்களைநத
பெமமான டிதொழுது பேரழகைக கண்டிழைத்த
செமமாம றைகிருஞ் செப்பரிய தோத்திரத்தை
பெமமார குவீர கத்தியமென றறைவரே.

155

முலலைமு கைமலரு மொயகுழலா ரின்குரவை
யலலுமப கலுமயாந தவனைக கண்டிழைத்த
சொல்லரிய தோத்திரத்தைக் கோபால விமசதியென்
றெல்லவருங கண்ணுறறே யின்புறுவ ரன்புறவே.

156

